

**JO. CHRISTIANI
BIEL, ... NOVUS
THESAURUS
PHILOLOGICUS;
SIVE LEXICON...**

6

l-b

34

M

10

A

57

N O V U S
THESAURUS
PHILOLOGICUS.
PARS SECUNDA.

JO. CHRISTIANI BIEL,
PAST. QUOND. AD D. ULRIC. ET JOAN. BRUNSVIC.

N O V U S
T H E S A U R U S
P H I L O L O G I C U S

S I V E

LEXICON IN LXX ET ALIOS INTERPRETES
ET SCRIPTORES APOCRYPHOS

VETERIS TESTAMENTI.

Ex B. Autoris MSCTO edidit

E. H. MUTZENBECHER,
V. D. M. ECCL. LUTH. HAGANÆ.

P A R S S E C U N D A

Z—O.

HAGÆ COMITUM,
SUMTIBUS J. A. BOUVINK,
MDCCLXXIX.

L. B. Sal.

Secunda Operis BIELIANI parte jam absoluta id solum emtores monendi sunt, hanc plagulis breviorē factam esse ideo, quod in dimidia litera Π (tota enim volumen hocce nimis spissum reddidisset) filum abrum-
pi Lectoribus ingrātum putavit bibliopola. — Tertia vero eaque ultima hujus Lexici pars plagularum numero non inferior erit priori, & sequenti anno b. c. D. prodibit.

Hagæ Comit. Kal. Novembr. MDCCCLXXIX.

Z.

Zάχυν, vel ζάχυν, pro Hebr. גַּזְזִי gazophylacium, 1 Par. XXVIII, 11.

Zάω, vivo, it. in vita servo. אֲנָשִׁים plur. homines, 1 Reg. V, 12. οἱ ζῶντες, viventes. ἢ vivens, vivus, Gen. XXVI, 19. Φρέαρ ὕδατος ζῶντος, puteus aqua viventis. Vid. & Lev. XIV, 5. Num. XIX, 17. Zach. XIV, 8. Conf. Joh. IV, 11. Psalm. CXLIV, 17. ἐμπιπλᾶς πᾶν ζῶν ἰουδαίας, implet omne vivens beneplacito. ἦν Psalm. CXL, 2. Κύριος διαφυλάξαι αὐτὸν. καὶ ζῆσαι αὐτὸν, Dominus custodiat illum, & in vita servet illum. Vid. & Psalm. CXVIII, 17. 25. 37. 40. Psalm. CXVIII, 50. ὅτι τὸ λόγιόν σου ἰζήσεται με, quia oraculum tuum vivificat me. Vid. & v. 153. & conf. Joh. VI, 51. Act. VII, 38. Hebr. IV, 12. X, 20. אֲנִי plur. vita, Gen. XXVII, 46. Psalm. LXVIII, 33. צַדִּיק niph. a צַדִּיק constitutor, Psalm. XXXVIII, 8. 2 Macc. III, 37. σοὶ κατέχευται τὸ ζῆν ὁ Κύριος, tibi donavit vitam Dominus. Hic infinitivus ponitur pro nomine. Ita etiam 2 Macc. III, 31. VII, 22. & in N. T. Phil. I, 21. Hebr. II, 15; & apud Æschylum Prometh. Vincit. p. 46.

Τί δὲ μοι ζῆν κέρδος,
Quid sane mihi vita lucrum?

Conf. & quæ notavi in v. Χαίρειν.

Zῆν ποιῶν, vivere facio, vivifico. ἦν pih. Deut. XXXII, 39.

Μακρόν χρόνον ζάω, longum tempus vivo. יָמֵי רַחֵם pro longo dies, Prov. XXVIII, 16.

Πολὺν χρόνον ζάω, multum temporis vivo. יָמֵי רַבָּה multo tempore dies, Prov. IX, 11.

Ζία & **Ζία**, vel potius **Ζιά**, **Zea**, vel **spelta**, genus frumenti simile farri. כֶּסֶם Ef. XXVIII, 25. *Aqu. Sym. Ezech. IV, 9. Hieronymus ad h. l. Aquila autem prima editio & Symmachus Ζίας sive Ζίλας interpretati sunt, quas nos vel far, vel gentili Italiæ Pannoniaque sermone spicam speltamque dicimus. Lexicon vetus: Far, Ζιά, σῖτος, ὄλυσσ. Factia, Ζιά, ὄλυσσ. Hesychius: Ζιά, οἱ μὲν σῖτον ἴδουσιν, οἱ δὲ φαῖνται.*

PAKS II.

A

rāt

τὰς ἀλόρας. Ζεῖα, alii quidem frumenti genus, alii vero olyrac ita vocant. Apud eundem post Ζητῆος, Ζεῖα exponitur κριθῆ. ἢ σίτου γένος. hordeum, vel frumenti genus. Sic etiam Suidas Ζεῖα, σίδος κριθῆς. Ζεῖα, species hordei. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ζῆαι, κριθῆς. Sed ab hordeo Ζεῖα differre, patet ex Homeri loco Odysf. L. IV. ubi Telemachus, Menelai fortunas & agrum laudans, memorat, quod in illo præter alia sint

Πυρὰ τε, ζιῖα τε, ἡδ' ἐνρυφίς κτ' λευκὸν,
Triticum, spelta, & late germinans hordeum album.

Vide & Pollucem L. I. segm. 183. & conf. Vitringa Comm. ad Ef. I. c. & quæ notavi infra ad Ὀλυμν.

Ζῆμα, & ζῆμμα, vox ipsa Hebr. זכר facinus, scelus. Ezech. XXIV. 13. Al. Jud. XX. 6. Theod. Ezech. XVI. 27. Incert. Lev. XX. 14. Sym. Lev. XVIII. 17. Conf. Drusum in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 230. 603. & 621.

Ζεῖος, fervidus, fervens, coctus. מרבב bullatum, frixum, Aqu. Lev. VI. 21. VII. 12. Ζεῖ.

Ζευγίζω, jugo. נכר pyh. copulor, Aqu. Theod. Num. XXV. 3. ἰζευγίσθη.

Ζεύγνυμι, jungo, copulo. נכר ligo, Gen. XLVI. 30. Ζεύξας δὲ ἰωσήφ τὰ ἄρματα αὐτοῦ (subaudiend. videtur ἰσπαις,) jungens autem Josephus equos curribus suis. Vid. & Exod. XIV. 6. 3 Reg. XVIII. 41. & conf. Judith. XV. 14 & Ælianum Var. L. II. c. 20. & 27. 1 Reg. VI. 7. Ζεύξατε τὰς βοῆς ἐν τῇ ἀμάξῃ, jungite vaccas currui. Vid. & v. 10. נכר pyh. copulor, 2 Reg. XX. 8. 1 Macc. I. 17. ἰζεύχθησαν ἐν τοῖς ἵμνοι, copularunt se gentibus.

Ζεύγος, jugum, lt. par. נכר dispositio, Jud. XVII. 10. נכר 3 Reg. XIX. 21. τὸ ζεύγος τῶν βοῶν, jugum boum. Vid. & Job. I. 3. XLII. 12. Ef. V. 10. & conf. Luc. XIV. 19. נכר dual. seem. dual. Lev. V. 11. ζεύγος τρυγίον, par turturum. Hesychius: Ζεύγος, πᾶν τὸ ἰζευγμῆνος, καὶ ὅχιονα καὶ ἐπὶ τριῶν καὶ τεσσάρων ἵππων. Ζεύγος, omne quod copulatur, & vehiculum, & de tribus & quatuor usurpabant.

Ζεὺς, genit. δαίς. Jupiter, Jovis. 2 Macc. VI. 2.

Ζέω, ferveo. πυρρακ plur. bullæ, pustulæ, Incert. Exod. IX. 9. φλυκτῖδες ζέουσι, vesicæ ferventes. Vid. & Job. XXXII. 19. ubi tamen ἡ ζέου legend. videtur ῥέου. Nam hac voce LXX. reddidisse videntur Hebr. נשח. Cod. Alex. γήμω habet.

Ζῆλος

ζῆλος, Zelus, fervor. πικρ Num. XXV, 11. 4 Reg. XIX, 31. Soph. III, 9. ἤμ etiam, Sym. Job. XXXVI, 33. ζῆλος.

Μετὸς ζήλου, plenus zelo. πικρ Prov. VI, 24. μετὸς γὰρ ζήλου θυμὸς ἀνδρὸς, plenus enim zelo animus mariti. Ita μετὰ φθύν, plenos invidia dixit Apostolus, Rom. I, 29.

Ζηλοτυπία, Zelotypia. πικρ Num. V, 15. Suidas & Gloss. Cod. Bibl. Coislin. p. 471. Ζηλοτυπία, ζῆλος ἐξ ὑποψίας κατὰ τῆς δικταίας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆ ὑπόνοια. Lex. Cyrilli MS. Barocc. & Phavorinus: Ζηλοτυπία, ἡ τὸ ἀνδρὸς κατὰ τῆς δικταίας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγῆς ὑπόνοια. Sed tam hic ἀσελγῆς quam illic ἀσελγῆ procul dubio corruptum, & pro illo reponendum ἀσελγίης. Sic enim Lex. Cyrilli MS. Brem. Ζηλοτυπίας, εἰ τὸ ἀνδρὸς κατὰ τῆς δικταίας γυναικὸς εἰς ἕτερον ἀσελγίης ὑπόνοια. Ζηλοτυπίας, viri contra proprias mulieres, erga alium, suspiciones.

Ζηλοτυπημία, quæ zelotypiam patitur, quæ maritum zelotypum habet. πικρ zelus, zelotypia, Incert. Num. V, 29.

Ζηλόω, æmulator, infector, zelo prosequor, imitor, invideo. ῥηκ pih. incedo, Prov. IV, 14. ῥηκ eligo, Prov. III, 31. κῆρ pih Gen. XXX, 1. XXXVII, 10. ἐζήλωσαν ὁ αὐτὸν οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ, invidebant illi fratres ejus. Conf. Sir. IX, 14. & Act. VII, 9. Num. XI, 29. μή ζήλωις ἐν μοι; num zelo ardes pro me? Vid. & Num. XXV, 13. 3 Reg. XIX, 10. 14. Sic & 1 Macc. II, 26. ἐζήλωσεν τῷ νόμῳ, zelo ardebat pro lege. Conf. & v. 27. 50. 58. Pl. XXXVI, 1. μηδὲ ζῆλον τὸς ποιῶντας τὴν ἀνομίαν, neque imitare illos qui faciunt iniquitatem. Hesychius: Ζῆλος, μιμῶ, μιταδίων. Ζήλω, imitare, persequere. Vid. & Prov. XXIII, 27. XXIV, 1. 19. Psalm. LXXII, 3. ἐζήλωσα ἐπὶ ταῖς ἀνομίαις, zelo exarshi propter iniquos. Ezech. XXXIX, 25. ζήλωσω τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον μου, zelo ardebo pro nomine meo sancto. Vid. & Job. II, 18. Zach. I, 14. VIII, 2. κῆρ Zelotes. Jos. XXIV, 19. πικρ zelus, 4 Reg. X, 16. Sap. I, 12. μή ζήλωτε θάνατον ἐν πλάτῃ ζωῆς, nolite infectari mortem errore vitæ. Sir. LI, 24. ἐζήλωσα τὸ ἀγαθόν, infectatus sum bonum, Conf. 1 Cor. XII, 31. XIV, 1. & quæ ex profanis observat Cl. Schwan-tzhus Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 611. seq. Hesych. Ζηλοῖ, φθονεῖ, ἐριζέ, μισεῖ, μιμνῆται. Ζηλοῖ, invidet, contendit, odio prosequitur, imitatur.

Ζήλωσις, Zelotypia. πικρ Num. V, 14. Vid. & Sap. I, 10.

Ζηλωτής, zelotes, zelotypus, accensus zelo, fervidus sectator. κῆρ Exod. XX, 5. XXXIV, 14. κῆρ Nah I, 2. 2 Macc. IV, 2. ζήλωτιν τῶν νόμων, fervidum legum sectato-

rem. Sic & Act. XXI, 20. πάντες ζηλωταὶ τοῦ νόμου ὑπάρχουσι, omnes sunt fervidi legis sectatores. Vid. & Tit. II, 14.

Ζηλωτὸς, Zelofus, fervidus, it. qui beatus prædicandus est. 179 part. scem. fructifera, Gen XI.IX, 22. ζηλωτὸς υἱὸς μου, beatus prædicandus filius meus. Hesychius: Ζηλωτὸς, μακαριστὸς. Ζηλωτὸς, beatus prædicandus. lex. Cyrilli MS. Brem. Ζηλωτὸς, μακαριστὸς, ἰκανισταῖος. Ζηλωτὸς, beatus prædicandus, laudandus. In Lex. MS. Bibl. Coislun. p. 471. eadem habentur, nisi quod pro ἰκανισταῖος legatur ἰκανιστὸς. Ita & apud Lucianum in Somn. p. 7. Ζηλωτὸν δὲ καὶ τὸν πατέρα ἀποδιξίης, beatum vero etiam patrem efficies. Vid. & p. 8. Sic & verbum ζηλῶ aliquando notat beatum prædicare. Hesychius: Ζηλῶ, μακαρίζω, Σοφοκλῆς Φιλοκτήτῃ ἐν Τροίᾳ. Ζηλῶ, beatum prædico; Sophocles Philoctete Trojæ. Vide & Sophoclis Ajaxem v. 554. ubi Schol. Ζηλῶν, μακαρίζω, & conf. ill. Spanhemium Observ. in Callimach. p. 150. κῆρ Exod. XXXIV, 14.

Ζημία, privatio, damnum, detrimentum, multa, pœna, it. tributum. 179 4 Reg. XXIII, 33. ἔδωκε Ζημίαν ἐπὶ τῇ γῇ ἑκατοὶ τάλαντα, imposuit tributum terræ centum talenta. Efd. VII, 25. οὗς ζημίαν τῷ βίῳ, in multam. Conf. 3. Efd. VIII, 27. 77 dolus, fraus. Sym. Psalm. LIV, 12. 2 Macc. IV, 48. τὴν ἀδικίαν ζημίαν ὑπέρχει, injustam pœnam dederunt.

Ζημίαν τίω, multam pendo, pœnam solvo, luo. 179 niph. multor, Prov. XXVII, 12. ζημίαν τίσσει, pœnam luent. Hesych. Τίσσει, τιμωρίζονται. Τίσσει, pœnam luent. Conf. 2 Thess. I, 9.

Ζημιῶ, mulcto, punio. 179 Exod. XXI, 22. Deut. XXII, 19. Prov. XXII, 3. 179 κῆρ Prov. XIX, 19. κακὸς φρονεῖ ἀνὴρ πολλὰ ζημιωθήσεται, vir malignus multa detrimenta patietur. Conf. Phil. III, 8.

Ζητίω, quero, inquirō, enixe peto, studeo, insidias struo. 179 amo, Mich. III, 2. 179 Ef. XXI, 12. 179 Chald. Dan. II, 18. οἰκτιρῶντες ἐζήτην παρὰ τοῦ Θεοῦ, misericordiam enixe petebant a Deo. Vid. & Dan. VII, 16. 179 inquisitio, Ezech. XXXIV, 12. 179 pih. Exod. II, 15. ἐζήτην ἀνελῶν Μωϋσῆν, studebat occidere Moysen. Exod. IV, 24. ἐζήτην αὐτὸν ἀποκτεῖναι, studebat illum occidere. Vid. & 1 Reg. XIX, 2. 10. 2 Reg. XX, 19. & conf. Marc. XII, 12. Joh. VIII, 37. Rom. X, 3. Ita & apud profanos Auctores Vid. Pfocken. de Purit. N. T. p. 41. seq. Lamb. Bos Animadv. ad Auct. Græc. p. 6. & Elfsner. ad Joh. I. c. p. 322. Exod. IV, 19. τινθῆκατε γὰρ πάντες οἱ ζητῶντες σε τὸν ψυχῆν, mortui enim sunt omnes, qui vitam tuam insidias struebant. Vid. & 1 Reg. XXIV, 10. XXV, 29. 2 Reg. IV, 8. XVI, 11. & conf. Matth. II, 20. Rom. XI, 3. Efd.

VIII,

VIII, 23. *ἰζητήσαμιν παρὰ τῷ Θεῷ ἡμῶν περὶ τούτου*, *hoc a Deo nostro petebamus*. Vid. & Neh. II, 4. Neh. II, 10. *ἦκει ὁ ἀνδρῶπις ζητῆσαι ἀγαθὸν τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ*, *venit homo, qui bonum peteret pro filiis Israël*. Conf. 1 Macc. XIV, 4. *בקשׁ* petitio, Esd. VII, 5. *שׁרר* 1 Par. XVI, 11. XXII, 19. XXVIII, 8. Psalm. IX, 39. Jer. XXIX, 7. Postremo loco ita: *ζητήσατε εἰς ἑαυτοὺς τῆς γῆς*, *quaerite pacem terræ*. Aqu. Sym. Theod. Prov. XXXI, 13. *ἰζήτησεν ἱμῶν καὶ λίνου*, *quaesivit lanam & linum*, h. e. diligenter occupata fuit circa lanam & linum. *הלה* precor, 2 Par. XXXIII, 12. *פטר* perscrutor, Job. XXXIX, 29. *מצא* invenio, Gen. XIX, 11. *על* apud, juxta, Job. VI, 5. *מצא* Chald. Dan. VII, 10. *ἰζήτην ἀκριβῶς περὶ τῷ θηρίῳ τῷ τετάρτῳ*, *inquirebam diligenter de bestia quarta*. *יחזק* Psalm. XXXIX, 10. Esd. LXV, 1. *שׁחזר* pih. mane quaero, Prov. I, 28. VIII, 17. *דקדק* desideror, Sym. 1 Reg. XX, 18. *ζητηθήσεται*.

Ζήτημα τίθημι, quaestionem pono. *שׁרר* niph. exquiror, Ezech. XXXVI, 37.

Ζιβών, lancea. *חנית* Esd. II, 4. *כרן* Jer. VI, 23. Vid. & Judith. I, 15. *Hesychius*: *Ζιβών*, ὀλοσίδηρον αἰόντιον. ἡ λόγχη, ἡ σπάθη, ἡ μάχαιρα. *Ζιβών*, jaculum totum e ferro fabricatum. Vel lancea, vel spatba; vel gladius. Alias *Ζιβών* *Hesychio* exponitur ὀπλον δόρατι παραπλήσιον, telum hystæ simile.

Ζῷ, ipsa vox Hebr. *ו* menssem secundum Hebræorum denotans, *Al.* 3 Reg. VI, 1.

Ζόφος, caligo, tenebræ. *חל* Sym. Psalm. X, 2. *ὡς ἐν ζόφῳ*. *Hesychius*: *Ζόφος*, σκοτός, ἀχλὺς, ὁμίχλη, δυσθυμία, δυσμῆ. *Ζόφος*, tenebræ, caligo, nebula, animi mæror, solis occasus.

Ζυγῶν, paria. *שׁוה* Sym. Gen. XLV, 22.

Ζύγιον, statera. *כאונ* Aqu. Sym. Prov. XI, 11. *Aqu.* Prov. XVI, 11.

Ζυγὸς, jugum, it. statera. *כאונ* Lev. XIX, 36. *ζυγὸν δίκαιον*, *stateræ justæ*. Of. XII, 7. *ζυγὸς ἀδικίας*, *statera injusta*. *כאונ* Chald. Dan. V, 29. *תמו* Ezech. XXXIV, 27. *חב* baculus, Esd. XIV, 7. *משורה* mensura, Lev. XIX, 35. *שׁוה* onus, Esd. X, 27. *עכות* contortus funis, Job. XXXIX, 10. Psalm. II, 3. *עול* Gen. XXVII, 40. 1 Reg. VI, 7. *קנה* calamus, Esd. XLVI, 6. *שׁכט* virga, Esd. XIV, 5. 29. *שׁוה* flagellum, 2 Par. X, 11. *שׁכט* humerus, Soph. III, 10.

Ἄλλος ζυγὸς, alterum jugum. *כאונ* dual. diversæ species, heterogenea. Lev. XIX, 19.

Ἰμῶς ζυγῶ, lorum jugi. *עכות* sing. Esd. V, 18.

Ζυγίω, jugo copulo, conjungo. Hinc **ἰζυγομήτος**, conjunctus. **צִנְיָ** plur. trabes, Ezech. XLI, 20. **πλευρὰ τῷ οἴκῳ ἰζυγομήταια**, latera domus conjuncta.

Ζύθος, Zythus, potus ex hordeo. **צֶמֶד** merces (hic leguntur vocem ea ratione punctatam, qua significat potum inebriantem siceram) Es. XIX, 10. **πάντες οἱ ποιῶντες τὸν ζύθον λυπηθήσονται**, omnes, qui Zythus parant, tristitia afficientur. Hieronymus ad h. l. Notandum, quod pro lacunis i. XX. **Ζύθον** transfulerunt: quod genus est potionis ex frugibus aquaque confectum, & vulgo in Dalmatiæ Pannoniæque provinciis gentili barbaroque sermone appellatur Sabajum. Hoc maxime utuntur Ægyptiis, ut non puras aquas bibentibus tribuant, sed turbidas & commixtarum factum similes Hefychius & Suidas: **Ζύθος**, οἶνος ἀπὸ κριθῶν κινούμενος. **Ζύθος**, vinum ex hordeo factum. Dicitur alias **βεῦτος**, **βεῦτος**, **βεῦθιον**, **βεῦθιον**, **πῖος**, **δίκρονον**. Vide Hefychium in v. **βεῦτος**, Athenæum L. IV. p. 152. & L. X. p. 447. Eustathium ad Il. x'. p. 819. Plura vero de Zytho collegerunt Meibomius de Cerevis. Vet. Cap. 4. & Hodius de Verf. LXX. Int. L. II. c. 4. §. 19. p. 119.

Ζύμα, fermentum. **צֶמֶד** verbal. fermentatum, Exod. XII, 15. XXXIV, 25 **צֶמֶד** Exod. XIII, 7. Lev. II, 12. Conf. Suiceri Thes. T. I. p. 1999.

Ζυμῖτος, fermentatus. **צֶמֶד** Lev. VII, 3. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Ζυμῖτος**, ἄρτος ἔκω καλύμνους. **Ζυμῖται**, panis ita vocatus.

Ζυμάμαι, fermentor. **צֶמֶד** verb. Exod. XII, 34. Of. VII, 4 **צֶמֶד** verbal. Lev. VI, 17. XXIII, 17.

Ζυμῶντος, fermentatus. **צֶמֶד** Exod. XIII, 7. Lev. II, 11. **צֶמֶד** Exod. XII, 19. 20.

Ζωγραφίω, ad vivum depingo, delineo. **צֶמֶד** exprimo, Ezech. XXIII, 14. **צֶמֶד** idem, Es. XLIX, 16. Vide & 2 Macc. II, 30.

Ζωγραφία, delineatio, pictura. **צֶמֶד** funis, filum, Theod. Prov. VII, 16. Sir. XXXVIII, 32.

Ζωγρία & **ζωγρία**, cum quis vivus capitur. **צֶמֶד** superstes, Num. XXI, 35. **יָסַד תָּמָּה מִן הַמָּוֶת לֹא יָסַד**, ita ut nullum ab illo relinquerent vivum. Deut. II, 31. **וְלֹא יָסַד מִן הַמָּוֶת**, non reliquimus vivum. 2 Macc. XII, 35 **לֹא יָסַד מִן הַמָּוֶת**, capere vivum. Phavorinus: **Ζωγρία** ζῶντα. **Ζωγρία**, viventem. Lex. Cyr. MS. Brem. **Ζωγρία**, τὴν λῆψιν καὶ αἰχμαλωσίαν τῶν ζώων. **Ζωγρία**, capturam & captivitatem viventium.

Ζωγρία,

Zwgrw, vivum capio, in vita servo. חיה : חיה pih. & hiph. vivifico, Num. XXXI, 15. *inati izwgrwtai pan* Θῆ-
λυ; *quare in vita servastis omnes feminas?* Vid. & Deut. XX,
16. Jos. II, 13 VI, 25. IX, 20. 2 Reg. VIII, 2. &
conf. quæ ex *Josepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N.
T. p. 144. *Hejychius*: *Zwgrwtai*, *zwgonwtai*. *Zwgrwtai*,
in vita conservabitur. Gloss. in Octat. *Zwgrwtadai*, ζῶ-
ντας συνδιασώδαι. *Zwgrwtadai*, vivos capi. חבש captivo
vivum, 2 Par. XXV, 12. *deka chiliadus izwgrwtai oi vna*
Ida, decem mille vivos capiebant filii Juda. *Hejych.* *Zw-*
grwt, ζῶντας λαμβάνει. *Zwgrwt*, vivos capit. Idem: *Zwgrwt-*
tai, ζῶν πιάζεται, λαμβάνεται. *Zwgrwtai*, vivusprehenditur,
capitur. Ita etiam apud *Homerum* & *Polybium* verbum le-
gitur. Vide *Suiceri* Thes. T. I. p. 1301. & *Auctores* lau-
datos *Wolffio* ad 2 Tim. II, 26. p. 315.

Zw, vita, sustentatio vita חיה decus, Prov. V, 9. חיה
substantia, Prov. X, 3. חיה vivo, Ezech. XXXVII, 5. חיה
infin. vivendo, Ezech. III, 21. *ζωῖ ζήσεται*, omnino vivet.
Vid. & Ezech. XXXIII, 13. 15. חיה vita, it animal,
Job. XXXIII, 22. Ezech. I, 20 חיים plur. viventes, Psalm.
XXXV, 10. *πηγὴ ζωῆς*, fons vita. Vid. & Prov. XIII, 14.
XIV, 29 XVI, 22. Prov. XIII, 12. *διδρυν ζωῆς*, arbor
vitæ. חין Chald. plur. Job XXIV, 22. Dan. VII, 12. חכמה
sapientia, Prov. XVIII, 4. חלה tempus, Job. II, 17. חן
dies, *Aqu. Sym.* Prov. XXII, 19. *ζωὸν* כלה senectus, *Sym.*
Job. XXX, 2. *πᾶς τὸ πρὸς ζωῆς*. לחם panis, cibus, Prov.
XXVII, 27. חיה sustentatio vitæ, Gen. XI.V, 5. Jud.
XVII, 7 חיה infin. à חן vagari, Psalm. LV, 8. *Hejychius*:
Zw ἡ πρὸς τὸ ζῆν χορηγία, ἡ χρόνος τὸ εἶναι. *Zw*, sumtus ad
vitam necessarius, vel tempus, quo aliquis est. Idem: *Zw*,
δυναμ. *Zw*, facultates.

Zw δίδωμι, vitam do. חיה hiph. vivifico, Es. LVII, 15.

Zw ἰδω, vitam video, vivo. חיה vivo, Es. XXVI, 14.
οἱ δὲ νεκροὶ ζωὴν ὃ μὴ ἰδωσιν, mortui autem vitam non videant,
vel non vivant, in vitam redeant.

Κερπὸς ζωῆς, fructus vitæ. חסד benignitas, Os. X, 12.

Υπόστασις ζωῆς, sustentatio vitæ. חיה victus, Jud. VI, 4.

Zw μὲς, jus, jusculum. חסד Jud. VI, 19. 20. Es. LXVI,
4. חסד conditura, Ezech. XXIV, 10.

Zw n, Zona, cingulum, ib. arma, armatura, apparatus
armorum. חסד baltheus, Exod. XXVIII, 4. XXXIX, 29.
XVI, 4. חסד plur. arma. Deut. XXIII, 13. *καὶ πᾶσατος*
ἔσται σοι ἐπὶ τῆς ζώνης σου, & paxillus erit tibi in armis tuis,
fivo

sive in bellico apparatu tuo. Sic *Homerum*, cum Il. β. Agamemnonem Marti Ἰκλιον (*similem*) τῇ ζώνῃ fuisse dicit, τῶν ἔκλων τῇ σκιῇ, armorum apparatus, intellexisse, sunt qui putant. Vide *Pausaniam* L. IX. c. 17. p. 743. & conf. quæ mox notavi in v. Ζωνύω, & *Fulleri Misc. Lib. VI. c. 5. p. 704.* cuius emendationem, qua Deut. 1. c. pro ἐν τῇ ζώνῃ σου, reponit ἐν τῇ ζώνῃ σου, *supra*, vel *præter arma tua*, nulla requirit necessitas. וְזָוַן 4 Reg. 1, 8. Ef. V, 27. וְזָוַן 1 Reg. XVIII, 4. וְזָוַן 3 Reg. II, 5. 4 Reg. III, 21. וְזָוַן Psalm. CVIII, 18. וְזָוַן atramentarium, *Ezech. IX, 2. 3. 11.* Conf. *Suiceri Thef. T. I. p. 1306.*

Ζωνύω, cingo, accingo, armo. וְזָוַן Job. XXXVIII, 3. XL, 2. וְזָוַן cingulum, Ef. XI, 5. וְזָוַן ligo, Neh. IV, 12. וְזָוַן hiph. vestio, 1 Reg. XVII, 38. ἔζωνε τὸν Δαβὶδ θώρακα, cingebat vel armabat Davidem thorace. Sic & Scholiastes minor ad *Homer.* Il. α'. v. 15. ζώνουσαι interpretatur καθεστίζουσαι, armarī. Unde & *Hesychius*: ζώνουσαι, καθεστίζουσαι. Et *Pausanias* Lib. IX. c. 17. Τὸ δὲ ἐνδύειν τὰ ἔπλα, ἐκάλουν ἄρα οἱ παλαιοὶ ζώνουσαι. Induere arma veteres ζώνουσαι dixerunt. Conf. *Braunium de Vestit. Sacerd. Hebr.* l. II. c. 3. §. 370. p. 396. & Auctores, quos laudat *Wolffius* ad *Ephef.* VI, 14. p. 157. וְזָוַן hiph. a וְזָוַן pono, 3 Reg. XXI, 27. וְזָוַן ligo, *Ezech. XVI, 10.* וְזָוַן 1 Reg. XXV, 13. ζώνουσαι ἑκάστος τὴν ῥομφαίαν αὐτοῦ, accingamini singuli gladio suo. Ibid. ἔζωνε τὴν μάχαιραν αὐτοῦ, accingebatur gladio suo. 4 Reg. IV, 28. ζώνουσαι τὴν ὀσφύν σου, accinge lumbos tuos. Vid. & 4 Reg. IV, 1. וְזָוַן cingulum, 2 Reg. XX, 8. וְזָוַן vagor, 2 Reg. XXIII, 6.

Vid. alibi Σχενίφ ζώνουσαι.

Ζωογονέω, vivifico, in vita conservo. וְזָוַן : וְזָוַן pih. & hiph. Exod. I, 17. ἔζωγονε τὰ ἀρσενά, in vita conservabant masculos. Jud. VIII, 19. ἔζωγονε αὐτοῖς, si in vita illos servastis. 3 Reg. XX, 31. ἔπαυε ζωογονέειν τὰς ψυχὰς ὑμῶν, si forte in vita servet animas nostras. Vid. & 4 Reg. VII, 4. & conf. *Luc. XVII, 33. Act. VII, 19. & Fesslii Advers. Sacr. L. V. c. 5. p. 438.* 1 Reg. II, 6. Κύριος θανάτωσεν καὶ ζωογονεῖ, Dominus occidit & vivificat. וְזָוַן verbal. fœm. vivida, *Theod. Exod. I, 19. ζωογονέου.*

Ζωογονέω, vivipara. וְזָוַן nom. Heva, *Sym. Gen. III, 20.*

Ζῶν, animal. וְזָוַן vivens, *Gen. I, 21. Psalm. LXVII, 11.* וְזָוַן pih. vivifico, *Hab. III, 1.* ἐν μέσῳ δύο ζῶν, in medio duorum animalium. *Gloss. MS. in Proph. Δύο ζῶν, θανάτου καὶ βιωτῆς ζῶν.* Duorum animalium, mortis & mortalis vite. Et *Gloss. MS. in Cantica Script. Δύο ζῶν, (MS. vitiose*

vitioſe ζῶσι,) ἀγγέλων καὶ ἀνδράπων. ἢ τῶν Ἑβραίων καὶ τῶν ἰδιῶν. ἢ τῆς ἱσταῦθα ζωῆς καὶ τῆς μελλούσης. Δύο ζῶσι, *angelotum & hominum. vel Hebræorum & gentium. vel hujus & futura vitæ.* πρὶ Sym. Psalm. XLIX, 12. ζῶσι ἱερραῖς, *antimalia deserti.* Conf. Fulleri Misc. Sacr. Lib. VI. c. 6. p. 710.

Ζωοποιῶ, vivifico. הִחַי : הִחַיָּה pih. & hiph. 4 Reg. V, 7. Neh. IX, 6. Ecclef. VII, 13. *Al.* 4 Reg. VIII, 1. 5.

Ζωοποιήσις, vivificatio. הִחַיָּה Efd. IX, 8. 9.

Ζωόν, vivifico, in vita conservo. הִחַי Psalm. LXXIX, 19. LXXXIV, 6. *Aqu.* Gen. XII, 12. ζώοντες. Conf. *Fesjellii* Adv. Sacr. L. V. c. 5. p. 439.

Ζωοπυρίω, ignem sopitum suscito, refocillo, ad vitam revoco. הִחַיָּה hiph. 4 Reg. VIII, 1. ἢς ἐζωοπύρησι τὸν υἱόν, *cujus filium resuscitaverat.* Vid & v. 5. *Hesychius* : Ζωοπυρίῳ, ἀναζῆν (Sic enim bene *Suicerus* ex *Suida* legit pro ἀναζῆν, Thef. T. I. p. 265.) ποιῶ. Ζωοπυρίῳ, *reviviscere facit.* Conf. Ἀναζωοπυρίω.

Ζῶσις, cinctura. הַחַי cingulum, Es. XXII, 12. הַחַי turmas, *Aqu.* Gen. XXX, 11.

Ζωτικός, vitalis, vivificus. Sap. XV, 11.

H.

Η, quam, in comparatione. הַחַי Pf. CXVII, 9.

Ἡ μὲν, attamen, certe, profecto, revera, sane. הַחַי Job. XIII, 15. ἢ μὲν λαλήσω, tamen loquar. אֲלֹכִים 'si non. Job. II, 5. ἢ μὲν εἰς πρόσωπόν σε ἐυλογῶσι, certe in faciem tibi maledicet. *Al.* 3 Reg. XX, 23. הַחַי Gen. XXII, 17. ἢ μὲν ἐυλογῶσι ἐυλογῶσι, certe benedicens benedicam tibi. Gen. XLII, 16. ἢ μὲν κατέσκοποι εἰσι, profecto exploratores estis Iisdem particulis in jurandi formulis utuntur *Xenophon, Herodotus*, alii. Vide Auctores citatos *Wolffio* ad Ebr. VI. 14. p. 867. *Hesychius* : Ἡ μὲν, ἀλλ' ὁμῶς. ὅττως, δὲ. Ἡ μὲν, ut igitur. attamen. revera, sane.

Ἡγεμονία, imperium, principatus. הַחַי dux, Gen. XXXVI, 30. הַחַי vexillum, Num. I, 52. *Al.* Num. II, 17. הַחַי domil-
PARS II. B

dominium, Sym. Gen. I, 16. *ἐν ὑγμῳσίᾳ*. ἢ *praefectus*,
Al. Neh. V, 14. ἀπὸ τοῦ τῆς ὑγμῳσίας.

**ἡγεμόνας*, princeps, dux. 2 Macc. XIII, 24.

Ἠγερμονικὸς, principalis. נִרְנָנ ingenuus, spontaneus, Pl. L, 13. πνεύματι ἡγερμονικῷ ἐνίσχυνε με. *spiritu principali confirma me.* Apud Hejychium Ἠγερμονικὸν sc. πνεῦμα, vel μέρος τῆς ψυχῆς exponitur ὁ νῦς, mens. Sic etiam Suidas: Ἠγερμονικὸν, ὁ νῦς. ἣ τὸ κυριώτατον τῆς ψυχῆς, ἐν ᾧ αἱ φαντασίαι καὶ αἱ ὁρμαὶ γίνονται. καὶ ὅθεν ὁ λόγος ἀνατίθεται, ὅπως ἴσως ἐν τῇ καρδίᾳ. Ἠγερμονικὸν, mens. *Vel principalis anima pars, in qua phantasiae et affectus oriuntur. Et unde verbum emittitur, quod est in corde.* Et Philo de eo, quis rer. div. hæres, p. 332. Ψυχὴ διχῶς λέγεται, ὥτε ὅλη καὶ τὸ ἡγερμονικὸν αὐτῆς μέρος, ὁ κυριεὶς ἐπικεῖν ψυχῇ ψυχῆς ἐστὶ, καθάπερ ἐφθαλμός, ὅ, τὸ πύλον σώματος, καὶ τὸ κυριώτατον μέρος τὸ ἐν βλεπόνῃ. *Anima dupliciter dicitur, et tota, et præcipua ejus pars, quæ proprie loquendo anima anima est, quemadmodum oculus et totus circulus, et præcipua pars, quæ videmus.* נִרְנָנ plur. antecessorum seu principum, sc. verba, Sym. Theod. Prov. VIII, 6. ἡγερμονικὰ sc. ῥήματα, verba imperatori aut duci convenientia.

'Hagmōn, princeps, dux. אלוף Gen. XXXVI, 15. Psalm. LIV, 14. נשיא 3 Reg. VIII, 1. פחה Jer. LI, 23. רב magnus, Jer. XXXIX, 13. רנסה Psalm. LXVII, 30. שר Jer. XXXVIII, 17. כרי pro כרים Al. 4 Reg. XI, 20. ἡγεμῶνας. Hefychius: ἡγεμῶν, ἄρχων, ὁδευτής. ἡγεμῶν, princeps, viā dux.

ἡγούμενος, precedo, duco, princeps sum, reputo, ex-
 istimo. הורה hipb. a ירה projicio, Job. XXX, 19. הלה eo.
 Exod. XIII, 21. ὁ Θεὸς ἡγούμενος αὐτῶν, *Deus autem præibat*
illis. הלה muto, Job. XLI, 20. חשב cogito, Job. XIX, 11.
 ἡγούμενος ὁ Θεὸς ἡγούμενος, *me pro inimico habebat*. Vid.
 Job. XXXIII, 10. & conf. 2 Theff. III, 15. Job. XLI, 19.
 ἡγούμενος ὡς ἡγούμενος ἡγούμενος ἡγούμενος, *nam ferrum*
quidem pro stramine habuit. ממשלה dominium, Sym. Gen. I,
 16. ὡς ἡγούμενος, *ad imperandum*. נע moveor, Theod. Jud.
 IX, 11. ἡγούμενος נע separatus, Gen. XLIX, 26. נחם niph.
 pœnitet, Job. XLII, 6. נשא pih. attollo, Esth. V, 11. ἡγούμενος
 καὶ ἡγούμενος τῶν βασιλείων, *principem & ducem esse in*
regno. עלה ascendo, Incert. Jud. I, 2. ἡγούμενος, *ducet*. ראש
 caput, Deut. I, 15. κατέταξα αὐτοὺς ἡγούμενους ἐφ' ὅμων, *con-*
stitui illos duces vestros. שר dux, princeps, Efd. V, 11. Sap.
 VII, 13. ὅτι αὐτῶν ἡγούμενος (I. ἡγούμενος) σοφία, *quoniam præi-*
bat illis vel ducebat illos sapientia. Gloss. MS. in Sap. Sal.
 ἡγούμενος

Ἡγῆτο, ἡγεῖται, ἡγεῖται. *Hegēto, imperabat, dominabatur.* 2 Macc. I, 18. *ὅθεν ἡγεσάμεθα, opus esse putavimus.* Vid. & 2 Macc. IX, 21. *Hefych.* Ἡγῆμαι, ἡγεμονεύω, νομίζω, ὑπολαμβάνω, λογιζομαι, προκρίνομαι. Ἡγῆμαι, duco, arbitror, existimo, reputo, antefero.

Vid. alibi Ἄξιον ἡγεῖσθαι.

Ἡγῆμαι, ducens, dux, princeps, dominator, praefectus. *אֲדוֹנָי plur. ex אֲדוֹן dominus, 2 Par. XVIII, 16. אֲדוֹנָי Chald. plur. judices, senatores, Dan. III, 2. III, 3. אֲדוֹנָי stultus, Jer. IV, 22. אֲדוֹנָי plur. ex אֲדוֹן fortes, Ezech. XVII, 13. אֲדוֹן ductor, Mich. VII, 5. אֲדוֹנָי plur. viri, 2 Reg. II, 5. אֲדוֹן dominus, Jud. IX, 51. אֲדוֹן super thronum, 3 Reg. IX, 5. אֲדוֹן part. pih. decernens, legislator, Gen. XLIX, 10. אֲדוֹן rex, Ezech. XLIII, 7. אֲדוֹן part. dominans, 2 Par. VII, 18. IX, 26. אֲדוֹן antecessor, 1 Reg. XXV, 30. 2 Reg. V, 2. VI, 21. Theod. Prov. XVII, 7. אֲדוֹן statio, 2 Par. XVII, 2. אֲדוֹן Jos. XIII, 21. 2 Par. V, 1. אֲדוֹן populus, Esth. I, 16. אֲדוֹן Jer. LI, 28. אֲדוֹן in facie, coram, Exod. XXIII, 23. 27. אֲדוֹן Jud. XI, 6. 11. אֲדוֹן caput, Deut. V, 23. 1 Reg. XV, 17. אֲדוֹן ager, Ezech. XX, 46. אֲדוֹן 1 Reg. XXII, 2. Sir. XXXII, 1. אֲדוֹן ὡς κατέστηται, si moderatorem convivii te constituerunt. Conf. *Drusium* ad h. l. & *Auctores* laudatos *Wolfio* ad Joh. II, 8. p. 805.*

Ἡγῆμαι, principissa, domina. אֲדוֹנָי domina, Nah. III, 4. *ἡγεμονία φερμακίων, domina veneficiorum.* אֲדוֹנָי augusta, 3 Reg. XV, 13.

Ἡγῆμαι, consilium, voluntas. אֲדוֹן acu pictum, Ezech. XVII, 3.

Ἡγῆμαι, principatus. 1 Macc. IX, 31.

Ἡγῆμαι, existimandum, putandum. Prov. XXVI, 31. ubi nihil pro eo est in Hebr. textu.

Ἡδῆως, suaviter, libenter. אֲדוֹן prae. Kal saem. suave est, Prov. III, 24. 2 Macc. IV, 28. *ἡδῆως τὴν κακοπάθειαν ἀποίσομεν, libenter molestiam sustinebimus.* Vid. & 2 Macc. VI, 30. XI, 26. & conf. Marc. VI, 20. & *Aelianum* Var. Lib. VIII. c. 12. ubi *ἡδῆως ἔφατο αὐτῷ, libenter audiebat illum.*

Ἡδῆως ἀποτρώγω, libenter edo. אֲדוֹן jucundum est, Prov. IX, 17. Conf. Epist. Jer. v. 26. & *Aetiani* Var. Lib. III. c. 20.

Ἡδῆως γίνομαι, bono animo sum. אֲדוֹן bonum cor, Esth. I, 10. *ἡδῆως γινομαι εἰς βασιλείαν, εἶπε, cum rex bono est*

set animo, dicebat. Tob. VII, 11. *φάγε καὶ πίε, καὶ ἡδύς γίνομαι*, ede & bibe, & sis bono animo. Vid. & Tob. VII, 12.

'*Ἡδίστος*, compar. suavius. Sir. XXII, 10.

'*Ἡδομαι*, delector. Sap. VI, 21. Sir. XXXVII, 4.

'*Ἡδονή*, voluptas. טעם gustus, Num. XI, 8.

Μετ' ἡδονῆς, cum voluptate. חרר siccus, Prov. XVII, 1.

'*Ἡδίστω*, suave reddo, lætifico. נאח conveniens est, Psalm. CXLVI, 1. ἡδυνθῆναι ἢ αἰνεῖσθαι, suavis reddatur laudatio. *Hesychius*: 'Ἡδυνθῆναι, γλυκαίνειν. 'Ἡδυνθῆναι, dulcis reddatur. נאח jucundum est, Psalm. CXL, 8. Cant. VII, 6. ערב Pf. CIII, 35. ἡδυνθῆναι αὐτῷ ἢ διαλογεῖσθαι μετ', suave reddatur illi colloquium meum. Prov. XIII, 20. Jer. VI, 20. ערבה campestris locus, Job. XXIV, 5.

'*Ἡδύς*, suavis. נאח euge, Es. XLIV, 16. ערב Prov. XX, 20. Cant. II, 14. נעים amœnus, Sym. Psalm. CXXXIV, 3. ἡδύς.

'*Ἡδύς γίνομαι*, suavis sum, vel fio. ערב Jer. XXXI, 26. ישר rectus sum. Sym. 1 Reg. XVIII, 20. ἡδύς ἰγύνετε. ערב Jer. XXXI, 26.

Vide alibi ἡδύς καὶ 'Ανάληψας. 'Ὅσμη ἡδύα.

'*Ἡδυσμα*, suaveolens aroma. נשם Exod. XXX, 23. ἀρώματα, sume suaveolentia aromata. Vid. & 3 Reg. X, 2. 10. 25. Ezech. XXVII, 22. כס in plur. כסמים Exod. XXX, 34. חרר unguentarius, Eccles. X, 1. *Suidas* 'Ἡδυσματα interpretatur βρώματα ἢ ἰουσμίας, edulia vel bonos odores, *Hesychius* ἀρετήματα, condimenta.

'*Ἡδυσμός*, idem. כס in plur. כסמים Exod. XXX, 34.

'*Ἡδύφρων*, suaviloquus, dulcisonus. קול יפה pulcher vox, Ezech. XXXIII, 32.

'*Ἡδῶ*, vel ut alii, ἡδῶ, pro Hebr. אורו lumen ejus. Job. XXXVI, 30. ἐκτίον ἐκ' αὐτὸν ἡδῶ. Hic procul dubio LXX. pro אורו legerunt אירו & nescientes, quid vox significaret, ἀμνησέμεν eam retinuerunt, & ἡδῶ pronunciarunt. *Al.* ibi pro ἡδῶ habent τόξον. arcum. Inde apud *Hesychium*: 'Ἡδῶ. ἱρίς, ἡ γὰρ τόξον. 'Ἡδῶ, iris, vel arcus. Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. c. 3.

'*Ἡθός*, mos, mores. Sir. XX, 26.

'*Ἡκω*, venio. אתה Job. XVI, 22. Psalm. LXVII, 34. בוא Gen. VI, 13. Exod. III, 2. Deut. XXXII, 17. E postremo

remo loco Gloss. MS. in Cant. Script. Ἡκασι, ἡλθον.
 Ἡκασι, venit. Hab. III, 3. ἀπὸ λαίμας ἤξει, a meridie
 venit. Gloss. MS. in Cantica Script. Ἡξι, ἰλεύσαι. Leg.
 ἰλεύσαι. ἡγη maneo, Jer. XXIII, 19. XXX, 19. ἡγη
 hyemo, Ef. XVIII, 6. ἡγ eo, Jer. XXXVI, 14. ἡγ exeo.
 Dan XI, 44. ἡγ confluo, Ef. II, 2. Jer. XXXI, 12. ἡγ
 transio, Ef. VIII, 21. ἡγ ascendo, 1 Reg. XXIX, 9. ἡγ
 confisto, Ef. LXI, 5. ἡγ surgo, Gen. XLI, 30. ἡγ pph.
 ministro, Ef. LX, 7. ἡγ descendo, Theod. Prov. XVII,
 10. ἡξ.

Vide alibi μετὰ Θυμῷ ἡκω.

Ἡλεκτρον, electrum, metallum ex auro & argento confia-
 tum. ἡρση pruna summe ignita, Ezech. I, 5. 27. VIII, 2.
 Hesychius: Ἡλεκτρον, ἀλάττωτοι χρυσοί. Ἡλεκτρον, aurum a
 genuino diversum. Suidas: Ἡλεκτρον, ἀλάττωτοι χρυσοί με-
 μιγμένοι ὕλῃ καὶ λίθῳ. ἡς ἐστὶ κατασκευὴ ἢ τῆς ἀγίας Σοφίας
 τραπέζης. Ἡλεκτρον, aurum a genuino diversum, & ex vitra
 & lapillis mixtum, cujusmodi στρυβνὰ ἐστὶ (Templi) sanctæ
 Sophiae mensa. Salmastius tam apud Hesychium quam apud
 Suidam pro ἀλάττωτοι legendum suspicatur ὑαλίττωτοι, cui ta-
 men merito non subscribendum, censet Cl. Kusterus not. ad
 Suidam, quod omnes Lexicographi veteres, tam editi,
 quam inediti, voce ἡ ἀλάττωτοι agnoscant. Plura de electro
 vide apud Bochartum Hier. P. II. c. 16. p. 871. seq.

Ἡλιόζωμαι, soli exponor. 2 Reg. XXI, 14. τὰ ἡμέρας τῶν
 ἡλιαθίνων, ossa soli expositurum. In textu Hebr. nihil pro
 his verbis legitur.

Ἡλικία, ætas. ἡγη medicina, Sym. Prov. XVII, 23. ἡγη
 altitudo. Ezech. XLII, 18. ἐπὶ πᾶσαν κεφαλὴν πάσης ἡλι-
 κίας, super omne caput cujuscunque ætatis. ἡγη nidus, Job.
 XXIX, 18. Vid. & Sap. IV, 9. 2 Mac. IV, 40. & conf.
 Auctores laudatos B. Wolfæ ad Matth. VI, 27. p. 140. &
 Cl. Alberti Observ. ad Joh. IX, 29. p. 215.

Ἡλιος, sol. ἡγη lux, Job. XXXI, 26. ἡγη Cant. VI, 9.
 Ef. XXIV, 23. ἡγη & ἡγη cum ἡ parag. Jud. XIV, 18.
 Job. IX, 7. ἡγη dual. cælum, Eccles. II, 3. ἡγη. ἡγη
 sol, Gen. XV, 12. & alibi sæpius. Hesychius: Ἡλιος, ὁ
 θεὸς, καὶ τὸ ἄρτος, καὶ ἡ αὐγὴ, καὶ τόπος, ἡ καὶ ὁ ἥλιος
 ἀνατίθεται. Ἡλιος, deus & stella, & splendor, & locus, ex qua
 sol oritur.

Vid. alibi ἡφ' ἡλίου Ἀνατολῶν. ἡφ' ἡλίου Δυσμῶν.

Ἡλιὸς πόλις, ἡλιόπολις, Heliopolis, urbs solis. ἡ Gen.
 XLI, 45. ἡ Gen. XLIII, 13.

ἥλος, clavus. מחרות plur. scem. falces putatoriae, 3 Reg. VII, 50. 4 Reg. XII, 13. מחרות plur. masc. 1 Par. XXII, 3. Ef. XLI, 7. מחרות & מחרות (ש pro ס) plur. scem. 2 Par. III, 9. Ecclef. XII, 11. מחרות malleus, Jer. X, 4. שחרות flagellum, Jos. XXIII, 13. οὗς ἥλος ἐν ταῖς ποταμοῖς ὑμῶν, in clavos in calcibus vestris. Hesychius: ἥλος, λόγχη, καρφία, κέντρον. ἥλος, lanceas, festucas, stimulos.

ἥλιον, clavo figo. סכר horreo, Aqu. Psalm. CXVIII, 19. הלידה.

ἡμέρα, dies, tempus, dies iudicii vel ipsum iudicium. ימי perniciis, Jer. XLVIII, 16. בקר mane, 1 Reg. XIV, 36. Euth. II, 14. בקר אור lux matutina, Mich II, 1. יום in plur. ימים Gen. IV, 3. καὶ ἦντο μοι ἡμέρας sc. τινάς, εἴς fiebat post dies aliquas, post tempus aliquod. Sic passim ἡμέρας tempus apud LXX. denotant & apud Evangelistas. Vid. Olear. de Styl. N. T. p. 89. & ad eundem Schwartz. Gen. XXXIX, 10. ἡμέρας pro εἰς ἡμέρας εἰς ἡμέρας, de die in diem, indies, quotidie. Vid. & Euth. III, 7. & conf. 2 Petr. II, 8. 1 Reg. I, 3. εἰς ἡμερῶν εἰς ἡμέρας, de diebus in dies, h. e. omnibus diebus statutis. Vid. & v. 25. & 2 Reg. II, 19. 2 Reg. XX, 4. τρεῖς ἡμέρας pro μετὰ τρεῖς ἡμέρας, in diem tertium. Conf. Marc. VIII, 31. ubi μετὰ additur, & μετὰ τρεῖς ἡμέρας significat die tertio. Vid. & Jac. Haeſi Diff. ad Aët. XXVII & XXVIII. in Bibl. Brem. Cl. I. p. 32. Job. III, 1. καταράσαστο τὴν ἡμέραν αὐτοῦ sc. γενέθλιον, execratur diem suum natalem. Conf. Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 34. Hesych. ἡμέρα, γενέθλιον. ἡμέρα, natalitia. Pf. XII, 2. ἡμέρας καὶ νυκτὸς pro δι' ἡμέρας καὶ νυκτὸς, die εἰς nocte. Conf. Cl. Schoetgen. not. ad L. Bos Ellips. Gr. p. 304. Psalm. XLIII, 10. 17. ὅλη τὴν ἡμέραν pro κατὰ ὅλη τὴν ἡμέραν, per totum diem. Psalm. CXXXVI, 9. τὴν ἡμέραν (pro κατὰ τὴν ἡμέραν) Ἱερουσαλὴμ, die iudicii Jerusalem. Vid. & Ezech XXI, 25. & Aquil. Job. XVIII, 20. Jer. XVII, 16. ἡμέραν ἀνθρώπου ὡς ἐπιδύματα, diem hominis h. e. iudicium hominis non expetivi. Similiter ἡμέρα Κύριου iudicium divinum passim in Scriptura significat. Vid. Amos V, 8. Joël. II, 12. 2 Petr. III, 10. 12. Eandem notionem habet vox diei apud Latinos. Sic diem dicere apud Plautum Captiv. III, 1. 34. & Ciceronem ad Quint. fratrem Epist. I, 2. significat citare aliquem, ut coram iudicio se sistat. Conf. Schoetgen. Diff. de Ἀνθρωπινῇ ἡμέρᾳ. 1 Cor. IV, 3. §. 5. & Auctores citat. Ven. Wolf. ad h. l. p. 353. ערב vesper, Ecclef. XI, 6. עת tempus, Jos. VI, 26. Jud. III, 29. 3 Reg. VIII, 65. Conf. 2 Cor. VI, 2. עתה nunc, Exod. IX, 19.

ἡμέ-

Ἡμέρα ἀγαθή, dies bona. תהנח gaudium, lætitia, Esth. IX, 19.

Ἡμέραν καθ' ἡμέραν, quotidie. יום ביום 2 Par. XXX, 21. יום יום Pl. LXVII, 21. Conf. 2 Cor. IV, 16.

Καθ' ἡμέραν sc. ἐκάστην, quotidie. תמיד jugis, Num. IV, 16.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν, quotidie. איש יומו Job. I, 4. יום יום Esth. III, 4. Quod hic est καθ' ἐκάστην ἡμέραν, 2 Cor. IV, 16. juxta Hebræorum loquendi rationem est ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Conf. Vorst. Philol. Sacr. P. I. c. 12. p. 306. seq. כיום ביום 1 Reg. XVIII, 10. המול שלשים heri & nudius tertius, Exod. V, 8.

Ὡς ἡ ἡμέρα αὕτη, cum illa ipsa dies sc. esset, illa ipsa die, היום illa die, Job. II, 1.

Καιρὸς τῆς ἡμέρας, tempus diei. היום עצם ipsemet dies, Gen. XVII, 23. 26.

Ἡμέρα μεγάλη, dies magna. קרא קרא convocare convectionem, Ef. I, 14. Conf. Joh. VII, 37.

Τὸ τῆς ἡμέρας sc. μέρος, diei portio. יום דבר res diei, Dan. I, 5. διτάξιν αὐτοῖς τὸ τῆς ἡμέρας (μέρος) καθ' ἡμέραν, ordinabat illis portionem diurnam quotidie.

Ἐπὶ πάντων ἡμερῶν, in omnes dies. עד אבדון ad perditionem usque, Job. XXXI, 12.

Ἐξ ἡμερῶν, ante dies. מאתמול ab heri, i. e. jam antea, Ef. XXX, 33.

Σκληρὰ ἡμέρα, duradles. קשה רוח dura spiritu, 1 Reg. I, 15.

Vid. alibi δις ἑπτὰ ἡμέραι. ἡμέρα Συλλογῆς.

Ἡμερίους, dies. יומי Aqu. Sym. Quint. & Sext. Edis. Plalm. I, 2.

Ἡμερος, mansuetus. 2 Macc. XII, 30.

Ἡμερώμενος, mansuefio, & metaphorice de flamma sive incendio, quod a violentia remittit, jamque lentius grassatur, Sap. XVI, 18.

Ἡμείφθους, semicoctus. מכור Ef. LI, 20. calefactus, seu adustus, σευτλίον ἡμείφθον, beta semicocta.

Ἡμείφθους, semimortuus. Sap. XVIII, 18.

Ἡμίκωρος, dimidium cori. להך Al. Of. III, 2. ἡμικέρως.

Ἡμίονος, mulus, α, q. d. semiasinus. ותרמ אִינֶס, Gen. XII,

XII, 16. עֶבֶר servus, 1 Reg. XXII, 9. מַסֵּעַ masc. 2 Reg. XIII, 29. XVIII, 9. פֶּרֶה facm. 3 Reg. I, 33. XXXVIII, 44.

ἡμίσιον, dimidium, media pars. כְּחֶצֶה Num. XXXI, 36. 43. כְּחֶצֶה Num. XXXI, 42.

ἡμισιον, dimidio, dimidium habeo. חֶצֶה Aqu. Gen. XXXIII, 1. ἡμισιουσιν, dimidiabat. Sym. Job. XXV, 25. ἡμισιουσιν. חֶצֶה Aqu. Theod. Job. XXI, 21. Aqu. Sym. Pl. LIV, 24. ἡμισιούθησαν.

ἡμίσιος, dimidius. חֶצִי Exod. XXIV, 6. τὸ ἥμισυ (sc. μέρος) τῆς αἱματος, dimidium sanguinis. Jos. IV, 12. οἱ ἡμίσιος φυλῆς Μανασσῆ, dimidia tribus Manasse. כְּחֶצֶה Exod. XXX, 13. 3 Reg. XVI, 9. חֶצִי & כְּחֶצֶה junctim, 1 Par. VI, 61. פֶּלֶךְ Chald. particula, Dan. VII, 25.

ἡμία, habena, & meton. eques, aut equus. פֶּלֶךְ tæda, Nah. II, 3. עֲלִיצוֹת exultatio, Al. Hab. III, 13. ἡμίαι. 1 Macc. VI, 28. τοὺς (πρὶ τῶν) ἡμῶν, illos, qui equitibus præfῆσθαι erant.

ἡμία, quando, cum: יוֹם dies, 4 Reg. IV, 18. כ. præfix. Gen. XXVII, 34. עַקֵּץ propterea quod, Deut. VII, 12. עַקֵּץ in tempore, Gen. XXXI, 10. XXXVIII, 27. לְמַת ad tempus, Gen. XXIV, 11. מֵעַתָּה a tempore, Es. XLVIII, 16. לְפִי ad os, prout, Num. IX, 17.

ἡμία δι' ἱππῶν, quando oportet dicere. מַתְעַתֵּם tempestive loquor, Es. L, 4.

ἡρίσχος, auriga. רֶכֶב 3 Reg. XXII, 34. 2 Par. XVIII, 33.

ἡνυρρον, ventericulus. שֶׁרָר fercus, Mal. II, 3. Vid. supra ἑνυρρον. קֶבֶד Deut. XVIII, 3. τὸ ἡνυρρον. Hesych. "ἡνυρρον, ἡ πρώτη κοιλία τῶν μηρυκαζομένων ζώων, εἰ δὲ ὑπογάστριον ἰδιόσημον, εἰ δὲ τὸ κόλον. "ἡνυρρον, primus venter animalium, quæ ruminant, aliis vero imus ventriculus conditus, sursum aliis intestinum colon. Idem. Τὸ ἡνυρρον, μέρος τῆς κοιλίας τῶν μηρυκαζομένων. Τὸ ἡνυρρον, pars ventris animalium ruminantium. Lex. Cyrilli MS. Brem. "ἡνυρρον, τὸ παχύτερον μέρος τῆς κοιλίας τοῦ βοός. "ἡνυρρον, pars crassior ventris bovis. "ἡνυρρον, rectius dici, quam ἑνυρρον, docet Phrynichus p. 62.

ἥπαρ, hepar, jecus. הֶפֶץ pectus, Lev. VII, 20. כֶּבֶד Exod. XXIX, 13. Lev. III, 4. Prov. VII, 23. Postremo loco ita: ὡς ἱλαφὸς τοξυμῶναι πεπληγὸς εἰς τὸ ἥπαρ, tanquam cervus sagitta iectus in jecore. Conf. ad h. l. Cl. Alberti Peric. Crit. p. 6. Al. Ezech. XXI, 21. ἥπατι σκοπίσασθαι. כֶּבֶד Aqu. 1 Reg. XIX, 16.

ἥπα-

Ἡπατοσκοπέομαι, jecur inspicio. ככר Ezech. XXI, 21. juxta ed. Rom. ἡπατοσκοπέομαι. Conf. Perizonium ad Ælian. Var. L. II. c. 31.

Ἡρμᾶζω, quiesco. משומ part. pih. a שם stupens; Efd. IX, 3. 4. משם part. hiph. Aqu. Ezech. III, 15. ἡρμᾶζω.

Ἡρμᾶται, incantationes. להטם Aqu. Exod. VII, 11. 22. ἡρμᾶταις αὐτῶν, incantationibus suis. Τα ἡρμᾶταις dicta, quod submissa voce fierent. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 136.

Ἡρμᾶω, quiesco. דם sileo, Sym. Psalm. XXXIV, 16. ἡρμᾶω. שכן habito; Sym. Pf. XXXVI, 28. ἡρμᾶταις, & Job. XXXIX, 28. ἡρμᾶω. Theod. Job. XXXVIII, 19. ἡρμᾶω. הלה tranquillus sum, Al. Psalm. CXXI, 6. ἡρμᾶταις שש Sym. Psalm. LXXXII, 2. ἡρμᾶταις. Hesychius: Ἡρμᾶω, ἡσυχάζω. Ἡρμᾶω, quiescit.

Ἡρμᾶ, quies, tranquillitas. בטח Sym. Jud. XVIII, 7. רכמה Sym. Job. IV, 16. שוה tranquillitas, Al. Pf. CXXI, 7. Vide ad h. l. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. c. 3. ubi notat Hodium, qui ibi pro ἐν τῇ ἡρμᾶ μου legendum censet ἐν τῇ ἡρμᾶ μου, in solitudine mea.

Ἡρώς, heros. Hinc Ἡρώων πόλις, heroum urbs, Gen. XLVI, 29. 30. ubi nihil pro illa est in textu Hebræo. Ejusdem urbis meminerunt Josephus, Ptolemæus, Strabo, Ptolemaeus, ex quibus colligit Bonfrerius not. ad Eusebii Onomast. v. Ἡρώων p. 71. eam sitam fuisse in ipso primo aditu Ægypti.

Ἡρώων. Vide v. Ἡρώων.

Ἡρώων, qualiscunque. Vox compos. ex ἥριος genit. ab ἥρις & ὢν. 2 Macc. V, 10.

Ἡσυχάζω, quiesco, taceo, acquiesco, desino, cesso, quiete vel pace fruor. דום Sym. Pf. XXXVI, 7. ἡσυχάζω, & Pf. IV, 5. ἡσυχάζαται.

Ἡσυχάζω, quiesco, taceo, acquiesco, desino, cesso; דום silens, Thren. III, 26. הריש hiph. taceo, Neh. V, 8. ἡσυχᾶσαι, tacuerunt. Conf. Luc. XIV, 4. & ad h. l. Auctores laudatos Wolfio p. 681. Conf. & quæ ex Æschilo notat Cl. Schwartzius Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 657. ורשק hiph. submergo, Ezech. XXXII, 14. וחי vereor. Job. XXXII, 6. חל cesso, Job. XIV, 6. חסח: Kaī & hiph. sileo, Jud. XVIII, 9. Psalm. XXVII, 1. ישב sedeo, maneo, Exod. XXIV, 14. משה potus, convivium, Prov. XV, 16. רב cubo, Gen. IV, 7. Job. XI, 19. רב

PARS II.

G,

pih,

pih. Prov. I, 33. שָׁכַח Job. XXXII, 1. ἡσύχασαν ἀνταυτοῖς
 ἑαβ, *desierunt contradicere Jobo*. שָׁכַח habito, Job. XXXVII,
 8. Prov. VII, 11. שקט : השקט Kal & hiph. Jud. III, 11.
 ἡσύχασεν ὁ γῆ ἰν τισσαράκοντα, *quiete, pace fruebatur terra*
annos quadraginta. Vid. & Jud. V, 31. VIII, 28. 2 Par.
 XIV, 1. & conf. 1 Macc. VII, 50. IX, 57. XIV, 4. שקט
 taceo, Pf. CVI, 30. Prov. XXVI, 20. שליו tranquilus,
 Al. Jer. XLIX, 30. ἡσυχάζω.

Ἡσυχάζου σιῶν, *quieta habito*. ישב habito, 4 Reg. IV, 13.

Ἡσυχῶ, *quiete*. בלאט clam, Jud. IV, 21. לאט leniter,
 Ef. VIII, 6. Vid. & Sir. XXI, 22.

Ἡσυχῶ, *idem*. לאט leniter, Al. Ef. VIII, 6.

Ἡσυχία, *quies*. אשון nigredo, Prov. VII, 9. שלום saem.
 ex שלו *quieta*, 1 Par. IV, 40. שקט 1 Par. XXII, 9.

Ἡσυχίαν ἄγω, *quietem ago*. החרש hiph. Prov. XI, 12.
 αὐτὸς δὲ φρόνιμος ἡσυχίαν ἄγει, *vir autem prudens quietem agit*.
 Eadem phrasi utitur *Ælianus* Var. L. XII. c. 64. Alias
 ἡσυχίαν ἄγουσ Græcis est *tranquille vivere*. Vide Cl. *Schwar-*
tzii Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 658.

Ἡσυχίαν ἔχω, *quietem habeo*. חסם perficior, Jos. V, 8.
 Conf. 2 Macc. XIV, 4.

Ἡσυχίαν παρίσχεσθαι, *silentium injungo*. השקט hiph. *quies-*
scere facio, Job. XXXIV, 29. ἡσυχίαν παρίσχειται, *silentium*
injunget. Conf. Act. XXII, 2. ubi παύσας ἡσυχίαν, *pra-*
stituerunt silentium.

Ἡσύχιος, *quietus*. נכה רוח percussus spiritu, Ef. LXVI, 2.

Ἡσυχίσομαι, *quiesco*. חסה pih. fileo, Amos. VI, 10.
 ἡσυχάζεσθε.

Ἡσυχος, *quietus*. Sap. XVIII, 14. Sir. XXV, 22.

Ἡτλα, *clades*. חלושה Samaritan. Exod. XXXII, 18. Conf.
Ælianus Var. II, 25. Phavorinus: Ἡτλα, ἡ ἡτλη, ἡ νίκη,
 ἡ ἡτλησις. Ἡτλα, *conversio in fugam; victoria, clades*.

Ἡτλήω, *imminuo, vinco, supero*. דקר transfigo, Ef.
 XIII, 15. הכניע hiph. prosterno, Sym. Pf. LXXX, 15. ἡ-
 τησα, הדרש hiph. condemno, Ef. LIV, 17. πάντας αὐτοὺς ἡ-
 τέτισ, *omnes illos vinctes*. Ita *Polybius* Exc. leg. 104. extr.
 p. 1296. ἡττήσαν τὰς ἀντιλίσσοντας, *vicerunt contradicentes*. Vi-
 de Cl. *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 650. חנה frangor,
 Ef. VIII, 9. XX, 5. XXX, 31. LI, 7. Jer. XLVIII, 1.
 חסס liquefio, Ef. XIX, 1. 2 Macc. X, 24. ἡττήσας ὅλην
 τὴν

ἡν, Ἰουδαίων, viētus a *Judæis*. Sic *Ælianus* Var. L. IV. c. 8. ἡτληθεὶς ὑπὸ τῶν περσέων βαρβάρων, viētus a finitimis barbaris. Et *Suidas*: ἡτληθεὶς ἀπὸ ἡλάν. ἀντὶ τῶ ἡτλῶν ἰχθῶν, ἢ περσέων ἀπὸ ἡλάν. ἡτληθεὶς ἀπὸ ἡλάν. viētus abiit, vel *superatus discessit*.

ἡτλησας, diminutio, clades. ὅς liquefactio, Ef. XXXI, 8. Conf. Rom. XI, 12.

ἡτλῶν & ἡσσών, comparat. a μικρὸς, minor. ארע Chald. infra, Dan. II, 39. רר tenuis, Job. XX, 10. מרע part. high. coronans, (forte legerunt מרע) Ef. XXIII, 8. Job. V, 4. (ubi nihil est in textu Hebr.) ἐπὶ θύραις ἡσσώνων, ad portas inferiorum. Lex Cyrilli MS. Brem. ἡσσώνων, ἡλατισσώτων. ἡσσώνων, minorum. Sic & *Hefychius*: ἡσσώνων, ἡλατισσώνων. Vide & 2 Macc. IV, 40.

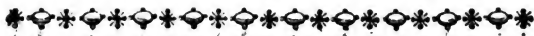
ἡχίω, sono, refono, strepitum edo, tinnio. תהח tumultuor, 3 Reg. I, 41. Psalm. XLV, 3. קח validus, Exod. XIX, 16. תהח tuba, Of. V, 8. תהח niph. a תהח perstrepo, Ruth. I, 19. 1 Reg. IV, 5. תהח tinnio, ἡχίω τὰ ἀμφότερα τὰ ὦτα αὐτῶν, tinniens ambae aures ejus. Vid. & Jer. XLX, 3. תהח tumultuor, Ef. XVII, 12. תהח frutex, Job. XXX, 4. (hic etiam legisse videntur תהח) ὅς περιλάοντες ἄλμυρ ἐπὶ ἡχίω (subaudiend. videtur ἄλμυρ,) confringentes halima in resonanti litore. ער perstrepo, Sym. Theod. Psalm. XCV, 11. ἡχίω. ער scindo, findo, Al. 3 Reg. I, 40. ἡχίω. תהח iteratio, Sym. Psalm. LXVII, 18. ἡχίω. *Hefychius*: ἡχίω, φωνή, ψοφίω. ἡχίω, sonat, strepitum edit. Idem: ἡχίω, ἡψόφω. ἡχίω, strepitum edidit.

ἡχος, sonus, sonitus. תהח plur. animalia terribilia, Ef. XIII, 21. תהח Psalm. XLI, 5. ἡχῶ ἰσχυρότερος, pro quo in Codice quodam lectum fuisse videtur ἡχος ἰσχυρότερος. Nam ex isto Psalmi loco procul dubio ita Lex Cyrilli MS. Brem. ἡχος ἰσχυρότερος, ἡχίω πικρυρότερος. ἡχος ἰσχυρότερος, gratiarum actio eorum, qui festum celebrant. תהח strepitus, Psalm. LXIV, 7. ער clangor, Psalm. CL, 3. ער part. plaudens, Prov. XI, 15. תהח Sym. Ef. XVIII, 1. תהח vox, Sym. Job. XXXIX, 24. Sym. Pf. XVII, 14.

תהח ἡχῶ, copia soni. תהח Jer. LI, 16. תהח exundant nubes, Psalm. LXXVI, 16.

ἡχῶ, sonus percussus. תהח visio, Job. IV, 13. תהח strepitus, Al. 3 Reg. XVIII, 4. תהח ἡχῶ. Sap. XVII, 10. ἡ ἀντακλωμένη ἐκ κοιλότητος ὀρίων ἡχῶ, percussus ex cavitatē montium sonus. *Hefychius*: ἡχῶ ἰσχυρότερος. ἡχῶ (ita enim hæc distinguenda videntur pro ἡχῶ ἰσχυρότερος ἡχῶ. Nam verba

Ἡχὼ ἰσθᾶδὶ videntur Græci cujusdam esse auctoris, e quibus ἡχὼ hic exponitur.) μακρὰ φωνὴ ἀντακλαμίνῃ, ἀπὸ τερήων καὶ ἀντιτύπων ἐπὶ τὸν προῖοντι πάλιν ἰπανύσσῃ. Echo ibi. Echo vox longa repercussā a solidis & repercutientibus locis ad illium, qui antea emiserat, revertens.

Θαλαῶ, ipsa vox Hebr. תהנה fossa, aquæ ductus, *Al.* 3 Reg. XVIII, 32. 35. 38. ubi vulgo θάλασσαν legitimus. Græcos autem non ita scripsisse, sed potius θάλαπν suspicatur *Relandus Palæst. Lib. I. c. 38. p. 239.*

Θαασὺρ, Hebr. תרשן cedrus, *Al. Es. XI, 19.*

Θαιμᾶν, ipsa vox Hebr. תהנה regio ad austrum sita, *Abd. v. 9. Hab. III, 3. Eusebius Onom. v. Θαιμᾶν* Καὶ πᾶς δὲ ὁ πρὸς νότον τόπος ἔγω καλεῖται καὶ γὰρ ἐρμηνεύεται θαιμᾶν νότος. Atqui omnis locus ad austrum situs ita vocatur. Etenim θαιμᾶν interpretatur auster. Sic & *Gloss. MS. in Proph. Θαιμᾶν, νότος.* At *Lex. MS. in Bibl. Coislin. p. 472. Θαιμᾶν* exponit ἀνατολὴν, orientem. Aliis scribitur θιμᾶν, & θιμᾶν. *Lex. MS. Cyrilli Brem. Θιμᾶν, νότος. Gloss. MS. in Cantic. Script. Ἀπὸ θιμᾶν, ἀπὸ μεσημβρίας. Ἀπὸ θιμᾶν, a meridie. Hesychius: Θιμᾶν, αἰνμος νότος, ἢ ἀνατολή.*

Θάλαμος, thalamus, intimus domicilii recessus, cubiculum. *Aqu. 3 Reg. XIV, 27. pro תהנה, pro quo tamen, judice Cel. Montfaucon, haut dubie aliud legit Aquila. 3 Macc. I, 18. κατὰ κλισίαι παρθένοι ἐν θαλάμοις, virgines thalamis inclusæ.* Sic Græcis passim conclave, quo mulieres, præsertim virgines degere solebant, θάλαμος vocatur. Vide quæ ex *Homer. Theocrito, Phocylide, observat Feithius Antiq. Homer. L. III. c. 11. p. 265. seq.* Sic legitur etiam apud *Herodotum Lib. I. c. 12. & αἰδριῶσι, virorum conclavibus, opponitur, & Ælianum Var. XII, 1. Conf. & Suidam. v. Ἐπιξίοναι.* Inde apud *Hesychium θάλαμος* exponitur μυχός, intus domicilii recessus. *Callimachus Hymn. in Del. v. 297. thalamos virginum ἤδισα κρεῖσσαι* appellat. Nempe moris erat tam apud Judæos, quam apud Græcos, ut virgines interioribus domus penetralibus continerentur. Vide de Judæis *Philonem* in *Flacc. p. 671. & de Græcis* *Huc-*

Huetium Demonstr. Ev. Prop. IX. p. 763. seqq. *Suicerum* Thes. T. II. p. 50. *Saubertum* Diss. de Haalma Cap. II. §. 10. *Dantziū* Diss. de Part. Virg. p. 61. seqq. aliosque citatos *Ewaldō* Emblem. Sacr. P. II. p. 69. Huc etiam respicit *Euripides* Phœniss. v. 1630. ubi Creon Antigonen, virginem, ita alloquitur:

Κίμωζε σαυτὴν, Ἀντιγόη, δέμην ἴσω,
καὶ παρθενίῳ.

*Confer te ipsam, Antigone, intra ades,
Et virginem te gere.*

Et Cicero Tusc. Lib. III. Illi, qui Græciæ formam rerum publicarum dederunt, corpora juvenum firmari labore voluerunt. Quād Spartiatæ etiam in fæminas transfulerunt: quæ cæteris in urbibus mollissimo cultu parietum umbris occultuntur.

Θάλασσα. mare, it. occasus, occidens, it. meridies. γ' manus, 3 Reg. X, 29. □' Gen. I, 10. τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε θάλασσαις, congregationes aquarum vocavit maria. Gen. XIII, 14. πρὸς βορρᾶν, καὶ λίβα, καὶ ἀνατολὰς, καὶ θάλασσαις, ad boream, & austrum, & orientem, & occidentem. Jos. XV, 12. τὰ ὅρια αὐτῶν ἀπὸ θαλάσσης, fines ejus ab occasu. Psalm. LXXI, 8. ἀπὸ θαλάσσης ἰσὺς θαλάσσης, ab oriente ad occidentem. Conf. *Glossium* Philol. Sacr. L. V. Tr. II. c. 7. p. 2042. *Ewaldum* Emblem. Sacr. P. II. p. 487. & Auctores ibi citatos. Jos. XV, 5. ἡ θάλασσα ἡ ἄλυξι, mare falsum, h. e. lacus Asphaltites. Sic alias non solum Hebræi, sed Græci etiam, Latinos, imo & Belgas lacus marium nomine appellasse, ostendit *Relandus* Palæst. Lib. I. c. 38. ubi & vicissim mare Græcis λίμνη, lacum, dici observat. Locis Viro Eruditissimo eam rem adductis addi potest ille *Homeri* II. δ. v. 79. ubi de Thetide:

Ἐνθ' οὖρ μίλαιν πόντω, ἱπποδάχνη δὲ λίμνη.

Infiliit nigro ponto, ingemuit autem mare.

Conf. & *Aristophanem* Av. v. 1339. *Suidam* v. Λίμνη, & *Heinsium* Arist. Sacr. p. 168. 4 Reg. XXIV, 33. θάλασσαι τὴν χαλκῇ, mare æneum. Gloss. MS. in Lib. 3. Reg. Θάλασσα χαλκῇ, ὁ ἡπτερ, εἰς δὲ ἱπλιν (l. ἱπλιν) τὰς χεῖρας οἱ ἱερεῖς ἱσιόντες εἰς τὸ ἱερόν. Mare æneum, labrum, in quo lavabant manus sacerdotes ingredientiæ in templum. Eadem fere habentur in Glossis, *Fabricio* Bibl. Græc. L. V. c. 40. editis, p. 68. Joël. II. 20. εἰς τὴν θάλασσαν τὴν πρώτην, ad mare anterius, h. e. orientale. Conf. v. *Πρῶτος*. καὶ *Chald.* Dan. VII, 2. γ' dextera, sc. plaga, meridies, Psalm. LXXXVIII, 12. τὴν βορρᾶν καὶ τὴν θάλασσαν ἐν ἑκτισαίς, boream

ream ἔ' meridiem tu creasti. Conf. *Glossii Philol. Sacr. Lib. V. Tr. 2. c. 7. p. 1042.* מים dual. aqua, Psalm. LXVIII, 3. Ezech. XXVI, 12. מים basis, Jer. LII, 17. מים aqua ductus, 3 Reg. XVIII, 32. 35. מים Tarfis, Tartessus, Es. II, 16. *Al. Es. XXIII, 10.* Conf. *Fulleri Misc. Sacr. Lib. II. c. 10. p. 232.* ubi Græci, מים θάλασσα interpretantes, nominis Græci originem quasi digito demonstrare, ipsi videntur. Nam Græcis primum usitatam fuisse opinatur θάλασσα, quod in jambis *Parmenonis* cujusdam Byzantii apud *Athenæum* Deipnos. Lib. III. legi observat.

Vide alibi 'Αφίσις θαλάσσης.

Θαλάσσιος, marinus. 1 Macc. IV, 23.

Θαμός, ramus, & speciatim ramus olivæ. מים Sym. Gen. VII, 11. Prov. XI, 28. Vide & 2 Macc. XIV, 4. *Hofychius*: Θαμός κλάδος ελαιίας, ἄθος, γένημα, καὶ πᾶν τὸ θάλλον κυρίως δὲ κλάδος ελαιίας, ἢ φοίνικος βλάστημα. Θαμός, ramus olivæ, flos, germen, ἔ' quicquid viret; sed proprie ramus olivæ, vel furculus palmæ. De ramis olivæ vox etiam legitur apud *Aristophanem* Eccles. v. 738. *Ælianum* Var. VI, 6. & *Polyænum* I, 21. 1. Vide *Perizonium* ad *Ælian.* l. c. & conf. *Phavorinum* v. Θαμός.

Θάλλω, vireo, cresco. מים retego me, Job. VIII, 11. מים hiph. a מים benefacio, Prov. XV, 14. מים extinguor, Prov. XXVI, 20. מים πολλοὺς ξύλοις θάλλω πῦρ, multe ligno crescit ignis. מים germino, Gen. XL, 10.

Θαλπιάθ, ipsa vox Hebr. מים quam *Aquila* ἐπάλξις, propugnacula, interpretatur, Cant. IV, 3. Unde apud *Hofychium*: Θαλπιάθ, (sic enim legendum pro Θαλπιάθ, vel Θαλπία, ut *Phavorinus* scripsit.) ἐπάλξις.

Θάλλω, foveo, incubo, calefacio. מים comprimo, *Aqu. Theod.* Es. LIX, 5. θαλπίζω. מים pih. calefacio, Job. XXXIX, 14. מים profum, adjuvo, 3 Reg. I, 2. 4. מים incubo, Deut. XXII, 6. καὶ ἡ μήτηρ θάλλει ἐπὶ τῶν νεοσσῶν, ἔ' mater incubet pullis.

Θαμβιναί, obtuscescentes. מים *Aqu. Soph.* III, 4.

Θαμβίω, obtuscesco. מים *Aqu. Gen.* XLIX, 4. θάμβω. Conf. *Druisum* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 123.

Θαμβίω, obtuscesco & obtusescio, exavesco. מים accipio, 2 Reg. XXII, 5. Dan. VIII, 17. מים accipio cum tremore, 4 Reg. VII, 15. *Aqu. Psalm.* CXV, 11. מים θαμβώσασθαι. מים paveo, *Theod. Psalm.* LII, 6. θαμβώσασθαι. מים plur. leves, Jud. IX, 4. מים contremisco, 1 Reg.

1 Reg. XIV, 15. *התח* admiror, *Aqu.* Psalm. XLVII, 5. *ἐθαμβήσαν.* *Hefychius:* 'Εθαμβήσῃ, ἐθαυμάσθῃ, ἐξεπλάγη. 'Εθαμβήσῃ, obstupeficebat, percellabatur. *Sym.* Job. XXVI, 11. *θαμβῶνται.* Sap. XVII, 2. *θαμβώμενοι διηώς,* graviter percussi. *Gloss. MS in Sap.* *Θαμβώμενος, ἐκπληγόμενος. Θαμβώμενος, percussus.*

Θάμβησι, obstupefactio, stupor, pavor. *תח* accelero cum tremore, *Aqu.* Psalm. XXX, 29. *θαμβήσει.* *תח* *Aqu.* Deut. XVI, 3.

Θάμβος, idem. *תח* terribilis, Cant. VI, 3. 9. *תח* *Aqu.* Exod. XII, 11. *י תאבז.* *תח* plur. contritiones, Ecclef. XII, 5. *תח* Cant. III, 8. *תח* fovea, Thren. III, 46. *תח* tremor, Ezech. VII, 18. *תח* sopor, 1 Reg. XXVI, 12. *Hefychius:* *Θάμβος, θαῦμα, ἐκπλήξις. Θάμβος, admiratio, stupor.*

Θαμμιζ, Hebr. *תח* idolum ethnicum, Ezech. VIII, 14. Idem cum Adonide habetur. Vid. Cel. *Dreylingii* Diff. de Flet. super Thammuz §. 10.

Θανατηφόρος, mortiferus. *תח* ad moriendum, Num. XVIII, 22. *תח* irrisor, it. interpres, Job. XXXIII, 23.

Θάνατος, mors, pestis. *תח* defolatus, Job. XV, 34. *תח* pestis, Exod. V, 3. IX, 3. 16. 3 Reg. VIII, 37. 2 Par. XX, 8. Jer. XXI, 7. XXIV, 10. Conf. Apoc. VI, 8. & *Fulleri* Misc. Sacr. L. I c. 7. p. 59. *תח* infin. hiph. a *תח* faciendo mori, Jud. XV, 13. Jer. XXXVIII, 15. *תח* plur. vita, 1 Reg. I, 11. *תח* 3 perf. fut. hiph. a *תח* mori faciet, Job. IX, 23. *תח* plur. contusiones, Prov. XVIII, 6. *תח* infin. Kal, mori, moriendo, Jon. IV, 10. *σφόδρα λυλόπημαι ἰγὼ ἵως θανάτῳ,* valde tristis sum ego usque ad mortem. Conf. Matth. XXVI, 38. Gen. II, 3. 4. 17. *תח* & constr. *תח* in plur. *תח* Exod. X, 17. & alibi passim. *תח* cum ה parag. Psalm. CXV, 5. *תח* plur. mortes, Ezech. XXVIII, 8. *תח* mortuus, Num. VI, 9. XII, 12. *תח* sepulchrum, Job. III, 22. *תח* infernus, 2 Reg. XXII, 6. *תח* corruptio, Job. XVII, 14. XXXIII, 18. *תח* 3 perf. fut. pih. a *תח* occidet, Pf. XXXIII, 27. *Hefychius:* *Θάνατος, ὁ, τε θῆς, καὶ ὁ πᾶσχαυς τέλος ὃν τῶν τῷ βίῳ. ὁ χωρισμὸς τῆς ψυχῆς ἀπὸ τοῦ σώματος, καὶ ὁ σαρματοειδὲς θῆς. καὶ ἡ δυσωδία. Θάνατος, ὁ deus, ὁ quem patimur finem vitæ. Separatio animæ a corpore; ὁ deus corporis speciem habens. Et malus odor.*

Θάνατον βάλλω, mortem immitto. *תח* percutio, vulnero, Hab. III, 12.

Θάνα-

Θάνατον ἔσχες ἐμοί, mortis reus sum. מוֹת מוֹת moriendo morior, Gen. XXVI, 11.

Θάνατος ἰοτερὴς, mors morboſa, i. e. acerba. מוֹת גְּלוּדִיִּים gladius, Jer. XIV, 15. מוֹת אֶהְיֶה מוֹתֵי אֶגְרִיטוּדִינוּם, i. e. mors ægerrima, Jer. XVI, 3.

Σκιά θανάτου, umbra mortis. מְצוֹלָה profundum, Psalm. LXXXVII, 6. מוֹתָלֵךְ Job. III, 5. XII, 22. Jer. XIII, 16. Suidas: Σκιά θανάτου, οἱ πρὸς θάνατον ἀγόντις κίνδυνοι. Σκιά θανάτου. Umbra mortis. pericula ad mortem ducentia.

Θανατῶν, occido. מוֹת mors, Ecclef. X, 1. Unde Gloss MS. in Ecclef. Μῦλαι θανατῶσαι, μῦλαι περᾶσαι. Μῦλαι θανατῶσαι, muscæ mortiferæ. מוֹת morior, Sym. Job. XXXVI, 14. θανατωθήσεται, occidetur.

Θαναίω, ipsa vox Hebr. מוֹת plur. ex sing. תנין dracones, Theod. Ef. XLIII, 20.

Θάπτω, sepelio. מוֹת balsamo, Gen. L, 26. קבר Jer. XXII, 19. ταφῆν (pro κατὰ ταφῆν) ὅν ταφῆσεται, sepulturâ affini sepeliatur. Vide & Gen. XV, 15. & quæ ad h. l. notavi in v. Τρίτω.

Θαῖρῶ & θαρῶν, confido, bono animo sum. יִרָא מִלִּי non timeo, Gen. XXXV, 17. θάρσει, confide, bono animo esto. Vide & 3 Reg. XVII, 13. Joël. II, 21. Soph. III, 17. & conf. Judith. XI, 1. Matth. IX, 22. & ad h. l. Wolfium p. 170. & Schwartzii Comm. Crit. Gr. I. p. 663. כִּסֵּף Prov. XXXI, 11. θαῖρῶ ἐν αὐτῇ καρδίᾳ τῷ ἀνδρὶ αὐτῆς, confidit illi cor mariti ejus. קִינָה roboror, Sym. 1 Reg. XXX, 6. ἐπαῖρῃσαι.

Θαῖρῶσα λίγων, libere loquor. אָמַר אֲמַר dico verba, Prov. I, 21.

Θαρσίς & Θαρσίς, nomen lapidis pretiosi, & urbis Ibe-tiæ, quæ olim Tartessus dicebatur. מִשְׁרֵת Ezech. I, 16. אֵין ὅμοιος θαρσίς, vel, ut Al. θαρσίς, tanquam species tharsis, h. e. chrysolithi. Vide Braunium de Vest. Sacerd. Hebr. L. II. c. 17. Jon. I, 3. πλεῖον βαδίζον εἰς Θαρσίς, navis Tartessum vadens. Al. Ef. II, 16. Ezech. XXXVII, 13. Θαρσίς. Conf. Bootium Animadv. Sacr. L. IV. c. 4. Histor. Crit. Reip. Lit. T. VIII. p. 3. 15. & Oldermannum pec. Diff. de Ophir & Tharsis, Helmstad. 1714.

Θαρσίς, Tharsis, aliud urbis nomen. מִשְׁרֵת solaris, a מִשְׁרֵת sol, Jer. XIX, 2.

Θάρσος, fiducia, animi robur, potentia. קִינָה robur, Job. XVII, 9. καθαρός δὲ χιῶνας ἀναλάβει θάρσος, purus autem manibus recipiat fiduciam. Conf. Act. XXVIII, 15. רִכְבּ כִּי תִרְכֹּב 2 Par.

a Par. XVI, 8. Vid. & 1 Macc. IV, 35. *Hefychius*: Θάρσος, ἀδρμία, δυναμία. Θάρσος, robur, potentia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θάρσος, τολμηρία, ἀφοβία. Θάρσος, confidentia, securitas. Lex. Cyrilli MS. Bar. Θάρσος, τὸ ἰσχυρὸν παράστημα τῆς ψυχῆς. θάρσος δὲ τῶναντίον. Θάρσος, laudabilis animi praesentia, θάρσος vero contrarium. Philoso. ho θάρσος est μετὰ φαντασίας ἡ ἔλπις τῶν σωματίων ὡς ἰγγύς οἶται, τῶν δὲ φοβερῶν ἢ μακρῶν οἶται, ἢ πόρρω οἶται, spes conjuncta cum imaginatione, qua quis res salutare sibi tanquam propinquas sinit, metuendas autem vel plane non esse, vel procul abesse putat. Conf. B. Gottfridi Olearii Diss. de Fid. Mirac. Palliv. p. 9. Auctor brev. Schol. in *Homer.* Il. 6. v. 2. θάρσος interpretatur ψυχῆς ἀδρμία, καὶ πεποιθήσις, animi robur, & confidentiam addens: Τὸ μῖνος ἐστὶ τῷ σώματος, τὸ δὲ θάρσος τῆς ψυχῆς, μῖνος corporis, θάρσος autem animi robur est. Imo etiam ibidem, quid variis veterum Philosophis θάρσος sit, refert.

Θάρσος περιτίθημι, robur circumpono. רכס pih. roboro, Job. IV, 4.

Θαρσύνω, fiduciam addo. ככל pih. cor traho ad me, *Al.* Cant. IV, 9. ἰθάρσυνας, ἰθάρσυνας.

Θαῦ, ipsa vox Hebr. תח thalamum, excubitorium significans, Ezech. XL, 13. *Al.* Ezech. XL, 11. Alias passim θεί. Vid. infra in h. v.

Θαῦ, Hebr. תח extremam Alphabeti Hebræorum literam denotans, *Aqu. Theod.* Ezech. IX, 4.

Θαῦμα, admiratio, stupor, res miranda, prodigium. תהו apparitio, *Incert.* Exod. III, 3. תהו horror. Job. XVIII, 21. *Hefychius*: Θαῦμα, ἑκπλήξις, ξένομα. Θαῦμα, stupor, res insolita.

Θαῦμα ἔχει, stupor tenet. סתם obstupefco, Job. XVII, 8.

Θαῦμα ἔχει, obstupefco. סתם *Al.* Job. XXI, 5. θαῦμα σχίζει.

Θαυμάζω, admiror, stupeo, respicio, suspicio, veneror, ἡρῶ honoro, Lev. XIX, 15. ἡδὲ μὴ θαυμάσῃς πρίσωπον δυνάστη, neque respicias personam potentis. הוה hoph. a הוה de-jicior, Job. XLI, 1. ἡδὲ ἐπὶ τοῖς λεγομένοις τιθαύμασας, neque super illis, quæ dicuntur, miratus. הוה hiph. a הוה aspergo, Ec. LII, 15. הוה hiph. a הוה prospicio, Ec. XIV, 16. θαυμάσονται ἐπὶ σοι, mirabuntur super te. הוה hithp. a הוה stupeo, Ec. XLI, 23. הוה hithp. a הוה vel רכס ef-fero me, Ec. LXI, 6. הוה תהו עלותם θαύμασθ' ἐσθ' ἐי, super divitiis eorum mirabimini. Conf. Sir. XI, 20. Sap. VIII, 12. קטב acceptio, a Par. XIX, 7. θαυμάσαι πρόσωπον, τε-
Pars II. D spiritus

spicere personam. **לִשְׁכַּח** dominor, Ef. LII, 5. **נִחַח** pih. cōn-
folor, Job. XLII, 11. **אָשׁוּם** assumo, Gen. XIX, 21. **ἰθαύ-
μασα** tu τὸ πρόσωπον, *personam tuam respexi.* Deut. X, 17.
ὅστις ὁ θαυμάζει πρόσωπον, *qui personam non respicit.* Vid. &
Job. XIII, 10. XXII, 8. Prov. XVIII, 5. Ef. IX, 15. &
conf. Epist. Jud. v. 16. 4 Reg. V, 5. **αὐτὸν μέγας ἰδὼν** τὸ
πρὸς αὐτὸν, καὶ θαυμασμένοι προσώπῳ, *vir magnus coram do-
mino suo, & cujus personam suspiciebant, vel spectabilis.* Conf.
Ef. III, 2. **ἔσθω** obstupefco, Lev. XXVI, 32. Job. XXI,
5. Dan. VIII, 27. **חָתַח** Chald. trepido, Dan. III, 25. **חָתַח**
Psal. XLVII, 5. Ecclef. V, 7. Sir. VII, 30. **τὰς ἱερεῖς**
αὐτῶ θαυμάζει, *sacerdotes ejus venerare.* Sic **θαυμάζω** *suspice-
re*, *venerari* denotare apud Xiphilinum p. 116. ad oram
Phavorini manu sua potavit Cel. J. A. Fabricius.

Θαυμάζω θαυμάσια, miror mirabilia. **חִתְּחָה** hithp. &
Kal junctum, miror, miror, Hab. I, 5.

Θαυμάζω πρόσωπον, *personam respicio.* **כִּנָּה** pih. cogno-
mino, Job. XXXII, 22.

Θαυμάσιος, mirabilis. **אֵלֶּה** infin. hiph. mire agere, Joël.
II, 26. **וְיָרָא** terror, Deut. XXXIV, 12. **θαυμάσια** (sc. ἔρ-
γα) **τὰ μέγала**, *valde mirabilia opera.* **אֵינִי נִפְלָא** part. niph.
plur. masc. Psal. CXXXVIII, 13. **θαυμάσια τὰ ἔργα σου**,
mirabilia opera tua. Conf. Sir. XLII, 50. XLVIII, 15. Ex
quibus locis patet, quod cum alias **θαυμάσια** simpliciter po-
situm reperiamus, **ἔργα**, subintelligere debeamus. **אֵינִי נִפְלָא**
part. niph. plur. scem. Jos. II, 5. Jud. VI, 13. & alibi
passim **θαυμάσια**. Conf. Matth. XXI, 15. **דְּבָרֵי נִפְלָאוֹת** ver-
ba mirabilium, vel res mirabiles, Psal. CXLIV, 5. **θαυ-
μάσια**. **עָלָה** Psal. LXXVI, 13. **ὁ ποιῶν θαυμάσια**, *faciens*
mirabilia. Vid. & Psal. LXXVII, 15. LXXXVII, 11.

Vid. supra **Θαυμάζω θαυμάσια**.

Θαυμασμός, admiratio. 2 Macc. VII, 18.

Θαυμαστός, admirabilis, mirabilis. **מִגְדָּלִים** magnificus, Ps.
VIII, 1. **הִרְדָּה** hiph. a **הִרָה** leniter incedo, Psal. XLI, 4.
חִתְּחָה divexatio, Amos. III, 9. **עָלָה** part. hiph. Jud. XIII,
19. **נִפְלָא** part. niph. fidus, Deut. XXVIII, 59. **נִפְלָא** part.
niph. a **נִפְלָא** terribilis, Exod. XXXIV, 10. Deut. XXVIII,
58. Dan. IX, 4. **נִפְלָא** part. niph. Psal. XCVII, 1. **θαυ-
μαστός** (sc. ἔργα vel πράγματα, conf. Exod. XXXIV, 10.
Ef. XXV, 1.) **ἐποίησεν ὁ Κύριος**, *mirabilia opera fecit Domi-
nus.* **עָלָה פָּנָיו** elatus facie, spectabilis, Ef. III, 2. **θαυμα-
στὸν σύμβουλον**, *admirabilem consiliarium.* **עָלָה** Ef. IX, 6. **θαυ-
μαστὸς σύμβουλος**, *admirabilis consiliarius.* **עָלָה** Jud. XIII, 18.

Θαυ-

Θαυμάσιον, mirabilia facio. **מַגִּנְפִּי** magnificus, Ps. XV, 2. **ἰθαυμάσων** πάντα τὰ θιλήματα αὐτῷ, mirabiles fecit omnes voluntates suas. **הִפְרָה** hiph. separo, (hic legerunt **הִפְרָה**) Ps. IV, 4. **ἰθαυμάσων** Κύριος τὸν ὅσιον αὐτῷ, mirabilem, vel spectabilem fecit Dominus sanctum suum. Phavorinus: **Ἐθαυμάσων**, **πρὶςβλῆπτοι καὶ θαυμάσιον ἵποίησι διὰ τῆς νίκης**. **Ἐθαυμάσων**, **spectabilem** ἔθ' **mirabilem** fecit per victoriam. **הִפְרָה** hiph. & niph. 2 Reg. I, 26. **Ἐθαυμάσων** ἡ ἀγάπησι σε ἡμοῖς ὑπὲρ ἀγάπης γυναικῶν, mirabilior mihi fuit amor tuus amore mulierum. Psalm. XXX, 28. CXXXVIII, 13. **פְּלִיאָה** fœm. ex **פְּלִיאָה** mirifica, Psalm. CXXXVIII, 5. **הִפְרָה** hitbp. *Aqu. Theod.* Job. X, 16. **ἰθαυμάσων**.

Θαυμάσιως, mirabiliter. **מַגִּנְפִּי** magnificus, Psalm. LXXV, 4. **אֲרָאָה** part. niph. plur. fœm. a **מַגִּנְפִּי** terribilia, Ps. XLIV, 6. Vid. & Sir. XLIII, 9.

Θέα, spectaculum, aspectus, species. **מַאֲרֹת** part. plur. fœm. hiph. ab **מַאֲרֹת** incendentes (forte legerunt **מַאֲרֹת** a videndo.) Es. XXVII, 11. **γυναικῶν ἐρχόμενων ἀπὸ θέας δῶντι**, mulieres venientes a spectaculo, venite. Conf. *Ælium* Var. L. XIII. c. 46. **כִּנֹּיָה** effigies, pictura, Es. II, 16. **ἐπὶ πᾶσαν θέαν πλείων κάλλους**, super omnem aspectum pulchritudinis novum. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Θεῶν**, ὅψιν, θεωρίαν. **Θεῶν**, aspectum, spectaculum.

Θέαμα, spectaculum. **מַאֲרֹת** Sym. Exod. III, 3.

Θεῶμαι. **speſto**, viſo. **מַאֲרֹת** video, 2 Par. XXII, 6. **κατέβη διὰσκαδαι τὸν ἱερὸν**, descendebat, ut viſeret foratum. Conf. Rom. XV, 24. 2 Macc. III, 36. **ἀπὸ ἧς ὑπ' ὅψιν τιθεταί** οὗτος ἱερὸς τὸ μυστήριον **Θεῶν**, quæ oculis viderat opera maximi Dei.

Θεῶτης, divinus, hariolus, **מַאֲרֹת** Theod. Deut. XVIII, 11.

Θεῖ, ipsa vox Hebr. **תֵּן** thalamum, excubitorium significans, 3 Reg. XIV, 29. Ezech. XL, 7. 11. Occurrit etiam pro **מַאֲרֹת** atrium, Ezech. XL, 15. Lex. Cyrilli MS. Brem. **תֵּן** **תֵּן**, τῆς πασάδος. **תֵּן** **תֵּן**, porticus. Plura de hac voce vide apud *Drusium* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 657.

Θεῖον, Hebr. plur. **מַאֲרֹת** ex **תֵּן** Ezech. XL, 17.

Θεμβλαδὸς, Hebr. **מַאֲרֹת** consilia sua, *Al.* Job. XXXVII, 12. Conf. *Drusium* ad h. l.

Θελάδ, vox corrupta ex **תֵּן** & **αἰλάμ**, quod in quibusdam libris est, Ezech. XL, 7. Conf. v. 17. & *Drusii* not. in *Fragmenta Vet. Int. Græc.* p. 657.

Θίον, sulphur. נפית Gen. XIX, 24. P^f. X, 7.

Θίος, divinus. ἅ Deus, Job. XXXIII, 4. ὁὶς Deus. Job. XXVII, 3. ὁὶς Deus, Exod. XXXI, 3. XXXV, 29. Prov. II, 17.

Θιότης, divinitas. Sap. XVIII, 9.

Θίλ ἀβίβ, ipsæ voces Hebr. תל אביב *tumulum aristarum* significantes, quibus regio in Mesopotamia prope Euphratem designatur. *Aqu. Sym. Theod. Ezech. III, 15.*

Θίλγωμαι, demu'ceor, decipior. תפא simplex, fatuus, *Aqu. Job V, 2. θιλγόμενον. Hesychius: Θιλγόμενον, ἀπατάμενον. λέγεται δὲ ἐπὶ τῶν ἡδονομήτων τοῖς ἄσμοσι. Θιλγόμενον, decipitum. Dicitur vero de illis, qui permulcentur cantilenis. Aqu. Of. VII, 11. θιλγομένη τῆς simplex, fatuus, Aqu. Prov. I, 14. θιλγομένοις. Lex. Cyrilli MS Brem. Θίλγω, δ' ἡδοῖς ἀπατᾷ. Θίλγωι, per voluptatem seducit. Conf. Eustathium ad II. μ'. p. 802. & II. φ'. p. 1324.*

Θίλω, volo. תצח *Incert. P^f. XXXIX, 14. θίλῃσιν.*

Θίλημα, voluntas, delectatio, desiderium. תצח verb. volo, Jer. IX, 23. תצח verbal volens, Psalm. CX, 2. תצח nom. 2 Reg. XXIII, 5. 2 Par. IX, 12. ἰδὼς τῇ βασιλείᾳ τὰ θέλήματα, αὐτῆςεν, *dabat regina desideria, quæ petierat. Quæ hic sunt τὰ θέλήματα, αὐτῆςεν, alias dicuntur τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας. Vid. in v. Αἰτήμα. Psalm. I, 2. ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου τὸ θέλημα αὐτοῦ, in lege Domini delectatio ejus. Vid. & Et. LXII, 4. תצח infin. Chald. a תצח Dan. IV, 32. תצח actio, Psalm. CII, 7. תצח Eth. I, 8. P^f. XXXIX, 11. Dan. VIII, 4. XI, 3. תצח canticum, Psalm. XXVII, 10. תצח dolus, Jer. XXIII, 26. תצח speculatio, Jer. XXIII, 17.*

Θίλησις, idem. תצח pronunciatum, P^f. XX, 3. תצח infin. vo endo, Ezech. XVIII, 23. תצח 2 Par. XV, 15. Prov. VIII, 35. Vid & Sap. XVI, 25.

Θιλητής, volens, studiosus, ventriloquus. תצח pytho, 4 Reg. XXI, 6. תצח תצח, faciebat ventriloquum. *Theod. Deut. XVII, 10. תצח plur. pythones, 4 Reg. XXIII, 24. תצח. Ubi al. תצח. Inde in Gloss. in Lib. 4 Reg. Τὸς תצח, τὸς תצח. Τὸς תצח, ventriloquos. Incert. Lev. XIX, 30. XX, 27. Aqu. Lev. XX, 6. & 1 Reg. XXVIII, 9. תצח. Confer de hac voce Spencerum de Leg. Hebr. Rit. I. II. c. 21. p. 421. ubi ex-minatis Sam. Petiti, Jf. Vessii, Steph. le Moyne, & Schindleri de illa sententiis eandem non vocibus Atticis, sed Alexandrinis, aut potius Egyptiacis annumerari debere putat, quod ΘΕΛΕΤΗ, Kir.*

Kircher teste *Onomast.* Copt. p. 114. lingua *Aegyptiaca praestigiatores magum*, notet. Apud *Hesychium* Θελήτης exponitur προαιρετικὸς, pro quo *Steph. le Moyne*, *Observ.* ad Var. Sacr. p. 996. reponendum putat Θελκτής, προαιρετικὸς, incantator, augur. Sed θελητάς νόμον habemus 1 Macc. IV, 42. & per illos ibi intelliguntur, qui προαιρέσει quadam, h. e. voluntate & studio legem Dei observant. Bene ergo apud *Hesychium* Θελήτης exponi potest προαιρετικὸς, qui voluntario agit. Ut taceam, quod eodem modo legatur in Lex. Cyrelli MS. Brem.

Θελήτης, placitus, cupitus. ὡν desiderium, 1 Reg. XV, 22. Mal. III, 12.

Θίλω & θήλω, volo, desidero, expeto, acquiesco, delector. πρὸς Gen. XXIV, 8. Deut. I, 26. πρὸς pih. expeto, Job. XXIII, 13 πρὸς dico, Al. 2 Reg. XXI, 4. κὺν venio, 2 Par. VI, 11. שָׁרָא pih. quæro, 1 Par. XXI, 3 πρὸς pih. cogito, Jud. XX, 5. πρὸς hiph. fido, Jud. XI, 20. ὡν 1 Reg. XVIII, 24. θίλω ἐν σοὶ ὁ βασιλεὺς, rex te deleatatur. Vid. & 2 Reg. XV, 26. 3 Reg. X, 8. 2 Par. IX, 8. Πρ. XVII, 22. ῥύσεται με, ὅτι ἠθέλησέν μοι, liberabit me, quia me deleatatur. Vid. & Psalm. XXI, 8. & conf. Matth. XXVII, 43. Πρ. XL, 12. ὅτι τεθέληκάς μοι, quod me deleatetur, Psalm. XXXIII, 12. τίς ἐστὶν ἀνθρώποις ὁ θέλων ζῶναι, quis est homo, qui expetit vitam. Πρ. LXXVII, 34. τὰ ἰθὺ τὰ τὸς πολέμους θέλωτα, gentes quæ bella desiderant. Eodem sensu verbum legitur Matth. XII, 38. Marc. X, 35. & apud profanos Auctores. Vide *Pfochenium* de Pur. N. T. §. 99. & Auctores citatos *Wolffio* ad Matth. I. c. p. 218. Of. VI, 6. Ἰλας θίλω καὶ ἡ θυσιαν, καὶ ἐπιγίγναισιν Θεῷ, ἢ ὀλοκαύτωμα. Magis delector misericordia quam victima, & scientia Dei, quam holocausto. Hic θίλω, pro μᾶλλον θέλω ponitur, quemadmodum 1 Cor. XIV, 19. Conf. *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 7. & Ellips. Græc. p. 374. ὡν verbal. 1 Par. XXVIII, 9. ψυχῇ θελήσῃ, lubenti animo. Πρ. XXXIX, 20. οἱ θέλοντες μοι παρὰ, qui male mihi cupiunt Mal. III, 1. ὁ ἄγγελος διαθήκης, ὃν ὑμεῖς θέλετε, angelus faderis, quem vos desideratis, ὡν voluntas, 3 Reg. X, 13. בְּרַי בְּרַי bonum in oculis, Esth. III, 11. יָרִי eo, Exod. II, 7. θέλεις (pro αὐτὸ θέλεις) καλίσσω σοὶ γυναῖκα τροφίσσας, si vis, vocabo tibi nutricem. Similia loca ex N. T. ubi ἵε subintelligendum est in interrogationibus, observat Cl. *Schoetgenius* ad *Lamb. Bos* Ellips. p. 366. seq. πρὸς pih. firmiter constituo, Esth. I, 8. נָצַר ferveo, custodio, Sym. Prov. XXIII, 26. θελησάτωσαν. הצר acquiesco, 1 Par. XXVIII, 4.

Μὴ θίλω, nolo. ἡν desisto, Deut. XXIII, 23. πρὸς pih.

renuo. Exod. X, 4. Ef. I, 20. *נא* verbal. renuens, Jer. XXXVIII, 21.

Ὁυ θίλω, ἢ ἐθίλω, nolo, respuo. *נא* pih. Gen. XXXVII, 34. Num. XX, 21. Deut. XXV, 7. Jer. V, 3. *סא* respuo, Ef. V, 24. *ὃ γὰρ ἐθίλυσαν τὸν νόμον Κυρίου*, *respuerant enim legem Domini*.

Θίσμα, quod ponitur, depositum, thesaurus, theca, capsula. qua aliquid reconditur, it. ordo, quo aliquid ponitur, ferculum. *נא* capsula, 1 Reg. VI, 8. *θίσσῃσι ἐν θίσματι*, reponetis in capsula. *נכר* ordo, Lev. XXIV, 6. *ἐπισθίσσῃσι αὐτοῖς (κατὰ) δύο θίσματα, ἕξ ἁρτους (κατὰ)*. τὸ ἐν θίσμα, apponetis illos (panes) duobus ordinibus, sex panes uno ordine. Vid. & v. 7. *נסח* positio, Incert. Lev. VI, 2. Tob. IV, 11. *θίσμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίζεις σικυτῶ*, thesaurum enim bonum recondis tibi. Sir. XXX, 17. *θίσματα βεβρωμένοι παρακείμενα ἐπὶ τάφῳ*, fercula ciborum apposta in sepulchro.

Θιμίλιος & θιμίλιον, fundamentum. *אבנים* lapides, Sym. Ef. XIV, 10. *θιμίλιον*. *מסד* palatium, Ef. XXV, 2. Jer. VI, 5. Of. VIII, 14. Amos. II, 2. 5. *אשא* Chald. plur. Efd. IV, 12. V, 16. *יסר* fundo, Ef. LIV, 11. *יסר* Pfi. CXXXVI, 10. Thren. IV, 11. *יסרה* Pfi. LXXXVI, 1. ירכה, Ef. XIV, 15. *סוסר* part. hoph. fundatum, Ef. XXVIII, 16. *סוסרים* plur. masc. 2 Reg. XXII, 8. Jer. LI, 26. *ססר* 3 Reg. VII, 9. *סס* locus, Job. XVIII, 4. Ef. XIII, 13. *קרקע* solum, fundum, Incert. Amos. IX, 3. *ססס* plur. ex *ססס* inferiores, Ef. XLIV, 23. *ססס* plur. Aqu. Psalm. X, 3. *θιμίλιον*.

Ἔς τὸ θιμίλιον ἰμβάλλω, in fundamentum immitto. *יסר* pih. Ef. XXVIII, 16.

Ἔως θιμίλιον, ad fundamentum usque, funditus. *עד סריס* usque ad spinas, Nah. I, 10.

Θιμίλιον, fundo, fundamentum jacio. *נרע* vestis, Prov. XVIII, 19. *יסר* Efd. III, 10. *ἐθιμίλισται τὸ οἰκοδομῆσαι τὸν οἶκον*, fundamentum jaciebant ad edificandum domum. Cant. V, 16. Zach. VIII, 9. *יסר* fundamentum, Efd. VII, 7. *נרע* pih. *א כן* firmo, Psalm. VIII, 4. XLVII, 8. *נכ*. inungo, Prov. VIII, 23.

Θιμίλισις, fundatio. *נרע* infin. hoph. Efd. III, 11. *יסר* infin. Kal, Efd. III, 12. *יסר* fundamentum, 2 Par. XXIV, 27. Aqu. Psalm. LXXXVI, 2.

Θίμις, jus, fas. 2 Macc. VI, 20. *Hesychius*: *Θίμις, ἄκασις*,

καίον, ἄξιον, πρίπον, καὶ δίκη ἡ προσήκου, καὶ ἡ τιμὴ, καὶ τὸ ἀξίωμα, καὶ τὸ ἀριώζον, ἡ θίμις ἐστὶ καὶ νόμος. Θίμις, *justum, dignum, decens, & jus, quod convenit, & honor, & dignitas, vel congruum, vel θίμις, etiam est lex.*

Θιμιτὲς, *justus, licitus.* Tob. II, 13. ἡ γὰρ θιμιτόν ἐσ' φαγῶν, *non enim licitum est vesci.* Lex. MS. Cyrilli Brem' Θιμιτὲς, δίκαιον, ὅσιον. Θιμιτὲς, *justum, sanctum.*

Θιμαρῖς, *volis manuum.* מַרְבֵּי dual. pugni, *Agu. Prov. XXX, 4.* Alias θίμαρ cavitatem manus vel pedis significat. *Hesych.* Θίμαρ, τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς καὶ τοῦ ποδὸς. Θίμαρ, *cavitas manus & pedis.* Ubi *Schreyelius* in not. citat *Aristoteli.* Hist. Animal. I. cap. 131. 133. *Pind. Schol.* 256.

Θιόκτις, a Deo creatus, divinitus traditus. 2 Macc. VI, 23.

Θιωμαχίω, Deo repugno, Deum oppugno. 2 Macc. VII, 19. Conf. Aët. XXIII, 9. & ad h. l. Auctōres citatos *Wolffo* p. 1337.

Θιωμαχος, cum Deo pugnans. מַרְבֵּי plur. gigantes, *Sym. Prov. XXI, 16.* θιωμαχοί. Idem Job. XXVI, 5. θιωμαχόν. Hanc versionem *Symmachii* eo melius intelligit, qui meminerit, quæ de gigantibus, adversus deos bella gerentibus, in fabulis memorantur.

Θιός, Deus. מַרְבֵּי fortis, Psalm. CXXXI, 2. 5. Eccl. LX, 16. מַרְבֵּי plur. ex מַרְבֵּי Domini, Neh. X, 29. מַרְבֵּי Neh. IV, 14. Hab. III, 18. מַרְבֵּי fortis, Deus fortis, Num. XVI, 22. Θιός Θιός τῶν πατέρων καὶ πάσης σαρκός, o Deus Deus patrum & omnis carnis. Psalm. XVI, 7. ἐπέκραξα, ὅτι ἐπήκουσάς μου, ὁ Θιός, *clamavi, quia exaudivisti me, Deus.* Psalm. XXI, 1. ὁ Θιός, ὁ Θιός μου, πρόσχος μου, *Deus, Deus mi, attende mihi.* Conf. Joh. XX, 28. & alia loca, quibus pariter nominativus pro vocativo usurpatur, ex sacris & profanis scriptoribus observata *Glassio Philol. Sacr. Lib. III. Tr. I. can. 29. p. 627.* Addo locum *Aristophanis Concion. v. 128.*

Ὁ περιτρίαχος, περιφέρων χεῖρὰ τὴν γαλήν.

Lustrator, circumferre oportet mustelam.

Ubi *Bisetus*: Τὸ τοῦ δὲ Ἀττικῶς, ἀπὸ τῶ, ὁ περιτρίαχος, ἡσπας καὶ ἐν τοῖς Ἑκκλῆσι. ὁ παῖς, ἀπὸ τῶ, ὁ παῖς. Ita vero *Attice*, pro ὁ περιτρίαχος, quemadmodum & in *Concion.* ὁ παῖς, pro ὁ παῖς. Conf. & *Possellium Syntax. Græc. p. 7. & 73. & Auctores citatos Cl. Lampio in Pf. XLV. p. 224. Pf. XXXV. 5. δικαιοσύνη σου ὡς ὄρη Θιός, justitia tua tanquam montes Dei, h. e. montes magni sive altissimi. Pf. LXXIX, 11. τὰς κόδρους τῶ Θιός, cedros Dei, h. e. cedros proceras, sive altissi-*

mas.

mas. Conf. Hist. Crit. Reip. Lit. T. XI. p. 257. **וְלִי** plur. fortes, Pf. XXVIII, 1. LXXXVIII, 7. **וְלִי** & **וְלִי** cum & emphat. Ch Id. Efd. IV, 24. V, 1 & alibi passim. **וְלִי** sing. Deut. XXXII, 15. 17. **וְלִי** plur. Gen 1, 1. & alib sæpissime Gen. XXXV, 5 **וְלִי** **וְלִי**, terror Dei, h. e. maximus. Similiter apud Pindarum Nem. Od. 9. v. 64. **ἐν θαιμονίαις φόβοις**, terroribus divinis, Scholiastes interpretatur **ἐν φόβοις μεγίστοις**, terroribus maximis. Conf. Hist. Crit. Reip. Lit. T. XI. p. 238. seqq. 2 Sam. IX, 3. **ποιήσω μοι αὐτῷ ἔλεος** **וְלִי**, faciam cum eo misericordiam Dei, h. e. maximam. Pf. LXIV, 10. **ὁ ποταμὸς τῷ** **וְלִי**, fluvius Dei, h. e. maximus. Intelligitur nempe Jordanes, quem etiam Strabo L. XVI. p. 1095. & Philostorgius in fragmento apud Joannem Antiochenum recitato Salmasio in Exerc. Plin. c. 35. p. 407. **μείζων**, maximum, & Josephus Lib. V. Ant. c. 1. **τὸν ποταμὸν**, fluvium, κατ' ἔξοχον appellat. Conf. Hist. Crit. R. L. T. XI. p. 244. seqq. Jon. III, 3. **Νινὴν ἡ πόλις μεγάλη τῷ** **וְלִי**, Ninive erat urbs magna Deo, h. e. valde magna. Conf. Vorstii Phil. Sacr. Part. I. c. 16. p. 388. seqq. Felsjellii Advers. Sacr. Lib. 1. cap. 6. p. 47. & Wollii Diss. de Usu & Abusu Ἀεζήσιως Nominum Divinorum, Commentat. de Parenthesi Sacr. subjunctam p. 153. seqq. Exod. VII, 1. **ἐγὼ δίδωμά σοι (ἐγὼ)** **וְלִי** **Φαραὼν**, ego dedi te in Deum Pharaoni, h. e. constitui te, ut tanquam Deus per Aarone, prophetam tuum, Pharaoni voluntatem divinam ad dimittendum populum patefacias. Aqu. Pf. XLIV, 8. **ὁ θρόνος σου, Οὐ, οὐς αἰῶνα καὶ ἔτι**, thronus tuus, o Deus, in seculum & ultra. Vide & Aquilam Pf. L, 3. Idem Psalm. XLIV, 8. **ἤλπιόν σου, ὁ Θεός, Θεός σου**, unxit te, Deus, Deus tuus. Drusius in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 928. ad h. l. ita: *Legerim, ὁ ὁ Θεός σου*. Sic apud Hieron. *aufim* reponere, Deo Deus meus, pro eo quod in editis *vuk o*, Deus Deus meus. *Rei firmandæ sunt verba illa*, Unde & Aquila *Elohim* verbum Ebraicum non nominativo casu, sed vocativo interpretatur dicens, **Οὐ**, & nos propter intelligentiam, Deo, posuimus; quod Latina lingua non recipit. *Hæc Hieron. in epist. (104.) ad Principiam*. Hætenus Drusius. Ad quem ita B. Fabricius in nota MS. *Fallitur Drusius*. Nam verbis, quæ ex Hieronymo adducit, respicitur ad versum 7. ubi legitur **Οὐ**. In versu autem hoc octavo Aquila non **Οὐ**, sed **ὁ Θεός** scripserat, ut idem Hieronymus ibidem testatur. Verba ejus sunt: „Quod sequitur unxit te Deus Deus tuus, primum nomen Dei vocativo casu intelligendum est, sequens nominativo.. Satis miror, cur Aquila non, ut coeperat in primo versiculo, vocativo casu interpretatus sit, sed nominativo, bis nominans Deum, qui supra dictum unxit Deum.” **וְלִי** **וְלִי** Gen. XXXIII, 20. XLVI, 3. **וְלִי** gens, populus, Jos. X, 13. ubi

ubi tamen pro *Θεός* Cl. Grabijs, in Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 3. §. 7. legendum censet *Θεός*, quoniam *populus* legitur in *Itala* versione, apud *Tertullianum* de Jejun. c. 10. Potest etiam leviori mutatione legi *λαός*, quemadmodum paulo post videbimus, quod *Al.* 2 Par. XXX, 27. pro *Θεός* habeant *λαός*. יְהוָה יֵה אֱלֹהֵי Es. XXXVIII, 11. יהוה Gen. IV, 4. Exod. IV, 2. & alibi passim. יהוה יֵה Es. XXVI, 4. ישראל Deut. XXXII, 8. מלאך angelus, Eccles. V, 5. עם populus, 2 Par. XXX, 27. ubi tamen *Al.* pro *Θεός* rectius *λαός*. צביון decus, Jer. III, 19. צור rupes. Deut. XXXII, 4. 15. 18. 30. 31. פס. XVII, 34. 50. & alibi. Conf. B. Gottfr. Olearii Diss. de Christo Lapide summo angulari ad Matth. XXI, 42. §. 15. צביון navis, Es. XXXIII, 21. קדש sanctitas, Amos. II, 7. שרי omnipotens, Num. XXIV, 4. 16. Es. XIII, 6.

Θεός αὐτῶν, Deus eorum. אֱלֹהֵי שָׂרֵי Deus omnipotens vel sufficiens, Exod. VI, 3.

Θεός ἑμὸς, Deus meus. שָׂרֵי Gen. XLIX, 25.

Θεός μου, idem. אֱלֹהֵי שָׂרֵי Gen. XXVIII, 3. XLIII, 14. XLVIII, 3.

Θεός σου, Deus tuus. אֱלֹהֵי שָׂרֵי Gen. XVII, 1. XXXV, 11.

Θεός τοῦ οὐρανοῦ, Deus cæli. שָׂרֵי Ps. XC, 1.

Τὰ πρὸς τὸν Θεόν, *ἰλαστικῶς* pro κατὰ τὰ πρᾶγματα πρὸς τοὺς Θεοὺς αἰνέοντα, in rebus, quæ ad Deum pertinent. אֱלֹהֵי in Deum, Exod. IV, 16. σὺ δὲ αὐτῷ ἵστη τὰ πρὸς τὸν Θεόν, tu eris illi (scil. præsto) in rebus, quæ ad Deum pertinent, h. e. quemadmodum Aaron erit propheta tuus, per quem ad populum loqueris, (conf. quæ notavi in v. Θεός ex Exod. VII, 1. & infra v. Προφήτης.) ita tu ipsi tanquam Deus futurus es, a quo verba tanquam a me ipso revelata accipiet. מִן הָאֵלֶּה e regione, vel a latere Dei, vel prope Deum, Exod. XVIII, 19. γίνε σὺ τῷ λαῷ, τὰ πρὸς τὸν Θεόν, esto tu populo (præsto) in rebus, quæ ad Deum pertinent, h. e. tu loco Dei voluntatem ejus populo patefacies. Cf. Wolf. ad Hebr. V, 1.

Θεοί, (in plur.) Dii. אֱלֹהִים sing. Ps. LXXXI, 1. Es. XLIV, 15. XLV, 20. Mal. II, 11. אֱלֹהִים plur. Exod. XV, 10. Dan. XI, 36. אֱלֹהִים Gen. III, 5. XXXI, 30. & alibi passim. אֱלֹהֵי Chald. Dan. II, 11. III, 12. אֱלֹהֵי cum æ emph. Chald. Jer. X, 10. אֱלֹהִים plur. Idola, Es. XIX, 3. זבח sacrificium, Ezech. XX, 28. עֲצָנִים plur. simulacra, 2 Reg. V, 21. צור rupes, Deut. XXXII, 31.

PARS II.

Σ

Θ

Θεοσίβεια, cultus Dei, pietas. יראת ד' timor Domini, Job. XXVIII, 28. יראת אל' timor Dei, Gen. XX, 11. Vid. & Bar. V, 3. Sir. I, 12.

Θεοσίβης, Deum colens, pius. אלהים ירא Exod. XVIII, 21. Job. I, 1. 8. II, 3. Conf. Judith. XI, 16. & Job. IX, 31.

Θεοφιλῆς, Deo charus & gratus. Prolog. Sir.

Θεράπεινα, ancilla, famula. תמא Exod. XXI, 26. 27. תמא תמי homines tentorii, J. b. XXXI, 31. נערה puella, Prov. XXXI, 15. תמא Exod. XI, 5. Ef. XXIV, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θεράπεινα, δούλη.

Θεραπεία, sanatio, unctio, famulitium, cultus. מרקים plur. mundationes, Esth. II, 12. ἰατροί τῆς θεραπείας, dies unctionis. ערר servus, Gen. XLV, 16. ὁ θεραπεία αὐτοῦ, famulitium ejus. Conf. Matth. XXIV, 45. & Luc. XI, 42. & ad hæc loca Auctores laudatos B Wolfio p. 355. & 671. Joël. I, 14. κηρύττει θεραπείαν, juxta antiquam latinam translationem, prædicat curationem. Quod Hieronymus intelligit de emendatione peccatorum suorum pœnitentia, in quo Theodoretus ipsi adstipulatur. Voxque Hebræa ערר non minus videtur curationis notationem admittere, quam radix ערר significationem claudendi & constringendi. Vulnera enim constrictione curantur, atque ita ad vulnere animæ curationem applicari posse haut absolum videtur. Hæc significatione reddunt eam per ד' I. XX. Jer. XXXIII, 1. At alias præterea habet vox Græca θεραπεία significationes, quas alii hic anteferunt, tanquam huic loco magis convenientes, ut sunt, cultus divinus, famulatus, ministerium, qua notione juxta Arabicam versionem verba sonant, proclamate ministerium, h. e. admonete eos, ut simul accedant ad serviendum Deo. Vide Ed. Pocockium ad h. l. p. 62. seq. 4 Reg. X, 20. ubi nihil extat in Hebr. textu: ἁγιάσατε ἱερεῖς τῷ Βαάλ, καὶ θεραπείας, sanctificate sacerdotium Baal, & cultum. Phavorinus: Θεραπεία, ὁ ἵασις ἀπὸ τοῦ θεραπείας, καὶ θεραπείας παραγόμενος. θεραπεία καὶ ἡ διακονία, ἀφ' ἧς λέγεται καὶ θεράπων. καὶ θεραπεία ἡ ὑπεργία καὶ ὑπεριρία, καὶ τὸ πλεονεξία τῶν θεραπείων. Θεραπεία, sanatio, a θεραπείας, sano, unde etiam θεραπείας, medicus. Θεραπεία etiam ministerium, unde dicitur etiam θεράπων, minister. Et θεραπεία opera, & servitium, & multitudo famulorum.

Θεραπεία, ministro, servio, colo, sano, it. lavo. שׂא pih. quæro, Prov. XXIX, 27. πολλοὶ θεραπείας πρόσβασις ἡγούμενων, multi colunt personas principum. נהן pih. deprecor, Prov. XIX, 6. πολλοὶ θεραπείας πρόσβασις βασιλέως, multi

multi colunt personam regis. Ita Philostratus de Vit. Apoll. Tyann. l. VI. c. 31. p. 311. *Θραπέυοντα τὸν βασιλῆα vocat Imperatori submisso cultu addidit, ut vertit Olearius.* 2us fedeo, Esth. II. 19. ὁ δὲ Μαρδοχάους ἰθράπευσεν ἐν αὐλῇ, *Mardocheus autem ministrabat in aula.* Vid. & Esth VI. 10. 7us servus, Eccl. II. IV. 17. ἵσθι κλαροερίᾳ τοῖς Θραπέυουσιν Κύριον, *est hereditas illis, qui colunt Dominum.* 7us facio, 2 Reg. XIX. 24. ἢ ἐθραπέυσαντο τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἰδὼν αὐτὸν, *chisato, neque pedes suos sibi laverat, neque ungues sibi praecliderat.* Tob. XII, 2. τῆς γυναικὸς μου ἰθράπευσεν, *ut uxorem haberem, mihi praesto fuit.* 3 Esd. I. 3. Θραπέουσιν τὸ ἱεὺς αὐτοῦ Ἰσραὴλ, *curam agite gentis ipsius Israel.* Sap. XVI, 12. ἔτι μάλα γρη῏θι ἰθράπευσεν αὐτοὺς. *neque malagiam sanavit illos.* Vid. & Sir. XVIII. 19. XXXVIII, 7. Phavorinus: Θραπέυσω, τὸ δουλεύω. ὡς καὶ ἰσθ' τὸν διακόντην Θραπέυσω. καὶ Θραπέυσω, τὸ τιμῶ ἀγαθὸν Θραπέυικς σοφιστὴς, καὶ Θραπέυσω τοὺς θεούς. καὶ Θραπέυσω, τὸ ἰώμαι. ὡς τὸ, σώματος μου ἀφῃστίω Θραπέυσω τέχνη. Θραπέυσω, *servio.* Non finit Di-minum fervire. *Et Θραπέυσω, honoro, colo.* Bonum honorabis sophistam; & colo Deos. *Et Θραπέυσω, sano.* Corporis quidem morbum sanat ars.

Θηράται, minister, servus. וְיָן בֶּן דָּוִד filius Domini, Gen. XXIV, 44. וְעַתָּה puella, Prov. XXVII, 27. עֶבֶד servus, Gen. L, 17. Exod. IV, 10. VII, 10. Num. XI, 11. Hefychius: Θηράτοις, οἱ ἐν δουρίᾳ ταῖς φίλαις. ἀπὸ τοῦ θηράταιου, ὅθεν τὸ καὶ ὑπηρεταί. Θηράτοις, secundo ordine amici. Α θηράταιου, servare, servi aequae ac ministri ita dicuntur.

Θυμῶν φρόνιμος, minister prudens. חולת infirmitas, Prov.
XVIII, 14.

Θεραφεῖν & αἰν, it. Θεραφῖν, vox ipsa Hebr. תרפים idola, Dii penates, Jud. XVII, 5. XVIII, 14. 1 Reg. XV, 23. 4 Reg. XXIII, 24. Sym. Theod. Gen. XXXI, 19. Aqu. Ezech. XXI, 21. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θεραφεῖν, μαρμαρατα. Θεραφεῖν, *stimulacra*. Conf. v. Μαρμαρατα infra.

Θίσιος, æstivus. ῥῥ æstas, *Aqu.* Psalm. XXXI, 4. ἰσημέ-
ριος ἡμέρας.

רוֹחַ רוּחַ. ru-
trum, 1 Reg. XIII, 21. קָטַף decerpo, Job. VIII, 12.
קָצַר messis, Job. V, 5. קָצַר Lev. XXIII, 10. Ruth. II, 3.
Prov. XXII, 8.

Vid. alibi Σίτες ἄριμος κατὰ καιρὸν ἐπιζόμενος.

Θέρους, æstivus. מִקְרָה refrigeratio, Jud. III, 20. קֵץ
Chald. æstas, Dan. II, 35. וְקֵץ idem, Amos. III, 15.

Θρίσμις, messis, it. fruges ad metendum maturæ. חֲרִישׁ aratio, 1 Reg. VIII, 12. פֶּאָה angulus, Lev. XIX, 9. XXIII, 22. יָפֶּא aetas, Es. XVI, 9. קָצִיר Jer. V, 17. κατὶ-δύται τὸν θρίσμιον ὑμῶν, *devorabunt maturas fruges vestras*. Vid. & Lev. XXIII, 10. 22. 1 Reg. VI, 13. & conf. Matth. IX, 37. & Apoc. XIV, 15. Sic ἀμαρὶς tam *messem* quam *fruges maturas* significat. Vid. supra in h. v. קָצִיר infin. Lev. XIX, 9.

Θρίσμιον, falx messoria. חֲרָשׁ vomer, 1 Reg. XIII, 20.

Θρίσμις, messor. Drac. v. 40.

Θρίσμιον, vestis æstiva, vestis tenuis. תְּפִלָּה peplum, Gen. XXIV, 65. XXXVIII, 14. חֲרִיר Cant. V, 8. Es. III, 22. Hesychius: Θρίσμιον, λεπτὸν ὕφανμα, θριπὸν ἱμάσιον. Θρίσμιον, tenuis textura, vestis æstiva. Gloss. in Octat. Τὸ θρίσμιον, τὸ πολυτίμον ἱμάσιον. Τὸ θρίσμιον, vestimentum pretiosum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θρίσμιον, ἀμοφορίον. Θρίσμιον, superhumetale. Hieronymus Comment. in Jes. Θρίσμιον nos possumus appellare palliola, quibus obvoluta erat Rebecca, ut hodie quoque Arabiæ & Mesopotamiæ operiuntur femine, ab eo, quod ἐν θρίμι i. e. æstate, & caumate, corpora protegant feminarum. Conf. Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 51.

Θερμαίνω, calefacio, & θερμαίνομαι, incalesco. חֶם calor, Agg. I, 6. חֶם Psalm. XXXVIII, 4. ἰθρυάθη ἡ καρδιά μου ἐντός μου, καὶ ἐν τῇ μελίτῃ μου ἐκαυθήσεται πῦρ, *calet cor meum in me, & in meditatione mea exardet ignis*. Hoc de magno dolore & tristitia intelligendum est, ut patet ex sequ. Conf. quæ ad h. l. illustrandum ex Aristophane & Plauto observat Elfnerus ad Luc. XXIV, 31. p. 286. Of. VII, 7. θερμαίνεσθαι incalescere, est ardere libidine malefaciendi; quemadmodum apud Æschylum ναῦται θερμοί, nauti calidi, sunt θερμοί πρὸς τὴν κακίαν, fervidi ad malitiam, seu æstuentes libidine malefaciendi, ut Scholiastes exponit. Vid. Fessellii Advers. Sacr. L. II. c. 22. p. 160.

Θερμότης, calor. חֶם Jer. LI, 39.

Θερμαστῆς, caldarium. תְּרִים plur. palæ, 3 Reg. VII, 40. juxta ed. Rom. ἐποίησεν Χιρὰμ τὴν λίβητας, καὶ τὰς θερμαστῆς, *fecit Chiram lebetes & caldaria*. Vid. & v. 45. In ed. Franc. 3 Reg. VII, 39. 44. male legitur θέρμας τριῖς.

Θέρμη, calor. חֶם præter. Kal. 2 חֶם Eccles. IV, 11. חֶם Pf. XVIII, 7. Vid. & Sir. XXXVIII, 34.

Θέρμη γίνεται, calor fit. חֶם calefactio, Job. VI, 17.

Θέρμαι, plur. thermæ, balnea. Vid. modo ante in Θερμαστῆς
Θερ-

Θερμός, calidus, ardens. חֲלִילִי *Incert.* Gen. XLIX, 12. **Θερμοί**, ardentēs. חֵן Jos. IX, 12. Job. XXXVII, 17. חֵן calor, 1 Reg. XXI, 6. חֵן gratia, Jer. XXXI, 2. (ubi legisse videntur חֵן, ὄρεο **Θερμοί** ἐν ἱράμῳ, inveni calidum in deserto. *Viator* apud *Ghiserium* in *Caten.* p. 664. testatur, alios pro **Θερμοί** ibi legere **Θερμοί**, *messem*. Inde forte enata *Glossa* apud *Hesychium*: **Θερμὸν**, τὸ **θέρω**. **Θερμὸν**, *messem*. Tob. II, 9. ἀφώδυσται τὰ σκαθία **Θερμὸν** (sc. ἀφώδυμα, vel simile quid) οἷς τῆς ὀφθαλμοῦς, *passerculi calidum sterces exercebant in oculos*. Sir. XXIII, 20. ψυχὰ **Θερμὰ**, *anima calida*. Dicitur de eo, qui turpi libidine totus flagrat. Vido *Fesseli* Advers. Sacr. L. II. c. 22. p. 160.

Θερμότης, caliditas, calor. Sap. II, 4.

Θέρω, aestas. γῆ Prov. VI, 8. XXX, 25. ἰτοιμάζεται **θέρω** (pro ἀπὸ **θέρω**) τὸν τροφὴν, *parat aestate victum*. γῆρ μέσσι, Prov. XXVI, 1.

Θερσίτης, Thesbites, cognomen Prophetæ Ellæ. נְבִיאֵי propheta, Mal. IV, 5. חֲשִׁבִי 3 Reg. XXI, 17. 4 Reg. I, 3.

Θέσις, positio, situs, it. habitus, amictus. נֵר lucerna, 3 Reg. XI, 36. תָּשׁ positio, *Incert.* Job. XXXVI, 16. *Aqu.* Prov. VII, 10. **θῆσις πόρνει**, *habitum meretricis*. Ad posteriorem locum *Drusius* in *Fragm.* Vet. Int. Græc. p. 1110. *Hic sumi videtur pro habitu aut vestis genere, quæ ὁ σὺθῆσις*. Qua voce Latini quoque autores utuntur *Suetonius Nerone*: Ac plerumque *synthesin* indutus &c. *Martialis*, *Synthesibus* dum gaudet eques dominusque senatus. Sap. VII, 19. ἀσίστοι **θῆσις**, *siderum situs*. Vid. & Sap. VII, 29.

Θεσμός, lex, statutum. חֻקִּים Prov. I, 8. חֻקִּים plur. fundamenta, Sym. Ps. X, 3. **Θεσμοί**. Vid. & Sap. XIV, 23. *Hesychius*: **Θεσμοίς**, *legibus*. *Gloss.* MS. in Sap. Sal. **Θεσμων**, *νόμοι*.

Θεχίμ, ipsa vox Hebr. חֲחִי plur. simiæ, 2 Par. IX, 21. Vide *Fac. Hasai* pec. de iis Diff. in *Bibl. Brem.* Cl. 2. p. 468. seqq.

Θεωρία, contemplor, specto, considero, sentio, percipio. חֲבִי cogito. Prov. XXXI, 16. חֲבִי Ps. XXVI, 8. τῷ **Θεωρῶ** μοι τρεπτότητα Κυρίου, *ut percipiam delectationem Domini*. חֲבִי Chald. Dan. II, 31. III, 28. חֲבִי lumen, Prov. XVI, 2. רָאָה Job. XIII, 1. כָּאֵתָה תִּיבְרָחָהּ מִן הַיָּם, *hæc vidit oculus meus*. Al. Jud. XVI, 27. **Θεωρῶντες** ἐν παιγνίαις Σαμψών, *speßantes, quomodo fidibus caneret Simson*. Sir. XXVI, 32. γυνὴ μεγαλόφρων καὶ γλασσοῦς οἷς πολεμῶνι τρο-

ἡ δειραδίσταται, *mulier clamorosa & loquax ad hostes fugandas exquiretur.*

Θωρητός, conspicuus, spectabilis. τῷτῃ visio, Dan. VIII, 5.

Θωρία, contemplatio, spectaculum. τῷτῃ aspectus, Sym. Ecclef. V 10. τῷτῃ Sym. Ef. LIII, 2. Vid. & 2 Macç. V, 26. XV, 12.

Θωρίζω, conspicio, spectro. Judith. X, 11.

Θωρὺς, Sacer legatus, qui ad sacra deorum externorum mittebatur. 2 Macç. IV, 10. Suidas: Θωροὶ, οἱ εἰς θυσίας προετόρμιοι, καὶ τὰς ἱερὰς, ἢ ἐπὶ τῷς ἱερῷς ἀγῶνας καὶ ἄλλας παρηγορίας καὶ εἰς χερσῶν. Θωροὶ, qui ad sacrificia & festa mittuntur, vel ad sacra certamina, & ad alios solennes conventus, & ad oracula. Græci etiam illos, qui primitias diis afferebant, θωρὺς vocabant. Hesychius in θωρῶν: θωρὺς (Sic enim bene legend censet Stephanus pro θωρικὺς.) δι' ἐκείνων τῷς τοῖς θεοῖς τὰς ἀπαρχὰς ἀπέγοντας. Θωρὺς vero vocabant illos, qui diis primitias afferebant. Conf. ill. Spanhemium Observ. in Callimach. p. 487. & 515. seq.

Θύκη, theca, locus. τῷτῃ domus, Exod. XXV, 27. XXXVI, 32. τῷτῃ statumen, Ef. VI, 13. Conf. Suiceri Thes. T. I. p. 1398.

Θηλάζω, lacto & lacteo, fugo. τῷτῃ plur. educationes, q. d. palmationes, parvuli qui palmis gestantur & educantur. Thren. II, 20. ἡ τῷτῃ θηλάζοντα μητὲρ, *infantes sugentes ubera.* πρ: πρὶν Kal & hiph. Job. III, 12. ἵνατι δι' μετῶν ἐθίλασα; *cur vero lactatus sum uberibus?* Vid. & Cant. VIII, 1. & Joël. II, 16. Gen. XXI, 7. ὅτι θηλάζει παιδίον Σάρρα, *quod lactet infantem Sara.* Vid. & Exod. II, 9 1 Reg. I, 23. Thren. IV, 3. Πρ. VIII, 3. ἐν τῷτῃ τῷτῃ καὶ θηλάζοντων, *ex ore infantium & lactentium.* Vid. & Jer. XLIV, 7. Thomas Magister & Moschopolus: θηλάζει τὸ θῆλυ μεταβατικῶς ἀ' ἴτους, καὶ θηλάζει τὰ τυχόντα ἀναιμαβάτω. *Lactat mulier quos peperit, & lactent nati absolute.* Conf. quæ ex Æliano, Philostrato, & Lysia notat Grævius ad Luciani Solœcist. p. 734. Deut. XXXII, 13. ἐθίλασαν μέλι ἐκ πέτραις, *suxerunt mel ex petra.* Deut XXXIII, 19. πλάτος θαλάσσης θαλάσσει σε, *divitia maris lactabunt, vel satiabunt, recreabunt te.*

Θήλια, fœmina. τῷτῃ stabulum, 2 Par. IX, 25. ἄρῃ bos, Amos. VI, 12. ἄρῃ Lev. IV, 28. XV, 32. Vid. & Prov. XXX, 31. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur.

Θῆλυ, sc. γένος. sexus fœmineus, fœmina. πρὸ Gen. VII, 2. ἡ filia, Exod. I, 16. 22. ἄρῃ Gen. I, 27. VI, 19.

Θηλυ.

Θηλυκός, fœmininus. נקבה Num. V, 3. Deut. IV, 16.

Θηλυμανής, fervidus amator sexus fœminei, q. d. infans amore sexus fœminei. ענינו plur. bene pasti, Jer. V, 8. ἵπποι θηλυμανεῖς ἠγνέθησαν, equi prae venere insanientes. Conf. ad h. l. *Drusium* Proverb. Cl. II. L. IV. n. 37. *Fefselium* Adverf. Sacr. L. II. c. 26. p. 170. Apud *Hefychium* Θηλυμανεῖς sunt πόρνοι, scortatores.

Θήλος, fœmineus, muliebris. 2 Macc. VII, 21. τὸν θήλον λογισμὸν ἄρσενι θυμῷ διυγίσασα, fœmineam cogitationem mascululo animo excitans.

Θημωνία, & Θημωνιά, acervus, cumulus. ענינו meta frumenti. *Aqu. Theod.* Job. XXI, 32. נהג Exod. VIII, 14. συνέγαγον αὐτὰς θημωνιάς θημωνιάς, collegerunt eas acervos acervos, i. e. acervatim, aut per acervos. Ita Marc. VI, 39. συμπόσια συμπόσια. per convivia, & v. 40. πρᾶσιαι πρᾶσιαι, per areolas. Conf. Auctores laudatos *Wolfio* ad Marc. l. c. p. 468. נהג Cant. VII, 2. כוליאם θημωνία ἄλωνος, venter tuus acervus areæ. Vid. & Sir. XX, 28. XXXIX, 22. 1 Macc. XI, 4. *Hefychius*: Θημωνιαί, male ita scribitur pro Θημωνιαί) οἱ σαρκοὶ τῶν θημωνιάων. Θημωνιαί, acervi manipulatorum. Apud eundem Θημωνιαί, (hoc ex mendoso procul dubio Codice arreptum, in quo pro Θημωνιαί scriptum fuit. Conf. Exod. VIII, 14. ubi Codices quidam pariter Θημωνιάς habent pro θημωνιάς.) iisdem verbis exponuntur.

Θημωνία ἄλωνος, acervus areæ. ענינו meta frumenti, Job. V, 26. הנה נהגה fodina falis, Soph. II, 9.

Θήν. Vid. Θήν infra.

Θήρ, fera. נהג Job. V, 23. Vid. & 2 Macc. IV, 25. XI, 9.

Θήρα, venatio, captura, fera, præda, tendicula. נהג præda, *Aqu. Theod.* Job. IV, 11. *Sym. Theod.* Job. XXXVIII, 39. *Aqu. Theod. Sym. Pf.* CX, 4. Conf. 1 Macc. III, 4. נהג discerptum, Exod. XXII, 13. ubi vulgarem lectionem ἐπὶ τὴν θήραν, *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. I. c. 4. §. 3. tuetur contra *Flaminium Nobilium*, qui ἐπὶ τὴν θήραν legendum ibi suspicetur, & *Waltonum*, qui in Bibliis Polyglottis voci θήραν signum mendæ præfixit. In *Concordantiis Trommii* θήρα ibidem male Hebr. נהג testis respondere dicitur, & LXX. pro illo נהג legisse conjicitur. Legerunt potius LXX. pro נהג cum tzere, נהג cum pathach, quo significat ad. נהג Gen. XXVII, 4. θήρυσάν μοι θήρας. venare mihi feram. Vid. & v. 5. 7. Prov. XII, 28. נהג victus, alimentum, cibaria, Pf. CXXXI, 16. τὸν θήραν αὐτὴν ἰαλογάς

γῶν ἰνολογίσω. Hieronymus Quæst. in Gen. ad Gen. XLV, 21. verba Pf. I. c. adducens, ad illa inter alia ita notat: Θῆρας venationem magis potest sonare quam fruges, tametsi moris sit Ægyptiorum θῆρας etiam far vocare, quod nunc corrupte athetam nuncupant. De hac Dioscorides L. II. c. 114. 'Αθήρα δὲ ἐκ τῆς ἀληθιστοῦς εἰς λεπτοὺς ζυᾶς σκευάζεται· ἐστὶ δὲ ῥιζοῦμα ὡσπερ πολτάριον ὑγρὸν, παιδίοις ἀρμόδιον. Athera ex Zea sic tenuissime molita: est autem sorbitio, quasi liquida pulicula, infantibus conveniens. Et Hesychius: 'Αθήρα, (Sic enim legitur pro 'Αθήρα) βρώμα διὰ πυρῶν καὶ γάλακτος ἐψημένον παρ' Αἰγυπτίοις. 'Αθήρα, cibus ex frumentis & lacte coctus apud Ægyptios. Conf. & quæ ex Plinii Hist. N. L. XXII. c. 25. de medicina ex frugibus decocta, & Ægyptiis athetæ, vel, ut alii legunt, athera dicta affert Doct. Hodius de Text. Bibl. Orig. p. 120. רץ rupes, it. Tyrus, (forte legerunt רץ) Of. IX, 15. רצ angustia, Prov. XI, 8. רשת rete, Pf. XXXIV, 9. ἢ θήρα, ἢ ἔκρυψε, συλλαβίστω αὐτὸν, tendicula, quam abscondidit, capiat illum. Conf. Rom. II, 9.

Θέρασμα, captura, tendicula. רשת rete, Ecclef. VII, 27.

Θηράτης, venator. כלב canis, Aqu. Sym. Pf. XXI, 17. θηράται. Conf. Ælian. Var. XIV, 46.

Θηρέω, venor. רצ Sym. I Reg. XXIV, 12.

Θήρυκα, captura, tendicula, רצ Lev. XVII, 13. Al. Ecclef. VII, 27.

Θηρυτής, captator, venator. Sir. XI, 31. πέρδιξ θηρυτής, perdix venator. Est perdix cicur, qui feros perdoes suis artibus in caveam aut laqueos allicit. Vid. Bocharti Hier. P. I. p. 17. & P. II. p. 89. & Drusium ad Sir. I. c.

Θηρύω, venor, feras capio. וזא capio, Ecclef. IX, 12. רבא insidior, Pf. LVIII, 3. נדר turmatim convenio, Pf. XCIII, 21. הנני venire facio, hiph. a נא Al. Gen. XXVII, 7. θήρυsson. רץ discerpo, Jer. V, 6. יצר angor, Job. XVIII, 7. שרץ laqueum tendo, Pf. CXXIII, 6. רצ Gen. XXVII, 4. 5. Lev. XVII, 13. השפּ prehendo, Jer. LI, 41.

Θηριάσεις, captura ferarum. רץ Sym. Gen. XLIX, 9.

Θηριάλωτος, a feris captus. חיה bestia, Lev. V, 2. ברפה discerptum, Gen. XXXI, 38. Exod. XXII, 31.

Θηριάλωτος γίνομαι, a feris captus sum. רץ נטרץ lacerando laceror, Exod. XXII, 13.

Θηριόβρωτος, a feris comestus. ברפה discerptum, Al. Gen. XXXI, 38.

Θηρίν.

Θηρίεβρωτος γίνομαι, a feris comestus sum. חַרְיָה חַרְיָה discernendo discerpor, Gen. XLIV, 28.

Θηρίον, fera, bestia. בהמה Deut XXVIII, 26. XXXII, 24. חיה Gen. I, 24. II, 19. & alibi passim. *Al.* 2 Reg. XXIII, 13. τὰ θηρία τῶν ἀλλοφύλων περιέβαλον ἐν τῇ κοιλάδι Ραφαὶν, animalia alienigenarum castrametabantur in valle Raphain. Sic enim pro τάγμα, vel, ut *al.* τάγματα τῶν ἀλλοφύλων, in Codice quodam ibi lectum fuisse, colligo e Glossis MS. in L. 3 Reg. ubi inde procul dubio ita: Τὰ θηρία τῶν ἀλλοφύλων, ταῖσι τὰ τάγματα. Animalia alienigenarum, hoc est, ordines. Licet enim hæc Glossis in Lib. 3 Reg. inserta sint, tamen & aliæ voces ibi exponuntur, quæ aliunde petita sunt. Ordines autem militum ibi ἰσθία θηρία dici videntur ab animalibus in vexillis illorum representatis. Sic & apud alias gentes signa militaria animalium eifigies exhibuisse, auctores testantur. Ut enim taceam, quæ Judæorum magistri de animalibus in vexillis exercitus populi Israëliti, ex Ægypto in terram Canaan tendentis, pictis referunt, (vid. *Bochart.* Hieroz. P. I. L. III. c. 5. p. 772. & *Glaß.* Philol. Sacr. L. V. Tr. I. c. 8. p. 1604.) de Persis refert *Xenophon* L. VII. Pæd. Cyr. non longe ab initio, quod aquilam auream, in hasta longa conspicuam, milites illorum habuerint, & secuti sint. Et in vexillis Scythicis dracones comparuisse, docet *Suidas* in Σημηϊὰ Σκυδικά. Conf. & quæ de Indis memorat *Idem* v. Ἰνδοί, & Χιλιόες, & *Lipsium* de Milit. Rom. Lib. IV. Dial. 5. p. 171. In Romanis vero legionibus inter signa militaria aquilas, lupos, minotauros, equos, apros locum obtinuisse, tradit *Plinius* Lib. X. c. 4. חיה : חיה : חיה Chald. Dan. II, 38. IV, 9. V, 23. חיה ex חיה cum ו parag. Psalm. XLIX, 11. Ef. LVI, 9. חיה infin. rapiendo, Gen XXXVII, 32. חיה rapina, Ef. V, 30. חיה plur. fera animalia, Ef. XIII, 21. חיה vox, Soph. II, 14.

Θηρία τετραπόδα, bestia quadrupedes. חיה plur. ex חיה Job. XLI, 17.

Θηρίεσμαι, efferor. 2 Macc. V, 11. τιθρησκόμενος, efferatus.

Θηρίως, ferus, ferinus. 2 Macc. X, 35.

Θηρίως, ferociter, ferino more. 2 Macc. XII, 15.

Θηρίεβρωτος, a fera devoratus. חיה discernptum, Incert. Gen. XXXI, 39.

Θησαυρίζω, congero, in thesaurum recondo, thesaurum facio. חיה 4 Reg. XX, 17. ὅσα ἐθησαύρισαν οἱ πατέρες, quæcunque congefserunt patres. Amos. III, 10. οἱ ἐθησαυρίζοντες ἀδικίαν καὶ τολοῦσιν, thesauros facientes ex injustitia, Ef.

PARS II.

F

חיה

miseria sc. aliorum. רכצ congero, Pf. XXXVIII, 10. Θησαυ-
ρίζω, καὶ ὁ γινώσκει, τοῖς συναΐξει αὐτά, thesauros congerit &
nequit, cui congeret illos. Zach. IX, 3. ἐθησαύρισεν ἀργύριον
ὡς χυλόν, congeressit argentum, tanquam pulverem. Conf. Baruch.
III, 10. Hejychius: Θησαυρίσασαι, συναΐσασαι. Θησαυρίσα-
σθαι. congerentem. ρכצ recondo, Prov. I, 18. Θησαυρίζουσιν
ἐαυτοῖς κακὰ, tanquam in thesauro sibi recondunt mala. Sic
Euripides Jon. v. 923 μίγαν θησαυρὸν κακῶν, magnum the-
saurum malorum, & Plautus Mercat. Aët. I. sc. 2. v. 51. &
Aët. III. sc. 4. v. 56. thesaurum mali dixit. Conf. Cl. Al-
berti Observ. ad Rom. II, 5. p. 297. Prov. II, 7. Θησαυ-
ρίζῃ τοῖς κατεργάσει σωτηρίαι, rellis tanquam in thesauro recond-
et salutem. Prov. XIII, 23. Θησαυρίζεται ὁ δίκαιος πλῆθος
ἀγαθῶν, justis autem tanquam in thesauro reconduntur divitiæ
impiorum. רכצ adurens, Prov. XVI, 27. Tob. IV, 11:
Θίμα γὰρ ἀγαθὸν θησαυρίστis σιαυτὰ εἰς ἡμέρας ἀνάγκης, the-
saurum enim bonum recondis tibi metipsum in dies necessitatis.

Θησαυρισμὸς, thesaurus. רכצ Prov. XXI, 6.

Θησαυρὸς, thesaurus, receptaculum, theca aut cella, qua
opes vel res pretiosæ reconduntur, & ipsæ divitiæ. & res
pretiosæ, quæ illis reconduntur, it. locus absconditus. רכצ
Deut. XXVIII, 12. ἀνοῖξαι σοι Κύριος τὸν θησαυρὸν αὐτοῦ τὸν
ἀγαθόν, aperiat tibi Dominus thesaurum suum bonum. Conf.
Jer. L, 25. Sir. XLIII, 16. Sic & apud Plutarchum So-
lon. p. 93. τὰς θησαυροὺς ἀνοῖξαι τῶν χρημάτων, est thesauros
aperire pecuniæ. Conf. Elpnerum ad Matth. XIII, 51 p. 71.
& Lamb. Bos ad Matth. II, 11. p. 3. Deut. XXXII, 34.
ἐσφράγισαι ἐν τοῖς θησαυροῖς μου, obfigatum est in thesauris
meis. Jos. VI, 19. πᾶν ἀργύριον ἢ χρυσίον — εἰς θησαυρὸν Κυ-
ρίου εἰσενεχθήσεται, omne argentum vel aurum in thesaurum Do-
mini importabitur. 3 Reg. VII, 51. τὰ σκεύη ἰδὼν εἰς τὸς
θησαυροὺς οἴκου Κυρίου, vasa dedit in thesauros Domus Domini.
4 Reg. XXIV, 13. ἐξήντηκεν πάντα τὰς θησαυροὺς ἐκείνου τὸς
ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, καὶ τὸς θησαυροὺς οἴκου βασιλείας, abstulit om-
nes thesauros inde qui in domo Domini, & thesauros domus re-
gis. Neh. XIII, 12. ἤνεγκαν δικάτην τῷ πυρὶ καὶ τῷ οἶνῳ καὶ
τῷ ἔλαιῳ εἰς τὸς θησαυροὺς, intulerunt decimam tritici & vini
& olei in thesauros. Job. XXXVIII, 22. ἦλθες καὶ ἐπὶ θη-
σαυροὺς χιόνος, θησαυροὺς δὲ χαλᾶζης ἰώμας; num etiam veni-
sti ad loca, quibus nix reconditur, vel etiam loca, quibus
grando asservatur, vidisti? Pf. XXXII, 7. τῷ θείῳ ἐν θησαυ-
ροῖς ἀβύσσους, ponens in locis absconditis abyssos. Pf. CXXXIV,
8. ἐξάγει ἀνέμους ἐκ θησαυρῶν αὐτοῦ, educens ventos e thesauris
suis. Ita & Jer. X, 12. Ezech. XXVIII, 4. ἐποίησας χρυ-
σίον καὶ ἀργύριον ἐν τοῖς θησαυροῖς σου, collegisti aurum & ar-
gentum in thesauris tuis. Conf. quæ ex Herodoto notat Ra-
phe-

phelius ad Matth. II, 11. p. 125. חֲבֵרָה horreum, Sym. Prov. III, 10. Θησαυροί, חֲבֵרָה הַבַּיִת domus thesauri, Mal. III, 10. ἰσχυρίσθαι πάντα τὰ ἐκφόρια ὑπὸ τῶν Θησαυρῶν, inferte omnes proventus in thesauros. נָבַר frumentum, Amos. VIII, 5. ἀνοίξομεν Θησαυρὸν, aperiemus thesaurum. וְנַי Ezech. XXVII, 24. נָבַר רֹחַב, Ef. XXXIII, 6. חֲבֹל cubiculum, Neh. X, 39. ὑπὸ τῶν Θησαυρῶν ἰσχυρίσθαι τὰς ἀπαρχὰς τῷ σίτῃ, in thesauros inferent primitias frumenti. נִמְנָם Gen. XLIII, 23. Ef. XLV, 3. נָבַר imperium, Jud. XVI, 7. תִּבְוָה proventus, Prov. III, 14. הַתִּימְנָן tympanum, Ezech. XXVIII, 13. ἰμπλησας τὸν Θησαυρὸν σου, καὶ τὰς ἀπαρχὰς σου, implevisti thesauros tuos, ἔθ' horrea tua. Plura de hac voce vid. apud Cl. Alberti ad Matth. II, 11. p. 8. & Auctores citatos Wolfio ad Matth. VI, 19. p. 137.

Θησαυροφύλαξ, thesauri custos. הָרֶבֶךְ praefectus, Esd. V, 14.

Θιάσος, convivium, convivantium cœtus. הַבַּיִת domus convivii sc. funebris, Jer. XVI, 4. מִן הַבַּיִת ὑπὸ θιάσῳ (ed. Francof. perperam habet θύασῳ) αὐτῶν, ne ingrediaris in domum convivii illorum. Hesychius: Θιάσοι, ἐὺ-αρχία (malim ἰσχυρία) καὶ πλῆθος ἢ μῶτον τὸ βακχικόν, ἀλλὰ καὶ τὸ ἰερατικόν. Θιάσος, convivium, ἡ τὴν turbam non solum Bacchicos choros agitantem, sed etiam operariorum. Idem: Θιάσος, χερῶν σύστασις, ἢ σύλλογος, καὶ τὸ ψιλὸν πλῆθος, ἔθ' ὅτε δὲ, καὶ τὸ βακχικόν, ἢ ἰσχυρὸς τῶν γυναικῶν. Θιάσος, chori congregatio vel cœtus, ἔθ' simpliciter multitudo, est vero etiam ἔθ' Bacchica, vel mulierum conventus. Demosthenes in Orat. contra Æschinem: Θιάσος ἐστὶ τὸ ἀθροισμὸς πλῆθος ἐπὶ τι-
 λιτῇ καὶ τιμῇ θιῶν. Θιάσος est multitudo eorum qui ad sacrificia ἔθ' cultum deorum congregati sunt. Vid. Harpocration in Θιάσος, ubi etiam mox hæc addit: "Ἰνὸν δὲ ἐν Ὀμφάλῃ κοινῶς ἐπὶ παντὶ ἀθροίσματι ἵστασι τὸ ἱερόμα. Ion autem in Omphale generaliter de omni congregatiene vocem usurpavit. Plura de illa vide apud Fessellium in Advers. Sacr. L. I. c. 12. §. 3.

Θίσκη, arca, fiscella e vimine plexa. הַבִּרְכָּה Exod. II, 3. 5. ubi Schol. Θίσκη, κιβωτὸς παχύρρη, ἢ ὑδρία, ἢ πλατυσμός, ἢ τινες καλῶσι εἶπαι. Θίσκη, arca ex papyro confecta, vel hydria, vel dilatationem, quam nonnulli εἶπαι appellant. Gloss. in Octat. Θίσκη, πλῆγμα βίβλιος (scrib. βύβλιος) ἐκφυρὶς κοιτίδης τὸ μίγδος. Θίσκη, quod plexum est ex papyro, arculam magnitudine æquans. Lex Cyrilli MS. Θίσκη, κιβώτιον ἐκ φυλλῶν πεπλεγμένον ὡς κοφινῶδες. Θίσκη, arcula ex foliis plexa ut corbis. Hesychius: Θίσκη, πλεκτὸν τι κιβωτοειδές, ὡς γλυσσοκομῶτον. Θίσκη, plexum aliquod in modum arculae, ut tibiarium theca. Apud Suidam Θίσκη, vocatur, & exponitur κιβώτιον ἐκ βύβλου πλεκτὸν, ὡς κοφινῶδες, arcula ex hylylo plexa, cophino similis. Conf. Bartholinum de Puerper. Vet. p. 8^c.

Θίγω, tango. 777 Exod. XIX, 12. *Hefychius*: Θίγειν, ψῦσαι, ἀψάσθαι, ἀπτιᾶσαι. Θίγειν, *palpare, tangere, tangi.*

Θίς, vel θίς, littus, locus excelsus, collis, acervus, cumulus. תרנג collis, Gen. XLIX, 26. ἐπ' ἰυλογίας θινῶν (In *Francos*. ed. male legitur θηνῶν) αἰωνίαν, *juper benedictiones collium perennium.* Conf. Baruch V, 6. Deut. XII, 2. ἐπὶ τῶν Σουὼν, in collibus. *Al.* Job. XV, 7. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Θινῶν, βινῶν Θινῶν, collium. תרנג *Aqu.* Es. IX, 12. θίνος. תרנג *Aqu.* Ezech. XLVII, 8. θίνας. Sic enim pro θηνάς vel θηνάς legend. putat *Drusius* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 681. Ita & Joël. III, 4. תרנג acervus, cumulus, *Aqu.* Os. XII, 11. θίνος, תרנג rupes, Job. XXVIII, 10. θίνος δι ποταμῶν διέρρηξε, littora autem fluviorum disruptit. *Hefychius*: Θίται, (legend. videtur Θίς) ψάμμοι, ὑψηλοὶ τόποι, καὶ αἱ τῶν καρπῶν συγκαομιδαί. Θίς, arenæ cumuli, loci excelsi, ἔρ' fructuum collectiones. Idem: Θινῶν, αἰγιαλῶν, ἡ σαρῶν πυρῶν. Θινῶν, littorum, vel acervorum frumenti. Rursus idem: Θίς, ὄχθος. βινὸς ἀμμώδης, αἰγιαλός, θάλασσα, σαρὸς κυμάτων. τὸ κάτω, βάθος τῆς θαλάσσης, ἡ ὁρίων σαρός. Θίς, תרנג collis arenosus, littus, mare, cumulus fluidum. Quod deorsum est, profunditas maris, vel ossium acervus.

Θλαδίς, contusus testiculis. 777 part. pah. compressus, Lev. XXII, 24. Inde *Gloss.* in *Ostat.* Θλαδίαν, τεθλασμίον. Θλαδίαν, contusum testiculis. 777 777 vulneratus contusione, Deut. XXIII, 1. ἐκ ἐστεινύσεται θλαδίας ἡδὲ ἀποκκομμήνιος εἰς ἐκκλησίαν Κυρίου, non ingreditur contusus testiculis, vel excelsus in ecclesiam Domini. In *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Θλαδίας exponitur ἰουῆχος, eunuchus.

Θλάσμα, contusio, confractio. 777 777 plur. fragmenta, Amos. VI, 11.

Θλάω, contundo, frango, conquasso, opprimo. 777 attritus, *Al.* Ps. IX, 9. τεθλασμίον. 777 2 Reg. XXII, 30. 777 Jud. X, 8. ἔθλασαν τὰς οὐκὲς Ἰσραὴλ, tributis oppresserunt filios Ἰσραὴλ. 1 Sam. XII, 4. ἐκ ἔθλασας ἡμᾶς, non oppressisti nos. 4 Reg. XVIII, 21. τὴν ῥάβδον τὴν καλαμίνην τὴν τεθλασμίον, baculum arundineum quassatum. Job. XX, 19. πολλὰν γὰρ δυνατὴν οἴκης ἔθλασεν, multorum enim potentium domos oppressit. Ezech. XXIX, 7. ἔθλασθης, fractus es.

Θλίβω, premo, affligo, vexo, molestiis afficio. 777 hiph. a תרנג Lev. XIX, 33. XXV, 14. 17. 777 hiph. a תרנג Deut. XXVIII, 53. 57. תרנג angor, Jud. X, 9. 2 Reg. XIII, 2. Job. XX, 22. תרנג opprimo, Exod. XXII, 21. Ps. CV, 42. תרנג derisio, Es. XXVIII, 14. תרנג angustia, Thren. I, 4. תרנג traho, Es. XVIII, 7. תרנג tyrannus, *Al.* Es.

Εβ. XXIX, 5. *θλιψάται*. *press* opprimo, Ezech. XVIII, 18. צר : צר Kal & hiph. Deut. XXVIII, 52. 2 Par. XXVIII, 22. XXXIII, 12. צר adversarius, Esd. IV, 1. Neh. IV, 11. צר angustia, 1 Reg. XXVIII, 15. Ps. XXX, 11. צר Ps. XXII, 6. LXVIII, 24. הצר maxima angustia, Ps. CXIX, 1. צר confingo, *Al. Jud. X, 8. יצליפא*. כרש frango, L-v. XXVI, 16. צר confingo, *Al. Jud. X, 8. יצליפא*. Hesychius : *Θλίβει*, ὠδίῃ, πίζει. *Θλίβει*, trudit, premit. Idem : *Θλίσβεται*, πατιῖται. τὰτο δὲ ἐπὶ σαφυλῆς λέγεται γὰρ καὶ ὅτι τις ἐλυγαρίῃ, πίζεται. *Θλίσβεται*, conculcatur. Hoc vero de uva. Dicitur enim etiam, quum quis animum despondet, premitur. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Θλίσβεται*, ἐκπατιῖται, ἐκπιίζεται ὡς σαφυλή. λυμβάσεται δὲ καὶ ἐπὶ ἄδυσμῶντος. *Θλίσβεται*, conculcatur, exprimitur tanquam uva. Accipitur vero etiam de illo, qui animum despondet. Glossa : *Θλίβω*, tribulo, pressō, premo.

Θλιβῶδες, angustum, ærumnosum. צר angor, *Incert. Gen. XXXII, 7. θλιβῶδες αὐτοῦ*. *

Θλιμῶδες, afflictio. צחל Exod. III, 10. *יוראא τὸν θλιμῶδον*, vidi afflictionem. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Θλιμῶδον*, *θλίψω*. *Θλιμῶδον*, afflictionem.

Θλίψις, compressio, afflictio, vexatio, anxietas. צחל lamitas, 2 Reg. XXII, 19. *צחל* anxietas, Ezech. XII, 18. צחל pih. irritō, 1 Reg. I, 6. צחל oppressio, 3 Reg. XXII, 27. 4 Reg. XIII, 4. *צחל* formido, Ps. XXXIII, 4. *צחל* pressura, Ps. LXV, 10. *צחל* angustia, Deut. XXVIII, 53. 55. צחל Ps. CXVII, 5. צחל cæsus, Os. VII, 12. צחל Exod. IV, 31. צחל coarctatio, Ps. CVI, 30. צחל pressura, Ps. LIV, 2. צחל oppressio, Ezech. XVIII, 18. צחל præceptum, Es. XXVIII, 10. 13. צחל adversarius, Zach. VIII, 10. צחל angustia, Deut. IV, 29. 2 Par. XV, 4. צחל idem, Gen. XXXV, 3. XLII, 21. צחל terra afflictionis, i. e. valde afflictā, Es. XXX, 6. *צחל* plur. caterva, Es. LVII, 13. צחל scem. malum, Ps. XXXIII, 19. צחל vastatio, Es. X, 3.

τόπος *θλίψιως*, locus afflictionis. צחל צחל rups Oreb, Es. X, 26.

Θνησιμαῖος, mortuus, & *Θνησιμαῖον* sc. σῶμα, morticinum, cadaver. כחל infin. a כחל mori, Lev. XI, 31. *ἀπτόμενος τῶν θνησιμαίων αὐτῶν*, qui tangit cadavera eorum. כחל cadaver, Lev. V, 2. *τῶν θνησιμαίων κτηνῶν*, fumentorum mortuorum. Deut. XIV, 21. *πᾶν θνησιμαῖον ἢ φάγιον*, omne morticinum non comedite. 4 Reg. IX, 37. *ἔκει τὸ θνησιμαῖον 'Ιζάβελ ὡς κοπρία*, erit cadaver Jezabel tanquam stercus. Vid. & Es.

V, 25. Quemadmodum in his locis *σῶμα* subaudiendum, ita in *καρὸν* apud *Homerum* & *Æschylum* illud aliquando subintelligitur. Plene autem *καρὰ σώματα* dixit *Philo* de Legat. ad Caj. p. 782. Vid. *Lamb. Bus* Ellips. Græc. p. 187.

Θνήσκω, morior. *νήη* part. pih. occisus, Ef. XIV, 19. *ἤηη* confossus, Job. XXXIX, 30. *תוּמ* ubi sæpius *תוּמ* mortuus, Gen. L, 15. Exod. IV, 19. *תוּמ* mors, Prov. XIII, 15. *תוּמ* plur. homines, *Aqu.* Pf. XVI, 15. *תוּמֵי הַמָּוֶת*.

Θνητὸς, mortalis. *תוּמ* homo, Prov. XX, 24. *θνητὸς* sc. *ἀνθρώπος*. *יה* vivens, Job. XXX, 23. *דִּיקָא גַּאֲרַּהּ פֶּאֲרִי תִּהְיֶה* (sc. *אִתְּרֹפֶה*) *וְהָ*, domus enim omni homini mortali terra. *תוּמ* 3 perf. fut. Kal a *תוּמ* morietur, Ef. LI, 12. *אִתְּרֹפֶה תִּהְיֶה*, ab homine mortali. Conf. Sap. VII, 1.

Θοῖνη, epulum, convivium. Sap. XII, 6. *ἀνθρώπων σαρκῶν θοῖνη*, carniū humanarū epulum. Gloſſ. MS. in Sap. *Θοῖν*, (i. *Θοῖνη*,) *βρῶσις*, τροφή, ἀνάλωμα. *Θοῖν*, *escam*, *cibum*, *consumptionem*. *Hesychius*: *Θοῖνη*, *ἰσχυρία*, τροφή, καὶ τροφή, ἢ τράπεζα. *Θοῖνη*, epulum, *cibus*, & *deliciae*, vel *mensa*. Conf. *Ælianum* Var. XII, 51.

Θολρὸς, turbidus, impurus, cænosus. *תוּמ* uter, *lage-na*, Hab. II, 15. juxta ed. Rom. *ποτιζῶν τὸν πλησίον αὐτοῦ αἰνατροπὴν θολρῶν*, qui potat amicum suum subverſione turbida, h. e. sæce turbida. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Θολρῶν*, *ταραχῶν*. *Θολρῶν*, *turbidam*. *Hesychius*: *Θολρῶν*, *ταραχῶδες*, *ἀκαθαρτον*, *βερβερώδες*, *τεταραγμένος*. *Θολρῶν*, *turbidum*, *impurum*, *cænosum*, *turbatum*.

Θολῶ, turbo. *תוּמ* turbidus sum, Sym. Pf. XLV, 3. *θολῶμαι*. *שׁוּג* contabesco, Sym. Pf. XXX, 11. *ἰθελῶθῃ*. *Hesychius*: *Θολῶσαι*, *πληρῶσαι*, *τεγῆσαι*, *ταράξαι*, *σκατίσαι*. *Θολῶσαι*, *implere*, *tegere*, *turbare*, *obfuscare*.

Θορυβίω, turbo, perturbo, tumultuor. *ἤηη* pih. insanum reddo, Sym. Ecclef. VII, 8. *θορυβίσει*. *הִרְהִיב* hoph. a *הִרְי* Nah. II, 3. *תוּמִי תוּמִי* hithp. cunctor, Jud. III, 26. *תוּמִי* strepo, fremo, Sym. Pf. XLII, 5. *θορυβίς*. Idem Psalm. LVIII, 7. 16. *θορυβίστασαν*. *תוּמ* Sym. 2 Reg. IV, 4. *θορυβίσται*. *תוּמִי* niph. Sym. Job. XXI, 6. *θορυβύμαι*. *שׁוּג* *Aqu.* Psalm. II, 1.

Θόρυβος, turba, tumultus, & speciatim turba lamentantium. *תוּמ* eheu, vox lamentantis, Prov. XXIII, 29. *תָּיִב וְאֵי*; *תָּיִב* *θορυβός*; cui *וְאֵי*? cui turba lamentantium? Eodem sensu Marc. V, 38. *דִּימְרִי דְּתוּרְבִּין*, *κλαίωντας καὶ ἀλαλάζοντας* *περὶ αὐτὸν*, videbat turbam lamentantium, qui flebant & ejulabant multum. Matth. IX, 23. dicitur *ἐχλός* *θερβερόμενος*, per quem

quem Bartholinus de Tib. Vet. p. 274. seq. & Jo. Nicolai de Luët. Græc. cap. 9. §. 4. p. 114. bene *præficas* intelligunt, de quibus vid. Jer. IX, 17. Aët. IX, 39. Geier. de Luët. Ebr. cap. 5. §. 16. & 19. & Spencer. de l. eg. Hebr. Rit. L. IV. c. 9. Sect. 1. p. 1136. seq. Sic & θορυβῆδαι lamentari denotat Marc. V, 39. הוֹרֵעַ Ezech. VII, 11. הוֹרֵעַ Ezech. VII, 7. מוֹרֵעַ part. hiph. tremens, Efd. X, 9. הוֹרֵעַ clangor, Jer. XLIX, 2. מוֹרֵעַ part. p̄yh. infans, Sym. Ecclef. II, 2. הוֹלֵל infania, Sym. Ecclef. II, 12. θόρυβον, יאֲזוּז Aqu. Pf. LXIV, 8.

*Αφνω θόρυβος, subitaneus tumultus. פַּחַד כַּשָּׁא pavor sicut vastatio tumultuosa, Prov. I, 27.

Θορυβώδης, turbulentus, tumultuosus. הוֹלֵל infania, Sym. Ecclef. VII, 27. Θορυβώδης.

Θραῖλ, vel Θραῖλ, pro וראיתי & vidi, Ezech. XLI, 8. ubi aliter procul dubio legerunt.

Θραῖός. Vid. Τραῖός infra.

Θρασύς, audacia. מלכנה vidua, Ezech. XIX, 7. Vid. & Sap. XII, 17. 1 Macc. IV, 32.

Θρασυκάρδιος, audax corde. לב קרן durus corde, Theod. Ezech. II, 4. Θρασυκάρδιοι. לב קרן averfus corde, Prov. XIV, 14. לב רחב latus corde, Prov. XXI, 4. Hesychius: Θρασυκάρδιος, ὑτολμος. Θρασύς, τολμηρός. Θρασυκάρδιος, ἀνιτμος. Audax, temerarius.

Θρασύω, audacem reddo. קרן obfirmo, roboro, Sym. Exod. IV, 21. Θρασυῶ.

Θρασύομαι, audax sum. לבב Sym. Job. XI, 12. הַי רוֹבֹרֹ, Al. Pf. IX, 20. Θρασυῖσθαι.

Θραῦς, audax. הַי part. fœm. Kal ab הַי strepera, Prov. IX, 13. הַי superbus, Prov. XXI, 24. הַי robustus, Num. XIII, 29. צַר dolor, Sym. Prov. XV, 1. Θραῦς. הַי improbus, Prov. XIII, 18. Sap. XI, 18. Θραῦς λίοντας, fortes leones. Sir. XXII, 5. θυγάτηρ ἡ Θραῦς, filia ferox.

Θραῦσις, fractio, confractio, plaga, clades. מַגָּע Num. XVI, 48. Pf. CV, 30. ἐκόπασεν ἡ Θραῦσις, cessabat plaga. Suidas: Θραῦσις. φθορά. ἥτις ἐν πολέμῳ. θάνατος. ἀρρώστια. συντριβή. πληγή. Θραῦσις, corruptio. Clades in bello. Mors. morbus. Contusio. Plaga. Idem verba Pf. I. c. subjungit. הַי Num. XVI, 47. הַי ruptura, Pf. CV, 23. Sap. XVIII, 20. Θραῦσις ἐν ἐρήμῳ ἐγένετο πλῆθος, clades in deserto fiebat multitudinis. Hesychius: Θραῦσις, ὀργή, πληγή, σφοδρά ἡ τὴν βλάβην

λας θραύσασα. Θραύσις, ira, plaga, malleus glebas comminuens. Conf. quæ notavi e Gloss. in Oðat. in v. Επάρχομαι.

Θραῦσμα, idem. קנן porrigo, Lev. XIII, 30. XIV, 54. קנן Aqu Exod. XII 13. Judith XIII, 7. εἰς θραῦσμα ἰχθῶν, in cladem inimicorum. Hefych. Θραῦσμα, λύπη, πλῆγη, κατὰπτωμα γῆς, κατασολή, παῦσμα, παῦσις. Θραῦσμα, dolor, plaga, ruina terræ, repressio, sedatio, cessatio.

Θραυσμός, idem. כסנ niph. a כס liquefio, Nah. II, 10. καρδίας θραυσμός, cordis confractio. Gloss MS. in Proph. Θραυσμός, κατασολή, κατὰπauσις. Θραυσμός, repressio, sedatio.

Θράω, frango, confringo, diserucio, percutio, irritum facio. יפח trepido, Deut. XX, 3. μὴ φοβήσθαι, μηδὲ θραύσθαι, ne timeatis, neque metu frangamini. כסנ liquefio, Ezech. XXI, 15. כחץ percutio, Num. XXIV, 17. קנן percutio, 2 Reg. XII, 15. 2 Par. VI, 24. קנן plaga, Num. XVI, 46. כסנ niph. a כס liquefio, Ezech. XXI, 7. נשנ deficio, Jer. LI, 30. נצנ doleo, 1 Reg. XX, 33. ἰθραύσθη ἐπὶ τὸν Δαβὶδ, diseruciabatur animo propter Davidem. קרר terreo, Es. II, 19. קרר rumpo, 2 Par. XX, 38. ἰθραύσει Κύριος τὸ ἔργον σου, irritum fecit Dominus opus tuum. קרר Exod. XV, 6. ἰθραύσει ἰχθῶν, percussit inimicos. Conf. 2 Macc. XV, 16. Gloss. MS. in Cant. Script. ἰθραύσει, συντρίψαν. ἰθραύσει, percussit. Lex. Cyrilli MS. Brem. ἰθραύσει, κατέβαλεν, ὥλεσεν. ἰθραύσει, dejecit, perdidit. Hefychius: ἰθραύσει, ἵπταται. ἰθραύσει, comescuit. קרר quaffo, Deut. XXVIII, 33. יסח אֲדִיכָרְמִי וְכִי תִּדְרַאסְמִי, injuriis & plagis afficies. Hefychius: תִּדְרַאסְמִי, πεπληγμένος. Es. XLII, 4. LVIII, 6. אֲפֹסֶיכֶם תִּדְרַאסְמִי וְאֲפִסִּי, dimitte percussos in libertatem. Conf. Luc. IV, 18. Lex. Cyrilli MS. Brem. תִּדְרַאסְמִי, πεπληγμένος. תִּדְרַאסְמִי, percussos.

Θρεπτός, nutritus. Hinc παῖς θρεπτός, puella nutrita. כנא part. nutriens, nutritus, Esth. II, 7.

Θρηῖω, plango, lugeo, defleo, lamentor. לנה lugeo, Ezech. VII, 12. לנה ejulo, Joël. I, 8. כנה pih. defleo. Ezech. VIII, 14. לנה hiph. a לנה ejulo, Jer. LI, 8. Joël. I, 5. לנה ejulatus, Zach. XI, 3. קנה Ezech. XXXII, 18. Mich. II, 4. קנ condoleo, Jer. XXII, 10. כנ Jer. XVI, 5. & θρηνησούσαι, καὶ μὴ κλύουσιν αὐτὰς, non deflebuntur, & non plangent illos. Vid. & Jer. XXV, 33. קנ pih. a קנ 2 Reg. I, 17. III, 33. Jer. IX, 16. καλέσατε τὰς θρηνησάσας. sc. γυναῖκας. vocate lamentatrices feminas. קנה pih. confabulator, Jud. XI, 40. Hefychius: Θρηῖ, πένθω, ὀλοῦμαι, ὀλοφύρεται. Θρηῖ, lugeo, ululat, lamentatur.

Θρηῖ

Θρηῖον θρήνημα, lamentor lamentum. קנן plh. Ezech. XXVII, 32.

Θρήνος, planctus, lamentatio. ὡς parabola, Ef. XIV, 4. ἢ Jer. IX, 17. Amos. V, 16. קנה 2 Reg. I, 17. 2 Par. XXXV, 25. Jer. VII, 28. Ezech. XIX, 1. קנין plur. Ezech. II, 10. Vid. & 1 Macc. I, 28. Hefych. Θρήνος γένος. Θρήνος, lamentum.

Θρησκία, cultus religiosus. Sap. XIV, 18. 27. Conf. Col. II, 18. Hefychius: Θρησκία, σίβασμα. Θρησκία, cultus. Gloſſ MSS. τῆς Πατρὸς. Θρησκίαν, θεοσίβημα. Θρησκίαν, cultum divinum

Θρησκίω, religiose colo. Sap. XI, 16. ἰθρῆσκον ἀλογῶ ἱππῶ, colebant reptilia rationis expertia. Hefychius: Ἐθρῆσκον, ἱστοίμους ἱσιβοντο. Leg. ἱστοίμους, ἱσιβοντο. Ἐθρῆσκον, honorabant, colebant. Vid. & Sap. XIV, 16. Hefych. Θρησκίω, σίβεται, θρησκίω, προσιδεύω, ὑπηρετῶ. τῷ θεῷ λη- τρύω. Θρησκίω, colit, servit, assidet, ministrat, Deum colit.

Θρίξ, in genit. τριχὺς, pilus, capillus. חיל filum, Exod. XXXIX, 3. רע Lev. XIII, 3. Num. VI, 5. רעש Jud. XX, 16. 1 Reg. XIV, 46.

Vid. alibi Ἀιγῆαι τρίχες.

Θρόνισμαι, turbor. המה Cant. V, 4. ἡ κοιλία μου ἰθρῆσθαι ἐπ' αὐτὸν, venter meus turbatus est propter illum. חילי hiph. perficio, Al. Job. XXIII, 14. ἰθρῆσθαι, turbatus sum. Conf. Matth. XXIV, 6. Marc. XIII, 7.

Θροῖζμαι, in folio sedeo. Vid. Ἐθροῖζμαι.

Θρόνος, thronus, folium. היכל palatium, Dan. IV, 1. וחי circulus, Prov. VIII, 27. כסא Exod. XI, 5. XII, 29. & alibi passim. Ef. XXII, 23. ἔσται οἷς θρόνον δόξης τῷ οἴκῳ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, sedebit in throno gloriae domus patris sui. Jer. XIV, 21. μὴ ἀπολίσσης θρόνον δόξης σου, ne perdas thronum gloriae tuae. Vid. & Jer. XVII, 12. & conf. Sir. XLVII, 12. Matth. XIX, 28. כסא 3 Reg. X, 19. Job. XXVI, 9. כסא Chald. Dan. V, 22. VII, 9. מוקוס locus, 3 Reg. X, 19, 2 Par. IX, 18. Θρόνος, juxta Athenaeum Lib. V. p. 192. εἴς καθίσθαι ἐν ὑποπόδιῳ, sella cum subsellio.

Θρῶς, & contracte θρῶς, tumultus, fremitus, turba. Sap. I, 10. θρῶς γογγυσμῶν ἐκ ἀποκρύπτειται, murmuratiónum fremitus non in obscuro manet. Conf. Aelian. L. II. c. 13. Var. 1 Macc. IX, 30. θρῶς καὶ ἀποσκευὴ ποταμοῦ, turba & apparatus magnus. Hefychius: Θρῶς, θόρυβος, φθόγγος, ψόφος. ἡ ταραχὴ καὶ ὁ φθόγος. Θρῶς, turba, sonus, strepitus, vel vox frenda. PARS II. Idem

Idem paulo post: Θρᾶς, ὁ διὰ τέμματος ἤχος, λαλιά, ψιθυρισμός. Θρᾶς, per os excitatus Ionus, loquela, susurratio. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θρᾶς, ἄσημος λαλιά, θόρυβος. Θρᾶς, loquela obscura, turba.

Θρυαίω, turbo, divulgo, jacto. ἡν part. niph. a ἡ per-versus, Aqu. Prov. II, 15. θρυαῖσιν. Hesych. Θρυαῖ, ταρασσῶ, ὀχλαῖ. Θρυαῖ, turbat, commovet.

Θρύλλα, fabula, rumor. ἡν dictio, sermo, Job. XXX, 9. ἡν (u) θρύλλα ἔχουσιν, me pro fabula habent. ἡν in-fin. parabola uti, Job. XVII, 6. ἴδου δε μοι (u) θρύλλα ἐν ἱθυσί, posuisti me gentibus in fabulam. Conf. B. Olearii not. in Philostrat. ex Bocharto p. 953.

Θρύπτομαι, comminuor. ἡν hitp a ἡν in spicas abeo, irritum fio, Sym. Pf. LVII, 8. θρυπτόμενα.

Θυαί. Vid. in v. Θύας.

Θύασος. Vid. Θιάσος.

Θυγάτηρ, filia. ἡν filius, Gen. XLVI, 7. Ezech. XVI, 27. ἡν Ef. XXXVII, 22. θυγάτηρ Σιών, filia Sion, & θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ, filia Hierosolymæ. h. e. incolæ montis Sion, & Hierosolymæ. Jer. L, 39. θυγατέρες Σιρῖων, filia Sirenum h. e. progenies sirenum. Jud. I, 27. 28. & alibi θυγατέρες sunt oppida minora & pagi. Sic & ΘΥΓΑΤΗΡ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ in Ancyran Inscriptione occurrit apud Monifaucon. Palæogr. Græc. p. 160. Conf. Cl. El-fner. Obs. ad Gal. IV, 26. p. 191. Thren. II, 18. θυγάτηρ ὀφθαλμῶν σου, pupilla oculorum tuorum. Sic κόρη Græcis alias & filiam & pupillam denotat. ὀφθ plur. sœminæ, 2 Par. XXI, 17.

Vid. alibi θυγάτηρ τῆ Ἀδελφῆ τῆ πατρός.

Θυσία, mortarium. מורח Num. XI, 8.

Θύλλα, procella. ἡν caligo, Deut. IV, 11. V, 22. Hesych. Θύλλα, αἰώμης συρροή καὶ ὄρμη, ἡ καταιγίς. Θύλλα, venti vortex & impetus, vel procella.

Θύνα sc. ξύλα, ligna thyina, quæ Grotius & Salmasius de lignis citreis exposuerunt. Conf. Exerc. nostram de Lignis ex Libano ad templum ædificandum petit. §. 33. מורחא pinus, Sym. 3 Reg. X, 11.

Θύσκη, mortariolum, acerra. ἡ acerra, Exod. XXV, 29. XXVII, 16. Num. VII, 14. תורבול thuribulum, 3 Reg. VII, 40. Gloss. Brem. Θύσκη, θυμιάματος σκεῦος. Θύσκη, vas sufficitus.

Θυλά•

Θυλάκιον, loculus, sacculus. טה 4 Reg. V, 23. Vid. & Tob. IX, 3.

Θύλακος, faccus. רש Aqu. Gen. XLII, 27. θύλακον. טה Al. 4 Reg. V, 23. θυλάκοις. רש Sym. Of. III, 2.

Θῦμα, sacrificium, victima. תני offero, 2 Reg. VI, 13. תני sacrificium, Exod. XXXIV, 25. 2 Par. VII, 4. Prov. XVI, 1. תני mactatio, Gen. XLIII, 16. Prov. IX, 2. תני idem, 1 Reg. XXV, 11. Hefych. Θῦμα, ἱερεῖον σφάγιον, ὁλοκείμενον. Θῦμα, sacrificium, victima, hostia, quæ integra comburitur. Idem: Θύματα, σφάγια, ἀπαρχαί, ἱερεῖα, ὄργια. Θύματα, victimæ, primitiæ, sacrificia, orgia.

Θυμηδὴς, animo gratus, optatus, in compar. θυμηδέστερος, Sap. III, 14. Suidas: Θυμηδέστερον, ἡδύστερον. Θυμηδέστερον, suavius.

Θύμημα, cogitatio. רצח כחשנות figmentum cogitationum, 1 Par. XXVIII, 9.

Θυμῆος, animo conveniens, gratus, in compar. θυμηδέστερος, Al. Sap. III, 14. Gloss. MS. in Sap. Θυμηδέστερον, ἡδύστερον, suavius, valde insigne.

Θυμίασμα, suffitus, odoramentum. רש aroma, Exod. XXV, 6. XXXV, 8. תני victima, 1 Reg. II, 31. III, 14. רש part. hoph. Mal. I, 11. רש plur. aromata, Gen. XXXVII, 24. XLII, 11. Posteriori loco pro θυμίαμα τὸ Λαμβ. Bos Proleg. in LXX. Int. bene legend. censet θυμίαματα. רש plur. idem, Exod. XXV, 6. XXXV, 16. רש nomen, Jer. XLIV, 21. קט Deut. XXXII, 10. קט Exod. XXX, 1. 7. קט רש Exod. XXX, 1. אלהות sacrali, Sym. Cant. IV, 14. כח sectio, Theod. Cant. II, 17. θυμιαμάτων.

Θυμιατήριον, suffimentum, it. thuribulum, altare incensæ, רש 2 Par. XXVI, 19. Ezech. VIII, 11. כוכח Incensæ. Exod. XL, 5. Aqu. Theod. Jer. LII, 17. כחה Incensæ. Lev. X, 1.

Θυμιάω, adoleo, suffitum facio. תני sacrificio, 3 Reg. III, 2. תני plur. suffitoria, 2 Par. XXX, 14. קט: קט pih. & niph. Exod. XXX, 7. 1 Reg. II, 17. 3 Reg. III, 3. 2 Par. XXVI, 16. קט & קט junctim, adoleo & fervio, Jer. XLIV, 3. תני hiph. א פוח efflu, Sym. Prov. XXI, 8. ἰθυμιάσαν.

Θυμὸς, animus, spiritus, it. exandescencia, furor, it. venenum, virus. רש ira, Gen. XXVII, 44. ὡς τὸ ἀκατέψαι τὸ θυμὸν καὶ τὰ ὄργανα, usque dum ævertat exandescencia

ὁ ἱσθμ. Gen. XLIX, 6. ἐν τῷ θυμῷ αὐτῶν ἀπέκταναν ἀν-
 ὄθρωποι, in excaudescencia sua occiderunt homines. Exod. XXXII,
 31. παῦσαι τῆς ὀργῆς τῷ θυμῷ σου, compesce iram excaudescencia tua. Num. XXII, 22. ἀργυῖαθι θυμῷ ὁ Θεός, irascebat excaudescencia Dominus. Vid. & Num. XXV, 3. XXXII, 10. 13. Deut. VI, 15. VII, 4. Deut. XXIIX, 23. ἐν θυμῷ καὶ ὀργῇ αὐτῶν, in excaudescencia ὁ ira sua. Vid. & v. 28. Jer. XXXVI, 7. μέγας ὁ θυμὸς καὶ ἡ ὀργὴ Κυρίου, magna est excaudescencia ὁ ira Domini. Vid. & Ezech. V, 13. Dan. IX, 16. Sic & Græci profani θυμὸν καὶ ὀργὴν solent conjungere. Vid. Cl. Elfner. ad Rom. II, 8. p. 14. & Auct. citt. Wolfio ad eund. loc. p. 40. 1 Reg. XX, 33. ἐν ὀργῇ θυμῷ, ira excaudescencia, ira vehemēti. Vid. & 2 Par. XXV, 10. XXVIII, 11. XXIIX, 10. Esd. X, 4. Es. XXX, 27. καίωμαι θυμὸς, excaudescencia ardens. Conf. Es. LXV, 5. נָעַר increpatio, Es. LI, 20. נָעַר indignatio, Es. XXX, 30. נֶחֱם excaudescencia & virus, Deut. XXXII, 24. מִטָּה θυμῷ σπρίνται ἐπὶ τῆς γῆς, cum veneno (serpentum) serpentium in terra. Deut. XXXII, 33. θυμὸς δρακόντων ὁ δεινὸς αὐτῶν, virus draconum vinum eorum. Vid. & Ps. LVII, 4. & conf. Sap. XVI, 5. & quæ notavi in h. v. post Hebr. שָׂאֵר. 4 Reg. XXII, 17. ἐκκαυθήσεται ὁ θυμὸς μου ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ, exardescet excaudescencia mea in hunc locum. Vid. & 2 Par. XXXIV, 21. 25. Jer. IV, 4. Prov. XVI, 15. θυμὸς βασιλέως ἀγγέλος θανάτου, excaudescencia Regis nuncius mortis. Similiter Homerus: θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διατριφίῳ βασιλῆων, excaudescencia autem magna est regum, qui a Jove originem trahunt. Es. LI, 17. τὸ ποτήριον τῷ θυμῷ αὐτοῦ, poculum excaudescencia ipsius. Vid. & v. 22. Jer. VII, 19. ὀργὴ καὶ θυμὸς, ira ὁ excaudescencia. אַרְסָה Chald. Dan. III, 19. ὁ Ναβυκαδνεζάρ ἐπλήσθη θυμῷ, Nebucadnezar replebatur excaudescencia. Conf. Luc. IV, 28. וְהָיָה אֵשׁ, Deut. XXIIX, 24. ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς, æstus iræ. הָאֵשׁ æstus iræ, Exod. XI, 8. וְהָיָה נֹחַם Num. XXXII, 14. ἐπὶ τῷ θυμῷ τῆς ὀργῆς Κυρίου, ad excaudescenciam iræ Domini. Vid. & Deut. XIII, 13. Jos. VII, 26. 1 Reg. XXVIII, 18. 2 Par. XXX, 8. & conf. Apoc. XVI, 10. הָאֵשׁ וְהָיָה אֵשׁ, Es. XIII, 13. נֶחֱם vis, rōbur. Job. XXIV, 22. כַּעַס indignatio, Ps. VII, 1X, 37. Eccles. V, 16. VII, 4. כַּעַס virga, Es. X, 26. נֶחֱם rugitus, Prov. XX, 2. נֶחֱם descensus, Es. XXX, 30. נֶחֱם Chald. ira, vel potius verb. Chald. נֶחֱם irascor, Dan. II, 12. נֶחֱם halitus, Es. XXX, 33. ὁ θυμὸς Κυρίου, ὡς φάσμα ἔξωθεν τοῦ οὐρανοῦ καίωμαι, excaudescencia Domini, tanquam vallis fulbure ardens. וְהָיָה אֵשׁ excaudescencia, Ps. LXVII, 24. θυμὸν καὶ ὀργὴν καὶ θλίψιν, excaudescenciam ὁ iram ὁ afflictionem. Conf. Rom. II, 8. 9. Es. IX, 19. διὰ θυμὸν ὀργῆς Κυρίου, propter excaudescenciam iræ Domini. Vid. & Es. XIII, 13.

ἡδ ος, 4 Reg. XXIV, 3. ἡρ vox, Job. XXXVII, 2. παρ
 zelus, Ezech. XXXVI, 5. ἡρ effervesco. Lev. X, 6.
 ἡρ fervor, Num. XVIII, 5. 2 Par. XXI, 8. Psalm.
 XXXVII, 1. שׂר venenum, Deut. XXXII, 33. θυμὸς ἀσπί-
 δας ἀνίατος, venenum aspidum insanabile. Vid. & Job. XX,
 16. Amos. VI, 12. ἡρ contremisco, Ef. XXVIII, 21. ἡρ
 commotio, Ef. XIV, 3. Dan. III, 13. רוּחַ spiritus, Prov.
 XXIX, 11. ὅλοι τὸν θυμὸν αὐτῷ ἐκφάνει ἄφρων, omnem ani-
 mum suum manifestum facit stultus. Ezech. XXXIX, 29.
 ἐξέχεα τὸν θυμὸν μου ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ, effudi spiritum meum
 super domum Israël. Vid. & Zach. VI, 8. ררר horror,
 Ef. LI, 17. 2 Macc. VII, 2. ἄφρων θυμῷ, nasculo animo.
 Hesychius: Θυμὸς, ψυχὴ, ἢ προαιρέσις, ὀξύτης, πρῶτον, ἐπι-
 θυμία, ὀργή, λογισμός. Θυμὸς, anima vel voluntas, acumen,
 spiritus, concupiscentia, ira, ratiocinatio.

Μετὰ θυμῷ ἔκω, cum furore venio. כס vexillum erigo,
 Ef. LIX, 19.

Θυμὸς ὀργῆς, excaudescencia iræ. ἡρ commotio, Job. III,
 17. ררר ruptura, Num. XIV, 34. Conf. Apoc. XVI, 19.

Θυμὸς ὀργῆς ἀκατάσχετος, furor iræ, qui coerceri nequit.
 וכס scelerata cogitatio, Job. XXXI, 11.

Ὅργῃ τῷ θυμῷ, ira excaudescencia. לשון lingua, Ef.
 XXX, 27.

Πλῆθος τῷ θυμῷ, magnitudo excaudescencia. ררר multitudo,
 it. fremitus, Ef. XXXI, 4.

Πρῶτος θυμῷ, spiritus furoris, vel ventus vehemens.
 כרר יר dies euri, Ef. XXVII, 8. מלחמה bellum, Zach.
 X, 4.

Θυμῶν, ad iram concito, & in passiv. Θυμώμενος, excau-
 desco, ira exardeo, indignor, furo, & metaph. valde com-
 moveor. ἡר irascor, Aqu. Pf. LIX, 1. θυμωθῆς. ררר anxie-
 tas, Jer. XLIX, 22. ררר hitbp. Deut. I, 37. יררר
 Κύριος, ira exarsit in me Dominus. Vid. & Deut. IV,
 21. IX, 8. 20. 4 Reg. XVII, 18. ררר indignor, Dan. XI,
 30. ורר idem, 2 Par. XXVI, 19. ררר Of. VII, 5. θυμῷ-
 θαι ἔξιν, furere a vino. ררר exardeo, Exod. IV, 14. θυ-
 μωθῆς ὀργῇ, ira exardens. Vid. & Exod. XXXII, 9. Num.
 XI, 1. Jos. VII, 1. ἡר ררר exardeo ira, Gen. XLIV, 18.
 μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου, ne ira exardeas in servum tuum,
 Num. XI, 33. Κύριος ἰθυμώθη σφίδρα ἐπὶ τὸν λαόν, Dominus
 ira exardebat valde in populum. Vid. & Num. XXIV, 10.
 ררר indignor, Of. XII, 14. ἰθυμώσων Ἐφραῖμ, ad indigna-
 tionem excitabat Ephraim. כס sperno, 4 Reg. 17, 20. ררר
 expolio, Ezech. XXI, 9. ἰθυμώσων, καὶ θυμώσων. Pro

θυμώδης Capellus conjicit LXX. scripsisse **ιθυμώδης**. Sed lapsus fui. Græcum enim non est **ιθυμώδης**, unde fieri deberet **ιθυμώδης**, sed **ιθυμώδης** dicunt Græci, a quo themate fieret **ιθυμώδης**, quomodo scribendum foret, non **ιθυμώδης**. Et certe Ezech. XXI, 11. Hebr. כרת pariter per **יצי** **יצי** redditur, & de gladio dicitur. Et v. 28. in Cod. Alex. legitur: **ῥομφαία, ῥομφαία, ἰθυμώδης ἰσχυρῶς**. Vid. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3. קצף effervesco, Lev. X, 16. 4 Reg. V, 11. רוח קצר angustatur spiritus, Job. XXI, 4. רעו contremisco, Es. XIII, 13. **ὁ γὰρ ὕψους θυμωθήσεται**, *caelum enim commovebitur*, metaphora desumpta ab homine ira valde perturbato. Vid. & Es. XXXVII, 29.

θυμώμαι σφίδην, valde excandesco. חמה חמה impleor excandescencia, Esth. III, 5. V, 9. Conf. Matth. II, 16.

θυμώδης, iracundus, furiosus. **ἡ ira**, Prov. XXII, 14. XXIX, 22. חריף הריף hiph. momentum transigo, Al. Prov. XII, 20. **θυμώδης**. חמה excandescencia, Prov. XV, 19. כעס indignatio, Sym. Prov. XXI, 19. **θυμώδης**. חמה part. hiph. a חרר irrigans, Prov. XI, 25.

θύρα, janua, ostium, porta. **לך** per apoc. ex **לך** Psalm. CXL, 3. **לך** Pf. LXXVII, 27. **θύρας ἄνοιξαι ἀνέμῳ**, *januas celi aperuit*. Zach. XI, 1. **ἀνοίξαι, ὁ Δαβίδος, τὰς θύρας σου**, *aperi o Libani, ostia tua*. Al. 1 Reg. XXI, 13. **ἰδοὺ τὰς θύρας τῆς πόλεως**, *ad valvas portæ*. חלון Incert. Gen. VIII, 6. חלון fenestra, 3 Reg. VII, 5. כף pelvis, it. limen, Exod. XII, 22. 4 Reg. XII, 13. **ῥαψοία** sculptura, Pf. LXXIII, 7. חתן Jos. XX, 4. Jud. IX, 35. 44. 4 Reg. VII, 3. שער porta, Job. V, 4. Jer. XIX, 2. Ezech. XLVI, 13. חרע Chald. Dan. III, 27.

θυρίς, scutum. כירון lancea, Sym. Job. XLI, 21. **θυρίς**. חרן 2 Reg. I, 21. Es. XXI, 5. **עגלה** plaustrum, Pf. XLV, 9. צנה 1 Reg. XVII, 42. Pf. XXXIV, 2. **צנה וצנה** junctum, Ezech. XXIII, 24. **שליש** plur. 2 Par. XXIII, 9.

θυροφόρος, scutifer, scutatus. **נשא צנה** ferens scutum, 1 Par. XII, 24.

θυρίς, fenestra, q. d. ostiolum. **מרחב** cataraeta, Es. XXIV, 18. חלון Gen. XXVI, 8. **מִן תִּהְיֶה הַתְּהוֹמָה**, *per fenestram*. Vid. & Jer. XXXII, 14. Joël II, 9. & conf. Aët. XX, 9. Ezech. XL, 17. **θυρίς** **κρυπταί**, *fenestra occultæ*. Conf. **κρυπτός**. חס Chald. Dan. VI, 10. צהר Theod. Gen. VI, 16. **שלח** **מִמֶּלֶךְ**, Al. Joël. II, 8. **θυρίς**.

θυρίσω, januas appono. 1 Macc. IV, 57.

Θύρας

Θύρσος, thyrsus, ramus. Judith. XV, 15. 2 Macc. X, 7. Gloss. MS. in Sap. Sal. Θύρσος, λαμπάδων. Θύρσος, lampadum. Hesych. Θύρσοι, κλάδοι, λαμπάδες, λύχνου. Θύρσαι, rami, lampades, lychni. Heinsius in Arist. S. p. 14. & Grotius ad Judith. l. c. vocem ab Hebr. תרסו pinus derivant.

Θύρα, janua, ostium. דלת 1 Par. XXII, 3. 2 Par. III, 7. מנחה fenestra, 3 Reg. VII, 5. פת cardo sœmina, 3 Reg. VII, 50. פתח 3 Reg. VI, 30. שער porta, Ezech. XL, 50.

Θυρωρ, janitor, ostiarius. תוך כוּא עד תוך venio in medium, 2 Reg. IV, 6. פקדה praefectura, Ezech. XLIV, 11. שער 4 Reg. VII, 11. Efd. X, 24.

Θυσία, hostia, sacrificium. אשה ignitum, igne absumendum, Lev. I, 9. 11, 2. זבח infin. Lev. IX, 4. Mal. I, 8. זבח Gen. XXXI, 54. XLVI, 1. & alibi passim. זבח Of. IV, 20. זבח adeps, 3 Reg. VIII, 65. זבח מנוחה, 2 Reg. XIV, 17. Zach. IX, 1. זבח מנחה oblatio, munus, Gen. IV, 3. זבח quies, suavitas, Lev. XXVI, 31. זבח holocaustum, Exod. X, 25. Job. I, 5. Ezech. XLIV, 11. זבח caput, Job. XX, 6. חמיר sc. sacrificium, Dan. VIII, 11. 12. 13.

Θυσιάζω, sacrifico. אשה igne absumendum sacrificium, Lev. XXIV, 9. זבח Chald. Efd. VI, 3. זבח Exod. XXII, 20. 2 Reg. XV, 12. זבח sacrificium, Lev. VII, 6. Sir. XXXV, 1. θυσιάζων σωτηρίῳ sc. θυσίαν, immolans hostiam pro salute. Conf. Exod. XXXII, 6. Sir. XXXV, 2. θυσιάζων αὐτίστας sc. θυσίαν, offerens sacrificium laudis.

Θυσίασμα, sacrificium. אשה Exod. XXIX, 18. זבח plur. Chald. Efd. VI, 3. זבח Exod. XXIII, 18. זבח Lev. II, 13. Num. XVIII, 9.

Θυσιαστήριον, altare. זבח excelsum, 2 Par. XIV, 5. זבח infin. decinerare, Exod. XXVII, 3. זבח propitiatorium, Lev. XVI, 14. זבח Gen. VIII, 20. & alibi sæpissime.

Θύτης, augur, haruspex, qui ex victimis dissectis divinat. נוריא Theod. Dan. IV, 4. Θύτας plur. Chald. Sym. Dan. II, 27. Θύτας. Hesychius: Θύτης, μάντις, ιεροσκόπος. Θύτης, augur, haruspex. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θύτης, ιεροσκόπος. Θύτης, sacerdos. Glossæ: Θύτης, immolator, popa. Conf. Hieronymum ad Dan. II, 27. & Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc p. 1215.

Θύω, mactō, sacrifico, victimam offero. זבח Gen. XXXI, 54. ἵδυσθαι ἱλασθῆναι θυσίαν, victimam offerebat Jacob. 1 Reg. XXVIII,

XXVIII, 24. ἰθυσεν αὐτὸν, *maḥabat illam*. 3 Reg. I, 25: ἰθυσεν μόσχους, *immolabat vitulos*. נחש *maḥo*, 1 Reg. XXV, 11. Jer. XI, 19. עבד *servio*, Exod. X, 7. ἵππος *hōssos* (sc. θυσιῶν) Κυρίῳ τῷ Θεῷ αὐτῶν, *ut victimam offerant Domino Deo suo*. עבד : עבד pih. & hiph. *adoleo*, 2 Par. XXV, 14. XXVIII, 3. Of. IV, 12. עשה *maḥo*, Exod. XII, 21. ἑορταί τὸ πάσχα, *maḥate pascha*. Vid. & 2 Par. XXX, 15. XXXV, 6. 11. & conf. 1 Cor. V, 7. שחית *maḥatio*, 2 Par. XXX, 17.

Θώρακιζομαι, *thoracē muniō*, armor. 1 Macc. IV, 7. VI, 35. 43.

Θώρακισμός, *loricatio*. 2 Macc. V, 3.

Θώραξ, *thorax*, lorica. ער *mensura*, it. *vestimentum*, *Incert.* 1 Reg. XVII, 39. מכלול *perfectio*, Ezech. XXXVIII, 4. ערין Jer. XLVI, 4. ער *Incert.* Ezech. XXIII, 24. ער *frænum*, Job. XLI, 5. ערין Job. XLI, 18. ערין 3 Reg. XXII, 34. Ef. LIX, 17. ערין 1 Reg. XVII, 5. Neh. IV, 16. Sap. V, 19. ἰνδύεται θώρακα δικαιοσύνης, *induet tanquam thoracem justitiam* Conf. Ephes. VI, 14. Gloss. MS. in Sap. Θώρακα; πολυμικτὸν ἱνδυμα. ἀλυσιδωτόν. (MS. vitiose ἀλυσιδωτόν.) Θώρακα, *iudumentum bellicum squamatum*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Θώραξ, ὅπλοι, εἶδος σκεπασφόριον, λαρίκιον. Θώραξ, *armatura, qua pectus munitur, lorica*. Conf. *Homerum* Il. γ. v. 332. & *Feithii Antiqu. Homer. L. IV. c. 8. p. 337.*

I.

Ἰά, vox ipsa Hebr. יה Dominus. Sym. Pf. LXVII, 4. Ἰά διὰ τῷ ἰά, & ἐν τῷ ἰά. Inde apud *Hefychium*: Ἰά, δασυτόμῳ τὸ ἄλφα καὶ ὀξύτόμῳ, (Sic enim bene legit & distinguit *Fullerius* Misc. Sac. L. IV. c. 14. p. 506. pro Ἰα, δασυτόμῳ, τὸ ἄλφα. καὶ ὀξύτόμῳ) τοῖς Θεοῖς σημαίνει καθ' Ἑβραίων. Ἰά, *cujus alpha (nempe Kametz τῷ Alpha respondens in יה) aspiratur, & acuitur*, (vel *Mappik τῷ η* inserto vegetius efficitur) *Deum significat apud Hebræos.*

Ἰα, ita *Syrus* reddit יה יה quæ est jubilationis vox calcantium uvas in torculari, Jer. XLVIII, 33.

Ἰάμια,

· *ἰάμα*, sanatio, remedium. *אִמָּה* Ef. LVIII, 8. Jer. XXX, 14. *לֵל* 108, Ef. XXVI, 19. *מִלָּה* sermo, Job. XXIII, 5. *מִרְפָּא* 2 Par. XXXVI, 16. Ecclef. X, 4. *רִפְּאָה* Jer. XLVI, 11. *Hesychius*: *ἰάμα*, *θεραπεύω*. *ἰάμα*, sanatio. Sap. XI, 4. *ἰάμα* *διψης*, remedium sitis.

· *ἰαμαίη*, & *ιαμαίον*, ipsa vox Hebr. *יָמָה* Gen. XXXVI, 24. ubi *יָמָה* & *Theod.* τὸν *ιαμαίον*, & *Aqu.* τὸς *ιαμαίω*. *Diodorus*: Ὁ *Σύρος* καὶ ὁ *Ἑβραῖος* τὸν *ιαμαίον* ὕδωρ βύλονται λεγεῖν, αἰτεῖ τὸ, ὅπου πηγὴν ἐν ἐρήμῳ. *Syrus* & *Hebraeus Interpres* τὸν *ιαμαίον* aquam voluit dicere, ut sit, invenit fontem in deserto. Plura de hac voce vide apud *Drusum* in *Fragm. Vet. Int.* Græc. p. 227. *Bochartum* Hier. P. I. L. II. *Pfeifferum* Dub. Vexat. p. 192. seqq. *Saubertum* Difficil. Script. locor. Trig. Loc. I. & *Massonum* Hist. Crit. Reip. Lit. T. III. p. 198. seqq.

· *ἰαμαίον*, Hebr. *יָמָה* 4 Reg. XXIV, 34. In Gloss. MSS. *Barocc.* n. L. 4. Reg. corrupte scribitur *ἰαμαίον*, in Cod. autem *Fabricii* *ἰαμαίον*, exponitur autem utrobique per *ἄμα* *μαίον*, *μαίον*, *hamos*, *fuscinas*.

· *ἰανθίνος*, ianthinus, violaceus, purpureo colori similis. *שִׁתְּךָ* *Al.* Exod. XXV, 5 *δερμάτω* *יאθίνα*, pelles ianthinae. *Aqu.* Sym. Ezech. XVI, 10 *ὑπὸ* *πυλῶν* *σε* *יאθίνα* sc. *ὑποδήματα*, calceavi te calceamentis ianthinis. *Hieronymus* ad h. l. Calceavi te hyacintho, vel ut alii, ianthino: cum loti fuerint pedes, & ovis sordis purgati, calceantur hyacinthinis, vel, ut alii, ianthinis, quod utrumque ærei & *κόκκινον* coloris est, ut rapiantur in occursum Domini in aërem, & ad caelestia regna festinent. *Hesychius*: *ἰανθίνος*, *ἄλθος*, καὶ *χρῶματι* *πορφύρεοι* *δὲ*. *ἰανθίνος*, flos, & colore simile purpuræ. Ubi *Salmasius*: Unde ianthinae vestes Latinis. Mentio harum vestium apud *Plinium* L. XXI. c. 6.

· *ἰάσωμαι*, fano, medeor, juvo, malo libero. *שָׁכַח* obliquo; Ef. XXX, 26. LXI, 1. *חָיָה* pih. vivifico, Neh. IV, 2. *מִרְפָּא* sanatio, Prov. XII, 19. *מִלָּה* condono, 2 Par. VI, 30. *רָפָא* Gen. XX, 17. Lev. XIV, 3. Deut. XXVIII, 27. 2 Par. VII, 14. *Ἰλαίος* ἴσομαι ταῖς *ἀμαρτίαις* αὐτῶν καὶ ἰάσωμαι τὴν γῆν αὐτῶν, propitius ero peccatis illorum, & malo liberabo terram illorum. 2 Par. XXX, 20. *Κύριος* ἰάσατο τὸν *λαόν*, Dominus sanabat populum, h. e. peccata remittebat populo. Vid. & Ef. VI, 10. LVII, 18. 19. Jer. XVII, 14. Of. VII, 1. & conf. Matth. XIII, 15. & ad h. l. Auctores citatos *Wolfio* p. 228. Of. XI, 4. *ἐκ* ἰγνώσαν, ὅτι ἰάσωμαι αὐτούς, non agnoscebant, quod juvarem illos. *רָפָא* remitto, Job. XII, 21. *וַיָּשׁוּ* redire facio, Deut. XXX, 3. *ἰάσεται* *Κόριος* τὴν *ἁμαρτίαν*.

P R S I L

H

ἁμαρτία

ἀμαρτίας σου, modabitur Dominus peccatis tuis, h. e. remittet peccata tua

מִן הַחַטֹּאת, non fano. חִתְּרַח hithp. remisse me gero, Prov. XVIII, 9.

'*יָרֵא*, sanatio. אִרְכָּה Jer. VIII, 22. כִּהָּה contractio, Nah. III, 10. סִכְחָה fiducia, Job. XVIII, 15. סִרְפָּה Prov. IV, 21. XV, 4. כִּתּוּם perfectio, Pf. XXXVII, 3. 7. רִעָה part. pastor, Zach. X, 2. רְפוּאָה Prov. III, 8. רְפוּאָה medicamentum, Ezech. XXX, 21.

'*יָרֵא*, cantus calcantium in torculari, ab יָרָא הִירַר *Aqu.* Jer. XXV, 30. Equidem Doctiff. L. *Bos* pro *יָרֵא* ibi *אִי־יָרֵא*, legendum censet. quod *lamentationem & lugubrem cantum* significat, אִי־יָרָא יָרָא לָאֵלִים, lamentari, quod est ab יָרָא, *heu*; sed cum *Syrus* etiam הִירַר Jer. XLVIII, 33. per יָרָא interpretetur, & inde *Aquila יָרֵא* deducere potuerit, assentiri illi nequeo.

'*יָרֵא*, jaspis, gemmæ genus. יָדֵאִים *adamas*. Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 9. פִּירָא *pyropus*, Ec. LIV, 12. Conf. de jaspide *Braunium* de Vest. Sac. Hebr. L. II. c. 19.

'*יָרֵא*, medicatio, curatio. סִרְפָּה 2 Par. XXI, 18. חִתְּרַח laus, Jer. XLVIII, 2.

'*יָרֵא* sc. *דָּאָה* vel *דִּי־יָרֵא*, præmia quæ medico dantur curando *curo*, Exod. XXI, 19. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. '*יָרֵא*, (Sic enim legend. videtur pro '*יָרֵא*.) *דִּי־יָרֵא* *tis dīpāras*. '*יָרֵא* (Sic enim & hic reponendum videtur pro '*יָרֵא*.) *דִּי־יָרֵא* *tis dīpāras*. '*יָרֵא*, merces curationis. '*יָרֵא* vero *mulier, quæ habet scientiam curandi*. Conf. *Pollucem* L. IV. segm. 177. & L. VI. segm. 186.

'*יָרֵא*, medeor, curo. חִתְּרַח hithp. latito, 2 Par. XXII, 9. רְפָא 4 Reg. VIII, 29. רְפָא curatio, Jer. XXX, 11.

'*יָרֵא*, medicus. חִתְּרַח part. obligans, *Aqu.* Ec. III, 5. חִתְּרַח part. concinnator, Job. XIII, 4. סִרְפָּה sanatio, Prov. XIV, 32. רְפָא part. 2 Par. XVI, 12. Job. XIII, 4. רְפָא plur. mortui, Pf. LXXXVII, 11. Ec. XXVI, 14.

'*יָרֵא*, ibis, avis. חִתְּרַח noctua, Lev. XI, 17. Ec. XXXIV, 11. חִתְּרַח monedula, Deut. XIV, 16. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. '*יָרֵא*, *serpens*. '*יָרֵא*, *serpentibus re-scientem*.

'*יָרֵא*, poples. חִתְּרַח cogitatio, 3 Reg. XVIII, 21. *Hesychius*: '*יָרֵא*, *spina*, vel *posterior genu pars*.

'*יָרֵא*,

Ἰδέα, forma, species, similitudo, vultus. חֲמוּץ similitudo, Gen. V, 3. κατὰ τὴν ἰδέαν αὐτοῦ, juxta similitudinem vel imaginem suam. חָאוּץ vultus, Dan. I, 13. αἱ ἰδέαι ἡμῶν, vultus nostri. Vid. & v. 15. Sym. Job. XL, 28. Incert. Lev. XIV, 37. & conf. 2 Macc. III, 16. Sic & de facie & forma hominis vocem apud optimos scriptores Græcos occurrere, contra *Thomam Magistrum* ostendit Eruditiss. *Alberti* ad Matth. XXVI: 1, 3. p. 163. & p. 505. *Hesychius*: Ἰδέα, ἡ ὁμοιότης, μορφή, εἶδος, καὶ τὸ ἐλάττωσθαι σώματος, θεωρία. Ἰδέα, similitudo, forma, species, & minimum corpus, visio.

Ἰδοποιέωμαι, proprium mihi facio, mihi concilio. נָנַח fu-
tor, 2 Reg. XV, 6. ἰδοποιῶντο Ἀβισσαλον τὰς καρδίας αὐτῶν
Ἰσραὴλ, sibi conciliabat Absalom animos filiorum Israël.

Ἰδιος, proprius, suus, privatus. בִּירוֹ part. pah. benedi-
ctus, Prov. V, 18. ו suffix. suus, ejus, Job. II, 11. Prov.
XXVII, 8. חֲנִיכִי plur. initiati, Gen. XIV, 14. ו tuus,
Prov. VI, 2. כְּנֻוּה negotiatio, Ezech. XXI, 30. Sir. XI,
35. ἀπαλλοτριώσου σε τῶν ἰδίων σου, abalienabit te a propriis
tuis. Vid. & 2 Macc. XII, 22. 2 Macc. IV, 5. κατ' ἰδίαν
sc. χάρις, in loco privato, privatim. Vid. & 2 Macc. XIV,
21. & conf. Luc. IX, 10. & Lamb. Bos Ellips. Græc. p.
241. 2 Macc. IV, 34. ὁ Μηνέλαος λαβὼν ἰδίαν (sc. χάρις vel
μυῖδ). Vide *Schwartzium* Comm Crit. Ling. Gr. N. F. p.
687.) τὸν Ἀνδρόνικον, Menelaus privatim recipiens Androni-
cum. Conf. 1 Cor. XII, 11. *Ælianum* Var. L. II, c. 32.

Τὰ ἰδία sc. οἰκήματα vel δῶματα, domus sua, ædes sue.
יָבוֹ Eth. V, 10. εισελθὼν εἰς τὰ ἰδία, ingrediens domum
suam. Eth. VI, 12. ἐπιστρέψω εἰς τὰ ἰδία, revertebatur in
domum suam. Conf. Joh. I, 11. Act. XXI, 6. & Lamb.
Bos ad Joh. I. c. p. 56. & Ellips. Græc. p. 139. *Herodotus*
L. I. c. 109. dixit εἰς τὰ οἰκία.

Τὶ τῶν ἰδίων sc. χρημάτων, aliqua portio ex propriis bonis,
יָלִי fut. ex יָלִי a יָלִי deglutiet, Prov. XX, 25.

Vid. alibi Διοπάτης ἴδιος. Οἶκος ἴδιος. Χεῖρας ἴδιος.

Ἰδιότης, proprietas. Sap. II, 29.

Ἰδιως, privatim. Sap. XVII, 10.

ἴδῃ, ecce. וְעַתָּה Ezech. XVI, 42. וְעַתָּה biph. a וְעַתָּה tango,
Ezech. VII, 12. חֲזֵק imper. aspice, Es. XXXIII, 20. חֲזֵק
nunc, 3 Reg. XVII, 23. רָאָה imper. vide, Gen. XXVII,
27. XLI, 41.

וְעַתָּה, nē ecce. וְעַתָּה immo, Gen. XVII, 19.

Ἰδὲ δὲ, ecce utique. הן *Aqu.* Job. XIII, 15.

Ἰδὲ ἰμὶ, ecce sum, vel adsum. הנני ecce me, Εἰ LXV, 1. Ἰδὲ ἰμὶ τοῦ Ἰθου, ecce adsum genti.

Ἰδρυμαί, firmor, fundor. כנרל part. pyh. educatus, Pf. CXLIII, 13. αἱ υἱοὶ, ὡς νεύοντα ἰδρυμαίνα, ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν, quorum filii, tanquam novæ plantæ firmatæ, in juventute sua. *Hefychius*: Ἰδρυμαίνα, ἀνατεθίχτα, ἢ ἐσφαλίσματα, τιθεµιλίωµαίνα, κατεσκευασµαίνα. Ἰδρυμαίνα, reposita, vel firmata, fundata, preparata.

Ἰδρῶς, sudor. ἡγί Gen. III, 19. ἐν ἰδρῶτι τῷ προσώπῳ σου φαγῇ τὸν ἄρτον σου, in sudore vultus tui, h. e. in multo labore comedes panem tuum. Conf. 2 Macc. II, 27. Sic & *Hesiodus* "Egy. v. 287.

Τῆς δ' ἀρετῆς ἰδρῶτα θεοὶ προκάρουσι Ἰθηναι.

Ante honorem vero sudorem h. e. laborem Dii posuerunt.

Hefychius: 'Οὐ σὺν ἰδρῶτι, ἢ σὺν καµάτῳ. 'Οὐ σὺν ἰδρῶτι, non cum labore. ער sudor, *Sym.* Ezech. XLV, 18. ἐν ἰδρῶτι.

Ἰδουία, ipsa vox Hebr. ירירה *Aqu. Theod.* 2 Reg. XII, 25.

Ἰραξ, accipiter. נץ Lev. XI, 16. Job. XXXIX, 26. תנשמת Deut. XIV, 15.

Ἰρατρία, sacerdotium. אפוד ephod, Of. III, 4. כהן infin. plur. Exod. XXXV, 18. כהנה Exod. XXIX, 9. XL, 13.

Ἰρατρυῖα, idem. כהנים plur. sacerdotes, Exod. XIX, 6. Conf. quæ notavi in v. Βασίλειος.

Ἰρατρίων, sacerdotio fungor. כהן Exod. XXVIII, 1. Ezech. XLIV, 13. *Aqu.* Ef. LXI, 10. ἱρατρυµοίος σφῶρα, sacerdos; i; portans coronam. Ita interpretatur *Hieronymus*. כהן sacerdos, 1 Reg. II, 30. 2 Par. XXXI, 19. כהנה sacerdotium, Num. XVI, 10.

Ἰρατριῶδες, sacerdotalls. 3 Efd. IV, 54. V, 70.

Ἰρπία, sacrificium. עצרה feria, 4 Reg. X, 20. ἀγιάσας ἀρπία τοῦ Βάαλ, sanctificatæ sacrificium Baal. *Hefychius*: Ἰρπία, θυῖαι, θύµα. Ἰρπία, sacrificium, victimam.

Ἰρπύς, sacerdos. כהן Gen. XIV, 18. XLI, 45. & alibi sæpissime. כסרים plur. sacrificuli, Soph. I, 4.

Ἰρπιδύλος, sacris inserviens, ædituus. 3 Efd. I, 2. V, 53: 58. VIII, 5. 51. Hebr. alias כהנים dicuntur. Ἀπόλλωνος ἱρπιδύλου mehtio fit apud *Eusebium* Dem. Ev. L. 8. p. 232. Ἰρπύς,

Ἰαρις, sacer. ירי aries, Jos. VI, 8. Vid. & 2 Macc. VIII, 23. 33. IX, 16.

Τὸ ἱερὸν sc. ὅκημα, ædes sacra, templum. בית domus, 1 Par. XXIX, 4. שרשן sanctuarium, Ezech. XXVIII, 18. ארץ atrium, Ezech. XLV, 19.

Ἱεροσάτες, sacrorum antistes. 3 Esd. VII, 2.

Ἱεροσυλία, sacrilegium. 2 Macc. XIII, 6.

Ἱεροσυλος, sacrilegus. 2 Macc. IV, 42. *Hefychius*: Ἱερόσυλος, τὰ ἱερὰ κλέπτων. Ἱερόσυλος, qui sacra furatur.

Ἱεροψάλλτης, sacrorum cantor. 3 Esd. I, 13. V, 51.

Ἱερίσμα, sacrificium, res sacrata. 2 Macc. XII, 40. *Hefychius*: Ἱερίσματα, θυσίαι θύσαι, θαυμαστά. Ἱερίσματα, hostiæ divinæ, mirabiles.

Ἰσθαίμω, & ἰσσημῶν, vel juxta al. ἰσσημῶν, ipsa vox Hebr. יסחמ solitudo, desertum, 1 Reg. XXIII, 19. XXVI, 1. Unde Glossæ veteres: *Isimim, desertus*.

Ἱερωσύνη, sacerdotium. כהן sacerdos, 1 Par. XXIX, 22. Vid. & 3 Esd. V, 60. 1 Macc. II, 54. III, 50. VII, 9.

Ἰκανόμοι, ἔμοι, sufficio, sufficiens sum. דבר loquor, Cant. VII, 9. דבר pih. loquor, 3 Reg. XX, 11. ר' sufficiens, Mal. III, 10. רב multum, Num. XVI, 7. ἱκανόμοι ὑμῶν, satis vobis sit, sufficiat vobis. Schol. ibi, ἀρκύτω, sufficiat. Vid. & Deut. I, 6. II, 3. III, 26. 1 Par. XXI, 15 & conf. 2 Cor. III, 6. קטן parvus sum, Al. Gen. XXXII, 10. ἱκανῶτά μοι ἀπὸ πάσης δικαιοσύνης, satis mihi est ab omni benignitate.

Ἰκανός, sufficiens, idoneus, dignus, multus, omnipotens. אש דברי vir verborum, i. e. eloquens, facundus, Exod. IV, 10. ברי plur. constr. ex בר vestis (hic legerunt procul dubio ברי) Jer. XLVIII, 30. רי : רי Lev. V, 7.

XII, 8. Prov. XXV, 16. Ef. XL, 16. ברי Nah. II, 12. Hab. II, 13. חק statutum, Sym. Prov. XXX, 8. διάταξις μοι διαταין ἱκανῶν, ordina mihi viñum sufficientem. כרי Lev. XXV, 26. כרי Exod. XXXVI, 6. 1 Reg. XVIII, 30. למרי 2 Par. XXX, 3. ἐχ ὑγιῖσθαι ἱκανοί, non satis se purgaverant. ἵον sufficientia, Prov. XXX, 15. מעט parum, Gen. XXX, 15. Ezech. XXXIV, 18. נקל part. niph. 2 קל levis, 3 Reg. XVI, 31. רב multus, Ezech. I, 24. ὡς φωνὴ ὕδατος ἱκανῶν, tanquam vocem aquæ multæ. Conf. 1 Macc. XII, 49. XV, 26. 32. & Luc. VIII, 27. *Hefychius*: Ἰκανῶν, ἀρκύων, πολλῶν.

πολλήν. Ἰκανόν, *sufficientem, multam*. ἤω *omnipotens*, Ruth. I, 20. ὁ ἰκανός ἵς. Θεός, *Deus sufficienter, vel potens, omnipotens*. Vid. & Job. XXXI, 2. XXXIX, 32. Aqu. Exod. VI, 3. ἡ τῷ Θεῷ ἰκανῷ, *in Deo potente*. Aqu. Sym. Ezech. I, 24. ὡς φωνή Θεοῦ ἰκανῷ, *tantum vocem Dei potentis*. Hieronymus ad h. l. Saddai Aquila, Symmachus & Theodotio ἰκανόν transulerunt, quod fortem, potentemque significat. Apud Hesychium exponitur δύναμις, ἰσχύς, *potentia, robur*. Conf. Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 134. 1 Macc. II, 33. ὡς τῷ ὄν ἰκανόν, *sufficit huc usque*. Conf. Luc. XXII, 38. & Heinsium ad h. l.

Ἰκανός ἑμῖ, *sufficiens sum, par sum*. הִכִּי hiph. a כּוּל sustineo, Joël. II, 11. נָסַב parvus sum, Gen. XXXII, 10.

Ἰκανός, *sufficienter*. ἤω Job. XXI, 15. Hesychius: ἰκανός, δυνατός, ἀρκυτός. Ἰκανός, *potenter, sufficienter*.

Ἰκίστιος, *supplicatorius*. Vid. in v. Ἐκίστιος.

Ἰκισία & ἰκισία, *supplicatio*. Sir. XXXV, 14. LI, 13; 2 Macc. III, 18. VIII, 29.

Ἰκισίω, *supplico*. לְהִתְחַנֵּה hithp. a חָנָה exspecto, Psalm. XXXVI, 7. נִתְחַנֵּה hithp. Sym. Pf. XXIX, 8. ἰκισίω. רַחַם רַחַם spiritus vel halitus alienus, Job. XIX, 17. Vid. & Sap. XIII, 18. 2 Macc. XI, 6.

Ἰκισυρία, *supplicatio*. דַּבַּר pih. loquor, Al. Job. XL, 22. Conf. 2 Macc. IX, 18. & Hebr. V, 7. Hesychius: ἰκισυρία, παρακλήσις. Ἰκισυρία, *precatio*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰκισυρία, παρακλήσις, ἰκισία. Ἰκισυρία, *precatio, supplicatio*.

Ἰκισυρίς, *supplex*. דַּבַּר pih. loquor, Job. XL, 22.

Ἰκίτης, idem. הִתְחַנֵּה atrate, Mal. III, 14. Sir. IV, 4. ἰκίτην ἐλθόμενον μὴ ἀπαραινῇ, *supplicem afflictum ne respuas*. Hesychius: ἰκίτην, (vulgo vitiose legitur ἰκίτιον) πρόσφυγον, αἰχίστα, δέοντον. ἰκίτην, *confugientem, rogantem, precantem*. Lex. Cyrilli MS. Brem. ἰκίταις, πρόσφυγοι. ἰκίταις, *confugientes*. Suidas: ἰκίτης, ὁ δαλοπρεπῶς παρακαλῶν, καὶ δέοντος περὶ τινας ὄντων. ἰκίτης, *qui humiliter & more servili aliquid orat, & aliquid ab altero petit*. Sir. XXXVI, 16. ἰσάκουσον, Κύριε, τῆς δέσεως τῶν ἰκίτῶν σου, *exaudi, Domine, preces eorum, qui tibi supplicant*. Lex. Cyrilli MS. Brem. ἰκίτων, δέοντων. ἰκίτων, *orantium*.

Ἰκισιός, *supplicatorius*. הִתְחַנֵּה partic. deprecanda, precibus avertenda, Aqu. Prov. XXVII, 6. ἰκισιός.

Ἰκμάς, *humor, gutta*. יְבֵל fluvius, Jer. XVII, 8. ἰκμάδα βαλεῖ τὰς ρίζας αὐτῆς, *ad humorem diffundit radices suas*. Conf.

Conf. Luc. VIII, 6. & quæ ad h. l. ex *Iosepho* notat *Oritius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 149. קוֹש particula, Job. XXVI, 14. ἐπὶ ἱκμάδι λόγῳ, ad guttam (h. e. exiguum particulam) sermonis. *Hesychius*: ἱκμάδα, σαγόνα, ὑγρασίαν. ἱκμάδα, guttam, humorem. Idem: ἱκμάς, ἰορίς, ὑγρασία, ὑγρότης, ὑγρὸν σαγόν. ἱκμάς, humor, uligo, humiditas, madida gutta.

ἱκτιρος, morbus regius, auligo, Germ. die gelbe Sucht. קוֹר Jer. XXX, 6. ἐκράφθησαν πρόσωπα ἐκ ἱκτιρος, conversæ sunt facies in auriginem. Vid. & 2 Par. VI, 28. Amos. IV, 9. *Alexand.* Ed. 3 Reg. VIII, 37. קוֹר febris ardens, Lev. XXVI, 16. *Hesychius*: ἱκτιρος, πόσις ἀχρεοῦς ἀπὸ θυμοῦ ἐπιγαγόμενος. ἱκτιρος, morbus luteum colorem præ se ferens, qui ira excitatur. Lex. Cyrilli MS. Brem. ἱκτιρῶ καὶ ἱκτιρος, γίνεται δὲ ἀπὸ ξυνῆς χολῆς, ἢ πλεονέσσης καὶ πυρρῆτος αἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐκδιδύται καὶ ἀναχίεται. κατὰ τὸν τῷ ἱκτιρῶντι ἢ ἀχρείᾳ. ἱκτιρῶ, aurigine laborat, & ἱκτιρος, aurugo. Oritur autem ex felle nigra, quæ abundans & inflammata in conspectum expellitur & diffunditur. Atque inde color luteus illi, qui aurigine laborat. Idem: ἱκτιρος, λόγῳ ἐν αἰσὶ πόσις ἀχρεοῦς ἀπὸ θυμοῦ γυρόμενος, ὥς τὸς ἐφθάλμους τῶν κακωτημένων ἀχρεὺς καὶ μάλιστα πομπῶ, ὡς καὶ τὸν ἱκτιρῶν, αἶψ' ἢ καὶ καλεῖται. ἱκτιρος, ita morbum vocant pallidum reddentem homines, & ab ira venientem; ita ut oculos eorum, qui laborant illo, luteos & nigros reddat, quales sunt milvorum; unde etiam nomen accepit. Conf. *Suidam* in v. ἱκτιρος, Lex. Cyrilli MS. Bar. ἱκτιρος, νόσημα ἀχρεοῦς. ἱκτιρος, morbus luteum colorem faciens.

ἱκτιν, ὄσις, milvus. קוֹ Lev. XI, 14. Deut. XIV, 13. אִרְסִין Sym. Pf. CIII, 17. Jer. VIII, 7.

ἱλάζω, expio, placo. קוֹחַ pih. *Incert.* Lev. XVI, 26. ἱλάζων.

ἱλαρίσμαι, exulto. קוֹחַ hiph. a קוֹחַ Sym. Cant. I, 4. ἱλαρόν κῆρυξ. קוֹחַ Sym. Ef. XLIX, 13. ἱλαρίσται.

ἱλαρὸς, hilaris. קוֹחַ beneplacitum, Prov. XIX, 12. τὸ ἱλαρὸν αὐτῷ sc. πρόσωπον, vultus ejus hilaris. Vid. & Sir. XIII, 30. XXVI, 4. *Hesychius*: ἱλαρὸς, περιχαρὲς τῷ ὄψει. ἱλαρὸς, hilaris vultu.

Ἄνθρωπος ἱλαρὸς καὶ δότης, vir hilaris & dator. קוֹחַ bonus oculo, Prov. XXII, 9. ἀνδρα ἱλαρὸν καὶ δότην, virum hilarem & datorem, h. e. qui hilari vultu & animo dat, amat Deus. Huc respicit procul dubio Apostolus 2 Cor. IX, 7. Conf. & Sir. XXXV, 8. 9. & Rom. XII, 8.

ἱλα-

Ἰλαρότης, hilaritas. קרר Prov. XVIII, 22.

Ἰλαρίω, hilarem reddo. Sir. VII, 25. XXXV, 8. XLIII, 27.

Ἰλαρίω, idem. הִנְנִי hiph. hinnire f cio, Pf. CIII, 17. הָיָה exulto, Sym. Pf. XXVII, 10. ἰλαρίωθι. קרר Sym. Ef. LII, 9. ἰλαρίωθι. Vid. & Sir. XXXVI, 22.

Ἰλαρῶς, hilariter. פָּנֶה facies, Job. XXII, 26.

Ἰλασχομαι, propitior, propitius reddor, propitius sum; condono, placor פָּחַד pih. Psalm. LXXVII, 42. ἰλάσκειται ταῖς ἁμαρτίαις αὐτῶν, propitius reddebatur peccatis eorum, vel condonabat peccata illorum. Vid. & Pf. I. XIV, 3. I. XXVIII, 9. פָּחַד pœniteo, Exod. XXXII, 13. ἰλάσθη Κύριος περὶ τῆς κακίας, vel ut al. ἐπὶ τῇ κακίᾳ, placabatur Dominus, ne faceret malum. פָּחַד condono, 4 Reg. V, 18. ἰλάσκειται ὁ Κύριος τῷ δούλῳ σου, propitius sit Dominus servo tuo. Pf. XXIV, 12. ἰλάσθητι τῇ ἁμαρτίᾳ μου, condona peccatum meum. Dan. IX, 19. Κύριε ἰσάκυσσον, Κύριε ἰλάσθητι, Domine, exaudi; Domine, propitius sis. Conf. Luc. XVIII, 13. & ad h. l. Auctores citatos Wolfio p. 728. Sic etiam consueta erat gentilium, seu Orphicis, seu Homericis, vel Homeridarum hymnis, precandi formula, ἰλῆθι, κλύθι, ἔρχε ἱλαος, sis propitius, exaudi, veni propitius: ac prout apud Latonam in iisdem Orphicis conjunctim dicitur:

Κλύθι θεὰ Δίσκοινα, καὶ ἱλαος ἦτορ ἔχουσα.

Audi dea domina, & propitium cor habens.

Ac ita circa finem Ἀδωνιαζουσῶν apud Theocritum Idyll. 15. v. 143. ἰλῆθι νῦν φίλ' Ἀδωνι. Ubi Grammatici, ἰλῆθι ἀντὶ τὸ ἰλάσθητι, κατὰ ἀποκοπὴν Δωρικῶς. Eadem formula usi etiam passim Romani in supplicationibus & sacrificiis, ut, Precor te Juppiter, uti mihi volens propitius sis. Vid. Ezech. Spanhemii Observ. ad Callimach. Hymn. in Cer. v. 139.

Ἰλασμός, propitiatio, expiatio, it. condonatio, & sacrificium quo peccatum expiatur. פָּחַד oblatio pro peccato, Amos. VIII, 14. οἱ ἐμυνόντες κατὰ τὸ ἰλασμοῦ Σαμαρίας juvantes per expiationem Samariae. Lex Cyrilli MS. Brem. Ἰλασμός διδασκαλῆς ἢ θυμωσίας Ἰλασμοῦ, reconciliationis vel placabilitatis. Gloss. MS. in Proph. vitiose. Ἰλασμός, διδασκαλῆς θυμωσίας, pro Ἰλασμοῦ, διδασκαλῆς, θυμωσίας. פָּחַד sacrificium pro peccato, Ezech. XLIV, 27. προσέτευσον ἰλασμόν, offerent sacrificium pro peccato. Incert. Lev. IV, 8. Conf. 1 Joh. II, 2 פָּחַד plur. expiationes, Num V, 8. πλὴν τῷ κριτῇ τῷ ἰλασμοῦ, δι' ὃ ἐξιλάσκειται, prater arietem expiationis, petquet expiabitur. פָּחַד condonatio, Pf. CXXIX, 4: παρὰ

κατὰ

οι Ιλασμός ἐστιν, *apud te condonatio est.* Vid. & Dan. IX, 9, 2 Macc. III, 33. ποιῶν δὲ τῷ ἀρχιερεὶ τὸν ἱλασμόν, *cuius autem faceret summus sacerdos expiationem.* Hefychius: ἱλασμός, ἱμῶνεια, συγχώρησις, διαλλαγή, καταλλαγή, πρῶτος. ἱλασμός, clementia, condonatio, conciliatio, reconciliatio, mansuetudo.

ἱλαστήριον (sc. ἐπίθημα, operculum propitiatorium. חרש Exod. XXV, 20. ἐπιθήσεις τὸ ἱλαστήριον ἐπὶ τὸν κιβωτὸν, *operculum propitiatorium superimpones arcæ.* Vid. & Exod. XXX, 6. XXXI, 7. XXXV, 11. & conf. Exod. XXV, 17. & XXXVII, 6. ubi ἐπίθημα additur. Adde Philonem L. III. de Vit. Mos. p. 668. e. ubi pariter ἐπίθημα ἱλαστήριον. חרש (hic procul dubio legerunt חרש) Amos. IX, 1. חרש crepido altaris, sive spatium, in quo sacerdotes circa altare obambulare poterant, Ezech. XLIII, 15. 17. 20. Hefychius: ἱλαστήριον, καθάρσιον, θυσιαστήριον. ἱλαστήριον, expiatorium, altare. Lex. Cyrelli MS. Brem. ἱλαστήριον, θυσιαστήριον ἐν ᾧ προσφέρου (forte προσφέρεται legend.) περὶ ἁμαρτιῶν. ἱλαστήριον, altare, quo offertur sacrificium pro peccatis. Hoc sensu LXX. vocem accepisse videntur Ezech. locis citatis. Plura de hac voce vide apud Wolfium ad Rom. III, 25. p. 64. seq.

ἱλαστής, propitiator, reconciliator. חרש condonator, Aquil. Theod. Pl. LXXXIV, 4.

ἱλατῖον, expio. Samaritan. Lév. XI, 15.

ἱλαός, adiectiv. Atticum pro ἱλαος, propitius, facilis, clemens, it. in formulis deprecandi idem quod absit. חלילה 1 Reg. XIV, 46. ἱλαός, ἢ Κύριος, ἡ πιστεύεται ἀπὸ τῆς κεφαλῆς θεοῦ ἐπὶ τὴν γῆν, *absit, per vitam Domini, ut cadat a capite ejus capillus in terram.* 2 Reg. XX, 20. ἱλαός μοι, ἱλαός μοι, ἡ καταποντιῶ, καὶ ἡ διαφθιρῶ, *absit, absit, ne pessundem & destruam.* 2 Reg. XXIII, 17. ἱλαός μοι, Κύριε, τὸ ποιήσας τὸτο, *absit, Domine, ut hoc faciam.* Conf. 1 Macc. II, 21. & Matth. XVI, 22. LXX, alias pro eo habent μὴ γένοιτο. Vid. supra in μὴ Γένοιτο. 1 Par. XI, 19. ἱλαός μοι ὁ Θεός (sc. ἦν,) τὸ ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τὸτο, *propitius mihi sit Deus, h. e. avertat Deus, vel absit, ut hoc faciam.* Patet ex hoc loco, quod in reliquis ἱλαός σοι, vel ἱλαός ὑμῶν, positum sit ἱλαπτικῶς pro ἱλαός σοι, vel ὑμῶν ἦν ὁ Θεός. Sic etiam Aristenæus Lib. II. Ep. 13. ἕως ἱλαός μοι ἦν Ἀφροδίτη, *ita propitia mihi sit Venus.* Conf. Cl. Majum fil. Observ. Sacr. L. III. p. 61. & Ven. Wolfium ad Matth. I. c. & alios Auctores ibi laudatos. חרש part. pih. miserens, Ef. LIV. 10. ἵνα γὰρ ἱλαός σοι Κύριος (sc. ὁ,) *dixit enim, qui propitius tibi est, Dominus.* חרש pax, Gen. XLIII, 23. ἱλαός ὑμῶν, μὴ φοβῆσθε, *propitius vobis sit Deus, ne timeatis.*

PARS II.

I

ἱλαός

Ἰλαως ἡμεῖς, propitius sio, vel sum. 𐤒𐤓 pih. Deut. XXI, 8. Ἰλαως ᾧσ' τῷ λαῷ σε Ἰσραὴλ, propitius sis populo tuo Israel. 𐤇𐤍 niph. pœnitet, Exod. XXXII, 11. 𐤏𐤓 con-dono, Num. XIV, 19. 𐤍𐤕𐤕 idem, Amos. VII, 2. 𐤒𐤓𐤕 niph. exoratus sum, 1. 2 Reg. XXIV, 25. Ἰλαως ἡγέμεν. Vid. & 2 Macc. II, 23. VII, 37. Eadem phrasis alias etiam apud scriptores Græcos occurrit. Vid. Cl. Maj. Observ. Sacr. L. III. p. 60. seq.

Ἰλαός εἰμι, propitius sum. 𐤍𐤕𐤕 condono, Num. XIV, 20. 3 Reg. VIII, 34. 50. 2 Par. VI, 21. Jer. XXXI, 34. XXXVI, 3. Conf. Hebr. VIII, 12.

Ἰλα, agmen, turma. 2 Macc. V, 3. Ἰλας ἱππῶν διατάτ-τουμεν, turmas equitum ordinatorum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰλα, ἡ στρατιωτικὴ τάξις. Ἰλα, ordo militaris. Suidas: Ἰλας ἀγέλας, ἢ ταξίς. Καὶ ἱλάρχας, ταξίαρχας. Ἰλα γὰρ ἡ συ-ερεφί, καὶ τάξις ὅχλου ἱππεύ. Ἰλας, greges vel turmas. Et ἱλαρχας, ordinum duces. Ἰλα enim est conglobata multitudo, & turma equitum.

Ἰλός, limus, lutum. 𐤍𐤕 Pf. XXXIX, 2. LXVIII, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰλός, πηλὸς βεβρυμένος. Ἰλός, λι-μὸς limosum.

Ἰμάντῳσις, colligatio, conjunctio, compages, loramen-
tum, Sir. XXII, 17. ἱμάντῳσις ξύλινη ἐνδομημένη εἰς ἐκδομήν
ἐν συστυσμῷ ἢ διαλυθίσται. Latinus vertit: Loramentum
lignæum colligatum in fundamento ædificii non dissolvetur. Se-
cundum Hieronymum ἱμάντῳσις significat lignum quod ad con-
tinendos parietes in medio struere ponitur. Apud Suidam ex-
ponitur δίσκος ξύλων ἱμβαλλομένων ἐν τοῖς ἐκδομήμασι, colliga-
tio lignorum ædificiis immixtorum, & in Gloss. Brem. σύνδε-
σμος ξύλων ἱμβαλλομένων (sic enim ex Suida legend. pro ξύλων
μὲν βαλλόμενος, quod est in MS.) ἐν τοῖς ἐκδομήμασι. Lex.
vet. Loramentum, ἱμάντῳσις ἐκδομήης. Sic enim bene Bo-
chartus Hier. P. II. L. IV. c. 26. p. 612. pro ἱμάντῳσις,
ἐκδομήν. Proprie est corrigia calcei. Hesychius: Ἰμάντῳ-
σις, σύνδεσμος τῶν περὶ γίνων (ita rursus bene Bochartus l. c.
pro περὶ γίνων) τῷ ὑποδήματι. Ἰμάντῳσις, colligatio corrigia-
rum calceamenti.

Ἰμῶς, corrigia, lorum. 𐤍𐤕 Ef. V, 27. 𐤇𐤍 porca,
Job. XXXIX. 10. Δίσεις δὲ ἐν ἱμῶσι ζυγὸν αὐτῷ, ligabis au-
tem ioris iugum ejus. Hesychius: Ἰμῶσι, (Sic enim scri-
bend. pro ἱμῶσι) λῶροις. Ἰμῶσι, ioris. Conf. Sir. XXXII,
31. & supra ἱμῶς Ζυγῷ.

Ἰμάτιον, vestis, vestimentum exterius, pallium. 𐤒𐤓 Gen.
XXXVII, 28. ἀνέβη ἐπὶ ἱμάτιον αὐτῷ, circumdabat vestimentum
sua.

ma. Vid. & Lev. XXI, 10. Jud. XI, 35. 4 Reg. V, 8. *Aqu. Sym.* Job. XXXVII, 17. *ἡμάτια*, ubi LXX. *עֲלֵי הַיָּדָיִם* aulæum, Jer. XLIX, 28. *שִׁבְטוֹ* vestimentum, Job. XXIV, 7. P. CIII, 7. *שֶׁר* mensura, 1 Reg. IV, 12. P. CVIII, 18. *לִי כְּעִל* pallium, Job. I, 20. *διέρρηξε τὰ ἡμάτια αὐτοῦ*, *disrumperebat pallium suum.* Conf. Matth. XXVI, 65. *Theod.* 1 Reg. XV, 27. *ἡμάτιον*. Sic & alias Græcis *ἡμάτιον* vestimentum exterius, quale pallium est, denotare, quemadmodum *χιτών* vestimentum interius, Viri docti observant. Vide *Wolffium* ad Matth. V, 40. p. 108. & *Georgium Hierocrit.* N. T. L. I. c. 3. §. 25. p. 45. *עֵשׂ* pignus, Deut. XXIV, 13. *עֵשׂ* cadaver, Es. XIV, 19. *עֵשׂ* lana, Os. II, 5. 9. *עֵשׂ* Exod. XXII, 9. Deut. XXIV, 13. *עֵשׂ* Gen. IX, 23. XXXVII, 33. XLIV, 13. Exod. XII, 34. *עֵשׂ* oleum, Cant. IV, 10.

Ἰματιοφύλαξ, vestium custos. *שֹׁמֵר כְּנָדִים* 4 Reg. XXII, 14. 2 Par. XXXIV, 22.

Ἰματισμός idem quod *ἡμάτιον*. *כְּנָד* Gen. XXIV, 53. 1 Reg. XXVII, 9. *כְּנָד* tegumentum, Exod. XXI, 10. *כְּנָד* P. CXXI, 19. Prov. XXVII, 26. *כְּנָד* 3 Reg. X, 5. *כְּנָד* compes, Es. III, 17. *כְּנָד* Jos. XXII, 8. *כְּנָד* Exod. III, 22. *Aqu. Deut. XXII, 2.*

Vid. alibi *ἡματισμός* *Διὰ χρυσοῦ.*

Ἰμῖρομαι, desidero, cupio. *נָחַד* pib. *עֲרִפְסֵהוּ*, Job. III, 21. *ἡμῖρονται τῷ θανάτῳ*, *desiderant mortem, cupiunt mori.* *נָחַד* desiderio teneor, Sym. P. LXII, 2. *ἡμῖρονται.* *Hesychius:* *ἡμῖρον*, *ἐπιθυμῶν*, *θίλει.* *Ἰμῖρον*, *desiderat, vult.* Idem 2 *ἡμῖρονται*, *ἐρᾷ*, *ἐπιθυμῶν*, *ποθεῖ.* *Ἰμῖρονται*, *amat, concupiscit, desiderat.*

Ἰ, ipsa vox Hebr. *יָד* mensura liquidorum, alias *יָד* & *יָד*, Lev. XXIII, 13. Num. XV, 4.

Ἰ ut, ita ut inde. *יָד* forte, Exod. XXXII, 30. *Ἰ* *ἐξ ἡλίου* *συνταγματῶν* *ἐπὶ τῆς ἁμαρτίας ὑμῶν*, *ut expiet peccata vestra.* *יָד* Gen. XXII, 14. *Ἰ* *ἔκαστος σήμερον*, *in τῷ ἔμῳ Κύριος ὤφθη*, *ut dicant inde hodie: Dominus in monte illo apparuit.* 1 *πρᾶξις.* Exod. VIII, 2. *Ἰ* *λατρίωνται μοι*, *ut serviant mihi.* *יָד* Jer. VII, 17. *Ἰ* *σπινθηρὰ σποδᾶς θεῶν ἀλλοτρίων*, *Ἰ* *παροργίσαντι μοι*, *libarum libamina Diis alienis, ita ut inde ad iram me provocaverint.* Sic *Ἰ* *passim* in N. T. non *ἀιτιολογικῶς*, sed *ἐκβατικῶς* sive eo sensu, quo eventum notat, adhibetur. Vide *Glassium Phil. Sacr. L. III. Tr. 7. can. 19. p. 1124.* & *Suicerum Theol. T. I. p. 1454.* *πρᾶξις.* Eccles. III, 14.

ἵασις, quare, cur, quorsum. כחל Pf. II, 1. *ἵασι* ἰσφράξαθ
 τὰ ἱσῖα, quare fremuerunt gentes? 1 Macc. II, 7. *ἵασι* τὸ
 ἰγνῖσθαι: cur ad hoc natus sum? Vid. & v. 13. *Hesychius*:
ἵασι, διὰτι, ἰς τί. (Sic enim bene *Salmastius* pro ἱσῖ.)
ἵασι, quare, ad quid.

Ἰδάλμα, simulacrum, phantasma, species, imago. 𐤇𐤎𐤕
 plur. ex יז fera animalia, Jer. L, 39. κατοικήσουσι ἰδάλμα-
 τα ἐν τοῖς ὕψουσιν, habitabunt phantasmata in insulis. Sap. XVII,
 3. ἰδάλμασι ἰταρασσόμενοι, phantasmatibus perturbati.
 Gloss. MS. in Sap. Ἰδάλμασι, φαντάσμασι. *Hesychius*:
Ἰδάλματα, φαντάσματα, ἀφειρούματα, ἰκόνες Ἰδάλματα,
 phantasmata, simulacra, imagines. Lex. Cyrilli MS. Brem.
Ἰδάλμα, φαντάσμα, ἵασις, ἰδάλον. Ἰδάλμα, phantasma,
 somnium, idolum. Est ab ἰδάλωμαι, assimilor, appareo. *He-*
sychius: Ἰδάλωμαι, ἰμοιῶται, φαίνεται, δοκῶ, σκελεῖται,
 στυταί, σοφίζονται. Ἰδάλωται, assimilatur, apparet, videtur,
 collineat, adequatur, comminiscitur.

Ἰξυτις, auceps, ὡρ laqueum tendo, Sym. Prov. VI, 4.
Aqu. Sym. Jer. V, 26. ὡρ laqueus, Amos. III, 5. ὡρ
 xstas, Amos. VIII, 1. 2. *Hesychius*: Ἰξυτις, σφυδοπιαιτής.
Ἰξυτις, qui passeres capit.

Ἰξος, avis genus. 𐤇𐤎𐤕 species accipitris, *Aqu.* Deut. XIV,
 13. Vulgatus etiam ibi habet *ixon*, cujus nominis nullam
 avem se reperire nec in Græcis nec in Romanis scriptori-
 bus scribit versatissimus in illis *Bochartus* Hier. P. II. L. VI.
 c. 3. & proinde legendum putat *oxyn*, ostendens præterea,
 quod Hebr. 𐤇𐤎𐤕 aptissime nomine illo potuerit efferri. Conf.
 v. Ὀξύπτερος.

Ἰοβόλος, venenum ejaculans, venenatus. Sap. XVI, 10.

Ἰόρωαι, rubigine obducor. Sir. XII, 11. XXIX, 13.

Ἰός, missile, sagitta, it. venenum, ærugo. 𐤇𐤎𐤕 hiph. fa-
 tigo, (hic legerunt 𐤇𐤎𐤕 ærugo.) Ezech. XXIV, 6. 11.
 12. כחל æstus iræ, Pf. CXXXIX, 3. 𐤇𐤎𐤕 ἀσπίδων, virus aspi-
 dum. Conf. quæ ex *Josepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod.
 ad N. T. p. 354. & *Pollucem* Lib. VI. segm. 125. ubi τὸ γέ-
 μων, est veneni plenus. 𐤇𐤎𐤕 בן filius pharetræ, *Al.* Thren.
 III, 13. 𐤇𐤎𐤕, sagittar. Conf. *Hesych.* in Ἰός, ubi dux glos-
 se confuit.

Ἰουδαῖος, judaizo, Judæus sio. 𐤇𐤎𐤕 hithp. Esth.
 VII, 17.

Ἰουδαῖος, Judæus. 𐤇𐤎𐤕 in plur. 𐤇𐤎𐤕 4 Reg. XVI, 6.
 Esth. II, 5. 𐤇𐤎𐤕 Chald. plur. Esth. IV, 12.

Ἰός

Ἰουδαία, sœm. Judæa. יהודה *Al.* 1 Par. IV, 18.

Ἰουδαῖος, judaice, i. e. lingua Judaica. יהודית 4 Reg. XVII, 26. Neh. XIII, 24.

ἵπποδάμης, equito. רכב Jer. L, 42. Ezech. XXIII, 6.

ἡγούμενος, magister equitum. בעל פרשים 2 Reg. I, 6.

ἵππασια, equitatus. סרככה currus, Hab. III, 7.

Vid. alibi ἵπποδρομίας, ἵπποδρομίας.

ἵππος, eques. סוס equus, 2 Reg. XV, 1. 3 Reg. X, 28. פרש Gen. L, 9. Exod. XIV, 9. רכב part. equitans, Gen. XLIX, 17. Amos. II, 15. סוס רכב Amos. II, 15. רכב cursor equitans, Esth. VIII, 14.

ἵππιος, equito. רכב Ezech. XXIII, 23. equus celer, Mich. I, 13.

ἵπποτρος, equestris. 1 Macc. XV, 38.

ἵπποδρόμος, hippodromus, spatium decursionis equestris. אפרת Ephrat, pristinum nomen Bethlehem, a sœcunditate, Gen. XLV. II, 7. ἀνέστειλε αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἵπποδρόμῳ, defodiebam illam in via hippodromi. ררך via, Gen. XXXV, 19. juxta lectionem *Eusebii* Dem. Ev. L. VII. p. 215. ἵπποδρόμῳ αὐτὴν ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἵπποδρόμῳ Ἐφραθᾶ, sepeliebant illam in hippodromo Ephratha. *Alii.* ἵπποδρόμῳ ἐν τῇ ὁδῷ τῇ ἵπποδρόμῳ Ἐφραθᾶ. Ubi τῇ ἵπποδρόμῳ pro glossemate habetur in not. ad Ed. *Francof.* Et certe in Cod. *Alex.* simpliciter ἵπποδρόμῳ ἐν τῇ ὁδῷ Ἐφραθᾶ. Gen. XLVIII, 7. ἐγγιζομένης μου κατὰ τὴν ἵπποδρόμον Ἐφραθᾶ τῇ γῇ τῇ ἵπποδρόμῳ Ἐφραθᾶ, cum appropinquarem ad hippodromum chabratha terræ, ut venirem Ephratha. Græci autem procul dubio vocem ἵπποδρόμῳ quæ generaliter viam designat, specialius ἵπποδρόμῳ reddunt, quod in textu Hebr. ipso de חכרת exponatur. חכרת autem seu חֶבְרָתָא esse spatium terræ sive mensuram longitudinis æqualem milliari Judæorum, & itineri Sabbathino, atque adeo pedom 3000. cubitorum 2000, passuum minorum 1000, majorum 500, stadiorum 5. ex compluribus Rabbinis probat *Johannes D'espierresius* de LXX. Int. Disp. 3. Dub. 5. & τὴν ἵπποδρόμον mensuram longitudinis illi æqualem esse docet. Vide *Hodium* de Text. Biblior. Orig. p. 114. ubi etiam p. 115. docet, quod Hippodromus Alexandriæ fuerit, a Ptolemæo Lagō extructus, atque adeo Græcus Interpres, Alexandriæ vivens, ad illum respexerit. Confer & *Bonfrerium* ad Gen. I. c. p. 274. & *Fulleri* Misc. Sacr. L. II. c. 15. p. 271. seq. Ceterum Siculis, ἵπποδρόμῳ campum dictum esse docet *Hesychius* in v. Κάμπος. Conf. *Suicerum* Thes. T. II. p. 31.

Ἴππος, equus, equitatus. רכב fortis, Jer. VIII, 16. רכב Chald. brachium, Esd. IV, 23. סוס Gen. XLVII, 17. XLIX, 17. Hab. III, 7. E postremo loco Gloss. MS. in Cantica Script. Ἴππος, ἵσταῖθα τὰς ἀποσέλους λίγαι. Equos, ibi Apostolos vocat. סוס equitium, Cant. I, 8. שר eques, Exod. XIV, 17. 18. Jos. XXIV, 6. 1 Par. XVIII, 4. רכב currus, Exod. XIV, 7. πᾶσαν τὴν ἵππον τῶν Ἀιγυπτίων, omnem equitatum Ægyptiorum. Jos. XVII, 16. 18. ἵππος ἐπὶ λίαντος, equitatus eximius. Vid. & 2 Par. XXI, 9. & conf. 1 Macc. IV, 1. VI, 35. XIII, 22. רכב substantia, Gen. XIV, 11. 16.

Ἴπποτάσιον, equitatus, vel stabulum, statio equorum. רכב Sym. Dan. XI, 45. τὰς σκηνὰς τῶ ἵπποτάσιον αὐτοῦ, tentoria equilis sui, seu stabuli equorum suorum. Conf. Fuller. Misc. Sacr. Lib. V. c. 18. p. 675 seq. Voce etiam usus est Lysias Orat. de Achillidis cæde, teste Polluce Onom. Lib. IX. c. 6. segm. 50. unde etiam Euripidem in Hippolyto occultato ἵππον τῶν αὐτοῦ eodem sensu discere, discimus.

Ἰπταμι, & Ἰπταμοι, volo, volito, avolo. שׁוּ Sym. Job. IX, 26. ἱπτάμενος. נָדָה vapor, Job. XX, 8. ἵπτα δὲ ἄστρα φάσμα nocturnum, avolavit autem tanquam spectrum nocturnum. Ita Bion Smyrnenus Idyl. α. v. 58.

————— πίδαξ δὲ μοι ὡς ὄναξ ἵπτα.

————— amor autem mihi sicut somnium avolavit.

נָדָה Aqu. Gen. I, 20. ἱπτάμενος. Conf. quæ notavi in Ἰσημῶν post Hebr. הָעֵבֶר.

Ἴρις, herba aromatica. רִקְקָה casia, Exod. XXX, 24. Ἴρις σπτακωσίου σίκλος, iris quingentos siclos. Apud Hesychium Ἴρις, inter alia exponitur ἀρωματική τις πῶς, aromatica quædam herba. Ubi in notis Sopingius: Cum significat aromaticam herbam, ὀξύνεται ἱρίς, alias βαρυνοῖται ἱρίς. Eustath. Iliad. γ. (p. 206.) μουρψικόν τι εἶδος, quod Rhetores dicunt ἱρίς μῦρον. Ibidem ἑῖρις, φυνδὲ ἀρωματικόν. Dioscoridi dicitur ἱρίς, & in genit. ἱρίδος, & a cælestis arcus similitudine nomen accepisse. Vid. Lib. I. c. 1. ubi etiam pluribus describitur. Plinius L. XXI. c. 7. irin nobilissimi odoris esse pronunciat, & de eadem addit: Iris radice tantum commendatur, unguentis & medicina nascens.

Ἴρις, iris, arcus cælestis. רִשְׁתָּהּ pruna, Heb. Int. Ezech. I, 4.

Ἰσηγορίεσθαι, tanquam cum pari loquor. Sir. XIII, 11. μὴ ἐτιχὲ ἰσηγοριῶμαι μετ' αὐτοῦ, ne advertas animum ad loquendum

quædam cum eo tanquam cum pari. Sic enim not. Rom. & Cod. MS. *Basil.* pro *ισηγοριῶμαι* bene legendum cenfet, & interpretatur Doct. *Kuhnii* Quæst. Philol. Pent. V. p. 11. *Lex. Cyrilli* MS. *Brem.* 'Ισηγορίῃ, ἰσολογιῇ. *Hefychius*: 'Ισηγορίῃ, ἴσ' ἴσας λόγους, ὁμοτιμῶν ἰσολογιῇ. (1. ἰσολογιῇ e *Lex. cit.*) 'Ισηγορίῃ, simili ratione loquitur, æqualiter similiter loquitur.

'Ισδυναμίω, æque valeo, æque potens sum, æquipolleo. *Prol. Sirach.*

'Ισότης, æqualis Deo. 2 *Macc.* IX, 12. ἰσότητα φρονῶ, *patia Deo sentire, sibi arrogare quæ sunt Dei.*

Τρίμοιρος, æqualem partem habens. 2 *Macc.* VIII, 30.

'Ισότης, solo æquatus. 2 *Macc.* VIII, 3. IX, 14. *Hefychius*: 'Ισότης, ἴσος τῇ γῇ, ὁμοῦλός ἰσότης, ἰσότης. 'Ισότης, terra æquale, solum planum, loco æquale.

'Ισοκλίτης, pari civitatis jure utens. 3 *Macc.* II, 30. *Conf.* quæ ex *Josepho* ad h. l. notat *Grotius*.

'Ισος, æqualis. וְאֶחָד unus, *Ezech.* XL, 5. 6. וְאֶחָד solus, *Exod.* XXX, 34. וְאֶחָד præfix. tanquam, *Job.* V, 14. τὸ δὲ παλαιότερον ψυλαφύσασθαι ἴσα νυκτὶ, in meridie palparebunt tanquam in nocte. *Job.* X, 10. ἐτίμασας δὲ με ἴσα τρυφῇ, coagulasti autem me tanquam caseum. *Vid. & Job.* XIII, 28. XV, 16. XXIX, 14. & *conf. Phil.* II, 6. Adde *Job.* XI, 12. XIII, 12. XXVIII, 2. ubi κατὰ τὸ ἴσον nihil pro hac voce in textu *Hebr.* legitur. *Conf.* & quæ ex *Deut.* XIII, 6. notavi in v. 'Ισότης. וְאֶחָד (pro וְאֶחָד) plenitudo, *Ezech.* XLII, 8. וְאֶחָד similitudo, *Job.* XIII, 12. וְאֶחָד dispositio, *Ezech.* XLV, 11. וְאֶחָד dispositio, *Job.* XLI, 4. וְאֶחָד pro וְאֶחָד part. plur. gemelliparæ, *Exod.* XXXVI, 25.

Ἐξ ἴσου sc. μέρος, ex æquali parte. וְאֶחָד part. plur. gemelliparæ, *Exod.* XXVI, 24. XXXVI, 25.

Ἐκείνῳ τὸ ἴσον, cuilibet æquale. וְאֶחָד וְאֶחָד vir uti frater ejus, *Lev.* VI, 40.

'Ισότης, æqualitas. וְאֶחָד plur. fragorēs, *Job.* XXXVI, 29. *Zach.* IV, 7.

'Ισότης, æqualis animæ, pari animo præditus, vel alter idem. וְאֶחָד juxta affirmationem, *Ps.* LIV, 14. עַל דֵּם, אֲדַרְבַּנְתִּי יִשְׁוּפֹחַ, tu veno, o homo, qui alter idem eras. *Conf.* quæ notavi in v. 'Ισος ex *Deut.* XIII, 6. *Glossæ*: 'Ισότης, unanimus. *Conf. Heinis Exerc. Sacr.* ad *Phil.* III, 20. p. 452.

'Ισος,

ἴσθω, æquo, adæquo. סמ Sym. Es. XL, 25. ἰσθῶμαι, æquabor, adæquabor.

ἴσθαι, sto, persisto; defino, statuo, stare facio, erigo, vā-
lere facio, constituo, confirmo, impleo, perficio, ponde-
ro, appendo, & ἴσθαι, sto, valeo. בננ ædifico, Job. XX,
19. וכל termino, Deut. XIX, 14. סם quiesco, Jos. X,
13. ἴσθαι ὁ ἄλιος, *stabat sol.* העניר hiph. volare, Job. XXXIX,
26. ubi tamen Cl. Græbius Prol. in LXX. Int. T. IV. c. 4.
§. 2. pro ἴσθαι legend. censet ἴσταναι, illudque, licet mi-
stus sit usitatum, a flexione tamen Grammatica non aber-
rare docet. Conf. Pf. LIV, 6. ubi paronymum מבר reddi-
tur מברנע. הבריל hiph. separo, 1 Par. XXV, 1. הכין hiph.
א כן Es. XL, 20. הפריח hiph. floreō, Prov. XIV, 11. וציג
hiph. א צג Gen. XLII, 9. Jud. VII, 5. הצק hiph. א קצ
2 Reg. XV, 24. הרים hiph. א רום exalto, Gen. XXXI,
45. λαβὼν δὲ Ἰακώβ λίθον, ἴσταν αὐτὸν (sic) στήλην, *accipiens
autem Jacob lapidem, erexit illum in columnam.* פסח desi-
dero, Job. XL, 12. ἴσταν ὑπὸ ὡς κυπρίσσει, *erigit cau-
dam ut cupressum.* יכר fundare, 1 Par. IX, 23. מצ exeo,
Zach. II, 3. יצר formo, Es. XLIV, 12. ירה jacio, *Incert.*
Gen. XXXI. 51. ὁ στήλη, ἡ ἴσταν, *columna, quam erexit.*
כש habito, Es. XLIV, 13. כר scindo, Deut. XXXIX, 1. ὁ
λόγος τῆς διαθήκης, ὃς ἐντυλάτο Κύριος Μωσῇ εἶναι τοῖς υἱοῖς
Ἰσραὴλ, *hæc sunt verba fæderis, quæ præcepit Dominus Moysi,
ut confirmaret filiis Israël.* מדה mensura, Jos. III, 4. מער
statio, 1 Par. XXIII, 28. נטה extendo, Gen. XII, 8. ἴσταν
ἐκ τῆς τῶν σκηνῶν αὐτῶ, *erigebat ibi tentorium suum.* Vid.
& Gen. XXXIII, 19. Es. XL, 22. פסן planto, Es. LI,
16. ἴσταν τὸν οὐρανὸν, καὶ ἰδμεν ἰσταν τὴν γῆν, *stabilivi cælum,
& fundavi terram.* נצב : הצב : הציב niph. hiph. & hithp.
א צב Gen. XVIII, 2. XXXIII, 20. XXXV, 14. Exod.
XIV, 13. 3 Reg. XXII, 48. Job. XXXIII, 5. Jer. V,
26. ל קנ rideo, Sym. Job. XXI, 3. μετα τὸς λόγους μου στήσι-
τι, *post sermones meos stabitis.* Schol. Στήσιτε, ταῖς ἐν ἰστί
προτίμας μι καταστήσιτε κατακλίσιτε. γράφεται καὶ στήσιτε,
ταῖς ἐν παυθήσιτε. Στήσιτε, hoc est, in priori me folio confi-
stere facietis. Scribitur etiam στήσιτε, hoc est, cessabitis.
והן do, Exod. XL, 17. Es. XLI, 19. עבר servus, 4 Reg.
XXIV, 28. ὁ ἴσταν ἰσταν τῷ βασιλείῳ, *stans coram rege,* h.
e. minister regis. הָעָל ascendo, Ezech. XIII, 5. עבר : עבר
Gen. XXIX, 34. ἴσταν τῷ τίχτειν, *definebat parere.* Vid. &
Gen. XXX, 8. Gen. XLI, 46. ὅτι ἴσταν ἰσταντὸν Φαραὼ, *cum
staret coram Pharaone,* h. e. cum minister esset Pharaonis.
Vid. & Dan. I, 4. 5. & conf. quæ notavi in Παρίστημι.
Num. XXVII, 21. ἵσταν Ἐλιαζαρ τῷ ἱερὶ στήσιται, *coram
Eleazar, sacerdote, stabis.* 4 Reg. XIII, 18. καὶ ἴσταν, &
defino.

desuebat. 2 Par. XXX, 5. ἵστησαι λόγοι, constituebant. Ps. CVI, 25. ἵστη πνεῦμα καταγίδος, excitabatur ventus procella, Hesychius: ἔστη, ἠγέρθη ἔστη, excitabatur. Eccles. II, 9. σοφία μου ἱστάθη μοι, sapientia mea stabilita mihi fuit. Eccles. VIII, 3. μὴ στήῃς ἐν λόγῳ ποικρῶ, ne persistas in re, vel in negotio malo. πρὶς arcte cohæreo, Job. XLI, 16. **σπ**: **σπ**η Kal & hiph. surgo, surgere facio, confirmo, stabilio, Gen. VI, 18. στήσω τὴν διαθήκην μου πρὸς σὺ, stabilitam fœdus meum tecum. Vid. & Gen. IX, 11. XVII, 7, 19. 21. Gen. XXIII, 17. ἵστη ὁ ἀγρὸς Ἐφρων τῷ Ἀβραάμ, firmabatur ager Ephron Abrahamo. Gen. XXVI, 3. στήσω τὸ ὄρκον μου, δι' ὅμοσιν τῷ Ἀβραάμ, firmabo, vel servabo, implebo juramentum meum, quod juravi Abrahamo. Vid. & Jer. XI, 5. Exod. XI, 2. στήσεις τὴν σκηνὴν τὴν μαρτυρίαν, eriges tabernaculum testimonii. Vid. & v. 16. 17. 30. Num. IX, 15. τῇ ἡμέρᾳ ἣ ἱστάθη ἡ σκηνή, die, quo erigebatur tabernaculum. Num. XXX, 5. 12. στήσονται πάντα αἱ ἰνχαὶ αὐτῆς, valebunt omnia vota ejus. Num. XXX, 15. στήσιν αὐτῇ πάντα τὰς ἰνχὰς αὐτῆς, valere faciet vel confirmabit illi omnia vota ejus. Deut. XVI, 22. στήσεις σιωπὴν στήλην, eriges tibi metipsum columnam. Vid. & Deut. XXVII, 2. 4. Jos. IV, 9. 20. 1 Reg. XV, 13. ἔστησα πάντα ὅσα ἐλάλησι Κύριος, implevi omnia, quaecunque locutus est Dominus. Vid. & Ps. CXVIII, 105. Jer. XXIII, 25. XXVIII, 6. Dan. IX, 12. Conf. Baruch II, 1. 24. *Al.* 1 Reg. XV, 11. ἵστησι, ubi LXX. ἱστῆσι, servavit. **σπ** & **σπ**η junctim, Job. XXIX, 8. **σπ**η statio, 1 Reg. XXVIII, 20. **σπ**η appropinquo, Jos. XVII, 4. **σπ**: **σπ**η Kal & hiph. Num. XXI, 9. ἵστησιν αὐτὸν ἐπὶ σημεῖον, erexit illum in signum. Vid. & 1 Reg. VII, 12. Es. XLI, 19. **σπ**η habito, Num. IX, 17. X, 12, **σπ**η pondero, 2 Reg. XIV, 26. ἵστησι τὰν τρίχην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ διακοσίους σίκλους, pro πρὸς διακοσίους σίκλους, ponderabat capillum capitis sui ad ducentos siclos. Similiter Herodotus L. II. c. 65. ἱστᾶσι σταδμῶν πρὸς ἀργύριον τὰς τρίχας appendunt libra ad argentum capillos. Eodem autem sensu verbum etiam occurrit apud LXX. Esd. VIII, 25. 26. Job. VI, 2. XXVIII, 15. XXXI, 6. Es. XL, 12. Zach. XI, 12. Conf. 3 Esd. VIII, 64. Matth. XXVI, 15. & *Elfnerum* ad Act. VII, 60. p. 395. *Lamb. Bos Animadv.* ad Script. Græc. p. 140. & v. *Διίστημι* supra, & *Παρίσστημι* infra. **σπ**η delineo, Es. XLIV, 13. **σπ**η suspendo, 2 Reg. XXI, 12. **σπ**η Chald. pondero, Dan. V, 29. **σπ**η figo, Gen. XXXI, 25. Es. XXII, 23. στήσω αὐτοὺς (ἐς) ἀρχόντας, constituam illum principem. Ps. XX, 12. διλογίσαντο βουλὰς, αἷς ἢ μὴ δύνανται στήσαι, excogitarunt consilia, quæ non poterunt perficere. Hic κατὰ τὸ ἰσχυρὸν nihil pro στήσαι legitur in textu Hebr. Sir. XLIV, 21. ἐς σαρκὶ αὐτοῦ ἵστησι διαθήκην, in carne ejus firmabit.

PARS II.

K

μαθή

mabat fœdus. Sir. XLIV, 22. ἐν ὕψει ἰστησὶν αὐτῶ, *jura-mento confirmabat illi.* 1 Macc. II, 47. ἰστῶν διαθήκην, *servans fœdus.* 1 Macc. X, 54. ἐστήσαμεν πρὸς αὐτοὺς φιλίαν, *constituimus inter nos amicitiam.* 1 Macc. XIII, 38. ὅσα ἰσχυρόμεν πρὸς ὑμᾶς, ἰστέκεν, *quæcunque confirmavimus vobis, firma sunt.* 1 Macc. XV, 5. ἰσχυροί σοι πάντα τὰ ἀφαιρήματα, *firmo tibi omnes oblationes.* 2 Macc VII, 38. ἐν ἐμοὶ δὲ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς μὴ ἐπῆσαι τὴν τῷ πατοκράτορι ὀργήν, *ut in me & fratribus meis definat omnipotentis ira.* Phavorinus: Στῆσαι, τὸ παύσαι τῆς ὀργῆς. Στῆσαι, *cessare ab impetu.*

Vide alibi Ἑτοίμος ἰσχυρῶς. Τόπος δ' ἰσχυρῶς. Ξυλὸς ἰσχυρῶς.

Ἰσίον, velum. הַחֹרֶץ orientem versus, Exod. XXVII, 13. סָךְ vexillum, Ef. XXXIII, 23. סָךְ tapes occellatus, Exod. XXVII, 9. XXXV, 12. Sym. Num. IV, 26.

Ἰστορίαν, narro. 3 Efd. I, 32. 33. 43.

Ἰστορία, historia, narratio. 2 Macc. II, 25. 31. 33. *Hefychius* Ἰστορία, μαρτυρία, καὶ τὰ ὅμοια. Ἰστορία, testimonium, & similia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἰστορία, τῶν παλαιῶν πραγμάτων μῆμηρ. Ἰστορία, rerum antiquarum commemoratio. Iuven: Ἰστορίας, διαγέσιως, σύγγραφῆς. Ἰστορίας, narrationis; scriptionis.

Ἰσός, malus, arbor, navis, it. tela. סָרִיס Ef. LIX, 5. סָרִיס Ef. XXX, 17. XXXIII, 23. Ezech. XXVII, 5. *Hefychius*: Ἰσός, τὸ ὀρθὸν ξύλον τῆς ναὸς, καὶ τὸ ὑφαντικόν, ἀπὸ τοῦ ἰσάσαι, καὶ ἡσας. Ἰσός, rectum lignum navis, & textorium, ab ἰσάσαι, stare, & insula. Conf. Schol. in Homer. II. α. v. 433.

Ἰσχυιόν, nates. חַשׁ 2 Reg. X, 4.

Ἰσχυρόφωνος, gracilem, tenuem, vel suppressam vocem habens. פֶּה כָּבֵד gravis ore, Exod. IV, 10. ἰσχυρόφωνος καὶ βραδύγλωσσος ἐγὼ εἰμι, *tenuem ego vocem habeo, & tardiloquius sum.* סָרִיס חַשׁ præputiatus labiis, Exod. VI, 30. *Hefychius*: Ἰσχυρόφωνος, λεπτόφωνος, ἀπυχόφωνος τὴν φωνήν. Ἰσχυρόφωνος, tenuem vocem habens, continens vocem. In Schol. ad Exod. VI, 30. ἰσχυρόφωνος exponitur ἢ καθαρὸς φθίγγωνος, *minus claram elocutionem habens.* Est ab ἰσχυρός, quod apud *Hefychium* exponitur λεπτός, δουδιώμετος, *tenuis, contemplatu difficilis.*

Ἰσχυρός, fortis, robustus, pinguis, vehemens, magnus, gravis, potens, munitus. חַשׁ Jud. V, 22. Thren. I, 16. חַשׁ Ab. Jud. V, 13. τὰς ἰσχυροῖς. חַשׁ Num. XXIV, 21. ἰσχυρὰ ἢ κατοικία σου, *munitum domicilium tuum.* חַשׁ fortis. Deus

Deus fortis, 2 Reg. XXII, 32. 33. XXIII, 5. 4 Reg. XXIV, 15. Neh. I, 5. מִן 2 Reg. XV, 12. מִן munitus, Jer. XXXIII, 3. *Al.* Jos. XIV, 12. πόλις ἰσχυρά, ubi LXX ἰσχυρά, munita. כָּרִי pinguis, Dan. I, 15. כָּרִי idem, Ezech. XXXIV, 20. πρῶτον ἰσχυρῶ, ovīs pinguis. כָּרִי Deut. X, 17. Jos. X, 2. 3 Reg. XI, 28. ἰσχυρὸς δυνάμει, validus potentia. Vid. & 1 Par. VII, 2. 7. 40. Prov. XXI, 22. πόλις ἰσχυρά, urbes munitas. Vid. & Ezech. XXVI, 17. & conf. Apoc. XVIII, 10. & quæ mox notavi in h. v. post Hebr. כָּרִי. Jos. IV, 24. ἡ δυνάμει Κυρίου ἰσχυρά ἐστὶ, potentia Domini magna est. חֲקִי vehementia, Ezech. XXXIV, 4. חֲקִי robur, Ef. VIII, 11. חֲקִי copia, Sym. Ps. LXXV, 5. ἰσχυροί. Vid. & Sym. 1 Reg. XXXI, 12. חֲקִי Amos. II, 9. חֲקִי Chald. robur, Dan. II, 37. כָּבֵד gravis, Gen. XLI, 31. ἰσχυρὴ γὰρ ἔσται σφοδρὰ, magna enim erit sc. fames. Conf. Luc. XV, 14. & quæ ad h. l. ex Herodoto notat Rapphelius p. 261. כָּח vis, Dan. X, 8. כָּח munitio, Agg. 1 Reg VI, 18. ἐκ πόλεως ἰσχυρῆς, ubi Sym. τεταχισμένῃ. חֲקִי fœm. perparva, Dan. VIII, 9. חֲקִי Prov. XXI, 14. חֲקִי ἰσχυροί, iram excitat vehementem. Ef. XLIII, 16. חֲקִי ὕδατι ἰσχυρῶ, in aqua magna. חֲקִי robur, Jud. IX, 51. πύργος ἰσχυρὸς, turris munita. Ef. XXVI, 1. πόλις ἰσχυρά, urbs munita. חֲקִי Ef. XLIII, 17. Conf. Gen. XIV, 5. ubi pro חֲקִי legentes חֲקִי iudice Is. Vossio de LXX. Int. p. 38. vocem illam vertunt חֲקִי ἰσχυρά. חֲקִי Deut. IX, 14. Jos. II, 2. 5. Amos. V, 12. ἰσχυροὶ αἱ ἀμαρτίαι ὑμῶν, magna peccata vestra. חֲקִי Chald. tristis, Dan. VI, 20. חֲקִי ἰσχυρῶ, magna voce. חֲקִי rupes, Sym. Hab. I, 12. ἰσχυρὸς, prævalidus, Sym. Theod. Job. XV, 20. חֲקִי altus, procerus, Deut. II, 10. חֲקִי omnipotens, *Al.* Theod. Ezech. I, 24. חֲקִי Chald. potens, Esd. IV, 20. Dan. II, 40.

Ἰσχυρὸν ποίω, firmum reddo, roboro. חֲקִי pih, Prov. VIII, 28. חֲקִי exsculpo, Prov. VIII, 29.

Vide alibi Ἰσχυρῶ.

Ἰσχυρότερος, comp. fortior. גָּבֹר Jud. V, 19. Prov. XXX, 30. חֲקִי Num. XIII, 32. Jud. XVIII, 26. Exod. XIX, 19. חֲקִי Jud. XIV, 18. חֲקִי Num. XXII, 6. Deut. IV, 38. חֲקִי Eccles. VI, 10.

Ἰσχυρῶ, firmo, roboro. חֲקִי pih. Ef. XLI, 7.

Ἰσχυρῶς, fortiter, vehementer. חֲקִי cum robore, Prov. XXXI, 17. חֲקִי in robore, *Al.* Jud. VIII, 1.

Vld. alibi ἰσχυρῶς Ἀφρῶν. Πρὸς ἰσχυρῶς.

יָצָוּ, fortitudo, robur, facultates. **אֲבִיר** fortis, Es XLIX, 26. **אֲבִיר** idem, Jud. V, 13. **אֵיל** cerva, (legerunt fortitudo) Cant. II, 7. III, 5. **עֲלֵצָה** excellsum, Deut. XXXII, 13. **נָמוֹן** excellentia, Ef. II, 10. **נְבוֹרָה** Exod. XXXII, 17. Deut. III, 24. **הֶרָה** hera, Ef. XLVII, 5. **גִּוּרָה** guttur, Ef. LVIII, 1. **רֹכַח** sermo, it. robur, Deut. XXXIII, 25. **הַמּוֹן** facultates, Ezech. XXVII, 12. **הַמּוֹן** turba, Ezech. XXXII, 12. 16. 18. **הַתְּנֹכַר** hithp. Ef. XLII, 13. **חֹק** fortis, Ef. XL, 10. **חֹק** robur, Pf. XVII, 1. **אֲמוֹס** VI, 13. **חֵיל** Num. XXIIV, 18. Deut. XXXIII, 11. **יֹסֵף** VI, 2. **יֹסֵף** II, 22. **וְיָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים וְיָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲנָשִׁים**, *ficus & vitis dederunt robur suum*, h. e. fructus uberrimos. **חֵכָה** pih. praestolor, Of. VI, 9. **חֹסֵן** robustus, Ef. I, 31. **חֹסֵן** Prov. XV, 7. **וְיָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים וְיָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲנָשִׁים**, *in domibus justorum facultates multae*, Vid. & Jer. XX, 5. & conf. Sir. XXVIII, 1. XXXI, 35. XL, 28. XLIV, 7. Jer. XX, 5. **חֹסֵן** Chald. Dan. IV, 27. **יָצָוּ** proventus, Ezech. XXXIV, 27. **כַּחַד** Gen. IV, 11. XXXI, 6. **כַּחַד** fiducia, Job. XXXI, 24. **מִאֲדָר** valde, it. vires, 4 Reg. XXIII, 25. **מִתְּחִיל** part. hiph. Dan. XI, 1. **מִתְּחִיל** Neh. VIII, 12. Ef. XXIII, 4. **מִתְּחִיל** plur. munitiones, Ef. XXIII, 11. **מִתְּחִיל** violentia, Ef. X, 33. **מִתְּחִיל** seipio, Ef. III, 1. **מִתְּחִיל** dual. lumbi, Ef. XLV, 1. **מִתְּחִיל** fortis, Prov. XXX, 25. **מִתְּחִיל** robur, Exod. XV, 13. **מִתְּחִיל** Par. XXX, 21. Pf. LX, 3. **מִתְּחִיל** *יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים*, *turris munita*. **עָצָה** Ef. XLVII, 9. Nah. III, 9. **עָצָה** cohibeo, Job. IV, 2. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים וְיָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲנָשִׁים**, *vim autem verborum tuorum quis tolerabit*. **עָצָה** plur. thesauri parati. Ef. X, 13. **עָצָה** germen, Of. VIII, 7. **עָצָה** mæstitia, Ef. XXIX, 2. **עָצָה** confectus, Pf. XXXVIII, 14. **עָצָה** essentia, Job. XII, 17. **עָצָה** perfectio, Job. XXI, 23. **עָצָה** Esth. X, 2. **עָצָה** Dan. XI, 17. **עָצָה** principem me gero, Sym. Gen. XXXII, 28. **עָצָה** *יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים*, *residuus*, Incert. Jud. V, 13. Sir. XLV, 10. **עָצָה** *יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים*, *vestimentis opulentis*. Et v. 15. **עָצָה** *יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים*, *opus opulentum*.

Vid. alibi **קָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים**.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים, robur peto. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים** hiph. a **יָצָוּ** reprehendo reprehendendo, Job. VI, 26.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים, robur do. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים** roboror, Ezech. XXX, 21.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים, robur & potentia. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים** magnitudo, Deut. III, 24.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים, robur est. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים** pih. roboro, Job. XVI, 5.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים, robur habeo. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים** obtineo robur, Al. 2 Par. XIII, 20. **יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים**.

יָצָוּ אֵלֶּיךָ אֲמָלִים

ἰσχύς μεγάλη, robur magnum. גרל magnitudo, Deut. IX, 26.

ἰσχύω, possum, valeo, validus, robustus sum, praevalleo, roboror. לא potestas, Deut. XXVIII, 32. אמן robustus sum, Deut. XXXI, 6. 7. Jos. X, 25. גמר fortis, Joël. III, 10. הניע hiph. a נגנ tango, Lev. V, 7. לא μὴ ἰσχύς ἡ χεὶρ αὐτῆς τὸ ἰκανὸν εἰς τὸ πρέσβαι, si non valeat satis manus ejus ad ovem, h. e. si ovem dare non possit. השׁי hiph. a נשׁ consequor, Lev. XXVII, 8. התאמר hithp. in-valesco, Job. XXXVI, 9. חזק Jos. I, 6. 7. Jud. VII, 11. Dan. X, 19. יכל Pf. XII, 4. ἰσχυσα πρὸς αὐτὸν, praevalui illi. Vid. & Dan. VII, 21. כח robur robur, Jos. XIV, 11. חזק zona, it. robur, Ef. XXIII, 11. ἡ δὲ χεὶρ σου δεξιῇ ἰσχύος κατὰ βάλασαι, manus autem tua non amplius praevaluit in mari. כספּוּ tributum voluntariae oblationis, Deut. XVI, 10. נצח victoria, it. robur, Ef. XXV, 8. κατέφαγε θάνατος ἰσχύσας, devoravit mors praevalens. Glossa: ἰσχυσα, praevalui. ἰσχύω, Conf. Apoc. XII, 8. & ad h. l. Cl. Alberti Peric. Crit. p. 41. עז robur, 1 Par. XVI, 11. עז juvo, 2 Par. XXV, 8. עצׁ Exod. I, 9. 20. Jer. V, 6. כח obtineo robur, 1 Par. XXIX, 14. 2 Par. II, 6. ערץ fortem me praebeo, Ef. XLVII, 12. חקר Chald. Dan. IV, 8. 18. שׁור principem me gero, Al. Of. XII, 4. ἰσχυσε. Sir. XXX, 13. ἰσχυς καὶ ἰσχύων ἦ ἱξυ, sanus & validus corpore. Conf. Marc. II, 17. Sir. XLIII, 17. ἰσχυσεν ὠφίλης, roboravit nubes. Sir. L, 31. πρὸς πάντα ἰσχύει, ad omnia valet, 1 Macc. X, 49. ἰσχυσεν ἐκ αὐτῶν, praevaluit illis.

ἰσχύων, part. potens, valens, fortis. אכיר Ef. I, 24. גבור Ef. V, 22. חיל potens robore, Jos. I, 14. גבורה robur, Ef. III, 24. חזק Jos. XIV, 11. חיל robur, 2 Par. XVII, 13. Jer. XLVIII, 14. מכבד part. hiph. multiplicans, Job. XXXVI, 21. ערץ tyrannus, Ef. XLIX, 25. Jer. XX, 11.

ἰσχύων καὶ ἰσχύσα, validus & valida. משׁען ומשׁענה scipio & baculus, Ef. III, 1.

ὄυκ ἰσχύω, non possum, impotens sum. אין כח non robur, Ef. L, 2. כרע incurvo me, Ef. XLVI, 2. קצר non decurto, Ef. LIX, 1. קצר קצר decurtando decurto, Ef. L, 2.

ἰσχύω σφίδρα σφίδρα, invalesco valde valde. פרץ erumpo in multitudinem, Exod. I, 12.

ἴσως, certe, utique. אך 1 Reg. XXV, 21. ἴσως εἰς ἀλλοτρίαν

ἡφύλακα πάντα τὰ αὐτῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ, certe frustra custodiunt omnes facultates ejus in deserto. Vid. & Sym. Pf. LXXII, 13. & conf. *Ælian.* Var. L. XI. c. 8. & quæ ad h. l. notat Cl. Abr. *Gronovius* p. 693. & Cl. *Elphrium* ad Luc. XX, 13. p. 269.

Ἰταμία, temeritas. ודון superbia, Jer. XLIX, 15. שובב averfus, Jer. XLIX, 4.

Ἰταμός, temerarius, impudens, crudelis. אכורי sævus, Jer. VI, 23. ἰταμός ἐστὶ, καὶ ὡς ἐλεῖσθαι, crudelis est, ἔρ non miserebitur. Vid. & Jer. L, 42. *Suidas*: Ἰταμός, αἰσιδής, σκληρός, ἄμμος. παρὰ τὸ ἰσθαι, ὃ ἐστὶ ὀρμηῖ. Ἰταμός. Impudens. *Durus. Crudelis. Ab ἰσθαι, quod est impetum facere.*

Ἰτάς, salix. עץ Omnes Lev. XXIII, 41. *Aqu.* Job. XL, 17.

Ἰχθυρίς, piscarius. דג piscis, Neh. III, 3.

Ἰχθυίς, piscatorius. דג 2 Par. XXXIII, 14.

Ἰχθυοφόρος, pisces ferens. דג piscis, Sym. Job. XL, 16. ἰχθυοφόρος.

Ἰχθυός, piscarius. דג Neh. XII, 38.

Ἰχθὺς, piscis. אדא cum epeneth. טא א Neh. XIII, 16. דג Gen. IX, 2. דגה Gen. I, 26.

Ἰχθυὺς, investigator. סיר XIV, 23.

Ἰχθυόω, investigo. חקר Prov. XXIII, 30. Vid. & Sir. LI, 21. *Hesychius*: Ἰχθυόω, ἰρυνῶ, ζητῶ. Ἰχθυόω, scrutatur, quarit.

Ἰχθυός, vestigium. דרך via, Prov. XXX, 19. חקר pervestigatio, Job. XI, 7. XXXVIII, 16. כף vola, planta, Deut. XI, 24. XXVIII, 35. כקא calcaneus, Pf. LXXVI, 19. Sym. Pf. XLV, 11, 5. τῶν ἰχθυῶν. Id. Cant. I, 7. κατὰ τὴν ἰχθυῶν. ערוה nuditas, Gen. XLII, 9. 12. פנים plur. incessus, Jud V, 28. פרסה ungula, Ezech. XXXII, 13. צעד gressus, Prov. V, 6. קרסל talus, Pf. XVII, 40. *Hesychius*: Ἰχθυός, σημεῖον, ποδὸς τύπος. Ἰχθυός, signum, pedis figura. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ἰχθυός, ὁδός, πορεία. Ἰχθυός, via, gressus.

Ἰχθυός, vestigium viz. אבה desiderium, Job. IX, 26.

Ἰχθήρ, sanies, ulcus putridum. Ἰχθήρ ξύμα, ulcus putridum scabo. חרירר hithp. scabo me. Job. II, 8. Vid. & Job. VII, 5. ubi aliter in textu Hebr. נצר furculus, *Aqu.* Ef. XIV, 19. *Hesych.* Ἰχθήρ, αἷμα μετασυνβιβαζόμενον, ἰμπτει, σηπεδών. Ἰχθήρ, sanguis condensatus, purulentus, ulcus putridum.

αὐτὸν λαλῶσι πρὸς σὺ, *obtempera voci populi, quemadmodum loquantur tibi.* Conf. Matth. XXVII, 10.

Καθαγιαζω, sanctifico, confesco. שִׁקְרָה hiph. Lev. XXVII, 26. וְיוֹן corona, 1. ev. VIII, 9. שִׁקְרָה sanctitas, 1 Par. XXVI, 20. Vid. & 2 Macc. II, 8. XV, 18. שִׁקְרָה do sanctum, *Incert.* Lev. XXVII, 23. καθαγιασμι.

Καθαίρεις, destructio, everfio. 1 Macc. III, 44. ἀνίστησάμενοι τοὺς καθάρεις τοῦ λαοῦ ἡμῶν, *erigamus destructionem populi nostri.* h. e. populum nostrum destructum. Metaphora desumpta a destructo ædificio, quod rursus erigitur. Conf. 2 Cor. X, 8. *Hefychius: Καθαίρεις, καταλυσίς, καταστροφή. Καθαίρεις, dissolutio, everfio.*

Καθαίρω, everto, destruo, diruo, deturbo, dejicio, depono, demitto. שִׁדַּחְתִּי, *tristuro*, Ef. XXVIII, 27. כִּדְחִי קִדְחִי מִן הַלִּיטִי, *verbis me deturbatis.* וְיִשְׁרָאֵל הִפְחִי אֶת כֹּחַ אֶרֶץ, 2 Par. XXX, 14. שִׁדַּחְתִּי 4 Reg. III, 25. τὰς πόλεις καθάρων, *urbes everterunt.* Vid. & Ef. XIV, 17. Πρ. XXVII, 7. καθάρων αὐτοῦ, καὶ ὃ μὴ οἰκοδομήσιν αὐτοῦ, *destrues illos, & non ædificabis illos.* Phavorinus: Καθαίρεις, καταίγεις. Καθαίρεις, *dejicies.* Vid. & Ef. XLIX, 17. Jer. XXIV, 6. XLII, 10. Thren. II, 2. καθάρων ἐν θυμῷ αὐτῷ τὰ ὀχυρώματα, *destruxit in exandescencia sua arces.* וְשִׁדַּחְתִּי nomen urbis, 4 Reg. III, 25. וְיִשְׁרָאֵל הִפְחִי Kal & hiph. descendendo, descendere facio, Gen. XXIV, 18. καθάρων τὴν ὕδριν, *demittebat hydriam.* Gen. XI. IV, 11. καθάρων ἕκαστος τοὺς μάρσινποι αὐτοῦ, *demittebant singuli faccum suum.* Num. IV, 5. καθάρων τὸ καταπίπτασμα, *demittebant vel deponent velum.* Deut XXVIII, 52. ὡς αὐτὸς καθάρων τὰ τείχη σου, *usque dum diruantur mœnia tua.* Eadem phrasi utuntur Græci profani. Vide Cl. *Elfnerum* ad 2 Cor. X, 5. p. 152. Jos. VIII, 29. καθάρων τὸ σῶμα αὐτοῦ ἀπὸ τοῦ ξύλου, *deposuerunt cadaver ejus de ligno.* Vid. & Jos. X, 27. & conf. Marc. XV, 46. & ad h. l. *Elfnerum* p. 167. Prov. XXI, 22. καθάρων τὸ ὀχυρώμα, *destruxit arcem.* Conf. 1 Macc. V, 65. VIII, 10. & 2 Cor. X, 4. Jer. XIII, 18. καθάρων ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν στέφανος, *destruxit a capite vestro corona.* Jer. XI. IX, 15. ὅτι ὕψωσας, *vel ut al. ὡς ὕψωσας, ὡς περ αἰτὸς, ἵστασιν σου, ἐκείθεν καθάρων, si etiam, ut aquila, exaltes nidum tuum, inde dejiciam te.* Conf. Luc. I, 52. & ad h. l. Auctores citat. *Wolffio* p. 565. כִּדְחִי excindo, Zach. IX, 6. καθάρων ὕβριν ἀποφύλων, *dejiciam fastum alienigenarum.* כִּדְחִי Chald. evello, *Eid.* VI, 11. כִּדְחִי Jer. IV, 7. כִּדְחִי Lev. XIV, 45. Jud. IX, 45. Ezech. XVI, 38. שִׁדַּחְתִּי extirpo, Πρ. IX, 6. Sym. Jer. XVIII, 7. καθάρων. כִּדְחִי dirumpo. Neh. I, 3. τὰ τείχη Ἱερουσαλὴμ καθάρων, *mœnia Hierosolymæ diruta.* Vid. & Neh. II, 13. IV, 3. Ef. V, 5: כִּדְחִי dominor, Gen. XXVII, 40.

Καθαίρεις

Καθαίρω, mundo, purgo. הטהר hitbp. Jer. XIII, 27. לקח accipio, 2 Reg. IV, 6.

Καθαίρω, sicut. על-פי secundum os, Lev. XXVII, 8. 3 Sym. Theod. Exod. V, 7. Sym. Job. VII, 9.

Καθαρίζω, purgo, purifico, it. mundum judico. ἄκα congrego, Num. XII, 15. בָּעַר pih. removeo, Deut. XIX, 17. דָּכָא pih. contero, Ef. LIII, 10. καθαρίσαι αὐτὸν τῆς πληγῆς, (al. ἀπὸ τῆς πληγῆς) purgare illum plaga. ἵπτι desāco; Pf. XI, 7. חָטָא pih. expio, Exod. XXIX, 36. Lev. IX, 16. טָהַר Lev. XIII, 6. καθαρίσθαι αὐτὸν ὁ ἱερεὺς, mundum judicabit illum sacerdos. Vid. & v. 23. 28. 34. טָהוֹר purus, Lev. XIV, 57. 1 Reg. XX, 25. טָהַר purgatio, Lev. XIII, 7. XIV, 2. כָּפַר pih. expio, Exod. XXIX, 37. XXX, 10. מוֹל circumcido, Sym. Jer. IV, 4. καθαρίσθαι. נָקָה niph. & pih. Pf. XVIII, 13. ἐν τῷ κρυφίῳ μου (sc. παραπτώματι) καθαρίσω με, purga me a peccatis absconditis. Psalm. XVIII, 14. καθαριζέσθαι ἀπὸ ἁμαρτίας μεγάλης, purgabor a peccato magno. Ita Sir. XXIII, 9. ἀπὸ ἁμαρτίας ἡ μου καθαριζέσθαι, a peccato non purgetur. Sir. XXXVIII, 10. ἀπὸ πάσης ἁμαρτίας καθαρίσω καρδίαν, ab omni peccato purga cor. Conf. 1 Joh. 1, 7. נָקָה purgatio, Of. VIII, 5. סָלַח condono, Num. XXX, 6. 9. 13. Κύριος καθαρίσθαι αὐτὸν, Dominus condonabit illi. כָּלֵל aggero aggero, Ef. LVII, 14. צָדַק justificor, Dan. VIII, 14. קָדַשׁ pih. sanctifico, Job. I, 5.

Καθαρίζεται καθάρων, purificatur purum. יָצָא לְצָרָי exit pro conflatore, Prov. XXV, 4.

Καθαριότης, puritas. בָּרַ 2 Reg. XXII, 21. Pf. XVII, 23. טָהַר Exod. XXIV, 10. חֲכֻמָּה intelligentia, Aqu. Psalm. LXXVII, 72. Vid. & Sap. VII, 24. Sir. XLIII, 1.

Καθαρίζομαι, mundor, purificor. וְכֵן purus sum, Thren. IV, 7.

Καθαίρω; purificatio; purgatio. טָהַר Al. Lev. XII, 4. καθαρίσας.

Καθαρισμός, purgatio, expiatio. שׂוֹאֵט reatus; it. oblatio pro reatu, Prov. XIV, 9. טָהַר Lev. XV, 13. 1 Par. XXIII, 28. כַּפְּרִים plur. expiationes, Exod. XXIX, 36. הַיּוֹם הַזֶּה הֵמָּרָא הַזֶּה καθαρισμός, die expiationis. Conf. Exod. XXX, 10. Sic & alias καθάρσιν Græcis lustrationes seu expiationes inferunt. Vide Wolfium ad Hebr. X, 2. p. 715. & Auctores ibi citatos. הִנָּקָה infin. niph. Al. Jer. XXV, 29. καθαίρωμαι נָקִיִּין Aqu. Sym. Theod. Amos. IV, 6.

Καθαροῦναι τοῖς, expiationem facio. **הקטר** hiph. transire facio sc. peccatum, Job. VII, 20. **Διὰ τί ἐκ ποίησας τῆς ἀνομίας μου λήθη, καὶ καθαρισμὸν τῆς ἀμαρτίας μου;** quare non fecisti oblivionem iniquitatis meae, & expiationem peccati mei? Ita Hebr. I, 3. Christus dicitur δι' ἑαυτῶν καθαρισμὸν ποιησάμενος τῶν ἀμαρτιῶν ἡμῶν, per semetipsum expiationem faciens peccatorum nostrorum.

Κάθαρος, purgamentum. plamentum. **גלילי** plur. dii stercorei, *Aqu.* Deut. XXIX, 17. **καθάραται**. Quid Græcis alias fuerint **καθάραται**, vide apud *Scholiasiam Aristophanis* in *Plut.* v. 454. & *Acharn.* v. 44. & *Hesychium* v. **Καθαροῦ**.

Καθαρός, purus, innocens. **כר** Pf. XXIII, 4. **ἀθῶς καρδίῃ, καὶ καθαρός τῇ καρδίᾳ**, innocens manibus, & purus corde. Conf. Matth. V, 8. & ad h. l. *Schotti Adagial.* N. T. p. 4. *Phavorinus*: **Καθαρός τῇ καρδίᾳ ἴσιν, ὁ μὴ λαμβανόμενος ἑαυτῷ ἐπὶ ἑτολήῃ οὐδ' ἀδικήσῃ, ἢ ἰκλύψῃ**. Purus corde est, qui non vincitur apud seipsum in præcepto Dei, quod vel venter aliquid commiserit, vel intemiserit. **כר** puritas, Job. IX, 30. XXII, 30. **כרור** part. pah. Job. XXXIII, 3. **כר** Job. XXXIII, 9. **καθαρός ἴμμι, ὡς ἀμαρτιῶν**, purus sum, non peccans. Conf. Job. VIII, 6. *Horatio* talis dicitur integer vitæ, scelerisque purus. **וכר** purus sum, Job. XV, 15. XXV, 5. **ורור** infim. Kal, anhelare, Jer. IV, 11. **חכרליות** rubedo, *Aqu.* Prov. XXIII, 29. **καθαρός**. **כרל** rubicundus, *Incert.* Gen. XLIX, 12. **חרור** sedulus, Prov. XII, 28. **טב** Chald. bonus, Dan. II, 32. **טוב** Hebr. idem, 2 Par. III, 5. 8. **כרור** Pf. L, 11. **καρδίαν καθάρων**, cor purum. Hab. I, 13. **καθαρός ὁ ὀφθαλμὸς τῷ μὴ ὁρᾶν πορνῆν**, purus oculus ad non videndum mala. Mal. I, 11. **θυσία καθάρᾳ**, sacrificium purum. **טרהר** purgatio, Lev. XII, 4. 5. **ישר** restructio, Job. XXXIII, 3. **καθαρό μου ὁ καρδία**, cor meum purum. **ככלור** plur. perfectiones, 2 Par. IV, 21. **כרור** part. pah. expolitus, 2 Par. IV, 16. **חלל** καθάρᾳ, aris puri. **נקא** Chald. Dan. VII, 9. **נקי** Hebr. Gen. XLIV, 10. **ὑποῖς δι' ἑσθλῶς καθάρᾳ**, vos autem eritis innocentes. Vid. & Job. IV, 7. **Σyme** 2 Reg. III, 28. **כרור** part. pah. inclusus, 2 Par. IV, 20. **קדוש** sanctus, Num. V, 17. **שורוט** ductum, tractum, 2 Par. IX, 15. **הם** integritas, Gen. XX, 5. 6. **והם καθάρᾳ καρδία**, corde puro. *Sufan.* v. 45. **καθαρός ἐγὼ ἀπὸ τοῦ αἵματος ταύτης**, innocens ego hujus sanguinis.

Καθαρός γίνεσθαι, purus fio. **הזכה** hithp. a **זכה** Es. I, 16. **כפר** pih. expio, Es. XLVII, 11.

Καθαρός ἴμμι, purus sum. **כר** Kal Lev. XIII, 6. Num. XIX, 12. Prov. XX, 9. **כר** pih. purum declaro, Lev. XIV,

XIV, 7. הִתְחַוּ hithp. purifico me, Num. VIII, 8. יוּחַ unio me, Eccl. XIV, 20. נִקָּה niph. Gen. XXIV, 8. καθαρὸς ἴσθ' ἀπὸ τοῦ ὅρκου τούτου, liber eris ab hoc juramento. צָדִיק justus sum, Job. IV, 17. קָדֵשׁ sanctus sum, Eccl. LXV, 5.

Ὁυ καθαρὸς τῷ φθίγγματι, impurus eloquio. קָר שְׁפָהִים præputiatus labiis, Sym. Exod. VI, 12.

Vid. alibi καθαρίζεται καθάρων.

Καθαρότης, puritas. טָהַר Sym. Pf. LXXXVIII, 43. καθαρότητα. בָּר Sym. Job. XXII, 30.

Καθαρός, idem. הִנָּקָה infin. niph. Jer. XXV, 29. טָהַר Lev. XII, 4. 6. קֵצֶה finis, Ezech. XV, 4.

Καθαρῶς, pure, innocenter. בָּר Sym. Pf. II, 12. Vid. & 2 Macc. VII, 40.

Καθίδρα, cathedra, sedes. כְּסֵא Reg. XX, 17. 3 Reg. X, 5. שֹׁנָה 3 Reg. VIII, 13. X, 19. Pf. CXXXVIII, 1, Aqu. Pf. XXXII, 14. καθίδρας.

Καθίζομαι, sedeo. יָשָׁב Lev. XII, 5. καθιδήσεται, sedebit. Ezech. XXVI, 16. ἰσὶ τῇ γῇ καθιδόνται, in terra sedebunt. Aqu. Pf. IX, 8. CXXXIX, 14. καθιδύται. Hesychius: καθιδύται, καθιδήσεται. καθιδύται, sedebunt. Idem: καθιδύμαι, καθιδήσομαι. Ita in Epistola Epicuri ad Pythoclem apud Laërtium & Hesychium in Vit. Epicuri: καθιδύμαι προσδεῶν τῇ ἡμερτῇ καὶ ἰσθῖόν σου ἵσσοδον, sedebo exspectans exortatum & divinum adventum tuum. Conf. Phrynichum in v. Ἐκαθίδου, ibique notasque Hoefschelii p. 115. שָׁבֵן habito, Job. XXXIX, 28. καθιδύεις, sedens.

Κάθισμα, torques, monile, demissum. נִסְפוֹת plur. Theod. Eccl. III, 19. καθίσματα. רִבִּיר Ezech. XVI, 11. περιθῆκα καὶ κάθισμα περὶ τὸν τραχήλόν σου, circumposui etiam monile circa collum tuum. Hieronymus: Puto autem κάθισμα ab eis dictum ex variis gemmis in pectus mulierum monile descendens, qui & ipse ornatus pulcherrimus mulierum est. מוֹרָעִי plur. bracteolæ, Eccl. III, 18. Hesychius: Κάθισμα, ὃ κατὰ σῆθος ὀρεμῶς. Κάθισμα, monile in pectus descendens. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κάθισμα, κόσμος τις ἐκικαταβείων Κάθισμα, ornatus aliquis in pectus descendens. Conf. Casaubonum in Athen. p. 845. Drusium ad Eccl. l. c. Alberti not. ad Gloss. Græc. in N. F. p. 73.

Καθιεύδω, dormio. יָשָׁב sedeo, 3 Reg. XIX, 9. יָשָׁנ verbal. dormiens, 1 Reg. XVIII, 27. Cant. V, 3. Dan. XII, L 2 2. הָלַל

2. כבש cubo, Gen. XXVIII, 13. Jon. I, 5. יש כבש cubo dormiens, 1 Reg. XXVI, 7.

Καθύρμα, inventum, lucrum. Sir. XXXV, 9.

Καθηγμων, dux. 2 Macc. X, 28.

Καθήκω, convenio, congruo, pertineo, sufficilo. כחצו cibis, Exod. XVI, 18. ἕκαστος εἰς τὰς καθήκοντας (Subintelligend. videtur ἄρτους) παρ' ἑαυτῶ συνέλιξαν, singuli ad vi-
ctum sibi congruentem vel sufficientem collegerunt. Conf. v. 21. ubi καθήκον dicitur, quod antea εἰς τὰς καθήκοντας. Ibi-
que Schol. καθήκον interpretatur ἀρκούν, sufficiens. כחצו Exod. V, 13. יצאנו תבואה וקציר, opera injuncta. Vid. & v. 19. ושמך jus, Deut. XXI, 17. תבואה וקציר, ad hunc pertinent jura primogeniturae. Ezech. XXI, 26. יאסר ויבא, donec veniat, cui convenit sc. corona. Vide If. Possium de LXX. Int. p. 21. וקציר potus, Of. II, 5. כחצו
תבואה וקציר, omnia quae mihi conveniunt, vel necessa-
ria sunt. Sir. X, 26. וקצירי דברא וקצירי דברא, non
convenit, honorare virum peccatorem. 1 Macc. XII, 11. וקציר
לפניו לזכרון, in reliquis diebus convenienti-
bus. Phayorinus: Καθηκόναις, περιτύσαι. Καθηκόναις, con-
venientibus. 2 Macc. VI, 4. τα μη καθήκοντα, ea quae non li-
cebat. 2 Macc. XIV, 31. τῶν ἱερῶν τὰς καθήκοντας θυσίας
προσάγουσαν, cum sacerdotes solita sacrificia offerrent. Hesychius: Καθήκοντα, προσήκοντα, ἀκόλουθα, ἀρμόζοντα. Καθή-
κοντα, convenientia, consentanea, congruentia.

Ὡς καθήκον, sicut convenit, ut decet. כחצו secundum
viam, i. e. pro more, Gen. XIX, 31. כחצו uti hodie,
1 Reg. II, 18. ושמך secundum jus, Lev. V, 10. IX, 16.
Vid. & 1 Macc. X, 36.

Καθελών, clavis figo. כחצו horreo, Ps. CXVIII, 19. כחצו
Aqu. Prov. XXII, 33. καθελών. Hesychius: Καθελών, τοῖς ἡλοῖς ἑσφίγξει. Καθελών, clavis affixis.

Καθέλωσις, fixio per clavos, confixio. כחצו catena, Sym. Theod. Ezech. VII, 23. καθέλωσις, i. e. confixionem juxta Hieronymum.

Καθήμεναι, sedeo, habito. כחצו Exod. XI, 5. ὁ καθήμεναι ἐπὶ τῷ θρόνῳ, qui sedet in throno. Esd. IX, 3. καθήμεναι ἡρε-
μαζόν, sedebam quiescens vel parens. Conf. Fessellii Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 309. Neh. XI, 6. οἱ καθήμεναι ἐν Ἱερουσαλὴμ, habitantes Hierosolymis. Vid. & v. 25. Jer. XXV, 29. 30. Of. III, 4. Al. 2 Reg. XV, 8. καθήμεναι, ubi LXX. ὁ καθήμεναι, & Jud. V, 17. καθήμεναι, ubi LXX. παρεκ-
θεν. Vid. & Sir. L, 28. Eodem sensu verbum passim apud Graec.

Græcos profanos occurrit. Vid. Cl. Georgii Vindic. N. T. ab Ebraïsm. L. I. c. 2. §. 21. p. 118. Pl. CVI, 10. καθήμενους ἐν σκότει καὶ σκιᾷ θανάτου, *sedentes in tenebris & umbra mortis*. ܕܢܝ Chald. Dan. VII, 9. ܝܢܐ destruo, Jer. XXXIII, 4. כבד equito, Es. XIX, 1. Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης, *Domini sedet in nube*. ܕܢܐ pono, Mich. I, 6. Jud. XVIII, 8. τί ὑμεῖς καθίθετε; *quare vos sedetis?* Hic pro verbo hocce nihil est in textu Hebr. נבט quiesco, *Incert.* Deut. VI, 5. *Aqu Sym. Theod.* Deut. XI, 19. Sir. IX, 10. μὴτά ὑπάρδου γυναικὸς μὴ κάθου, *ne sedeas apud mulierem viro subiectam.*

Πρὸς διφρεὺς κάθημαι, *ad sellas sedeo.* Vide in Ἀποκάλυψ. τὸς ποδας.

Καθημέριον, pro καθ' ἡμέραν *in diebus*, quotidie, ܕܢܝ in die suo, Dan. I, 5. Vid. & Sir. XLV, 17.

Καθημερινός, *quotidianus.* Judith. XII, 14.

Καθησυχάζω, *quiesco.* ܕܢܐ *Aqu.* Psalm. LXXXII, 2. καθυσυχάζης.

Καθιδρεός, *defatigatus, fessus, q. ad sudorem usque.* ܩܒܐ part. exundans, Jer. VIII, 6. ἵππες καθιδρεός ἐν χειματισμῷ αὐτῷ, *equus defatigatus hinnitu suo.* Hesychius & Suidas: Καθιδρεός, κακμηκός. Καθιδρεός, *defatigatus.*

Καθιδρύω, *ædifico, colloco, fundo.* Epist. Jer. v. 14. καθιδρυμένοι ἐν τοῖς οἰκοῖς αὐτῶν, *collocati in ædibus ipsorum.* 2 Macc. IV, 12. γυμνάσιον καθιδρύουσι, *gymnasium exstruebat.* Lex Cyrilli MS. Brem. Καθιδρύουσι, ἱσταται, ἰσχυρίζεται. Καθιδρύουσι, *collocabat, firmabat.*

Καθιζάνω, *constituo, colloco.* ܕܢܐ vinculum, Job. XII, 18. καθιζάνων βασιλεῖς ἐπὶ θρόνων, *collocans reges in thronis.* ܩܕܕܝܝܝܐ deduco, Prov. XVIII, 16. παρὰ δυναταῖς καθιζάνει αὐτὸν, *juxta potentes collocat illum.*

Καθίζω, *colloco, constituo, sedere vel habitare facio.* & per ellipsin vocis *ἐαυτὸν*, *sedeo, confideo, sedem habeo, habito, maneo.* ܕܢܐ venio, Es. XXX, 8. καθίσας sc. *ἐαυτὸν, confidens.* Conf. Cl. Alberti ad Hebr. I, 3. p. 417. seq. & quæ paulo post notavi ex 1 Reg. XX, 24. &c. ܕܢܐ peregrinor, Jer. XLIX, 32. καὶ ἔμὴ καθίσω ἐκεῖ, *ἐν non habitet ibi.* Al. ibi habent κατοικέωσι, *habitabit.* ܕܢܐ hiph. a ܕܢܐ tango, Exod. XII, 22. καθίζετε, pro quo tamen legend. καθίζετε. Vid. Καθικνίσωμαι. ܕܢܐ hiph. a ܕܢܐ proster-no, Deut. XXV, 2. καθίσεις (Attice pro καθίσαις) αὐτῷ, *sedere facies illum coram iudicibus.* ܕܢܐ: ܕܢܐ Kal & hiph. Gen. XXII, 5. καθίσαιτε αὐτῷ, *sedete ibi.* Conf. Matth. XXVI, 36. Exod. XVI, 29. καθίσαιτε ἑαυτοὺς παρ' ἑαυ-

ἑαυτῶν εἰς τὰς οἰκας, *manete singuli apud seipsum in domibus.* Vid. & Num. XXXII, 6. Jud. XIX, 4. 6. XXI, 2. 2 Reg. X, 5. XI, 12. & conf. Luc. XXIV, 49. 1 Reg. II, 8. τὸ καθίσαι αὐτὸν μετὰ δυαδῶν λαῶν, ut collocet illum inter potentes populi. Vid. & Psalm. CXII, 7. Job. XXXVI, 7. & conf. Sir. X, 15. XI, 1. XII, 15. 1 Reg. XX, 24. ἐκάθισεν sc. αὐτὸν ὁ βασιλεὺς ἐπὶ τὴν καθίδῃναι αὐτῷ, collocabat se rex in sellam suam. 3 Reg. I, 46. ἐκάθισεν Σολομὼν ἐπὶ θρόνου τῆς βασιλείας, *consedit Salomo in throno regni.* Vid. & 4 Reg. XIII, 13. Pf. IX, 4. & conf. Marc. XVI, 19. 2 Reg. VII, 1. ὅτι ἐκάθισεν ὁ βασιλεὺς ἐν τῇ οἰκῇ αὐτοῦ, cum habitaret rex in domo sua. 3 Reg. I, 13. 17. καθυῖται, Attice pro καθίσταται, *sedebit.* Sic & Of. XIV, 8. καθυῖνται pro καθίστανται. Eisd. X, 2. ἐκαθίσταμεν γυναῖκας ἀλλοτριὰς, *duximus uxores peregrinas.* Vid. & v. 10. 14. 17. 18. Neh. XIII, 23. 27. Pf. CXXI, 5. ἐκὶ ἐκαθίσταν θρόνοι εἰς κρίσιν, *ibi sedem habent, vel collocati sunt throni ad iudicium.* Ef. XLVII, 8. ὃ καθίσω (al. καθιῶ) χάρις, *non sedebo ut vidua.* 27. Chald. Dan. VII, 10. κριτήριον ἐκάθισεν, *iudicium sedit.* Dan. VII, 26. τὸ κριτήριον καθίσεν (Francos. Ed. male καθήσεν) *iudicium sedebit.* Conf. Cl. Elshnerum ad 1 Cor. VI, 4. p. 93. seq. מנח part. pih. victor, it. præcentor, *Al. Hab.* III, 18. καθίσας. מנו quiesco, Gen. VIII, 4. מנו pih. lassus sum, 1 Reg. XXX, 10. קרא clamo, Neh. VI, 7. שכב quiesco, Prov. XXII, 10. שוב redeo, Num. XI, 4. Deut. I, 45. Jos. V, 2. Jud. XIX, 7. שכב accumbo, *Incert.* 2 Reg. XIII, 31. ἐκάθισεν.

Καθίσταμαι, demitto. הניח hiph. a מנו quiescere facio, Exod. XVII, 11. ὅταν δι καθῆς τὰς χεῖρας, cum autem demitteret manus. Gloss. in Olat. Καθῆκον. ἀφῆκον. κατέγαγον. Καθῆκον, *dimitteret, deduceret.* הכה hiph. a נכה percutio; 1 Reg. II, 16. השיב hiph. a שוב redire facio, 1 Par. XXI, 27. השליך abjicio, Zach. XI, 13.

Καθίσταμαι, tango, attingo. הניח hiph. a נגע Exod. XII, 22. καθίζηθαι (Sic enim bene legit *Lamb. Bos* in Proleg. ad I. XX. Int. c. 3. pro καθίζετε, vel ut *al. καθίζετε*) τῆς φλιζῆς, *atingite limen.* Gloss. in Olat. Καθίζηθαι. καταψαθῆναι, ἢ κρατήσασθαι. Corrupte pro Καθίζηθαι, καθάψαθαι, ἢ κρατήσασθαι. Καθίζηθαι, *atingite, tenete.* Hefychius: Καθίζηθαι, (pariter corrupte pro Καθίζηθαι) καθάψαθαι, *κρατήσασθαι.* Καθίζηθαι, *atingite, tenete.*

Καθίσταμαι, attingo. נחם niph. a נחם vel נחם infigo, Sym. Pi. XXXVII, 2. καθίζεται μου, *pervenit usque ad me.*

Καθίσταμαι, devolo. Sir. XLIII, 21. Hefychius: Καθίσταται, ἐπάνω πύπται. Καθίσταται, *supra volat.*

Καθί-

Καθίσθαι, sedes. שבת infim. a שבת Jer. XLIX, 7. 29.

Κάθισμα, sessio. הלה nota Musica apud Hebraeos. Pf. XXIII, 10. XLV, 11. Conf. ad h. v. Steph. le Moyne ad Var. Sacr. p. 978.

Καθίστημι, constituo, stabilio, consisto, sto, it. restituo, reduco, acquiro, emo. אקח 2 Par. XXIX, 4. נוא Kal & hiph. 2 Par. XXVIII, 15. Jer. XLIV, 28. השטל hiph. dominari facio, Pf. VIII, 6. הניה hiph. a נה Jos. VI, 23. הנהר Chald. aph. ab הנה transire facio, Dan. II, 21. הצג hiph. a צג 1 Reg. V, 2. השל Chald. Dan. II, 48. κατίστησιν αὐτὸν ἐπὶ πάσης χώρας Βαβυλῶνος, praefecit illum universae Babylonis provincia. Conf. 1 Macc. VI, 14. & Matth. XXIV, 45. ρην confirmor, 1 Par. XXV, 3. ὡς κατίη ἡ βασιλεία ἐν χερσὶ αὐτοῦ, cum confirmaretur regnum in manu ipsius. מנה pih. 1 Par. IX, 29. Dan. I, 11. מ' Chald. pah. Dan. III, 12. ὅς κατίησεν ἐπὶ τὰ ἔργα τῆς χώρας Βαβυλῶνος, quos praefecisti rebus provinciae Babylonis. Vid. & Dan. II, 49. משה part. pah. unctus, 2 Reg. III, 39. καθιστάμενος ὑπὸ τῷ βασιλεῖ, constitutus a rege. רשם sedimentum, Ezech. XXXIV, 18. καθιστάμενος ὕδαρ πίπναι, aquam stantem bibistis. נכן niph. a כן stabilior, Prov. XXIX, 14. ὁ θρόνος αὐτοῦ ὡς μαρτύριον κατασταθήσεται, thronus ejus in testimonium stabilietur. נס inungo, Pf. II, 6. κατιστάθη βασιλεὺς ἐκ' αὐτοῦ, constitutus sum rex ab illo. נל : נל Kal & hiph. a נל 1 Reg. I, 26. X, 19. 3 Reg. IV, 5. Ef. III, 12. καταστήσεται ἐς κρίσιν Κύριος, stabit ad judicium Dominus. נתן do, Gen. XLI, 41. Deut. I, 15. 1 Par. XII, 18. עמר העמר Kal & hiph. Jos. XX, 9. 1 Par. VI, 31. 2 Par. XIX, 5. מצ pih. praecipio, 2 Reg. VI, 21. לל obumbror, Neh. XIII, 19. מפר : מפר Kal & hiph. Gen. XXXIX, 4. XLI, 34. 4 Reg. XXII, 5. מפר : מפר part. Kal & hoph. praefectus, Num. XXXI, 48. 2 Par. XXXIV, 10. נסיכים principes, Aqu. Mich. V, 5. καθιστάνους. נתן do, Sym. Exod. VII, 1. κατίστησάς, constitui te. מפר praefectura, Num. III, 32. מפר praefectus, 2 Par. XXXI, 13. Jer. XX, 1. קו : קו Kal & hiph. Deut. XIX, 16. ἰάναι δὲ καταστῇ μάχης ἀδικος κατὰ ἀνθρώπου, si autem testis iniquus insurgat contra hominem, Deut. XXV, 6. παιδον, δ' ἰάναι τυχθῇ, κατασταθήσεται ἐκ τῷ ὀνόματος τῷ τεταλευτήκοτος, infans, qui natus fuerit, constituetur ex nomine mortui sc. haeres. Job XVI, 13. κατίστησέ μοι ὥσπερ σκωπὸν, statuit me tanquam metam. Jer. XXX, 20. ἕως καταστήσῃ ἐγγύριμα καρδίας αὐτοῦ, donec conficiat inceptum cordis sui. חק Chald. aph. Dan. V, 12. VI, 1. אקח acquiro, emo, Jer. XXXII, 25. κατάρθωσι σκῆπτρόν (leg. σκῆπτρῶ) ἀργύριον, (pro αἰτὶ ἀργύριον, vid. Lamb. Bos Ellips. Gr. p. 295.) acquire tibi agrum pro argenteo. אקח : אקח Kal & hiph. 1 Reg.

1 Reg. V, 3. κατίσταν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον αὐτοῦ, *restituerunt illum in locum suum*. 1 Reg. XXX, 12. κατίσθη τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ, *redibat spiritus ejus ad illum*. Vid. & Jer. XXIII, 3. טוּשׁ : טוּשׁה Kal & hiph. Gen. XLVII, 6. Exod. II, 14. V, 14. Num. IV, 20. תוּשׁ : תוּשׁה Kal & hiph. Gen. XLI, 33. Pl. IX, 21. XLIV, 18.

Vid. alibi Βασιλέα καθίστημι, εἰς Βασιλέα καθίστημι. καθίστηναι Πριεβύτερος.

Καθόδηγῶ, in via duco, reduco. קָהַל hiph. a קָל ire facio, Jer. II, 6. קָהַל hiph. Job. XII, 23. *Aqu.* Job. XXXVIII, 32. Pl. LX, 4. *Theod.* Job. XII, 23. καθόδηγῶναι. קָהַל pih. q. d. sexto, i. e. sextuplici unco extraho, Ezech. XXXIX, 2.

Κάθωδς, reditus, & in plur. κάθωδοι, vices. קָהַל dual. & plur. a קָהַל vices, vicibus, Neh. VI, 4. *τίσσαροι καθόδοι*, quatuor vicibus. *Aqu.* Exod. XXXIV, 24. καθόδω. Id. 1 Reg. III, 10. κάθωδοι ἐν καθόδῳ. *Hefychius*: Καθόδω, (leg. Καθόδοι) ἀγωγαῖς, κύκλοις. Καθόδοις, *duabus, circulis. Suidas*: Καθόδοις, ἀγωγαῖς, περιόδοις. Καθόδοις, *duabus, periodis. Eccles. VI, 6. εἰ ἴζησεν (κατὰ) χιλίων ἑτῶν καθόδω*, si viveret per mille annorum conversiones. *Eccles. VII, 23. καθόδω* (pro κατὰ καθόδω) πολλὰς κακώσσει καρδίαν σου, multis vicibus vexabit cor tuum. 3 Esd. II, 24. καθόδω ἐκ ἑτῆς σοι ἔσται εἰς κοίτην Συρίαν. *reditus non amplius tibi erit in Cæsaryiam. Thomas Mag.* Καθόδω, Ἀτιλόν ἐπείσοδος δὲ, Ἐκδιαικόν. Κάθωδω, *Attice, ἐπείσοδος vero Græcè dicitur.* Idem verba subjungit ex *Synefii* Epistola, qua κάθωδω pro reditu usurpatur.

Καθόλω, omnino, plane, prorsus. קָהַל Sym. 1 Reg. XXVIII, 20. Cant. 3. puer. v. 20. ἔχ ἤψατο αὐτῶν τὸ καθόλω τὸ πῦρ, ignis plane illos non tetigit. *Gloss. MS. in Cantica Script.* Καθόλω, τὸ σύνολοι. Conf. Act. IV, 18.

Vid. alibi ἐπὶ τὸ Ἄντὸ καθόλω.

Καθομολογῶ, despondeo. קָהַל Exod. XXI, 8. 9.

Καθεπλίζω, armo, armis induo. קָהַל plur. quintati, Sym. Exod. XLII, 18. *καθεπλισμένοι, armati.* 2 Macc. IV, 40. XV, 11.

Καθεπλίζομαι ὅπλοις, armis instructus sum. קָהַל trati & clypeum, Jer. XLVI, 9.

Καθοράω, perspicio. קָהַל video, Num. XXIV, 2.

Καθόρμωσι, monile. קָהַל Qf. II, 13. *καθόρμωσι τὰ ἰσώτια,*
καὶ

καὶ τὰ καθόρνια αὐτῆς, *circumponebat sibi inaurēs*, ἔφ monilia sua. *Hesychius*: καθόρνια, (Sic enim legend. pro καθόρνια) τὰ ἱερῶν περιθώματα ἀρραβανικὰ, ἢ κόσμια περιτραχήλια. καθόρνια, monilia, quæ circumponuntur pignoris loco, vel ornamenta circa collum. *Lex. Cyrilli MS. Breu.* καθόρνια, περιτραχήλια, περιθώματα. καθόρνια, monilia. ornamenta, quæ circumponuntur. *Gloss. MS. in Proph.* καθόρνια, περιθώματα.

Καθότι, secundum quod, prout. כִּי secundum os, *Lev. XXV, 16.* כִּי־נא *Incert. Jos. XI, 9.*

Καθυβρίζω, injuria afficio, contumelia afficio. הִלִּי hiph. אֶל־וַיִּלְלוֹ illudo, *Prov. XIX, 28.* הִוֵּנוֹ ventilo, *Jer. LI, 2.*

Κάθυγρος, humidus. כֶּצֶח *Reliqui Job. XL, 16.* κάθυγρον.

Καθυμνίω, cano. הִלֵּנוּ pih. laudo, 2 Par. XXX, 21. καθυμνῶντες τῷ Κυρίῳ ἡμῖν καθ' ἡμέραν, *canentes Domino h. e. in laudem Domini, quotidie.* Alias verbum Græcis cum casu quarto construitur, & significat celebrare. Sic *Alciphron Lib. II. Ep. 2. p. 220.* καθυμνῶν τὰς ὑπαιτιμὰς αὐτῷ δοξάζει, *celebrare ventōsas ejus sententias.* Vide & quæ ex *Plutarcho* in *Colot. p. 117.* ad illum notat *Cl. Berglerus.*

Καθυπνίω, obdormio. הִנָּמְנוּ dormitatio, *Prov. XXIV, 33.*

Καθυπνίω, dormito. *Incert. Prov. XXIV, 33.* καθυπνιῶς.

Καθυσιῶ, tardo, moror, destitutor. הִתֵּנָה pih. differo, *Exod. XXII, 29.* Sir. XVI, 15. ἡ μὲν καθυσιῶσι ὑπομονὴν ἑνυσθῆς, *neutiquam retardabit patientiam pii.* Sir. XXXVII, 23. πάσης τροφῆς καθυσιῶσι, *omni victu destituetur.*

Μὴ καθυσιῶ ἐκδομὴν, non tardo ædificationem. קִיִּי pih. fortifico, 1 Par. XXVI, 27.

Καθυφαίνω, contexo. מָלֵא pih. impleo, *Exod. XXVIII, 17.*

Καθώς, sicut. כִּי *Al. Jud. VI, 5.* כֵּן sic, it. recte, *Exod. X, 29.* לַעֲמֹה juxta, e regione, 1 Par. XXIV, 31. XXVI, 12. כִּי secundum os, *Num. XXVI, 54.* Vid. & 2 Paral. XXIV, 9. ubi κατὰ τὸ ἥντιν nihil pro hac voce in Hebræo textu legitur.

Vid. alibi καθὼς Ἀἰ. καθὼς Ἀπαξ καὶ ἄπαξ.

Καὶ, &, ut, etiam, & imprimis, cum, quia; nam, si, vel, sed, & tamen, igitur, & nunc, tunc; id est, quod, ἡ καὶ etiam, *Job. XXXVI, 33.* Conf. *Joh. XV, 20.* & quæ ex profanis notat *Cl. Elfenus* ad *Luc. I, 64. p. 179.* ΠΙ. XCIV, 10. *Exod. XII, 31.* Posteriori loco ita: καὶ ἡμῖς, καὶ οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ, ἔφ vos, ἔφ filii Ἰσραὴλ, *Al. Gen. PARs II. Δι L, 9*

L. 9. *συναίβησαν μοι αὐτῷ καὶ ἄρματα καὶ ἱππεῖς*, *una ascendebant cum illo* Ἔ *curtus* Ἔ *equites* 1 præfix. Gen. XXXV, 12. *σεὶ ἴσαι, καὶ τῷ σπέρματι σου ποτὶ εἰ δώσω τὴν γῆν ταύτην*, *tibi eris, id est semini tuo post te dabo hanc terram*. Conf. *Glossii Philol. Sacr. L. IV. Tr. 1. p. 1194.* Exod. VII. 9. *καὶ ἱρὴς Ἀαρὼν*, *tunc dices Aaroni*. Vid. & Gen. XVIII, 10. & conf. Marc. IV, 37. & ad h. l. *Elfnerum* p. 141. Adde *Georgii Vindic. p. 163.* & *Wollii Diss. de Parenth. Sacr. p. 141.* Lev. XVI, 2. *καὶ ἐν ἀποθνήσκει*, *ut non moriatur, vel ne moriatur*. Vid. & Jud. XIV, 15. 2 Par. XXIX, 10. Neh. XIII, 6. 9. 4 Reg. XIV, 10. & conf. Luc. V, 17. & Cl. *Georgii Vindic. p. 164.* Lev. XXVI, 43. *καὶ ἡ γῆ ὑγκαταλειφθήσεται ὑπ' αὐτῶν*, *quia terra relinquetur ab illis*. Pf. LIX, 12. & CVII, 13. *καὶ ματαία σωτηρία ἀνθρώπων*, *nam vana est salus hominum*. Sym. priori loco: *ματαία γάρ*. Conf. Gen. XXX, 27. ubi LXX. præfix. 1 per γάρ pariter interpretantur. Conf. & Luc. II, 14. & Joh. III, 13. & ad posteriorem locum *Raphelii Semient.* Annot. Philol. in N. T. p. 682. Exod. XII, 13. *καὶ ὄψομαι τὸ αἷμα*, *si videro sanguinem*. Deut. XVII, 9. *καὶ ἐλίσσῃ πρὸς τὰς ἱερὺς τὰς Λευίταις, καὶ πρὸς τὸν κριτὴν*, Ἔ *ibis ad sacerdotes Levitas, vel ad judicem*. Conf. v. 12. ubi pro καὶ est ἢ, & Marc. IV, 27. & quæ ad h. l. ex *Aristide* observat *Elfnerus* p. 139. Adde *Pfochenium de Purit. N. T. §. 58.* & *Olearium ad Philostratum* p. 122. 2. not. 4. Jud. II, 21. *καὶ ἀφῆκε*, *cum moreretur*. Ita Luc. XXIII, 44. *καὶ σκότος ἐγένετο*, *cum tenebræ fierent*. Sic etiam Luc. IX, 28. & profani. Vide *Elfnerum* ad h. l. p. 218. Ruth. I, 1. *καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κρινοῖν τὰς κριτὰς, καὶ ἐγένετο λιμὸς ἐν τῇ γῇ*, *fiat cum judices judicarent, ut fames existeret in terra*. Hic prius καὶ absque vi copulandi ponitur, ut alias sæpius in initiis librorum & capitum. Sic etiam apud *Ælianum Var. L. II. c. 1. L. II. c. 31.* & alibi occurrere, in Indice ejus notat *Schæfferus*. Conf. & quæ ex *Aristophanis Pluto* affert *Eckhardus Obs. Philol. ex eod. ad N. T. p. 70.* Psalm. II, 10. *καὶ οὖν βασιλεῖς εὐνοῦτε*, *nunc igitur, reges, intelligite*. Vid. & Amos. V, 27. & conf. Marc. X, 26. & ad h. l. *Wolfium* p. 498. & Act. X, 5. & ad h. l. *Elfnerum* p. 407. Consule & *Georgii Vindic. p. 166.* & *Fesseli Advers. Sacr. L. X. c. 1. p. 458.* Pf. XVII, 1. *ἐκ χειρὸς πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτοῦ, καὶ ἐκ χειρὸς Σαὺλ*, *e manu omnium inimicorum ipsius, ἔφ inprimis manu Saulis*. Ita Judith, IV, 11. *ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ καὶ Ἱερουσαλὴμ*, *in omni Judæa, ἔφ inprimis Hierosolyma*. Conf. Marc. I, 5. III, 8. XVI, 7. & *Wolfium* ad Marc. XVI, 5. p. 539. Es. V, 4. *τί ποιῶσα ἵτι ἀμπέλων, καὶ ἐν ἐποίῳ αὐτῷ*, *quid faciam amplius vineæ, quod non feci illi*. Vid. & Pf. CXVII, 27. & *Glossii Philol. Sacr. L. III. Tr.*

2. c. 15. p. 722. Sic & alias καὶ sæpius pro ἃ, usurpatur. Vide *Elfnerum* ad Luc. XV, 15. p. 248. Zach. VIII, 19. καὶ τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐρήνην ἀγαπᾶσθαι, sed veritatem & pacem diligatis. Vid. & Gen. XXXI, 7. Sic etiam in N. T. & apud profanos. Vide *Pfochenium* de Purit. N. T. §. 58. *Elfnerum* ad Joh. VI, 70. p. 313. *Eckhardum* Obs. ad N. T. ex *Aristoph.* Pluto p. 52. & *Wollium* Diff. de Parentib. Sacr. p. 43. 61. Mal. 1, 2. ἢ ἀδελφὸς ἢ Ἡσαΐ τῷ Ἰακώβ; λίγος Κύριος, καὶ ἠγάπησα τὸν Ἰακώβ, nonne frater erat *Esayus Jacobi*? dicit Dominus, & tamen amavi *Jacobum*. Vid. & Pf. XLIV, 18. & conf. Job. I, 10. & ad h. l. *Elfnerum* p. 293. ἢ supra, Lev. II, 2. πῆνυ nunc, 4 Reg. XIX, 25. ἀρχῆθεν ἔπλασα αὐτὴν, καὶ ἤγαγον αὐτὴν, ab initio feci illam, & nunc adduxi illam. Vid. & 2 Par. XXX, 8. *Ezech.* XXVI, 18. 2 Macc. XIV, 38. καὶ σῶμα καὶ ψυχὴν ὅπρις σὺ Ἰουδαϊσμοῦ παραβλαβήσας, qui & corpus & animam pro *Judaismo* exposuerat. Conf. Tit. I, 15. 1 Thess. V, 23. Ita *Demosthenes* in *Neær.* p. 875. ἡμεῖς δὲ καὶ τὴν ξένην καὶ τὴν δόλην ἰδούσιν ἔξεσθαι ἴδουσαι αἱ νόμοι, in quod ingrediendi & peregrinæ mulieri & ancillæ potestatem dederunt leges. Et p. 891. Cum decreverunt καὶ ἡμεῖς, καὶ τὸν πατέρα δημοῦτας αὐτῶν εἶναι, & me, & patrem *municipes* ipsorum esse. Conf. Cl. *Heljen* in *Epist.* Jacob. Diff. XXV. p. 784.

Καίγῃ, & etiam, & præterea. 𐤒𐤓 Job. XV, 10. καίγῃ προσβύτης, καίγῃ παλαιός, & senex, & etate jam gravis. *Aqu.* Prov. XXV, 35. καίγῃ αὐτὰς παραβολαί, etiam hæc sunt parabola. *Aqu.* Es. VII, 13. 𐤒𐤓 *Aqu.* Exod. III, 9. καίγῃ ἰσράεα σὺν τὸν ἀποθλιμμένον, & præterea vidi oppressiōnem. Sic *Aët.* II, 18. καίγῃ ἐπὶ τὰς δόλους μου καὶ ἐπὶ τὰς δόλους μου ἐκχύω ἀπὸ τοῦ πνεύματος μου, & præterea in servos meos & in ancillas meas effundam spiritum meum. Lex. *Cyrelli* MS. Brem. Καίγῃ, προσπίπτει δέ. Καίγῃ, præterea vero. Vulgo *Aët.* l. c. καίγῃ male redditur & quidem. Conf. & Luc. XIX, 42.

Καίγῳ, innovo, renovo. 𐤒𐤓 pih. Es. LXI, 4. Καίγῳ etiam occurrit Sir. XXXVIII, 35. ubi tamen καίγῃ pro illo legendum esse, statuit *Grabius* Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 6.

Καίγος, novus, alius, inusitatus. 𐤒𐤓 Es. LXV, 15. ταῖς δὲ δουλεύουσίν μοι κληθήσεται ὄνομα καίγος, illis autem, qui serviunt mihi, imponetur nomen aliud. Conf. quæ ex Exod. I, 8. notavi in v. Ἔτμος, & Marc. XVI, 17. coll. II, 4. *Drusium* in *Fragm.* Vet. Int. Græc. Exod. I, 8. p. 126. & *Fesselium* Adv. Sacr. L. VII. p. 191. 𐤒𐤓 Pf. XXXII, 3. ἤσατο αὐτῷ ὄνομα καίγος, canite illi canticum novum. Vid. &

ῥ. XXXIX, 4. XCV, 1. CXLIX, 1. Ef. XLII, 9. 10. *Novum canticum* ibi dicitur, quod ob novum beneficium Dei compositum, & antea non decantatum est. Quo sensu & Philo de Vit. Mos. Lib. I. p. 642. Israelitas ob fontem quandam copiosum inventum, & aquam ejus dulcissimam, ἄσμα καινόν, *canticum novum*, in honorem Dei cecinisse, in memorat. Conf. & Apoc. V, 9. & Josephum Mede Comment. Apocalyp. p. 513. Opp. Apud Lucianum Tim. p. 144. Gnathorides καινὴν ἄσμα τῶν ποδιδάκτων διδουράμβων appellat novam cantilenam ex illis, quos nuper didicerat, δι-
chryrambis. Jer. XXXI, 22. ἔκτισε Κύριος σωτηρίαν εἰς καταφύ-
τουσιν καινὴν, creavit Deus salutem plantatione inusitata & præ-
ter naturam rerum. Ita Elianus Var. L. II. c. 14. de Xerxe: αὐτῷ δὲ ἐργάζετο καινὰς ὁδὸς καὶ πλεῖν αἰῶν, sibi autem inusi-
tatas vias & insolitam navigationem præter naturam rerum sibi paravit. Conf. & Olearii Diss. de Gest. Paul. in urbe Athen. p. 20. שׁוּחַ sylvā, (hic legerunt שׁוּחַ) 1 Reg. XXIII, 15. 16. 18. 19:

Καινότης, novitas, novatio. שׁוּחַ mensis (hic legerunt vo-
cem ea ratione punctatam, qua novum denotat) Ezech. XLVII, 13:

Καίποτε τοι, & quidem. מִדְּמָ Aqu. Ef. XXII, 1.

Καίριος, tempestivus, opportunus. כַּוְנָה in tempore suo, Prov. XV, 24. וְדִן מִן כַּוְנָה כַּאֲשֶׁר תִּי וְכַאֲשֶׁר תִּי, neque dicat
opportunum quid & pulchrum.

Καίριος, tempestive. הַרְחֵץ Aqu. Deut. XXXII, 35.

Καίριος, tempus, tempus statutum, hora, opportunitas, occasio. finis. הַרְחֵץ posterior, Ef. XXX, 8. וְכֵן : וְכֵן Chald. Ef. V, 3. Dan. VI, 10. VII, 22. רַחַץ laevis, Prov. V, 3. וְכֵן plur. a וְכֵן dies, Ef. XXXVIII, 1. הַרְחֵץ Gen. I, 14. וַיֵּשׁ כַּאֲשֶׁר, in statuta tempora. Num. IX, 13. כַּאֲשֶׁר תֵּשׁ, in statuto tempore. Ps. LXXIV, 2. וְכֵן לֵאשׁוֹר כַּאֲשֶׁר, cum tempus opportunum natus fuero. Sym. Ps. XXXIII, 7. כַּאֲשֶׁר יֵשׁ, tempus opportunum natus. Jer. VIII, 7. וְכֵן כַּאֲשֶׁר אֲנִי, novit tempus suum. Dan. XI, 27. פִּרְמָה וַיֵּשׁ כַּאֲשֶׁר, finis temporis statuto sc. reservatus. Conf. v. 35. & XI, 7. הַרְחֵץ seculum, Ef. LXIV, 9. הַרְחֵץ : וְכֵן Chald. Dan. II, 8. IV, 12. IX, 21. VII, 12. Postremo loco ita : מִן הַיּוֹם וְעַד הַיּוֹם אֲנִי אֲנִי אֲנִי, longitudo vitæ data fuit illis usque ad tempus & horam. Conf. Act. I, 7. & quæ ad h. l. ex Polybio notat Raphaelius p. 291. הַרְחֵץ Jud. XIII, 23. כַּאֲשֶׁר אֲנִי אֲנִי אֲנִי, & אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי אֲנִי, hoc tempore non sane audire fecisset nobis hæc. Jud. XXI, 22. אֲנִי אֲנִי אֲנִי (Sic enim pro אֲנִי אֲנִי, vel אֲנִי אֲנִי, ut

al. legend.) ἐπλημελίσατε, quia hoc tempore rei estis. 1 Reg. IX, 16. ὡς ὁ καιρὸς ὕτοι, αὐριοι ἀποταλῶ πρὸς σε αὔριον, cras, hoc eodem tempore, mittam ad te virum. Vide Lamb. Bas Proleg. in LXX Int. Et LX, 22. κατὰ καιρὸν συναξῶ αὐτοὺς, suo vel opportuno tempore congregabo illos. Job. XXXIX, 18. κατὰ καιρὸν ἐν ὕψει ὑψάσει, Vulgat. cum tempus fuerit, in altum alas erigit. Conf. Ioh. V, 4. & Rom. V, 6. Phagorinus: Κατὰ καιρὸν, κατὰ τὸν ἑυκαιρὸν καὶ προσήκοντα καιρὸν καὶ χρόνον. Κατὰ καιρὸν, opportuno & conveniente tempore. Idem verba Rom. I. c. subjungit. Conf. quæ ex profanis observant Auctores laudati B. Wolfio ad Rom. I. c. p. 83. Pf. 1, 3. τὸν καρπὸν αὐτοῦ δάσει ἐν καιρῷ αὐτοῦ, fructum suum dabis tempore suo. Conf. Matth. XXI, 34. & ad h. I. Cl. Alberti p. 171. Pf. XXXVI, 20. ἐν καιρῷ ποσηρῷ, in tempore malo. Conf. Sir. LI, 16. עַד עֵד Exod. XXIII, 17. XXXIV, 23. 2 Par. VIII, 13. τρεῖς καιροὶ (pro κατὰ τρεῖς καιροὺς) ἐνιαυτοῦ, tribus anni vicibus. 5x umbra, Num. XIV, 9. וְכֵן finis. Gen. VI, 13. καιρὸς παντὸς ἀνθρώπου ἔκιν ἡαντίον μου, finis omnis carnis venit coram me. Thren. IV, 18. ἤγγικεν ὁ καιρὸς ἡμῶν, ἐπληρώθησαν αἱ ἡμέραι ἡμῶν, παρσι ὁ καιρὸς ἡμῶν, appropinquavit finis noster, completi sunt dies nostri, adest finis noster. Ita Luc. XXI, 8. ὁ καιρὸς ἤγγικεν, finis appropinquavit. Conf. v. 9. & 1 Petr. IV, 7. ubi τέλος dicitur. Vid. & 2 Par. XXI, 19. עַד עֵד plur. vices, Exod. XXIII, 14. הַשָּׁנָה annus, Jud. X, 8. הַשָּׁנָה Chald. dominatus unus, Dan. VII, 5. הַשָּׁנָה ordo, Esth. II, 12. הַשָּׁנָה substantia, Prov. XVIII, 1. תְּקוּפָה revolutio, 1 Reg. I, 20. 1 Macc. XV, 34. καιρὸν ἔχοντες, tempus opportunum nacti. Sic Gal. VI, 10. ὡς καιρὸν ἔχομεν, prout tempus opportunum nacti sumus. 2 Macc. IV, 32. εἰληφέναι καιρὸν ἐνφυῶν, nactum esse opportunam occasionem. 2 Macc. VII, 20. ποιῶς ὑπὸ καιρὸν ἡμετέρας, tempore unius diei.

Καιροὶ ὁρῶν, tempora statuta. וְכֵן Exod. XIII, 10. κατὰ καιροὺς ὁρῶν temporibus statutis.

Ὁ νῦν καιρὸς, tempus quod nunc est, præsens tempus, עַד עֵד Gen. XXX, 20. ἐν τῷ νῦν καιρῷ, nunc, hoc tempore. Conf. Rom. III, 26. הַשָּׁנָה עַד עֵד Exod. IX, 15. עַד עֵד הַשָּׁנָה Gen. XXIX, 33.

Vid. alibi καιρὸς τῆς ἡμέρας. Σίτος ἄριστος κατὰ καιρὸν διεξέρχεται. Συντέλειαν καιρῷ.

Καίω. κάωμαι, uro, ardeo, calefacio. לָאֵכָה edo, confuso, Job. XV, 34. XXXI, 12. Et. XXXIII, 14. כָּאֵשׁ : כָּאֵשׁ Kal & pih. Exod. III, 2. Et. IX, 18. Of. VII, 4. Mal. IV, 1. כָּאֵשׁ Pf. VII, 14. τὰ βίβλη αὐτῷ τοῖς καιρομένοις (sub-

M 3

audiend.

audiend. videtur ἀσφαλι, conf. Ef. XLIV, 12.) ἔξυργασ-
το, sagittas suas in prunis ardentibus elaboravit. Sym. ib. τὰ
βέλη αὐτοῦ εἰς τὸ καίειν, sagittas suas ad ardensum paravit. Hic
respici ad tela veterum ignita, docte existimat Cl. Elfenius
ad Ephes. VI, 16. p. 232. Conf. de his, quæ notavi in
v. Πυρόβολον. התלה hiph. accendo, Exod. XXVII, 20. Lev.
XXIV, 2. השק hiph. a נשק idem, Ef. XLIV, 15. תצה : תצה
Kal & hiph. Ef. IX, 18. Jer. XXXII, 29. יקר Deut. XXXII,
22. יקר Chal. scdm. cum & emph. ardens, Dan. III,
6. להכה flamma, Ef. IV, 5. נכח niph. Aqu. Ef. XLIII, 2.
נפח spiro, Job. XLI, 12. ערן dispono, Exod. XXVII,
21. Lev. XXIV, 3. צונת adurens, Theod. Prov. XVI, 27.
ὡς πῦρ καίον. קרח Ef. L, 11. קצר Incert. 1 Reg. II, 15. πρὶν
καῖται, קר Lev. IV, 12. 2 Reg. XXIII, 7. Al. 2 Par.
XVI, 15. ἵκαυσαν. שרש Incert. Num. XVI, 39. καυδόντες.
Sir. XLVIII, 1. ὁ λόγος αὐτοῦ ὡς λάμπας ἱκαίετο, verbum
ejus ut lampas ardebat. Conf. Joh. V, 35. Cant. 3. puer.
v. 17. καίοντες τὸν ἁμόιον ἡφθγγ, calefacientes caminum
naphtha.

Κακία, malitia, it. afflictio; calamitas, adeoque malum
tam turpe, quam triste. אלה stultitia, Prov. XIII, 17.
XIV, 18. און iniquitas, Ef. XXIX, 20. דרך via, Ef. XV,
7. רעה via mala, 3 Reg. XIII, 33. חרע infin. hiph. a
רוח 1 Reg. XII, 25. mendacium, Prov. XIX, 9. טשה
aversio, Jer. II, 19. עון iniquitas, 1 Par. XXI, 8. Jer.
XVI, 7. ענה infin. pih. affligendo, Exod. XXII, 23. ערה
nuditas, Ezech. XVI, 36. רע malum, 1 Reg. XXIX, 7.
Pf. LI, 3. רעה scdm. mala, Gen. VI, 5. ἐπληθύδισαν αἱ
κακαίαι τῶν ἀνθρώπων, crescebant peccata hominum. 1 Reg. VI,
9. ποιοῦμεν ἡμῖν τὴν κακίαν τὴν μεγάλην, fecit nobis hoc ma-
gnum malum. Vid. & 2 Reg. XXIV, 16. 3 Reg. IX, 9.
4 Reg. VI, 33. Ezech. VII, 5. Sym. Job. XLII, 12. &
conf. quæ ex Hieronymo notavi in v. Κάκωσις, & Matth.
VI, 34. & quæ ad h. l. notat Raphelius ex Herodoto p. 145:
רעת רעה Of. X, 16. חן integritas, Job. IV, 6. ubi ta-
men pro κακία procul dubio legend. ἀκακία.

Κακίζομαι, malus sum. רעה Aqu. Exod. XXI, 8. ἵνα κα-
κισθῇ, si mala sit, h. e. displiceat.

Κακοβουλία, pravum consilium. טבח scelus, Quint. Ed.
Pf. CXXXVIII, 20.

Κακογέρον, malignus. כעליל רע pravus actionibus;
Sym. 1 Reg. XXV, 3.

Κακοῖξια, malus corporis habitus. Al. Sir. IX, 5. Vide
Grotium ad h. l.

Ka-

Κακηθίζομαι, malis moribus sum. הלהלה hithp. אהה infanio, *Aqu.* Prov. XXVI, 18. κακηθίζομαι.

Κακολογίω, maledico. קלל : קלל pih. & hiph. Exod. XXII, 28. 1 Reg. III, 13. Prov. XX, 10.

Κακόμοχος, male, vel in vanum laborans. Sap. XV, 8.

Κακοπάθω, afflictio, molestia. כעצב dolor, *Sym.* Gen. III, 17. שר *Sym.* Pf. XI, 5. תלאה defatigatio, Mal. I, 13. Vid. & 2 Macc. II, 27. 28. & conf. Jac. V, 10. *Suidas*: Κακοπάθω. ἡ ταλαιπωρία. Κακοπάθω, miseria.

Κακοπαθίω, mala patior, molestiam tolero. עבר Jon. IV, 11. ὑπὲρ ἧς ἔκ καταπαθήσας, propter quam molestiam vel labores non tolerasti. Conf. *Wolffium* ad 2 Tim. II, 3. p. 507. עבר molestia, *Sym.* Pf. CXXVI, 2. καταπαθίμην.

Κακοποιῶ, male facio, damnum affero, noceo, lædo. קניח Chald. aph. א קני noceo, Efd. IV, 13. τὸ βασιλεὺς κακοποιῶ, hoc damnum affert regibus. Vid. & v. 15. קניח hiph. impie ago, 2 Reg. XXIV, 17. קניח hiph. א קני Gen. XXXI, 7. וְכִי יִדְּעֵהוּ אֵת הָיְהוָה הַקּוֹפֵי מִי, non concessit illi Deus, ut damnum mihi afferret. Gen. XLII, 7. וְלִי קַטְוֹתָתִי מִי; cur ita in me peccastis? 1 Reg. XXV, 34. אִיכָלֹוּסִי מִי הַיּוֹם תִּבְרַח קַטְוֹתָתִי מִי, prohibuit me hodie, ne nocerem tibi. 1 Reg. XXVI, 21. וְכִי קַטְוֹתָתִי מִי יְהוָה, non amplius te lædam. Vid. & 2 Reg. XX, 6. קניח facio malum, Gen. XXXI, 29. קניח scem. Num. XXXV, 23. קניח קני curro ad malum, Prov. VI, 18.

Κακοποιῆσις, maleficientia, damnum. הנוקח Chald. infin. aph. א קני nocere, lædere, Efd. IV, 22. וְכִי קַטְוֹתָתִי מִי בַּשִּׁלִּיטָה, in damnum regum.

Κακοποιός, maleficus. כניש part. hiph. א בוש pudefaciens, Prov. XII, 4. גַּנְוֹת קַטְוֹתָתִי, mulier scelerate faciens. קני verbal. Prov. XXIV, 18.

Κακοπραγία, maleficientia, Sap. V, 24.

Κακός, malus. חלה stultitia, Prov. XIV, 26. XVI, 22. חלה iniquitas, Prov. VI, 18. חלה festinans ad descendum, Prov. XXVIII, 20. חלה derisor, Prov. IX, 7. 8. חלה maleficus, Prov. XVII, 4. חלה angustia, Prov. XXV, 19. חלה Prov. II, 12. 14. IV, 27. Amos. VI, 3. חלה facio malum, Prov. II, 14. חלה scem. Pf. LXX, 22. Prov. XVI, 5. Ecclef. IX, 12.

Κακὸς ἀποβάλλω, malus evado. חלה derideo, illudo, Prov. IX, 12.

Κακός,

Κακόν, & in plur. **κακά**, malum, mala tam turpia, quam tristitia. אלה stultitia, Prov. XV, 2. 15. XVII, 12. און iniquitas, Prov. X, 30. חרע infin. hiph. a רוע Jer. XIII, 23. חס scelus, Prov. X, 24. כרע contentio, Prov. XVI, 28. כעסה opus, Ef. LVII, 12. כצה jurgium, Prov. XIII, 10. כררות plur. amaritudines, Job. XIII, 26. מכל molestia, Job. XVI, 2. צניס plur. spinæ, Job. V 5. צרה angustia, Jer. XIV, 8. κακῶν κακῶν in die afflictionum. Jer. XVI, 18. κακῶν κακῶν in diebus afflictionum. Conf. Sir. XI, 25. & Ad. IX, 13. ריכ lis, Prov. XVIII, 6. רע Gen. XLIV, 34. XLVIII, 16. 3 Reg. XXII, 8. רעה scem. Gen. XIX, 19. Deut. XXXI, 17. & alibi passim. רשע improbitas, Prov. XVI, 13. שור vastatio, Job. V, 21.

Vid. alibi **ἔσσις κακά**.

Κάκιστος, superlat. pessimus. שער horridus, *Aqu.* Jer. XXIX, 17. **κακίστα**.

Κακόταχτος, malis artibus deditus, malignus. Sap. I, 4.

Κακυγία, damno afficio. נכאש niph. fœtidus factus sum, Sym. 2 Reg. X, 6. **κακέγγησαι**, רעה Sym. Eccles. VIII, 11.

Κακυγία, maleficientia, maleficium. **שואים** plur. vastationes. Pf. XXXIV, 20. Conf. 2 Macc. III, 32. XIV, 22. & *Ælian.* Var. L. I. c. 34.

Κακῦργος, maleficus. און פל operans iniquitatem, Prov. XXI, 15. כרע Sym. Pf. XXXVI, 1. **κακέργους**. Id. Psalm: XCH, 16. **πρὸς κακέργους**. רע Sym. Eccles. VIII, 11. Vid. & Sir. XI, 34. XXXIII, 31. *Hesychius*: **Κακῦργος**, δόλιος, κακὰ ἐργαζόμενος. **Κακῦργος**, dolosus, qui mala operatur.

Κακυγίω, male tracto, affligo, vexo. ענה הבעה pih. & hithp. 3 Reg. II, 26. **ὅτι ἐκακυχάθης ἐν πάσι, εἰς ἐκακυχέθη ὁ πατήρ μου**, & quia afflixisti te in omnibus, quibus afflictus est pater meus. Conf. Hebr. XI, 37. 3 Reg. XI, 39. **κακυγίᾳ τὸ σπέρμα Δαβὶδ διὰ ταῦτα**, affligam semen Davidis propter hac. *Aqu.* 2 Reg. VII, 10. **κακυγῆσαι**. Idem Job. XXXVII, 23. **ἐκακυγίστην**. Id. Exod. XXII, 22. **ἐκακυγίστηται**.

Κακυγία, afflictio. עני *Aqu.* Psalm. IX, 14. & Deut. XVI, 3. Sym. Pf. XLIII, 25.

Κακοφροσία, male sentio, & transitive malam mentem do. ככל *Aqu.* 2 Reg. XV, 31. **κακοφρόνησαι**.

Κακοφροσύνη, malignitas. גבה רוח elatio spiritus, Prov. XVI, 19.

Id.

Kakophros, malignus, mala mente præditus. מר-חכמה magnus exandescencia, Prov. XIX, 19. סתם סתם difcedens a ratione, Prov. XI, 22.

Kakos, malis afficio, affligo, vexo, plaga afficio. כחץ premo, Jud. II, 18. רכא pih. contero, Job. XXII, 9. הונה hiph. א opprimo, Exod. XXII, 21. חרץ hiph. א ווע Gen. XIX, 9. Exod. V, 22. 23. חרץ hiph. condemnno, Ef. L, 9. חרץ pih. molestia afficio, Al. Ecclef. X, 15. חרץ חרץ, Conf. quæ ex Herodoto notat Raphaelius ad Matth. VI, 14: p. 145. חרץ malum est, Pf. CV, 32. *κακῶς Μανῆς δι' αὐτοῦ*, indignabatur Moses propter illos. Sic & activum *κακῶς* Act. XIV, 2. significat ad indignationem concitare, vel exacerbare, & male affectum reddere. Conf. Wolfium ad h. l. p. 1206. חרץ impingo, Ezech. XXXIII, 12. חרץ opprimo, Exod. XXIII, 9. חרץ maleficus, Pf. XXVI, 3. חרץ Kal & pih. Gen. XV, 13. XVI, 6. Num. XXI, 7. XXX, 14. Ef. LIII, 7. Dan. X, 12. Zach. X, 2. חרץ deliquium patior, Pf. XXXVII, 8. *κακῶς καὶ ὑπερημῶν ὡς σφόδρα*, vexatus & humiliatus sum quam maxime. חרץ neutr. malum, Ecclef. VIII, 9. חרץ scdm. mala, Jer. XLIV, 27. חרץ depulser, Pf. CVI, 30. *κακῶς ἦσαν ἀπὸ θλίψεως κακῶν καὶ ὀδύνης*, vexati erant afflictione malorum, & dolere. Sir II, 24. τί ἀπὸ τοῦ νῦν κακῶς ἔσονται ἐν ζωῇ; quid posthac mali patiar in vita?

Kakouria, infamia. חרץ Sym. Exod. XXXII, 25.

Kakos, male. I Macc. VII, 42.

Kakos ipso, maledico. חרץ pih. Lev. XX, 9.

Kakos ipso, maledico. חרץ Exod. XXII, 28. חרץ pih. Lev. XIX, 14. Ef. VIII, 21.

Kakos ichos, male habeo. חרץ agrote, Ezech. XXXIV, 4.

Kakosis, afflictio, vexatio. חרץ calamitas, Pf. XVII, 21. חרץ part. pyh. afflicti, Ef. LIII, 4. חרץ Exod. III, 7. 17. חרץ neutr. malum, Job. XXXI, 29. Sym. Job. XXXI, 29. Pf. VII, 10. חרץ scdm. mala, Num. XI, 15. Esth. VIII, 6. Sym. Ezech. VII, 5. Hieronymus: Pro afflictione, quam juxta Symmachum, qui interpretatus est *κακῶσι*, perspicuitatis causa posuimus, & in Hebraico חרץ, & in Græco *κακῶσι* vel *κακῶσι* scribitur. חרץ draco, Pf. XLIII, 21. חרץ Incert. I Reg. I, 11. Sym. Psal. XLIII, 25. חרץ onus, Incert. Exod. VI, 6.

Kalabōtis, stellio. חרץ Lev. XI, 30. חרץ araneus, Prov. XXX, 28. Conf. Becharti Hier. P. I. L. IV. c. 7. p. 1085.

PARS II.

N

ΚΑΛΑ

Κάλαθος, calathus, canistrum. 77 Jer. XXIV, 1. 2. מִלֵּי־
Sym. Amos. VIII, 1.

Καλαμάομαι, stipulas lego, spiclegium facio, racemorum reliquias, vel oleas relictas colligo. it. metaph. omnibus bonis exuo. ἡλικὸς puerulus, Ef. III, 11. πρᾶκτορες ἡμῶν καλαμώνται ὑμᾶς, exacter vestri ita vos bonis exuunt, ut nihil vobis maneat residui, ad instar racemantium, qui in massa nihil solent relinquere, ἢ exculsi ramorum, Ef. XXV, 12. ἐν τῇ καλαμώσῃται ἱλαίᾳ ὥς quis oleas relictas colligat. Hesychius: Καλαμῶται, τρυγᾷ τὰ αἰώτερα μὴ τῷ ἱλαίῳ. Καλαμάται, vindemiat superiores partes olivarium. ἡλικὸς pih. racemo, Jud. XX, 45. ἐκαλαμῶσατο ἐν ταῖς ὁδοῖς πάντα χιλιὰς ἀνδρῶν, demetebant quasi ex frumenti stipula in viis quinquae millia virorum. Hesychius: Ἐκαλαμῶσατο, ἀπαρίσσω ἐκ τῆς τῷ σπόρῳ καλάμῃ. Ἐκαλαμῶσατο demetebant ex frumenti stipula. Jer. VI, 9. καλαμῶθε, ὡς ἀρτοποιοὶ, τὰ κατὰλοιπα τῷ Ἰσραὴλ, colligite, tanquam in vinea relictas racemos, reliquias Israël. Ubi Incertus: Καλαμῶσθαι, τὸ ἐκί-
σσαι τὰν θριζίντων συνάγειν τὰς ἐκπίπτουσας εἴχους. ὡς μὲν ὑπολείπεισθαι. Καλαμῶσθαι, est aristas colligere, quæ messores effugerunt, ita ut nihil relinquatur. Vide Caten. Gliisler. p. 566. ἡλικὸς plur. racemi, Ef. XXIV, 12. ῥαμὸς pih. ramos serator, Dent. XXIV, 20. σπῆρ Sym. Theod. Exod. V. 7. καλαμῶσασιν. Sir. XXXIII, 20. ὡς καλαμώντες ὅτις τρυγῶνται, tanquam qui spicas colligit post messores. Suidas: Καλαμώντες, εἰς τὸ συλλεγεῖν τὰς ἀπολείποντας εἰς τὸν σῖτον. Καλαμῶσας, spicas colligens. Καλάμη enim spica frumenti. Hesychius in Καλαμώντων. Καλαμῶσαι λέγουσιν, ὅταν ἐκ τῶν τρυγημάτων ἀπολείποντά τισιν εὐρίνωσιν, ἢ εἴχους. Καλαμῶσαι dicunt, quando ex agris vel arboribus, ex quibus fruges jam collectæ sunt, reliquias quasdam colligunt, vel spicas.

Καλαμός, stipula, culmus. ὁ πληθὺς plur. racemi, racematio, Ef. XVII, 6. ὁ ὅσος manipulus, Amos. II, 13. Zach. XII, 6. ὡς Exod. XV, 7. Ef. V, 24. Nah. I, 10. ὡς caput, summitas, Job. XXIV, 24. ὡς vepres, Ef. XXVII, 4. *Hefychius*: in ν. Καλάμῳ "ἔστι γὰρ καλάμῳ κυρίως τὰ ξυλάμῳ τῶν σαχύων, ἃ τὰ ἴα τῶν ἀλοητῶν λεγόμενα. ἐξ αὐτῶν περιεσσεύονται ἔστι γῆραι, πόσιος ἢ ὁ καρπός. *Est enim calamus propter, pars lignosa spicarius, vel refida ex trituris. Ex quibus reliquis scire licet, quantus fuerit fructus.*

Vid. alibi καλαίμη Στυπία.

Καλαμίνας, arundineus. ἄρ arundo, 4 Reg. XVIII, 21.
Ez. XXXVI, 6.

Καλαμίνες, papyrus calamus. πρ Exod. XXV, 31.
XXXVII, 18.

Κάλες-

Κάλαμος, calamus, arundo. כנף verbal. fœm. recta, Ezech. XLII, 12. כנף stylus, Pf. XLIV, 2. κάλαμος γραμματίως, *calamus scribæ*. Conf. 3 Joh. v. 13. & *Lamprium* ad Psalm. loc. cit. p. 86. כנף Exod. XXX, 23. Job. XL, 16. Ef. XIX, 7. כנף כנף calamus odoratus bonus, *Æqu. Sym. Jer. VI, 20. κάλαμος. נכר Hebr. Interpr. Ezech. IX, 2.*

Καλέω, voco, accerso, & peculiariter voco ad convivium, it. publice proclamo, & *Καλιόμαι*, vocor, accenseor, it. sum. כנף dico, Ef. IV, 3. *ἀγιοι καλιόσονται*, *sancti erunt* Of. I, 10. *καλιόσονται καὶ αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ ζῶντος*, *erunt & illi filii Dei viventis*. Ita Matth. V, 9. *ὅτι αὐτοὶ υἱοὶ Θεοῦ καλιόσονται*, *quoniam illi filii Dei erunt*. Vid. & Ef. XIX, 18. LXI, 1. LXII, 4. & conf. quæ mox in h. v. post Hebr. כנף notavi ex Ef. XLIX, 6. & *Glassii Philol. Sacr. L. III. Tractat. 3. p. 790.* ut & Auctores citatos *Wolffio* ad Matth. I. c. p. 86. Marc. XI, 16. p. 508. & Luc. I, 35. p. 563. nec non ad *Liban. Epist. p. 70.* Adde *Georgii Vindic. N. T. ab Ebraïsm. L. II. c. 2. §. 23. p. 121. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 719. seq. & Alberti Peric. Crit. p. 34.* כנף : כנף Kal & biph. venio, venire facio, Esth. V, 12. *ὡς κέκληκεν ἡ βασίλισσα μετὰ τῷ βασιλεὺς ἔδωκεν εἰς τὴν δεξιὰν, ἀλλ' ἢ ἐμὲ*, *non vocavit regina ad convivium cum rege aliquem, præter me*. Conf. quæ mox notavi ex 2 Reg. XIII, 23. Verbo καλέω profanos uti de invitandis ad convivium, docet *Alberti* ad Matth. XXII, 8. p. 126. Vide & *Wolffium* ad Luc. XIV, 12. p. 684. & Joh. II, 2. p. 802. Esth. VI, 5. כנף pih. loquor, 4 Reg. I, 9. כנף sum, Ef. XLIX, 6. *מִיָּגָה עַל לִי, τὸ καλιόμαι σε παῖδά μου*, *magnus tibi est, te esse servum meum*. כנף biph. commemoro, Ef. XLIX, 1. כנף hiph. convoco, Jud. IV, 13. כנף biph. 2 כנף extollo, Job. XXXVIII, 34. כנף accipio, Num. XXIII, 11. Jer. XXXVII, 16. כנף convocatio, Exod. XII, 16. כנף Gen. XVI, 11. *καλιόσας τὸ ὄνομα αὐτῷ Ἰσραὴλ*, *vocabis nomen ejus Ismaël*. Vid. & Gen. XVII, 19. & conf. Matth. I, 19. & ad h. l. Auctores citatos *Wolffio* p. 20. unde patet, quod & Græci profani eodem modo loquantur. Vid. & *Georgii Vindic. N. T. ab Ebraïsm. L. III. c. 3. §. 10. p. 275.* 2 Reg. XII, 28. *καὶ καλιόσας τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτὴν, & vocetur nomen meum super illam*, h. e. urbs mea dicatur, vel urbs, quam Joab expugnavit. Ef. IV, 1. *τὸ ὄνομα τὸ εἰς κεκλήσθαι ἐφ' ἡμᾶς, nomen tuum nominetur supra nos*, h. e. appellemur abs te, vel uxores tuæ dicamur. Sic Jer. XXV, 29. *ἐν πόλει, ἐν ᾗ ἀνομασθῇ τὸ ὄνομά μου ἐπ' αὐτήν*, *in urbe, supra quam nominatur nomen meum*, h. e. quæ dicitur mea urbs. Sic etiam *Ælianus*

Var. VIII, 5. scribens: ἀφ' ὧν (scil. βαρβάρων) αἱ δωδεκά-
 πύλεις ἐκλήθησαν, a quibus (barbaris) duodecim Joniæ civita-
 tes appellatae sunt, verbis illis significat, a barbaris duode-
 cim Joniæ urbes ita cognominatas esse, ut hæc diceretur
 esse Carum, ista Mygdonum, illa Letegum, alia aliorum
 urbs. Vide ibi Eruditissimi Perizonii notas. Es. LXIII, 19.
 ἡδὲ ἐκλήθη τὸ ὄνομά σου ἐφ' ἡμῶν, neque vocatum est nomen
 tuum super nos, h. e. neque populus tuus, populus Dei di-
 citi sumus. Conf. Sir. XXXVI, 11. 2 Reg. XIII, 23.
 ἐκάλεσεν (sc. εἰς δεξιὰς). Vid. Esth. V, 12 supra) Ἀβισσα-
 λὼν πάντας τοὺς υἱοὺς τοῦ βασιλέως, & vocabat ad convivium Ab-
 salom omnes filios regis. Vid. & 3 Reg. I, 9. 10. 19. Sic
 Aqu. 1 Reg. IX, 13. οἱ κεκλημένοι, vocati sive invitati. Ubi
 Schol. ξῖνός τις κεκλημένος Ἀκύλας ἡρμήνυσται. Hospites Aquila
 vocatos interpretatus est. 3 Reg. XXI, 12. ἐκάλεσαν ἡρτίαν,
 publice proclamaverunt jejuniū. Vid. & 2 Reg. XX, 3. Esd.
 VIII, 21. Sic & Jer. XXXIV, 8. 15. καλῆσαι ἄφθονον, pu-
 blice proclamare remissionem, & Es. LXI, 2. καλῆσαι ἑαυτὸν
 Κύριον δεξιόν, ad proclamandum annum gratum Jehovæ. 1 Par.
 XXIII, 14. ὡς αὐτῷ ἐκλήθησαν εἰς φυλὴν τῷ Λευὶ, filii ejus
 accensebantur tribui Levi. Ps. CXLVI, 5. πᾶσιν αὐτοῖς ὀνό-
 ματα καλῶν, omnibus illis nomina imponens. Es. LXV, 15.
 τοῖς δὲ δαδύουσί μοι κληθήσονται ὄνομα καυδὸν, servis autem meis
 imponetur nomen aliud. Es. XLIII, 1. ἐκάλεσά σε (κατὰ)
 τὸ ὄνομά σου, vocavi te nomine tuo. Es. XLVIII, 1. οἱ κεκλη-
 μένοι ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰσραὴλ, qui vocamini nomine Israël. Es.
 LVI, 7. οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν, domus
 precum erit omnibus gentibus. Vid. & Es. LVIII, 12. LX,
 14. 18. LXI, 3. 6. LXV, 1. οἱ οὐκ ἐκάλεσάν μου τὸ ὄνομα,
 qui non invocaverunt nomen meum. Sic Ælianus Var. L. XII.
 c. 1. Οὐδὲ πάντας ἐκάλεν Ἑκατίης, καὶ Ἑλευθερίου τὸς αὐτοὺς,
 καὶ τὸ τῷ πατρὶς ὄνομα ἰβόν, omnes Deos invocabat Græcorum
 præfides, eosdemque Eleutherios, & patris nomen inelamabat.
 κινῆτο πῶς Esth. V, 10. ἐκάλεσε τὸς φίλους, accersebat ami-
 cos. πῶς nomen ejus, Prov. XXI, 24. κινῆ part. pah.
 vocatus, Al. 3 Reg. I, 49. κεκλημένοι.

Καλίσμαι υἱαί, vocor vz. nph. a nph. exutor, flagro,
 Jer. XLIX, 16.

Καλιὰ, nidus, habitaculum, parvum. Καλῖαι plur. nidi,
 i. e. mansiones, habitacula, Sym. Gen. VI, 14. καλῖαι
 ποιήσεις, mansionunculas facies. Hesychius: Καλῖαι, ἰσσηαὶ ἐν
 ξύλῳ. Καλῖαι, mansionuncula ex lignis. Idem in Καλῖαι: οἱ μοι
 πατρὶς οἶκος καλῖαι καὶ καλιδῖαι, parva domus καλῖαι & καλιδῖαι
 vacantur. Idem: Καλῖαι, τὸ ἰουτελὸν οἰκήματα. Καλῖοι, parva
 habitacula. Rursus idem: Καλῖον, τὸν οἶκον. κυρίως δὲ τὸν ἀπὸ
 ξύλων οἶκον. Εἰς γὰρ τὰ ξύλα. Καλῖη, domus. Proprie
 autem

gutem domum ex lignis. Κάλα enim sunt ligna. Conf. Schol. *Apollon.* Argon. L. I. v. 170.

Καλιεργίω, pulchre operor. כלה disseco, Quint. Ed. Pf. CXL, 7. καλιεργῶ.

Καλίκαρπος, pulchrum fructum ferens. קרן Al. Ef. V, 2. καλίκαρπον. Conf. v. Σοφία.

Καλίκομαι, pulcher sum. טוב bonus sum, Cant. IV, 10. יפה Cant. IV, 10.

Καλίον, κάλεις. Vid. postea in Καλός.

Καλόν, pulchritudo. נון excellentia, Pf. XLVI, 4. נון habitaculum, Sym. Pf. LXXVIII, 7. καλόν. שפ Aqu. Gen. XLIX, 21. תפארת gloria, Pf. LXXVII, 67.

Κάλος, idem. קרר decor, Deut. XXXIII, 17. Pf. XLIV, 5. קרר desidero, Ef. LIII, 2. קרר desiderium, Ef. II, 16. טוב Aqu. Sym. Of. X, 11. יפה masc. & fœm. pulcher, pulchra, 1 Reg. XVI, 12. Prov. XI, 22. יפי Ezech. XXVIII, 7. Pf. XLIV, 13. יפעה splendor, Ezech. XXVIII, 7. 17. קרר delectus, Ef. XXXVII, 24. נעז Zach. XI, 7. Sym. Pf. XXVI, 8. קמה coma, Al. Cant. IV, 1. κάλεις. שפ elegantia, Gen. XLIX, 21. תפארת gloria, Ef. LXII, 3.

Κάλος γήσται, pulchritudo fit. יפה pulcher sum, Ezech. XXXI, 7.

Vid. alibi καίει Κακαπίζομαι. κάει Καλός ἵμαι. Ὠραῖος κάει.

Κάλυτρον, spatula, ramus palmarum. קב Lev. XXIII, 40. ubi inter frondes, quibus Judæi tabernacula sua munierunt, recensentur κάλυτρα. Schol. ea interpretatur βῆλα, ramos palmarum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κάλυτρα, κοσμητήρια, οἱ κλάδοι τῶν φοινίκων. Κάλυτρα, ea quæ ornatus causa habentur, rami palmarum. Dicuntur etiam κάλυτρα, quæ apud Hesychium post v. Καλῦριον exponuntur σπάθαι φοινίκων. σκίλοπις, χάραις, τανυροί, spatha palmarum, præcincti pali, valli, cruces.

Κακαπίζω, orno, pulchrum reddo. קלחתי hithp. obtego me, Gen. XXXVIII, 14. ικακαπίσατο, ornabat se. plur. antarii lapides. Pf. CXLIII, 14. αἱ θυγατέρες αὐτῶν ικακαπισμύσαι, filia illorum ornata. יפה pih. pulchrum reddo, Jer. X, 4. אֶרְגוּרִים וְכֶרֶתִּים ικακαπισμύσαι, argento & auro ornata. יפה־יפה pulcherrimus, Jer. XLVI, 20. דְּרָמַלִּים ικακαπισμύσαι, vitula adornata. Judith. X. 4.

ἐκαλλοπίζετο σφόδρα, valde se exornabat. *Hesychius*: Καλλοπιζίδαι, κοσμιῖδαι. Καλλοπιζίδαι, ornari.

Κάλλει καλλοπίζομαι, pulchritudine ornor. *פיה* pyh. per geminat. lit. a *פיה* longe pulchrior vel pulcherrimus sum redditus, *Aqu.* Pf. XLIV, 3. *καλλοι ἐκαλλοπίζης*.

Καλλοπισμός, ornatus pulcher. *קרי* Hebr. Int. Ezech. XVI, 7.

Καλοποιῶ, benefacio. *היטי* hiph. a *יטב* Lev. V, 4.

Καλῶς, bonus, pulcher. *אני* os, offis, Gen. XLIX, 14. *היטי* hiph. a *יטב* benefacio, Prov. XV, 2. Mich. II, 7. *חשוב* desiderabile, Gen. XLVII, 15. *טוב* bonus, Gen. I, 4. & alibi passim. *טוב* bonus aspectu, Esth. I, 11. *אני* καλῶς ἦν, quia pulchra erat. *טוב* verb. bonus sum, Num. XXIV, 5. *יפה* Gen. XII, 14. XXIX, 17. XXXIX, 6. XLI, 2. *יפה* pulchritudo, Zach. IX, 17. *ישר* rectus, Deut. XII, 18. *כבוד* gloria, Es. XXII, 18. *חן* part. scem. a *חנן* Cant. I, 4. *אמנן* amœnus, Pf. CXXXIV, 3. Prov. XXII, 18. *אמנן* amœnitas, Prov. III, 17. *רע* malus, Eccles. IV, 17. ubi tamen pro καλὸν *Al.* rectius *κακόν*.

Καλὸς γίνεσθαι, pulcher fio, vel sum. *פיה* Ezech. XVI, 13.

Καλὸς εἶναι δοκέω, pulcher esse videor. *אמנן* amœnus sum, Prov. II, 10.

Κάλλει καλὸς εἶμι, pulchritudine pulcher sum, i. e. valde pulcher. *פיה* pyh. a *פיה* longe pulchrior, vel pulcherrimus sum redditus, *Sym.* Pf. XLIV, 3. *καλλοι καλὸς εἶ*.

Καλὸν ποίω, bene ago. *היטי* hiph. Es. I, 17. *μαθήτε ἀλλὰ ποιεῖν*, discite bene agere.

Καλῶν, & neutr. *καλίων*, comparat. pulchrior, us, melior, us. Sap. XIV, 19. Sir. XXXVI, 18.

Κάλλιον ποίω, melius facio. *היטי* hiph. Jer. XVIII, 11.

Κάλλιστος, superlat. pulcherrimus, optimus. *טוב* bonitas, Of. X, 11. *יפה* pulchritudo, Es. III, 24. *טוב* bonum, *Sym.* Pf. CXXXII, 2. *μῦρον κάλλιστον*. *אמנן* amœnus, jucundus, *Sym.* Pf. XV, 6. *ἐν τοῖς καλλίστοις*.

Κάλοι, funis. *אני* plur. Num. III, 37. IV, 33. *Aqu.* Pf. XX, 13. *κάλοις*. *Hesychius*: Κάλοι, τὰ σχοινία, δι' ὧν ἀναστρέφεται καὶ κατὰγίνεται τὸ κίρας καὶ τὸ ἄρμονιον. Κάλοι, funes, quibus retrahitur *ἐξ* deducitur cornu *ἐξ* velum. Gloss. in Oflat. Κάλοι, *σχοινία*.

Καλύκωσις, calycosis. *הלצה* *Aqu.* Cant. II, 1. Conf. *Κάλυξ*.

Κάλυμα-

Κάλυμμα, operimentum, tegmen, velamen, velum. נסב Num. IV, 14. נסב Num. IV, 8. 10. Aqu. Gen. VIII, 13. κάλυμμα. פסב Exod. XXXIV, 37. 34. פסב Exod. XXVII, 16. XXXV, 10. ubi Schol. κάλυμμα interpretatur עקטת. פסב Exod. XL, 19. נרר peplum, *Al.* Cant. V, 8. פסב coma, crines, *Al.* Ef. XLVII, 2. κάλυμμα. Sym. Cant. IV, 3. VI, 6. καλύμματα. נרר peplum, *Al.* Cant. V, 8.

Κάλυξ, calyx, flos rosæ nondum apertus, vel qui se aperit. נלכנח Aqu. Ef. XXXV, 1. ὡς κάλυξ, quam nos, ait Hieronymus, tumentem rosam, & necdum foliis dilatatis possimus dicere. Hesychius: Κάλυξ, τὸ αἶθος τῷ ῥόδῳ, τὸ μὴ ἐκτεταθὲν αἶθος. Κάλυξ, flos rosæ, flos nondum expansus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κάλυξ, αἶθος ῥόδῳ μήτε ἀνοιχθῆναι. Κάλυξ, flos rosæ nondum expansus. Sap. II, 8. ἐνψύματα ῥόδῳ κάλυξι, πρὶν ἢ ποικιλεῖσθαι, coronemus nos rosarum sese aperientium floribus, antequam matrescant. Inde Gloss. MSS. τὰς Παναριτὰς Καλυξί, φύλλοις (MS. vitiose φύλοις) ῥόδῳ διανοιχθῆναι. Κάλυξι, foliis rosarum sese aperientium.

Καλυτῆρ, operimentum. נרר plur. palæ, Exod. XXVII, 3. XXXVIII, 3. נרר aulæum, Aqu. Sym. Exod. XXVI, 7. פרו crater, Num. IV, 14.

Καλυτῆρ ἐπιτίθαι, operimentum impono. נרר pih. cinerem removeo, Num. IV, 13.

Καλύπτω, operio, tego, occulto. נרר Jer. XIV, 4. פסב Neh. IV, 5. μὴ καλύψῃς ἐπὶ ἀμαρτίαι αὐτῶν, ne tegas peccatum illorum. Pf. XXXI, 5. τὴν ἀμαρτίαν μου ὑπὲρ ἐκάλυψα, peccatum meum non operio vel celo. Pf. LXXXIV, 2. ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν, operuisti omnia peccata illorum. Eccles. VI, 4: ἐν σκότει ὄνομα αὐτοῦ καλυφθήσεται, tenebris nomen ejus operietur. Mal. II, 16. καλύψαι ἀσέβεια ἐπὶ τὰ ἰδυόμενά σου, teget impietas cogitationes tuas. Sym. Prov. XXVI, 26. καλύπται, ubi LXX. κρύπται. נסב tondeo, Ezech. XLIV, 20. נרר abscondo me, *Incert.* Jer. XVI, 16. נרר pih. obduco. Exod. XXVII, 2. XXXVIII, 2. נרר occulto, *Al.* Pf. CXXXVIII, 10. καλύψω.

Ἄμα κεκαλυμμένοι, simul operiti. נרר נרר denudati nati- bus, Ef. XX, 4.

Καλώδιον, (diminut. ἀ κάλος) funiculus. נרר Jud. XV, 14. τὰ καλώδια τὰ ἐν ταῖς βραχίονι αὐτοῦ, funiculi, qui in brachiis ejus. Vid. & Jud. XVI, 12. Hesychius: Καλώδια, σχοῖνα. Καλώδια, funes.

Καλῶς, pulchre, bene. נרר hiph. a נרר 3 Reg. VIII, 18.

18. καλῶς ἐποίησας, *bene fecisti*. Vid. & 2 Par. VI, 9. & conf. Philip. IV, 14. & ad h. l. *Eljnerum* p. 257. כוֹן בֹּנֶן, 2 Reg. III, 13. 3 Reg. II, 18. כוֹן : כוֹן Kal & hiph. 4 Reg. XXIV, 44. καλῶς ἔσται ὑμῖν, *bene vobis erit*. Jer. I, 12. καλῶς ἰδύκαας, *teſte vidisti*. Jer. IV, 22. καλῶς ποιῆσαι, *teſte facere*. Zach. VIII, 15. תָּוֹ כַּלֹּוֹס פּוֹעֵשׂאִי לִירוּשָׁלַיִם, *ut bene faciam Hierosolymæ*. יִדְשׁ Saphir, *nomen loci*, propr. *elegans locus*, Mich. I, 11. 1 Macc. VIII, 23. καλῶς γένοιτο Ῥωμαίοις, *bene sit Romanis*.

Καλῶς ποιῶ, *bene facio*. כוֹן hiph. a כוֹן adduco, Zeph. III, 21. ἔταν καλῶς ὑμῖν ποιήτω, *quando bene vobis faciam*.

Vid. alibi καλῶς Διαβαίνειν. καλῶς Ἐκτρέφω.

Κάμῃξ, *pertica*, it. *hasta*. 2 Macc. V, 3. *Hesychius*: Κάμῃξ, κατὰ τὰ ὀρθὰ, ἢ καλὰ μὲν ὀξείς. Κάμῃξ, *hastas τοῦτας*, vel *calamos acutos*. Idem: Κάμῃξ, δὲ τὰ τὰ ἰππικὰ, καὶ ὀρθὰ ἐξ ὑπὸ τοῖς ἀναδιδράσι. Κάμῃξ, *hasta equitatus*, ἔφ' ligna *teſta ſub vitibus*.

Καμῆρα, *fornix*. כַּמְרָא aulæum, Ef. XL, 22. ἑστὰς ὡς καμῆραι τὸν ἄραδον, *ſiſtens ut fornicem calum*. Sic *Ennius* apud *M. Tullium* lib. III. de *Oratore* dixit *cæli ingentes fornices*. Vide *Colomeſium* Obſ. Sac. p. 644. De voce autem *καμῆρα* conf. *Suiceri* Theſ. T. II. p. 389.

Κάμηλος, *camelus*. כַּמְלֵס dromas, Ef. LX, 6. הַכַּמְלֵס Gen. XII, 16. XXIV, 10.

Καμινᾶϊος, *ad caminum pertinens*, q. d. *caminarius*. כַּמְיִנַּיִס caminus, Exod. IX, 8. 10.

Κάμινος, *caminus*, *fornax*. כַּמִּין : כַּמִּין Chald. Dan. III, 6. 11. כַּמִּין ahenum, Job. XLI, 12. כַּמִּין Gen. XIX, 28. כַּמִּין Deut. IV, 20. Prov. XVII, 3. כַּמִּין lupanar, Num. XXV, 8.

Καμνύω, *claudio*. כַּמְנֵוֹ hiph. a כַּמְנֵוֹ obliſo, Ef. VI, 10. כַּמְנֵוֹ ὀφθαλμῶς αὐτῶν ἱκαμνύουσιν, *oculos ſuos clauſerunt*. יִכְמֵוֹ abraſio, Thren. III, 44. καμνύσαι μοι, *ad claudendum mihi oculos*. כַּמְנֵוֹ pih. obſtipo, Ef. XXIX, 10. καμνύσου τὸς ὀφθαλμῶς αὐτῶν, *claudet oculos ipſorum*. Vid. & Ef. XXXIII, 15. & conf. *Bocharti* Hier. P. I. L. I. c. 4. p. 32. & *Alberti* Obſ. ad Matth. XIII, 15. p. 96. ſeq.

Κάμω, *laboro*, *fatifco*, *defatigor*, *morior*. כַּמְוֵוֹ niph. a כַּמְוֵוֹ fatidid, Job. X. 1. כַּמְוֵוֹ תִּי פְּשָׁחִי מֵוֹ, *fraſtus animo meo*. Sic *Hebr.* XII, 3. ἵνα μὴ κάμωσι ταῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἱκαμνύμενοι, *ne defatigati frangamini animis veſtris*. Sap. XV, 9. אֲנִי יִשְׂרָאֵל אֲנִי אֲנִי אֲנִי, *non cogitas*.

gstat, quod moriendum ipsi sit, & quod brevem vitam habeat. Al. Sap. IV, 16. κατακριθεὶς δικαίως καμῶν τὴν ζῶντας ἀσεβῆς, condemnat autem justus mortuus viventes impios. In ed. Francof. pro καμὼν hic legitur θάδων, sed hoc glossema videtur primo in margine positum, & postea ab indocto librario pro vera lectione textui insertum. Hesychius: Καμῶν, κτ-
πιῶσαι, ἢ οἰκῆσαι, ἰοῦῆσαι, ὀποθανεῖν, ἐπιμολῶς κατασκευά-
σαι. Καμῶν, laborare, vel pigrescere, agrotare, mori, cum
cura parare. Idem: Κάμωσι, ἰοσι, ἐργάζεται, κοπιᾷ, ἐργί-
ται, ἀποθνήσκει. Κάμωσι, agrotat, operatur, laborat, irasci-
tur, moritur. Lex. Cyrilli MS. Brem. Καμῶντας, ἀποθα-
νόντας. Καμῶντας, mortuos. Conf. Seldenum de Synedr.
Hebr. L. II. c. 7. p. 364. seq. & Wolfium ad Jac. V, 12.
p. 82.

Κάμπη, eruca. כמח Joël. I, 4. 25. Amos. IV, 9. Ca-
lumella L. XI. c. 3. Animalia, quæ a nobis (Latinis) ap-
pellantur erucæ. Græce autem κάμπαι nominantur, vel manibus
colligi debent &c. Conf. Doct. Jac. Hæfæi Diss. de Jud.
Terræ Depopulat. in Bibl. Brem. Class. VII. p. 777. seq.

Καμπή, flexura, it. rota, semita. כמח Neh. III,
24. 31. כמח orbita, Aqu. Prov. II, 18. κάμπας. Prov.
IV, 11. ἐν καμπαῖς. V, 6. καμπαί.

Καμπτός, flexilis, flexibilis. כמח orbita, Aqu. Prov. II,
9. καμπτός.

Κάμπω, flecto. כמח Chald. Dan. VI, 10. ἢ κάμπω
(sc. ἑαυτὸν) ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτῷ, flectebat se in genua sua.
כמח hiph. descendere facio, Sym. Gen. XXVII, 40. καμ-
φθῆ: כמח incurvo, Es. LVIII, 5. וד' אֵן כָּאֻפְּזֵס, אֵס כְּרִי-
כֹן, תֹּן תַּעֲחָלֵן עִם, neque flectas, tanquam annulum, collum
tui. כמח incurvo me, 2 Reg. XXII, 40. κάμψις τὴν ἐπ' αὐ-
τῷ μένους ἐπ' ἑαυτῷ, flectes vel subiges illos qui resistunt mihi.
Sic & Aqu. Ps. XVII, 43. LXX. 3 Reg. XIX, 18. πάντα
γόνατα, ἃ ἔκ ἐκ κάμψαν γόνυ τῇ Βαάλ, omnia genua, quæ se
non flexerunt coram Baal. 2 Par. XXIX, 29. ἑκάμψαν (sc.
γόνατα, vid. supra in Γόνυ κάμπω.) ὁ βασιλεὺς, flectebat
genua rex. Es. XLV, 23. ἑμοὶ κάμψις (sc. ἑαυτῷ) πᾶν γόνυ
coram me sese flectet omne genu. Theod. Ps. XXI, 32.
κάμψουσιν. כמח cado, Aqu. Theod. Jud. V, 27. ἑκάμψα. כמח
procumbo, Es. XLIV, 15. 17. כמח incurvo me; Job. IX,
13. ἐπ' αὐτῷ ἑκάμψθησιν ἐπὶ τὰ ὑπ' αὐτῷ, sub illo incutiant
se ceti, qui sub caelo.

Καμπύλος, inflexus, curvus. כמח a כמח perversus, Prov.
II, 15. καμπύλαι αἱ τροχαὶ αὐτῶν, perversæ semitæ illorum.
PARS II. O

Levi

Lex. Cyrilli MS. Brem. Καμπύλαι, τριβλαί, ἐπικαμπύις. Καμπύλαι, *perversae*, *incurvæ*.

= Καμψάκης & καψάκης, *lecythus*. πηρξ 3 Reg. XVII, 12. 13. XIX, 6. Vid. & Judith. X, 5. Est a κάμψα vel κάψα, capsâ, theca. Conf. *Spanhemium* in *Callim.* p. 541.

Κάμψις, curvatio, flexio. γρη Aqu. 4 Reg. X, 12. οἶκος κάμψις, *domo incurvationis*. Videtur pro γρη legisse γρη Vide Bonfrerii not. ad Euseb. Onom. v. Βαϊθανάδ.

Κάσθαρος, cantharus, poculum, it. nodus, sive locus durior in ligno. οὐδ Hab. II, 11. κάσθαρος ἐκ ξύλου φθίγγεται αὐτά, *nodus ex ligno loquetur illa*. Dicitur autem locus durior in ligno κάσθαρος eodem nomine, quo poculum, quod forma rotunda huic similis sit. Quemadmodum inde etiam procul dubio navigii quædam species, & annuli, nomen κάσθαρος accepit. Sic enim *Hesychius*: Κάσθαρος, ποταρὶν δίδος αὐτὸ τῷ κατασκευάσαντος, καὶ ποιεὺς ἰχθῶς, καὶ πλοῖν ἴδος, καὶ ὁ δακτύλιος τῶν ἱερῶν. Κάσθαρος, *poculi species*, ab illo nomen habens, qui paravit illud. Ἐ piscis aliquis, Ἐ navigii species, Ἐ annulus sacrorum. Steph. le Moine conjecturam, parum tamen probabilem, qua LXX. Hab. I. c. οὐδ non κάσθαρον, sed καίδον reddidisse, putat, vide in Obs. ejus ad Var. Sacr. p. 841.

Κανῶν, contract ex κάνιον, canistrum. ὅ Gen. XL, 16. 17. ἄμνη τρία κατὰ χονδριτῶν ἄμνη ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μου, *putabam tria canistra panum ex chondro coctorum portare super caput meum*. Sic *Homerus* *Odyss.* I. v. 147.

Στοιχὸν δὲ θρωῆς περιήνορον ἐν κανίοις.

Panem vero servi cumulatim apportabant in canistris.

Et *Theocritus* *Parv. Hercule* v. 135.

————— Ἐν κανίῳ μέγας ἄστρος
Δωρικὸς.

————— In canistro magnus panis
Doricus.

Sic & *Virgilius* *Æneid.* I. *Cereremque canistris expeditant*. Ubi *Donatus*: *Mos enim fertur apud veteres fuisse, ut panis non argenteis vasculis inferretur, sed canistris, hoc est specubus factis ex vimine*. Vide *Feithium* *Ant. Homer.* L. III. c. I. p. 200. Male autem ille *Homerum* canistra appellasse *κανίους* dicit. Nam κανίοις *Homer.* I. c. est Jon. pro κανίους, & hoc a κάνιον, contr. κανῶν. *Hesychius*: Κανῶν, κανίσκιον, δισκάριον. Κανῶν, *canistrum, discarium*. Ita etiam in *Gloss.* Oestat. exponitur, ubi tamen pro δισκάριον vitiose legitur δισκάριον. Ka.

Κανών, canon, regula, it. columna. קַנּוֹן (o pro w) sepimentum, Mich. VII, 4. יקן Aqu. Pf. XVIII, 4. κανών. Id. Job. XXXVIII, 5. κανών. Lex. vet. Κανών, regula, norma. Judith. XIII, 8. προσελαθῶσα τῷ κανόνι τῆς κλίτης, accedens ad columnam lecti.

Κάπηλος, negotiator, cocio, propola, it. caupo. Ef. I, 22. οἱ κάπηλοι σε (pro his verbis nihil est in Hebr. textu) μίσγῃσι τὸν οἶνον ὕδατι, caupones tui miscunt vinum aqua. Sic Lucianus Hermot. p. 548. ὅτι οἱ φιλόσοφοι αποδοῦνται τὰ μαθήματα ὥσπερ οἱ κάπηλοι, κερσαμένοι γὰρ οἱ ποθοὶ καὶ δολῶσαις καὶ κακομετρεῖταις. Quod philosophi praecepta tradunt sicut caupones, commiscendo, adulterando, & male metiendo. Apud Lyfiam quoque in Orat. contra Aeschinem apud Athenaeum κάπηλος esse cauponas, sive anopolas, docet Salmasius de Usur. p. 349. Sir. XXVI, 24. ὃ δὲ δικαιωθείς τῷ κάπηλῳ ἀπὸ ἁμαρτίας, non liber erit negotiator a peccato. Lex. Cyriilli MS. Brem. Κάπηλος, πραγματευτής, μεταπράτης. Κάπηλος, negotiator, cocio. Suidas: Κάπηλος, μεταβολεύς, πραγματευτής. Κάπηλος, propola, negotiator. Sic & Etymologus Græcis καθόλου τὸς πωλοῦντας καπήλους, in genere eos, qui aliquid vendebant, καπήλους dixisse, docet. Inde σιτακάπηλοι & πυροκάπηλοι Polluci, qui frumentum & triticum vendebant. Hinc & mangones ἀνδροποδοκάπηλοι Græcis appellati. Vide Salmasium lib. cit. p. 334. & Spanhemium ad Julian. p. 141. seq. Sic & Hesychius: Κάπηλος, μεταπράτης ὁ τὰ πρὸς τὴν κάπην πικράσκων, κάπη δὲ ἡ τροφή. Κάπηλος, cocio: qui ad victum pertinentia vendit; κάπη enim est victus: Et καπηλιώσι, quod inde derivatur, idem interpretatur μεταπωλεῖ, ἐνοπωλεῖ, καὶ τὰ πρὸς τὰς τροφάς, καὶ πίνεις, revendit, vinum vendit, & illa quæ ad cibum & potum faciunt. Aliam autem etymologiam vocis κάπηλος tradunt Scholiastes Aristophanis in Plut. v. 435. & Suidas: παρὰ τὸ κακύνει τὸν πωλὸν, ab adulterando vintum, illam derivantes.

Καπνίζω, fumo. קַנּוֹן contractum, Ef. XLII, 3. קָנָה fumus, Gen. XV, 17. קָנָה verb. Exod. XIX, 18. Pf. CIII, 33. קָנָה verbal. fumans, Exod. XX, 18. Ef. VII, 4.

Καπνοδοχί, fumarium. קַנּוֹן Theod. Of. XIII, 3.

Καπνός, fumus. קָנָה Exod. XIX, 18. Ef. LXV, 5.

Καπνώδης, fumosus. Vid. Ἀτμός καπνώδης.

Κάππαρις vel καππαρίς, capparis, frutex spinosus, plenius descriptus Dioscoride L. II. c. 204. קַנּוֹן appetitus, Ecclef. XII, 5. διασπείρομαι ἢ καππαρίς, dissipetur capparis.

Κακυρίς, aridus. קַנּוֹן plur. micæ, Sym. Jos. IX, 5.

Hefychius : Καρὺς, καρύσσαι, εκπύων. Καρὺς, ἐφθνης, expirans.

Καρδοκία, erectio quasi capite exspecto. ἦν pih, exspecto, *Aqu.* Pf. CXXIX, 5. ικαρδοκησα. *Philo de Vit. Joseph.* p. 358. ιαπίξιν & καρδοκίῃ conjungit. *Phavorinus* : Ἐκτραδ' αὖ, προσδὲκα ικαρτίρι, ἀπισκίπιν, ἀπίβλεψιν. Ἐκαρδοκίῃ, exspectabat, tolerabat, prospectabat, longe respiciebat. *Hefych.* Καρδοκίῃ, προσδὲκα, ιαδὶχίται ἡ ιπιταρι τὸ κεφάλαιον τῷ πράγματι. Καρδοκίῃ, exspectat, excipit, vel observat caput rei. Conf. quæ ex *Polybio* notat *Raphelius* ad *Rom.* VIII, 19. p. 436.

Καρδοκία, exspectatio. τ'η αὖνυμ, tempus, *Aqu.* Pf. XXXVIII, 7. & *Prov.* X, 28.

Καρδία, cor, animus, mens, anima, voluntas, conscientia, stomachus, pars interior, profunditas. γῆα terra, 2 *Reg.* XIV, 20. πῶν venter, *Prov.* XXII, 18. *Hab.* III, 15. γῆ γῆα. Pf. XXXVI, 15. ἠκῶν peccatum, *Psal.* XXXI, 6. ἡλῶν stultitia, Pf. LXXXIV, 9. ὦν & ὦν *Gen.* XX, 5. 6. ἐν καθαρῇ καρδίᾳ, animo sincero. Conf. 1 *Petr.* I, 22. *Gen.* L, 21. ιαάλισον αὐτῶν τοὺς τῶν καρδίας, loquebatur ad corda illorum, h. e. animos illorum timore liberabat. Vid. & 2 *Par.* XXXII, 6. *Deut.* VI, 5. ἀγαπήσεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου, amabis ex toto corde tuo. Sic apud *Theocritum* *Idyll.* 29. v. 4.

Ὅυχ ὅλας φίλιν μ' ἰθιλευθ' ἀπὸ καρδίας,
Non integro me pectore voluisti amare.

Deut. IX, 4. μὴ εἴπῃς ἐν τῇ καρδίᾳ σου, ne dicas in corde tuo, h. e. ne cogites. Vid. & *Deut.* VIII, 17. 1 *Reg.* XXVII, 1. & conf. *Matth.* XXIV, 48. *Jud.* XVI, 26. ὅτι ἡγαυώθη ἡ καρδία αὐτῶν, cum essent hilares. Vid. & *Ruth.* III, 7. & 2 *Reg.* XIII, 28. *Jud.* XIX, 5. εἰμύσιν τὴν καρδίαν σου κλάσματι ἄρτου, suffulci stomachum tuum frusto panis, h. e. comede frustum panis. Vulg. gusta prius pusillum panis & conferta stomachum. Vid. & v. 8. & conf. *Gen.* XVIII, 5. ubi ὦν γῶν per φάγιωσαι interpretantur. Adde Pf. CIII, 17. Veteres autem καρδίας stomachum dixisse, ex *Trilleri* observationibus apud *Wolffium* ad *Act.* XIV, 17. p. 1212. manifestum. Unde & *Suidas* : Ὁι παλαιοὶ τὸν ἐσθμαχὸν καρδίαν ἱκάλουν. Veteres stomachum καρδίας appellabant. *Ruth.* II, 13. ιαάλησας ἐπὶ καρδίᾳ τῆς δούλης σου, locutus es ad cor ancilla tuæ, h. e. alloquio tuo animum ancillæ tuæ ægritudine levasti, vel solatio erexisti. Conf. *Drusium* *Observ.* L. VII. c. 1. & *Æsselius* *Advers.* Sacr. L. I. c. 8. p. 40. 2 *Reg.* VII, 21. κατὰ τὴν καρδίαν σου ἐποίησας, juxta voluntatem tuam fecisti. 2 *Reg.* VII, 27. ἵππιν ὁ δούλος σου

ἐν καρδίᾳ αὐτοῦ, invenit servus tuus cor suum, h. e. voluntatem suam propensam. 2 Reg. XIII, 20. μὴ θῆς εἰς τὴν καρδίαν σου τὴν λαλῆσαι τὸ ῥῆμα τούτο, ne ponas in cor tuum, h. e. ne ita animo tuo afficiaris, ut hoc loquaris. Vid. & v. 33. & 2 Reg. XIX, 19. 2 Reg. XIX, 7. ἀλάλῃς εἰς τὰς καρδίας τῶν δούλων σου, loquere ad corda servorum tuorum, h. e. oratione blanda animos illorum tibi concilia. 2 Par. XXX, 22. ἐλάλησεν ἐπὶ πᾶσαι καρδίαι τῶν Λευιτῶν, loquebatur ad omne cor Levitarum, h. e. ita, ut animum illorum valde moveret. 2 Reg. XXIV, 10. ἐπάταξε καρδίαν Δαβὶδ αὐτὸν, percutiebat cor Davidis illum, h. e. conscientia Davidis illum perturbabat. Vid. & 1 Reg. XXIV, 6. 1 Par. XXVIII, 2. ἦλθεν ἐν ἐμῇ καρδίᾳ, mihi in mentem venit. Vid. & 2 Par. XXIV, 4. XXX, 12. δῶκεν αὐτοῖς καρδίαν μίαν, ad dandam illis cor unum, h. e. unam mentem, animi consensum, concordiam. Conf. Act. IV, 32. Π. XI, 12. ἐν καρδίᾳ καὶ ἐν καρδίᾳ ἐλάλησεν κακῶς, corde & corde loquitur male, h. e. mente & animo duplici, dum amicum animum verbis præ se ferunt, infensum vero in pectore foveant. Conf. Sir. I, 25. ubi hoc est ἐν καρδίᾳ διδοῦν, & Sir. II, 13. ubi καρδίαι διπλαῖ, eodem sensu dicuntur. Vide Drusii Adag. Cl. I. L. IV. n. 38. & Cl. II. L. III. n. 7. Ef. VI, 10. ἐπαχύνθη ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, stupidus factus est intellectus populi hujus. Hoc sensu καρδία & profanis venit. Vide Wolfium ad Matth. XIII, 15. p. 227. Ezech. XXVII, 4. ἐν καρδίᾳ θαλάσσης, in corde, h. e. in medio maris. Vid. & v. 25. 26. 27. XXVIII, 2. Jon. II, 4. ἀπὸ βυθῶν καρδίας θαλάσσης, projecisti me in profunditates cordis maris, h. e. in intimas profunditates maris. Vid. & Π. XLV, 2. Hesychius: Καρδίας θαλάσσης, βυθῶν Καρδίας θαλάσσης, Cordis maris, fundi. Ita & in Gloss. MSS. in Prophet. Agg. II, 19. θέθετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ponite in cordibus vestris, h. e. juxta phrasin Poëtæ, habete alta mente repositum. Sic & Luc. XXI, 14. θέθετε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν. כבד Chald. Dan. II, 30. IV, 13. כבד Π. VII, 10. Prov. XVII, 3. כתר dual. viscera, Job. XXX, 27. Thren. II, 11. שדש anima, Thren. III, 21. ין oculus, Ef. LXV, 16. נפ os, oris, Prov. XVIII, 4. קר intimum, Π. V, 10. LXI, 4. Prov. XXVI, 24. נר spiritus, Ezech. XIII, 3. נר latitudo, 3 Reg. IV, 29. נר tener. Ezech. XVII, 22. נר sœm. malicia, Thren. I, 23. 1 Macc. VIII, 25. καρδία πλήρη, corde pleno, i. e. interprete Badvello, summa studio ac toto animo.

Vid. alibi Ἀκροβυστία τῆς καρδίας.

Καρδίαν, cor moveo. כבד pih. Cant. IV, 9. ἐκκαρδίασας.
O 3 ἡμᾶς

המאס אדלאפֿהּ הַמֶּסֶר נִרְמַסָּה , cor nestrum movisti, soror nostra, *προνηα*.

Κάρμηλος, Carmelus, nomen montis, it. locus arboribus confitus, frugibus aut gramine fertilis. כרמל Es. XXXII, 16. δικαιούνηּ ἐν τῷ καρμὶλῳ κατοικήσου, justitia in arvo frugifero habitabit. Vid. & Jer. L, 19. Mich. VII, 14. Nah. I, 4. & conf. Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 48. p. 532. seq. Vide & Cl. Wichmannshausen Strictur. Philol. de Galilæa §. 15. ubi inter alia ita: Κάρμηλος Hebraice dicitur כרמל, quod locum sæcundiorum significat, sive eum ארץ פֶּרֶז quasi pascuosum, sive ארץ פֶּרֶז quasi vinarium, sive ab Æthiopico vocabulo Karm, spica, vel racemo, quasi spicarium aut racemosum nuncupari putes.

Κάρος, sopor profundus. כרורי Sym. Gen. II, 21. κάρου, h. e. Hieronymo interprete, gravem & profundum soporem. Id. Gen. XV, 12. κάρος, & 1 Reg. XXVI, 12. Sic apud Plutarchum in Antonio de Cleopatra p. 949. καὶ σχεδὸν ἐν πᾶσι μόνον ἴδρυσκε τὸ δῆγμα τῆς ἀσπίδος, ἂν σπασμῷ καὶ ἐπιπλημῶ κάρου ὑπνῶδη καὶ καταφορὰν ἰφιλέμοισιν, ἰδρῶτι μαλακῇ τῇ προσώπῳ καὶ τῶν αἰδητηρίων ἀμαυρῶσι παραλυομένων ραδίως, καὶ δυσχραινόντων πρὸς τὰς ἐξηγίσεις καὶ ἀναλύσεις, ὥσπερ εἰ βαθείας καθύδοις. Quæ ita reddit Interpres: Acque in omnibus fere unicum invenit aspidis morsum citra contractionem membrorum vel germitum, gravem soporem & torporem inducere, cum faciei molli sudore, & sensuum stupore facile elanguescantium, & ægre ferentium, sicut qui somno merfi alto sunt, expergefieri & excitari.

Καρύωμας, capite gravor, vertigine laboro. כרורי niph. somno obruor, Sym. Pf. I. XXV, 6. כרורי. Id. Jud. IV, 21. כרורי. Lex. Cyrilli MS. Brem. Καρυθίς, σκοτεινός, (MS. vitiose σκοτεινός) τὴν κεφαλὴν σιωδῆς, τὴν κεφαλὴν βαρυθῆς, Καρυθῆς, vertigine tenebricosa laborans, caput agitans, capite gravatus. Hesychius: Καρυθῆς, τὴν κεφαλὴν σιωδῆς, (leg. e Gloss. Brem. σιωδῆς) μεθυδῆς, ἢ βαρυθῆς. (legend. forte βαρυθῆς e Gloss. Brem. quemadmodum & apud Suidam exponitur βαρυθῆς τῇ κεφαλῇ.) Καρυθῆς, caput agitans, inebriatus, vel gravatus. חג exulto, Jer. LI, 39. μεθύσω αὐτὰς, ἵνα καρυθῶσι, καὶ ὑπνώσωσι ὕπνον αἰώνιον, inebriabo illos, ut capite graventur, & dormiant somnum æternum.

Καρῦχα, carruca, currus, vecturæ genus. כרר Sym. Es. LXVI, 20.

Καρβάσιος, carbasinus, ex carbaso factus. כרס ותכלה כרס carbasus & hyacinthus, Esth. I, 6. ἐν αὐλῇ οἶκου τοῦ βασιλέως

κατοικίῃ βυσσίοις καὶ καρπασίαις (c. καταπίτῃμασι, in atrio domus regis ornato aulaeis byssiis & carbasinis. Suidas: Καρπασνοὶ, κορτίαι. Καρπασινί, cortinae. Ratio autem, cur Graeci interpretes duas voces והכלת כרפס carbafum & hyacinthum significantes, una καρπασίαις reddiderint, procul dubio hæc est, quod linum carbasinum hyacinthini sive cærulei coloris, (nam veteres per hyacinthum lapidem cæruleum intellexisse, docet Braunius de Vest. Sac. Hehr. L. II. c. 14. §. 153.) fuerit. Inde enim Virgilius de Tyberino, qui cæruleo vestitu olim pingebatur, scribit, quod carbafus eum glauco amictu velaverit. En ipsa ejus verba e. lib. VIII. Æneid.

— eum glauco tenuis velabat amictu
Carbasus.

Conf. Ad. Turneb. Advers. L. XXIV. c. 40. p. 832.

Καρτίζομαι, percipio fructum, reditus accipio. אכל edo, Al. Jos. V, 12. ἡκαρίσαντο. פרי fructus, Prov. VIII, 19. βελτίον ἐμὲ καρτίζομαι ὑπὲρ χειρῶν, reditus mei præstantiores sunt auro. Hesychius: Καρτίζομαι, προσδιδύσθαι. (leg. προσδίδυσθαι) Καρτίζομαι, reditus accipere. Lex. Cyrilli MS. Brem. Καρτίζομαι, καρπῶν. Καρτίζομαι, fructus percipere.

Κάρπιμος, fructiferus. פרי Gen. I, 11.

Καρπίβαντος, qui fructus ad edendum aptos profert. באכל cibis, Deut. XX, 20.

Καρπὸς, fructus, it. manus. אר fructus recens, Al. Cant. VI, 10. καρπὸν. אכא Chald. Deut. IV, 9. 18. בכורים plur. primitiæ, Nah. III, 12. וסרה cantus, it. res decantata, laudatissima, Gen. XLIII, 11. יכול proventus, Deut. XI, 17. Ps. LXVI, 5. יד manus. Prov. XXXI, 20. καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ, manum autem extendit pauperi. ידו oleum, Jer. XXXI, 12. כף manus, Ps. CXXVII, 2. τὸς πόους τῶν καρπῶν σου φάγεσαι, labores manuum tuarum comedas. Ubi Schol. 'Οι ὁ καρπὸν ἢ τὴν ὑπεκαρίαν ἐκάλεσαν, ἅλλὰ τὸ μῦρον τῶν χειρῶν. LXX. καρπὸν non proventum appellarunt, sed partem brachiorum. Quo sensu etiam, ut ibidem observatur, occurrit 1 Sam. V, 4. Sic etiam Aristoteles Part. I. de Part. Anim. τὸν καρπὸν ἄρθρον ἵσται τῆς χειρὸς καὶ βραχίονος. καρπὸν esse articulum manus vel brachii docet. Conf. Drusium Miscell. Cent. I. c. 26. פרי fructus, Ps. CXXXI, 11. ἐκ καρπῶ τῆς κοιλίας σου, ex fructu ventris tui. Vid. & Gen. XXX, 2. Thren. II, 20. Mich. VI, 7. & conf. Luc. I, 42. & Auctores Wolfio ad h. l. p. 565. allegatos. Prov. XII, 15. ἀπὸ καρπῶ στόματος, de fructibus oris. Vid. & Prov. XVIII, 20. Prov. XXXI, 31.

31. ἀπὸ καρπῶν χειλίων αὐτῆς, *ex fructibus labiorum ejus*. ידִיד part. fecm. Kal א פרו fructifera, Ezech. XIX, 10. פִּרִי plur. ex פִּר juvenis, (hic legitur videntur פִּרִי) Jer. I., 27. Of. XIV, 3. Conf. Ebr. XII, 15. & ad h. l. *Wolfium* p. 82. מִן הַפְּרוֹת desiderium, Prov. XIX, 22. הַפְּרוֹת proventus, Prov. III, 0. ἀπ' ἀρχῆς αὐτῶν ἀπὸ τῶν καρπῶν δικαιοσύνης, *primitias illi offer a fructibus tuis justitiæ*. Prov. X, 17. καρποὶ ἀσθεῶν ἀμαρτίαι, *fructus impiorum peccata* Prov. XVIII, 20. ἀπὸ δὲ καρπῶν χειλίων αὐτῶν ἱμᾶνηθήσεται, *fructibus labiorum suorum satiabitur*. הַפְּרוֹת proventus, Eccl. XXVII, 6. *Hesychius*: Καρπός, τὸ ἀρθρον (sic enim bene legit *Schrevelius* pro ἀρθρον) τῆς χειρὸς, καὶ σῖτος, καὶ τίσις, καὶ τὰ ἱμάτια. Καρπός, *articulus manus, & frumentum, & liberi, & lanæ*.

Vid. alibi καρπὸς ζωῆς.

Καρποφορίῳ, fructum fero. נוֹב abunde profero, Sym. Pf. XCI, 11. καρποφοροῦσι. פִּרִי floreo, Hab. III, 16. Vid. & Sap. X, 7.

Καρπιφόρος, fructiferus. פִּרִי semen, Jer. II, 21. פִּרִי fructus, Pf. CVI, 34. CXLVIII, 9.

Καρπῶν, fructum decerpo, it. sacrificium offero. אֶכֶל edo, Jos. V, 12. בָּקֵר pih. aufero, Deut. XXVI, 14. ἐκ ἐκάρπωσα (sc. τι) ἐκ' αὐτῶν, *non decerpsi aliquid ab illis*. Cant tr. puer. v. 11. ὅτι τόπος καρπῶσαι ἵνατίον σου, *neque locus sacrificium offerendi coram te*. Gloss. MS. in Cant. Script. Καρπῶσαι, *θυσιάσαι*. Καρπῶσαι, *sacrificare*.

Vid. alibi Δῶρον καρπῶν.

Κάρπωμα, oblatio, sacrificium, victima. אֵשׁ ignis, Num. XVIII, 9. אֵשׁ sacrificium igne absumendum, Exod. XXIX, 25. 41. Lev. II, 9. אֵשׁ אֵלֶּיךָ cibis igniti sacrificii, Lev. III, 16. הֵלֶךְ holocaustum, Exod. XXX, 9. XL, 6. הַזֶּבַח Theod. Jos. V, 12. Suidas: Κάρπωμα, *θυρία, προσφορά*. Κάρπωμα, *sacrificium, oblatio*. *Hesychius*: Κάρπωμα, κέρδος, γένος, σπέρμα, προσφορά, δῶρα, θυρία. Κορπωμα, *lucrum, genus, semen, oblatio, dona, sacrificium*.

Κάρπωσης, idem. אֵשׁ Lev. XXII, 22. הֵלֶךְ Job. XLII, 8. ποιῆσαι κάρπωσην ὑσὶν ἡμῶν, *offeret sacrificium pro vobis*. Vid. & Lev. IV, 10. Sir. XXX, 18. τί συμφέρι κάρπωσης ἰδῶλω; *quid prodest sacrificium idolo?* *Hesychius*: Κάρπωσης, *θυρία Ἀφροδίτης ἐν Ἀμαθύντι*. Κάρπωσης, *sacrificium Veneris Amathunte*.

Καρπῶτες χιτῶν, tunica talaris, manicas usque ad carpum habens. כִּטְמִי plur. frusta, 2 Reg. XIII, 18. 19. אֵלֶּי ἰθὶ habent

habent ἀσραγάλωτος, *talaris*, *Symmachus* χειρῶντες, *manicula*. *Aquila* autem pariter καρπῶτες. Sic enim *Theodore-*
tus Quæst. ad lib. Regum, & ex eodem *Procopius Gazæus* ἡ
 Ἀρόλας καρπῶτος, αἰτὶ τὰς καρπὰς ἰνυφασμένους ἔχων, οἱ οὖν δὲ
 αὐτὸν καλῶσι πλυμαρικόν. *Aquila* vocatur καρπῶτος fructus in-
 textos habens. Hodie plumata dicitur. Sed καρπῶτος dici d
 LXX. & *Aquila* non propter inextos fructus, sed quod
talaris fuerit, & manicata usque ad carpum; ex *Pofidonio*
Stoico apud *Athenæum* Lib. XII. ostendit *Braunius* de Vest.
 Sacerd. Hebr. L. I. c. 17. § 279. p. 313. qui hic conferri
 meretur. De eadem Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Καρπῶτος, χει-
 ρῶν ἀπὸ τραχήλου ἕως τῶν ἀκρῶν τῶν ποδῶν φθάνει, καὶ τὰς χει-
 ρίδας ἐν τοῖς ἀραχίσι κατισφινύσκει. ὕτως καὶ ὑποδύτης χειτῶν
 ἔχον ἱπποδύτης χειρῶντος ἕως τῶν σφυρῶν ἀσραγάλωτος. Καρπῶ-
 τος, tunica a collo usque ad extremitatem pedum pertingens, &
 manicas brachiis adstrictas habens. Ita etiam tunica, quæ
 ὑποδύτης, vel ἱπποδύτης dicebatur, manicata, ad talos pertin-
 gens, *talaris*.

Κάρρος, currus, rheda. 3 Efd. V, 781

Κάρταμος, canistrum, cophinus, corbis in angustum de-
 finens, cavea viminea. 777 4 Reg. X, 7. 777 corbis, Deut.
 XXVI, 4. λήψεται ὁ ἱερεὺς τὸν κάρταμον, accipiet sacerdos co-
 phinum. 7777 plur. corbes vindemiatoriarum, Jer. VI, 9.
 ἐπὶ τὸν κάρταμον αὐτοῦ. *Nidas*: Κάρταμος κέφινος ὀξύς τῶ
 κάρτω. Καρταμός, *cophinus* infra acutus. Apud *Hesychium*
 Κάρταλον dicitur τὸ πλεκτὸν ἀγγεῖον ἐν τοῖς ὀψαρτύτοις, κλο-
 βός. Ubi pro Κάρταλον *Bocharius* Hier. P. I. L. II. c. 55.
 p. 662. & P. II. L. XI. I. p. 90. legendum censet Κάρταλ-
 λον, & pro πλεκτὸν ex *Aristotele* πλεκτὸν, & κλωβός vel κλω-
 ρός pro κλωβός. Sed apud *Aristotelem* potius pro πλεκτὸν re-
 ponendum πλεκτὸν puto. Quod autem apud *Hesychium* pro
 κλωβός legendum sit κλωβός, firmat Lex *Cyrilli* MS. Brem.
 ubi ita: Καρτάλλω, κλωβὸς ξυλίνω. Καρτάλλω, cavea lignea.
 Legend. & hic videtur Καρτάλλω ex Sir. XI, 31. πέρδιξ θή-
 ριον ἐν καρτάλλω, perdix venator in cavea. Conf. *Dri-*
sium ad h. l.

Καρτερίω, forti animo sum, duro, perduro, tolero, pā-
 tienter fero. 708 pih. roboro, Ef. XLIV, 14. 7777 Job.
 II, 9. μέχρι τίνας κ. ριπίσεις, quousque perdurabis? 7777 ex
 clamo, El. XLII, 14. ὡς ἡ τίς τεσσα ἐκατέρησα, tanquam
 fortitudo perduravi 7777 fortitudo, *Aqu. Zach. XII, 5.*
καρτέρησαι. Vid. & Sir. II, 2. XII, 19. 2 Macc. VII, 17.
Glossæ veteres: Durat. καρτερίω, μακροθυμίᾳ, ὀκονίᾳ. Δύ-
 γανι. ἐκατέρησαι. Conf. *Ramiresium* de Prad. Pentec. cæp.
 IX. p. 53.

PARS II.

P

Κάρ

Καρτερός, fortis, validus, vehemens. 2 Macc. X, 29. XII, 35.

Καρτίον, corroboro. קרן *Aqu. Theod.* Prov. XXXI, 17. Ef. XLIV, 14. *καρτίωνος.*

Κάρυα, nux. נחמ Cant. VI, 10. *εις κήπον καρύας κατίβη, in hortum nucis descendi.*

Καρύσιος, nuceus. ή corylus, Gen. XXX, 37. קר amygdala, Jer I, 11.

Καρύσκος, nucula, amygdala. Hinc *ἐκτετυπωμένοι καρύσκεις, & καρύσκεις*, exsculpi in modum nucum, vel amygdalarum. קרש part. plur. קרש amygdalati, i. e. amygdalæ speciem referentes, Exod. XXV, 33. 34. XXXVII, 20. 21. Conf. *Drusium* ad Exod. XXV, 33.

Κάρυον, nux, & speciatim amygdala. קר Gen. XLIII, 11. *κάρυα, amygdalas.* Vid. & Num. XVII, 8. *Suidas*: *Κάρυα, τὸ δένδρον. κάρυα δὲ ὁ καρτὶς. Καρύα, nux arbor. Κάρυα autem fructus ejus. Heraclius Ephesius*: *Κάρυα ἐκάλεον καὶ τὰς ἀμυγδαλὰς καὶ τὰ ἰὺν καστάνια. Κάρυα vocabant & amygdalas, & quas nunc castaneas appellant. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 496. Hesychius*: *Καρύαι, (Phavorinus interfert λίγυσι) τὰς ἀμυγδαλὰς καὶ καστάνιας. Καρύαι, ita vocant amygdalas arbores & castanias.*

Κάρφος, festuca. קר decerptum, Gen. VIII, 11.

Καρχαρίμνος, saltans. כרכר *Aqu.* 2 Reg. VI, 16. Imitatur vocem Hebraicam.

Καρχαδόνιος, Carthaginensis. it. gemmæ nomen. chalcodon, carbunculus. כרכר Sym. Ef. LIV, 12. *καρχαδόνιον.* Conf. *Vitring.* ad h. l. p. 695. b. & *Braunium* de Velt. Sac. Hebr. L. II. c. 11. §. 108. ubi *καρχαδόνιον* significare *carbunculum* pluribus ostendit. קרש Tharhis, Ezech. XXVII, 12. 25. XXXVIII, 13.

Καρχαδὼν, Carthago. קרש Tharhis, Ef. XXIII, 1. 10.

Κάρσιος, sopor, veternus, somnolentia. קרש horror, *Aqu.* Pf. LIX, 3. *καρσίους.*

Κασία, κασσία, casia, cassia, cortex odoratus arboris in Arabia & Ægypto nascentis. נח Ezech. XXVII, 17. קר Pf. XLIV, 10. Conf. *Lampium* Exerc. in Pf. XLIV, p. 307. seq.

Καστίγιος, stannum. כרל Num. XXXI, 22. Ezech. XXII, 18. *Aqu. Sym. Theod.* Ef. I, 25.

Κάρο,

Κάβν, ipsa vox Hebr. נֶפֶץ cistula, atramentarium, vel theca calamorum. Aqu. Theod. Ezech. IX, 2. Hieronymus: Quodque Aquilæ prima editio & Theodotio dixerant κάβν, pro quo in Ebræo legitur נֶפֶץ. cum ab Ebræo quaererem, quid significaret, respondit mihi, Græco sermone appellari καλαμάριον ab eo, quod illo calami recondantur. Nos atramentarium ab eo, quod atramentum habeat, dicimus. Multi significantius thecas vocant, ab eo, quod thecæ sint scribentium calamorum. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 585.

Κατὰ, secundum, juxta, versus, ad, sicut, ante, contra, contra, de, post, super. κατ' Exod. I, 14. 2 præfix. Num. XII, 1. & XXI, 5. κατὰ Μωϋσῆν, contra Moysen. γὰρ post, Jud. III, 22. ἀπέκλεισε τὸ εἶμαρ κατὰ τῆς φλογὸς, occludebat pinguedo foramen post aciem: Jud. III, 23. ἀπέκλεισε τὰς θύρας τῷ ὑπὲρ κατ' αὐτῷ, claudebat valvas caenaculi post eum. דבר verbum, 2 Par. IX, 24. κατ' ἑνιαυτὸν ἰς ἑνιαυτὸν, singulis annis. כִּי secundum sufficientiam, i. e. quantum sufficit, Deut. XXV, 3. κατὰ τὴν ἀσέβειαν αὐτῷ, juxta impietatem ipsius. כִּי idem quod כִּי אֵל, de, 1 Reg. VII, 16. κατ' ἑνιαυτὸν ἑνιαυτῷ, singulis annis. Zach. XIV, 16. κατ' ἑνιαυτὸν sc. ἕκαστον, singulis annis. דרך via, Ezech. XL, 6. 33. εἰς τὴν πόλιν τὴν βλέψαν κατὰ ἀνατολὰς, in portam quæ spectabat ad orientem. Vid. & Ezech. XLIII, 1. 4. & conf. Act. XXVII, 12. דרך descendo, Thren. III, 47. כִּי לֹא θ regione, Exod. XXVI, 9. XXVIII, 33. Lev. VIII, 6. Num. VII, 3. כִּי idem, Exod. XXVIII, 27. XXXIX, 19. כִּי sicut, Job. I, 8. כִּי יְהוָה (sc. ἀδελφός) κατ' αὐτὸν ἐπὶ τῆς γῆς, non est aliquis similis illi in terra. Vid. & Job. IX, 32. XII, 3. XXXVI, 22. כִּי sicut, Job. XLII, 15. כִּי ἰσορροπῶν κατὰ τὰς θυγατέρας ἰὼβ βελτίους αὐτῶν, & non ἰσυνιενbantur, quæ similes erant pulchritudine filiabus Jobi. Thren. I, 12. ἴδτε ἐν ἔσθῃ ἄλγος κατὰ τὸ ἄλγος μου, videte num sit dolor similis meo. Vid. & Ps. LXXXV, 7. & conf. Sir. VI, 24. & ad h. l. Fulleri Misc. Sacr. L. I. c. 5. p. 49. Similiter præpositio κατὰ usurpatur Herodoto L. I. c. 121. ubi Aftyages ad Cyrum: Ἐλθὼν δὲ ἐκὼ, πατέρα τι καὶ μητέρα ἐπὶρρίσσει, ἢ κατὰ Μιτραδάτην τι τὸν βασιλεὺς καὶ τὴν γυναῖκα αὐτοῦ. Eo autem perveniens, & patrem & matrem invenies, Mitradati bubulco & uxori ejus minime similem. דָּן coram, Gen. II, 18. ποιῶσμεν αὐτῷ βοηθὸν κατ' αὐτὸν, faciamus illi adiutorem similem ipsi. Conf. v. 20. ubi βοηθὸς ἄνωγος αὐτῷ exponitur. Sic & Sir. XVII, 3. καθ' αὐτοῦ (juxta Rom. ed. legitur ἑαυτοῦ, sed reponendum videtur αὐτοῦ vel ἑαυτοῦ) ἰσίδυσεν αὐτὸς ἰσχυὸν καὶ κατ' ἰκίνα αὐτῷ ἐποίησεν αὐτὸς, ad similitudinem suam induit illos robore, & ad imaginem suam fecit illos. Hesychius: Κατ' αὐτοῦ, ἑαυτοῦ.

αὐτῶ. Κατ' αὐτοὺς, *similem ipsi*. Conf. Gal. IV, 28. & ad h: 1. *Wolffium* p. 765. כַּרְבַּן לִּי e regione, Ezech. 1, 12. כַּרְבַּן idem, Exod. XXXIX, 19. Ezech. XL, 19. כַּרְבַּן latius, Exod. XXVII, 12. Lev. XIII, 41. כַּרְבַּן juxta, Lev. XXV, 52. Num. VII, 5. 2 Par. XXXI, 7. Job. XXXIII, 6. Postremo loco ita: עָנִי כַּת' עָנִי, καὶ ἐγὼ κατὰ σι, *si adversus me, & ego adversus te*. וְדָל ad os, Gen. XLVII, 12. Lev. XXVII, 16. וְדָל hy idem, Deut. XVII, 10. וְדָל ad faciem, Lev. IV, 6. וְדָל idem, Exod. XXX, 6. κατὰ πρόσωπον ἰλασμοῦ, *ad faciem propitiatoris*. Ezech. 11, 11. κατὰ τὴν αὐλὴν τῶν γυναικῶν, *ante aulam mulierum*. Job. XXXIII, 5. עָנִי כַּת' עָנִי, *si contra me*. וְדָל hy idem, Gen. 1, 20. κατὰ τὸ στερέωμα τῷ ὕψους, *versus firmamentum caeli*. 1 Par. V, 10. κατὰ ἀνατολῆς, *versus orientem*. hy Job. XII, 14. ἐὰν κλισθὴ κατ' ἀφ' ἑαυτοῦ, *si claudat post hominem* Ps. II, 2. κατὰ τὸ Κυρίου καὶ κατὰ τὴν χεῖρα αὐτοῦ, *contra Dominum, & contra unctum ejus*. וְדָל in claudicatione, Ps. XXXIV, 18. κατ' ἐμὴν ὑπερέσθηναι, *super me latitantur*. γρὸς a fine, Jer. XIII, 6. ἐγὶντο καθ' ἡμέρας πολλὰς, *sebat post dies multos*. וְדָל essentia, Job. XI, 6. διπλῆς ἵασι τὴν κατὰ σι sc. ἑαυτοῦ, *duplex portio erit tui similium*. *Hesychius*: Κατὰ σι, ὅμοιος σοι Κατὰ σι, tui similis. Vulgo hæc verba cum antecedenti glossa male conjunguntur, hoc modo: Κατὰ σαυτοῦ, ἑστὶ σὺ, κατὰ σι, o. c. Similiter *Callimachus* κατ' ἐμὴν usurpat. Epigr. f. v. 4. ubi ita:

Νόμῳ καὶ πλῆτ' καὶ γούῳ κατ' ἐμὴν.

Virgo & divitiis & genere mihi similis.

Sir. X, 2. κατὰ τὸν κριτὴν τῆ λαῶ. ἔτω καὶ οἱ λειτουργοὶ αὐτοῦ, καὶ κατὰ τὸν ἡγούμενον τῆς πόλεως πάντες οἱ κατοικοῦντες αὐτῶν, *qualis judex populi, talis & ministris ejus, & qualis ille, qui præest civitati, tales omnes, qui incolunt illam*. Vid. & Sir. XVI, 12. 2 Macc. II, 17. ἐν ταῖς ἀναγραφαῖς καὶ ὑπομνηματισμοῖς τοῖς κατὰ τὸν Νηεμίαν, *in scriptis & commentariis Nehemiae*. Ita τὸ κατὰ Ματθαῖον εὐαγγέλιον dicitur *Evangelium Matthæi*. Conf. Auctores laudatos *Wolffio* in Cur. p. 3.

Κατὰ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, *tanquam animam suam, tanquam se ipsum*. וְדָל animam suam. Aqu. 1 Reg. XX, 17. Τὸ κατ' ἐμὴν, *meum*. וְדָל sterquilinum, (*legisse videntur ὅτι*) οἶκος αὐτοῦ τὸ κατ' ἐμὴν προκρίνεται, *domus ejus mea fiet*.

Vid. alibi καθ' Ἀπαι. κατ' Ἀρχάς. κατ' Ἀυτὸ κατὰ τὸ Ἀυτὸ. τὰ καθ' Ἀυτοῦ. καθ' ἑαυτοῦ &c. κατὰ τὸ Ἐισθός, in Ἐθῶ καθ' ἑαυτοῦ. καθ' ἡμέρας. καθ' ἡμέρας ἡμέρας. κατὰ Κιθλαῶς. Καταμύνας & κατὰ μύνας. κατὰ Μικροῦ. κατὰ Μικροῦ μικροῦ.

Κατὰ

Κατὰ καὶ κατὰ, eodem modo ac, Deut. I, 17. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μεγάλον (Hebr כְּקָטָן כְּגָדֹל) κρινῶς, *partem eodem modo ac magnam judicabis.*

Καταβαίω, descendo. וָבֹא venio, Cant. V, 1. וָבֹא via, Ezech. XLVII, 16. וָבֹא hiph. a וָבֹא tangere facio, Es. XXV, 12. וָבֹא celeufma, Jer. LI, 14. וָבֹא hiph. a וָבֹא stratum pono, Ps. CXXXVIII, 7. וָבֹא hiph. a וָבֹא expando, 3 Reg. VI, 31. וָבֹא hithp. abscondo me, Job. XXXVIII, 30. וָבֹא moveo me, 2 Reg. V, 24. וָבֹא eo, Exod. XIX, 10. 1 Reg. XXIV, 8. וָבֹא Gen. XI, 5. κατέβη Κύριος, *descendebat Dominus.* Vid. & Gen. XVI 1, 17. & conf. Cl. Elfner. ad Act. XIV, 11. p. 421. Exod. XIX, 18. τὸ ὄρος τὸ Σινᾶ ἱκαρίζετο ὅλον, διὰ τὸ καταβιβασθῆναι ἐκ αὐτοῦ τὸ Θεὸν ἐν πυρὶ, *mons Sina sumabat totus, quod descenderat super illum Deus in igne.* Conf. Ps. XVII, 11. CXLIII, 6. Sic & gentilibus Jupiter καταβάτης dicebatur, quod fulminibus & tonitribus descendere videbatur. Conf. Doct. Burmanni Diil. quam inscripsit Ζεύς καταβάτης, & Kusteri not. ad Suid. v. Καταβάτης. Es. LV, 10. ὥσπερ γὰρ ἂν καταβῇ ὁ ὕψος, ὃ χεῖν ἐκ τοῦ ὕψους, *quemadmodum enim descendit, h. e. decidit, pluvia, vel nix de calo.* Conf. Matth. VII, 25. Es. LXIII, 14. κατέβη πνεῦμα παρὰ Κυρίου, *descendebat Spiritus de calo* ψ. fum, Gen. XLIV, 26. ὁρῶ liquescio, Jos. V, 1. וָבֹא profugio, Nah. III, 7. וָבֹא fluo, Deut. XXXII, 2. וָבֹא descensus, Job. XVII, 16. וָבֹא Chald. Dan IV, 10. 20 וָבֹא niph, appareo, Deut. XXXI, 15. κατέβη Κύριος ἐν στήλῃ πυλῆος, *descendebat Dominus in columna nubis.* וָבֹא aspicio, Jos. XV, 7. וָבֹא prosequor, Jud. III, 28. וָבֹא revertor, Gen. XLIII, 13. וָבֹא habito, Exod. XXIV, 16. וָבֹא submergor, Amos. IX, 5. καταβάσιναι ὡς ποταμὸς Ἀιγύπτου, *defluet tanquam fluvius Aegypti.* Sir. XXXV, 15. ὥχι δάκρυα χείρας ἐπὶ σιγῶν καταβάσιναι; *nonne lacrymae viduae super maxillam defluunt?*

Καταβάλλω, dejicio, diruo, destruo, cædo, occido, prosterno, it. fundo, construo. וָבֹא lacryma, Es. XVI, 9. וָבֹא hiph. a וָבֹא Incert. Job. XL, 27. וָבֹא hiph. a וָבֹא cadere facio, 4 Reg. III, 19. πᾶν ξύλον ἀγαθὸν καταβαλεῖτε, *omnes arbores bonas cædetis.* Vid. & v. 25. 4 Reg. VI, 5. 4 Reg. XIX, 7. καταβαλεῖ αὐτοὺς ἐν ῥομφαίᾳ, *occidam illum gladio.* Vid. & 2 Par. XXXII, 21. Jer. XIX, 7. Ezech. XXXII, 12. Ps. XXXVI, 15. Ezech. XXX, 22. καταβαλεῖ τὸν μάχαιραν αὐτοῦ, *dejiciam gladium ejus.* Dan. XI, 12. καταβαλεῖ μυριάδας, *prosternet myriades.* Hefychius: Καταβαλεῖ, ἀποκτείνει, καταλύσει, νικήσει, ῥήψι. Καταβαλεῖ, occidet, destruet, vincet, prosternet. Conf. Sir. VIII, 27.

2 Macc. VIII, 18. & Apoc. XII, 10. & ad h. l. Cl. Alberti p. 489. & ill. Spanhemium ad Julian. p. 262. יוֹת Jot, XII, 14. *ὡς καταβάλῃ, τις ὀικοδομήσῃ, ἢ destruat, quis adificabit.* Vid. & Ezech. XXVI, 4. 12. הִפּוֹ הִיפּ. de primo, Ec. XXVI, 5. πόλεις ἐχυραὶ καταβαλῶν, *urbes munitas dirues*, Phavorinus: *Καταβάλλω, ἱρύπω, ἀφω.* *Καταβάλλω, diruo, tollo.* שׁוֹנִי desero, Ezech. XXIX, 5. XXXI, 12. רָגַז Ezech. XXVI, 9. רָגַז rumpo, Job. XVI, 14. Prov. XXV, 29. *פִּילֹס תֵּא תֵּיחָא* (pro *κατὰ τὰ τείχη*) *καταβεβλήμην, urbs muris diruta.* פִּיחִי pih. Ezech. XXVI, 4. *καταβαλῶσι τὰ τείχη, mures diruent.* ׀׀׀׀ odio prosequor, Job. XVI, 9. 2 Macc. II, 13. *καταβαλόμενος βιβλιοθήκην, fundans vel construens bibliothecam.* Conf. *Καταβάλω.*

Καταβαρύνω, degravo, it. molestia afficio. נָבַר vir, Joël. II, 8. *καταβαρυνόμενοι ἐν τοῖς ὅπλοις αὐτῶν, gravati armis suis.* נָבַר gravis sum, 2 Reg. XIII, 25. *καὶ ἔμην καταβαρυνθῆμαι ἐπὶ σὶ, ὅτι ne molesti tibi simus.* כָּבֵד gravis, 2 Reg. XIV, 26. *καταβαρύνει ἐπ' αὐτὸν, gravabat illum.* Sir. VIII, 18. *ὡς μὴ καταβαρύνῃται κατὰ σοῦ, ne molestum se tibi praebeat.*

Καταβάσις, descendens. Sap. X, 6.

Κατάβασις, descensus. יָרַד via, Ezech. XLVIII, 1. יָרַד part. descendens, Incert. 4 Reg. XII, 20. יָרַד Jos. X, 11. *ἐν τῇ καταβάσει Βηθורάν, in descensu Bethoron.* Conf. 1 Macc. III, 24. & Luc. XIX, 37. 3 Reg. VII, 28. Mich. I, 4. יָרַד infm. a יָרַד descendendo, 1 Reg. XXIII, 20.

Ὅρος καταβάσις, mons descensus. מִדְבָּר desertum, Jos. VIII, 24.

Καταβδύσσομαι, abominor. עָבַר servio, Ezech. XXXIV, 27. *ἐν χειρὶ τῶν καταβδυσσόμενων αὐτῶν, e manu eorum, quibus illi abominationi sunt.*

Καταβιάζομαι, cogo, adigo, compello. הִחִיף hiph. confirmo, Exod. XII, 33. *καταβιάζοντο οἱ Ἀγύπτιοι τὸν λαόν, Egyptii adigebant populum.* עָצַב infisto, Gen. XIX, 3. *καταβιάζον αὐτὸς, καὶ ἐξέκλιναν πρὸς αὐτὸν, adigebat illos (Lothus,) ὅτι diverterunt ad ipsum.* עָצַב idem, 2 Reg. XIII, 25. *καταβιάζοντο αὐτὸς, καὶ ἐκ ἡδύλης, ὅτι adigebat illum, ὅτι nolebat.* Vid. & v. 27. & conf. quae notavi supra in *Βιάζω.*

Καταβιβάζω, demitto, descendere facio, dejicio, deturbo. יָרַד hiph. a יָרַד Jos. II, 18. Jud. VII, 5. Jer. LI, 40. Ezech. XXXI, 16. *καταβιβάζει αὐτὸν εἰς ἅδην, deturbat illum in infernum.* Ita Matth. XI, 23. *ὡς ἂν καταβί-*

καταβείσῃ, usque in infernū deturbaberis. Conf. Ven. Wolf. ad h. l. p. 203. cujus ibi animadversiones in Hammondianā ex Ezech. l. c. firmantur. Vid. & Ezech. XXXI, 18. & Baruch. III, 18. Aqu. Pf. LV, 8. καταβίβασσι. Incert. Gen. XXVII, 40. καταβιβάσῃ.

Καταβίβωμαι, vitam transgo. עֹכֶל עָכֵל edo cibum, Amos. VII, 12.

Καταβλῖπω, aspicio, respicio. הִנֵּה hiph. א נבֵּה Exod. III, 6. הִרְפֵּה hiph. Gen. XVIII, 16.

Καταβίωω, exclamo, vociferor. ירִי descendo, Exod. XI, 8. פִּרַּץ Exod. V, 15. XXII, 23. קָרָה Deut. XXIV, 15. Vid. & 2 Macc. VIII, 3.

Καταβήσις, clamor, vociferatio. Sir. XXXV, 15.

Καταβολή, structura. 2 Macc. II, 30. τῆς καινῆς οἰκίας ἀρχιτέκτονι τῆς ὅλης καταβολῆς φροντισίον, novae domus architectus universae structurae curam habere debet. Sic & καταβάλλεσθαι 2 Macc. II, 13. construere significat. Vid. in Καταβάλλω.

Καταβουκίω, depasco. כָּעַר : כָּעַר Exod. XXII, 5. פָּרָה Sym. Pf. LXXIX, 14. καταβουκίσατο.

Καταβίσκησις, depastio, devastatio. כָּעַר Sym. Ef. VI, 13.

Καταβραχὺν, pro κατὰ βραχὺ μίρις καιρῷ, paulatim, brevi temporis spatio interjecto. Sap. XII, 8. Phavorinus : Κατὰ βραχὺν, κατ' ὀλίγον. Κατὰ βραχὺν, paululum.

Καταβροχὴ, irrigatio, madefactio. וְיָרָה Theod. Prov. III, 8.

Κατάβρωμα, cibus, esca. עֹכֵל infin. Deut. XXXI, 17. עֹכֵל Ezech. XXI, 32. XXXIII, 27. עֹכֵל Num. XIV, 9. עֹכֵל Deut. XXVIII, 26. עֹכֵל Sym. Ef. IX, 5.

Κατάβρωσις, depastio, devoratio. עֹכֵל comedo, confumo, Gen. XXXI, 15. Vid. & Judith. VI, 3.

Καταβρώσκω, depasco, devoro. עֹכֵל edo. Neh. II, 3. 13. עֹכֵל cibus, Ezech. XXXIX, 4. Vid. & Sir. XXXVI, 8. Drac. v. 49.

Καταβυθίζω, demergo. hinc καταβυθίζω εἰς βυθόν, demergo in profundum. קָטַחְתִּי hithp. subduco me, Sym. Jer. XXXI, 22. καταβυθίσῃ εἰς βυθόν.

Κατάγαιος, inferior, q. versus terram. עֲתִיבִים plur. ex עֲתִיבָה Gen. VI, 16. κατάγαια sc. μίση. Alii legunt κατάγαια, alii κατάγαια.

Καταγέλασος, ridiculus. Sap. XVII, 8.

Κα.

Καταγιάω, derideo. נבזי היה sum contemtuī, Gen. XXXVIII, 23. נבתי erubesco, Mich. III, 7. נבתי subfano, Job. IX, 23. XXI, 3. Prov. XVII, 5. XXX, 17. נבתי exulto, Psalm. XXIV, 2. מנדי καταγλασάτωσαι με οι εχθροί μου, neque derideant me inimici mei. Hic constituitur cum casu quarto, quemadmodum & Sir. VII, 12. Alias ut plurimum cum casu secundo. נבתי rideo, 2 Par. XXX, 10. Job. V, 22.

Καταγίλω, derisio, ludibrium. נבתי Theod. Ps. XLIII, 14. 1 Macc. X, 70. ἐγὼ δὲ ἐγενόμην εἰς καταγίλωτα, ego vero factus sum in ludibrium. Phavorinus: καταγίλω, ἐπιδεικνύμενος. ἐξουθενώμενος. Καταγίλω, exprobratio, contemptus. Idem: Καταγίλω, ὁ πολλὰ κατὰ τινας γίλω. Κατάγίλω, multus adversus aliquem ejus.

Καταγέρσκω, senesco. נבתי canities, Es. XLVI, 4.

Καταγίσσμαι, versor, habito, commoror. נבתי sedeo, habito, Deut. IX, 9. κατεγιστόμην ἐν τῷ ὄρει τεσσαράκοντα ἡμέρας, commorabar in monte quadraginta dies. נבתי habitatio, Exod. X, 23. πάντων (sc. τόποις,) οἷς κατεγιστόντο, in omnibus locis, quibus habitabant. נבתי habito, Num. V, 3. ἐγὼ κατεγιστόμην ἐν αὐτοῖς, in quibus ego habito inter illos.

Καταγιώσκω, cognosco, intelligo, percipio, condemno. נבתי hiph. Deut. XXV, 1. נבתי investigo, Prov. XXVIII, 11. πᾶς δὲ τοῖμων καταγιώσκειται αὐτὸν, omnis autem intelligens cognoscet illum. נבתי Sym. Job. XLII, 6. κατεγίω. Sir. XIX, 5. ὁ ἐνδραconiόμοτος κερδία κατεγινώσκειται, latus corde condemnabitur.

Κάταγμα, fractura. נבתי dolor, Incert. Ps. CXLVI, 3. κατάρματα.

Κατάγνυμι. Vide Κατάγω.

Κατάγνωσις, condemnatio. Sir. V, 17.

Καταγογγύζω, obmurmuro. 1 Macc. XI, 39.

Καταγράφω, conscribo. נבתי hoph. iubeor ut ascendere faciam, scilicet referendo in scriptum, scribendo, 2 Par. XX, 35. נבתי Exod. XVII, 14. XXXII, 14. Num. XI, 26. Job. XIII, 26. Postremo loco ita: κατέγραψας κατ' ἐμὲ κακὰ, conscripsisti h. e. decrevisti contra me mala.

Κατάγχω, strangulo. נבתי hiph. deprimō, Theod. Jud. XI, 35. κατάρχυσσα κατ' ἐγὼς με, strangulans strangulasti me, h. e. in extremas me angustias conjecisti. Sed vid. etiam Phavorin. in Καταγίτες.

Κα.

Κατάγω, καταγύνω, κατάγυμαι, confringo. שרר abscindo, Jer. XLVIII, 25. κατιάχθη κίρας Μωάβ, *confractum est cornu Moab*. Hesychius: Κατιάχθη, (Sic enim legend. ex Jer. l. c. pro Κατιάθη) κατιδάθη, κατιβάθη, ιτιθίτο. Κατιάχθη, *confractum est, dejectum est, posuitur est*. שרר trituro, Hab. III, 11. ἐν θυμῷ κατάξεις ἔθνη, *in ira confringes gentes*. שרר 2 Reg. XXII, 35. κατάξας τόξον, *constringens arcum*. שרר frango, Al. Deut. XXXIII, 11. κάταξον ὀσφύν, *frange lumbos*. שרר dolor, Al. Pf. CXLVI, 3. κατιαγμία. שרר frango. Sym. Pf. L, 18. κατιαγύαν. Idem. Pf. LXVIII, 21. κατιάξ, & Pf. XLVII, 8. κατιάζεις. Conf. Matth. XII, 20. Suidas: Κατιάγη καὶ κατιαγοτά. κικλασμία. Κατιάγη ἔσ κατιαγότα. fraña. Phavorinus: Κατιαγός, καταδάσας, *confringens*. Conf. quæ ex Platone, Hippocrate & Lyfia affert Cl. Schwartzius Comm. Crit. Gr. L. p. 759. Kurfus Phavorinus: Κατιαγός ἔχει θέμα ἄγω, τῷ κλῶ, παραπίπτει ἔχα, ὁ μίσος ἔγα, καὶ ἐν διαλύσει ἔγα, ὅθι μοτοχὶ ὁ ἰαγός, καὶ τὸ ἐξ αὐτῆ κατιαγός. Κατιαγός. *habet thema ἄγω, frango, præteritum ἔχα, medium ἔγα, ἔσ in resolutione ἔγα, unde participium ἰαγός, ἔσ quod inde est κατιάγός*. Souceti sententiam, qui a κατάσω potius hoc derivat; vide apud Wolfium ad Matth. XII, 20. p. 213.

Κατάγω, deduco, dejicio, deturbo, facio descendere. שרר sileo, Pf. XXX, 22. καταχθίνουσιν εἰς ἄδδ, *deturbentur in infernum*. שרר hiph. a שרר venire facio, Gen. XXXVII, 27. שרר hiph. magnum facio, Es. IX, 3. שרר hiph. a שרר tangere facio, Es. XXVI, 5. שרר sed potissimum in hiph. שרר descendendo, descendere facio, Gen. XXXIX, 1. ὁ κατῆγαγον ἐκεί, *qui illum eo deducebant*. Gen. XLII, 38; κατῆγετί μου τὸ γῆρας μετὰ λύπης εἰς ἄδδ, *descendere facietis senectutem meam cum dolore in sepulchrum*. Vid. & 1 Reg. II, 6: 3 Reg. II, 6. Pf. LV, 7. ἐν ὀργῇ λαὸς κατάξεις, *in ira populos deturbabis*. Vid. & Pf. LIV, 25. Amos. IX, 2. Abd. vi: 3. & conf. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. c. 3. Jer. IX, 17. καταγαγίτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑμῶν δάκρυα, *deducant oculi vestri lacrymas*. Vid. & Jer. XIII, 17. Thren. I, 17. & conf. Sir. LXII, 20. שרר rectus sum, 3 Reg. VI, 34. שרר aspergo, Es. I. XIII, 3. שרר dominor, Thren. I, 14. שרר dispono, Pf. XXI, 16. שרר pih. q. d. sexto, i. e. sextuplici uñco ex traho, Al. Ezech XXXIX, 2. κατῆγω.

Καταδαμνῶ, domo. שרר aro, Jud. XIV, 18. ἐν μὲν καταδαμνῶσάτι μου τὴν δόμαλιν, *nisi domuissetis meum vitulum*.

Καταδαναιόμαι, consumor. Sap. V, 14. ἐν τῇ κακίᾳ ἡμῶν καταδαναιώθημεν, *in malitia nostra consumti sumus*.

Καταδίστροφός εἰμι, inferior sum. שרר cado, Sym. Job. XLII. 27.

PARS II.

Q

Ka

Καταδιπνυμι, creō, autor sum, invenio. כִּנִּי pater, Gen. IV, 20. ὅτε δ' ὁ καταδιξας ψαλτήριον καὶ καθάρην, hic invenit psalterium ἔξ citharam. Eodem sensu verbum apud alios Scriptores occurrit. *Herodotus* L. I. c. 171. καὶ γὰρ ἐπὶ τὰ ἀρώα λίσφης λυιδιόθεν, Κάρις ἱστοὶ οἱ καταδιξάντες, etenim galais cristas allegare, Cares invenerunt. Et L. I. c. 163. οἱ δὲ Θωνιαῖς ὅτοι ταυτιλῆσι μακρῆσι πρώτοι Ἑλλήνων ἰχθύσαντες, καὶ τῶντι Ἀδρίην, καὶ τὴν Τυρσηνίαν, καὶ τὴν Ἰβηρίαν, καὶ τὴν Ταρτησσὸν ὅτοι ἱστοὶ οἱ καταδιξάντες, hi vero Phocenses Græcorum primi navigationibus longinquis usi sunt, Adriamque simul ἔξ Tyrheniam, Iberiam atque Tartessum invenerunt. *Diodorus Siculus* L. I. p. 18. de Iside & Mercurio: τούτους δὲ καὶ τιλαίας καταδιξαι, καὶ πολλὰ μουσικῶς ἐισαγγήτασθαι, hos vero ἔξ sacrificiorum αὐδῶρες εἶναι, ἔξ multa mysteria instituisse. אֲרַב creō, Es. XI, 26. τίς κατιδιξέ ταῦτα πάντα; quis creavit hæc omnia? Vid. & Es. XLI, 20. XLIII, 15. נָצַי formo, Es. XLV, 18. ὅτε δ' ὁ Θεὸς, ὁ καταδιξας τὴν γῆν, hic est Deus, qui terram creavit.

Καταδιῶμαι, deprecor, rogo, precor. נִחְתֵּן hithp. gratiam peto, Gen. XLII, 21. ὅτι κατιδιῶτο ἡμῶν, cum nos precaretur. אֶלֶךְ agroto, Es. LVII, 10. ὁ κατιδιῶθης μου, non me precatus es.

Καταδιῶμι, pellis capitis. 2 Macc. VII, 7.

Καταδισμός, ligamen, ligamentum. כִּוְרִי pyh. ligor, Es. I, 6.

Καταδισμός, alligo, adstringo, obligo. Sir. VII, 9. μὴ καταδισμούσης δις ἀμαρτίαν, ne alliges bis peccatum. Al. δισμούσις. Vid. supra in Δισμός. Sir. XXX, 7. καταδισμούσιν τραύματα αὐτῶν, obligabit vulnera ejus.

Καταδιχομαι, capio, suscipio. הִכִּין hiph. אֲנִי intelligo, Deut. XXXII, 29. ταῦτα καταδιχάσῃς εἰς τὸν ἐπίστα χρόνον, hæc capiant in tempus futurum. נָדַר voluntarius, Exod. XXXV, 5. ὁ καταδιχομένος ἐν τῇ καρδίᾳ, suscipiens in corde.

Καταδίνω, ligo, obligo, alligo. שִׁחַתְתִּי hithp. diffimulo me, 3 Reg. XX, 38. שִׁחַתְתָּ Ezech. XXX, 21. XXXIV, 4. 16. שָׁמַךְ onero, Es. XLVI, 1. נִצְרָה copulatus, Num. XIX, 15. πᾶν σκῆψ, ὅσα ἔχῃ δισμός καταδίδεται ἐν αὐτῷ, omnia vasa, quæcunque vinculo in se non colligata sunt. Sir. XXVII, 21. τραῦμα καταδῆσαι, obligare vulnus. Conf. Luc. X, 34. Sir. XXVIII, 27. τὸ ἀργύριον καὶ τὸ χρυσίον σου καταδόςον, argentum ἔξ aurum tuum alliga. Conf. Δισμός & Ἐνδισμός.

Καταδιαιρώ, divido. פָּלַח pih. Joël. III, 2. τὴν γῆν μου κατιδιαιλῶτε, terram meam inter se dividebant. Hesychius: Κα-
τι-

τιδίλοιτο, καταμερίσαστο. Κατιδιόλωτο, *inter se dividebant*. Ita & in Gloss. Mss. in Prophet. nisi quod vitiose ibi legatur Κατιδιόλωτο. 23η Sym. Pf. XXVIII, 7. καταδιωρτες. 23η pih. καταδιωι τὰς γλῶσσας αὐτῶν, *divide linguas illorum*. 20α pih. extollo, Pf. XLVII, 12. καταδιόλωθε τὰς βάρεις αὐτῆς, *dividite h. e. numerate turres ejus*.

Καταδικάζω, condemno, reum facio. 27η hiph. Job. XXXIV, 29. Pf. XCIII, 21. 27η pih. reum facio, Dan. I, 10. καὶ καταδικάζετε τὸν κεφαλὴν μου τῷ βασιλεῖ, & reum faciatis caput meum regi. 27η pih. perverto, Thren. III, 35. 27η improbus, it. reus, Pf. CVIII, 6.

Καταδικη, condemnatio. Sap. XII, 27. Hesychius: Καταδικη, κατακρίσις.

Καταδιώκω, persequor, sequor, insequor, omni studio fector. 77η hiph. perturbo, 2 Par. XXVI, 20. 77η eo, i Reg XXX, 22. ἢ καταδιώξαν μὴ ἰμῶν, *non secuti sunt* (Sc. Davidem) *nobiscum*. Hic καταδιώκειν idem est, quod v. 21. περιύσθαι ὀπίσω Δαυὶδ, *ire post Davidem*, vel *sequi Davidem*. Conf. Marc. I, 36. ubi καταδιώξαν eodem sensu legitur. 27η adhæreo, i Par. X, 2. καταδιώκειν αὐτὸν ὀπίσω Σαὺλ, *persequabantur alienigenæ Saulum*. 27η fervide infector, Gen. XXXI, 36. καταδιώξας ὀπίσω μου, *fervide me insequutus es*. 27η pulso, Gen. XXXIII, 17. 27η exeo, Jos. VIII, 17. 77η niph. Mich. II, 11. καταδιώχθητε ἰδίους διώκοις, *fugistis nemine persequente*. 27η pih. a 27η averto, Thren. III, 11. 77η Pf. XXII, 8. κράτος καὶ τὸ ἔλεός σου καταδιώκει με, *optimum, & misericordia tua subsequuntur me*. Pf. XXXVII, 21. καταδιώκει ἀγαθωσύνη, *studiose sequebatur bonum*. Eodem sensu verbum simplex διώκειν passim legitur. Vid. supra in h. v. 77η curro, Joël. II, 4. 27η judico, Pf. CVIII, 30.

Καταδολισχίω, meditor. 27η incurvo me, (forte legerunt 27η) Thren. III, 20. καταδολισχίσαι ἐπ' ἐμὴ ἡ ψυχὴ μου, *meditabitur intra me anima mea*.

Καταδύλω, in servitutem adigo, servire facio. 27η : 27η Kal & hiph. servio, servire facio; Exod. I, 14. κατὰ πάνητα τὰ ἔργα, ἃν καταδύλωτο αὐτοῖς, *omnibus operibus, quibus servire illos sibi faciebant*. Vid. & Exod. VI, 5. Ezech. XXIX, 18. καταδύλωσάτω τὴν δύναμιν αὐτῶ δουλίας (pro κατὰ δουλίας) μεγάλην, *servire sibi fecit exercitum suum servitute magna*. Conf. i Macc. VIII, 18. 27η Lev. XXV, 46. αὐτοῖς καταδύλωστέ, *illos servire vobis facietis*. Jer. XVII, 4. καταδύλωσά σοι τοῖς ἰσχυροῖς σου, *te servire faciam servis tuis*. Vid. & Jer. XV, 14. & conf. 2 Cor. XI, 20.

Καταδρομή, hostilis incurſio. 2 Macc. V, 3. *Hefychius*:
Καταδρομή, ἀρπαγή.

Καταδυνασία, violenta oppreſſio. כָּבַד onus, Exod. VI, 7. קָשָׁה parit. pah. oppreſſus, Amos. III, 9. קָשָׁה Jer. VI, 6. Ezech. XXII, 12.

Καταδυνασίω, vi opprimo, ſub poteſtatem redigo, ad ſerviendum cogo, in ſervitutem redigo. כָּרַק perumpo, 2 Par. XXI, 17. נָכַר validus ſum, Sym. Pf. LXIV, 3. καταδυναſίους αὐτῶν, tyrannide me oppreſſerunt. Sic iac. II, 6. οἱ πλεῖστοι καταδυναſίουσιν ὑμῶν, divites per potentiam & tyrannidem opprimunt vos. כִּי הִכָּהּ hiph. cingo, *Al. Hab. I, 4.* καταδυναſίους. כִּי הִכָּהּ hiph. ſervire facio, Exod. I, 13. καταδυναſίους οἱ Αἰγύπτιοι τὰς οὐδὲς Ἰσραὴλ βίαι, Aegyptii vi cogeant filios Iſrael ad ſerviendum. הִשָּׁכֵה hiph. ceſſare facio, Amos. VIII, 4. הִשָּׁכֵה hithp. invaleſco, Job. XXXVI, 9. καταδυναſίους. הִשָּׁכֵה hithp. ad quaſtum abutor, Deut. XXIV, 7. הִנֵּה : הִנֵּה Kal & hiph. Ezech. XVIII, 12. πτωχὸν καὶ πίνετα καταδυναſίους, pauperem & egenum oppreſſit. Vid. & Ezech. XXII, 7. 29. & conf. Sap. II, 10. Ezech. XLVI, 19. τὰ καταδυναſίους αὐτὸς ἐκ τῆς καταδυναſίους, ut poſſeſſione illos ejiciat. כָּבַד ſubigo, Neh. V, 5. καταδυναſίους τὴν οὐδὲς αὐτῶν εἰς δούλους, καὶ εἰς τὸ θυγατέρων ἡμῶν (ſc. τοῖς) καταδυναſίους ἐμας, filios noſtros in ſervitutem tradimus, & quādam filiarum noſtrarum in ſervitutem ſunt redactæ. כָּשָׁה toilo, Mich. II, 2. γῆρας tyrannus, Eſ. XXIX, 5. γῆρας Sym. Job. XIII, 25. καταδυναſίους. קָשָׁה 1 Reg. XII, 3. Jer. VII, 5. Ezech. XXII, 29. Amos. IV, 1. קָשָׁה confringo, 1 Reg. XII, 4. Sym. Jud. X, 8. καταδυναſίους.

Καταδύνω & καταδύνω, genitus ſubeo, deſcendo, abſcondo, ſupprimo. תִּכְשֶׁה hiph. ceſſare facio, Ezech. XXVI, 13. καταδύσει τὸ πλῆθος τῶν μουſικῶν σου ſc. ὀργάνων, ſupprimet multitudinem instrumentorum tuorum muſicorum. יָבַד immergor, Jer. XXXVIII, 22. Vid. quæ ad h. l. notavi in v. Καταλύνω. יָרַד deſcendo, Exod. XV, 5. καταδύσκει εἰς βυθὸν ὡς εἰς λίθος, deſcenderunt in profundum tanquam lapides. Pf. CXVIII, 135. διέδεξεν ὕδατι καταδύσαι οἱ ὀφθαλμοί μου, datus aquarum ſubierunt oculi mei, h. e. ut apud Suidam v. Διέδεξεν verba exponuntur, κεν ὕδωρ ἐφίρειτο τὸ δάκρυον, uberim fuſæ ſunt lacrymæ. כָּבַד Mich. VII, 19. καταδύσει τὰς αἰνομασίας ἡμῶν, abſcondet peccata noſtra. נִכְסֶה niph. abſcondor, Amos. IX, 3. יָרַד καταδύσκειν ἐξ ὀφθαλμῶν μου εἰς τὰ βάθη, ſi deſcendant ex oculis meis in profundum. קָשָׁה ſubmergor, Jer. LI, 64. juxta ed. Rom. ἵτα καταδύσεται Βαβυλὼν, ita ſubmergetur Babylon.

Κα-

Καταδύσις, demersio, descensus, it. spelunca. ἡ Ἰηρ. *Agm.* Pē. XVI, 14. Pē. XXXVIII, 7. XLVIII, 2. *κατάδυσις.* Sym. Pē. LXVIII, 3. *καταδύσις.* Conf. *Fulleri Misc. Sacr.* l. III. c. 14. *חורר* horrendum idolum, 3 Reg. XV, 13. *ἔκλειψεν Ἀσὰ τὰς καταδύσεις αὐτῆς, exscidit Asa speluncas ejus.* *Hesychius:* Καταδύσις οἱ λαθεῖσι τόποι καὶ βαθύς. Καταδύσις, *loca occulta & profunda.* *Suidas:* Καταδύσις, *φωλεαὶ ὑπογῶναι.* *σπηλαία.* Καταδύσις, *cavernas.* *Cuniculos.* *Speluncas.*

Κατάδυτον, occasus, ubi sol occidit. ἡ Ἰηρ. *avum*, *Al.* Pē. XLVIII, 1. *חורר* Quint. Ed. Pē. LXXXVI, 7. *ἐν κατάδυτον.*

Καταθαρσύνω, confido. *נִפְחַן* niph. innitor, 2 Par. XXXII, 8. *καταθάρσυνεν ὁ λαὸς ἐπὶ τοῖς λόγοις, confidebat populus verbis.*

Καταθλάω, confringo. *חָרַס* conculco, Ef. LXIII, 3. *חָרַס* occisio, Pē. XLI, 14.

Καταθύμιος, animo gratus, placens. *חֶמְדָּה* ærumna, Mich. VII, 3. *καταθύμιον ψυχῆς αὐτῆς ὡς ἔστιν, quemadmodum animo suo placet, vel pro libitu suo.* *Suidas:* Καταθύμιον, *κατὰ ψυχῆς ἰσχύει.* Καταθύμιον, *animæ placens.* *חֶמְדָּה* desiderabile, Ef. XLIV, 9. *ποιῶντες τὰ καταθύμια αὐτῶν, facientes ea, quæ animo suo grata sunt.* *חֶמְדָּה* fœm. Sym. Job. XXX, 15. *Hesychius:* Καταθύμια, *ἀρίσκειν τῇ ψυχῇ, ἡδία, ἡδονα, ἢ κατὰ ἑῶν.* Καταθύμια, *quæ animo placent, suavia, quæ animo arrident, vel ad mentem.*

Καταιγίζομαι, procellosus sum. *נִפְחַן* niph. (*ש* pro *ס*) *Al.* Pē. XLIX, 4. *καταιγίδης.* *סָרַח* part. fœm. Sym. Ezech. I, 4. *καταιγίζον.*

Καταιγίς, procella, tempestas, aquarum fluætuatio. *חֶלֶל* vanitas, Ef. LVII, 13. *חֶלֶל* Pē. X, 7. *Thren.* V, 10. *סָרַח* fluætus, Sym. Pē. XLI, 10. *καταιγίδης, & Pē. I. XXXVII, 7. καταιγίσι.* *נִפְחַן* niph. (*ש* pro *ס*) procellosus sum, Pē. XLIX, 4. *סָרַח* turbo, Prov. I, 27. X, 26. *סָרַח* Pē. LIV, 8. *סָרַח* Ef. XL, 24. XLI, 16. *סָרַח* tonitru, Pē. LXXX, 6. *סָרַח* fluxus, Pē. LXVIII, 3. 19. *סָרַח* Sym. Job. IX, 17. *Hesychius:* Καταιγίς, *ἐπιφορὰ αἰῶντος σφοδρῶς, καὶ ἡ τῶν ὑδάτων ζάλη.* Καταιγίς, *impetus ventis vehementis, & aquarum fluætuatio.* Idem: *Ἐπαιγίζοντα, σφοδρότερον πνοῖντα αἶμα.* *καταιγίδης γὰρ αἱ τῶν αἰῶντων ἰμβρολαί.* *Ἐπαιγίζοντα, vehementiorem ventum spirantem.* *Καταιγίδης enim ventorum impetus.*

Καταιγίς φορητή, procella valde agitata. *סָרַח* וסָרַח *jun-*
Q 3 *tim.*

stim, Ef. XXIX, 6. **הַשֵּׁט שֶׁנֶּשֶׁה** flagellum exundans, Ef. XXVIII, 15. 18.

Καταισχυμῶς, pudor. **בִּשְׁת** Sym. Pf. XLIII, 16. **בְּלִימֹת** Sym. Mich. II, 6.

Καταισχύνω, pudore afficio, tanquam pudendum rejicio, dedecoro. **בִּשְׁת** & in hiph. **הוֹבִישׁ** vel **הוֹבִישׁ** 2 Reg. XIX, 5. 4 Reg. XIX, 26. Pf. XLII, 7. Postremo loco ita: **βουλοῦσθαι καταισχύναι**, *consilium pauperis tanquam pudendum rejecistis. Vulg. confudistis.* Jer. X, 13. XV, 9. Sym. Theod. Prov. XVII, 2. **οἱ καταισχύνοντες**, *filii pudendi.* Ita Sir. XXII, 4. **θυγάτρ' καταισχύνουσα**, *filia pudenda.* **בִּשְׁת** pudor, Jer. XVII, 18. **הוֹבִישׁ** hiph. a **וִישׁ** Ef. XXVIII, 16. Conf. ad h. l. B. Wolfium ad Rom. IX, 33. p. 204. & Cl. Breitingium Prol. in LXX. Int. T. II. cap. 1. Prop. 7. §. 27. **הַכֵּלִי : כֵּלִי** hiph. & niph. Ruth. II, 15. Pf. XLIII, 11. LXIX, 3. **הַבִּינִי** hiph. abiectionem reddo, Sym. 2 Reg. VIII, 1. **καταίσχυω**. **הוֹבִישׁ** erubescio, Pf. XXXIII, 5. **סָחַן** molo, Ef. III, 14. **כִּשׁ** exareo, Jer. L, 38. **נִכָּשׁ** niph. factus sum, 2 Reg. X, 6. XVI, 21. Sir. XXII, 5. **πατήρ καὶ ἀδελφὴ καταισχύνει**, *patrem & maritum dedecore afficit.* Ita 1 Cor. XI, 4. **καταισχύνει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ**, *dedecorat caput suum.* Tob. X, 2. **μήποτε καταισχύνηται ;** *num confusi sunt?*

Κατακαίω, comburo, exuro. **אָכַל** edo, Exod. III, 2. **בָּעָר** bullas excito, Ef. LXIV, 2. **בָּעָר** Exod. III, 3. Ef. I, 31. **הִשְׁכַּח** hiph. cessare facio, 4 Reg. XXIII, 5. 11. **יָצַח** Ef. XXVII, 5. Jer. XLIX, 2. **נָאֵשׁ** incendor igne, Ef. XXXIII, 12. **הִלָּחַ** pih. inflammo, Pf. LXXXII, 13. **מִאֲכָל** efca, Ef. IX, 19. **מִשְׂרֹפָה** combustio, Ef. XXXIII, 12. **נִכָּח** niph. Prov. VI, 28. Ef. XLIII, 2. **נִצְרַח** niph. Ezech. XX, 47. **שָׂרַח** Gen. XXXVIII, 24. & alibi passim. **שָׂרַח** comburo igne, Jer. XXXVI, 32. XXXVIII, 23. **שְׂרֹפָה** combustio, Num. XIX, 17. Deut. XXIX, 23.

Κατακαλύπτω, operimentum, tegumentum. **מִכָּה** Exod. XXVI, 14. XXXVI, 16. **סָךְ** Num. III, 31. IV, 26. **צָבָה** coma, crines, Al. Ef. XLVII, 2. **κατακαλύπτω**.

Κατακαλύπτω, operio, obvelo, obtego. **שָׁחַח** hithp. diffimulo me, 2 Par. XVIII, 29. **כָּסָה** Kal & pih. Gen. XXXVIII, 15. **κατακαλύπτει γὰρ τὸ πρόσωπον αὐτῆς**, *obvelaverat enim faciem suam.* Ita 1 Cor. XI, 7. **κατακαλύπτει τὴν κεφαλὴν**, *obvelare caput suum.* Num. IV, 5. **κατακαλύψουσιν ἐν αὐτῇ τὴν κιβωτὴν**, *operient illo arcam.* **דָּן** do, Exod. XXVI, 34.

Κα-

Κατάκλινω, incurvo. כָּרַךְ Pf. LVI, 8. חָוָה Pf. XXXVII, 6. Sym. Pf. XLI, 6. XLIII, 26.

Κατάκαρπος, frugiferus, opulentus. τῇ gloria, decus, Of. XIV, 7. ἰλαία κατάκαρπος, *olea frugifera*. חורו plur. pagl, Zach. II, 4. **κατάκαρπος κατοικίσιται** Ἱερουσαλὴμ, *opulenta habitabitur Hierosolyma*. Hesychius: **Κατάκαρπος**, πλούσιος. **Κατάκαρπος**, dives. Al. Zach. I, c. habent **κατακάρπος**. Inde Gloss. MSS. in Proph. **Κατακάρπος**, πλούσιος, ἐν ἱουδαίᾳ (leg. ἱουδαίᾳ) πολλῇ. **Κατακάρπος**, opulenter, cum benignitate multa. וְרַק viridis, Pf. LI, 8.

Κατακάρπτωσις, cinis ex consumto holocausto in altari remanens. וְרַק Lev. VI, 10. 11. Gloss. in Ostateuch. **Κατακάρπτωσις**, ὀλοκαυτώσις. **Κατακάρπτωσις**, *holocausta*.

Κατάκαυρω, adustio. כִּוֶּה Exod. XXI, 25. מָנוּה Lev. XIII, 24. מַשְׁחָה desolatio, Jer. XLVIII, 34. שָׁחַת cello, Of. VII, 4. ubi tamen pro **κατακαύματος** legend. **κατακαύσω**. Vide Cl. Breitingeri Proleg. in LXX. Int. Tom. III. plag. f. pag. 2. שָׁחַת Num. XIX, 6.

Κατακαυχάμενος, glorior. הִתְהַלַּךְ hithp. ambulo, (forte legerunt הִתְהַלַּל) Zach. X, 12. הִתְהַלַּךְ hithp. jactō me, Jer. L, 38. עָלוּ exulto, Jer. L, 10.

Κατάκλιμαι, decumbo, jaceo. שָׁכַב Prov. VI, 9. Al. 3 Reg. I, 2. **κατακίσιται**. Vid. & Judith. XIII, 17. Sap. XVII, 7.

Κατακλύω, evacuo, effundo. הִרִיק hiph. 2 רִיק Gen. XLII, 35. יָצַק effundo, 2 Reg. XIII, 9.

Κατακύνειν, pungo, it. transodio, confodio. כָּנָה pih. exscindo, Ezech. XXIII, 47. דָּקַר transfigo, Jer. LI, 4. Vid. & Judith. XVI, 10.

Κατακλῶν, confringo. כָּרַךְ pro הִתְהַלַּךְ hithp. Theod. Job. V, 4. **κατεκλάσθησαν**, שָׁחַת exstirpo, Ezech. XIX, 12.

Κατάκλειτος, inclusus. Sap. XVIII, 4. οἱ **κατακλείμενοι** φυλάσσονται τὰς οὐδὲς σου, *inclusos custodientes liberos tuos*. 2 Macc. III, 19. αἱ **κατάκλειτοι** τῶν παρθένων, *inclusa virgines*. 3 Macc. I, 18. αἱ **κατάκλειτοι** παρθένοι, *inclusa virgines*. Sic Callimacho Dactylicis αἱ παῖς αἱ **κατάκλειτοι** est *puella inclusa*. Vid. Fragment. Callim. p. 238. Conf. & Barlaei not. ad Lucian. T. I. p. 86. Grotium ad 3 Macc. I, c. Fessellii Adv. Sacr. L. II. c. 17. p. 132. & quæ notavi supra in v. Θάλασσοι.

Κατακλίσω, includo. כָּלָה Jer. XXXII, 3. כָּרַךְ incurvo me, Jud.

Jud. V, 27. קבו cubo, *Aqu.* Ec. XI, 7. κατακληθήσονται.
Vid. & Sap. XVII, 2. 6.

Κατακληροδοσία, sorte distribuo, in hereditatem do.
לנח: לנחל niph. & hiph. possidere facio, Deut. XXI, 16.
Jof. XIX, 51. Vid. & 1 Macc. III, 36. & conf. Act.
XIII, 19.

Κατακληρονομία, possideo, occupo, it. possidendum trado,
sorte distribuo, it. fortior. consequor, adipiscor. חנח hiph.
אנונ quiescere facio, 2 Reg. VII, 1. קלח distribuo, Jof.
XVIII, 2. οι κατακληρονομήσαν την κληρονομίαν αυτών, qui nos
occupaverant hereditatem suam. שר: שרית Kal & hiph. Deut.
I, 8. יושביונים κληρονομήσατε אותה, ingredienti occupate il-
lam. Vid. & Deut. III, 20. X, 11. Jof. XII, 1. Jud XI,
24. πάντα (sc. τὰ ἱθνη) ὅσα κατακληρονομήσιν ἡμῖν Κύριος,
omnes gentes, quas nobis possidendas tradidit Dominus. שרית
possessio, Abd. v. 17. לנח: לנחל: לחנח Kal. pih. hiph.
& hithp. Num. XXXIV, 18. κατακληρονομήσαι ὑμῖν τὴν γῆν,
ut forte distribuat vobis terram. Vid. & Deut. III, 28. XXXI,
7. Deut. XIX, 14. κληρονομία σου, ἣν κατακληρονομήθης ἐν τῇ
γῇ, hereditas tua, quam forte accepisti in terra. Conf. Sir.
XXIV, 9. 1 Reg. II, 8. θρόνον δόξης κατακληρονομήσιν αὐτοῖς,
thronum gloriæ illis occupandum tradens. Jer. III, 18. γῆν,
ἣν κατακληρονομήσα τῶς πατέρας αὐτῶν, terram, quam possiden-
dam tradidi patribus vestris. Zach. II, 12. κατακληρονομήσεις
Κύριος τὸν Ἰσραὴλ, Dominus Judam tanquam hereditatem possi-
debit. לנחנח possessio, Jof. XXI, 3. לחן do, Ezech. XLV,
8. כח habito, Sym. Prov. II, 21. κατακληρονομήσουσι. Sir.
XV, 6. ὄνομα αἰώνιον κατακληρονομίᾳ, nomen æternum fortie-
tur. Eodem sensu verbum simplex κληρονομίᾳ usurpatur
Hebr. IV, 1. κικληρονομήκεν ὄνομα, nomen sortitus vel ade-
ptus est. Conf. ad h. l. Auctores citatos Wolfio p. 607. &
Marc. X, 17.

Κατακληρέμαι, fortito capio. קח capio, 1 Reg. X, 20.
21. XIV, 42.

Κατακλίνομαι, recubo, discumbo. קרע incurvo me, Num.
XXIV, 9. קרע cado, Exod. XXI, 18. כרע circumeo, 1 Reg.
XVI, 11. εἰ μὴ κατακλιθῶμαι, ἕως τῷ ἰλθῶ αὐτὸν, non antea
discumbemus, quam ille veniat. קרע *Aqu.* Gen. XLIX, 9.
קאליθης. Vid. & Judith. XII, 14.

Κατάκλισις, reclinatio. כרע Sym. Of. VII, 14.

Κατάκλιτα, juxta Basilium, Ec. III, 21. (ubi juxta ed.
Rom. hæc vox legitur, in textu autem Hebr. nihil pro illa
occurrit) sunt τὰ ἐν τῇ κατακλίνομαι δι' ὑπερβολῆς τρυφῆς ταῖς
κλίταις ἐπιβελόμενα, quæ ob nimium luxum in recumbendo le-
γῃς

his imponuntur. Suidas autem κατάκλυτα interpretatur καλ-
μας, θρόνους εις ἀνάκλισιν ἐπιτηδύμους, leſſa, thronos ad recum-
bendum aptos.

Κατακλύζω, inundo, submergo, obruo. קטפ Job. XIV;
19. פס. LXXVII, 23. Dan. XI, 10. 22. 26. קטפ inunda-
tio, Dan. XI, 22. Vid. & Sap. X, 4. 19.

Κατακλυσμός, inundatio, diluvium. כבול Gen. VI, 17.
VII, 6. פס. XXVIII, 9. קטפ Dan. IX, 26. Nah. I, 8. טפ
Theod. Ef. XXVIII, 15.

Κατάκλιζω, vellico, pungo. תכרית crudelitas, Sym. Prov.
XXVII, 4. κατακλιζων.

Κατακολουθίω, subsequor, obedio. קעפ pastor, Jer. XVII,
16. κατακολουθῶν ἐπίσω σου, subsequens te. 1 Macc. VI, 23.
κατακολουθῶν τοῖς προτάγμασιν, obedire ordinationibus.

Κατακόλλω, amputo, mutilo. כחפ hiph. a כח percutio;
Al. Jer. XX, 4. κατακόλλωσιν.

Κατακοιδυλίζω, pugnis cædo. כעפ conculco, Amos. V, 11.

Κατακοιτιζω, jaculis configo. Judith. I, 15.

Κατάκοπος, defessus, labore confectus, fatigatus. קנפ
Job. III, 17. כעפ laboriosus, Jud. V, 26. Vid. & 2 Macc.
XII, 36.

Κατάκοποι πείνω, defessum facio. חלפ hiph. fatigo; Job.
XVI, 7.

Κατακόπτω, concido, decido, percutio, trucido, con-
tundo, comminuo, confringo, exscindo. קחפ Chald. aph. a
קח comminuo, Dan. VII, 23. כחפ hiph. a כח percutio;
Gen. XIV, 5. κατίκοψαν τὸς γίγαντας, percutiebant gigan-
tes. Vid. & Ios. X, 10. XI, 8. Jer. XX, 4. κατακόψουσιν
αὐτοὺς ἐν μαχαίραις, trucidabunt illos gladiis. Vid. & Jer.
XXI, 7. Sic Ælianus Var. L. VII. c. 19. πολλὰς τῶν Με-
γαρίων κατίκοψεν αἰόπλους, multos Megarensium inermes truci-
davit. Conf. & Arrianum de Exped. Alex. L. IV. p. 303.
קחפ part. hiph. exsiccans, Ef. LI, 10. κατὰκόψασα
קחפ exscindo, Al. Ef. LI, 9. κατὰκόψασα, exscindens.
קחפ כחפ exscindo & comminuo, 2 Par. XV, 16. כחפ pih.
cingo, (forte legerunt כחפ) Jud. XX, 43. כחפ pih. con-
terto, 2 Par. XXXIV, 7. אלה וידולא קאטקופי, lucos &
idola succidit. Mich. I, 7. כחפ תא גלופא אונס, קאטקופו-
פי, omnia sculptilia ejus concident. Mich. IV, 3. קאטקופו-
פי תאס מאחראס אונס ויס ארופא, contendent gladios suos in vo-
luntates. כחפ וקחפ hiph. utrumque percutio & trucido, Num.

PARS II.

R

XIV

XIV, 45. שחב mortarium, *Al. Soph. I, 12. κατακκομ-
μένην. פש dispersor, Ec XXVII, 9. τὰς λίθους τῶν βωμῶν
κατακκομμῆναις ὡς κοῖαν λεπτήν, lapides altarium comminutos,
tanquam pulverem tenuem. פש 2 Par. XXVIII, 24. κατίκο-
ψεν αὐτά, confringebat illa. Al. 4 Reg. XVIII, 16. κατίκο-
ψεν τὰς ὀφθῆς, confringebat ostia. קנה sustento, Am. I, 5.
I Macc. I, 13. κατίκπησαν ἐν τῷ τῆς Ναναίας ἱερῷ, occisi
sunt in templo Nanae. Hefychius: Κατίκπησαν, ἰφονόθησαν.
Κατίκπησαν, occisi sunt. Vid. & 2 Macc. X, 30.*

Κατάκοροι, vividi (oculi.) כחלילי rubicundus, *Aqu. Gen.
XII, 12. Alibi legitur κατακοροι, sed hæ voces suspe-
ctæ videntur Doct. ff. Montfaucono.*

Κατακοσμίω, exorno. קח pih. cingo, *Exod. XXXVIII,
29. קח Ec. LXI, 10.*

Κατακρατίω, prævaleo, firmiter teneo, premo, expu-
gno, capio, occupo, firmo, munio, domo, subjugo. שחב
mortiferus, Mich. I, 9. κατικράτησιν ἡ πληγή αὐτῆς, præva-
lebat plaga ejus. נכח *Al. 2 Reg. XI, 25. κατικράτην ἰφ' ἡμῶς
οἱ ἀδῆς, prævaluerunt nobis viri. קח hiph. a קח Sym.
2 Reg. V, 8. κατικράτηש. קח hiph. a קח clango, Jer.
L, 15. κατικράτηשתי αὐתּוּ, expugnate illam. Hefychius: Κα-
τικράτηשתי, νικήσати. Κατικράτηשתי, vincite. קח: קחתי
Kal, pih. & hiph. Jer. VIII, 5. κατικράתהשתי ἐν תּהּ פּרוּאי-
ריתּוּ אֹתָם, obfirmati sunt in electione sua. Mich. IV, 9. κα-
τικράתהשתי עוּ אֲדִינָם ὡς תּיקָתִינָם, dolores tenuerunt te tanquam
parturientem. Nah. III, 14. κατικράתהשתי תּוּ חֲצֻרֹמָתַי עוּ,
firma munitiones tuas. קח robur, 2 Par. XII, 1. ὡς ἡτοι-
μάθη ἡ βασιλεία 'Ροβοάμ, καὶ κατικράתהשתי, cum stabilitum
esset regnum Roboami, & confirmatum. קח capio, 2 Par.
XII, 4. κατικράתהשתי תּוּ פְּלִיזִי תּוּ חֲצֻרֹתֵינוּ, capiebant urbes
munitiones. Conf. I Macc. VIII, 4. XI, 49. 56. XV, 28.
שחב prehendo, Jer. XL, 10. ἐν ταῖς πόλεσιν, αἷς κατικρά-
τήשתי. in urbibus, quas cepistis. I Macc. VI, 54. κατικρά-
τήשתי אֹתָם ὁ λιμὸς premebat illos fames. I Macc. VII, 22.
κατικράתהשתי גַּן 'לֹדֹם, subjugabant Judæam. I Macc. VIII,
10. κατικράתהשתי תּהּ אֶרֶץ אֹתָם, occupabant terram illorum.
I Macc. XI, 1. κατικράתהשתי תּהּ בַּשִּׁילִים, occupare re-
gnum. Vid. & I Macc. XV, 3.*

Κατακράτος, pro κατὰ κράτος, fortiter, vehementer.
קח cum vehementia, i. e. vehementer, Jud. IV, 3. יִשְׂרָאֵל
שחב תּוּן 'יִשְׂרָאֵל κατακράτος, offligebat Israël vehementer. He-
fychius: Κατακράτος, ἰσχυρός, τιλίσις, ἀντιστάτης. Κατα-
κράτος, fortiter, perfeße, cum resistentia.

Κατακρημνίζω, præcipito, dejicio. קח hiph. dejicio,
2 Par.

2 Par. XXV, 12. κατακρήμνιζον αὐτὸς ἀπὸ τῷ ἄκρου τῆ προ-
μου, *dejiciebant illos a summo præcipitio*. Conf. *Ælianum*
L. XI. c. 5. Luc. IV, 29. & ad h. l. Cl. *Kieslingii* Comm.
de Jesu Nazareno ingrata patria exule, Lipf. 1741. alios-
que B. *Wolfio* Cur. p. 613. citatos. Adde quæ ex *Josepho*
notat Cl. *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 143. 2 Macc.
XII, 15. κατακρήμνισαυ τὴν Ἱερλχὴν, *illum qui præcipitave-
rat Jericho*. 2 Macc. XIV, 43. κατακρήμνισεν αὐτοὺς εἰς τὴς
ὄχλους, *præcipitem se dedit in multitudinem*.

Κατάκρημα, condemnatio. Sir. XLIII, 12.

Κατακρίνω, condemno. הרשיע Efbh. II, 1. הרישע
hiph. Sym. Job. XXXIV, 29. κατακρινῶ. Vid. & Sap.
IV, 16.

Κατάκρισις, condemnatio. רעה fama mala, *Incert. Num.*
XIII, 33.

Κατακρίσιν, clango. הריע hiph. a ריע *Al. Jer. L, 15.*
κατακρίσιν.

Κατακρύω, impello, pulso. *Incert. Jud. XVI, 4.*

Κατακρύπτω, abscondo, occulto. חלף transeo, Efbh. II, 18.
טון : הסיין Kal & hiph. Gen. XXXV, 4. Jer. XIII, 4.
4 Reg. VII, 8. חתר defodio, *Al. Amos. IX, 2.* κατακρυ-
βῶν : נחבא : התחבא : התיבא : niph. hiph. & hithp. Jof. X,
16. 3 Reg. XVIII, 4. 2 Par. XVIII, 24. XXII, 12.
נסתר niph. & hiph. Pf. XXX, 26. Prov. XXVII,
12. Jer. XXXVI, 19. צפן Pf. LV, 6. *Theod. Job. XXI, 19.*
κατακρύψω.

Κατακτάομαι, acquiro, possideo. כבש subigo, 2 Par.
XXVIII, 10.

Κατακυλίω, circumcludo. ככב Jud. XVI, 2.

Κατακυλίω, devolve. נלל pih. a נלל Jer. LI, 25. נלה re-
velo, (hic legerunt נלל) 1 Reg. XIV, 9.

Κατακύπτω, inclinato capite aspicio. השקיר hiph. prospe-
cto, 4 Reg. IX, 32. השתוחח hithp. a שוחח *dejicio me*, *Aqu.*
Pf. XLI, 6. XLIII, 26. κατακύπτεις. Efbh. XV, 10. κατί-
κυψεν ἐπὶ τῷ κεφαλῇ τῆς ἀβρας, *ad caput ancille inclinavit*.

Κατακυριεύω, dominor, occupo, subjugo. בעל Jer. III,
14. הפיה hiph. a פיה afflo, Pf. IX, 27. השליט hiph. do-
minari sino, Pf. CXVIII, 132. ירש possideo tanquam he-
res, Num. XXI, 24. κατακυριεύσαι τῆς γῆς αὐτῆς, *occupabant
terram ejus*. כבש subigo, Gen. I, 28. Num. XXXII, 22.
29. לכר capio, Jof. XV, 16. כשל dominor, Pf. XVIII,
R 2 14.

14. *ὡς μὴ μὴ κατακυριεύσωσι, si non dominantur mihi.* Conf. Matth. XX, 25. coll. Luc. XXII, 25. *ὄνυχ* robustus, Pf. IX, 23. *ἐν τῷ αὐτοῖς κατακυριεύσαι τῶν πτωχῶν, cum subjugat pauperes.* *Hezychius* : *Κατακυριεύσαι, κατακρατῆσαι, subjugare.* *πηρ* Pf. XLVIII, 15. LXXI, 8.

Καταλαλῶ, júbilo, cantum jubilationis edo. *πηρ* canto, *Aqu.* Pf. CXLVI, 7. *καταλαλῶς* pro quo legend. forsitan *καταλῶς*. Conf. v. *καταλιγῶ*.

Καταλαζονίζομαι, arroganter, insolenter ago, insulto. *ὄλλη* contumelatores, *Incert.* Pf. CXLVI, 7. *οἱ καταλαζονίζοντες ἡμῶν, qui insolenter insultant nobis.* *Phavorinus* : *Καταλαζονίζονται, καταπαίρται, νανιούται. Καταλαζονίζεται, insultat adversus aliquem, juvenili petulantia agit.*

Καταλαλέω, obloquor, contra loquor, obtestor, detraho. *הרי* pih. blasphemio, Pf. XLIII, 18. *ἀπὸ φωνῆς ἐνιδίζοντος καὶ καταλαλῶντος, a voce conviciis lacerantis, & obtestantis.* Sic enim legend. e Cod. *Alex.* pro *κατακαλῶντος, παρακαλῶντος, & παρακαλῶντος*, ut in aliis scriptum est. *כרר* : *כרר* pih. & niph. loquor, obloquor, Num. XXI, 5. *κατὰ λαίς πρὸς τὸν Θεὸν καὶ κατὰ Μωϋσῆν, loquebatur populus adversus Deum & Moysen.* Vid. & Pf. CXVIII, 23. Of. VII, 13. Mal. III, 13. Pf. XLIX, 21. *κατὰ τῷ ἀδελφῷ σου κατελέλις, contra fratrem tuum locutus es.* Pf. LXXVII, 22. *κατελέλισαν τῷ Θεῷ, contra Deum loquebantur.* Mal. III, 16. *ταῦτα κατελέλισαν εἰ φοβούμενοι τὸν Θεόν, hæc contra loquebantur timentes Deum.* *כחל* hiph. pudefacio, Job. XIX, 3. *לחל* hiph. lingua offendo, calunnior, *Theod.* Prov. XXX, 11. *κατελέλισας* *החל* pih. lingua lædo, detraho, Pf. C, 6. *τὸν κατελέλισται ἀδελφῷ τῶν πλησίων αὐτοῦ, obtestantem clanculumque proximos suos.* Conf. 1 Petr. II, 12. III, 16. Jac. IV, 11. *באשׁ פיהו* obvelo mystacem, Mich. III, 7. *הנשׁ* fomnus, Pf. XX, 16.

Καταλαλιά, oblocutio, obtestatio. Sap. I, 11. Conf. 2 Cor. XII, 20. Unde *Suidas* : *Καταλαλιά ἡ εἰς τινος ὑπὸ τινος βλασφημία παρὰ τῷ Ἀποστόλῳ. Καταλαλιά, maledicentia quorundam in aliquos apud Apostolum.*

Καταλαμβάνω, deprehendo, comprehendo, capio, percipio, assequor, accido, obvenio, aufero. *בא* venio, Prov. XI, 27. *הבא* quæro, Abd. v. 6. *קבץ* : *קבץ* Kal & hiph. adhæreo, it. assequor, Gen. XIX, 19. *μὴ καταλάβῃ με τὰ κακά, ne mala mihi accendant.* Gen. XXXI, 23. *κατέλαβον αὐτὸν ἐν τῷ ὄρει Γαλαὰδ, assequebatur illum in monte Gilead.* Jud. XVIII, 23. *κατέλαβον τὸν υἱὸν Δάν, insequerantur filios Dan.* Vid. & Jer. XLII, 16. *לשׁוּב* hiph. a *לשׁוּב* amoveo, Mich. VI,

VI, 14. וַיִּשֶׁן high. a וַיִּשֶׁן Exod. XV, 9. *ἐπὶν ὁ ἐχθρὸς, διὰ-
ξας καταλήψομαι, dixit inimicus, persequens comprehendam.*
Vid. & Deut. XXVIII, 45. Jos. II, 5. 1 Reg. XXX, 8.
Ps. VII, 5. XVII, 41. Sic & apud profanos Auctores δι-
κνῖν & καταλαβῖν conjunguntur. Herodotus L. V. c. 98. κα-
τὰ πόδας ἰληλῦθην Περσίῳ ἵππος πολεῖ, διώκων τὴς Παιόνας,
ὡς δὲ ὁ καταλαβῖν, ἐπεγγιζοντο εἰς τὴν Χίον τοῖσι Παιόσι, ὅπως
ἂν ὀπίσω ἀπὸλοιον. Paeonias juxta vestigia insecutus adfuit in-
gens equitatus Persarum, & quia eos assequi non potuit, misit
in Chium ad illos, ut eodem redirent. Plura eorum loca vide
apud Lambertium Bos ad Rom. IX, 30. p. 114. & Wolfium
ad eund. loc. p. 203. Ps. XXXIX, 16. καταλάβόν με εἰ ἁρ-
μαίαι μου, comprehenderunt me peccata mea. Ps. LXVIII, 29.
ὁ θυμὸς τῆς ὀργῆς σου καταλάβει αὐτούς, exandescencia ira tua
comprehendat illos. Prov. II, 19. ὃδὲ μὴ καταλάβωσι τριβὺς
εὐθείας, neque assequantur semitas rectas. Es. XXXV, 10. ἐν-
φροσύνη καταλήψεται αὐτούς, lætitia comprehendet illos. Zach.
I, 6. τοῖς προφῆταις, οἱ καταλάβοσαν τὴς πατέρας ἡμῶν, pro-
phetis, qui apprehenderunt patres nostros. Os. X, 9. ἢ μὴ κα-
ταλάβῃ αὐτούς ἐν τῷ βουνῷ πόλιμος, non assequatur illos in colle
belium. כַּחצ obtego. Jer. LI, 47. כַּחצ capio, Jos. VI, 20.
καταλάβοντο τὴν πόλιν, capiebant urbem. Vid. & Jos. XI, 10.
XI, 47. 2 Reg. XII, 26. 29. 4 Reg. XVIII, 9. 17.
idem, Ezech. XXXIII, 4. καὶ ἐπὶλθῃ ἡ ῥομφαία, καὶ καταλάβῃ
αὐτόν, & superveniat gladius, & feriat illum. כַּחצ invenio,
Exod. XXII, 4. *ἐὰν δὲ καταληφθῇ, si autem deprehensi-
datur.* Conf. Joh. VIII, 4. Num XXXII, 23. ὅταν ἡμῶς
καταλάβῃ τὰ κακά, si mala obveniant vobis. Vid. & Job.
XXXI, 29. & conf. Sir. VII, 1. Prov. I, 13. τὴν κτῆσιν αὐ-
τῶν τὴν πολυτελὴ καταλαβώμεθα, opes ejus pretiosas auferamus.
Es. X, 14. τὴν οἰκὴν αὐτοῦ ὅλην καταλήψομαι τῇ χειρὶ ὡς τοσσὺν,
universum mundum manu comprehendam tanquam nidum. Es.
XXXVII, 8. καταλαβὲ τὸν βασιλέα Ἀσσυρίων πολιορκῶντα Λο-
βνῶν, deprehendebat regem Assyriorum obsidentem Lobnam. וַיִּגַּשׁ
appropinquo, Amos. IX, 13. כַּחצ fero, Jer. X, 18. וַיִּגַּשׁ
inclusum, 2 Par. IX, 20. τὰ σκῖνῃ χρυσῷ περιελαμμένη, va-
sa auro comprehensa, vel inclusa, circumduta. נָשַׁב detineo,
3 Reg. XVIII, 44. μὴ καταλάβῃ σε ὕετος, ne pluvia te depre-
hendat. Sic Herodotus Lib. IV. c. 8. καταλαβῖν γὰρ αὐτὸν
χειμῶνά τε καὶ κρυμὸν, deprehendisse enim eum vehementem
pluviam & gelu. כַּחצ pih. obvenio, Mich. VI, 6. ἐν τίνι
καταλάβω τὸν Κύριον; quo obveniam Domino? ibid. εἰ καταλή-
ψομαι αὐτὸν ἐν ὁλοκαυτώμασι; num obveniam illi holocaustis?
נָשַׁב evenio, Num. XI, 23. καταλήψεται σε ὁ λόγος μου, eve-
niet tibi verbum meum, h. e. implebitur in conspectu tuo.
כַּחצ pih. rependo, Prov. XIII, 22. τὰς δὲ δικαίας καταλή-
ψεται ἀγαθά, justos autem bona comprehendent. וַיִּגַּשׁ 2 Par.

XXV, 23. τὸν Ἀρασίαν βασιλεία Ἰούδα κατέλαβεν, *Araſiam regem Iuda capiebat*. Sir. XV, 1. ἰγκρατὶς τῷ νόμῳ καταλήψεται αὐτὸν, vel ut rectius juxta Rom. ed. legitur, αὐτὸν, *Budius legem assequetur, vel percipiet illam, sc. sapientiam*. Vid. & v. 7. *Hefychius*: Καταλαβῆσθαι, κατασείσθαι, φθάσαι, ἀφελῆσθαι. Καταλαβῆσθαι, intelligere, assequi, auferre. Conf. *Lamprium* ad Joh. I, 5. p. 314. seq.

Vid. alibi καταλαμβάνω τὸν Ὀυρανίαν.

Καταλέμφομαι, illuminor, illustror. Sap. XVII, 20.

Κατάλειμμα, planctus mortuorum, a καταλείναι, quod apud *Hefychium* exponitur ἐδῆσθαι τὸν τιθῆντα, plangere mortuum. ἡν Sym. Jer. XXV, 30. κατάλειμμα. Sic enim bene legend. censet *Lamb.* Bos Proleg. ad LXX. Int. c. 3. pro κατάλειμμα. ἡν Sym. Ezech. II, 10. κατάλειμμα.

Κατάλειψω, recenseo, enarro, contestor, loquor, dico, carmine recenseo, celebros. ἡν contestor, canto, Deut. XIX, 16. καταλείψει αὐτὴ ἀπίστειαν, *contestans ejus impietatem*. Aqu. Exod. XV, 21. Num. XXI, 17. κατάλειψεν. Sym. I Reg. XXI, 11. κατάλειπον. Aqu. Sym. Num. XXI, 17. καταλείξει. 𐤇𐤊𐤍𐤕 Aqu. Jud. V, 11. καταλείγεται. 2 Macc. VII, 30. ἔτι δὲ ταύτης καταλείγους, cum autem haec adhuc loqueretur.

Κατάλειμμα, reliquum, reliquiae. ἡν Job. XXII, 20. ἡν lucerna, 3 Reg. XV, 4. ἡν plur. racematio, Jer. XLIX, 8. 𐤇𐤊𐤍 coma, crines, Ef. XLVII, 2. ubi tamen al. rectius κατακάλυμμα. 𐤇𐤊 Ef. X, 22. 𐤇𐤊𐤍 Gen. XLV, 7. Ef. XIV, 22. Jer. XL, 11. 𐤇𐤊𐤍 sponte nascens, Ef. XXXVII, 30. 𐤇𐤊𐤍 Jud. V, 13. 4 Reg. X, 11. *Hefychius*: Κατάλειμμα, ὑστέρημα, μέρος. Κατάλειμμα, postestus, pars.

Καταλείπω, relinquo, & Καταλείπομαι, supersum, residuus sum. ἡν post, Prov. XX, 7. 𐤇𐤊𐤍 homo, Ef. XIII, 12. ἡν hipph. rejicio, 1 Par. XXVIII, 9. ἡν hipph. a ἡν Ef. LXV, 15. Jer. XLIII, 6. Lev. VII, 5. ἡν hipph. a 𐤇𐤊 statuo, Gen. XXXIII, 15. ἡν Lev. XIV, 17. Deut. XXVIII, 54. Al. Hab. II, 8. οἱ ὑπολείμμενοι λαῶ, (pro ἀπὸ λαῶ,) qui reliqui fuerint de populo. 𐤇𐤊 trituration, Ef. XXI, 10. 𐤇𐤊 invenio, 2 Reg. XVII, 13. ἔως μὴ καταλείψῃ ἱκεῖ μνηδὶ λίθους, usque dum ne vel lapis quidem ibi relinquatur. ἡν: ἡν niph. & hipph. Exod. X, 15. XII, 10. XXIX, 34. Jer. XLIV, 7. 𐤇𐤊 niph. avertio me, Job. VI, 18. 𐤇𐤊 niph. expurgatus sum, Ef. III, 25. 𐤇𐤊 niph. vastor, Ef. VI, 11. 𐤇𐤊: 𐤇𐤊 niph. & hipph. Gen. VII, 23. Exod. X, 5. Deut. II, 34. 𐤇𐤊 transeo, Ezech.

Ezech. XXXIX, 14. כִּי Gen. II, 24. 2 Par. X, 8. נִשְׁלֵם evasio, it. residuum; Exod. X, 5. 1 Par. IV, 43. Ef. IV, 2. קָרָא pyh. privor, Ef. XXXVIII, 10. הָיָה part. fœm. אַ תְּרָא fructifera, Ef. XVII, 6. נֶשֶׁת reliquum, Ef. X, 21. τὸ καταλειφθῆναι τῷ (pro ἀπὸ τῷ) Ἰακώβ, quod residuum est a Jacobo. Conf. Ef. X, 19. ubi ἀπὸ additur. הָיָה idem, Ef. XXXVII, 4. Jer. XLIV, 7. כִּי pono, Ef. LXVI, 19. נָשָׁה obliviscor, Ef. XVII, 10. XXIII, 15. שָׁנָה intermitto, Jer. XVII, 4. καταλειφθήσῃ ἀπὸ τῆς κληρονομίας σου, relinquens ab hereditate tua. רִשָּׁה residuus, Thren. II, 22. ἀνασφύζομαι καὶ καταλειμμένος, qui in vita servaretur & residuus esset. Conf. Hebr. IV, 1. & ad h. l. *Wolfium* p. 639. seq.

Κατάλειψις, reliquiae. נִשְׁלֵם residuum, Gen. XLV, 7.

Καταλίω, commolo, contero. קָרָא Exod. XXXII, 19. Deut. IX, 21.

Καταλίγω, finio, termino. 2 Macc. IX, 5. αὐτὸς καταλίξας τὸν λόγον, cum ille finiisset sermonem.

Κατάληψις, expugnatio. שָׁנָה infin. Deut. XX, 19. εἰς κατάληψιν αὐτῆς, ad expugnationem ejus. Sic & verbum καταλαμβάνειν de expugnatione urbium usurpatur. Vidé supra.

Καταλιθεῖω, lapido, lapidibus obruo. הָרָא Exod. XVII, 4. כִּי Num. XIV, 10.

Κατάλιθος, gemmis oblitus. קָרָא lapis, Al. Exod. XXVIII, 17. ὄφραμα κατάλιθον, textura gemmis oblita.

Καταλιπαίω, relinquo. הָיָה hiph. אַ הָיָה Gen. XXXIX, 16. כִּי 2 Reg. V, 21. 3 Reg. XVIII, 18. Aqu. Ef. XVII, 4. καταλιπαίωσι.

Καταλλαγή, permutatio, it. reconciliatio. הָיָה part. fœm. pyh. voluntata, Ef. IX, 5. ἱμάτιον μετὰ καταλλαγῆς ἀποτίσουσιν, vestimentum cum permutatione compensabunt. 2 Macc. V, 20. ἐν τῇ τῷ μεγάλῳ διαπότη καταλλαγῇ, in magni Domini reconciliatione. Hesychius: Καταλλαγή, εἰρήνη, φιλία. Καταλλαγή, pax, amicitia. Idem: Καταλλαγή, δόρυς αἰάπαυλαι (legend. forte δόρυ, αἰάπαυλαι) μεταλλαγῆς, καταλλαγῆς. Καταλλαγῆς, munus, requiem, permutationem, reconciliationem.

Καταλλάττω, permuto, it. reconcilio. הָיָה & הָיָה junctim, frango & ejulo, Jer. XLVIII, 39. πῶς κατέλλαξεν sc. ἑαυτὸν; quomodo commutavit se? 2 Macc. I, 5. καταλλαγῆς ὑμῶν, reconcilietur vobis. Vid. & 2 Macc. VII, 33. VIII,

29. & conf. quæ ex *Æliano* & *Josepho* notat Cl. *Schwarziius* Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 745.

Κατάλογια, enumeratio, recenseo. *שׁוּתָהּ* hithp. per genera recenseo; & tanquam nomen, generis recensio, genealogia. 2 Par. XXXI, 18. *ἐν καταλογίαις*. Cod. *Alex.* habet *ἐν καταλοχίαις*.

Καταλογίζομαι, annumeror, adscribor. *לְשׁוֹן* niph. similis *fiō*, Ec. XIV, 10. *ἐν ὧν δι καταλογίᾳς*, nobis autem annumeratus es. Sap. V, 5. *καταλογίᾳ ἐν υἱοῖς Θεοῦ*, annumeratus est filiis Dei.

Καταλογισμὸς, enumeratio, recensio. *שׁוּתָהּ* hithp. per genera recensio; & tanquam nomen, generis recensio; genealogia, 1 Par. IV, 33. V, 7. 17. Vid. & 3 Efd. V, 61.

Κατάλογος, catalogus. *Inc.* Job. III, 4.

Κατάλοιπος, reliquus. *רִיקָה* posterius, Ezech. XXIII, 25. Amos. IX, 1. *רִיקָה* tenuitas, i. e. homines tennes, Jer. LII, 13. *רִיקָה* Deut. III, 13. Jud. VII, 6. *רִיקָה* plur. funes, Num. III, 26. *רִיקָה* in plur. constr. *רִיקָה* habitaculum, Jer. XXV, 37. ubi tamen pro *κατάλοιπα* legend. censet *καλὰ Capellus*, & *Lamb. Bos* in Proleg. in LXX. Int. cap. 3. *καλόβια*. Sed malim *κατάλυματα*, per quam vocem LXX. etiam Hebræam interpretantur, Exod. XV, 13. Jer. XXXIII, 12. *רִיקָה* part. niph. a *רִיקָה* 3 Reg. XX, 30. 1 Par. VI, 77. *רִיקָה* part. niph. Lev. V, 9. Zach. XI, 9. *רִיקָה* princeps, Mich. III, 1. 9. *רִיקָה* 1 Par. IV, 43. Ec. XLVI, 3. *רִיקָה* Jer. XLVII, 4. 18. *רִיקָה* constr. pro *רִיקָה* 1 Par. XII, 38.

Κατάλοχια, distributio in cohortes, in classes. Vid. *Κατάλοχια*, & conf. *Ἐγκαταλοχίζω*.

Κατάλυμα, diverforium, hospitium, domicilium. *רִיקָה* mamma, Ezech. XXIII, 21. *רִיקָה* pernoctio, Jer. XIV, 9. *רִיקָה* cubiculum, 1 Reg. IX, 22. *רִיקָה* Exod. IV, 24. *Aqu.* Jer. IX, 1. *רִיקָה* habitaculum, Exod. XV, 13. Inde Gloss. MS. in Cant. Script. *Ἐἰς κατάλυμα, ἀνάπαυτήριον*. *Ἐἰς κατάλυμα*, in domum quietis. Conf. quæ notavi ad Jer. XXV, 37. in v. *Κατάλοιπος* *רִיקָה* tugurium, Jer. XXV, 38. *רִיקָה* *Inc.* 1 Par. XVII, 5. *Hesychius*: *Κατάλυμα, οἶκον, καταγωγὴν*. *Κατάλυμα, domicilium, diverforium*.

Κατάλυσις, dissolutio, it. diverforium. *רִיקָה* habitaculum, Jer. XLIX, 19. 2 Macc. VIII, 17. *τὴν τῆς προγοιῆς πόλεως κατάλυσιν*; avitæ reip. formæ dissolutionem vel abrogationem.

Κα.

Καταλύτης, hospes passive, qui diversatur-alicubi, Sap. V. 25. ὡς μόνια καταλύτω μοσηωέην, tanquam recordatio hospitis urbis dici. Hesychius: Καταλύτω, hospitis, transitus, vastationis.

Καταλύω, dissolvo, diverfor, maneo, commoror, habito, divertere facio, dimitto, cesso, cessare facio, destruo, aboleo, abrogo. כחור plur. a חור amores, Ezech. XVI. 8. XXIII. 7. חורחור hithp. turmatim convenio, Jer. V. 7. in οικίς πορνῶν κατέλυον, in ædibus meretricum diversabantur, חורחור castrametor, Gen. XXVI. 17. κατέλυον in φάραγγι Γεράρων, commorabatur, in valle Gerarorum, חור immergor, Jer. XXXVIII. 22. καταλύσους in ὀλιωθήμασι πόδα σου, divertere facient in ruinis pedem tuum. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3. pro καταλύσους scribi oportere putat καταδύσους, demergent, observans, quod similiter in versu Callimachi, quem citet Laertius Lib. IX. Ἥλιον ἐν λίσχη καταδύσασιν, quidam Codices perperam habeant κατέλυσασιν. Conf. & quæ in h. v. post Hebr. קרנ נוראני ex Jer. LI. 59. קרנ : קרנ Kal & niph. sedeo, habito, Num. XXV. 1. κατέλυσεν Ἰσραὴל ἐν Σαττὶμ, commorabatur Israël in Sattim. Ezech. XXVI. 17. πῶς ἀπόλω, καὶ κατέλυθες ἐκ θαλάσσης; quomodo periisti, & ex mari habitata es, ויל pernocto, Gen. XIX. 2. ἐν τῇ πλατείᾳ καταλύσομεν, in platea manebimus. Vid. & Jud. XIX. 26. Gen. XXV. 23. ἡ ἐστὶ παρὰ τῷ πατρὶ σου τόπος ἡμῶν τῷ καταλῦσαι, num. locus est nobis apud patrem tuum divertendi. Vid. & Jos. III. 1. Jud. XIX. 15. XX. 4. Zach. V. 4. & conf. Luc. XIX. 7. & ad h. l. Auctores citatos B. Wolfio, p. 732. 2 Reg. XVII. 8. καὶ ἡ μὴ καταλύσῃ (al. habent καταπαύσαι.) & neutiquam divertere faciet, vel cessare faciet populum. חורחור diverforium, Gen. XLII. 27. XLIII. 21. חורחור niph. ab חורחור destruo. Sym. Pl. X. 3. καταλύθησαν, חורחור Aqu. 4 Reg. XXIII. 7. κατέλυσεν. חורחור Chald. destruo, Esd. V. 12. τὸν οἶκον τῶν κατέλυσεν, domum hancce destruxit. Hesychius: Καταλῦσαι, ἀπολαύσαι, ἐνοχλεῖν, καταμῖναι, καταβαλεῖν. Καταλῦσαι, edere, convivio excipi, permanere, destruere. Sic enim verba καταμῖναι, καταβαλεῖν, quæ in Vulgatt. tanquam nova glossa, seorsim a Καταλῦσαι posita sunt, bene cum Καταλῦσαι conjungit Cl. Kusterus Diatr. Anti-Gronov. p. 36. Ejusque sententia firmari potest a Lex. Cyrilli MS. Brem. in quo Καταλῦσαι exponitur καταμῖναι, καταβαλεῖν, (sic enim legend. procul dubio pro καταμῖναι, καταβαλεῖν, quod est in MS.) Cum autem idem Vir Doctissimus verba ἀπολαύσαι, ἐνοχλεῖν, τὸ Καταλῦσαι potius exponere, & Hesychium propterea mirum hic κακῶς Lectori propinare statuit, in eo ipsi non audeo assentiri. Nam apud Σμύρναν

etiam Καταλύσαι redditur καταρτίψας, ἀραιίνας, ἢ ἰνωχθεῖς, evertens, destruens, vel convivio exceptus. Et καταλυμα, ut & κατάλυσι, esse diverforium, vel mansionem, in quo quis; requiescendo & resolvendo se ex itineris labore, aut cibum capit, aut somnum viator, aut utrumque, atque inde κατάλυσαι apud Hesychium esse τὸ ἀπολύσαι, ἰνωχθῆναι, docet Salmasius de Us. p. 353. רבך transeo, Jer. i. 1, 43. רבך dimitto, 2 Par. XXIII, 8. ἢ κατίλυσι Ἰσραὴל δ' ἱερὸς τὰς ἰφθαίμας, non dimittebat Joda sacerdos classes sacerdotum. πρὸς πρæfectura, Jer. XXXVII, 12. רבך pih. præscindo; Ec. XXXVIII, 12. רבך cubo, Soph. II, 7. רבך: תבשר Kal & hiph. cesso, cessare facio, Ruth. IV, 14. ד' ἢ κατίλυσι σοι ἀγχισίαν, qui non tibi cessare fecit cognatum. Psalm. VIII, 3. τὴν καταλύσαι ἰχθῆρα καὶ ἰεδικτὴν, ut perdas inimicum & vindicem. Ita Philostrato Vit. Apollon. Tyan. L. V. c. 35. p. 219. ἰσχυρόμενος καταλύσαι τύραντες est ille, qui tyranni perniciem meditatur, ut bene vertit B. Olearius. Psalm. LXXXVIII, 43. κατίλυσαι ἀπὸ καθαρισμοῦ αὐτοῦ, cessasti a mundatione ejus. Sym. ibi habet ἀπίταυσας. Thren. V, 15. κατίλυσε χαρὰ καρδίας ἡμῶν, cessavit gaudium cordis nostri. Jer. XVI, 8. καταλύσω ἐκ τῆς τόπῳ τῆς φωνῆς χαρᾶς, cessare faciam ex hoc loco vocem gaudii. Vid. & Jer. II, 32. רבך habito, Jer. XXV, 24. XLIX, 15. 30. רבך submergor, Jer. LI, 59. καταλύσεται Βαβυλὼν, sed rectius juxta ed. Rom. legitur καταδύσεται. רבך cubo, Al. Jos. II, 1. ἰσχυρόμενος εἰς δίκην γυναικὸς πόρνης, καὶ κατίλυσαν ἐκείν, & ingrediebantur in domum mulieris meretricis, & divertebant ibi. Ed. Francof. ibi habet κατίπαυσαν. 2 Macc. II, 23. τὰς μὴδοντας κατέλυσαν τοὺς νόμους ἐκαστοῦ, leges, quæ abolendæ erant, restituerunt. 2 Macc. IV, 11. τὰς μὴν νομίμους καταλύων πολιτείας, παράνομους ἰδιώμους ἐκείνῃ, legitimam reip. formam abrogans novos mores illegitimos introduxit. Similiter Polybius p. 185. Verba adduxi infra ad v. Πολιτεία. Et Matth. V, 17. κατέχουσιν τὸν νόμον est abrogare legem. Sic passim etiam Græci profani verbum usurpant. Vide Auctores citatos B. Wolfio ad Matth. l. c. p. 90. Pariter παραλύσαι τι τῶν ἐξ ἀρχῆς νομοθετημένων apud Philonem de Legat. Caj. p. 726. est aliquid eorum quæ ab initio legibus sancita sunt, abrogare. Idem simplex λόγος de abrogatione legis adhibet eod. lib. p. 693. ubi de Cajo: Νόμον γὰρ ἡγούμενος ἑαυτὸν, τὰς τῶν παλαιῶν νομοθετημάτων, ὡς κατὰ φύσιν ἔλπον. Quæ Galenius ita reddit: Cum enim suam libidinem pro lege haberi postulare, abrogabat quicquid usquam legum erat, ut supervacaneum. Et de Vit. Mos. L. II. p. 447. de νομίμοις, legibus Mosi scribit: ἃ δὲ μὴτα χιμὸς, ἢ λοιμὸς, ἢ πόλεμος, ἢ βασιλεὺς κ. τ. λ. ἔλπον, quæ autem neque pestis, neque fames, vel bellum, vel rex &c. abrogavit. Conf. & quæ ex Herodoto notat Raphaelius ad Matth. V, 19. p. 135. seq.

Κα-

Καταμαθάνω, contemtor, diligenter vel cum attentione confidero. קמח hithp. a קמח obstupefco, Gen. XXIV, 21. ὁ δὲ ἀνδρὺς καταμαίθαι αὐτὴν, homo autem diligenter contemplabatur illam. קמח Gen. XXXIV, 1. καταμαθῶν τὰς θυγατέρας τῶν ἐγχωρίων, ut contemplaretur filias incolarum. Lev. XIV, 37. καταμαθῶν τὴν οἰκίαν, ut contempletur domum. Sym. Ecclef. IV, 7. κατέμαθον Et Cant. VI, 10. καταμαθῶν. קמח contemtor, Job. XXXV, 5. κατέμαθον δὲ νεφέας, contem- plare autem nubes. Conf. Matth. VI, 28. Sir. IX, 5. παρ- θέναι μὴ καταμαίθαι, virginem ne contempleris. Vid. & v. 8. Sir XXXVIII, 33. χαλκίους καθήμους ἰγγὺς ἀκμοὺς, καὶ κα- ταμαίθαι ἀργῶ σιδήρῳ, (leg. ἔργον σιδήρῳ ex Cod. Alex.) faber ferrarius jedens juxta incudem, & confiderans opus ferri. Glossæ: Καταμαθάνω, confidero. Et Gloss. Lat. Gr. Confiderat, κατανοῶ, καταμαίθαι. Conf. Cl. Alberti Obs. in Matth. I. c. p. 61.

Καταμαρτυρίω, testor adversus aliquem. קמח hiph. ab קמח 3 Reg. XXI, 10. 13. קמח Job. XV, 6. Prov. XXV, 18. Sufan. v. 42. ψευδῆ μὲν καταμαρτύρησαν, falsa contra me te- stati sunt. Conf. Matth. XXVI, 62. XXVII, 13.

Καταμαγλύνομαι, extollo me contra. קמח Hiph. a קמח Sym. Pf. XXXVII, 17. καταμαγλύνοίτο.

Καταμίμφομαι, increpo, reprehendo. קמח hiph. a קמח assequor, Gen. XLIV, 4. ubi tamen Al. καταμιψῶ rectius pro καταμίμψῶ.

Καταμῖω, permaneo, commoror. קמח discepto, judico, Gen. VI, 3. קמח hiph. a קמח acquiesco, Jos. VII, 7. קמח fideo, maneo, Num. XXII, 9. κατέμειναν οἱ ἀρχόντες Μωάβ παρὰ Βαλαάμ, permanebant principes Moab apud Balaatum. Jos. II, 22. κατέμειναν ἐκεῖ τρεῖς ἡμέρας, permanebant ibi tres dies. Conf. Act. I, 13. Judith. XVI, 8. 'עדוּת מִיָּד אֲנִי קָטְמִיָּו, Judith apud illos permanebat. Vid. & v. 19.

Καταμιρίζω, divido, distribuo. קמח : קמח hiph. & hithp. possidere facio, possessorem me constituo, Lev. XXV, 46. καταμιρίζετε αὐτὰς τοῖς τέκνοις ὑμῶν, dividetis illos liberis vestris. Vid. & Deut. XIX, 3. Num. XXXII, 18. יָסֵף אֵין קָטְמִירִיעוּן הַבְּנוֹת יִשְׂרָאֵל, ἵνα αὐτὰς διδωμεν αὐτῶν, usque dum dividantur filii Israël, unusquisque in hereditate sua. קמח pih. possessionem distribuo, Al. Num. XXXIV, 29. καταμιρίσαι. קמח Sym. Pf. LXVII, 15. קָטְמִירִיעוּן.

Καταμίσγω, dimetior, divido. קמח hiph. a קמח commu- to, Ezech. XLVIII, 14. Mich. II, 4. קמח hiph. a קמח ca- dere.

dere facio, Ezech. XLV, 1. *הקחתי* hiph. a *הקח* & *היה* designo, describo, Num. XXXIV, 10. *קח* Amos. VII, 17. *קח* Incert. Num. XXXV, 5. *אקח* Pf. LIX, 8. *καταμετρήσεις αὐτάς*. *לחן* pih. possessionem distribuo. *קחתי* designo, Num. XXXIV, 7.

Καταμείρησις, dimensio. *קח* *אקח* Job. XXVIII, 25.

Καταμήνιος, menstruata. Esth. XIV, 16. *ὡς ῥάκος καταμηνίων*, *tanquam pannus menstruatorum*. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Ὡς ῥάκος* (1. ῥάκος) *καταμηνίων*, *ὡς ῥάκος* (MS. iterum male ῥάκος) *ἀποκαθμήνης*. *Ὡς ῥάκος καταμηνίων*, *tanquam pannus fluxu mensium ladorantis*. Conf. Ef. LXIV, 6.

Καταμίγνυμι, commisceo, permisceo. *מגבילים* plur. terminales, æquabiles, Exod. XXVIII, 14.

Καταμιμήσκω, reminiscor. El. Efd. 32.

Καταμόνιος & *κατὰ μόνας* sc. *χώρας*. solitarie, seorsim, separatim. *כר* Jer. XV, 17. *καταμόνιος ἐκαθήμην*, *solitarius sedebam*. Thren. III, 28. *καθήσεται καταμόνιος, καὶ σιωπήσεται*, *sedebit solitarius, & tacebit*. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Καταμόνιος*, *σιώχης*. *Καταμόνιος*, *tacite*. *לכר* Mich. VII, 14. *κατασκηνώτα καταμόνιος*, *habitantes seorsim*. Phavorinus: *Καταμόνιος*, *κίχρισμόνιος*. *Καταμόνιος*, *separatim*. *לכר* Jud. VII, 5. *לכר* Gen. XXXII, 16. *ἴδωκε ταῖς παισὶν αὐτοῦ ποίμνιον κατὰ μόνας*, *dabat servis suis gregem seorsim*. *היה* Pf. XXXII, 15. *ὁ πλάσας κατὰ μόνας τὰς καρδίας αὐτῶν*, *figens solus corda illorum*. Pf. CXL, 11. *καταμόνιος ἐγὼ ἐγώ*, *solus sum ego*. Conf. Marc. IV, 10. Luc. IX, 18. 2 Macc. XV, 39. *οἱ κατὰ μόνας πίμπω, καὶ ὕδωρ πάλιν, πολέμιοι, vinum solum bibete, & rursus aquam, contrarium est*.

Καταμωκδόμεαι, derideo, ludibrio habeo, subfanno, illudo. *הקחתי* hiph. 2 Par. XXX, 10. *ὡς καταμωκδόντες αὐτῶν, καὶ καταμωκδόμενοι*, *tanquam irridentes illos, & subfannantes*. Sic Heliodorus lib. VII. p. 350. *ἐγγιγῶν δὲ ὁ Ἀχαιμῆνης καὶ τῷ Θιαγῶντι καταμωκδόμενος*, *irridens autem Achamenes & Theagenem subfannans*. Suidas: *Καταμωκδόμενος*, *χλιναζόμενος*. *Καταμωκδόμενος*, *irridens*. *קחתי* hiph. a *קח* Sym. Pf. LXXII, 7. *καταμωκδόμενοι*. *הקחתי* hithp. Jer. XXXVIII, 19. *הקחתי* pih. gem. litt. a *הקח* seductor, *אקח* Gen. XXVII, 17. *καταμωκδόμενος*, *illudens*. Vid. & Sir. XIII, 9. Hefyschius: *Καταμωκδῶ*, *καταγῶ*. *Καταμωκδῶ*, *deridet*.

Καταμωκδῶ, cogo, adigo. 1 Macc. II, 15. *οἱ καταμωκδῶντες τὴν ἀπογασίαν ἐς Μεδίαν τὴν πόλιν, ἵνα θυσιάσωσι, ὑπερβίβας ἀποβασίαν ἐν ὑρβὶ Μεδίαν, ad immolandum*.

Κα-

Καταλιέχω, circumlingo. Sap. XVI, 16. πυρὶ καταλιέχομαι, igne circumfusti, per metaph.

Καταλίσκεω, consumo. לָכָן edo, Lev. VI, 10. Deut. IV, 24. IX, 3. Zeph. I, 12. Zach. IX, 4. לָכָן impingo, Es. LIX, 15. לָכָן ejicio, Deut. VII, 22. Hesychius: Καταλίσκεω, ἰθίω, θάπαιω. Καταλίσκεω, edens, consumens.

Καταμιόμαι, depascor, devoro, consumo. תִּרְגַּל Psalm. LXXIX, 14. μόνος ἄγριος καταμήσατο αὐτὸν, roctus ferus depavit illum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Καταμήσατο, κατιβόκηθη. Καταμήσατο, depastus est. Sic etiam verbum καταμήσατο Apollinaris in Paraphrasi exponit. En verba: Καί μιν αἰτρωγίλης κατιβίσκητο λυσσάτος ὤς, Et eam a grege abhorrens depastus est rabiosus sus. Hesychius: Καταμήσατο, κατίφαγεν, αἰώλεσεν. Καταμήσατο, devoravit, consumpsit.

Καταίστημι, infurgo. κωλὴν hithp. effero me, Num. XVI, 3.

Καταίσω, animadverto, considero, video, observo, cognosco, respicio, lustro, contemplor. תִּבְחַן : תִּבְחַן hiph. & hithp. a תִּבַּח 3 Reg. III, 23. κατήσθη αὐτὸν πρῶτ', contemplabar illum mane. Job. XXX, 20. ἵστηται δὲ καὶ κατήσθησά μοι, stabant autem & contemplabantur me. Es. LVII, 1. ἀνδρες δίκαιοι αἵρονται, καὶ ἰδὺς καταίσω, viri justi tolluntur, & nemo animadvertit. תִּבְחַן hiph. a תִּבַּח intueor, Exod. XXXIII, 8. κατήσθον ἀπέναντος Μωϋσῃ, respiciebant Moysen abeuntem. Ps. XXX, 19. αὐτοὶ δὲ κατήσθησαν, καὶ ἐπὶ δὸς μοι, illi autem respiciunt & intuentur me. Ps. CXL, 5. κατήσθον εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπὶ βλαπτοῖς, respiciebam ad dexterarum, & intuebar. Hesych. Καταίστη, (l. Καταίστη ex Phavorino.) καταλείποντι. Καταίστη, respicienti. Ps. XC, 8. τοῖς ὀφθαλμοῖς σου καταίσῃς, oculis tuis videbis. Ps. XCIII, 9. ὁ πλάσας τὸν ὀφθαλμόν, ὅχι καταίσω; formans oculum, nonne videt? Psalm. CXVIII, 18. καταίσω τὰ θαυμάσια ἐκ τοῦ ἱού σου, cognoscam mirabilia ex lege tua. לִבְחַן hiph. Gen. III, 6. ἔτι ἤρειδον τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδὺν, καὶ ὁραῖον ἔστι τὸ καταίσω, quod gratum oculis ad videndum, & pulchrum esset ad contemplandum. תִּבְחַן hithp. a תִּבַּח obstupefco, Es. LIX, 16. תִּבַּח speculator, Ps. XXXVI, 34. καταίσω ὁ ἀμαρτωλὸς τὸν δίκαιον, observat impius justum. תִּבְחַן video, Gen. XLII, 9. καταίσωσαν τὰ ἔργα τῆς χώρας ἡκατέ, ad lustranda vestigia regionis venistis. Vid. & Num. XXXII, 8. 9. Es. V, 12. τὰ ἔργα σου χερῶν αὐτῷ ὁ καταίσω, opera manuum ipsius non considerant. Judith. VIII, 13. πῶς τὸν ἰὺν αὐτῷ ἐπιγνώσκεισθε, καὶ τὸν λογισμὸν αὐτῷ καταίσετε, quomodo mentem ejus perspicietis, & cogitationem ejus cognoscetis. Judith. X, 15. κατήσθησαν τὰ

αφίσταντο αὐτῷ, *contemplabantur vel considerabant faciem ejus.* Conf. Jac. I, 23. Sir. XXIII, 26. *καταιοῦντες εἰς ἀπόκρυφα μέρη*, *videntes in absconditas partes.* 2 Macc. IX, 25. *κατανοῶν τὸς παρακειμένους δυνάεις, καὶ γυμνῶντας τῇ βασιλείᾳ, τοῖς καιροῖς ἐπὶχούσας*, *animadvertens potentes proxime habitantes, & vicinos regno, temporibus attendere.* Conf. Luc. XX, 23.

Κατανόησις, *consideratio, contemplatio.* Sir. XLI, 27. *ἀπὸ κατανοήσεως γυναικὸς ὑπάδου*, *ob contemplationem maritalæ mulieris.*

Κατανόω, *occurro, incido, venio, pervenio.* *καὶ venio*, Sym. Job. XXIX, 13. *κατάνω*. *נָתַן* hiph. a *נָתַן* Aqu. Pf. LXXXVII, 4. *κατόντην*. *נָתַן* Sym. Eccles. I, 6. *κατανοῶ*. *נָתַן* *permaneo*, 2 Reg. III, 29. *κατανοήσάτωσαν ἐπὶ κεφαλῇ Ἰωάβ*, *veniant in caput Joabi.* *Hesychius*: *Κατανοήσάτωσαν*, *φθινοῦσάτωσαν.* (legend. videtur *φθασάτωσαν.*) *Κατανοήσάτωσαν*, *perveniant.* 2 Macc. IV, 24. *εἰς ἑαυτοὶ κατόντησι τὴν ἀρχιερασίην*, *Vulg. in semet ipsam retorfit sumptum sacerdotium.* 2 Macc. IV, 44. *κατανοήσας τῷ βασιλείᾳ εἰς Τύρον*, *cum autem rex Tyrum perveniret.* Vid. & v. 21. & conf. Act. XXI, 17. XXVII, 12. 2 Macc. VI, 14. *μέθρῳ τῷ κατανοήσας αὐτὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν αἱμαρτιῶν κολλᾶσαι*, *usque dum illos, ad plenitudinem peccatorum pervenientes, puniat.* Sic Ephes. IV, 13. *μέχρις ἃ κατανοώμεν οἱ πάντες εἰς ἀνδρα γίλινον*, *usque dum perveniamus omnes ad virum perfectum, sive virilem ætatem.*

Κατάπημα, *occurfus.* *הפֿתק* *revolutio*, Pf. XVIII, 7.

Καταύξει, *animi compunctio, stupor, quando homo omni sensu privatur, somno profundo sopitus.* *הסתר* *sopor, somnus profundus*, Es. XXIX, 10. *πέποιται ὑμᾶς Κύριος πνύματι καταύξει*, *potavit vos Dominus spiritu stuporis.* *הלגה* *horror*, Pf. LIX, 3. *ἐπότισας ὑμᾶς οἶνον καταύξει*, *potasti nos vino stuporis.* Apud *Hesychium* *Καταύξει* exponitur *ἑσυχία ἢ λύπη*, *silentium vel dolor*, & in *Lex. Cyrilli MS.* *Brem. σιωπὴ, μεταμέλεια*, *silentium, pænitentia.* Vide de hac voce *Wolffium* ad *Rom. XI, 8.* p. 222. & *Jo. Alberti.* not. ad *Gloss. Græc. in N. T.* p. 116.

Καταύσσεμαι, *compungor, doleo, mœrore afficior, vel præ mœrore, metu, animi anxietate & admiratione ad silentium redigor, stupeo, obmutesco, confopior, animo abjicio, de statu mentis dejicio.* *דומ* *verbal. silens*, Es. XLVII, 5. *κάθισον καταστυγμένη*, *sede præ dolore stupens.* *דומ* *fileo*, Lev. X, 3. *καταύχθη Ἀαρὼν*, *vehementi dolore abmutescerebat Aaron.* Nempe juxta *Philonem* de eo, quis rer. div. hæres p. 327. *ἐπιστομίζουσι αἵ αἱ σφοδαὶ λόκαι, καὶ ὑπὲρ*

ὑπερβαλλῶσαι χαρμαί, ad silentium redigunt & vehementes dolores, & gaudia maxima. Pl. IV, 5. ἐπὶ ταῖς κοίταις ὑμῶν κατανύχτε, in cubilibus vestris filete. Aquila ibi habet ἡσυχάσατε. Inde apud Hesychium: Κατανύχτε, ἡσυχάσατε, λυπόεσσι. Κατανύχτε, filete, dolete. Pl. XXIX, 15. καὶ ἡ μὴ κατανύγῳ, & non ad silentium redigar. Suidas: Κατανύγῳ, αὐτὶ τῷ σιωπῷ. Κατανύγῳ, pro σιωπῷ, fileam. Vid. in v. Κατανύγεις. Idem: Κατανύγῳ, Chrysostomum μεταβληθῶ, μεταστῶ, immuter, loco movear, & Isidorum (L. IV. Ep. 101. observante Cl. Kustero not. ad Suid.) καταπλῶγῳ, μεταστῶ, percellar, loco movear, interpretari observat. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατανύγῳ, σιωπῇ, μεταβληθῶ, μεταστῶ, resipiscam, paniteat me. Pl. XXXIV, 19. διεσχίζεσθαι, καὶ ἡ κατανύγησαι, scissi sunt, & non dolore affecti, vel ad silentium redacti sunt. Hesychius: Κατανύγησαι, ἰλυπάζεσθαι. Κατανύγησαι, dolore affecti sunt. ὠτὴ contundo, Theod. Ef. XXVIII, 1. κατανύγμῳ. צעקת hitbh. doleo, Gen. XXXIV, 7. ὡς δὲ ἔκυσαι, κατανύγῳ οἱ ἀνδρες, cum autem audirent, summo dolore affecti sunt viri. נחמ נiph. obmutesco, Dan. X, 15. κατανύγῳ, stupidus timore obmutescēbam. נחמ נiph. excindor, Ef. VI, 5. ὡς τὰ λας ἐγὼ, ὅτι κατανύγμαι, o me miserum, quia obmutesco. Symmachus ibi: ἰσιώπησα. Inde ergo apud Hesychium: Κατανύγμαι, ἡσυχασά, λυλόπημαι. Κατανύγμαι, ad silentium redigor, dolore affectus sum. נחמ נiph. conteror, Pl. CVIII, 15. αἰδρωμαι πόνητα καὶ πτωχόν, καὶ κατανύγμῳ τῇ καρδίᾳ, virum egenum & pauperem, & compunctum vel contritum corde, h. e. animo valde abjectum. Theod. Prov. XVII, 22. κατανύγμῳ. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατανύγμῳ, αἰδῶν, αἰδωρον, ἄπρακτον. Κατανύγμῳ, infirmum, timidum, rebus gerendis ineptum. נכנע נiph. humilio me, 3 Reg. XXI, 28. ἰδράκας, ὡς κατανύγῳ Ἀχάβ ἀπὸ προσώπου μου; nonne vidisti, quantam animi humiliationem Achab prae se ferat coram me? נרר נiph. sopore obruor, Dan. X, 9. ἐν τῷ ἀκῦσαι μου αὐτῷ, ἢ μὴ κατανύγμῳ, cum audirem illum, stupidus timore obmutescēbam. Sir. XIV, 1. ὡς κατανύγῳ ἐν λόγῳ ἀμαρτίας, non compunctus est dolore peccati. Conf. Act. II, 37. Sir. XX, 21. Ἐν τῇ ἀναπαύσει αὐτῷ ἡ κατανύγῳ, in requie sua non compungetur. Aliter Anon. in Rom. XI, 8. addit. Keuchenii Annot. in N. T. Sir. XLVII, 21. κατανύγῳ ἐπὶ τῇ ἀφροσύνῃ σου, obstupui stultitia tua. Susan. v. 11. ἡσαν ἀσφύκτοι κατανύγμῳ ἐπὶ αὐτῇ, ambo erant de statu mentis dejecti propter illam.

Καταύω, conficio, perficio. 2 Macc. IX, 4. καταύω τὴν πορείαν, conficere iter. Hesychius: Καταύσαι, συντελέσαι. Καταύσαι, conficere.

Κα.

Καταξαίνω, contero, lacerō. שרר trituro, Jud. VIII, 7. καταξαίνω τὰς σάρκας ὑμῶν ἐν ταῖς ἀκάθαις, lacerabo carnes vestras spinis. שררתי hiph. a שרר scire facio, Jud. VIII, 16. καταξάνω ἐν αὐτοῖς τὰς ἀνδράς Σουχάθ, lacerabat illis (Sc. spinis) viros Succoth. Ad hunc locum illustrandum faciunt, quæ de Cresfo legimus apud Hefychium & Plutarchum. Sic enim Hefychius a Cl. Berglero in Act. Erud. 1716. p. 423. emendatus: 'Επὶ κιάφῃ ἔλκων διάφθουσι. (Vulgo legitur 'Επὶ κιάφῃ, ἔλκων, διαφθίρων.) τὸ γὰρ πρότερον αἱ γυναῖκες ἀκαθάρτων σαρρὸν συρρίψαντες τὰ ἱμάτια ἐπὶ τῷ σαρρῷ (In Vulgatis legitur ἐπὶ τῷ σαρρῷ.) ἐκασπον. ὁ δὲ σαρρὸς εὐλγιστο γιάφος. (malim κιάφος ex antecedentibus, & Hefychio in Κιάφῃ δίκων.) ὁ δὲ Κρεῖστος τὸν ἰχθρὸν περιέλαυνε ταῖς ἀκάθαις, καὶ ἔτως ἔφθουσι. Super acervum carduorum trahens interficiebat. Olim enim fullones carduorum acervum convolventes, super illum carminabant. Cumulus autem ille dicebatur κιάφος. Cræsus itaque inimicum suum carduis laceravit, & sic interfecit. Et Plutarchus Lib. de Malign. Herod. p. 858. Τὸν δὲ Κρεῖστος, ὡς εἰς τὴν βασιλείαν κατίεν, τῷ ἰταίρῳ καὶ φίλῳ τῷ Πατταλίοτῳ ἵνα τῷ γιωρίῳ ἐπὶ κιάφῃ (Sic enim bene reponit laudatus Berglerus pro κιάφῃ lib. cit. p. 424.) διαφθίρῃ καταξαίνουσιν. Cræsum itaque in regno constitutum, sodalium & amicorum Pantaleontis aliquem, ex nobilibus, super acervo carduorum interfecisse laceratum. Ad eandem pœnam, qua aliquos carduis, tanquam fullones vestes, carminabant, alludit Aristophanes in Acharn. v. 319. in phrasi καταξαίνειν αἰδῶ ἐς φοινίδα, lacerare vel carminare virum in vestem puniceam. Conf. Schol. ad h. l. & Suidam in Καταξαίνειν. Et Plato lib. ult. de Rep. ubi de infernalibus ministris Aridæum, antiquum illum Platonis tyrannum, super tribulis lacerantibus, scribit: ἔλκων — ἐπ' ἀσπαλάθοις κιάμπτοντες, trahebant — super tribulis lacerantes. Nam ἀσπαλάθοι sunt frutices spinosi. Vide supra in v. Ἀσπαλάθος. Et κιάμπτοντες iidem, qui καταξαίνοντες. Hefychius: Κνωροπτι, καταξαίνει.

Καταξήρος, aridus. שרר verbale, Num. XI, 6. הן ה' ψו. חן ה' ה' καταξήρος, nunc autem anima nostra deficit.

Καταξιόω, dignum judico, it. oro. 2 Macc. XIII, 12. καταξιωσάντων τὸν ἐλεήμονα Κύριον, cum rogarent misericordem Dominum.

Καταξίω, derado, abrado, it. polio. Ep. Jer. v. 6. γλῶσσαν κατεξυρμάνη ὑπὸ τέκτορος, lingua polita a fabro.

Καταπαίδιω, erudio. שררתי hiph. a שרר deduco, Sym. Thren. I, 13. καταπαίδουνσι.

Καταπαίζω, illudo. שררתי pih. Jer. IX, 5. שררתי pih. 4 Reg. II,

II, 23. קרקר vertex, Jer. II, 16. חנה part. pih. gem. litt. a חנה seductor, Sym. Gen. XXVII, 12. καταπαίζω.

Καταπαυργίω, malitiose decerno. כריכה hiph. callide ago, Pf. LXXXII, 3. ἐπὶ τὸν λαόν σου καταπαυργύσαιο γένειον, contra populum tuum malam decreverunt sententiam.

Καταπάσσω, vel ἀτίω, conspergo. שדחה hithp. voluto me, Jer. VI, 26. אל Mich. I, 10. καταπάσθε. קרי Job II, 12. καταπάσμινοι γὰρ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, conspergentes ter- ra seu pulvere capita sua. Conf. 2 Macc. XIV, 15. Job I, 20. καταπάσασθε (in textu Hebr. hic nihil pro hac voce lo- gitur) γὰρ ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῷ, spargebat terram vel pulve- rem, in caput suum. Hesychius & Phavorinus: Κατιπάσασθε, κατικτίσασθε. Vox κατικτίσασθε corrupta videtur, & fortasse reponendum κατεκτίσασθε, replebat. Conf. Suidas in v. Κα- ταπάσσω, & Κατάπατος. 2 Macc. X, 26. γὰρ τὰς κεφαλὰς καταπάσασταις, terra vel pulvere capita conspergentes.

Καταπατίω, conculco, opprimo, supprimo, deripio, val- de contemno, nihili aestimo. כוש Ef. LXIII, 6. κατιπάτησα αὐτὸς ἐν ὀργῇ μου, conculcavi illos in ira mea, Vid. & v. 18. שור trituro, Job. XXXIX, 15. θηρία ἀγροῦ καταπατίσει, ferae agrestes conculcabunt. Sic & verbum de suis usurpat He- rodotus Lib. II. p. 106. ἐπὶ αὐτὸν δὲ καταπατήσῃ τοῖσι ἐπὶ τὸ ἐπί- μω, postquam autem semen a suis est conculcatum. Vide Raphaelii Annot. ex eodem ad Matth. VII, 6. p. 145. Ef. XXV, 10. καταπατήσεται ἡ Μοαβίτις. ὅτι τρέποι πατήσιν ἄλ- ων ἐν ἀμύξαις, conculcabitur Moabitis, quemadmodum conculcant aream plaustris. חלל conturbo, Ezech. XXXII, 13. קרי contminuo, Ef. XXVIII, 28. קרי Jud. V, 21. XX, 43. קרי celeufma, Ef. XVI, 9. חלל contundo, Ef. XVI, 8. קרי deglutior, Aqu. Job. VI, 3. τὰ ῥήματά μου καταπατή- σαν, verba mea conculcantur, h. e. nihili & tanquam temere effutita aestimantur. LXX. habent: τὰ ῥήματά μου ἐπὶ φάλα, eodem sensu. Vide Cl. Alb. Schultens Animadv. ad h. l. p. 13. Sic & Eusebii ad verba Homeri II. δ'.

— κατὰ δ' ὄρεα πρὸς πάτησαι,

— fœdera autem fidelia conculcarunt,

notat: Ποῦν δὲ κατὰ φρόνησιν τὸ κατῆσαι, conculcare ma- gnum contentum indicat. Et Suidas: Πατίσας. καταφρονησας. Πατίσας, contemnens. Idem verba Arriani subjungit, in quibus ὄρεα πατίσας est qui juramenta contemnit., Conf. & Hebr. X, 29. & ad h. l. Bibl. Brem. Class. I. p. 261. מנוח conculcatio, Ef. XVIII, 2. 7. מנוח onus, Zach. XII, 3. מנוח conculcatio, Ef. X, 6. מנוח onus, Zach. XII, 3. מנוח Mal. IV, 3. מנוח occurro, Ruth. II, 22. קרי

PARS II.

T

hō

hostiliter ago, Amos. V, 12. καταπατέτης δικαιοί, *opprimētes jūstum*. 𐤒𐤓𐤕 Ef. XLI, 25. κερμαίους καταπατῶν τοῖς πηλοῖς, *figulus conculcans lutum*. Aqu. Sym. Theod. Ef. XXVIII, 3. καταπατηθήσεται. 𐤒𐤓𐤕 Ezech. XXXII, 2. 𐤓𐤕𐤕 contero, Of. V, 11. καταπάτησι τὸ κρίμα, *conculcavit judicium*. Amos. IV, 1. καταπαῦσαι πίνοντας, *conculcantes vel opprimētes egēnos*. 𐤒𐤓𐤕 absorbeo, Pf. LV, 1. καταπάτησέν με ὠδρινός, *oppressit me homo*. 𐤒𐤓𐤕 contero, Pf. CXXXVIII, 10. ἀρὰ σκίτος καταπατήσιν με, *forſitan tenebræ me ſupprimēt*. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int cap. 3. Græcos forſan hic pro καταπατήσιν ſcripſiſſe putat κατάπιτάσιν, *velabunt*, & ſic etiam verſionem Arab. & alium Interpretem Græcum καλύψιν habere, notat. Sed, cum verbum καταπατήσιν magis cum Hebr. conveniat, quam κατάπιτάσιν, & illud omnes præterea Codices habeant, in ſententiam ejus diſcedere nequeo. 𐤒𐤓𐤕 diripio, 1 Reg. XIV, 49: ἐκ χειρὸς τῶν καταπατέων αὐτοῦ, *e manu illorum, qui opprimebant illum*. 𐤒𐤓𐤕 idem, 1 Reg. XVII, 53. καταπάτην τὰς παρεμβολὰς αὐτῶν, *diripiebant caſtra illorum*. Conf. 1 Reg. XXII, 1. ubi κατάπατῆσι ex alio Interprete inſertum videtur. 1 Macc. III, 52. τὰ ἅγια σε καταπιπτάται καὶ βιβύλονται, *ſancta tua conculcata, h. e. profanata, & contaminata ſunt*. Vid. & v. 46. & 1 Macc. IV, 60.

Καταπάτημα, conculcatio, conculcamentum, contemptus. 𐤒𐤓𐤕 abſorbeo, Thren. II, 8. 𐤒𐤓𐤕 ſubſannatio, Ezech. XXXVI, 4. εἰς καταπάτημα, *in contemptum*. Conf. quæ notata ſunt in v. Καταπατίω poſt Hebr. 𐤒𐤓𐤕 מכוס Ef. XXII, 5. כרס & כרס Ef. V, 5. Mich. VII, 10. 𐤒𐤓𐤕 Aqu. Ef. LVII, 20.

Ἐἰς καταπάτημά εἰμι, in conculcationem ſum. 𐤒𐤓𐤕 conculco, Ef. XIV, 25.

Καταπάτησις, idem. 𐤒𐤓𐤕 trituro, 4 Reg. XIII, 7. 𐤒𐤓𐤕 Incert. Pf. LIX, 10.

Κατάπαυμα, requies. Sir. XXXVI, 12.

Κατάπαυσις, idem. 𐤒𐤓𐤕 1 Par. VI, 31. 𐤒𐤓𐤕 Deut. XII, 9. Pf. XCIV, 12. CXXXI, 15. Ef. LXVI, 1. 𐤒𐤓𐤕 nom. 2 Par. VI, 41. 𐤒𐤓𐤕 verb quieſco, Num. X, 36. 𐤒𐤓𐤕 plur. acclamationes, Theod. Zach. IV, 7. 2 Macc. XV, 1. τῇ τῆς καταπαύσεως ἡμέρᾳ, *die Sabbathi*. Suidas: Κατάπαυσις, ἡ τῇ ſαββάτῃ ἡμέρα, ἐν ᾗ ὁ Θεὸς κατέπαυσεν ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτοῦ, καὶ κατ' ἣν Ἰουδαῖοι ἐσθλάθου εἰς τὴν γῆν ἱερουſαλὴμ καὶ ἡ τῶν ἡμερῶν βασιλεία. Κατάπαυσις, *sabbath dies, qua Deus quievit ab omnibus operibus ſuis, & qua Judæi ingreſſi ſunt terram promiſſionis. Et regnum calærum*.

Kg.

Καταπαύω, requiesco, desino, cesso, confideo, it. quiescere facio, cessare facio, finem facio, sedo, inhibeo, aufero, com-
pescio. קָצַפְתִּי recipio, retraho, Ps. LXXXIV, 3. καταπαύσας
πάντας τὴν ἐργάνον, *sedasti omnem iram tuam*. יָלַהּ hiph. 2
p̄l pernocto, Jud. XVIII, 2. καταπαύσαι ἐκεῖ, *quieverunt
ibi*. הָיָה hiph. 2 הָיָה omitto, Eccles. X, 4. καταπαύσου ἀμαρ-
τίας μεγάλας, *inhibebit magna peccata*. הָיָה vivo, Deut. V,
33. וְכָסֶה καταπαύσῃ σε, *ut te quiescere faciat*. שָׁב sedeo,
maneo, Ruth. II, 7. כָּלֵה pih. perficio, Gen. XLIX, 32.
καταπαύσει Ἰακώβ ἐπιτάσσων τοῖς υἱοῖς, *desinebat Jacobus præ-
cipere filiis*. Exod. XXXI, 17. οὕτως καταπαύσει λαλῶν αὐτῷ,
cum desisset loqui cum illo. Vid. & Exod. XXXIV, 33. Jos.
X, 20. הָנַח pih. deduco, 2 Par. XXXII, 22. הָנַח Kal
& hiph. Exod. X, 14. καταπαύσει ἐπὶ πάντα τὰ ὄρια Ἀιγύπτου
πολλὰ σφόδρα, *confidebat in omnibus finibus Aegypti magna
multitudine*. Vid. & 2 Reg. XXI, 10. Exod. XXXIII, 14.
καταπαύσω σε, *te in quietem ducam*. Vid. & Jos. I, 13,
15. & conf. Hebr. IV, 8. & ad h. l. Auctores Wolfio p.
644. laudatos. Deut. XII, 10. καταπαύσει ὑμᾶς ἀπὸ πάντων
τῶν ἐχθρῶν, *quietem vobis dabit ab omnibus inimicis*. Vid. &
Deut. XXV, 19. Jos. III, 13. ὡς ἂν καταπαύσων εἰ πόδες τῶν
ἱερῶν ἐν τῷ ὕδατι τῷ Ἰαρδάνῃ, *cum steterint pedes sacerdotum in
aqua Jordanis*. 2 Par. XIV, 6. καταπαύσει Κύριος αὐτῷ, *quie-
tem illi dedit Dominus*. Vid. & 2 Par. XV, 15. XX, 31.
שָׁב niph. recro me, Exod. XXXI, 16. חָשַׁב pih. discer-
po, Thren. III, 11. עָנַן discrumpo, Job. XXVI, 12. יַעֲזֹב
καταπαύσει τὴν θάλασσαν, *robore sedat mare*. הָפַח pih. remit-
to, Ezech. I, 24. שָׁב : הָשִׁיב Kal & hiph. Gen. II, 2.
καταπαύσει τῇ ἡμέρᾳ τῇ ἑβδόμῃ, *quiescebat die septima*. Gen.
VIII, 22. θῆρες καὶ ἄερας ἡμέραν καὶ ἑσπέρα, *astas & ver die &
nocte non cessabunt*. Vid. & Neh. VI, 3. Deut. XXXII,
26. καταπαύσω δὲ ἐξ ἀνδρώπων τὸ μνημόσυνο αὐτῶν, *delebo
autem ex hominibus memoriam illorum*. Conf. Sir. X, 18.
2 Par. XVI, 5. καταπαύσει τὸ ἔργον αὐτοῦ, *cessabat ab opere
suo*. Neh. IV, 11. καταπαύσωμεν τὸ ἔργον, *inhibeamus opus*.
Thren. V, 14. πρεσβύτες ἀπὸ πύλης καταπαύσαι, *seniores in
porta sedere desierunt*. Ezech. XXX, 13. καταπαύσω μογι-
στῆρας ἀπὸ Μίμφως, *auferam magnates Memphi*. Dan. XI,
18. καταπαύσει ἀρχοντας (ἀπὸ) οὐλοῦ αὐτῶν, *cessare fac-
iet principes ab opprobrio suo*. Os. I, 4. καταπαύσω βασι-
λείαν, *finem faciam regni*. Vid. & Os. VII, 4. & quæ ad
h. l. notavi in v. Κατάκαυμα. שָׁב : הָשִׁב Kal & hiph. re-
verti facio, Num. XXV, 11. 3 Reg. XII, 34. Job. XXI,
34. כָּבַשׁ cubo, Jos. II, 1. καταπαύσαι ἐκεῖ, *quiescebant ibi*.
כָּבַשׁ cubatio, Exod. XVI, 13. עָשָׂה Jos. XI, 23. הָיָה
καταπαύσει πολιορκίᾳ, *tertia quiescebat a bellis*. עָשָׂה combu-
ro, Ps. LXXIII, 9.

Καταπειράζω, tento, exploro. 2 Macc. XIII, 18.

Καταπιέρομαι, transfigor, defigor, compungor. ⲙⲣⲁⲛ niph. Incert. Gen. XLI, 8. κατεπάρη ἡ ψυχὴ αὐτοῦ, compungebatur, percellabatur animus ejus. Drusius pro κατεπάρη legend. censet κατηπέρη, a quo tamen non immerito dissentit Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. qui & illum notat, quod κατεπάρη a καταπιέρομαι, efferor, derivaverit. Recte autem iudicē eodem Doct. L. Bos, mens dicitur καταπιέρομαι, quando ἰξίγεται & ταρατίζεται, quod alias etiam καταύσσειται, Genes. XXVII, 38. & alibi.

Καταπιλωπόρομαι, pittaceis consuoꝛ, sive variis soleis aut corii frustis suppaetus reddor. κλῶσ part. pyh. a κλῶ refartus, interpolatus, Jos. IX, 5. σινδάλια παλαιὰ καὶ καταπιλωπομένηα, sandalia antiqua & diversis solearum sive corii frustis suppaeta. Est a κατά, quod in compositione aliquando plenitudinem vel multitudinem innuit, & πίλωμα, quod plantam pedis notat, atque pro solea, qua plantarum calces infima teguntur, sæpe sumitur. Sed quia soleæ ex corio fieri seculis omnibus consuevere, ideo & pro corio densato Græci πίλωμα usurpant. Etymologicum M. Πίλωμα πορὶ τὸ πιπλῶσθαι πλὴν τῶ ἄλλου δερματος, ἢ παρὰ τὸ πύλας αὐτὴ καθίσταται τῶν πύλων. Πίλωμα dicitur ex eo, quod magis densatum est, quam aliud corium, vel quod semper propius sit solo. Vide Bynæum de Calc. Hebr. p. 32. seq. Conf. & Perizonium not. ad Ælian. Var. L. IX. c. 14. qui σινδάλια καταπιλωπομένηα interpretatur. Sandalia undique reparata, addens: dum sæpius attrita acceperunt identidem alia atque alia πίλωματα, gelapte Schoenen. In Cod. Oxon. Jos. I. c. pro καταπιλωπομένηα legitur καταπιπλωμένηα, per syncopen. Inde apud Hesychium: Καταπιπλωμένηα, καταπιπλωμένηα. (Sic enim e Lex. Cyrilli MS. Brem. legend. pro Καταπιπλωμένηα, καταπιπλωμένηα) Καταπιπλωμένηα, inquinata, vel sordida. Suidas habet: Πιπλωμένηα, πιπλωμένηα, pariter respiciens ad Jos. I. c. ubi conjiciente Doct. & Lamb. Bos Animadv. ad Auctoꝛ. Græc. p. 177. divisim legit κατὰ πιπλωμένηα.

Καταπυτίω, lugeo. לכנה hithp. Exod. XXXII, 4.

Καταπύωμαι, devolo, pervolo. רנן vagoꝛ, Prov. XXVII, 8.

Καταπίτασμα, velum, aulæum, quo quid obtegatur, operimentum. כפר propitiatorium, Exod. XXVI, 34. XXX, 6. כפר Exod. XXVI, 37. XXXVIII, 40. כפר Exod. XXVI, 31. Lev. IV, 6. כפר velum aulæi, Exod. XXXV, 11. Gloss. in Oseeuch. Καταπίτασμα, κατακάλυμμα. Καταπύωμαι.

καπίτασμα, *operimentum*. Lex. Cyrilli, MS. Brem. Καταπί-
τασμα, βίλον. Καταπίτασμα, *velum*. Plura de hac voce
vid. apud Jo. Nicolai in not. ad Sigon. de Rep. Hebr.
p. 124.

Καταπίγνυμι, configo, defigo, suspendo. קרנתי hiph.
profundum facio, Of. V, 2. οἱ ἀγγεῖοντες τὴν θήραν κατέπηξαν,
venantes feram confixerunt. Al. Of. IX, 10. κατέπηξαν. ערן
1 Reg. XXXI, 10. τὸ σῶμα αὐτῷ κατέπηξαν ἐν τῷ τείχει, *cor-
pus ejus suspendebant in muro*.

Καταπήξ, palus aquæ infixus. קנה basis, Al. Job. XXXVIII,
6. κατὰπηξι. Suidas: Καταπήγας. τὰ πηγύμωια ξύλα ἐν τοῖς
ὕδατι. Καταπήγας. ligna aquis infixa.

Καταπηδάω, defilio. ירד descendo, 1 Reg. XXV, 23. נפל
cado, Gen. XXIV, 64. Al. 4 Reg. V, 21. κατεπέδουν.

Καταπίκρος, amarulentus. על deglutior, Sym. Job. VI,
3. κατὰπικροί. ירד 2 Reg. XVII, 8. κατὰπικροί τῇ ψυχῇ αὐ-
τῶν, *quorum animi facile irritari possunt*. Conf. quæ nota-
vi in Πικρός.

Καταπίω, absorbeo, deglutio, devoro, demergo. בלע
Prov. I, 12. καταπίωμαι δὲ αὐτὸν, ὡς πικρὸς ἀδὴς ζῶντα, *deglu-
tiamus illum, tanquam infernus viventem*. Conf. Num. XVI,
32. Vid. & Num. XXI, 20. Ef. IX, 16. XLIX, 19.
Thren. II, 16. Jer. LI, 34. κατέπιε με ὡς δράκων, *devora-
vit me tanquam draco*. Vid. & Jon. II, 1. & conf. 1 Petr.
V, 8. & quæ ex profanis affert Cl. Schwartzius Comm.
Crit. & Phil. Gr. L. N. T. p. 750. & Berglerus not ad
Alciplhr. p. 86. Ef. XXVIII, 7. κατεπόθουν διὰ τὸν οἶνον,
absorpti sunt per vinum. Of. VIII, 8. κατεπόθεν Ἰσραὴλ, *ab-
sorptus est Israël*. בלע absorptio, Jer. LI, 44. עסן pih. Sym.
Job. XXXIX, 24. עסן Al. Exod. XV, 4. κατεπόθουν. פיח
Abd. v. 16. נזר pih. defluo, Thren. III, 48. ה' ἐφθάλμους
μου κατεπόθεν, *oculus meus demersus est sc. lacrymis*. ענן in
anima, Prov. XXIII, 7. עשט dimitto, Ps. CXL, 7. κατε-
πόθουν ἰχθύμωια πέτρας, *submersi sunt prope petram*. Hefy-
chius: Κατεπόθισαν, κατεποτίθισαν, κατίπισον. Κατεπόθεν-
σαν, submersi sunt, delapsi sunt. Conf. Hebr. XI, 29. Sir.
XXIII, 20. ἵως αἱ κατεποθῇ, *usque dum demergatur*. Hefy-
chius: Καταποθῇ, κατακαλθῇ. Καταποθῇ, consumatur.

Καταπίπτω, concido, corruo, decido, cado, it. metaph.
animum abjicio מריק destructio, Ef. XLIX, 19. נפל
niph. dolore efficio, Neh. VIII, 13. μὴ καταπίπτειτε, *ne
animum abjiciatis*. נפל cado, Ps. CXLIV, 15. Sap. VII, 3.
ἐπὶ τὴν ὁμοιωσάθῃ κατίπισον γῆν, *in terram iisdem malis ob-
noxiam*

noxiam cecidi. Conf. ad h. l. *Fesslii* Adversf. Sacr. L. I. c. 10. p. 59.

Καταπισύω, concredo, confido. קַמַּח hiph. Mich. VII, 5.

Καταπλάσσω, ἀτίω, conformo, it. *cataplasma facio*. קָנַ formo, Jer. 1, 5. קָנַח Ef. XXXVIII, 21. λάβει παλάθην σύκων, καὶ τρίψον καὶ κατὰπλάσαι, *sume massam de ficubus, & tere (contunde, comminue,) & fac cataplasma*. Ita reddit Doctiff. *Vistringa* Comm. ad h. l. p. 342. b.

Καταπληγμός, insultatio. Sir. XXI, 5. καταπληγμὸς καὶ ὕβρις ἐρημόσυσσι πλῶτον, *insultatio & injuria desolabunt divitias*. *Hefychio* Καταπλήσσει ἐστὶ κατιζήσῃ, *contra insurgit*. Vid. mox in *Καταπλήσσω*.

Καταπληκτιζέω, terrorem afferens. קַמַּח terror, *Quint.* Ed. Cant. VI, 9. καταπληκτικῇ.

Κατάπληξις, terror. קַמַּח *Aqu. Sym.* Exod. XXIII, 27. *Etymol.* ineditum, & *Phavorinus*: Κατάπληξις ἐστὶ φόβος ἐκ μεγάλης φαντασίας. Κατάπληξις ἐστὶ timor ex magna imaginatione.

Καταπλήσσω, percello, obstupefacio, terrefacio, perturbo. קָנַח pih. Job. VII, 14. ἐν ὁράματι μοι καταπλήσσεις, *visionibus me terrefacis*. Vid. & Job. XI, 1, 21. קָנַח hiph. fatigo, Job. XXXVII, 11. ἐκλεκτὸν καταπλήσσει νεφέλη, *electum obstupefacit nubes*. קָנַח *Sym.* Job. XL, 18. καταπληγέσεται. *Hefychius*: Καταπλήσσει, κατατάρασσει, φοβερίζει, κατιζήσῃ. Καταπλήσσει, perturbat, terrefacit. *contra* *injurgit*. 2 Macc. III, 24. καταπληγόντες τὸν τῷ Θεῷ δύναμιν, *obstupefacti potentia Dei*. 2 Macc. XV, 24. καταπληγίσαν, *percellantur*. *Hefychius*: Καταπληγίνα, θαυμάσαντα. Καταπληγίνα, *admirantem*. Idem: Καταπληγίται, φοβίται, δίδωσι. Καταπληγίται, *metuit, timet*.

Κατάπληξ, catapulus, classis mercatorum. 3 Macc. IV, 10. Vide *Grotium* ad h. l.

Καταπολιμῶν, oppugno, debello, vinco. קָנַח niph. Jos. X, 25. Conf. *Ælianum* Var. L. IV. c. 8. *Hefych.* Καταπολιμῶ, קָנַח. Καταπολιμῶ, *vinco*.

Καταποίω, laboro, defatigor. קָנַח hiph. *Incert.* Job. XXXIX, 16. καταποίησιν τῇ ποτροφίᾳ, *defatigabitur pullorum educatione*.

Καταποίωμαι, fatigor, injuriam patior, affigor, divexor. 2 Macc. VIII, 2. ἐπισθὲν τοῖς ὑπὸ πάντων καταποίωμαι λαοῖς, 16

ut resisteret populum ab omnibus divexatum. Conf. Act. VII, 24. 2 Petr. II, 7. & ad h. l. Cl. Alberti p. 464.

Καταποντιζω, demergo, submergo. ארב infidior, Al. Of. VII, 6. καταποντιζομαι. בלע absorbere, 2 Reg. XX, 19. 20. Ps. LIV, 9. Eccles. X, 12. Thren. II, 2. 5. שבע Exod. XV, 4. שש inundo, Ps. LXVIII, 3. 19. CXXIII, 3.

Καταποντισμός, demersio, submersio. בלע absorptio, Ps. LI, 4. ῥήματα καταποντισμοῦ, verba quæ interitum minantur.

Καταπορεύομαι, proficiscor deorsum, descendo. 2 Macc. XI, 30.

Κατάποσις, guttur, gula. גול gula, fauces, Incert. Aqu. Prov. XXIII, 2. θήτις μάχαιραν ἐν κατάποσι σου, pones gladium ad gulam tuam. Lex. vet. Κατάποσις, vorago.

Καταπραύνω, mitigo, lenio, compesco. שחך הַנְּחִיחַ pih. & hiph. compesco, Ps. LXXXVIII, 10. τὸν δὲ σάλοι τῶν κυμάτων αὐτῆς ἐν καταπραύνει, agitationem autem fluctuum ejus tu sedas. Theod. Ps. LXIV, 7. καταπραύνω. Sym. Prov. XXIIX, 11. καταπραύνει. שָׁטָה : שָׁטָה Kal & hiph. quiesco, quiescere facio, Ps. LXXXII, 1. μὴ σιγῆσθης, μὴ δὲ καταπραύνῃς ὁ Θεὸς, ne taceas, neque quiescas, o Deus. Suidas: Μὴ καταπραύνῃς. μὴ μακροθυμήσῃς. μὴ ἡμιώσῃς. Μὴ καταπραύνῃς ne longanimitis sis. ne quiescas. Lamb. Bos etiam Proleg. ad LXX. Int. c. 3. Hefychium huc spectare putat, quando ita: Καταπραύνεις, ἡμιροποιήσεις, σιωπήσεις, & propterea etiam hic legendum censet: Καταπραύνῃς, ἡμιροποιήσῃς, σιωπήσῃς. Sed cum explicatio ἡμιροποιήσῃς, sedatum facias, verbo καταπραύνῃς, Ps. LXXXII, 1. minime conveniat, fortasse aliquis diceret, quod librarii incuria vel imperitia ex duabus Glossis apud Hefychium una facta, & tam ex Ps. LXXXVIII, 10. quam ex Ps. LXXXII, 1. ita potius apud illum legendum sit: Καταπραύνεις, ἡμιροποιήεις. Καταπραύνῃς, σιωπήσῃς. 2 Macc. XIII, 26. συνέπιπτε, κατεπραύνω, ἱεροῖς ἐκείνοις, persuasit, demulsit, benignos fecit.

Καταπροσπορεύω, captivo, deprædor, in prædam abduco. שָׁבַח captivo, Num. XXI, 1. שָׁבַח Jud. II, 14.

Καταπίσσω, expavesco. פָּרַח hiph. profundum facio, Of. IX, 10. κατέπιπτε, pro quo tamen alii rectius κατέπιπτε. Vid. supra in Καταπίγνυμι. תָּרַח quies, Prov. XXIX, 9. ὃ καταπίσσω, non timet. תָּרַח paveo, Prov. XXVIII, 14. καταπίσσω πάντα, timet omnia. Hefychius: Καταπίσσει, διλιπῶ, φοβείται. Καταπίσσω, metuit, timet. נִפַּח niph. א מו liquefco, Theod. Jos. II, 9. κατέπλησσω, perterresiebant. Al. Jos. II, 24. κατέπληχ. Lex. Cyrilli MS. Brem. Kd.

Κατίπτηχι, πεφίβηται. Κατίπτηχι, timore perculsus est. Idem: Κατίπτηχός, τῷ φόβῳ συσταλὴς, ἢ τιταπτηνωμένος. Κατίπτηχός, timore perculsus, vel aljezius. *Ideychius*: Κατίπτηχός, κατίπτησσοιτα. Leg. Κατίπτηχότα, καταπίεσσοιτα. Κατίπτηχότα, timentem. Idem: Κατίπτηχίται, φοβηθῆναι. Κατίπτηχίται, timere. Sir. XXXII, 19. ὃ κατὰπτήξει φόβου, non pertimescet timorem, h. e. nihil plane pertimescet.

Κατάπλωμα, lapsus, ruina. Κατάπλωμα φεαγμῷ, ruina maceris. γῆρ ruptura, irruptio, Pf. CXLIII, 17.

Κατάρη, maledictio, execratio, imprecatio. אלה Job. XXXI, 30. Dan. IX, 11. הלה terror, Ef. LXV, 23. בארה Prov. III, 33. Mal. II, 2. כב infin. a נכב vel נכב Num. XXIII, 25. קלה Gen. XXVII, 12. 13. Deut. XI, 26. אלה & קלה junctim, Jer. XLIV, 12. שסמה defolatio, Ef. LXIV, 10. Conf. de hac voce Clötzium de Dolor. Anim. Christi Confid. 30. §. 3. p. 311.

Καταράσμαι, maledico, execror. ארר Gen. V, 29. XII, 13. XXVII, 29. 4 Reg. IX, 34. בער pih. perturbo, Job. III, 5. נר benedico, it. maledico, Al. Job. II, 9. κατάρσσει. הציץ hiph. a צו ango, premo, Incert. Jud. XVI, 15. κατάρσαστο. ורר indignor, Num. XXIII, 8. נשננ niph. juro, Incert. Jos. VI, 26. κατάρσασται. כב vel נכב Num. XXIV, 10. Job. III, 8. קל pih. Pf. CVIII, 27. κατάρσονται αὐτοὶ, καὶ οὐ ἰσλογήσῃς, maledicent illi, & tu benedices. Conf. Matth. V, 44. קלה maledictio, Deut. XXI, 23. Prov. XXVII, 14.

Κατάρσας, idem quod κατάρη. ארר infin. maledicendo. Jud. V, 23. כב infin. a נכב vel נכב Num. XXIII, 11. קלה Jer. XLIX, 12.

Κατάρατος, maledictus, execratus. 2 Macc. XII, 35. *Suidas*: Κατάρατος, κατάρης ἄξιος. Κατάρατος, dignus execratione.

Καταράκτης & καταρράκτης, catarracta, catarracta, locus præceps, unde aqua cum impetu deorsum ruit, canalis, emissarium, per quod aqua decurrit, it. carcer, cippus, & mergulus maritimus, aquilæ species. ארנה Gen. VII, 11. οἱ καταρράκται τῷ ἑρατῷ ἠνέχθησαν, catarractæ cæli aperiebantur. Vid. & Gen. VIII, 2. 4 Reg. VII, 19. Mal. III, 10. Aqu. Ef. LX, 8. εἰς καταράκτας. Of. XIII, 3. ἀπὸ καταρράκτη. Ubi Hieronymus vocem interpretatur foramen in pariete fabricatum, per quod fumus egreditur. צנר canalis, Pf. XLI, 9. כהפכה cippus, Jer. XX, 2. 3. Hieronymus: Pro nervo, quem nos diximus, LXX. & Theodotio vertunt catarractem, Symmachus βαταρισμένοι sive εριβλατῆριον, quod utrumque

que tormenta fig. Nos autem nervum diximus more vulgari, quod tormenti genus etiam in Actibus Apostolorum legimus, quando Apostoli Paulus & Silas in custodiam dati sunt, Conf. que notavi in ἐζόν. ἡρσην cippus, Jer. XX, 2. 3. πῦλ vinculum, Jer. XXIX, 21. πῆρ platea, Deut. XIV, 17. ἡψω mergus, Lev. XI, 17. Hesychius: Καταράκτες, ὄχ- τες, ῥυαῖ, καὶ ὁ αἶς, Σοφουλῆς Λαοκίοντι, καὶ τὰς ἀρπύας ἐν Φινί. Καταράκτες, canalis, profluvium, & aquila, Sopho- cles Laocoonte, & in Phineo harpyias ita vocat. Suidas: Κα- ταράκτες, ἰδὸς ἐνὶ θαλάσσι. Καταράκτες, species avis ma- rina. Conf. Bocharti Hier. P. I. p. 65. & P. II. p. 278.

Καταρίσσω & καταρρίπτω, ἀτῆν, impetuose deturbo, præ- cipito, dejicio, delabor. 𐤒𐤍 infidior, Of. VII, 6. ἐν τῷ καταρρίπτειν αὐτὰς. Latinus interpretatur: cum præcipitarentur. Sed verbum est activum, & significat potius, cum præ- cipitarent illi. Et licet hoc non proprie reddat verbum He- bræum, tamen exprimit rem, de qua sermo, a fine & ef- fectu. Nam eum in finem insidiabantur, ut alios everte- rent, & deturbarent. Vide Pocokii Comm. in Hof. p. 340. b. Ex illo Prophetæ loco sunt corrigendæ Glossæ MSS. in Proph. ubi ita: Καταρίσσω, καταρίπτω, καταρρίπτω. Leg. Καταρίσσω, καταρίπτω, καταρρίπτω. Καταρίσσω, deji- cere, cum impetu ruere. Conf. verba Theodreti paulo post adducta. Apud Hesychium Καταρρίπτω exponitur κατακλά- νω. pro quo Palmerius legend. censet κατακλῆν. Sed fortasse pariter καταρρίπτω reponendum. Apud eundem Hesychium post v. Καταρρίπτω legitur etiam Καταρίσσω, καταρίπτω. 𐤒𐤍 Ps. LXXIII, 7. ἐν πελίκῃ καὶ λαϊστονήῃ καταρρίπτω αὐτὴν, securi & lapide acutissimo dejecerunt illam. ῥῖπῃ hip. dejicio, Ps. CI, 1. Inde apud Suidam: Κατίρ- ριπας. κατὰ τὴν ἰδέωσιν ἱβανίς. μεταφορικῶς ὁ λόγος. Δαβὶδ' ἐπά- ρας κατίρριπας μοι. Κατίρριπας. in terram fecisti. metaphrice vox sumitur. David: Sustulisti in altum, ut me dejicerer. Ad quem locum Theodreti verba in not. ad Suid. adducit Cl. Kusterus: Ὑψηλὸν γὰρ μοι διέκας καὶ περιβλεπτοῖ (Sic enim legend. pro περιβλεπτοῖ) ἀποφῆρας, ἐκείθεν ἀπέρριπας, τὸ γὰρ κατίρριπας ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κινεῖν ἐπαιρόντων εἰς ὕψος τι, καὶ κα- τὰ τὴν ἰδέωσιν καταρρίπνόντων. Excelsum me ostendens, & cons- picium declarans, repente dejecisti. Κατίρριπας enim adhibuit metaphora desumpta ab illis, qui aliquid in altum attollunt, & cum impetu in terram decidere faciunt. Theod. Job. XVIII, 7. καταρρίπτω. ἡρῶ incurvo, Ps. CXLV, 15. ἀνίστη πάσης τῆς καταρρίπτωσιν, erigit omnes deturbatos. Vid. & Psalm. CXLV, 7. ῥῖπῃ hip. dejicio, Ps. LXXXVIII, 47. ὕψος δέ- τω εἰς τὴν γῆν κατίρριπας, thronum ejus in terram dejecisti, ἡρῶ cado, Psalm. XX&VI, 25. ὅταν πῖση, ὁ καταρρίπτωσιν, ἢ

ceciderit, non deturbabitur. Sap. XVII, 4. ἔχοι δὲ καταράσσονται αὐτοὺς περιχόμενοι, *sonitus autem descendentes circumstrepabant illos.* Hesychius, & Lex Cyrilli MS. Brem. Καταράσσονται, περιχόμενοι. Καταράσσονται, *circumstrepentes.* In Gloss. MSS. in Sap. Sal. legitur Καταράσσοντας περιχόμενους. Sir. XLVI, 8. κατήραξεν ἐπ' ἰθὺς πόλιμον, (i. πόλιμον ex Vulgato, qui ἰθὺς πόλιμον *gentem hostilem interpretatur*) *dejecit in gentem hostilem* sc. λίθους χαλάζης, *lapides grandinis.* Inde apud Hesychium: Κατήραξι, κατίβαλιν. Κατήραξι, *dejecit.*

Καταργῶ, *inhibeo, impedio.* כחל Chald. pah. *impedio,* Esd. IV, 21. καταργῶσαι ἀνδρας, *ut inhibeant viros.* Ibid. v. 23. κατήργησαν αὐτοὺς ἐν ἵπποις καὶ δυνάμει, *inhibebant illos equitatu & robore.* Vid. & Esd. V, 5. Esd. VI, 8. ἐπιμαλὼς διαπαῖν ἴφω δίδωμίν τοῖς ἀνδράσι, *τῷ μὴ καταργεῖσθαι, studiose sumtus dentur viris illis, ne impediuntur.*

Καταργυρῶ, *deargento, argento obduco.* קטן pih. *cingo,* Exod. XXVII, 17.

Καταριθμῶ, *annumero, enumero.* שהיה hithp. *per genera recensitor,* 2 Par. XXXI, 19. אלם compleor, Gen. L, 3. ספר numerus, Num. XIV, 29. נפר pih. *separo.* Theod. Of. IV, 14. καταριθμήσαν.

Καταρήκτης. Vide Καταράκτης.

Καταρῖν, *defluo.* הארין hiph. *crucio,* 1 Sam. II, 35. קהה hithp. a קהה *dejicio me,* Sym. Pf. XLII, 5. κατάρρις. נוול diffluo, Sym. Es. LXIV, 1.

Καταρῖμβυῖν, *circumago, vagari facio.* הניע hiph. a נוע *exagito,* Num. XXXII, 13. καταρῖμβυσεν, *pro quo aliis καταρῖμβυσεν, in modum rhombi circumtegit, a καταρῖμβυῖν.*

Καταρῖγγυμι, *confringo, disrumpo.* קחב dulcedo, Prov. XXV, 9. καταρῖγγεται δὲ ὑπὸ συμπτωμάτων ψυχῇ, *frangitur autem casibus anima.* In Glossis in Oseateuchum legimus: Καταρῖγγότας, διαρῖγγυμίνας. Rescribe ex Hesychio: Κατήραγγότας, διαρῖγγυμίνας. Locus autem, ubi vox in Oseateucho extat, jam non succurrit. Certe in Concordantiis Trommianis frustra quaeritur.

Καταρῖπτῶ, *dejicio, praecipito.* קחל hiph. Thren. II, 1. נלל אכל *junctim languesco, flaccesco,* Sym. Theod. Es. XXIV, 4. καταρῖπτω. Sap. XVII, 19. κτύπος ἀπὸς καταρῖπτομένων πετρῶν, *sonus horribilis decidentium petrarum.* Gloss. MS. in Sap. Καταρῖπτομένων, καταπιπτόται. Καταρῖπτομένων, *decidentium.*

Κα-

Κατάρσις, defluxus. קִרְסָא *Aqu.* Ps. CXXV, 4. κατάρσις. קִרְסָא plur. *Aqu.* Ps. LXXVII, 44.

Καταρροφῶν, absorbeo. ῥῥῡ pih. Job. XXXIX, 30. κα-
ταρροφῶσιν.

Katarrhōs, defluo, decido. לבב cado, Jer. VIII, 13. τὰ φύλλα κατάρρουν, folia deciderunt. Lex. Cyrilli MS. Brem. & Suidas: κατάρρουν. τάρρυ, ἡφανίζου. κατάρρουν putruit, disparuit. Apud Hesychium etiam exponitur τάρρυ.

Κατάρρευτος, perfusus, irrigatus. 2 Macc. XII, 16. λίαν
κατάρρευτος αἵματι, *stagnum fluens sanguine.*

Καταρτίζω, coapto, perficio, paro, dispono, extruo, fabri-
brico, firmo, fundo. וְהָיָה לְךָ פִּיחַ a וְהָיָה לְךָ פָּנֶיךָ facio, Psalm.
XXVIII, 8. *φωνὴ Κυρίου καταρτιζομένη ἰλάφης*, vox Domini
perficiens cervos. וְיָדָה יְדֹתֶיךָ רוֹבֹר פִּיחַ Pf. VIII, 3. *ἐκ τόμα-
τος ἡπίων καὶ ἐλαφζόντων καταρτίσω αἰῶνι*, ex ore infantum ἔσ-
λαβαντων παραστὶ laudem. וְכִן פִּי LXXII, 10. *ἡδῆσι-
σι*, σὺ δὲ καταρτίσω αὐτὴν, infirma erat, tu autem firmasti il-
lam. Ita etiam 1 Petr. V, 10. αὐτοὺς καταρτίσαι ὑμῶν. ἐπι-
ξαι, σθεναροῦσαι, θημιλιώσαι, ipse autem firmet vos, stabiliat,
roboret, fundet. Conf. & 2 Cor. XIII, 11. Eodem sensu
καταρτίσμαι occurrit. Hefychius: Καταρτίσμαι, κατασκευάσαι,
τιλιώσαι, ἐπιρῶσαι. Suicerus Thes. T. II. p. 61. & Ed.
Bernardus not. ad Hefych. scribend. censent Καταρτίσαι, sed
cum Suidæ etiam Καταρτίσμαι ex Sophocle exponatur παρα-
σκευάσαι, & Hefychio Καταρτίσμαι reddatur τιλιώσας, ego
quidem aliquid hic mutare non audeo. Pf. LXXIII, 17. σὺ
καταρτίσω φέρον καὶ ἄλλοι, tu perfecisti lucem ἔσ' solem. He-
fychius: Καταρτίσω, ἰποιῖσας, ἐπιλιώσας. Καταρτίσω, feci-
sti, perfecisti. Pf. LXXXVIII, 36. ὡς ἡ σελήνη καταρτισμένη
εἰς τὸν αἰῶνα, tanquam luna firmata in seculum. כִּנְךָ furculus,
(hic legerunt כִּכְךָ) Pf. LXXIX, 16. כִּכְךָ perfodio, Psalm.
LXXIX, 9. σῶμα δὲ καταρτίσω μοι, corpus autem parasti,
vel disposuisti mihi, sc. ad serviendum. LXX. igitur genera-
lius exposuerunt, quod specialius in textu Hebræo ob ocu-
los ponitur. וְשָׁחַד פִּיחַ dispono, Pf. XVII, 36. καταρτιζόμε-
νες τῆς πόδας μου ὡς ἐπὶ ἰλάφῃ, disponens pedes meos tanquam
cervorum. וְשָׁחַד פִּיחַ Chald. pah. & ithp. absolvo, ab-
solvor, Eisd. IV, 12. τὰ τέλχη αὐτῆς καταρτισμένη ἐστὶ, muri
ejus reconcinnati sunt. Vid. & v. 13. 16. & conf. Neh IV,
7. ubi murorum, qui ibi καταρτισμένα dicuntur, αἱ διασφα-
γαὶ ἀναφράσσονται, rupturæ obsipari memorantur; & Neh.
VI, 1. ubi de iisdem refertur: καὶ ἡ καταλίφθη ἐν αὐτοῖς
πύλῃ, ἔσ' non relinquebatur in illis ruptura. Ut adeo τὰ τέλχη
καταρτισμένα, Eisd. l. c. sint muri, qui ita reconcinnati &
V 2 obsiti.

obstipati sunt, ut nulla in illis ruptura relicta sit. Ab ejusmodi muris metaphoram defumisse videtur Apostolus 1 Cor. I, 10. ubi ita: καὶ μὴ ᾗ ἐν ἡμῖν σχίσματα, ὡς δὲ κατηρτισμένοι ἐν τῷ αὐτῷ νοῷ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Et non sint inter vos schismata, sitis autem reconcinnati quasi eadem mente & eadem sententia. Corinthios ergo tanquam ædificium spirituale considerat, & proinde illos hortatur, ut nulla σχίσματα tanquam rupturas in se esse amplius patiantur, sed potius eadem mente eademque sententia reconcinnati quasi & coadunati sint. Conf. Lamb. Bos ad h. l. p. 122. Eisd. V, 11. βασιλεὺς τῷ Ἰσραὴλ μέγας ἀναδομήσει αὐτοὺς (sc. αἰῶν,) καὶ κατηρτίσας αὐτοὺς αὐτοῖς, rex Israelis magnus ædificavit illam (domum,) & extruxit eam illis. Vid. & Eisd. IV, 1. 16. V, 3. 9. VI, 14. οἰκῶ plur. fundamenta, Ps. X, 3. ὃ ἐν κατηρίσῃ, αὐτοὶ καθύψην, quæ tu extruxisti, illi destruxerunt. ἵππῃ sustento, Ps. XVI, 6. καταρτίσας τὰ διαβήματα μου ἐν ταῖς τρίβουσιν, firma gressus meos in semitis tuis. Conf. Gal. VI, 1. ubi Theodoretus καταρτίσεις inter alia bene exponit ἐπιζῆτε, firmate, ne scil. amplius προλαβὴς ἐν τῷ παραπτώματι, præoccupetur lapsu aliquo. Conf. Hebr. XII, 13. ἔργον operor, Al. Exod. XV, 17. οὐκ ἔτοιμος κατὰ κατήριον σε, ὃ κατηρτίζω, Κύριε. in stabile domicilium tutum, quod extruxisti, Domine. Ps. LXVII, 31. δυνάμει σου ὃ οὐδὲς τῶντο, ὃ κατηρτίσας ἐκ ἡμῶν, robora. Deus. hoc: quod extruxisti inter nos. Al. ibi habent: ἐτίστης, fabricasti. Conf. Hebr. XI, 3.

Κατέρχω, impero, dominor & Κατέρχομαι, incipio, præcino. הִתְחַר הithp. imperium mihi sumo, Num. XVI, 13. הָשָׁב Joel. II, 17. Zach. VI, 13. IX, י. וְרָר Neh. IX, 28. κατήρξαν ἐν αὐτοῖς, dominabantur illis. שָׁלַם incolumis (hic ex שָׁלַם אָא fabricarunt שָׁלַם מִן abjecto א) Nap. I, 12. κατέρχων ὑδάτων πολλῶν, imperans aquis multis, 2 Macc. I, 23. καταρχομένη Ἰωνάθαν sc. ἡδὴς vel ἡδῶ, præcinnente Jonathan. Vid. & 2 Macc. XII, 37. & conf. quæ notavi in v. ἄρχω, & Ἐξάρχω. 2 Macc. IV, 40. κατήρξαν χερσὶν ἀδικαῖς, Latinus vertit: iniquis manibus uti cepit.

Κατασβέννυμι, extinguo. הִתְחַר hiph. prolongo, Prov. XXVIII, 2. כָּנָה extinguo, Al. 1 Reg. III, 3. κατασβέννυμι.

Κατασιύω, commoveo. 1 Macc. VI, 38. Hesychius: Κατασιύω, τεταρασθῆναι. Κατασιύω, turbare.

Κατασιγῶ, conticesco. דָּמָה verb. sæm. excisa, Ezech. XXVII, 32. τίς ὡς Τύρος κατασιγῆθη; quis est, qui tanquam Tyrus obtulit?

Κα-

Katawina, fileo, it. filere facio. בלע absorbeo, Job. XXXVII, 20. הטהה biph. Num. XIII, 31. הטהה biph. Neh. VIII, 13. הטהה biph. a נטה obliviſci facio, Job. XXXIX, 17. צור pih. excindo, Sym. Pf. LXXXVII, 16. *katawina* *קטאוויןא*.

Κατασκέλλω, defodio, suffodio, everto, diruo, destruo.
 גרר abscindo, Amos. III, 14. κατασκαφίστηται τὰ ἑνὶ τῷ
 θυσιастίῳ, destruentur cornua altaris. דרס 3 Reg. XIX, 10
 τὰ θυσιастία σου κατίσκαψαν, altaria tua destruxerunt. Jer.
 L, 15. κατίσκαψεν τὸ τείχος, dirutus est murus. Vid. &
 Ezech. XIII, 14. הריסות destructio, Amos. IX, 11. τὰ κα-
 τισκαμμένα. (sc. πόλη) αὐτῆς ἀνίστηναι, partes ejus dirutas ruf-
 fus erigam. Conf. Act. XV, 16. נתן niph. א נח comburor,
 Jer. II, 15. נתן Jud. VI, 28. κατασκαμμένον τὸ θυσιастίον
 τῷ Βαάλ, destructum altare Baal. Vid. & Jud. II, 2. 2 Par.
 XXXIV, 4. Jud. VIII, 17. τὸ πύργον Φανουὴλ κατίσκαψεν,
 turrim Phanael diruit. Hesychius: Κατίσκαψεν, κατάρξεν,
 Κατίσκαψεν, defodit. Jer. I, 10. ἰσχυρῶς, καὶ κατασκέλλω,
 καὶ ἀποκόμω, eradicare, & diruere, & perdere. ערער החרס
 pih. & hithp. decollatis literis ab ערר nudo, nudor, Jer.
 LI, 13. ערר decollo, Of. X, 2. פרץ rumpo, Al. 2 Par.
 XXXII, 5. κατασκαμμένον. חתח pih. perdo, Jer. V, 10.

Κατασκήδάζω, conspergo. ὡς Exod. XXIV, 8. κατασκή-
δασι τὸ λαὸν, conspergebat populum.

Κατακλυπάρης, coopertus. 25 *Aqu. Num. VII, 3.*

Κατασπίλοναι, specular, dispicio, diligenter confidero, lustro, exploro. רגל pih. exploro, Jos. VII, 2. κατασπίλοναι τὴν γῆν, ut explorarent terram. Vid. & Jud. XVIII, 2. 14. 17. חור idem, Num. X, 33. XIII, 3. Eccles. I, 23. τὴ κατασπίλοναι ἐν τῇ σοφίᾳ περὶ πάντων, ut dispicerem in sapientia de omnibus.

Κατασκευάζω, apparo, fabrico, creo, facio, extruo. כרא
creo, Ef. XL, 28. Θεὸς ὁ κατασκευάσας τὰ ἄκρα τῆς γῆς,
Deus, qui creavit extrema terræ. Ef. XLIII, 7. ἰσ γὰρ τῇ
δόξῃ μου κατασκευάσω αὐτοὺς, nam gloria mea creavi illum.
Conf. Sap. IX, 2. XI, 25. XIII, 4. & Hebr. III, 4.
הכנה hithp. א כן Num. XXI, 27. וְנָא יִסְמְדוּמָהוּ וְנָא כַּמְסִי
מִבְנוֹתָהּ פֶּלֶא, ut ædificetur & extruatur urbs. רצו formo,
Ef. XLV, 7. וְגַם ὁ κατασκευάσας φῶς, καὶ ποιῶνς σκότος,
ego, qui creavi lucem, & feci tenebras. כרה Sym. Pf. XXXIX,
ו. κατασκευάσας. אפך facio, 2 Par. XXXI, 5. κατασκευάσתי
עֲרֵב אֶרֶץ, fabricabat arma multa. Conf. Epist. Jer. v. 39.
1 Macc. X, 6. 21. XV, 7. רצו confio, Ef. XI, 19. עני
habito, 3 Reg. VI, 13. Ep. Jer. v. 7. κατασκευάζουσιν εἰσὶν

ους ἐπὶ τὰς κεφαλὰς, *parant coronas super capita.* Sap. VII, 27. φίλος Θεοῦ καὶ πρῶτος κατασκευάζει. *facit amicos Dei & prophetas.* 1 Macc. III, 29. χάριν τῆς πληγῆς, ἥ κατασκευάσκει ἐν τῇ γῇ, *propter plagam, quam fecit in terra.* 1 Macc. XV, 4. κατασκευάσας πλοῖα πολεμικά, *fabricavi naves bellicas.* Conf. Hebr. XI, 7. 1 Petr. III, 20. ubi de arca Noachi verbum adhibetur.

Κατασκευάσμα, id quod structum vel paratum est, opus. וְשֵׁן *Incert.* Exod. XXVIII, 27. Sir. XXXII, 7. ἐν κατασκευάσματι χρυσῷ, *in opere ex auro confectum.* 2 Macc. XII, 43. πηστῆμασι κατ' ἀνδραλογίας κατασκευάσματα εἰς ἀργυρίᾳ δραχμαῖς δισχιλίας, *conficiens collectione, viritum facta, parata pecunia ad argentij drachmas bis mille.*

Κατασκευῇ, structura, fabricatio, adornatio. בָּנָה *edifico,* 1 Par. XXIX, 19. וָבֵן *vas,* Exod. XXVII, 19. וְכָלֵךְ *opus,* Exod. XXXVI, 6. הָשָׁרָה *idem,* Num. VIII, 5. שֵׁן *nomen,* 2 Par. XXVI, 15. הָשָׁרָה *opus.* *Al.* Exod. XXXV, 23. κατασκευῇ. הָלַךְ *Sym.* Ezech. XXIII, 6. Ps. CXVIII, 96. 2 Macc. IV, 20. εἰς τὰς τῶν τριῶν κατασκευῇς, *ad triremium fabricas.* 2 Macc. XV, 40. τὸ τῆς κατασκευῇς τῷ λόγῳ τέχῃ, *adornata historiae varietas delebat.*

Κατάσκευα ἐλάσματα, composita involucra. מְכֻסֵּי *Agu.* Ezech XXVII, 24. ἐν κατασκευῇς ἐλάμασι. Sic enim legendum pro ὀγκοκατασκευῇς ἐλάμασι. Vide *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 631.

Κατασκηνῶ, habito, commoror, habitare facio. הָשָׁה *Chald. aph. umbram facio,* Dan. IV, 9. הִיטָה *hiph. cubare facio,* Ps. XXII, 1. שָׁב : שָׁב *Kal & pih. sedeo, sedere facio,* Gen. XXVI, 17. 2 Par. VI, 2. Ezech. XXV, 4. קָבוֹ *obtego,* Ps. V, 13. שָׁב : הִיטָה *Kal & pih. & hiph.* Num. XIV, 30. Jos. XXII, 19. 2 Reg. VII, 10. Psalm. XXXVI, 3. Ps. CIII, 13. ἐπ' αὐτὰ τὰ πτερυγία τῶ ὑψίστου κατασκηνῶσι, *super illis commorabuntur volucres celi.* Prov. I, 33. ὁ δὲ ἰσχυρὸς ἀκούει κατασκηνῶσαι ἐπ' ἐλπίδι, *qui autem me audit, habitabit in securitate.* Conf. Ps. XV, 9. & Act. II, 26. Prov. II, 21. ἰσχυρὸς κατασκηνῶσιν γῇ, *residi habitabunt in terra.* Prov. VIII, 12. ἐγὼ ἢ σοφία κατασκηνῶσα βυλιν, *ego sapientia habito in consilio.* כָּשָׁב : כָּשָׁב *Chald. Kal & pah.* Eisd. VI, 12. ὁ κατασκηνῶν τὸ ὄνομα ἐκεῖ, *cujus nomen ibi habitat.* Dan. IV, 18. ἐν τοῖς κλάδοις αὐτῶ κατασκηνῶσι τὰ ἔρπαι, *in ramis ejus commorabantur volucres.* Conf. Matth. XIII, 32. & ad h. l. Auctores citatos *Wolffio* p. 229. כָּשָׁב *verbal.* habitans, Deut. XXXIII, 12. Jud. V, 17.

Κατασκηνῶσις, habitatio, habitaculum. בָּנָה *infin. edifica-*
re,

te, 1 Par. XXVIII, 2. שֶׁכֶן Ezech. XXXVII, 27. שֶׁכֶן sedes, 2 Par. VI, 21. Vid. & Sap. IX, 8. 2 Macc. XIV, 35.

Κατάσκιος, umbrosus, opacus. צוֹלָה profundum, Zach. I, 8. עֵבֶר sing. densus, Ezech. XX, 28. רֶעֵן virens, viridis, Jer. II, 20. Hesychius: Κατάσκιος, πάντοθεν σκιὰν ἔχων. Κατάσκιος, undiquaque umbram habens.

Κατασκοπιών, exploro, speculor. חִתֵּב hithp. sisto me, Exod. II, 4. שֹׁרֵק perscrutor, Jos. II, 2. 3. מַלְאֲךְ nuncius, Jos. VI, 25. רִגֵּל pih. Gen. XLII, 30. Deut. I, 24. Vid. & 1 Macc. V, 38.

Κατασκοπιών, idem. רָאָה נִבְרָר inspicio hepar, Ezech. XXI, 21. רִגֵּל pih. 2 Reg. X, 3. ὅπως ἰρυνήσασιν τὴν πόλιν καὶ κατασκοπήσασιν αὐτήν, ut perscrutentur urbem & explorent illam. Vid. & 1 Par. XIX, 3. & conf. Gal. II, 4.

Κατάσκοπος, explorator. חֲתִיר Aqu. Sym. Num. XXI, 1. κατάσκοποι. מַלְאֲכִים Incert. Jos. VI, 17. מַלְאֲכִים part. pih. Gen. XLII, 9. κατάσκοποι εἰσι, exploratores estis. Gloss. in Oēlat. Κατάσκοποι, οἱ ἐπιδόλως κατασκοπεύοντες. Κατάσκοποι, doloſe explorantes, Vid. & 1 Reg. XXVI, 4. 2 Reg. XV, 10. Hesychius: Κατάσκοποι, καταπύουσι, ἐπίβουλοι, ἢ δόλως ἱζιχνυταί, δολοί, δόλιοι. Κατάσκοποι, perlustrantes, insidiatores, vel doli exploratores, doloſi, fraudulentī. Schrevelius in not. ad h. l. citat Barth. Advers. p. 1122. ἦν exploro, Aqu. Sym. Num. XIV, 6. ἱζτὼν κατασκοπεύων.

Κατασφικρύνω, diminuo. שָׁרַפְּךָ parvus sum, 2 Reg. VII, 19.

Κατασφίζομαι, doloſe circumvenio, astute decipio, calide alii impono. חֲכִמָּה hithp. sapienter me gero, Exod. I, 10. דִּוְטִי הֵן קָטַסְפִּיזְמִידָא אֲנִיכֵס, agite igitur, circumveniamus illos. Suidas: Κατασφισίμιδα, αἰτιατικῇ. τυχασίμιδα, ρηχαῖη τινι κακώσομαι. Κατασφισίμιδα, cum accusativo. artificiose circumveniemus, doloſis machinis infestabimus aliquem. Conf. Judith. V, 11. Act. VII, 19. & ad h. l. Cel. Wolfium p. 1108. & Alciphronem Epist. 4. L. III. Judith. X, 21. οἱ ἀφειδίτες διηέονται κατασφισσάδαι πᾶσαν τὴν γῆν, qui dimissi doloſis machinis, omnem terram infestare poterunt. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατασφισσάδαι, ἀπατῆσαι, κἀπατρίσασθαι. Κατασφισσάδαι, decipere, talis artibus contra aliquem uti.

Κατασπαταλῶν, delictor, in luxu vivo. חַרֵּס luxurio, Amos. VI, 4. κατασπαταλῶντες ἐπὶ ταῖς τραυμαῖς αὐτῶν, luxuriose agentes in stragulis ipsorum. רִגֵּן pih. delicate educo, Prov. XXIX, 21. הֵן קָטַסְפִּיזְמִידָא ἢ καὶ παῖδες, αἰετὶς ἔσται.

ἔται, qui vivit in luxu a pueris, servus evadet. *Heſychius*: Κατασπαταλᾷ, τρυφᾷ. Κατασπαταλᾷ, in luxu vivit.

Κατασπᾶω, detraho, dejicio, destruo, excindo, diruo. להבה pih. conturbo, 2 Par. XXXII, 18. הבה hiph. a נה diffuere facio, Mich. I, 6. κατασπάσσω εἰς χάος τὰς λίθους αὐτῆς, dejiciam in hiatus lapides ejus. *Heſychius*: Κατασπᾶω, χαλᾶω. Κατασπᾶω, demittere. הבה hiph. excindo, Soph. III, 7. הבה hiph. a נה removeo, 2 Par. XXX, 14. סה 2 Par. XI, 27. שלחתי hithp. volato me, Mich. I, 10. ubi tamen al. rectius καταπάσσω pro κατασπάσσω. נה descendo, Zach. XI, 2. נה extirpo, Prov. XV, 26. נה 4 Reg. X, 28. XI, 19. נה rumpo, 2 Par. XXIV, 7. XXV, 23. XXVI, 6. XXXII, 5. נה confringo, 4 Reg. XXIII, 12. נה conturbo, Al. 4 Reg. IX, 33. κατασπάσσει.

Κατασπῖρω, spargo, dispergo. נה Job. XVIII, 16. נה semino, Lev. XIX, 19. Deut. XXII, 9. ἡ κατασπῖρις τὸν ἀμπιλωτὴν ἐν δάφνῳ. Hæc ἐμπιλικῶς posita videntur pro ἡ κατασπῖρις εἰς τὸν ἀμπιλωτὴν ἐν δάφνῳ σπῖσμα, non seminabis in vinea tua semen diversi generis. Conf. Lamb. Bds Ellipf. Græc. p. 308.

Κατασπύδω, festino, it, festinare facio, urgeo. נה Exod. V, 13. αἱ δὲ ἰργασίαι κατασπύδουσιν αὐτὰς, operarum praefecti autem urgebant illos. להבה pih. terreo, 2 Par. XXXV, 21. להבה Chald. pah. Dan. IV, 16. τὸ ἐνύπνιον μὴ κατασπύδῃς, insomnium ne terreat vel conturbet te. הבה hiph. perturbo, Al. κατασπύσας αὐτὸν ἐκείνῳ, festinare fecerunt illum inde. Vulg. festinato expulerunt. נה hiph. a נה splendo, Deut. XXXIII, 2. נה partic. continuans, Sym. Prov. XIX, 13. κατασπύδωσαι. נה exeo, Exod. V, 10. נה pih. festino, Exod. X, 16. Esth. V, 5. נה niph. perturbor, 1 Par. XXI, 29. κατασπύσων ἀπὸ προσώπου τῆς ῥομφαίας, perturbatus erat a facie gladii. Eodem sensu σπύδω aliquando legitur. Vide f. I. Conf. & Κατασπυδάω. נה mitto, Exod. IX, 20.

Κατασπύσσει, festinatio, it. perturbatio. נה angustia, Theod. Prov. I, 27.

Κατασπυδάω, sollicitum reddo, conturbo. נה : להבה pih. & niph. conturbor, Job XXIII, 15. ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ κατασπυδάω, a facie ejus turbabor. Sic interpretatur Augustinus κατασπυδάω, & Scholiastes ἀμαχαῖω, hæreo. Vide Drusium ad h. l. Aqu. Pf. VI, 10. κατασπυδάσθαι. Id. Pf. II, 5. κατασπυδάσθαι.

Κατασπῆζω, destillo. נה Sym. Pf. CXVIII, 28.

Κα-

Κατασταίζω, seditionem excito. ἤλιπτο part. infansiens, Incert. Pf. Cl, 9. κατασταίζοντες.

Κατάστασις, constitutio, statio contra, vel ante aliquem, conspectus. Sap. XII, 12. τίς εἰς κατάστασιν σοὶ ἰλιύσεται ἱδικος κατὰ ἀδικῶν; quis in conspectum tibi venit vindex propter iniustus? Ita vertitur in Lex. Pasoris, vel ut alius Vir Doctus: Quis exercebit vindictam adversus te?

Κατασίλω, compono, compesco, fedo. πᾶν part. hiph. Aqu. Pf. LXIV, 8. κατασίλων, comprimens, sedans. 2 Macc. IV, 21. ἤκει κατασίλαι τὰ πρᾶγματα. veniebat, ut res componeret, vel sedaret. Conf. Act. XIX, 35. & ad h. l. Cel. Wolfium p. 1299. 3 Macc. VI, 1. τοῖς περὶ αὐτοὺς κατασίλας πρεσβυτέρους, senioribus. qui apud illum erant, silentium imperans. Phavorinus: Κατασίλας, αὐτὶ τῷ κατασιγῶντας. Κατασίλας, silentium imperans.

Κατασιμάζω, ingemisco. πῶν niph. Exod. II, 24. Thren. I, 12. ἦν niph. a ἦν gratiosus sum, Jer. XXII, 23.

Κατασπρίζω, confirmo. ἤνι stercus, Job. XX, 7.

Κατασολή, amictus. πῶν Ef. LXI, 3. κατασολὴν δέξαι, amictum gloriae. Inde apud Hesychium: Κατασολή, (Sic enim bene legunt Salmastius not. ad Hes. & Suicerus in Thes. T. II p. 65.) περιβολή. Κατασολή, amictus. Suidas Κατασολή est ἡ σόλη. stola, & Cyrillo in Lex. MS. σολισμὸς ἱματίων, pro quo legend. videtur σολισμὸς, ἱματίων. Sic Gloss. Graec. in N. T. Κατασολή, σολισμὸς, ἱνδύματι. Κατασολή, vestimento, indumento. Conf. 1 Tim. II, 9. & ad h. l. Lamb. Bos p. 216. & Wolfium p. 429. it. Alberti not. ad Gloss. cit. p. 156. & Oottii Spicileg. ex Joseph. ad N. T. p. 435.

Κατασπαγγίζω, guttatim exprimo, aspergo. πῶν expri-
mo, Lev. V, 9.

Κατασπράτοπιδύνω, castra metor, castra moveo adversus aliquem, hostili exercitu invado. πῶν Jos. IV, 19. κατασπράτοπιδύναν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐν Γαλγάλοις, castra metabantur filii Israel in Gilgal. Judith. III, 11. κατασπράτοπιδύνει ἀπὸ μὲς σοι Γαββὰ καὶ Σκυθῶν πόλει, castrametabatur inter Gabam & Scythopolin. 2 Macc. IV, 22. εἰς τὴν Φοινίκην κατασπράτοπιδύνει, in Phœnicem expeditionem suscepit. Suidas: Κατασπράτοπιδύνει κατὰδραμὶ πολυμικρῶς. Κατασπράτοπιδύνει, hostilem incursionem fecit. Hesychius: Κατασπράτοπιδύνει, κατὰσολίμωσιν. Κατασπράτοπιδύνει, hostiliter invasit.

Κατασπίφω, everto, subverto, prosterno, perdo, finio.
PARS II. X 272

aggero, Sym. Pf. LXVII, 4. καταστρώσατο τῇ ἰσχυρίῳ ἐν τῇ αἰκίῳ, *sternite viam ei, qui vehitur, in terra inculta* ἡσθ Num. XIV, 16. κατίσσωσιν αὐτοὺς ἐν τῇ ἱρήμῳ, *prostravit illos in deserto*. Conf. 2 Macc. V, 26. XI, 11. XII, 28. XV, 27. & 1 Cor. X, 5. ἡσθ expando, Job. XII, 23. καταστρώνων ἱσθ, *prosternens gentes*. Judith. XII, 1. εὐστάξει καταστρώσῃται αὐτῇ ἀπὸ τῶν ἐψοποιήματων αὐτῆς, *præcepit ut mensa illi sterneretur vel pararetur ab opsoniis ipsius*.

Καταστρώω, detraho, deorsum traho. ἡσθ denudo, Jer. XLIX, 9. κατίσσωρα τὸν Ἡσαὺ, *detraxi Esauum*. ננ niph. Sym. 2 Reg. XIV, 14. καταστρώμωσι ὕδαρ, *aqua deorsum trahat*.

Κατασφάζω & κατασφάττω, mactō, occido. πῆ πih. transfigo, Ezech. XVI, 39. ἡσθ occido, Zach. XI, 5. Vid. & Drac. v. 34. 2 Macc. V, 12. VIII, 24. X, 17. & conf. Luc. XIX, 27. & Æliani Var. L. XIII. c. 2.

Κατασφαλίζω, in tuto colloco, securum reddo. 2 Macc. I, 19.

Κατασφραγίζω, obfigno. סת Job. IX, 7. XXXVII, 7. Sap. II, 5. κατασφραγίδω, *obsignatus est*. Hesychius: Κατασφραγίδω, ἀπικλίδω, ἰσφραγίδω. Κατασφραγίδω, *occlusus est, obsignatus est*.

Κατάσχις, possessio, habitatio, occupatio. סח Gen. XLVII, 11. ἰδοὺ αὐτοῖς κατάσχις ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, *dabit illis possessionem in terra Egypti*. Vid. & Gen. XLVIII, 4. Lev. XXV, 24. Deut. XXXII, 51. & conf. Act. VII, 5. סח suburbium, 1 Par. XIII, 2. סח hereditas, Ezech. XXXIII, 24. XXXVI, 2. 5. סח habitatio, 1 Par. IV, 33. סח Num. XXXII, 54. XXXVI, 3.

Κατασχιζω, discindo, diffindo. 1 Macc. I, 56.

Κατατάσσω, ἀτάω. constituo, ordino. נר Job. XV, 23. סח do, Job. XXXV, 10. סח pono, Job. VII, 12.

Κατατίω, distendo, it. premo, conficio, frango. נר dominor, Lev. XXV, 43. ὁ κατατινὺς αὐτὸν ἐν τῷ μίχθῳ, *non conficies illum labore*. Vid. & v. 46. 53. Phavorinus: 'Ου κατατινὺς, (ita male legitur pro κατατινὺς.) ὁ καταβιάσῃ, ὁ καταβαρίσῃ. (l. καταβαρίσῃς) 'Ου κατατινὺς, *non opprimes, non deprimes*. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Ου κατατινὺς, ὁ βιάσῃ. Phavorinus: Κατατινὺς, ἥτοι κατεργάζεται, καὶ πιῖζει, καὶ κατατεῖβῃ. Κατατινὺς, *sive conficit, vel premit, & frangit*. De tortoribus aſas verbum hoc usurpat folere, docet Becharius Hier. P. I. L. II. c. 56. p. 694. seq.

Κατατίλω, perficio, ad finem perduco. **כבד** confumo, *Al. Ef. VII, 20. κατατίλισθ.*

Κατατίμω, concido, incido. **גג** diminuo, *Ef. XV, 2. πάντες βραχίονες κατατίμωμένοι, omnia brachia incisa. גגגג* hithp. incido me, *3 Reg. XVIII, 28. κατατίμωτο κατά τὸν ἰδισμὸν αὐτῶν ἐν μαχαίραις, incidebant se pro more suo cultris.* Sic etiam *Nonnus* *Synagog Histor. de Rheia: Ταύτη δ' ἐν ταῖς τελευταῖς ποιεῖται, οἱ φεύγοντες, κατατίμωσι ἑαυτοὺς μαχαίραις, ἕκαστος ἑλπίσαι ἰδίῳ τῷ αἵματι.* *Huic igitur sacra peragentes incidebant semet ipsos cultris, non occidere, sed cruentare saltem se volentes.* *Locum, quamvis sine versione, debeo Alex. Moro* *Not. ad N. F. p. 172. ed. Fabric. גגגג* incido me, *Of. VII, 14. ἐπὶ σίτῃ καὶ ὄσπρ κατατίμωτο, propter frumentum & vinum incidebant se. ורש Lev. XXI, 5. ἐπὶ σάρκα αὐτῶν ἡ κατατίμωσιν ἱστομίδας, in carnibus suis non incident incisiones.* Inde **κατατομή**, incisio. *Vid. Harpocrat. & Suid. in Κατατομή, & Phil. III, 2. ubi Apostolus Judæos circumcisos κατατομών incisionem, h. e. incisos appellare videtur, quod sine spiritali circumcissione, per Christum facta. In oculis Dei non aliter appareant, ac illi, qui moré gentilium, & contra legem Lev. XXI, 5. incisiones in corporibus fecerant.*

Κατατίρωμαι, delector, oblector. **לה** exulto, *Soph. III, 15.*

Κατατίχω, attenuo, confumo, & **Κατατίκωμαι**, contabesco. *Mich. IV, 13. κατατίξω.* In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. **הגגג** hithp. a **הג** incurvo me, *Sym. Pf. XLI, 7. κατατίκεται, contabescit. Conf. Ælium Var. L. III. c. 18.*

Κατατίθωμι, depono, compono, constituo. **פ**ix arde cohareo, *Pf. XL, 9. λόγον παρώνομαι κατίθιντο κατ' ἐμῶ, rem iniquam constituerunt adversus me. ושה hiph. a ושה redire facio, Al. κατίθηναι. I Macc. X, 23. προίφθακεν ἡμῶς ὁ Ἀλέξανδρος τὴν φιλίαν κατατίθει τοῖς Ἰουδαίοις εἰς τὴν γῆν, praeoccupavit nos Alexander, gratiam inire apud Judæos in munitionem sui.* Eodem sensu **χάριτας** & **χάριν κατατίθει** *Ἰουδαίοις* legitur *Aët. XXIV, 27. XXV, 6. Conf. & quæ ex Hero- doto ad priorem locum notat Raphaelius p. 392. 2 Macc. IV, 19. εἰς ἐτήριον κατατίθει δαπάνην, in alios sumtus conferre.*

Κατατίλω, evello, depilo. **פ**nc *Incert. Ezech. XXIII, 34. κατατίλω, evellies. 3 Esd. VIII, 73. κατίτιλω τὸν τριχόματον τῆς κεφαλῆς καὶ τὸν πάγωνος, evellebam pilos capitis & barbæ.*

Κατατελέω, audeo. *2 Macc. III, 24. τὸς κατατελέω- πώτας συνελθῶν, illos qui ausi fuerant convenire.*

Κατ

Κατατοξίω, sagitta configo. ἢ jaculor, Exod. XIX, 13. Pſ. X, 2. LXIII, 3. 4. יָחַב percutio, it. intingo, Num. XXIV, 8.

Κατατρέχω, decurro, persequor. מִלְחָה hithp. impleo me, Job. XVI, 10. ἰμοθυμαδὸν δὲ κατίδραμον ἐπ' ἐμοί, *conjun-
tim autem decurrebant ad me.* Conf. Act. XXI, 32. ἦγ
persequor, Lev. XXVI, 37. μηδὲν κατατρέχοντες, *nemine
persequente.* Jud. I, 6. κατίδραμον ὅπισθεν αὐτῷ, *persequebantur
illum.* 2 Macc. VIII, 26. οἱ κατατρέχοντες αὐτὸς, *persequen-
tes illos.*

Κατατρίβω, contero, consumo. הָלַל veterasco, Deut. VIII, 4. τὰ ἱμάτια σου ἢ κατατρίβῃ ἀπὸ σοῦ, *vestimenta tua
non consumpta sunt a tineis.* Deut. XXIX, 5. ὑποδήματα ὑμῶν
ἢ κατατρίβῃ, *calcei vestri non attrita sunt.* Aqu. Gen. XVIII,
12. μετὰ τὸ κατατρίβῃαι μοι, *postquam conserui.* Id. Psalm.
XXXI, 3. κατατρίβῃ τὰ ὀστέα μου, *consumpta sunt ossa mea.* Id.
Pſ. XLVIII, 15. κατατρίψαι. הָלַל deficio, Prov. V, 11.
הָיָה אֲנִי κατατρίβῶν σὰρκας σώματος σου, *quando consumantur
carnes corporis tui.*

Κατατρυφάω, delictor, oblecto me. הִנָּח hithp. oblecto
me, Pſ. XXXVI, 4. κατατρυφῇσιν τῷ Κυρίῳ, *oblecta te Do-
mino.* Vid. & Pſ. XXXVI, 11.

Κατατρώγω, devoro. כָּנַח comminuo, contero, *Incert.*
Ezech. XXIII, 34. κατατρώξις, *devorabis.*

Κατατυγχάνω, assequor, nanciscor. מָצָא invenio, Job.
III, 22.

Κατατυραννίω, tyrannidem exerceo. הִשָּׁח hithp. Sym.
Num. XVI, 13. κατατυραννίς.

Καταυγάζω, luceſco, splendescō. Sap. XVII, 5. 1 Macc.
VI, 39.

Καταφάγω, comedo, devoro, consumo, comburo. הָאָ
edo, 3 Reg. XVIII, 38. πῦρ κατέφαγε τὸ ὀλοκαύτωμα, *ignis
consumpsit holocaustum.* Vid. & 2 Par. VII, 1. Thren. IV,
11. Job. XXII, 20. τὸ κατέλειμμα αὐτῶν καταφάγεται πῦρ,
reliquias ejus consumet ignis. Vid. & Pſ. XX, 10. Psalm.
LXVIII, 12. Ἕλως τῷ οἴκῳ σου κατέφαγέ μοι, *zelus domus tue
consumpsit me.* Conf. Joh. II, 17. & B. Wolfium ad h. l. p.
807. Ec. XXXI, 8. μάχαιρα ἀνδρὸς καταφάγεται αὐτὸν,
gladius hominis vorabit eum. Vid. & Jer. II, 30. XII, 12.
XLVI, 10. 14. & conf. quæ de ore gladii notavi in v. Στί-
μα. הָלַל deglutio, Of. VIII, 7. בָּעַר pih. comburo, Job.
I, 16. נָשָׂא fero, Ezech. XXXVI, 8.

Καταφαίνομαι, appareo. Vid. Βαρὺ καταφαίνονται.

Καταφανής, conspicuus, illustris. מורה Aqu. Gen. XXII, 2. מורה Reliqui Deut. XI, 30.

Καταφύς, declivis, deorsum tendens. מורר descensus, Jos. VII, 5. συντετριψαν αὐτὸς ἀπὸ τοῦ καταφύς sc. χωρίου, cædebant illos e loco declivi. Similiter Xenophon τὸ πρῶν elliptice pro τὸ πρῶν χωρίου, lacum declivem appellat. Vide Lamb. Bos Ellipf. Græc. p. 242.

Καταφίρω, defero, deturbo, dejicio, deduco. הכי hiph. א בא venire facio, Gen. XXXVII, 1. κατήγγκαν δὲ κατὰ Ἰωσήφ ψυχὰς ποτῆρην, deferebant autem Josephum criminis pessimi. Diodorus: Ὁ Σύρος καὶ ὁ Ἑβραῖος ἀπὸ κατήγγκαν, κατήγγκαν ἴχθυος. τυτίσι, ὁ Ἰωσήφ διέβαλε τὴν ἀδελφὴν τὸν πατρί, ὡς ἂν ἐντάκτους ὄντας. Syrus & Hebræus pro κατήγγκαν, habent κατήγγαν, h. e. Josephus deferebat fratres patri, tanquam inordinate viventes. Conf. Drusum in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 48. הוציא hiph. א מצ exire facio, Deut. XXII, 14. καὶ κατηύγχε αὐτὴν ὄνομα ποτῆρην, (pro ὡς ποτῆρην) & deferat nomen ejus tanquam malum, h. e. diffamet illam. Quod hic est καταφίρειν ὄνομα ποτῆρην, Luc. VI, 22. ἐκβαλέτω ὄνομα ὡς ποτῆρην, atque adeo verba: ὅταν ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν ὡς ποτῆρην, reddenda sunt: quando deferant nomen vestrum tanquam malum, h. e. quando diffament vos. Qui locus uti lucem accipit ex Deut. I. c. ita vicissim illi affundit, ostendens, quod ὡς ibi subaudiendum sit. Conf. & quæ notavi supra in Ἐκφίρω, & Κατίτω. הוריר hiph. א יר descendere facio, Gen. XXXIX, 1. Ἰωσήφ δὲ κατηύχθη εἰς Ἀιγύπτου, Joseph autem ducebatur in Ægyptum. Vid. & Deut. I, 25. 3 Reg. I, 53. נגר : נגר niph. & hoph. defluso, 2 Reg. XIV, 14. ὡς περὶ τὸ ὕδωρ καταφύριμνος ἐπὶ τῆς γῆς, quemadmodum aqua defluit in terra. Vid. & Mich. I, 4. נחל Chald. descendendo, Dan. V, 22. κατηύχθη ἀπὸ τοῦ θρόνου τῆς βασιλείας, dejiciebatur de throno regni. ככה pih. effluo, Ezech. XLVII, 2. נרר niph. somno obruor, Aqu. Pf. LXXV, 6. καταφίροτο. Conf. Αἶθ. XX, 9. ubi καταφύριμνος ὑπὸ βαθεῖ ἐστὶν somno profundo obrutus. Vid. Heinsf. Exerc. Sac. p. 313. Conf. & quæ notavi in Καταφορέω.

Καταφύγω, & Καταφύγομαι, confugio, perfugio, curro. כסה pih. occulto, Pf. CXLII, 11. נאסף niph. congregor, Lev. XXVI, 25. καταφύξομαι εἰς τὰς πόλεις ὑμῶν, recipietis vos in urbes vestras. נוס Gen. XIX, 20. Num. XXXV, 26. Deut. IV, 42. נחא niph. abscondo me, Jos. X, 27. נלוה niph. adjungo me, Jer. L, 5. Zach. II, 11. נפל cado, Es. LIV, 15. רץ curro, Es. LV, 5. ἐπὶ σὺ καταφύξονται, ad te current. Inde verba Hebr. VI, 18. οἱ καταφυγόντες κατὰ

τῆς

τῆσι τῆς προκομῆς ἰλιδοίς, commodè verti possunt : qui curremus, ut sp̄i proposita (h. e. vitæ æternæ, quæ tanquam βραβείον cursus bene absoluti in sp̄em nostram proposita est, conf. 1 Cor. IX, 24.) *composites fiamus*.

Ὅνικτι καταφύγω, non amplius confugio. נִפְּחָה niph. cefo, Ef. XVII, 3.

Καταφθάνω, pervenio, assequor. קִרְבִּי hiph. adhærere facio, Jud. XX, 42. ὁ πόλεμος κατέφθασεν ἐπ' αὐτούς, bellum perveniebat ad illos.

Καταφθείρω, corrumpo, perdo, evasto, occido, trucido. רָקַע evacuuo, Ef. XXIV, 1. Κύριος καταφθείρει τὴν οἰκουμένην ἑλὼν, Dominus perdit universum orbem. נָבַח pib. Ef. XIII, 5. καταφθείρει πάσαι τὴν οἰκουμένην, ut perdat universum orbem. Vid. & Ef. XXXII, 7. נָבַח cado, Exod. XVII, 18. φθορὰ καταφθορή, interitu interibis. Conf. 2 Petr. II, 12. רָקַע niph. a רָקַע contabesco, Lev. XXVI, 39. καταφθαρείσονται διὰ τὰς ἁμαρτίας αὐτῶν, interibunt propter peccata sua. נָבַח : נִפְּחָה pih. & hiph. Gen. VI, 12. εἶδε Κύριος ὁ Θεὸς τὴν γῆν, καὶ ἦν κατεφθαρούνη, videbat Deus terram, ἣ ἦν corrupta. Ibid. κατέφθειρε πάντα ἐκ τῆς ὁδοῦ αὐτῆς, corrumpat omnis caro viam suam. Gen. VI, 17. ἵπῳ τὴν κατακλυσμὸν καταφθείρει πάσαι σάρκα, adducam diluvium, ut perdam omnem carnem. 2 Par. XXVII, 2. καὶ ἦν ὁ λαὸς κατεφθέρτο, & populus amplius corruptus erat. דָּבַח defolatus, Ef. XLIX, 19. ἔρημα σύ καὶ κατεφθαρούνη sc. χώρα, loca tua deserta & evastata. Conf. 1 Macc. XV, 4. 2 Macc. VIII, 3. נָבַח deprimor, Sym. Ps. CVI, 39. ὀλιγάδυσαν καὶ κατεφθέρσαν ἀπὸ συνουχίης κακῆς καὶ ταλαιπωρίας, imminuebantur & peribant anxietate & miseria. 2 Macc. V, 14. οὕτω δὲ μυριάδες κατεφθέρσαν, oīo autem myriades trucidati erant. Eodem sensu simplex φθείρωμαι usurpatur. Vid. in v. Φθείρω.

Καταφθορά, corruptio, perditio. נִפְּחָה infin. hiph. 2 Par. XII, 12. נָבַח Ps. XLVIII, 9. ζήσεται εἰς τέλος, ἕκ ὧνται καταφθορὰν, vivet in finem, non videbit corruptionem. Similiter ἰδὺ διαφθορὰν, videre corruptionem. Ps. XV, 10. & Act. XIII, 35. Sir. XXVIII, 6. μνησθῆναι τὰ ἔσχατα, καὶ παύσαι ἐχθραίων, καταφθορὰν καὶ θάνατον, καὶ ἡμῶν ἐντολαῖς, memento novissimorum, & inimicitiam deponere ; corruptionis & mortis & perferre in præceptis. 1 Macc. XV, 31. ἀπὸ τῆς καταφθορᾶς, ἧς κατεφθέρκατε, pro vastatione, quam effecistis. Conf. Καταφθείρω.

Καταφιλίω, osculor, deosculor, exosculor. נִפְּחָה hithp. a נָבַח procumbo, 3 Reg. II, 19. רָקַע Gen. XXXI, 28.

55. Exod. IV, 27. Ruth. I, 9. 3 Reg. XIX, 20. Conf. *Raphelii* Annot. ex *Xenoph.* ad Marc. XIV, 45. ubi *κατάφιλον* plus esse, quam simplex *φιλον*, ostendit ex Critobulli verbis, qui ita ad Socratem Memor. L. II. p. 595. αἱ τὰς μὲν καλὰς φιλοῦσσι τὸ μῆν, τὰς δ' ἀγαθὰς καταφιλοῦσσι, θάρβῃ διδάσκει τὰς φίλων τὰ θνητὰ, doce me atacri animo amicos venandi artem, ut qui pulchros sibi osculaturus, honestos vero exosculaturus. *Theod. Prov. XIV, 26.* χίλις καταφιλοῦσται ἀποκρισάμενος ὁρθὰ ῥήματα, labiis dabit (accipiet) oscula, qui recta verba respondet. Est enim *κατάφιλοῦσται* verbum reciprocum, quod tam activā, quam passivā significationis vim habet. Vide *Fessellii* Adv. Sacr. L. III. c. 7. p. 269. *Aqu. Of. XIII, 2.* Ad quem locum *Hieronymus* : Pro eo, quod juxta *Symmachum* ἔφ' *Theodotionem* vertimus adorantes, *Aquila* interpretatus est *καταφιλοῦντις*, id est, deosculantes. Qui enim adorant, solent deosculari manum suam, quod *Job* fecisse se negat dicens; si osculatus sum manum meam apponens ori meo. Conf. quæ notavi in v. Προσκύνω, & *Fessellii* Adv. Sacr. L. III. c. 6. p. 271.

Καταφίγω, comburo. *לכב* edo, Pf. XVII, 10. *התלה* flamma, Pf. CIV, 31. *הלה* pih. incendio, Pf. CV, 19. Vid. & Sap. XVI, 18. 2 Macc. XII, 16.

Κατάφοβος γίνομαι, meticulosus fio. *הרא* video, (hic legisse videntur *הרי* metuo.) *Prov. XXIX, 16.*

Καταφορά, somnus altus, somnus gravis. *הרבה* *Aqu. Gen. II, 21.* *Prov. XIX, 15.* *καταφορῶν*. Eadem voce *Aquila* Hebr. *הרבה* interpretatur *Gen. XV, 12.* 1 Reg. XXVI, 12. Ec. XXIX, 10. Conf. *Plutarchi* loca, adducta in v. *Κάρος*, & in v. *Μαύρα γόρας*, & quæ notavi in *Καταφίρω*. Apud *Hesychium* etiam pro *Καταφορῶν*, ὑπνῶν *Heinsius* Exerc. Sacr. p. 294. scribend. censet *Καταφορῶν*, ὑπνῶν. Sed præter necessitatem, ut mox videbimus in v. *Καταφορίω*.

Καταφορίω, torpeo, somno profundo obrutus sum. *καρπ* concreasco, *Soph. I, 13.* ἐπὶ τὰς αἰδρας καταφορίστας ἐπὶ τὰ φυλάγματα αὐτῶν, super viros somno profundo obrutos ad custodias suas. Sic enim legendum censeo cum Doctiss. *Schwartzio* in Diff. de Stil. LXX. Int. apud *Olear.* de Stil. N. T. p. 310. pro *καταφορίστας*. In eo tamen ab illo dissentire liceat, cum verba ita interpretatur: eos qui insequantur semper fæces suas. Nam alias, quod sciam, verbum *καταφορίω* eo sensu non legitur, & per *φυλάγματα* LXX. fæces intellexisse, vix credibile. Certe explicatione illa, paulo longius petita, non opus est. Quod enim *καταφορίστας* per somno profundo obrutos exponere possimus, discimus ex *Hesychio*, apud quem *Καταφορῶν* est ὑπνῶν, dormire. Sic etiam apud *Pha-*

Phavorinum. Et *καταφορά*, est *somnus altus, profundus*. Vide quæ modo ante notavi in h. v. Et Hebr. *קָפַר* quod proprie *concrefcere* significat, & de aquis congelantibus usurpatur Exod. XV, 8. metaphorice de illis accipi potuit, qui somno obruti sunt. Hi enim, ut aquæ, gelu concretæ nihil moventur. Sic etiam Latinis *torpere* tam de aquis, quæ congelarunt, quam de illis, qui somno profundo obruti sunt, usurpatur.

Κατάφρακτος, *cataphractus*, *loricatus*, armis circumquaque munitus, & quasi circumseptus. *פָּנֵי* armatura, *Al.* Job. XXXIX, 21. *καταφράκτων*. Voce etiam utitur *Josephus* de Bell. Jud. L. V. c. 9. p. 345.

Καταφράσσα, *ἀτίω*, circumseprio, circumquaque munio. 1 Macc. VI, 38.

Καταφροΐω, contemno, despicio, subdole ago, insidior, *לֹא* proficifcor, (hic legisse videntur *לֹא* vilipendo.) Jer. II, 36. *בָּגַד* perfide ago, Prov. XIII, 16. Of. VI, 7. Hab. I, 13. *בָּגַד* verb. Prov. XIII, 13. *בָּגַד* nom. contemptus, Prov. XVIII, 3. *בָּגַד* Prov. XIX, 16. *בָּגַד* Prov. XII, 13. *לֹא* Sym. Jos. VII, 1. *καταφροΐσαν*. *γεννηθ* part. pih. gem. litt. *α* *την* impostor, Gen. XXVII, 12. *καὶ ἵστανται ἐναντίον αὐτῷ* *ὡς καταφροΐων*, *ἔ* *ero* coram illo tanquam insidiator, deceptor. *Hesychius*: *Καταφροΐων*, *καταβυλιώνιος*. *Καταφροΐων*, *adversus aliquem consilium capiens, insidias struens, doloze affectans*, ut interpretatur. *Pearsonus* Præf. in LXX. Int. qui etiam confert illa *Herodoti* de Pisistrato: *καταφροΐσας τὴν τυραννίδα*, *ἡγυρε τρίτην εἰς αὐτὸν*, *doloze affectans tyrannidem, tertiam seditionem excitavit*. Verba hæc occurrunt Lib. I. c. 59. *קָפַר* concrefco, Soph. I, 13. Sed vide, quæ notavi in *Καταφορίω*.

Καταφροΐσις, contemptus, despectus. *בָּגַד* Sym. Prov. XII, 8. Vid. & 2 Macc. III, 18.

Καταφροΐτης, contemptor. *בָּגַד* part. perfide agens, Hab. II, 5. *בָּגָדוֹ* plur. perfidiæ, Zeph III, 5. *ἀδελφοὶ καταφροΐται*, *viri pravaricatores*. Conf. *Pearsoni* Præf. in LXX. Int. *בָּגָדוֹ* in gentes, (hic procul dubio legerunt *בָּגָדוֹ*) Hab. I, 5. *καταφροΐται*. Conf. *de Dieu* ad Act. XIII, 41.

Καταφρύσσα, frigo, torreo. *חָרָה* Incert. Job. XXX, 30. *καταφρύγη*.

Καταφύγιον, confugium, refugium. *חֹמַת* provisio, Es. XXVIII, 15. *מָחֶסֶת* & *מָחֶסֶת* Pf. XLV, 1. CIII, 19. *בָּרֹחַ* Pf. LVIII, 19. 2 Reg. XXII, 3. *חֹמַת* robur, arx, Dan. XI, 39. *מָחֶסֶת* habitaculum, Pf. LXXXIX, 1. XC, 9. *חֹמַת*
Pars II. Y XVII,

XVII, 1. XXX, 3. מִן אַשְׁלֵי אַשְׁלֵי asylum, Num. XXXV, 27. 28. מִן אַשְׁלֵי locus edius, Pf. IX, 9. מִן אַשְׁלֵי fugio, Deut. XIX, 3. מִן אַשְׁלֵי vexillum, Exod. XVII, 15. מִן אַשְׁלֵי abscondio, Pf. XXXI, 9.

Καταφυτεύω, planto. מִן אַשְׁלֵי hiph. radicare facio, Psalm. LXXIX, 10. מִן אַשְׁלֵי Exod. XV, 17. Lev. XIX, 23. Jer. XI, 17. XVIII, 9. מִן אַשְׁלֵי planta, Ef. XVII, 11. 23. מִן אַשְׁלֵי Aqu. Mich. VI, 14. καταφυτεύω. לִשְׁמֵי Ezech. XVII, 22.

Καταχαίρομαι, lætor. מִן אַשְׁלֵי subfanno, Prov. I, 26. juxta ed. Rom. καταχαίρομαι δι. ἡνίκά ἔρχεται ὑμῖν ἑλπίς, lætabor alitem, quando exitium vestrum veniat.

Καταχαλάζω, demitto. מִן אַשְׁלֵי hiph. a מִן אַשְׁלֵי descendere facio, Job. II, 15.

Κατακαλίσω, obæro, ære obduco. מִן אַשְׁלֵי pih. obtego, 2 Par. IV, 9.

Κατακίω, effundo, perfundo. מִן אַשְׁלֵי hiph. a מִן אַשְׁלֵי inclino, Gen. XXXIX, 21. κατέκταν αὐτὸν ἰλίου, effudit misericordiam suam. מִן אַשְׁלֵי hiph. operio, Pf. LXXXVIII, 44. κατέκταν αὐτὸν αἰσχύνειν, effudisti ejus ignominiam. מִן אַשְׁלֵי fufum, it. firmum, Job. XLI, 15.

Κατακράτομαι, abutor. Ep. Jer. v. 25. Hefychius: Κατακράται, κακῶς κραται. Κατακράται, male utitur.

Κατάκρειος sive Κατάκρειος, ære alieno pressus, obætatus; it. obnoxius. Sap. I, 4. ἐν σώματι κατάκρειος ἀμαρτίας, in corpore obnoxio peccato.

Κατάκρῳ, inungo, obliño. מִן אַשְׁלֵי bitumino, Exod. II, 3. Vid. & Sap. XIII, 14.

Κατακρυπνίσω, deauro, auro obduco. מִן אַשְׁלֵי pih. obtego, 2 Par. III, 5. 8. מִן אַשְׁלֵי pih. idem, Exod. XXV, 11. XIII, 28.

Κατάκρυσις, effusio, diffusio. מִן אַשְׁלֵי loca declivia, decursus, Aqu. Deut. III, 17. מִן אַשְׁלֵי verbal. a מִן אַשְׁלֵי angustum, Job. XXXVI, 16. Hefychius: Κατάκρυσις, αἶμα. Κατάκρυσις, aër.

Κατακρυπνίσω, aggesta terra tego, obruo. מִן אַשְׁלֵי abscondo, Sym. Job. XL, 8. κατέκρυπτον. מִן אַשְׁלֵי subigo, Zach. IX, 15. κατακρυπνίσαν αὐτοὺς ἐν λίθοις σφιδόντες, obruent illos lapidibus fundæ.

Κατακρυπνίσω, in album proprium referor, juxta Grotium 3 Macc. II, 29.

Καταψεύδομαι, mentior, calumnior, mendaciter traduco. מִן אַשְׁלֵי Sym. Job. XVI, 8. καταψεύδομαι. Sap. I, 11. σόμω καταψεύδομαι, ut mendaciter traducens. Ita Philostratus Vit. Apoll.

Apoll. Tyan. L. IV. c. 26. p. 166. σοφίαν δι' αὐτῶ καταψεύ-
θητο, *sapientiam vero ejus mendaciter traducobat.*

Καταψεύσις, accusatio falsa. Sir. XXVI, 6.

Καταψύξις, refrigerium. πῶν ventus, Theod. Gen. III,
8. πρὸς κατάψυξιν τῆς ἡμέρας, *ad refrigerationem diei.* Fulle-
ri de h. l. conjecturam vide in Misc. ejus Sacr. Lib. III.
c. 5. p. 301.

Καταψύχω, refrigero. כבב pih. operio. Ezech. XXVI,
19. καταψύξω σε ὕδωρ πολὺ, *refrigerabit te aqua multa.* ירשנ
niph. innitor, Gen. XVIII, 4. καταψύξατε (sc. ἰαυρῆς) ὑπὸ
τῆς δάδρον, *refrigerate vos sub arbore.*

Καταγχεῖν, suscipio. 3 Macc. I, 21.

Κατέδωμαι, comedo, consumo. לכה Exod. X, 5. Lev.
XXVI, 38. Job. XVIII, 14. XX, 26. Ef. I, 20. ירשנ
Deut. XXVIII, 38. כבב pih. orbo, Lev. XXVI, 22.

Κατίδω, conspicio, prospicio, respicio. קרשנ hiph.
Deut. XXVI, 15. κατίδω ἐκ τῆ οἴκου τῇ ἁγίῃ σου, *respice ex
domo tua sancta.* Conf. Baruch. II, 12. Judith. VI, 20.
קרא video, Exod. X, 5.

Κατελαύω, pello, propello, agito. it. metaphorice cor-
ripio. כלה contundo, Incert. Pf. CXL, 5. κατελαύω,
corripiat. Aqu. Ef. XXVIII, 1. κατελαύωμαι, *agitati.*

Κατελεῖν, commiseror. כרח כלה contundo in benignitate,
Al. Exod. III, 6. κατελεῖται.

Κατεμβλίπω, deorsum inspicio. כחב hiph. a כחב Al. Exod.
III, 6. κατεμβλίπτω.

Κατίσται, ex adverbo, e regione. coram. קרא in terra,
2 Par. VI, 28. קרא via, Ezech. XL, 11. XLII, 1. כחב
2 Par. IV, 10. Mich. II, 8. קרא oriens, 2 Par. V, 11.
קרא coram, Exod. XIX, 2. Num. XXV, 4. 3 Reg. XXI,
13. קרא 4 Reg. I, 13. Psalm. V, 5. כחב coram, Ezech.
XLVII, 21. קרא אל ad transitum, Ezech. I, 9. קרא 1 Par.
XXVI, 16. Ezech. III, 8. כחב in angulo, Amos. III,
12. קרא אל ad faciem, Ezech. XLIV, 4. קרא Exod.
XXXII, 10. לפני Exod. XXXII, 5. Num. XVII, 4. קרא
Gen. L, 13. Zach. XIV, 4. קרא Chald. coram, Dan. V,
1. קרא versus orientem. Ezech. XLI, 14. קרא idem,
Ezech. XI, 1. קרא construct. ex קרא ad orientem, Gen.
II, 14. IV, 15.

Καταστῆναι, idem. קרא Pf. XLIII, 17. קרא 2 Reg. XXII,
Y 2 23.

23. Neh. XII, 24. וְנֶחֱמְדָּא 2 Par. XXXIV, 27. נֶחֱמְדָּא coram, Aqu. Theod. Prov, IV, 25.

Κατεντευκτής, oblocutor, accusator. נֶחֱמְדָּא scopus, Job. VII, 19. Ἄν' τί ἴδω μὲ κατεντευκτὴν σὺ; quare fecisti me accusatorem tuum? *Hesychius*: Κατεντευκτὴν, κατεντευχάμεντα. Κατεντευκτὴν, accusantem. *Suidas*: Κατεντευκτὴν, κατεντευχάμεντα. (repono κατεντευχάμεντα.) καὶ κατεντευκτὴς, κατῳγορὸς. Ἐπὶ δὲ τῷ ἰσβ, ἵνατί μοι ἴδω κατεντευκτὴν σὺ; ἐκ αὐτὸς κατὰ Θεῶν ἰνυγχαί; μὴ γίνετο. τὴν γὰρ εἴχον ἰνυγχαίμεν; ἀλλὰ λίγην ἵνατί δι' ἐμοὶ τὸ ἵεμα μὴ βλασφημῆται; ἰδού γὰρ τὴν παρὰ Θεῶν ἰγκατέλειψιν. Κατεντευκτὴν, accusantem. Et κατεντευκτὴς, accusator. De Joho autem legitur, quod dixerit: Quare fecisti me accusatorem tuum? Num igitur ille Deum accusabat? Abfit. Cur enim accusaret? Sed sensus est: Quare propter me nomen tuum proscinditur? Metuebat enim, ne a Deo defereretur. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατεντευκτὴς, κατεντευχάμεν, κατῳγορὸς. Κατεντευκτὴς, accusans, accusator.

Κατενώπιον, coram. וְנֶחֱמְדָּא Lev. IV, 17. נֶחֱמְדָּא Jos. XXI, 46. XXIII, 9. וְנֶחֱמְדָּא Jos. I, 5.

Κατεπαίρωμαι, me effero contra aliquem. וְנֶחֱמְדָּא Sym. Pf. LX, 4. κατεπαίρεται.

Κατεπίγω, impello, urgeo. נֶחֱמְדָּא exigo creditum, fœnero, Exod. XXII, 25. *Hesychius*: Κατεπίγω, κατασπύδω. Κατεπίγω, urget.

Κατεπίθεις, impostura. וְנֶחֱמְדָּא dolus, Incert. Pf. CXIX, 2. γλῶσσα κατεπίθεις, lingua imposturam faciens. Vide *Drusum* in Fragment. Int. Græc. p. 38.

Κατεπίθυμος, valde cupidus, concupiscens. Judith. XII, 15.

Κατεπιλαμβάνω, comprehendo, amplector. קִיָּנָה hiph. 2 Reg. XV, 5.

Κατίγω, loquor contra aliquem, traduco, obtrecto, calumnior, invisum reddo. קִיָּנָה hiph. a קִיָּא exire facio, Num. XIV, 37. οἱ ἀνδρες οἱ κατιπόντες ποιεῖν (sc. ῥῆμα τὰ) κατὰ τῆς γῆς, homines male loquentes de terra. *Latinus* vertit: detrahentes terræ, quod esset mala. Siæilliter Matth. V, 11. καὶ ἱπώσιν πᾶν ποιητὴν ῥῆμα καθ' ὑμᾶς, & omne malum de vobis loquantur. Conf. quæ notavi in v. Καταφισκῶ. *Hesychius*: Κατιπὼν, διαβαλὼν. Κατιπὼν, traducens.

Κατιργάζομαι, conficio, elaboro, operor, fabrico, extruō, defatigo, subjicio. קִיָּנָה hiph. a קִיָּא ango, Jud. XVI, 17. ὅτι κατιργάσατο αὐτὸν ἐν λόγοις αὐτῆς, cum defatigaret illum verbis suis. *Suidas*: Κατιργάσατο. κατηργώσατο. Κατιργάσατο.

γὰρ αὐτοῦ. *subegit.* פשרה *fabrefactura*, Exod. XXXV, 30. καταργάζομαι τὰ ξύλα, *fabricare ligna.* פשרה plur. *trabes.* 3 Reg. VI, 35. εἴχους καταργασμῶν κίδρι (pro ἐκ κίδρι) κυκλόθεν, *ordines circumcirca cedro fabricatos.* פשרה dissolutum, Num. VI, 3. ὅσα καταργάζεται ἐκ σαφυλῆς, *quæcunque exprimentur una.* פשרה niph. א ככב subjiçior, *Incert.* Jos. XVIII, 1. ἡ γῆ καταργαδῆ ὑπ' αὐτῶν, *terra subjugata est ab illis.* Ita Herodotus L. I. c. 201. ὡς δὲ τῷ Κύρῳ τὸ τοῖς ἰθὺς καταργασθῶ, *cum autem Cyro hæc gens subacta esset.* פשרה servio, it' operor, Deut. XXVIII, 39. ἀμπελῶνα φυτεύσεις, καὶ καταργᾷ, *vineam plantabis, & operaberis in illa.* Ezech. XXXVI, 9. καταργαθήσονται *Latinus vertit: arabimini.* Conf. 3 Efd. IV, 4. & quæ notavi in v. Ἐργάζομαι. פשרה facio. Exod. XXXVIII, 24. πᾶν τὸ χερσίν, ὃ καταργαδῶ εἰς τὰ ἔργα, *omne aurum, quod fabrefactum est ad opera.* פשרה operor, Exod. XV, 17. εἰς ἔτοιμῶν κατακτητήριόν σου, ὃ καταργάσω, *in stabile domicilium tuum, quod extruxisti.* Pl. LXVII, 31. διδάμωσεν ὁ Θεὸς τὸ τοῖς, ὃ καταργάσω ἐν ἡμῖν, *corroborata, Deus, hoc, quod operatus es in nobis.* פשרה dominor, Ezech. XXXIV, 4. τὸ ἰσχυρὸν καταργάσας μοχθῶ, *robustam sc. ovem leffitudine confectis.* Suidas: Καταργάσασθαι. ἀντὶ τῷ κατακοῦσαι. Καταργάσασθαι, *vires frangere & debilitare.* *Thucydides.*

Καταργασία, confectio, opus. פשרה 1 Par. XXVIII, 19.

Καταργασμα, opus. פשרה plur. Aqu. Prov. VIII, 22.

Καταργον, opus. פשרה Exod. XXX, 16. XXXV, 20. פשרה Aqu. Job. XXIV, 5. ἐν καταργῶ.

Κατέρχομαι, devenio, descendo. Sap. XI, 23. 2 Macc. XI, 29.

Κατεδίω, comedo, confumo, devoro. חלל Gen. XL, 17. Num. XIII, 33. Prov. XXX, 14. Ef. I, 7. IX, 12. XXIX, 6. כחלל culter, Aqu. Sym. Theod. Prov. XXX, 14.

Κατευδικτίω, recto iñu tango. 2 Macc. XIV, 43. תך פלג. תך מן κατευδικτίσας, *cum iñum non recte direxisset, Latinus vertit: cum non certu iñu plagam dedisset.* Apud Hefychium Κατευδικτίσας est ἀψάμωτος tangens, vel percutiens, & apud Suidam ἐπιτυχών, *scopum assequens.*

Κατευθύω, dirigo, rectifico, recte ago, recta eo, prospere, feliciter ago, prosperum facio, stabilio, venio, transeo. פשרה Kal & pib. incedo, Incedere facio, Aqu. Prov. IX, 6. κατευθυθήτε ἐν ὁδῷ συνέσις, *dirigamini in via intelligentiæ.* LXX. Prov. XXIII, 19. κατευθύσει ἰσθίος εἰς παρῆς, *dirige cogitationes cordis tui.* פשרה rectus, Prov. XV, 9.

9. *ἰνχαὶ δὲ κατευθύνονται διὰ τὰς παρ' αὐτῶν, preces autem recte agentium gratæ sunt ipsi.* Prov. XXIX, 28. *κατευθύνεται ὁδὸς, via recta.* *וַיָּ:* *וַיָּה* pih. & hiph. 2 *וַיָּ* 1 Reg. VI, 12. *κατευθύναι αἱ βεῖαι ἐν τῇ ὁδῷ, via recta ibant boves.* Vid. & Prov. IX, 15. Pf V, 9. *κατεύθυναι ἰναπίον ἐν τῷ ὁδῷ μου, dirige coram te viam meam.* Prov. XV, 22. *ἀνὴρ δὲ φρόνιμος κατευθύνει πορεύεται, vir autem prudens recte ambulat.* *וַיָּ* passim in niph. pih. pyh. & hiph. Jud. XII, 6. *ὃ κατεύθυναι τῷ λαλῆσαι ὅτως, non recte poterant ita loqui.* 1 Par. XXIX, 18. *κατεύθυναι τὰς καρδίας αὐτῶν πρὸς σε, dirige corda illorum ad te.* Conf. quæ in h. v. post Hebr. *וַיָּ* notavi ex Prov. XXI, 2. & 2 Theff. III, 5. 2 Par. XII, 14. *ὃ κατεύθυναι τὴν καρδίαν αὐτῷ ἐκζητῆσαι Κύριον, non dirigebat cor suum, ad quærendum Dominum.* Vid. & 2 Par. XIX, 3. XX, 34. Pf. LXXVII, 11. 2 Par. XVII, 5. *κατεύθυναι Κύριος τὴν βασιλείαν, stabiliebat Dominus regnum.* 2 Par. XXX, 19. *ὅτις πάσης καρδίας κατευθύνεται, pro omni corde recte.* Pf. XXXIX, 3. *κατεύθυναι τὰ διαβήματα μου, dirige gressus meos.* Vid. & Pf. CXVIII, 132. Pf. C, 9. *ὃ κατεύθυναι ἰπῶσι τῶν ὀφθαλμῶν μου, non gaudet felici successu coram oculis meis.* Huc respiciens Suidas *κατεύθυναι* interpretatur *ἰπύποιν*. *felici successu gaudet.* Pf. CXXXIX, 12. *ἀνὴρ σωφρονὴς ὃ κατευθύνεται ἐκ τῆς γῆς, vir loquax non prospere agit in terra.* Psalm. CXL, 2. *κατευθύνονται ὃ προσεύχεται ὡς θυμίαμα, dirigantur preces meæ tanquam suffitus.* *וַיָּ* plur. idem. Prov. I, 3. *וַיָּ* rectum, *Al.* 2 Reg. XV, 3. *κατευθύνεται. γὰρ erumpo, Of.* IV, 10. *ἰπύποιναι, καὶ ὃ μὴ κατευθύνεται, scortati sunt. Et non prospere agant.* Phavorinus: *κατευθύνεται, ευδαιμονεῖται.* *κατευθύνεται, prospere agant.* *וַיָּ:* *וַיָּ* Kal & hiph. Jud. XIV, 6 19. *κατεύθυναι* (Cod. Alex. *κατεύθυναι*) *ἐπ' αὐτὸν πνεῦμα Κυρίου, veniebat super illum spiritus Domini.* 2 Reg. XIX, 17. *κατεύθυναι τὸν Ἰορδάνην, transibant Jordanem.* Ezech. XVII, 9. 10. 15. *de vite: ὃ κατευθύνεται; num prosperabitur?* Dan. XI, 36. *κατευθύναι, res prospere agit.* Vid. & Dan. VIII, 24. 25. XI, 27. & conf. Sir. XXIX, 20. *וַיָּ* part. hiph. *Agu.* Gen. XXXIX, 2. *ἀνὴρ ὃ κατευθύνεται, vir erat prospere agens.* *וַיָּ* Chald. aph. Dan. III, 31. *ὃ βασιλεὺς κατεύθυναι τὸν Σιδραχ, rex prosperum faciebat Sidrachum.* Dan. VI, 28. *Δανιὴλ κατεύθυναι ἐν τῇ βασιλείᾳ Δαρείου, Daniel prospere agebat in regno Darii.* Incert. Esd. VI, 14. *ἀκαθάρτοι καὶ κατεύθυναι, edificabant, Et feliciter azebant* *וַיָּ* perpendo, Prov. XXI, 2. *κατεύθυναι δὲ καρδίας Κυρίου, dirigit autem corda Dominus.* Sir. XXXIX, 9. *αὐτὸς κατεύθυναι βουλὴν αὐτῷ, ipse facit, ut consilium ejus prospere cedat.*

Ka.

Καταλογίω, benedico. Tob. X, 12. XI, 12.

Κατινοδία, και, prosperum reddo, prosperor. 2 Reg. 10, Pf. LXVII, 21. חלץ : חלץ Kal & hiph. Jud. XVIII, 5. Pf. I, 3. XXXVI, 7. XLIV, 5. Vid. & 1 Macc. II, 47.

Κατιόχομαι, precor, bene precor. 2 Macc. XV, 12. κατιόχομαι τῷ παντί τῶν Ἰουδαίων συστήματι, bene precari omni Judaeorum coetui.

Κατέχω, retineo, teneo, prehendo, contineo, obtineo, detineo, cohibeo; prohibeo, occupo, possideo, habito. 1η prehendo, capio, Gen. XXII, 13. κρείς τις κατιχόμενος ἐν φυτῷ Σαβίβ, aries aliquis detentus vel harena in planta Sabec. 2 Reg. I, 9. κατέχουσιν αἱ σκῆται διώδον, prehenderunt me tenebrae graves. 4 Reg. IV, 10. κατέχουσιν αὐτὸν, καὶ ἀπέκτανον αὐτὸν, prehendebam illum, & occidebam illum. 2 Reg. XX, 9. κατέχουσιν ἡ χεὶρ ἡ δεξιὰ Ἰωάβ τὴν πόρταν, prehendebat manus dextera Joab barbam. Pf. CXXXVIII, 9. καθεξέ μου ἡ δεξιὰ σου, tenebit me dextera tua. Cant. III, 8. πάντες κατέχοντες ῥομφαίας, omnes tenentes gladium. Jer. XIII, 21. ὁδὸν καθεξέσει σε καὶ ὡς γυναῖκα τίκτουσαν, dolores apprehendent de tanquam mulierem parturientem. Vid. & Jer. XLIX, 24. Aqu. Gen. XLVII, 27. κατέχευον, detenti fuerunt. Aqu. Pf. LXXVI, 4. κατέχουσιν φυλακὰς τῶν ὀφθαλμῶν μου, cohibuisti palpebras oculorum meorum. 1η Chald. aph. possideo, Dan. VII, 22. βασιλείαν κατέχουσιν οἱ ἄγιοι, regnum occupaverunt sancti. 2η pih. tardo, Gen. XXIV, 56. μὴ κατέχεστέ μου, ne detineatis me. Vid. & loca postea ex Jud. XIII, 15. 16. adducta, & conf. Luc. IV, 42. 7η congrego, Job. XXXIV, 14. τὸ πνεῦμα παρ' αὐτῷ κάτασχῶν, spiritum apud se detinere. 2η vincio, Gen. XXXIX, 20. ἐν ᾧ οἱ δεσμῶται τοῦ βασιλέως κατέχονται, in quo captivi regis detinebantur. Vid. & Gen. XLII, 19. 2η & 3η junctim, praetereo, praevaleo, Job. XV, 24. 1η hitph. attollo me, Sym. Exod. IX, 17. κατέχουσιν. 2η hiph. a 2η cadere facio, Prov. XIX, 15. 2η hiph. augeo, Pf. LXXII, 12. κατέχουσιν ἐλάτω, obtinuerunt divitias. 3η video, Job. XXIII, 9. 2η pih. & hiph. 4 Reg. XII, 12. Neh. III, 4. Jer. VI, 24. 3η partior, Job. XXVII, 17. τὰ δὲ χρέματα αὐτοῦ ἀληθινοὶ καθεξέουσιν, opes autem ejus veraces obtinebunt. Conf. 2 Cor. VI, 10. 2η possideo, Jos. I, 11. κατέχευον τὴν γῆν, ut terram occupetis. Hefych. Κατασχῶν, κατακρατῶν, κατοικῶν. Κατασχῶν, occupare, inhabitare. Ezech. XXXIII, 24. κατέχευον τὴν γῆν, terram possidebat. 2η sedeo, incolo, Es. XL, 22. οἱ κατέχουσιν τὴν γῆν τῆς γῆς, tenent ambitum terrae. 2η capio, 2 Par. XV, 8. 2η possideo, Exod. XXXII, 12. καθεξέουσιν αὐτὸν οἱς τὸν αἰῶνα, possidebunt illum in aeternum. Vid. & Psalm. LXVIII,

LXVIII, 42. נִיפְּהוּ niph. moror, Ruth. I, 13. καὶ αὐτοῖς κα-
τασχεύσεισθε τὴν μὴ γινώσκειν αἰδοῖ; & illis detinebimini vel
temorari vos patiemini, nubere viro? נִיפְּהוּ detineo, *Al. Jud.*
XIII, 15. κατασχωμὴν δὲ σὶ, quæso te detineri a nobis patia-
ris. Ibid. v. 16. ἴσθι κατὰσχῃς με, si me detineas. שָׁנָה pre-
hendo, Jer. L, 16. תִּנְחָה sustento, Sym. Prov. IV, 4. κα-
τασχίτω λόγους μου ἢ καρδίαν σου, retineat sermones meos cor tuum.
Conf. Luc. VIII, 15. 1 Cor. XV, 2. 1 Macc. VI, 27.
ὃ δυνάσθῃ τὴν κατασχίῃν αὐτὰν, non poteris prævalere illis.
2 Macc. I, 31. τὸ περιλειπόμενον ὕδωρ ὃ Νεμίας ἐκέλευσε λί-
θους μολιζοῖσας κατασχίῃν, ex residua aqua Nehemias jubebat la-
pides majores profundi. Hesychius: Κατίχῃν, κρατεῖν, καλεῖν,
συνίχῃν. Κατίχῃν, tenere, prohibere, continere.

Κατηγορίῳ, accuso. סִנְחָה confolor, Sym. Job. VII, 13.
κατηγορίσῃ. נִלְחַח pih. obtrector, *Al.* 2 Reg. XIX, 27. κατα-
γόρηκε τὸ δούλῳ σου, accusavit servum tuum. 1 Macc. VII, 6.
κατηγορήσαι τὴν λαὸν πρὸς τὸν βασιλῆα, accusabant populum apud
regem. Conf. Joh. V, 45. 1 Macc. VII, 25. κατηγορήσαντες
αὐτῶν ποιητὰς sc. πρᾶγματα, accusabat illos de criminibus.
Conf. Marc. XV, 3.

Κατίγορος, accusator. 2 Macc. IV, 5.

Κατίγορος ἐν πρωτολογίᾳ, accusator in prima actione.
נִיפְּהוּ prior in lite, i. e. primus accusator, Prov.
XVIII, 17. δίκαιος ἑαυτὸν κατίγορος ἐν πρωτολογίᾳ, justus sui
ipsius accusator in prima actione, vel justus primus & præci-
pius sui accusator est. Suidas v. Πρωτολογία ex Auctore in-
certo: Πᾶσας κατιγόριās αὐτὴ ἀποφαίνει πρωτολογίαν. Quæ
verba in Cl. Kusteri editione ita vertuntur: In tota illius
accusatione primas dicendi partes tenet.

Καταφῆς, tetricus. Sap. XVII, 4. φάσματα ἀμειδίτοις κα-
ταφῇ (ita rectius juxta ed. Rom. pro ἀμειδῇ τοῖς καταφῆσι,
ut legitur in *Francos.*) προσώποις, spectra tetricis horribilia
vultibus. Hesychius: Καταφῆς, καταφῆ, ευγῆ. Καταφῆς,
καταφῆ, tetrica. Suidas: Καταφῆς, σκυδραπῆς. Καταφῆς,
tetricus.

Κατίσθμαι, maculor, contaminor. Sir. XII, 13. γινώσθῃ,
ὅτι ἂν εἰς τέλος κατίσθῃς, (sic enim ex Cod. Alex. legendum
puto pro κατίσθῃς.) cognosces, quod non in finem maculatum
sit, h. e. quod non defuerit maculari. Hesychius: Κατίσθῃς,
ἱρρύπθῃς. Κατίσθῃς, maculatus est.

Κατισχίω, idem quod κατίχῃν, detineo. תִּנְחָה hiph. in-
curvo me, Theod. Prov. XII, 26. κατισχίῃ.

Κατισχυρόμαι, prævaleo. סִינְחָה plur. prævalidi, *Aqu.*
Pl. LXXXV, 14. κατισχυρομένους.

Κα-

מִתְנַה 2 Par. XXX, 27. Jer. IX, 11. Nah. II, 11. מִתְנַה
Pf. LXXV, 2. Jer. XXI, 13. מִתְנַה Exod. XII, 20. Psalm.
CVI, 4. שָׁנָה Exod. XV, 17. Pf. XXXII, 14.

Κατοικία, habitatio, habitaculum, domus. בית domus, Pf.
CIII, 19. יוֹשֵׁב part. habitans, Soph. II, 5. מִדְרַר Chald.
Dan. II, 11. מִדְרַר Chald. Dan. IV, 22. מִתְנַה Exod. XXXV,
3. מִתְנַה : מִתְנַה verbal. fact. a שׁוּב averſa, averſio, Jer-
III, 6. 8. 12. Of. XIV, 5. נוֹה Aqu. Sym. Of. IX, 13.
שָׁנָה Num. XXI, 15. Abd. v. 3.

Κατοικίζω, ἵζομαι, habitare facio, it. habito. הוֹתֵב Chald.
aph. a יוֹשֵׁב Esd. IV, 10. הִשִּׁיב hiph. a שׁוּב reverti facio,
Jer. XII, 15. Ezech. XXIX, 14. הִשְׁכִּיב hiph. cubare facio,
Of. II, 18. הוֹשִׁיב : נוֹשֵׁב : יוֹשֵׁב Kal, niph. & hiph. Gen.
XLVII, 6. Deut. II, 12. Jof. VI, 25. Pf. IV, 10. XXVIII,
9. Pf. CXII, 8. לִשְׁכַּת הוֹאִיל acquiesco habitare, Exod.
II, 21. שָׁכַן pih. & hiph. Gen. III, 24. Jer. VII,
2. 6.

Κατοικοδομῶ, ædifico. מוֹשֵׁב habitatio, Gen. XXXVI, 43.

Κάτοικος, habitator, incola. יוֹשֵׁב part. Gen. L, 11. Vid.
& 1 Macc. I, 40.

Κατοικῶμαι, arrogans sum, arroganter de me sentio. יין
vinum, Hab. II, 5. ὁ δι κατοιόμῳ καὶ καταφροσύνης ἀν-
ἀλαζών, arrogans autem & contemptor, vir superbus. Indo
Gloss. MSS. in Proph. Κατοιόμῳ, (MS. vitioſe Κατοιό-
μῳ,) ὑπερῶν, ἀπατῶν, ὑπερφανεύμῳ. Κατοιόμῳ, de-
ſpiciens, decipiens, superbiens. Hesychius: Κατοιόμῳ, ὁ μετα
πληροφορίας περὶ αὐτοῦ, ἢ ὁ ἐν ὑπολήψει φερόμενος, καὶ ὁ ὑπερφα-
νεύμενος. Κατοιόμῳ, cum plena fiducia credens, vel qui opi-
nionem fertur, vel superbus. Apud eundem vox exponitur
ὑπερῶν. Lex. Cyrilli MS. Brem. & Suidas: Κατοιόμῳ,
γομίζων (Suidas ὀνομάζων habet, sed præferend. videtur
γομίζων.) αὐτοῖς μέγας καὶ φυσῶν ὑπερβῶν. Κατοιόμῳ,
de se ipſo magnifice ſentiens, & tumens superbe. Ceterum
Trommius in Concord. ad hanc vocem notat, quod in edit.
Basil. pro illa legatur κατοιόμῳ & Κατοιόμῳ, vino obru-
tus, ebrius; & hoc cum Hebr. voce magis conveniat. In-
de ergo firmatur conjectura Eruditiff. Lamb. Bos, qua in
Proleg. in LXX. Int. cap. 3. putat, quod Græci primo
verterint κατοιόμῳ, qui vino obruitur, quem vinum errare
facit, qui ex vino protervus est. Ita & jam ante illum ſuſpi-
catus est Heinſius in Exerc. Sacr. in N. T. p. 554. & Dru-
ſius Quæſt. Ebr. L. II. qu. 19.

Κατόπι, retro. אַחֲרַי Sym. Jof. X, 19. 2 Reg. V, 22.

Κατόπιθι, εθι, pone, post. ῥα Gen. XXXVII, 16. Ruth. II, 2. Prov. XXIV, 27. ῥα Jud. XVIII, 12. Ruth. II, 9. 3 Reg. XIII, 14. ῥα Zach. VI, 6. סחרי 2 Reg. II, 27. Neh. IV, 13. ῥא Ezech. XLI, 15.

Κατόπις, speculator, spectator. 2 Macc. XV, 21. Suidas: Κατόπις, ἰστυρητής. Κατόπις, observator. Hesychius: Κατόπις, κατόσκαπος. Κατόπις, speculatorem.

Κάτοπις, speculum. פארו visio, Exod. XXXVIII, 8.

Κατορδών, erigo, dirigo, rectum facio, rectus sum, instauruo, stabillio, & Κατορδόμεαι, ἔμαι, recte me gero, restituo. ῥα incedo, Prov. IX, 6. κατορδώματι σύνειμι ἐν γνώσει, dirigite prudentiam in scientia. זכר pih. purifico, Pf. CXVIII, 9. ἢ τίς κατορδώσει νεώτερος τῆς ὁδοῦ αὐτοῦ; quo bene diriget juvenis viam suam? ישר rectus, Prov. XIV, 11. סקנהו ד' κατορδוניתו עשויתא, tabernacula autem recte agentium stabunt. Vid. & Prov. II, 7. Mich VII, 2. ישר pih. rectifico, Pf. CXVIII, 27. πρὸς πάσας τὰς ἐπολάς σου κατορδόμεν, ad omnia mandata tua recte me gerebam. כָּן : נכון : כָּן Kal, niph. & hiph. 1 Par. XVI, 30. κατορδωτήτω ἡ γῆ, καὶ μὴ σαλιωδῇ, fundetur terra, & non moveatur. Vid. & Pf. XCV, 10. 1 Par. XXVIII, 7. κατορδωσῃ τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, stabilliam regnum ejus. Vid. & Es. IX, 7. 2 Par. XXIX, 35. καταρδωθὲ τὸ ἔργον ἐν οἴκῳ Κυρίου, instauratum erat opus in domo Domini. Vid. & 2 Par. XXXV, 10. 2 Par. XXXIII, 16. κατέρδωσεν τὸ θυσιάζειον Κυρίου, iustaurabat altare Domini. Conf. 3 Esd. V, 74. Prov. IV, 18. ὥς ἂν κατορδωσῇ ἡ ἡμέρα, usque dum dies recta, sive plena sit. רישׁוֹ restitudo, Zach. IV, 7. כִּישׁוֹ plur. idem, Prov. II, 9. נכון niph. rectus sum, Ezech. XVIII, 25. מִן הַ דֶּרֶךְ מִן הַ דֶּרֶךְ מִן הַ דֶּרֶךְ κατόρδοι; nonne via mea recta est? Vid. & v. 29. נָלֵךְ exultatio, Prov. XI, 10. ἐν ἀγαθοῖς δικαίῳ κατέρδωσεν (subaudiend. videtur ἡμεῖς) πόλις, in bonis iustorum erigit se urbs. 2 Macc. VIII, 36. φόρον κατορδωσάμεθα, tributum restituere.

Κατόρδωσις, stabilimentum, correctio, restitutio. כָּן basis, stabilimentum. Pf. XCVI, 2. δικαιοσύνη καὶ κρίμα κατόρδωσιν τῷ θρόνῳ, justitia & judicium stabilimentum throni. Judith. XI, 7. εἰς κατόρδωσιν πάσης ψυχῆς, ad correctionemque omnis animæ.

Κατορδωσῶ, ἐξω, defodio, ohruo, sepelio. ῥα Amos. IX, 2. κατορυγῶσιν εἰς ἄδην, sepeliantur in infernum. Hesychius & Lex. Cyrilli MS. Brem. Κατορυγῶν, (ita vitiosè scribitur pro Κατορυγῶν) ταφῶν. Κατορυγῶν, sepeliantur. כָּן abscondo, Jer. XIII, 7. נָלֵךְ abortivum, Sym. Job. XII,

III, 16. κατορυγν. כַּרְפֵּי sepelio, Gen. XLVIII, 7. κατάρυξαι αὐτήν, *sepelivi illam*. Jer. XXV, 33. ἢ μὴ κατορυγῶσιν, *neutiquam sepeliantur*.

Κατοχὺς, repagulum. חֲרָי plur. Sym. Exod. XXVI, 17. κατοχὺς, *repagula*. Ita & apud *Callimachum* Hymn. in Apoll. v. 6.

Ἄντοι νῦν κατοχῆς ἀνελκίσθει πυλάσθ.

Ipsa vos nunc repagula forium recumbite.

Conf. ill. *Spanhemii* Obf. ad h. l. p. 51.

Κατοχὺς, pecora admitto. כִּירִי hiph. coire facio, Lev. XIX, 9. τὰ κτήνη σου ἢ κατοχύσεις ἱτέρῳ ζυγῷ, *jumenta tua non admittes alieno jugo*. Gloss. in Oðat. Οὐ κατοχύσεις, τὸ μὴ μωγῆναι ἵπποι θηλυκόν. Plenius Lex. Cyrilli MS. Brem. Οὐ κατοχύσεις, (MS. vitiose καταχύσεις) τὰ κτήνη ἱεροζυγῷ ταῖς αὐτῶν ἢ ὄνους ἵπποι θήλειαν ὄνῃ τῷ μωγῆναι αὐτῇ. καὶ ἀνέπαλι. Οὐ κατοχύσεις τὰ κτήνη ἱεροζυγῷ, *hoc est, non dabis equum asino, ut misceatur cum illa, & vice versa*. *Hesychius*: Κατοχύνει, πηδᾷ, ἱπικᾷζεται. Κατοχύνει, *salit, infidet*.

Κατεχὶ, detentio. כַּרְפֵּי Sym. Cant. VIII, 11.

Κατόχμοις ἱμοι, possessus sum. חֲרָי כַּרְפֵּי servio ad obtinendam hereditariam possessionem, Lev. XXV, 26. Gloss. in Oðateuch. Κατόχμοι, κατεχόμενοι ὑπὸ πνιμμάτων. Plenius apud *Hesychium*, κατεχόμενοι ὑπὸ πνιμμάτων ἀκατάχτων, *qui obsessi tenentur a spiritibus immundis*.

Κάτοχος, qui tenet aliquid, it. lapis sepulchralis. כַּרְפֵּי circa, Jon. II, 7. ἢ οἱ μυχλοὶ αὐτῆς κάτοχοι αἰῶνιοι, *cujus repagula tanquam lapides sepulchrales æterni*. *Hesychius*: Κάτοχοι, λίθοι οἱ ἐπὶ μνήμασι τιθένται. Κάτοχοι, lapides super sepulchra positi. Gloss. MS. in Cantica Script. Κάτοχοι, κατήχοι. Κάτοχοι, *detinentes*. כִּרְפֵּי domini, *Al. Gen. XLIX, 23. κάτοχοι μερίδων, qui tenent partes*.

Κάτω, infra. חֲסוֹל Ecclef. III, 21. Es. XXXVII, 31. חֲסוֹל inferior, Jos. XV, 19. Ezech. XXXI, 16. חֲסוֹל idem, Jos. XVI, 3. חֲסוֹל *Aqu. Theod. Deut. IV, 19*.

Κάτω κάτω, infra infra, i. e. perquam infime. חֲסוֹל חֲסוֹל Deut. XXVIII, 43.

Κάτωθεν, inferne, ab imo. חֲסוֹל Exod. XXVI, 24. ΧΛVII, 5. חֲסוֹל Ezech. XLI, 7.

Vid. alibi Ἀβυσσοὺς πηγῶν κάτωθεν.

Κατώτερος, compar. inferior. מִתַּחַת 3 Reg. IX, 17. מִתַּחַת
Sym. 2 Reg. XXIV, 6. κατώτερα.

Κατώτατος, superl. infimus. מִקְרִיב plur. scrutationes,
Sym. Pf. XCIV, 4. κατώτατα. תִּהְיֶה Deut. XXXII, 22.
Pf. LXXXV, 12. LXXXVII, 6. CXXXVIII, 14.

Κατώγειος & κατώγειος, inferior, qui versus terram. Vid.
supra Κατάγειος.

Κατάδυνάω, dolore afficio, affligo. מֵרַר plh. amarum red-
do, Exod. 1, 14. נִנְּחַם niph. exclamo, Ezech. IX, 4.

Κατάδυνος, dolore affectus, tristis. מֵרַר amarus, Jud. XVIII,
25. κατὰδυνος ψυχὴν, *tristes animo*. 1 Reg. I, 10. αὐτὴ κα-
τὰδυνος ψυχὴ, *illa tristis animo*. Hesychius: Κατάδυνος, λυ-
παρά. Κατάδυνος, *tristis*. Vid. & 1 Reg. XXX, 6. 4 Reg.
IV, 27. Scribitur etiam Κατάδυνος. Vid. supra.

Καυλὸς, caulis, scapus, hastile, stipes. רֶחַץ latus, Exod.
XXV, 31. XXXVII, 18. Gloss. in Oestat. Καυλὸς, ἐν ᾧ ὁ
λόγχος ἑμβάλλεται. Καυλὸς, cui lychnus immittitur. מִרְחָץ
Theod. Ezech. XXXI, 14. Hesychius: Καυλὸς, τὸ ἄκρον τῆς
δόρατος τὸ ἀπὸ τῆς ἑμβάλλεται, εἰς ᾧ ἑμβάλλεται τὸ κοῖλον τῆς δόρατος,
τὸ σύνθετον ἐπὶ τῶν φυτῶν. Καυλὸς, *summitas hasta abraza, in
quam immittitur cavitas hasta, communiter de plantis*.

Καῦμα, æstus. מִדְּבַר Gen. VIII, 22. Ef. XVIII, 4. מִדְּבַר
siccitas, Job. XXX, 30. Ef. IV, 6. יָלַל ejulatus, Deut.
XXXII, 10. מִדְּבַר locus derelictus, Soph. II, 9. קִיץ æstas,
Prov. X, 6.

Καῦσις, ustio, combustio. בָּעַר infin. pih. ardere, Ef.
XI, 16. XLIV, 15. εἰς καῦσιν, *ad combustionem*. Conf.
Hebr. VI, 8. יָקַר Chald. Dan. VII, 11. מִרְחָץ Aqu. Pf.
CI, 4. מִרְחָץ Lev. VI, 9. מִרְחָץ ordinatio, Exod. XXXIX,
37. מִרְחָץ infin. 2 Reg. XXVII, 7. מִרְחָץ Al. 2 Par. XVI,
15. XXI, 19. καῦσιν, & Amos. IV, 11. ἀπὸ καύσεως.

Καῦσος, æstus, ardor. מִדְּבַר plur. siccitates, Sym.
Pf. XXXI, 4. εἰς καῦσος. קִיץ æstas, Sym. Pf. XXXI, 4.
καῦσος θερμὸς, *ardor æstivus*.

Καυσὸς, combustus. מִדְּבַר ahenum, cacabus, Incert. Lev.
VII, 9. καυσὸς, *combusta hostia*.

Καύσις, urens ventus. eurus, ventus ab oriente spirans.
מִדְּבַר oriens, Jer. XVIII, 17. εἰς ἀνέμους καύσιμα διασπρά-
σιν, *tanquam ventum urentem dispergam illos*. Vid. &
Ezech. XVII, 10. XIX, 12. Of. XII, 15. Ion. IV, 9.
שָׂרָא Ef. XLIX, 10. Conf. Sir. XVIII, 16. XLIII, 27.

Ven-

Ventum urentem esse orientalem ex Itinerariorum commentariis discimus. Appellatur apud Orientales *Samiel*, ex *Sam*, vocabulo Arabico, quod significat *venenum*, & *iel*, quod lingua Turcica significat *ventum*. De isto *Hieronymus* ad *Ezech.* XXVII. *Austro flante, qui significantius קריס* Græcè καύσων interpretatur, quem nos in ventum urentem transferre possumus. Vide *Humphr. Hodium* de *Bibl. Text. Orig.* p. 215. Conf. & *Zornium Hist. Fisc. Jud.* p. 14. seq.

Καύσωνος ξηρότης, æstus siccitas. צחיה Sym. Pf. LXVII, 7.

Καυχάσθαι, glorior, jacto. אכר dico, Prov. XX, 9. הרבה hiph. multiplico, 1 Reg. II, 3. הרנין hiph. lætus canto, Pf. XXXI, 14. השתבח hithp. a שבח laudatione commendo me, 1 Par. XVI, 35. התהלל hithp. 3 Reg. XX, 11. Pf. XLVIII, 6. ἐπὶ τῷ πλέθμῳ τῶ πλέθμῳ αὐτῶν μὴ καυχώμενοι, in multitudine divitiarum suarum non gloriantes. Vid. & Prov. XXV, 14. Prov. XXVII, 1. μὴ καυχῶ τὰ εἰς αὔριον, ne glorieris de rebus diei crastini. Jer. IX, 22. μὴ καυχᾶσθαι ὁ σοφὶς ἐν τῇ σοφίᾳ αὐτοῦ, non gloriatur sapiens in sapientia sua. החפאר hithp. Jud. VII, 2. עלו exulto, Pf. XCIII, 3. CXLIX, 5. עלן idem, Pf. V, 14.

Καύχημα, gloriatio, jactatio. גאון elatio, Deut. XXXIII, 29. גאון Quint. Ed. Pf. XLVI, 5. גאון elatio, 1 Par. XVI, 27. פאר Sym. Ef. LV, 5. שם nomen, Deut. XXVI, 19. הלה laus, Deut. X, 21. Jer. XIII, 11. תהלה spes, Prov. XI, 7. תפארת ornatus, decor, 1 Par. XXI, 11. σοὶ, Κύριε, ἡ μεγαλυσύνη, καὶ ἡ δύναμις, καὶ τὸ καύχημα, tibi, Domine, majestas, & potentia, & gloria. Prov. XVII, 6. καύχημα δὲ τέκνων πατέρων αὐτῶν, gloria autem liberorum patres eorum. Vid. & Zach. XII, 7.

Καύχησις, idem. תפארת proventus, Jer. XII, 13. תפארת 1 Par. XXI, 13. Prov. XVI, 31. Aqu. Prov. XIX, 11.

Καυὼν, vid. infra Καυῶν.

Καφῶ, Hebr. כפוח spathæ, Insert. Lev. XXIII, 40.

Καψάκης. Vid. supra Καμψάκης.

Κίγχερος, millium. כח Ezech. IV, 9. כח Aqu. Sym. Theod. Ef. XLVIII, 19. αἱ κίγχοι, lapilli milii similitudine, nisi legendum κάλλοι, i. κάλλαι lapilli sive calculi, qui in aqua marisve littore reperiuntur. Notabis autem in *Procopio* legi αἱ. Nam potius dicendum οἱ κίγχοι, cum articulo masculino. *Hieron.* ut *lapilli ejus*. Ita *Drusius* in *Fragm. Vet. Int. Gr.* p. 463. נכסן part. niph. signatum, Ef. XXVIII, 25. נכסן punctum, Al. Cant. I, 10. ἐν κίγχοις. *Hefychius*: Κίγχοι,

Κύγχρος, είδος βοτάνης, καὶ σπυριμάτιος μεγάλην ἰμοφορίαν. *Kyngchros*, species herbae, & semen panico simile.

Κίδριος, cedrinus. יא cedrus, Lev. XIV, 4. 6. 2 Reg. V, 11. שרר cupressus, 2 Par. III, 5. רר cupressus, Incert. Gen. VI, 14.

Κίδριος, cedrus. יא Num. XXIV, 6. Jud. IX, 15. שרר cupressus, Ezech. XXVII, 5. שרר vallis Josepho Lib II. de Bell. Jud. c. 12. & 16. & Eusebio Onom. κιδριών, & quidem a cedris dicta, (conf. si placet, Exercitatu. nostram de Lignis, libani p. 51. seqq.) 2 Reg. XV, 23. δίδα τον χειμαρρυν κιδριων, transibat torrentem cedrorum. Vid. & 3 Reg. II, 38. 4 Reg. XXIII, 6. 12. 2 Par. XV, 16. XXIX, 16. 3 Reg. XV, 13. In τῷ χειμαρρῷ τοῦ κιδριων, in torrente cedrorum. Conf. Joh. XVII, 1. & ad h. l. Auctores B. Wolfio p. 96c. laudatos. רררר Ef. LX, 13. Hefych Κιδριος, ῥάβδος, κιβωτός, λάρναξ, ἢ δινδρον ἄκαρπος. Κιδριος. virga, arca, capsula, vel arbor fructus non ferens. Suidas: Κιδριοι. δινδρα ὑψικομα καὶ ἄκαρπα, αἷς ἀπικαζοι Δαβιδ τῇ εὐδολοατρίᾳ. Κιδριοι. arbores alte comata & infrugifera, cum quibus comparat David idololatriam.

Κίδριος τῷ Λιβανῷ, cedrus Libani. שרר יא indigena viridis, Pf. XXXVI, 37.

Κείμεαι, jaceo, positus sum, constitutus sum, datus sum. שרר hoph. a שרר constituor, Jer. XXIV, 1. שרר Chalda. aph. a שרר repono, Ef. VI, 1. שרר onus, Ef. IX, 4. ὁ ζυγὸς ὃ ἐπ' αὐτῶν κείμενος, jugum, quod illis inumbit שרר pono, 2 Reg. XIII, 32. Al. Jos. IV, 6. שרר eis σημεῖον κείμενον, (hic nihil est in Hebr. textu pro hoc verbo) ἡ (sc. lapides) in signum positi. Conf. Luc. II, 34. 2 Macc. III, 11. αὐδρος ἐν ὑπεροχῇ κείμενος, viri valde eminentis. Vid. & 2 Macc. IV, 31. 34. 2 Macc. IV, 11. τὰ κείμενα τοῖς Ἰουδαίοις φιλόδηρα βασιλικά scil. διατάγματα, edita, quia humaniter Judaeis a regibus erant data. Conf. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. T. p. 771.

Vid. alibi Σόλα κείμενα.

Κειράδες, tonsi, qui tonsos habent capillos. שרר קר nomen urbis Moabitarum, murum testæ, vel murum testaceum significans, Jer. XLVIII, 31. βύσσαι ἐπ' αὐδρας κειράδας αὐχωῦ, clamate super viros tonsos squaloris. Ubi Theodoretus: Ἐπειδὴ δὲ τὰ αἰτίγραφα κειράδας αὐχωῦ ἔχει, ὁ Σόρος ὕτως ἠρμήνισται κεφαλαὶ αὐτῶν κικαρμένοι, καὶ οἱ πάγωνες αὐτῶν ἐξερρημένοι. αἰχμαλῶται δὲ τῷτο σχῆμα. Κειράδαι τοῖσι ἐλελύζου ἐπ' αὐδρας τὰς πάλαι μου τείχεσι κεχρημένους, ὅν δὲ ἀπικειράδους τῆς

τὴν πρότερον ἰσημερινήν, καὶ αὐχμὸν περικυμῖνους. Quoniam codices habent, κυράδας αὐχμῶ, tonsos squaloris, Syrus interpretatus sic est: Capita eorum tonsa, & barbæ eorum abraſæ; qui captivorum habitus est. Jubet itaque ululare super viros, quondam manibus cinctos, at nunc a prima illa felicitate detonsos, & squalore obſitos. Ad eundem locum Incertus: Ἀντὶ δὲ ἐπ' ἀνδρας κυράδας αὐχμῶ, Ἀκύλαι καὶ Σύμμαχος, ἐπ' ἀνδρας τοίχῳ ὄσρακιν. Ὅτι δὲ ὁ κυράδα (apud Ghislerium Cat. in Jer. p. 846. vitiose legitur γο. σκυράδα) τὸν τοίχον ἴσως ἴφασαι, ἀπὸ γύψου πικρασμένον. Ρίο ἐπ' ἀνδρας κυράδας αὐχμῶ, Aquila & Symmachus habent, ἐπ' ἀνδρας τοίχῳ ὄσρακιν, super viros muri fœdilis. At LXX. κυράδα murum fortasse dixerunt gypso oblitum. Doct. Trommius in Concord. ad v. Κυράδης notat, quod cum שִׁחַר קִיר revera sit nomen urbis Moabitæ, Kir-heres, alias Kir-hareseth, hinc nonnullis censetur κυράδης apud LXX. mendose scriptum pro χειράδης. Ceterum שִׁחַר קִיר etiam κυράδας interpretantur, Jer. XLVIII, 36.

Κυρία, fascia, lorum, funiculus. מַרְבָּדִים plur. lectisternia, Prov. VII, 16. κυρίαις τίτακα τὴν κλίνην μου, fasciis extendi lectum meum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυρίαις, Φασκίαις. Κυρίαις, fasciis. Idem: Κυρία, τῆς κλίνης ὁ τόπος. Κυρία, lecti fascia. Schol. Aristophanis in Av. ad v. 817.

Ὅθ' ἂν χαμῶσιν πᾶν γὰρ κυρία ἔχον,

inter alia ita: Ἡ δὲ κυρία, εἶδος ζώνης ἐκ σχοινίων παριούσης ἰσότητι, ἢ διαμορῶσι τὰς κλινάς. Κυρία vero genus Zonæ ex junco confectum, simile loro; qua vinciunt lectos. Eadem inde repertit Suidas in Κυρία. Sic & Homerus Odysl. ψ'. Ulyssiem lectum ex olea a se fabricatum, & terebro terebratum, loro bubulo, sive funiculis e loro bubulo factis, extendentem ob oculos ponit. Et eundem Poëtam λήχεα τετραὰς lectos perforatos subinde appellare ob foramina in spondis facta, per quæ τόνους traecti sint, qui sustinerent ipsum lectisternium, observat Feithius Antiqu. Homer. L. II. c. 8. p. 246. Inde & apud Hesychium: Τετρατοῖς ἐν λήχεσσι, τοῖς κατὰ τὰς ἀρμονίας τιτηρημένοις, ἢ ἰσότητι. Τοῖς ἰσότησι γὰρ διτιτρίοντο αἱ κλινᾶι, ὥς καὶ τὰ βάρβα. Τετρατοῖς ἐν λήχεσσι, in lectis ad compages perforatis, vel ad lorum. Loris enim intendebantur lecti, quemadmodum. & Jubbellia. Conf. & Lud. Carrio Emendat. L. II. c. 13. p. 165.

Καίρω, tondeo, meto. 11 Gen. XXXI, 19. 1 Reg. XXV, 7. 2 Reg. XIII, 23. 24. Job. I, 20. ἐκείρωτο τὴν κόμην τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, tondendam curabat sibi comam capitis sui. 11 pih. abrado, 2 Reg. XIV, 26. ἐν τῇ κείρωται αὐτὸν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ, cum tondendum ille sibi curaret caput suum. Ibid. καὶ κείρωμενος αὐτὸν, ἔρησε τὴν τρίχην, & cum tondendam sibi

curasset illud. ponderabam capillum. Conf. Að. XVII, 18. & ad h. l. Cel. Wolf. p. 1278. & Feithii Antiqu. Homer. L. I. c. 13. p. 81. צפ præcido, Cant. IV, 2. צפ amputo, Jer. XLIX, 31. כח video, Prov. XXVII, 25. κερύς πιάς, *metes gramen.* Hesychius: Κερύς, θέρους. Κερύς, μέτης. לחו ovīs, Cant. VI, 5.

Κεράγω, clamo. קרא : קריה hiph. & hithp. a קרי clango. Jos. VI, 16. Pf. LXIV, 14. קרי Job. XXXV, 9. κεράζονται, *clamabunt.* Vid. & Jer. XI, 11. 12. XLVII, 2. Ezech. XXVII, 30. & conf. Luc. XIX, 40. קרי Jud. IV, 3. *ἐκκεράξαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πρὸς Κύριον, clamabant filii Israël ad Dominum.* Vid. & Pf. XXXIII, 17. CVI, 6. 28. קרי Pf. XXVII, 1. & XXIX, 10. πρὸς σὶ, Κύριε, κεράζομαι, *ad te, Domine clamabo.* Ad quæ verba oculum intendens Suidas: Κεράζομαι. ἢ ἐκ ἐπὶ φωνῆς. ἀλλ' ἐπὶ προθυμίας, καὶ συντόνῃ καὶ σπουδαίᾳ ἰσχύϊ. Κεράζομαι. (Hoc vocabulum apud Davidem) non est accipiendum de voce sive clamore, sed de animi studio, & intensa seriatque precatōe ad Deum. קרי pih. Job. XIX, 7. Pf. XVII, 7. 45. Hab. I, 2. Phavorinus: Κεράγω, ἀπὸ τοῦ μύθου παρακαλῶν κεράγω γίνται, ὃ ὁ πρῶτος ἀόριστος ἐκέραξα. Κεράγω, est a præterito medio ἐκέραξα, cujus aoristis primus ἐκέραξα.

Διακαλῆς κεράγω, inaniter clamo. קרי rudo, Job. VI, 5.

Μίγα κεράγω, magna voce clamo. מלג קרי clamo impleo, i. e. plena voce clamo, Jer. IV, 5. κεράζετε μίγα, & magna voce clamate. Sic apud Hesychium: Μίγα ἵαχον, μεγάλη φωνὴ αἰκράγων. Μίγα ἵαχον, magna voce clamabam.

Κελαδῶν, modulator, sonum edo, clamo. קעל Aqu. Ef. XLIX, 13. & LIV, 1. קעלדסאט. Hesych. Κελαδῶ, βοᾷ. Κελαδῶ, clamat. Idem: Κελαδῶς, ἦχος μουσικῆς, κραυγὴ, βοή, θόρυβος. Κελαδῶς, sonus musicus, vociferatio, clamor, tumultus. Id. Κελαδῶν, ἦχων, μέλων. Κελαδῶν, resonans, cantans. Rursus Idem: Κελαδῶται, ἤχουσι. Κελαδῶται, resonant. Conf. locum Incerti notatum infra in v. Διός.

Κελευσµα, jussum, mandatum, edictum, classicum, signum exercitus datum. קרי part. excidens, (legisse videntur LXX. קרי unde partic. in pih. & hiph. alias de illis, qui tuba clangunt, occurrit. Vid. 2 Par. V, 13. XXIX, 28. ubi LXX. per σαλπίζω illud interpretantur.) Prov. XXX, 27. de locusta: ἐκτρατῶναι ἀφ' ἑνὸς κελεύσματος ἐνέπτης, in aciem egreditur ad unum edictum bono ordine. Ita & profani. Dionysius Halicarnassæus L. II. p. 88. ἀφ' ἑνὸς δὲ κελεύσματος, ad unum edictum vel universus exercitus vel pars ejus cum armis in præfinito loco præstare erat.

erat. Diodorus Siculus Lib. III. p. 153. τὸ πλῆθος τῶν ἐγγω-
ρίων μετὰ τέκνων καὶ γυναικῶν εἰς τὰς βράχια ἀθροίζεται, καθά-
περ ἀφ' ἐνὸς κατεύματος, multitudo indigenarum cum liberis &
uxoribus velut uno edicto exciti in rupes in mare procurrentes
confluunt. Vid. & quæ ex Sophrone apud Athenæum p. 87.
& Thucydide Lib. II. observat Doctiss. Berglerus not. ad
Alciph. Epist. p. 89. & conf. Cl. Eiferum ad 1 Theff IV,
16. p. 276. seq.

Κελεύω, jubeo, mando. כִּדְרִי celeufma, Syr. Jer. XLVII,
33. כִּלְיוּסִי. Tob. VIII, 14. 3 Efd. IX, 54. 2 Macc.
II, 4.

Κεῖων, locus circa ilia, vacua pars offium, it. area va-
cua. 2 Macc. XIV, 44. τῶν δὲ ταχίως ἀναποδισάντων, γινη-
μαίνα διασπάτος ἤλθοι κατὰ μέρος κινῶν, cum autem illi cele-
riter retrocederent, facto spatio, venit in vacuum turbæ aream.
Eodem modo & apud Norrmum vocem fumi, Grotius ad b. l.
notat. Hesychius: Κεῖων, ὁ περὶ τὰς λαγόντας τόπος, τὸ διά-
κονοι μέρος (bene ita Salmasius pro ἵρος legit.) τῶν ὄσων, ἀρ-
συνικῶς. Κεῖων, locus circa ilia, vacua pars offium, generis
masculini.

Κενοδοξία, vanæ gloriæ cupiditas. Sap. XIV, 14. Sui-
das: Κενοδοξία. ματαιία τις περὶ ἑαυτῷ ὄψης. Κενοδοξία. vana
quædam de se opinia.

Κεκολογίω, vana loquor. קָחַנְי pih. pipio, Ef. VIII, 19.

Κενός, inanis, vacuus, vanus, falsus, mendax. וָאן vani-
tas, Job. XV, 34. מִכֹּחַ mendacium, Mich. I, 14. שֵׁמַם ni-
hil, nullus, Job. VII, 6. כֹּחַ vanitas, Job. XXI, 34.
παρηλαλήτε μοι κενά, consolamini me frustra. שָׁוְיָ novus, Jud.
V, 8. Job. XXIX, 20. ubi tamen pro κενός & κενή ex Cod.
Alex. legend. καινός, & καινή. כִּבְיָ vastitas, Al. Ezech.
XXIX, 10. כֹּחַ mendacium, Of. XII, 1. כֹּחַ mentior,
Hab. II, 3. קָחַנְי pyh. non videor, Job. XXXIII, 21.
כִּי Deut. XXXII, 49. עַל לֹגֹס כִּינֹס וְתֹס הָמִין, non verbum
inane vobis hoc. Chrysostomus ad Ephes. V, 6. Κεῖοι οἱ ἐν τῷ
ῥῷ λόγῳ. οἱ πρὸς καιρὸν χάριν ἔχοντες, καὶ ἀδελφῶς ἐπὶ τῷ ἔρ-
γῳ διεικνύμενοι. Inania, sunt hæc verba, quæ ad tempus gra-
ta sunt, sed neutsiquam se operibus demonstrant. Conf. Aucto-
res Cel Wolfio ad Ephes. I. c. p. 124. citatos, & quæ mox
notavi ex Exod. V, 9. Jud. IX, 4. ἐμφοδόντατο ἑαυτῶν Ἀβι-
μολυχ ἀδελφας κενός, conducebat sibi Abimelech viros inanes.
Alii ibi habent λαίμους, famelicos. Al. Jud. XI, 3. ἀνδρες
κεῖοι Job. XXXIX, 16. οἷς κενὸν ἰσοτίαςεν, in cassum
vel frustra laboravit. Vid. & Ef. LXV, 23. Jer. LI, 53.
& conf. 1 Theff. III, 5. & ad h. l. Lxx. Res p. 212. Pf.

11, 1. λαοὶ ἐμελίτουν κινὰ, *populi meditati sunt inania*. דרר Gen. XXXI, 42. κινὸν μοι ἐξαπίστειλας, *inanem me dimisisti*. Deut. XV, 13 ἐκ ἐξαποστειλῆς αὐτὸν κινόν, *non inanem seu vacuum illum dimittes*. Vid. & 1 Reg. VI, 3. Job. XXII, 9. & conf. Marc. XII, 3. & Luc. I, 53. κινὸς vanitas, Ef. LIX, 4. πιστοῖσιν ἐπὶ ματαίοις, καὶ λαλῶσι κινὰ, *confidunt vanis*. Ἐ' loquuntur inania. η' ρρ verbal. scem. appetens, Pf. CVI, 9. ἐχοῦται ψυχὴν κινόν, *saturavit animam vacuum, vel famelicam*. ρρ fallitas, Exod. V, 9. μὴ μωμολιάσῃς ἐν λόγοις κινοῖς. *ne meditentur verba inania vel falsa*. תהו inane, Ef. XLV, 18. ובהו תהו inane & vacuum, Aqu. Jer. IV, 23. κινή.

Κινὸς ἀποστρέφω, *vacuus revertor*. ושב אחור (ש pro ס) niph. *avertor retrorsum*, 2 Reg. I, 22.

Ἔεις κινὸν ἐλπίζω, *in vanum spero*. η' ρρ verbal. scem. appetens, Ef. XXIX, 8.

Κινὰ ἐπιβάλλω, *vana injicio*. הכל vanus fio, Job. XXVII, 12.

Ἔεις κινὰ καὶ μάταια, *in vana & inania*. חשב ה'יב a שוב, *redire facio*, Job. XX, 18.

Κινὸν ποίω, *vacuum facio*. החסיר hiph. *deficere facio*, defutuo, Ef. XXXII, 6.

ῥήματα κινὰ, *verba vana*. ר' חלמות ר' albumen vitelli, Job. VI, 6.

Κινεῖα, sepulchrum vacuum, it. simulacrum vanum. דרר plur. idola. 1 Reg. XIX, 13. ἔλαβε Μιχαὴλ τὰ κινεῖα, *sumebat Michol simulacra*. Quidam volunt, imagines hic intelligi, quales cenotaphiis olim imponi solebant, quæ absentem aliquo modo referrent. Vide Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 51. p. 623. In Lex. Cyrilli MS. Brem. Κινεῖα (MS. vitiose Κινεῖα) exponuntur τὰ ἱδύματα τοῦ νεκροῦ, *indumenta mortui*. Apud Suidam post Καὶνὸς vero ita: Κινεῖα τινὰ ἦσαν ἱλισσόμενα ὡς τύποι νεκροῦ. ἔτοι τὰ μὲν ἔχοντα ἱδύματα νεκροῦ. Κινεῖα erant simulacra quædam quæ involuebantur ad instar mortui; vel monumenta, quæ non inus habebant mortuum. Bochartus l. c. & cum illo Kusterus not. ad Suid. pro ἱλισσόμενα reponend. censent πλασσομένα. Et alius Vir quidam Doctissimus pro τύποι mavult τύποι αὐτῶν. Sed ἱλισσόμενα & τύποι agnoscunt etiam Cyrilli, Photii, aliorumque Lexica. Hinc merito nihil mutandum putat Cl. Alberti not. ad Gloss. Græc. in N. T. p. 161.

Κινέω, evacuo. הלוא pyh. *langueo*, Jer. XIV, 2. αὶ πόλαι αὐτῆς ἐκινώθησαν, *portæ ejus vacuæ factæ sunt*. Jer. XV, 9. ἐκινώθη ἡ τίκτησα ἐπ' αὐτήν, *vacua facta est, quæ peperit septem*.

Κινέω

Κέντω, stimulo. כח venio, *Aqu. Sym. Ezech. XXI, 19.*
 κεντῶσα. כח ordino, *Job. VI, 4.*

Κέντημα, stimulus. κεντημα transossio, *Sym. Prov. XII, 19.* κεντημα. *Theod. Ibid. κεντήματι.*

Κέντρον, stimulus, flagellum. חגל frænum, *Prov. XXVI, 3.* ὡς περὶ μάστιγ ἵππου καὶ κέντρον ὄψ, *quemadmodum scutica equo, & flagellum asino.* חגל excidium, *Of. XIII, 14.* כח putredo, *Of. V, 12.* ὡς κέντρον τῷ οἴκῳ Ἰδὲ, *tanquam stimulus domui Juda.* Vid. & *Sir. XXXVIII, 27. Hesychius:* Κέντρον, δῖον, μάστιγ, καὶ τὸ ἐν σιδήρῳ ἀδαμαντίνον. Κέντρον, hasta, flagellum, & quod in ferro est adamantinum. *Conf. de hac voce Schefferum de Re Vehic. L. I. c. 14. p. 187. Schoetgenii Schediasm. de Stimulo Boum, Francos. ad Viadr. 1717. & Jo. Ge. Hageri Diff. de Græcor. Poverbio: περί κέντρα λακτίζων. Lips. 1738.*

Κένωμα, inanitas. ונה *Aqu. Gen. I, 2.* ונהו inana & vacuum, *Aqu. Jer. IV, 23.* כח.

Κενῶς, inaniter, incassum, frustra. כח *Ec. XLIX, 4.* כח *ἐκπίασα, frustra laboravi.* *Conf. Jac. IV, 5.* כח *Aqu. Psalm. II, 1.*

Κεφόμεαι, efferor, leviter volito in modum cepphi, avis marina levissime volitantis, metaph. velociter eo. *ὤκηνα subito, repente, Prov. VII, 22.* ὁ δὲ ἐπηκολούθησεν αὐτῇ κεφωδῆς, *ille autem sequitur illam cepphi ad instar levissime volitans, h. e. velociter.* *Suidas:* Κεφωδῆς, ἐπαρθεῖς, ὀξύς ἰλαυνόμενος. *Κεφωδῆς, elatus, concitatus, qui celeriter fertur.* *Hesychius:* Κεφωδῆς, ἐπαρθεῖς, ἀπατηδῆς. *Κεφωδῆς, elatus, deceptus.* *Bochartus Hier. P. II. L. II. c. 18. p. 265.* tam apud *Suidam* quam apud *Hesychium* pro ἐπαρθεῖς, legend. censet ἐπαχθεῖς, propterea, quod apud *Hesychium* post v. Κεφάλαιον vox Κεφωδῆς, (quæ ibi καταγλαδῆς, derisus exponitur.) dici adseritur ἐπὶ τῶν ἀλόγων δὲ καὶ ἀσώτως συνεπαγομένων, de illis, qui bruti ad instar stultè ducuntur. Sed cum in *Lex. Cyrilli MS. Brem.* etiam Κεφωδῆς exponatur ἐπαρθεῖς κίψος δὲ καὶ, ἐκ τῆς κεφότητος τῷ νῷ, elatus ad instar cepphi, ex levitate mentis, ego corrigere illud non audeo, præsertim cum ἐπαρθεῖς cum κεφωδῆς bene satis conciliari possit. De ave autem, unde verbum nomen habet, ita *Hesychius:* Κίψος, ἰδίος ὀρένυς κηφοτάτος περὶ τὴν θάλασσαν διατρίβοντος, ὁ ἰσχυρῶς ὑπὸ αἰῶνος μετατίγεται. ἰδίον λέγεται ὄρενυς καὶ κίψος ἀνδρωτος, κίψος. Κίψος, species avis levissimæ circa mare commorantis, quæ facile a vento ab uno loco in alterum movetur. Inde homo velox & levis dicitur κίψος. *Schrevelius ad h. l. citat Martin. p. 433. Scaliger in*

Conjectan. p. 42. *Erasm.* Adag. *Larus parturit* p. 270. & Adag. *Cephus* p. 352. Conf. & *Bochartum* lib. cit. p. 264. & *Ezech.* *Spanhem.* not. ad *Aristoph.* *Plut.* v. 904. Ab hac ave *Cicero* etiam L. XIII. ad *Attic.* Ep. 38. se appellat κίπφω-
μα, qui paulo ante de se scripserat: *Advolone anmaneo?*

Κίρμαϊον, figulina officina, vel vas figulinum. ἄρσφ *Aqu.* Ef. X, 33.

Κίρματς, figulus. קרמ formator, 1 Par. IV, 23. Psalm. II, 9. *Theod.* Ef. LIV, 17.

Κιράμιοι, vas fictile. כב bathus, Ef. V, 10. כני scyphus, Jer. XXXV, 5. κирамιοι οἶνου, vas vini. Ita Marc. XIV, 13. κирамιοι ὕδατος, vas aquae. כב lagena, Jer. XLVIII, 12. *Incert.* 2 Reg. XVI, 1. *Hesychius:* Κирамιοι, τὸ τῷ οἶνῳ ὕδατος τανύσιον. Κирамιοι, vas vini vel aquae.

Κίρματος, figularis terra, ex qua fictilia fiunt. קרמ formator, 2 Reg. XVII, 28. סניף קירמון, vasa testacea. *Hesychius:* Κίρματος, πίθος καὶ πᾶν ὄργανον. Κίρματος, dolium, & omnis testa.

Κεραυνός, υἱός, misceo. קרמ Prov. IX, 2. 5. Ef. V, 22. XIX, 14. *Hesychius:* Κεραυνός, κирамνός. Κεραυνός, miscens. Sunt qui verbum hoc a κίρας, cornu, derivant. Sed male. Vide quae mox notavi in Κίρας.

Κίρας, cornu, ansula prominens cornuum formam habens, pars extrema phalangis, it. metaph. robur, potentia. קרמ angulus, *Ezech.* XLI, 27. כב lagena, *Aqu.* Jer. XLVIII, 12. Ad quem locum *Origenes* apud *Ghiserium* in *Caten.* p. 838. Τὰ κирамματα, οἷς ἐπ' οἶνου ραδίοντα, Ἀκύλας ἐξιδύκει κίρατα, ἔπει ἀρχαίον ποτήριον ἐτύγγανον ἰδὼς. Κίρας γὰρ ἵπποι, ὅθεν καὶ τὸ κирасαι παρίμνι. Τὰ κирамματα, mixturas, tanquam de vino dictas, *Aquila* reddidit κίρατα, cornua; quae olim poculi genus erant. Cornibus enim bibebant; unde etiam κирасαι, miscere, adhuc in usu est. Sic & Etymologicum M. Κирасαι δὲ ἐστὶ, τὸ ἐπιχύνειν οἶνον. ἀπὸ παλαιῶν ὅθεν. πάλας γὰρ ἐχρῆντο κίρατι ἀντὶ προχύν. ὅτε Πύσανδρος. καὶ Ὀμηρος Ἰλιάδης θ'.

Ὅτινι τ' ἐγκирасατα πιῖν. —

οἷσι τῷ ἐγγίασα ἐς κίρας. Πρὸ γὰρ τῷ ἐπιχύναι τὸν τῷ ποτήριον χρῆσιν, ἐν τοῖς κίρασι ἵπποι. Κирасαι, vero est vinum infundere, ex more antiquo. Olim enim utebantur cornu pro gutturnio. Ita *Pisander.* Et *Homerus* II. θ'. (v. 189.)

Ὅτινι τ' ἐγκирасατα πιῖν —

pro ἐγγίασα εἰς κίρας, infundens in cornu. Antequam enim poculorum usus inventus, cornibus bibebant. Et sane cornua olim poculo-

illorum loco fuisse, eruditis satis probatum est. Vide *Stuckium*
Antiqu. Conv. L. III. p. 349. Coel. Rhodiginum Antiqu. Lect.
XXX. 1. Demsterum ad Rosin. Ant. Rom. p. 840. seq. Spanhe-
imium de Us. & Præst. Numism. Diss. 5. p. 358. Almeloveenium
Antiqu. Sacr. Prof. Spec. p. 102. Bartholinum de Caus.
contemtæ apud Dan. mortis 2, 12. Ut Josephi Lanzani
pec. Dissertationem Cel. Fabricio in Bibliogr. Antiqu. p.
567. allegatam & alios, erudito Anonymo in Hist. Crit.
Relp. Liter. T. XII. p. 276. citatos, jam taceam. Sed an
κίρας, miscete, propterea inde nomen acceperit, ut præ-
ter Origenem, Etymologum, & alios, Athenæus etiam L. II.
c. 7. docuit, non immerito dubitat laudatus modo Anony-
mus l. c. & ostendit, quod verbum κίρας potius sit ab Hebr.
קִרַּן misceo, immisceo, & κίρας a קֶרַן cornu. קֶרַן 1 Reg. II,
1. ὑψώθη κίρας ἐν Θεῷ μου, exaltatum est cornu in Deo meo.
1 Reg. II, 12. ὑψώσῃ κίρας τῷ χριστῷ αὐτῷ, exaltabit cornu.
h. e. robur, potentiam uncti sui. 1 Reg. XVI, 1. πλῆρον τὸ
κίρας σὺ ἰλαίης, imple cornu tuum oleo. Vid. & v. 13. &
3 Reg. I, 39. 2 Reg. XXII, 3. κίρας σωτηρίας μου, cornus
salutis meæ. Vid. & Ps. XVII, 3. & conf. Luc. I, 69. &
ad h. l. Wolfium p. 569. seq. 3 Reg. I, 50. ἐπιλάβετο τῶν
κίρας ἐν θυσιᾷ, apprehendebat cornua, h. e. ansulas pro-
minentes altaris. Vid. & 3 Reg. II, 28. Ps. CXVII, 26.
Amos. III, 14. E postremo loco Gloss. MS. in Proph. τὰ
κίρατα. τὰ ἄκρα, αἱ ἑξοχαί. τὰ κίρατα, extremis, prominén-
tiæ. Josephus de Bell. Jud. L. VI. c. 5. de ara κίρατα ejus-
modi habente: Ὁ βωμὸς τετραγώνιος ἵδρυτο, κίρατοιδὲς προ-
εχόντων γωνίας. Ara quadrata stetit, angulos in cornuum for-
matam protensos habens. Conf. Spencerum de Leg. Hebr. Rit.
L. III. c. 4. Sect. I. p. 676. Ps. LXXXVIII, 17. ὑψώθη-
σεται τὸ κίρας ὑμῶν, exaltabitur cornu vestrum. Quæ verba
respiciens Suidas: Κίρας. ἡ ἰσχύς παρὰ τῇ θείᾳ γραφῇ. ἐν μετα-
φορᾷ τῶν ζῴων τῶν κατωπισμύων τοῖς κίρασι, καὶ ταῖς ἀρμυ-
μαῖων. Κίρας. Cornu. Hac voce in scriptura sacra robur signi-
ficatur: per translationem ductam ab animalibus, quæ cornibus
armata sunt, iisque vim propulsant. Suidam hic Theodoretus
interpretationem ad Ps. l. c. secutum esse, observat Kuster-
us. Vid. & Ps. LXXIV, 4. 5. 10. XCI, 10. CXI, 9.
CXLVIII, 13. & conf. Job. XVI, 15. ubi קֶרַן redditur
ἰσχύος, robur, & Ewaldi Emblem. S. P. I. p. 115. Psalm.
CXXXI, 18. יְצִי יְהוָה לִּי קֶרַן דָּוִד, ibi exoriari faciam
cornu David. Theodoretus ad h. l. & ex illo, notante Kuste-
ro, Suidas κίρας interpretatur ἰσχυρὸν τι καὶ μόνιμον, robu-
stum aliquid & stabile. Potest etiam ibi specialius exponi
de gloria & potentia regia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κίρας.
ἡ δόξα ἐν τῷ καὶ ἡ δύναμις τοῦ βασιλέως. Κίρας, gloriam sapientis &
potentiam significat. Idem: Κίρας, πανταχῶ τὰ βασιλείαν ἀ-
γίται.

ἔγεται. Κίρας, *sapius dicuntur quæ sunt regum propria*. Conf. Suicerum Thes. T. II. p. 90. Ewaldum lib. cit. p. 116. seq. & Auctores laudatos Wolfio ad Apoc. XIII, 1. p. 536. Es. V, 1. ἀμπελὸν ἐγινέθη ἐν κίρῃ, ἐν τότῳ πίνῃ, vinea erat in cornu, in loco pingui. Respicit Propheta ad morem, quo in cornibus olim oleum adieverbant. Vide Ewaldum Lib. cit. p. 119. Jer. XLVIII, 25. κατεύχθη κίρας Μωάβ, confrañtum est cornu Moab. Vid. & Thren. II, 3. Dan. VIII, 8. 1 Macc. II, 48. οὐκ ἴδουκαὶ κίρας τῷ ἀμαρτωλῷ, non dabant cornu peccatori, h. e. peccatorem dominari vel potentem esse non sinebant, 2 Macc. XV, 20. τῆς ἰσχυρῆς κατὰ κίρας τιταγμένης, equitatis ad extremum phalangis ordinato. Ita Philostratus de Vit. Apoll. Tyan. L. II. c. 18. p. 69. κίρατα τῆς γῆς appellat extrema terræ. Hesychius: Κίρατα, τῆς φάλαγγος (bene ita Salmasius pro φάραγγος) τὰ ἄκρα, καὶ μετώπῳ μέρος. Κίρατα, phalangis extrema. & frontis pars. Suidas: Κίρας. τὸ μέρος τῆς φάλαγγος ἐν τῷ πολέμῳ, καὶ τὸ τόξον. Κίρας, pars phalangis in bello, & arcus.

Κίρασμα, mixtio, mixtura, mixta potio. כסס Es. LXV, 10. Theod. Prov. XXIII, 30. κίρασματα. כסס Pf. LXXIV, 7. כסס lagena, Al. Jer. XLVIII, 12. κίρασματα.

Κεράτης, cerastes, serpentis species cornuti. כרס part. high. cornua producens. Sym. Psalm. LXVIII, 32. כרס basiliscus, Prov. XXIII, 32. Vide Bochartum P. II. L. III. c. 12.

Κερατίζω, cornu peto vel serio, confingo, debello, vinco. כרס prodeo, Ezech. XXXII, 2. כרס Exod. XXI, 28. Deut. XXXIII, 17. 3 Reg. XXII, 11. Ps. XLIII, 7. Postremo loco ita: ἐχθροὺς ἡμῶν κερατίζομεν, inimicos nostros debellabimus. Phavorinus: Κερατίζομεν, καταγωνισόμεθα, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ζώων, ὅς τοις κίρασι καταπαλαίῃσι τὸν ἀντίπαλον. Κερατίζομεν, debellabimus, metaphora desumpta ab animalibus, quæ carnibus prosternunt adversarium. כרס percutio, Exod. XXI, 35. כרס hinnio, Jer. L, 11.

Κερατίν sc. σάλπιγξ, buccina. כרס Sym. Jos. VI, 4. כרס Jos. VI, 4. 2 Reg. XV, 10. 2 Par. XV, 14. כרס clangor, Incert. Lev. XXV, 9. Quod autem in his alisque locis vox σάλπιγξ in κερατίν subaudienda sit, patet ex Jos. VI, 13. οἱ ἱερεῖς ἐσάλπισαν ταῖς κερατίσιν σάλπιγξι, sacerdotes eanabant tubis.

Κερατινός, cornupeta, qui cornu ferit. כרס Exod. XXI, 29. 36.

Κεράυνιος sc. λίθος, ceraunius lapis. כרס smaragdus, Sym. Exod.

Exod. XXVIII, 17. Lat. Ceraunia gemma, de qua *Plinius* Lib. XXXVII. cap. 9. *Druf.* in *Fragm. Vet. Int. Gr.* p. 163.

Κεραυνός, fulmen. כרע Job. XXXVIII, 35.

Κεραυνίω βιαίως, fulmino violententer. כרע dispersio, Ef. XXX, 30.

Κερδαίω, lucror. כרע Sym. Job. XXII, 3. κερδαίνω.

Κέρδος, lucrum. כרע Sym. Mich. IV, 13. *Aqu. Gen.* XXXVII, 25. כרע Sym. Ecclef. IV, 9. Mich. IV, 13.

Κερπίδης, corneus, hircus. כרע *Aqu. Sym. Quint. Ed. PL.* XLIX, 9. *Aqu. Deut.* XXXII, 14.

Κέρκω, cauda. כרע Sym. *Theod. Lev.* VII, 3. VIII, 25.

Κέρκος, cauda. כרע dual. aures, Prov. XXVI, 17. כרע Exod. XXIX, 22. כרע Exod. IV, 4. Jud. XV, 4. *Lex.* Cyrilli MS. Brem. Κέρκος, κερά, τίλος. Κέρκος, cauda, *fi-* *nis.* Gloss. In Octat. Κέρκος, κερά.

Κέρκωψ, astutus, versutus, a κέρκος & ὦψ, quasi qui cau-
dam habet in facie. כרע part. niph. murmurans, Prov.
XXVI, 22. λόγος κερκόπων (ita juxta ed. *Francof.* in *Rom.*
rectius κερκόπων.) μωλακοί, verba versutorum blanda. *Hesy-*
chius: Κερκόπων, δολίως, πομπῶν, κατασπόνην (G. κατά-
σπόνην) κακῶργον, τειλίγων. Κερκόπων, doloſorum, maligno-
rum, expletatorium, maleficorum, cicadarum. Idem: Κέρκω-
πις, ποικίλοι, πικροὶ, παιῶργοι. Κέρκωπις, vaftri, maligni,
versuti. Ad quem locum *Schrevelius* in notis citat *Zenob.* p.
2. *Diog.* p. 175. *Eraſm.* *Adag. Cercops* p. 354. & 536.
Suidas: Κέρκωπις, παιῶργοι, δολιοι, ἀπαταιῶνι, κολάσις, οἱ,
καθάπερ ἡ ἀλώπηξ τὰς θηρατικὰς κύνας ἀπατᾷ, τὰς ἀπλευγῆρας
φωκίζουσι τῇ κέρκῳ τῶν λόγων. Κέρκωπις, versuti, doloſi, im-
postores, adulatores, qui, ut vulpes canes venaticos decipit,
simpliciores cauda sive blanditie sermonum fallunt. *Lex.* Cy-
rilli MS. Brem. Κερκόπων, (l. Κερκόπων,) δολίως, ἀπαταιῶ-
νι, κολακῶν. Κερκόπων, doloſorum, impostorum, adulatorium.
Idem: Κέρκωψ, παιγνιώδης. Κέρκωψ, illuſor.

Κεφάλαιον, caput, principium, summa. כרע caput, Lev.
VI, 4. ἀποτίμω αὐτὸ τὸ κεφάλαιον, restituet ipsam summam.
Vid. & Num. V, 7. & conf. Auctores, quos citat *Cel.*
Wolſius ad Aët. XXII, 28. p. 1329. Num. IV, 2. λάβε τὸ
κεφάλαιον τῶν υἱῶν Καθ. accipe summam filiorum Καθ. Vid.
& Num. XXXI, 42. Num. XXXI, 26. λάβε τὸ κεφάλαιον
τῶν σκύλων τῆς αἰχμαλωσίας, ἀπὸ αἰδεῶντος ἑως κτήνης, accipe
summam spoliolum captivitatis, ab homine usque ad pecus.
PARS II. B b Conf.

Conf. Exod. XXX, 12. ubi שָׂר, quod ibi κεφαλαιον red-
dunt, συλλογισμὸν interpretantur. תְּשָׁר initium, Aqu. Gen.
1, 1. XLIX, 3. 1 Reg. XV, 21. Aqu. Sym. Theod. 105.
XL, 14. Conf. Front. Ducaum ad Genes. l. c. & Drusium
in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 69.

Κεφαλαιὸν, summam colligo, summam refero, in sum-
mam redigo. Sir. XXXII, 9. κεφαλαιῶσον λόγον, summam
refer sermonem. Hesychius: Κεφαλαιῶσον, συντόμως συνάγει.
Κεφαλαιῶσον, summam collige. Suidas: Κεφαλαιῶσον, συν-
τόμως συνάγει. Κεφαλαιῶσον, succincte refer, summam
dic. Ita & Lex. Cyrilli MS. Brem. nisi quod pro συντόμως
habeat συντόμισον.

Κεφαλὴ, caput, fastigium, princeps, cohors. הָלָל cal-
varia, Exod. XVI, 16. XXXVIII, 35. Num. I, 3. תְּשָׁר plur.
principatus, Jer. XIII, 18. תְּשָׁר plur. cervicalia,
Gen. XXVIII, 11. 18. 1 Reg. XIX, 13. 3 Reg. XIX,
6. שֵׁן coma, Num. VI, 19. Jer. VII, 28. שֵׁן anima,
Ec. XLIII, 4. שֵׁן aurum solidum, Cant. V, 12. קֶרֶךְ ver-
tex, Job. II, 7. שָׂר Gen. VIII, 5. ὠφθησαν αἱ κεφαλὰὶ
τῶν ὄρων, videbantur fastigia montium. Vid. & Jud. IX, 25.
Unde Gloss. in Oseateuch. Κεφαλὰς ὄρων, τὰς κορυφάς. Gen.
XI, 4. πύργον, ὃ κεφαλὴ ἴσαι ἴως τῷ ὕψει, turrim, cujus
fastigium pertingat ad cælum. Vid. & Gen. XXVIII, 12.
Jud. V, 30. εἰς κεφαλὴν ἀνδρῶν, unicuique viro. Jud. IX, 25.
Jud. XI, 11. κατίστησεν αὐτὸν ὁ λαὸς εἰς κεφαλὴν, καὶ εἰς ἀρχη-
γὸν, constituēbat illum populus in caput & principem. Thren.
I, 5. ἔγειοντο εἰς κεφαλὴν, facti sunt in caput, h. e. ut Sym-
machus interpretatur ἀρχοντας, principes. Vid. & Jud. X,
18. XI, 8. & conf. Eph. I, 22. Col. II, 10. 2 Reg. I,
16. τὸ αἷμα σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, sanguis tuus super caput
tuum. Vid. & 3 Reg. II, 33. 34. 38. Ezech. XXXIII,
4. & conf. quæ notavi in Ἰακωβ. & Ἰεροχόε. 3 Reg. II, 45.
ἀνταπιδώσει Κύριος τὴν κακίαν σου ἐπὶ τὴν κεφαλὴν σου, retribuit
Dominus malitiam tuam in caput tuum, h. e. in te ipsum.
Conf. Esth. IX, 25. ubi שָׂר ἢ LXX. reddunt ἐπ' αὐτὸν,
in ipsum. 2 Par. VI, 23. ἀποδοῦναι ὁδὸς αὐτοῦ εἰς κεφαλὴν αὐ-
τοῦ, reddere vias ejus in caput ejus. Neh. IV, 4. ἐπιστρέψον
ὁ υἱοὶ σμὶν αὐτῶν εἰς κεφαλὴν αὐτῶν, converte opprobrium illorum
in caput illorum. Ps. VII, 17. ἐπιστρέψω ὁ πῖνος αὐτοῦ εἰς κε-
φαλὴν αὐτοῦ, redibit labor ejus in caput ipsius. Ps. LXV, 10.
ἐπιστρέψας ἀνδρώπῳ ἐπὶ τὰς κεφαλὰς ἡμῶν, equitare fecisti ho-
mines super capita nostra. Prov. X, 7. ἐνλογίσα Κύριος ἐπὶ κε-
φαλὴν δικαίου, benedictio Domini super caput justī. Vid. &
Prov. XI, 26. Habac. III, 12. ἵθαλεις εἰς κεφαλὰς ἀνόμων θά-
νατον, misisti in capita iniquorum mortem. Ps. CXVII, 21.
ἐτος ἰγνήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας, hic factus est in caput angulæ.

Εξ.

Ef. IX, 14. ἀφ' ἧς Κύριος ἀπὸ 'Ισραὴλ κεφαλὴν καὶ ὕμην, auferet Dominus ab Israël caput & caudam, h. e. penitus extirpabit. *Al.* Job. I, 17. οἱ ἰσπαῖς ἐποίησαν ἡμῶν κεφαλὰς τρεῖς, equites contra nos fecerunt tres cohortes. Olymperodorus: Τὸ δὲ κεφαλὰς τρεῖς, αὐτὶ τῷ δούταξαν ἑαυτοὺς οἱ πολέμιοι εἰς ἀρχὰς καὶ ταῖγματα τρία. ὅτε γὰρ 'Ακύλας ἐκείδοντο οἱ Χαλδαῖοι ἰδοὺσαν καθ' ἡμῶν τρεῖς ἀρχάς. Illud autem κεφαλὰς τρεῖς fecerunt, significat, ordinarunt se hostes in tres cohortes. Ita enim Aquila reddidit. Chaldaei posuerunt contra nos tres cohortes. Conf. quæ notavi in v. 'Αρχὴ post Hebr. שָׂרָא ex Jud. VII, 16. Lex. Cyrilli MS. Brem. κεφαλὰς τρεῖς, τριχὴ διαιριθίντας. (1. διαιριθίντας) κεφαλὰς τρεῖς, in tres partes divisos. שָׂרָא Chald. Dan. II, 28. 32. Incert. Deut. XXXII, 33. Susan. v. 54. ἐψεύσα εἰς τὴν σιαυτὴ κεφαλὴν, mentitus es in proprium tuum caput, h. e. adversus te ipsum. Hesychius: Κεφαλὴ, τὸ σῆματις, καὶ ὄνομα, σῶμα, ψυχὴ, ὕψος. Κεφαλὴ, caput, & nomen, corpus, anima, fastigium.

Κεφαλῆς δῆγμα, capitis pellis. *Al.* 2 Macc. VII, 7.

Κόμη τῆς κεφαλῆς, coma capitis. שָׂרָא Job. I, 20. שָׂרָא פֶּה angulus capitis, Lev. XIX, 27. Vid. & Drac. v. 43.

Κατὰ κεφαλῆς sc. ἔχων κάλυμμα, in capite operimentum habens. ὠπῃ opertus, Esth. VI, 12. λυπόμενος κατὰ κεφαλῆς, lugens in capite operimentum vel vestimentum habens. Conf. quæ dicta sunt in v. 'Επικαλύπτω.

Κοσμος τῆς κεφαλῆς, ornatus capitis. שְׂרָרָא opus pexum, Ef. III, 23.

Κεφαλὴς, capitulum, capitellum, it. Synechdoch. volumen. יָרָא basis, Exod. XXXVIII, 27. 28. η uncinus, Exod. XXVI, 32. 37. XXVII, 17. XXXVIII, 17. חֲרָרָא coronamentum, 3 Reg. VII, 19. 30. Sym. Jer. LII, 22. *Aqu.* 3 Reg. VII, 16. 4 Reg. XXIII, 17. נְהַנֵּן volumen, Efd. VI, 2. κεφαλὴς μῆς, volumen aliquod. Pf. XXXIX, 11. ἐν κεφαλίδι βιβλίου, in volumine libri. Inde apud Suidam: Κεφαλὴς βιβλίου. ὅτις τινες ἱλῆμα φασίν. Κεφαλὴς βιβλίου, quod quidam ἱλῆμα, volumen vocant. *Al.* Pf. l. c. habent ἐν ἱλῆμα, *al.* ἐν τόμῳ. Euthymius ad eund. loc. κεφαλὴς interpretatur ἱλῆματιον, a quo non abeunt ceteri antiqui Patres, qui uno consensu pro volumine vocabulum hoc acciperunt. Vide *Vossium* de LXX. Int. p. 67. Ezech. III, 1. κατὰφαγε τὴν κεφαλίδαν ταύτην, comede hoc volumen. Vid. & v. 2. LXX. autem volumen voce κεφαλῆς, quæ alias ipsis capitulum vel capitellum est, appellarunt à capitellis, quæ columnæ, sive cylindri, quibus membranæ librorum circumvolutæ erant, in summitate sua habebant, ad modum verarum

columnarum, quæ sua gerebant. כִּסְאֵי כִּפְאֵלִים Exod. XXXVI, 36. Conf. J. H. Maji fil. Observ. Sacr. P. III. p. 125. seq. & Wolfium ad Hebr. X, 7. p. 725. Fulleri sententiam de origine hujus vocis vid. in Misc. ejus Sacr. L. II. c. 10. p. 235. כִּסְאֵי coronamentum, 2 Par. III, 14. שָׂרָאffer, Exod. XL, 16. Num. III, 36. שָׂרָא Exod. XXVI, 24. 2 Par. III, 15. IV, 12.

Κεφάλις βιβλίῳ, volumen libri. כִּנְיָנְךָ volumen, Al. Ef. VIII, 1. Κεφαλὶδα (sic enim legend. pro Κεφαλίδος) βιβλίῳ, χάρτην. Κεφαλὶδα βιβλίῳ, chartam.

Κίφουρ, ipsa vox Hebr. כְּפֹור in stat. construct. plural. crateres, 1 Par. XXVIII, 17. Conf. v. Χίφουρ.

Κηδία, funeratio, sepultura. 2 Macc. IV, 49. τὰ πρὸς τὴν κηδίαν αὐτῶν μεγαλοπρεπῶς ἐχορήγησαν. quæ ad sepulturam illorum pertinebant, magnifice suppeditabant. Hesychius: Κηδίαν, ταφὴν. Κηδίαν, sepulturam. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κηδίαν, ταφὴν. ἐκφορὰν. Κηδίαν, sepulturam, elationem. Vid. & 2 Macc. V, 10. & Apollon. Argon. L. II. v. 838.

Κηδίων, curator, procurator, benefactor. 2 Macc. IV, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κηδίων, λειτουργίαι, φροντισίαι. Κηδίων, benefactor, curator. Hesychius: Κηδίωνες, φροντισταί, λειτουργίαι καὶ οἱ κατ' ἐπιγραφὰς οὐκίῳι. Κηδίωνες, curatores, benefactores, & per affinitatem propinqui.

Κηδίσαι, cediassis. כִּכְכָּ tegumentum, Theod. Ef. XXVIII, 20.

Κηλιδόμαι, maculor. כִּכְכָּ niph. insigni auro obducor, it. maculosus sum, Al. Jer. II, 22. כִּכְכָּ אֲדִיכָאִים סָא, maculata es in iniquitatibus tuis. Hesychius: Κηλιδόμαι, μωμῶμεθα. Κηλιδόμαι, fadata es. In Francof. 6d. Jer. l. c. male legitur κηλιδόμαι.

Κηλὶς, macula. Sap. XIII, 14. πᾶσαι κηλὶδα τὴν ἐν αὐτῷ καταχρίσας, omnem in illo maculam obliniens. 2 Macc. VI, 25. μῦθος καὶ κηλὶδα τῷ γένει κατατίθεσθαι, abominatio & opprobrium senectutis fiam. Hesychius: Κηλὶς, ἕλκος, ἄλγος, ῥυτίς, καὶ ἡδὲ αἰσχυρὸν ἐν ἱματίῳ. Κηλὶς, ulcus, cicatrix, opprobrium, macula, & species turpis in vestimento.

Κημός, camus, fræni vel vinculi genus, capistrum. כִּנְיָנְךָ hamus, uncus, Ezech. XIX, 4. ἄγαγον αὐτὸν ἐν κημῷ εἰς γῆν Ἀγυπτίον. ducebant illum in cucuma in terram Ægyptum. Hesychius: Ἐν κημῷ, ἐν κηκέρῳ. Ubi Sopingius: Forte legend. ἐν κηκέρῳ. intelligit cucumam, quam Petronius Arbiter vocat, ἰπποκρίβης, vas oblongum & angustum ad formam cucumeris. Arrianus Lib. III. pag. 311. δι' αὐτὸν κηκέρῳ ἔχων.

ἔχον, ὅπερ τὸ θεμελίον ποιεῖται τῷ παιδίῳ, ἢ αὐτὸ λύσιν εἰς σκά-
φην. Conf. & *Meursj. Gloss.* p. 279. *Martin. Lex.* p. 542.
ἵνον frænum, Pf. XXXI, 12. ἐν κημῷ καὶ χαλινῷ τὰς σιαγόν-
τας ἐντὸν ἄγχιαις, como & fræno maxillas eorum constringas.
Aqu. Theod. Prov. XXVI, 3. Apud *Hesychium* Κημός in-
ter alia exponitur ἵδω, χαλινῷ, species fræni, & apud *Sui-
dam* & in *Lex. Cyrelli MS. Brem.* ἵδω, χαλινῷ ἢ Φιμῶς, spe-
cies fræni, vel capistrum. Conf. *Schefferum de Re Vetic.*
Lib. 1. cap. 13. p. 165. 166. & 181. קוּמַר claustrum,
Ezech. XIX, 19. ἵδωτο αὐτὸν ἐν κημῷ, ἐν γαλατῶν, loca-
bant illum in cucuma, in cavea ferrea. קוּמַר scutica, *Aqu.*
Prov. XXVI, 3. κημός.

Κῆπος, hortus. קוּמַר Deut. XI, 10. 3 Reg. XXI, 2. קוּמַר
Esth. VII, 7. 8. Ecclef. II, 5. קוּמַר e regione, Neh. III,
16. 26.

Κηρίον, favius. קוּמַר 1 Reg. XIV, 27. εἰς τὸ κηρίον τῷ μί-
λιτος, in favius mellis. *Theocrito* uno verbo dicitur μελική-
ριον. Sic enim *Idyll. 20. v. 27.*

— — — ἐκ σομάτων δὲ
Ἐρρίτωμαι φωνὰ γλυκυτέριον, ἢ μελικήριον.

— — — ex ore autem
Fluebat mihi vox dulcior favo.

קוּמַר destillatio, *Prov. XXIV, 13.* Cant. IV, 11. קוּמַר or-
namentum, *Ezech. XX, 6.* קוּמַר *Prov. XVI, 24.* κηρία μέ-
λιτος λόγους καλοὶ, tanquam favi mellis verba bona. קוּמַר קוּמַר
destillatio favorum, Pf. XVIII, 11. γλυκυτέριον ὑπὲρ μέλι καὶ
κηρίον, dulcior melle & favo. Similiter *Sir. XXIV, 20.* jux-
ta *Cod. Alex.* κληρονομία μου (sc. γλυκύς) ὑπὲρ μέλιτος καὶ
κηρίον, hereditas mea dulcior melle & favo. Fallitur ergo *Bo-
chartus*, conjiciens, quod Auctor ibi uno verbo scripserit
μελικήριον. Vid. *Hier. P. II. L. IV. c. 12. p. 524.*

Κηρός, cera. קוּמַר Pf. XXI, 15. ἰγνίθη ἢ κηρία μου ὡσεὶ
κηρός τηκόμενος, factum est cor meum tanquam cera liquefacta.
Similiter *Pindarus* apud *Athenæum Lib. XIII. p. 601.* ὡς
κηρός ὀδυρθεὶς μελικηρῶν μελισσῶν τέκεται, sicut cera arum
mellificarum compunctus liquefco. Sic enim legit *Sopinius*
not. ad *Hesych.* v. ὀδυρθεῖς. קוּמַר conflagro, Es. LXIV, 1.
לִהְיוֹת Pf. LVII, 8.

Κήρυγμα, prædicatio, præconium. קוּמַר excelsum, *Prov.*
IX, 3. קוּמַר vox, 2 Par. XXX, 5. קוּמַר Jon. III, 2.

Κήρυξ, præco. קוּמַר Gen. XLI, 43. קוּמַר Chald. Dan,
III, 4. Vid. & *Sir. XX, 14.*

Κηρύσσω, ἐπίω, præconium exerceo, præconis instar clamo, vehementer exclamo. קרעתי high. convoco, Jon. III, 7. כרעתי Chald. aph. Dan. V, 31. קרעתי high. 2 קרעתי clango, Of. V, 8. Joël. II, 1. Soph. III, 15. קול קרעתי tranſire facio vocem, Exod. XXXVI, 5. קול קרעתי do vocem, 2 Par. XXIV, 9. קרעתי clamo, Exod. XXXII, 5. 4 Reg. X, 20. Mich. III, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κηρύσσειν, βοῶν, συγκαλῖν. Κηρύσσειν, clamare, convocare.

Παραγγίλλω κηρύξαι, præcipio prædicare. קרעתי קרעתי tranſire facio vocem, 2 Par. XXXVI, 22.

Κῆτος, cetus, balæna, 7 piscis, Jon. II, 1. 2. 11. רהב superbia, Job. XXVI, 12. קנא strepitus, Pf. LXIV, 7. קנא Gen. I, 21. Sym. Pf. LXXIII, 14. Aqu. Ef. XXVII, 1. Exod. VII, 9. Hesych. Κῆτος, θαλάσσιος ἰχθὺς παμφαγίτης, δηλοῖ δὲ καὶ ἀπειρίαν. Κῆτος, marinus piscis valde ingens; notat vero etiam consilii inopiam. Conf. Allatium ad Eustath. Hexaëm. p. 98. Μίγνα κῆτος, magna balæna. יתן Job. III, 8.

Κῆτε τὰ ὑπ' ἡμέραν, balænae quæ sub cælo. רהב קרעתי adjutores superbiæ, Job. IX, 13.

Κίβδηλος, cui scoria admixta est, it. fucatus, adulterinus, non sincerus. כנעני vestimentum varie commixtum, Deut. XXII, 11. ἢ ἐκ ἰνδύου κίβδηλος, ἴρια καὶ λινόν, non indues vestimenta ex lana & lino commixta. Vid. & Lev. XIX, 19. Sap. II, 16. οἷς κίβδηλον ἐλογίζεσθαι αὐτῶν, pro adulterino reputati sumus illi. Sap. XV, 9. κίβδηλος πλάσσει, adulterina format. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κίβδηλος, ἀδόκιμος, νόθον, ἀκάθαρτον. Κίβδηλος, adulterinum, spurium, impurum. Hesych. Κίβδηλιώτας, ὄχλους, ὑπὸ τῆς κίβδηλως ἐνοχλουμένους. "Ἐστὶ δὲ κίβδηλις ἐν τοῖς μεταλλοῖς σκαρία, ἢ ὡς Παμφύλιοι κίβδηλον, μοχθηρὸν, φαῦλον, ψεύσμα, νόθον, ἀδόκιμον. Κίβδηλιώτας, pallidos, vitio laborantes. Est vero κίβδηλις in metallis scoria; unde Pamphyliis κίβδηλος vitiosum, pravum, falsum, spurium, adulterinum. Atticis etiam ἀκίβδηλινοί ac κίβδηλος dicti nummi adulterini, quibus villius aliquod metallum erat admixtum. Vide ill. Spanhemium ad Aristophan. Ran. p. 308.

Κιβωτὶς, arca, cista. קרע Exod. XXV, 10. 4 Reg. XII, 9. 10. & alibi sæpius. כנה Gen. VI, 14.

Κιγκληδωτὶς, cancellatus. כנכנ reticulum, Aqu. 3 Reg. I, 2.

Κιγκλῖς, cancelli. כנה vestibulum, Syr. Ezech. VIII, 16.

16. Nam bene ibi pro κυκλῖδα legend. suspicatur κυγκλῖδα Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3.

Κίδαρις, cidaris, tiara, pileus regius. כִּדָּרִים plur. Exod. XXVIII, 36. XXIX, 9. כִּדָּרִים Exod. XXVIII, 4. 35. XXXIX, 27. Lev. XVI, 4. כִּדָּרִים ornatuſ, Ezech. XLIV, 18. כִּדָּרִים Zach. III, 5. כִּדָּרִים Sym. Ef. XXVIII, 5. Vid. & Judith. IV. 12. Sir. XLV, 14. *Hefychius*: Κίδαρις, πῆλος βασιλικός, ὃν καὶ τιάραν. ἵναι δὲ κίταριν διὰ τὸ τ, ἢ ἐρόφιον, ὃ οἱ ἱερεῖς φοροῦσιν. Κίδαρις, pileus regius, quæm & τιάραν vocant, nonnulli vero κίταριν per τ, vel fascia, quam sacerdotes gestant. Lex. Cyrilli MS. Bar. & Phavorinus: Κίδαρις, περιδῖμα καφαλῆς ἑκούσμων. δι' ἃ οἱ ἱερεῖς τὸ παλαιὸν ἐκοσμοῦντο. Κίδαρις, ornatuſ caput circumiens, quo sacerdotes olim ornabantur. Gloss. in Oſtateuch. apud Fabricium Bibl. Gr. Vol. X. p. 64. Κίδαρις, ἴδος καμυλαυχίης (leg. καμυλαυκίης ex Etymologico inedito Bibl. Ultraj.) τιάρας. Κίδαρις, γένος pilei, tiaræ. Verba, quæ præcedunt: Κορυβαῖντιον, περιδῖμα καφαλῆς, pariter ad vocem Κίδαρις pertinere, eamque exponere videntur. Nam κορυβαῖντιον nupſiam apud LXX. occurrit. Et in Etymologico MS. Gudiano Κίδαρις similiter exponitur περιδῖμα (in Etym. Bibl. Ultr. male scribitur περιδῖμα) καφαλῆς ἑκούσμων, καλὸν, καλῶμαύχιον. (I. καμυλαυχίον.) Et quamvis in Lex. Cyrilli MS. Brem. Κορυβαῖντιον pariter seorsim exponatur περιδῖμα καφαλῆς ἑκούσμων, MS. vitiose ἑκούσμων) tamen hæc forte ex ejuscemodi Glossariis inserta sunt, in quo posteriores vocis Κίδαρις explanationes, ut in Codice Fabriciano, supra priores fuerunt scriptæ. Plura de hac voce vide apud Grotium ad Judith. I. c. & Relandum Diff. Misc. P. II. p. 160. seq.

Κιθάρα, cithara, instrumentum musicum. כִּנּוֹר Gen. XXXI, 27. Ef. V, 2. XXX, 32. כִּנּוֹר nablium, Pf. LXXX, 2. כִּנּוֹר pulsatio fidium, Job. XXX, 9. כִּנּוֹר organum, Gen. IV, 20. Al. Pf. CL, 4. Sym. Job. XXI, 12. כִּנּוֹר Chald. Dan. III, 5. 15. Conf. de hoc instrumento Musico, Lamprium in Pf. XLV. p. 52. seq. & Ewaldum Emblem. Sacr. P. III. p. 335. seq.

Κιθαρίζω, citharâ cano, citharam pulso. כִּנּוֹר pih. pulso, Ef. XXIII, 16.

Κινάμωμον. Vid. Κυνάμωμον.

Κυνδύσιον, periclitor. כִּנּוֹר cogito, Jon. I, 4. τὸ πλοῖον ἐκινδύνουσι τῷ συντριβῆναι, periculum erat, ne navis confringeretur. Sic Aët. XIX, 27. ἢ μόνον δὲ τῷτο κινδυνεύει ὑμῶν τὸ μένος (pro κατὰ τὸ μένος) εἰς ἀπαιγμὸν ἰλθῶν, ἀλλὰ καὶ τὸ πῶς μεγάλῃς Θιῶς Ἀρτίμωδος ἱερὸν εἰς ὑδὴν λογιζοῖται, non solum
ἐκίλετο

autem periculum est, ne hoc nobis ex parte vel speciatim in red-
argutionem veniat, sed etiam ne magna Dea, Diana, tem-
plum pro nihilo habeatur. Difficilis hic locus, ut hoc obiter
dicam, visus fuit eruditis Interpretibus ob constructionem
verborum. Et variae de illa sententiae apud *Polum & Wol-*
fium videri possunt. Vide & *Salmastii* sententiam in not.
ipsius ad *Achill. Tat.* p. 661. Sed, si ellipsin in τὸ μίρος
observemus, allas saepius occurrentem, (vid. *Lamb. Bos*
Ellips. Græc. & quæ notavi in *Μίρος & Τάχος*) omnia pla-
na sunt. Τὸ μίρος etiam pro κατὰ τὸ μίρος legitur apud
Herodotum L. II. c. 173. Vide *Schwartzium* Comm. Crit.
Gr. L. N. F. p. 896. שׁוּנִי hiph. a שׁוּן irretior, *Es.* XXVIII,
13. נִכְנֵן niph. *Eccles.* X, 9. כֵּן prodest, *Theod. Job.*
XXXIV, 9. κινδυνύσει. *Sir.* XXXIV, 12. Πλοῦτακις ἐνς θά-
λάτῃ κινδυνύουσα, saepius usque ad mortem in periculo fuit.

Κίνδυνος, periculum. יָצֵא exitium, *Sym. Gen.* XLII, 4.
צָר angustia, *Pf.* CXIV, 3.

Καίω, moveo. שׁוּנִי commoveor, *Aqu. Pf.* XVII, 8. ἐκ-
κίω hiph. a שׁוּן festino, *Al. Jud.* XX, 37. ἐκκίω hiph.
a שׁוּן agito, *Sym. Exod.* XX, 25. *Es.* XIII, 2.
נִכְנֵן hiph. a נִכְן commoveor, *Aqu. Es.* V, 25. ἐκκίω hiph.
Es. XLI, 7. מוֹשׁ *Prov.* XVII, 13. ἢ κινδυνεύσιν κακὰ ἐκ τῆς
οἰκῆς αὐτῶν, non movebuntur vel recedunt mala ex domo ejus.
Vid. & Num. XIV, 44. *Es.* XXII, 25. XLVI, 7. הָרָה im-
pello, *Job.* XIII, 25. הָרָה vago, erro, 3 *Reg.* XIV, 15.
Jer. XVIII, 16. XLVIII, 17. Posteriori loco ita: κινήσα-
τε αὐτῶν, pro κινήσατε κεφαλὰν ἐκ αὐτῶν, move te super illum
caput. הָרָה fugio, *Cant.* II, 17. IV, 6. הָרָה Kal &
hiph. 2 *Reg.* XV, 20. κινήσω σε, movebo te. 4 *Reg.* XIX,
21. ἐπὶ σοὶ κεφαλὴν ἐκίωσιν θυγάτηρ Ἱερουσαλὴμ, super te caput
movebit filia Jerusalem. *Vid. & Job.* XVI, 4. *Pf.* XXI, 7.
Thren. II, 15. & conf. *Matth.* XXVII, 39. *Jer.* XIV, 10.
ἀγάπησαν κινῶ πόδας αὐτῶν, amant movere pedes suos. נִכְנֵן pro-
ficiscor, *Gen.* XI, 2. ἐν τῷ κινῆσαι (sc. πόδας, conf. quæ
notavi in *Αἶρω & Ἐξαίρω*.) αὐτῶν ἀπὸ ἀνατολῶν, cum move-
rent pedes, h. e. cum proficiscerentur, ab oriente. *Vid. &*
Gen. XX, 1. כִּוֵּן I recedo, 2 *Par.* XXXV, 15. ἢ κ' ἂν αὐτοῖς
κινῶσαι ἀπὸ τῆς λειτουργίας, non licitum illis erat, movere se
vel recedere a ministerio. קָוָה vacillo, *Jer.* X, 4. שׁוּר ebul-
lio, *Sym. Pf.* XLIV, 2. שׁוּר repo, *Gen.* VII, 14. ἐκπύον
κινῶμεν ἐκ τῆς γῆς, reptile, quod se movet in terra. *Vid.*
& v. 21. *Gen.* VIII, 17. 19. IX, 2. שׁוּר idem, *Gen.*
VII, 21.

Κίνημα, motus, tumultus. קִנּוּ *Theod. Es.* XXVIII, 19.
1 *Macc.*

1 Macc. XIII, 44. *Hefychius*: Κίνημα, κίνησις, ταραχή, ὄρμηξ. Κίνημα, motus, turba, impetus.

Κίνησις, motio, commotio. וועה Jer. XXIX, 18. כנר Pf. XLIII, 16. ניד Job. XVI, 5. שחא excellentia, Sym. Job. XIII, 11. שח Sym. Job. XLI, 16. חורעה horror, Theod. Ef. LI, 22. Vid. & Sir. VII, 24. 2 Macc. V, 3.

Κινητικὸς, cui movendi facultas inest. mobilis, celer. Sap. VII, 24. πάσης κινήσεως καὶ κινήσεως σοφία, omni motu mobilior sapientia.

Κιννάμωμον, cinnamomum. כנה סוכ calamus odoratus bonus, Al. Jer. VI, 20. Conf. Bocharti Chan. L. II. c. 3. p. 792.

Κιννάμωμον & κινάμωμον, cinnamomum. כנה סוכ calamus odoratus bonus, i. e. optimus, Jer. VI, 20. κινάμωμον. קנמ Exod. XXX, 23. Prov. VII, 17. Cant. IV, 14. Vid. & Sir. XXIV, 17. *Hefychius*: Κινάμωμον, ἡ τῶν λιβατωτῶν, ἢ τῶν ἀρωματικῶν, λιβάνιον, καὶ ὄρεϊς, καὶ πικὰ ἰσχυρότατα. Κινάμωμον, species suffimentorum, vel aromatum, thus & avis, & herba fragrantissima. Plura de cinnamomo vide apud Ursinum Hist. Plant. Bibl. L. III, c. 5. p. 219. seq. Hieronymum Hierophyt. Part. I. c. 52. p. 440. seq. Ed. Bernard, not. ad Joseph. L. III. c. 8. p. 160.

Κιθάρα, cithara. כנר 1 Reg. X, 5. 2 Reg. VI, 5. Neh. XII, 27. Vid. & 1 Macc. III, 46. XIII, 51. *Hefychius*: Κιθάρα, ὄργανον μουσικόν, κιθάρα δίκρα. Κιθάρα, instrumentum musicum, cithara lamentabilis. Conf. Bocharti Chan. L. II. c. 7. p. 808. & Spanhemium in Callimach. p. 60.

Κιρναίω, misceo. כרס Pf. CI, 10. πόμα με μετὰ κλαυθμῷ ἐκίρναν, potum meum cum fletu miscebam. *Hefychius*: Κιρναίω, δυνόχοι. Κιρναίω, vinum infundit.

Κιρρός, fulvus, flavus. כרם Aqu. Prov. VIII, 19. Ef. XIII, 12. *Hefychius*: Κιρρός, πῦρ ἰσχυρόν, (fortasse legend. πυρρόν, ἰσχυρόν.) ξανθόν. Κιρρόν, rufum, rubrum, flavum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κιρρόν, πυρρόν.

Κισσαίω, pica laboro, ita concipio. כרס Incalesco, coëo. Pf. L, 6. ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέν με ἡ μήτηρ μου, in peccatis concepit me mater mea. Suidas: Κισσαίω, τὸ μετ' ἡδονῆς συλλαμβάνω. Κισσαίω, cum voluptate concipio. Apud *Hefychium* ἐκίσσεται exponitur ἐγνώσκειν, & in Lex. Cyrilli MS. Brem. συνέλαβεν. Est ἡ κισσα, quod apud *Hefychium* inter alia est ἐκιδυμιά, concupiscentia.

Κισσός, hedera. קיקין ricinus, Al. Jon IV, 7. κισσός. 2 Macc. VI, 7. κισσὸς ἔχουτος, hedera coronati. Vid. ad h. PAR. II. C c J. Dif.

1. *Dilherrum* Dispp. Acad. p. 177. seq. & *Hillertum* Hier. P. 1. c. 57. p. 4°. *Hefych.* Κισσός, εἶδος φυτῶ, ἢ βλάστημα ἐλισσόμενον. Κισσός, *species plantæ, vel germen convolutum.*

Κισσόφυλλον, folium hederæ. 3 Macc. II, 29.

Κιχρῶν, commodo, mutuo do. חִירָהּ hiph. Pf. CXI, 5. חִירָהּ hiph. 1 Reg. I, 28.

Κίον, columna. כִּיּוֹן Jud. XVI, 27. כִּיּוֹן res sancta, (forte כִּיּוֹן legerunt.) 3 Reg. XV, 15.

Κλαγγή, clangor, sonus buccinæ. קִלְקִיל Sym. Job. XXXIX, 19. *Hefychius*: Κλαγγή, φωνή, ἔχθ, βοή. Κλαγγή, vox, sonus, clamor. Conf. *Homer.* Il. γ'. v. 2.

Κλάδισκος, putatio ramorum. כִּיּוֹן cantus avium varie incisus, Sym. Cant. II, 12. τῆς κλαδίσκου.

Κλάδος, ramus. כִּיּוֹן plur. palmites, Jer. XI, 16. Ezech. XXXI, 7. קָנִין ramus tener, Of. XIV, 7. Sym. Job. VIII, 16. קָנִין vola manus, Ef. LV, 12. קָנִין Ef. XVII, 6. סִרְכָּה Ezech. XXXI, 5. קָנִין Lev. XXIII, 40. Dan. IV, 9. פֶּאֶרָה Ezech. XXXI, 6. 8. כִּנְלִים plur. baccæ, Zach. IV, 12. כִּנְלִים, Sym. Ef. LIII, 2. κλάδος.

Vid. alibi κλάδοι Ἀγνὸς ἐκ χιμαῶν.

Κλαίω, fleo, ploro, plango. בָּכָה Gen. XXI, 16. XLV, 14. 15. Jud. XI, 37. 2 Reg. III, 35. Jer. IX, 1. בָּכָה fletus, Ef. X, 1. בָּכָה idem, Ef. XV, 2. Ef. XXI, 4. בָּרָךְ genua flecto, Pf. XCIV, 6. ubi tamen pro κλαύσωμαι legendum esse ἐκλάσωμαι, bene suspicatur *Lamb.* Bos Prol. in LXX. Int. c. 3. לִילִי hiph. a לָלִי ejulo, *Al.* Ef. LII, 5. קָנִין indignabundus, *Al.* 3 Reg. X, 43. κλαίων. קָנִין eo, 2 Reg. XVIII, 33. כָּרַע incurvo me, 1 Reg. IV, 20. *Cappellus* ibi pro ἐκλαύσει legend. existimat ἐκλῶσι, sed *Lamb.* Bos Proleg. l. c. rectius τὸς ὁ. scripsisse putat ὠκλαύσει. כָּרַע combustio, Jer. XXXIV, 5. קָנִין niph. a קָנִין perplexus sum, Joël. I, 18. כָּרַע plango, Jer. XXII, 18. עָלִי מִן הַכְּלָוִים אֲנִי, neque plangent eum. Conf. Apoc. XVIII, 1. קָנִין comburo, Jer. XXXIV, 5. κλαύσονται καὶ σὺ, plangent & te. *Al.* Ef. LII, 5. κλαίετε.

Κλάσιον, armillæ genus. קִלְקִיל *Aqu.* 2 Reg. I, 10. *Hefychius*: Κλάσιον, ψῆμα βραχιόσιον. Κλάσιον, armilla brachiorum. *Suidas*: Κλάσιον, (l. Κλάσιον) ψῆμα.

Κλάσμα, fragmentum, segmentum, frustum. פֶּלֶח Jud. IX, 53. 2 Reg. XI, 21. κλάσμα μύλου, fragmen molæ. 1 Reg. XXX, 12. κλάσμα παλάθης, segmentum ficus. פֶּלֶח

frustum, Lev. II, 6. διαθρύψεις αὐτὰ κλάσματα (pro iis κλάσματα) conteres illa in frusta. Jud. XIX, 5. εἰς τοὺς περὶ αὐτοῦ κλάσματι ἄρτου, suffulci stomachum tuum frustulo panis. כִּתְּוִתָּה plur. frusta, Ezech. XII, 10. יִיכֶן כְּלִי-שִׁמְרֹתַי ἄρτου, propter frusta panis. Conf. Matth. XIV, 17. Joh. VI, 12. Hesychius: Κλάσματα, συντρίματα. (Schrevel. legit συνθρόμματα) θρίμματα. (l. θρύμματα.) Κλάσματα, fragmenta, frusta. Quod autem pro θρίμματα ibi θρύμματα legendum sit, patet ex alia Grammatici glossa: Θρίμματα, κλάσματα ἄρτου. Θρύμματα, frusta panis.

Κλαυθμός, fletus. כָּכָ Aqu. Pf. LXXXIII, 7, כָּכָ Aqu. Ef. XV, 5. Sym. Ef. XXX, 19.

Κλαυθμών, fletus. כָּכָ Jud. II, 5.

Κλάω, frango. γῆ exscindo, Al. Jer. L, 21. ἐκλάω. כָּכָ Sym. Pf. CXLVI, 3. κεκλασμένους.

Vid. alibi Ἄρτος κλάω.

Κλειθρον, claustrum, it. repagulum, fera. כִּיָּר vestis, Job. XXXVIII, 10. הַיָּר פֶּסְלִי, Neh. III, 3. θύρας αὐτῆς, καὶ κλειθρα αὐτῆς, portas ejus, ἔρ repagula ejus. Vid. & Neh. VI, 13. 14. Cant. V, 6. כִּיָּר spiritus, (hic pro כִּיָּר legerunt כִּיָּר) Job. XXVI, 13. κλειθρα ὕμνου, repagula cæli. Hesychius: Κλειθρα, μοχλοὶ ἀσφαλείας, πόλαι. Κλειθρα, repagula firma, porta. Epist. Jer. v. 15. τῆς οἴκης αὐτῶν ὀχυρώσιν οἱ ἱερεῖς θυρώμασι τε καὶ κλειθροῖς καὶ μοχλοῖς, domus suas muniunt sacerdotes ἔρ portis, ἔρ feris, ἔρ repagulis. Suidas: Κλειθροῖς, κλειθρώμασι. Κλειθροῖς, feris.

Κλεις, clavis, it. clavicula in corpore. כִּנָּה Jud. III, 25. 1 Par. IX, 27. Ef. XXII, 22. Postremo loco ita: δώσω αὐτῷ κλειδα οἴκου Δαβὶδ, dabo illi clavem domus David. Conf. Apoc. III, 7. & ad h. l. Cl. Wollis not. ad Blackwall. Crit. Sacr. p. 167. כִּנָּה Job. XXXI, 22. ἀποσταῖν ὁ ὤμος μου ἀπὸ τῆς κλειδός, humerus meus recedat a clavicula. Hippocrates de Off. Nat. T. I. Opp. p. 296. ed. L. B. 1665. 8. Κλειδὸς δὲ περιφέρει ἵς τὸν περὶ τοῦ ἵχους, πρὸς μὲν τὸ εὖρος, βραχίονος κινήσεως, πρὸς δὲ τὸ ἀκρώμενον, συχοτίρας. Claviculae vero rotundae sunt ad anteriorem partem, ad posterius quidem breves motus habentes; ad summum vero humerum frequentiores. Idem de Locis in Hom. p. 368. Κλειδὸς ἄρθρον ἔχει τὰ μὲν ἐν μέσῳ τῷ εἶρει κατὰ τὴν βρογχίον κατὰ τὰ ἄρθρα κινεῖται. τὰ δὲ πρὸς τῆς ὤμου κεκλιμένα πρὸς τὰς πλάτας, ἃ ἐπὶ τοῖς ὤμοις αἰὶ πηφύκασιν. Claviculae articulos habent, alios in medio pectoris juxta guttur, atque hic coarticulatae sunt, alios vero ad humeros, reclinatos ad scapulas, quae hume-

umeris semper adherent. Conf. Ἀκρόμυρον, & ill. Spanh. *mium* Observ. in *Callimach.* p. 183.

Κλαίω, claudio. קלית hiph. a קל Neh. VII, 3. כסות lorum jugi, Sym. Pf. LIV, 23. קלית Cant. IV, 11. 12. כס Job. XII, 15. Ef. XXIV, 10. קלית hiph. *Al.* i Reg. XXIII, 20. περικύκασιν αὐτὸν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ βασιλέως, *tradiderunt illum in manus regis.* קלית pih. Sym. Gén. VIII, 2. ἐκλυθήσεται. Vide & Sir. XXX, 17.

Κλάμμα, furtum. כננה Exod. XXII, 3. 4. תננה part. pah scdm. cum ' parag. furto ablatum, Gen. XXXI, 39. Conf. Apoc. IX, 21.

Κλῆος, gloria, it. fama, rumor. קמח auditus, Job. XXVIII, 22. ἀκηκόαμεν δὲ αὐτῆς τὸ κλῆος, *audivimus autem ejus bonam famam.* Hesychius: Κλῆος, δόξα, τιμὴ, φήμη ἀγαθή. Κλῆος, gloria, honor, bona fama.

Κλείπης, fur. כננ Job. XXIV, 14. Joël. II, 9. Abd. v. 5.

Κλείπω, furor, furtum facio. כננ Gen. XXX, 33. Exod. XXII, 7. כננ fur, Exod. XXII, 7.

Κλειψιμαῖος, furtivus, furto ablatus. Tob. II, 13.

Κληδοιζομαι, ominor, vaticinor. קלית pih. *Incert.* Lev. XIX, 26. κληδοιδοῦσαθε. קלית pih. praestigior, Deut. XVIII, 10. κληδοιζόμενος. Gloss. in Oseateuch. Κλυδοιζόμενος, (1. Κληδοιζόμενος,) συχαζόμενος τὸ ἀποδοῦσθαι. Κληδοιζόμενος, conjectans de futuro. In iisdem Κληδοιζόμενος (sic enim pariter legend. pro Κλυδοιζόμενος) exponitur σημιωσκοπόμενος, ἢ ἱερῶν μάντων, signa aspicies, vel magos interrogans. Lex. Cyrilli MS Brem. Κληδοιζόμενος, ἐκ τῶν λαλῶντων συχαζόμενος. Κληδοιζόμενος, ex illis, quæ dicuntur. conjectans. 4 Reg. XXI, 6. καὶ ἐκκληδοιζέτο, καὶ οἰονίζετο, *Ex auditu, Ex avibus vaticinia capiebat.* Hesychius: Ἐκκληδοιζέτο, (1. Ἐκκληδοιζέτο) ἱρασιτεύετο, ὁ ἀπὸ ἀκοῆς ματιταίας διχόμενος. Ἐκκληδοιζέτο, divinabat ex auditu vaticinia capiens. Suidas: Ἐκκληδοιζέτο, ἱρασιτεύετο. Aqu. Mich. V, 12. κληδοιζόμενος. Lex. Cyrilli MS Brem. Κληδοιζέται, ἀπὸ ἀκοῆς τὰς ματιταίας διχεται. Κληδοιζέται, ex auditu vaticinia capit. Lex. Cyrilli MS Bar. Κληδοιζέται, τὸ ματιτεύεται, ἢ καὶ μιανέοι. Κληδοιζέται δὲ ἀπὸ τῶ παραχέζεται, ψιλοὶ καὶ μύγκαι. Κληδοιζέται, vaticinatur per ἢ Ex o. Κλυδοιζέται vero per ὃ Ex o turbatur. Hesychius: Κληδοίσαι, ἀκούσαι φήμη τινα, ματιτεύσασθαι. (Sic enim legend. & distinguend. videtur pro Κληδοῦσαι, ἀκούσαι φήμη τινα ματιτεύσασθαι.). Κληδοίται, audire famam aliquam, vaticinari.

Κλῆς

Κληδοσμοίς, ominatio, divinatio. קְנַנִּים part. pih. præstigiator, Deut. XVIII, 14. קְנַנִּים plur. præstigiatores, Es. II, 6.

Κληδών, omen. קְנַנִּים armilla, 2 Reg. I, 10. ubi tamen alii pro κληδόνι rectius κληδών. Vid. infra in Κληδών. קְנַנִּים somnium, Aqu. Theod. Jer. XXVII, 9. קְנַנִּים part. pih. præstigiator, Al. Deut. XVIII, 14. κληδόνι.

Κλήμα, palmes. קְנַנִּים plur. Ezech. XVII, 6. זרעו Num. XIII, 24. Ezech. VIII, 17. קְנַנִּים plur. propagines, Al. Jer. XLVIII, 32. κλήματά σου διήλθον θάλασσαν palmities tui transferunt mare. In ed. Francof. legitur κλήματα vitiose. Inde Glossa enata videtur apud Hesychium: Κλήματα, ὑποδήματα. Κλήματα, calceamenta. Apud eundem Κλήματα eodem modo redditur. קָנַן ramus, palmes, Mal. IV, 1. Theod. Ps. LXXIX, 12. קָנַן fructus, Ezech. XIX, 12. קָנַן ramus, Ps. LXXIX, 12. קְנַנִּים plur. Joël. I, 7. שָׂדֶה ager, Sym. Es. XVI, 8. κλήματα, quod tamen mendosum videtur pro κλήματι.

Κληματίς, malleolus, sarmentum. קָנַן Theod. Es. XXV, 5. קְנַנִּים plur. Es. XVIII, 5. שָׂדֶה ager, arvum, Deut. XXXII, 32. קְנַנִּים palmities, Aqu. Sym. Gen. XL, 10. κληματίδης. Cant. 3. puer. v. 17. ministri regis, tres juvenes in caminum ignis injicientes, præter naphtham, picem, & stupam, κληματίδι, (In Francof. ed. vitiose legitur κληματίδι) sarmento, illum calefecisse memorantur. Sic & chōrus apud Aristophanem in Thesmoph. Mnesilochō, qui infantem mulieri rapuerat, flammam minitans, inter alia Maniam ancillam ita alloquebatur v. 735.

Ἰάμεν ἐπὶ ταῖς κληματίδαις, ᾧ Μανία.

Eamus ad sarmenta vitium, Mania.

Et paulo post v. 746. mulier, infantis mater, ad eandem Maniam:

Παράβαλε πολλὰς κληματίδας, ᾧ Μανία.

Adnove multa sarmenta, Mania.

Schol. ad v. 735. κληματίδας exponit τὰς ἐκ τῶν ἀμπέλων φακίλους, fasciculos ex vitibus. Et Hesychio Κληματίδης, sunt αἱ ἐκ τῶν κλημάτων δένδραι, fasciculi ex sarmentis.

Κληροδοσία, distributio per sortem, hæreditas, portio. קְנַנִּים Ps. LXXVII, 60. Ecclef. VII, 12. Aqu. Ps. LXXVII, 10. Deut. IV, 20. Sym. Es. XLIX, 8. Vid. & 1 Macc.

X, 89. *Hefychius*: Κληροδοσία, κλῆρος, μέρος. Κληροδοσία, pars, portio.

Κληροδοσία, sorte distribuo. שׁוּרָה hiph. a שׁוּר Efd. IX, 12. לִשְׁחִי hiph. a שָׁח cadere facio, nempe per sortem, Ps. LXXVII, 60. ἐκκληροδότησεν αὐτοὺς ἐν σχοιρίῳ κληροδοσίας, hereditate donavit illos funiculo distributionis. לָחַן: לִחְנָה Kal & hiph. possideo, possidere facio, Deut. I, 38. Jos. XIX, 49. *Aqu. Sym. Theod. Prov. VIII, 21.* τῷ κληροδοτήσας. Sir. XVII, 8. νόμον ζωῆς ἐκκληροδότησεν αὐτοῖς, legem vitæ in hereditatem donavit illis. Inde in Gloss. MSS. Ἐκκληροδότησε, κληροδοσίαν ἱχαρίσατο. Ἐκκληροδότησε, hereditatem donavit.

Κληρονομία, sorte tribuo, hereditatem adeo, hereditatis vel alio jure possideo, fortior, occupo, consequor, obtineo, particeps fio, it. in hereditatem do, assigno. וְנָח capio, Gen. XI.VII, 27. ἐκκληρονομήσαντες ἐπ' αὐτῆς, possidebant illam. וְנָח diripio, Ef. XVII, 14. קָלָה partior, Ef. LIII, 12. שׁוּר; שׁוּרָה Kal & hiph. Gen. XV, 3. κληρονομήσεις μοι, heres meus erit. Vid. & v. 4. Lev. XX, 24. ὑμῖς κληρονομήσετε τὴν γῆν αὐτῶν, vos tanquam propriam hereditatem possidebitis terram illorum. Vid. & Ps. XXXVI, 9. II. 23. 31. & conf. Matth. V, 5. & ad h. l. *Raphelii Annot. ex Polyb. p. 38. seq. Jud. I, 19.* ἐκκληρονόμησε τὸ ὄρος, occupabat montem. Vid. & v. 20. 27. Deut. II, 31. III, 12. Jud. III, 13. XI, 27. 3 Reg. XXI, 15. 16. 4 Reg. XVII, 24. Ps. XLIII, 4. Ita & 1 Macc. II, 10. ποῖον ἴδιος ἐκ ἐκκληρονόμησε βασιλείαν αὐτῆς; quale gens non occupavit regnum ejus? Et Matth. XXV, 34. κληρονομήσατε τὴν ἡτοιμασμένην ὑμῖν βασιλείαν, occupate regnum pro vobis stabilitum. Conf. & 1 Macc. II, 57. וְנָח hereditas, Deut. II, 9. וְנָח capio, Jud. I. 18. ἐκκληρονόμησεν Ἰudas Γαζαν, occupabat Judas Gazam. נָחָה plur. (hic legerunt לָחַן vel נָחָה) Psalm. V, 1. לָחַן: לִחְנָה Prov. III, 35. δόξαν σοφοὶ κληρονομήσουσι, gloriam sapientes consequentur. Prov. XIII 23. ἀγαθὸς ἀνὴρ κληρονομήσει υἱὸς υἱῶν, bonus vir obtinebit filios filiorum. Sic etiam Sir. IV, 14. κληρονομήσει δόξαν, consequetur gloriam, Sir. VI, 2. ὄνομα πονηρὸν καὶ ἀσχήνη καὶ οὐκ ἔστι κληρονομία, nomen malum, & dedecus & opprobrium consequetur. Sir. XX, 25. ἀμφότεροι δὲ ἀπώλειαν κληρονομήσουσι, ambo autem exitium sortientur. Conf. & Luc. X, 25. Hebr. I, 4. & ad hæc loca Ven. *Raphelii* not. ex Polyb. p. 204. 633. *Aqu. Sym. Theod. Prov. XIV, 18.* ἐκκληρονόμησαν, κλην hereditas, Num. XXVI, 53. Jos. XIV, 2. לָחַן לָחַן do hereditatem, Jos. XVII, 14. διὰ τί ἐκκληρονόμησας ἡμῶς κλην ἴνα; cur unam hereditatis sortem nobis assignasti? Conf. *Schwartzium* Diss. de Stil. LXX. Int. apud Jo. Olear. de Stil. N. T. p. 308.

Κλη.

.. Κληρονομία, hereditas, portio, possessio. Num. 2 Par. XXXI, 1. גבול terminus, 1 Par. XXI, 12. גורל fors, Pf. XV, 5. עֵף XVII, 14. חֶלֶק portio, Pf. XV, 5. יִרְשָׁה Num. XXIV, 18. Deut. II, 12. 2 Par. XX, 11. Psalm. LX, 5. מוֹרְשָׁה Deut. XXXIII, 4. Ezech. XI, 15. מוֹרְשָׁה nomen loci, Mich. I, 14. נַחֲלָה Gen. XXXI, 14. Exod. XV, 17. & alibi sæpius. רִשָׁה infin. a רִשָׁה Jos. XIII, 1. XXIV, 4.

Κληρονόμος, heres. יורש part. Jud. XVIII, 7. 2 Reg. XIV, 7. ירש heres sum vel fio, Sym. Jer. XLIX, 1. κληρονόμος.

Κλῆρος, fors, possessio, hereditas, portio quæ sorte ob-
tigit. גורל Lev. XVI, 8. 9. Pf. XXI, 19. ἐπὶ τὸν ἰματισμὸν
μου ἵβαλον κλῆρον, super veste mea jecerunt sortem. Vid. & Joël.
III, 3. Abd. v. 11. Nah. III, 10. & conf. Joh. XIX, 24.
Ezech. XXIV, 6. ἔπεσον ἐπ' αὐτὴν κλῆρος, cecidit super illam
fors. Jon. I, 7. ἔπεσον ὁ κλῆρος ἐπὶ Ἰωνῶν, cecidit fors super
Jonam. Conf. Act. I, 26. חֶלֶק funiculus, Jos. XIX, 9.
חֶלֶק pars, portio, Of. V, 7. ירש heredito, Deut. III, 18.
V, 31. יִרְשָׁה Deut. II, 5. 9. חֶלֶק partition, Jos. XII, 8.
מוֹרְשָׁה Exod. VI, 8. שְׁנֵי מוֹרְשָׁה dual. duæ sarcinæ, Gen.
XLIX, 14. Aqu. Jud. V, 16. נַחֲלָה Num. XXXII, 19.
ἀπέχομεν τὸς κλῆρος ἡμῶν, accepimus sortem nostram. Vid. &
Num. XXXIV, 14. 15. Deut. IV, 20. & conf. Cl. Elfner.
ad Act. I, 25. p. 260. Deut. X, 9. ἂν ἴσται τοῖς Λευϊταῖς
μερίς ἐστὶ κλῆρος ἐν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτῶν, non erit Levitis portio,
neque fors inter fratres illorum. Deut. XII, 12. ἂν ἴσται αὐτῶν
μερίς, ἐστὶ κλῆρος μεθ' ἡμῶν, non est illi portio, neque fors inter
vos. Vid. & Deut. XIV, 27. 29. & conf. Act. VIII, 21.
Deut. XV, 4. ἐν τῇ γῇ, ἣν Κύριος ὁ Θεός σου δίδωσι σοι ἐν κλή-
ρῳ, in terra, quam Dominus Deus tuus tibi dat in possessionem.
Vid. & Deut. XIX, 10. XXI, 23. XXIV, 4. XXIX, 8.
ἡν ἔσται tempus, Pf. XXX, 18. ἐν τοῖς χερσὶ σου οἱ κλῆροί μου, in
manibus tuis fors mea. Ad quem locum Theodoretus, & ex
eo Suidas: Κλῆρος δὲ ὁ Δαβὶδ τὰς τῶν πραγμάτων μεταβολὰς
καλεῖ. πλῆτοι καὶ πτωχοὶ. δουλοὶ καὶ διαπορεύοντες. Ἐρήνην καὶ
πέλειμον. Κλῆρος autem David rerum vicissitudines appellat, di-
vitiis ἔφ' paupertatem, servitutem ἔφ' dominium, pacem ἔφ' bel-
lum. Rectius tamen Psalm. I. c. al. pro οἱ κλῆροί μου, οἱ και-
ροί μου. Similiter Jud. XXI, 22. pro οἱ κλῆρος Doctiss. L.
Bor Præf. in IXX. Int. legend. præcipit ὡς καιροὶ, obser-
vans, quod affinia sint ΚΑΙΡΟΣ & ΚΛΗΡΟΣ. פור vox
Persica, fors, Esth. IX, 26. גורל הור הור pur, id est, fors,
Esth. III, 7. קרבן oblatio, Neh. X, 34. רִשָׁה infin. a רִשָׁה
Num. XXXIII, 53. שְׁנֵי מוֹרְשָׁה dual. lapides focarii, Pf. LXVII,
14. Hesychius: Κλῆρος, τὸ βαλλόμενον εἰς τὸ λαχῆν, ἢ ψῆφος,
ἢ σφίρα, ἢ μέρος. Κλῆρος, quod ad fortiendum projicitur, vel cal-
culus,

culus, vel facultates, vel pars. Suidas: Κλῆρος, τόπος, κτή-
μα. Κλῆρος, locus, possessio.

Ἐν κλήρῳ νομίσω, in possessionem accipio. 37° Deut. XIX, 14.

Κληρονομία, idem quod κληρονομία, hereditas, forte assigna-
ta possessio. 77° Al. Ps. LXXIII, 3. Hesychius: Κληρο-
νομία, διαδοχή. Κληρονομία, dominium.

Κληροτὶ & κληροτά, sortito, ex sorte. 77° in sorte, i.
e. per sortem, Num. XXXIII, 54. Jos. XXI, 4. 5. 6. 8.

Κλήσις, vocatio. 87° voco, Jer. XXXI, 6. ἡμέρα κλή-
σεως, dies vocationis. Vid. & Judith. XII, 9.

Κλητός, vocandus. Epist. Jer. v. 35. 53.

Κλητός, vocatus. κληρ convocatio, Exod. XII, 16. ἡ
ἡμέρα ἢ ἡβδόμη κλητὴ ἀγία ἔσται ὑμῖν, dies septima vocata san-
cta erit vobis, h. e. κατ' ἑξοχὴν, per eminentiam, singulari
modo, & celebritate quadam sancta erit vobis. Lex. Cy-
rilli MS. & Phavorinus: Κλητὴ, ἢ καλίστῃ καὶ ἢ ἑξοχωτάτῃ, π.
ὡς τὸ, αὕτη ἢ κλητὴ καὶ ἀγία ἡμέρα. Κλητὴ, celebrata ἔσ'
excellētissima, per ἡ. ut in illo: „Hæc celebrata ἔσ' sancta
dies.” Vid. & Lev. XXIII, 2. 4. 21. 24. 27. 37. & Aqu.
Es. I, 13. & quæ Drusus ad h. l. in Fragm. Vet. Int. Gr.
p. 378. ex Procopio notat, & conf. v. Ἐπὶ κλητός supra, &
Exod. XII, 16. & Rom. I, 7. 1 Cor. I, 2. 17° plur.
focii, sodales. Al. Jud. XIV, 11. ἔλαβον τριάκοιτα κλητούς,
sumebant triginta vocatos, vel invitatos sc. ad nuptias. Sic
κλητὸς apud Æschinem, & παρακληθεὶς apud Athenæum Lib.
V. & vocatus apud Martialem pro invitato usurpatur. Vide
Fessellii Adv. Sacr. L. IV. c. 3. p. 324. 17° part. pah.
2 Reg. XV, 11. 3 Reg. I, 41. 49. οἱ κλητοὶ τῷ Ἀδωνίε,
vocati ab Adonia sc. ad convivium. Ita Rom. I, 6. κλητοὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ, vocati a Jesu Christo. κληρ voco, Sym. Theod.
Prov. IX, 18. οἱ κλητοί.

Κλίβατος, clibanus, furnus minor, fornax. 77° Gen. XV,
17. Lev. II, 4. XXVI, 26. Ps. XX, 9. Aqu. Sym. Theod.
Es. XXXI, 9. Suidas: Κλίβατος, ἢ κάμινος. ἱστία. Κλίβατος,
caminus. focus.

Κλίμα, regio, tractus, plaga, latus, angulus. 17° an-
gulus, latus, Aqu. Lev. XIX, 27. κλίμα τῆς κεφαλῆς. Sym.
Num. XXIV, 17. κλίμα. 77° angulus, Jud. XX, 2. Sui-
das: Κλίμα, τόπος. Κλίμα, locus. Conf. quæ ex Es. XVI,
8. notavi in v. Κλῆμα.

Κλιμακτὴρ, gradus scalæ. 77° ascensus, gradus, Ezech.
XL,

XL, 23. XLIII, 17. *Hefychius*: Κλιμακῆρες, οἱ τῆς κλίμα-
κος βαθμοί. Κλιμακῆρες, *scala gradus*.

Κλίμαξ, *scala*; *gradus*. הָרָמַם Neh. III, 15. XII, 36.
כִּלְמָא Gen. XXVIII, 12. Κλίμαξ, ἡ κοινὴ σκάλα. Κλίμαξ;
communiter scala.

Κλίη, *lectus*. פֶּתַח 4 Reg. XI, 2. ἡ τῇ ταμίῳ τῶν κληῶν.
in conclavi lectorum, h. e. *in cubiculo*. Vid. & 2^a ar XXII,
11. Gen. XLVIII, 2. XLIX, 32. כִּשְׁכֹּשׁ Exod. XXI, 18.
2 Reg. IV, 11. שָׁרָא Deut. III, 11. Job. VII, 13.

Κλιτῆρ, *fella ad reclinandum*, *lectica*. כַּמְרָא *cameratus*.
Sym. Ef. LXVI, 20. κλιτῆρες. *Hefychius*: Κλιτῆρ, διφρεὶς
ἀνακλιτός. Κλιτῆρ, *fella*, qua aliquis recumbere potest. Idem:
Κλιτῆρες, διφροι, κλίμας. Κλιτῆρες, *fella*, *lecti*.

Κλίω, *inclino*, *reclino*. באַלente, 3 Reg. XXI, 27. הִינִי
hiph. אַלַּי fundo, Pf. LXXIV, 8. הִינִי hiph. cubare fa-
cio, Job. XXXVIII, 37. יָרַד descendo, Jud. XIX, 11. ἡ
ἡμέρα κεκλιμένη σφόδρα sc. εἰς ὑσπέραν, *dies valde inclinata in*
vesperam. נָכַר incurvo me, Esd. IX, 5. κλίω (sc. ἑμαυτὸν)
ἐπὶ τὰ γόνατά μου, *inclino me* h. e. *procumbo in genua mea*.
Al. 3 Reg. VIII, 55. שָׁמָּה moveor, Pf. XLV, 6. ἔκλιναν
βασιλείαι, *inclinarunt regna* sc. *ad interitum*. שָׁמָּה recedo,
Zach. XIV, 4. שָׁמָּה moveor, Ef. XXIV, 20. ἔκλινε sc. ἑα-
ντὸν, *inclinabat se*, *nutabat*. נָכַר : הִנֵּה Kal & hiph. Jud. IX,
3. ἔκλινε ἡ καρδία αὐτοῦ ὡς ἡ Αἰβιμελεχ, *inclinabat cor illu-*
rum post Abimelechum. Vid. & 1 Reg. II, 28. 4 Reg. XIX,
16. κλίω Κύριε τὸ ὄψος σου, *inclina Domine aurem tuam*. Vid.
& Pf. XVI, 7. XXX, 2. Pf. CI, 12. αἱ ἡμέραι μου ὡς ἑνὶ σκιά
ἐκλήθησαν, *dies mei, tanquam umbra, inclinati sunt*. Jer. VI,
4. κέκλιεν ἡ ἡμέρα sc. εἰς ὑσπέραν, *dies inclinavit in vesperam*.
שָׁמָּה extendo me, 1 Reg. IV, 2. שָׁרָא *lectus*, Amos. III,
12. ubi tamen Doctiff. *Drusius* *Miscell.* Cent. I. c. 42. haut
præter rationem suspiciter, quod pro ἡ Δαμασκὸς κλίω ἡ
μεῖς LXX. primum scripserint ἡ Δαμασκὸς ἄρις vel ἕρις, in
alia vero Editione pro hoc lectum sit ἡ Δαμασκὸς κλίω, h.
e. *in Damasci grabbato juxta Hieronymum*, atque inde κλίω
corrupte τοῖς 6. insertum sit pro κλίω. הִנֵּה respicio, Jud.
XX, 42. ἔκλιναν ἰσραὴל αἰσὶν ἰσραὴל, *vertebant se coram vi-*
ro Israelis. נָכַר Kal & pih. peragro, peregre ago, Jer.
XLVIII, 12. נָכַר deficio, Jud. XIX, 9. κέκλιεν ἡμέρα δις
ὑσπέραν, *dies inclinavit in vesperam*. Ex hoc loco patet,
quod in verbis paulo ante ex Jud. XIX, 11. IX, 3. Jer.
VI, 4. adductis, ut & Luc. IX, 12. XXIV, 29. εἰς ὑσπέραν
subaudiendum sit. Conf. & *Raphelii* *Not.* Polybian. p. 201.
פָּעַל facio, 1 Reg. XIV, 32. ἐκλήθη פָּעַל incurvo me, *Aqu-*
ilon. XII, 4. ἐκλήθησαν.

PARS II.

D d

KL.

ἰταράσσοντο, καὶ τὰ ὅμοια. Κλονίοντο, commovebantur, turbabantur, ἔξ similia. Id. Ἐκλονίτο, ἰταράσσοντο, κλόνος γὰρ ἡ ταραχή. Ἐκλονίτο, turbabatur; κλόνος enim turbatio. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κλονομεῖν, ταρασσομεῖν, σαλινομεῖν. Κλονομεῖν, turbati, agitati.

Κλόνις, commotio, perturbatio. 127 commotio, Aqu. Job. XIV, 1. κλονίσαι.

Κλόνος, motus, turba, perturbatio. 127 commotio, Al. Job. III, 26. Suidas: Κλόνος. θέρυβος. τάραχος. Κλόνος. turba. turbatio.

Κλοπή, furtum. 222 fur, Jer. XLVIII, 27. 222 infin. Of. IV, 2. 222 part. pah. Prov. IX, 17: 222 pyh. Sym. Job. IV, 12. Vid. & Sap. XIV, 25. Sir. XLI, 23. & conf. Matth. XV, 19. Marc. VII, 22.

Κλοποφορέω, furtim aufero. 222 furor, & 222 222 furor cor, Gen. XXXI, 26.

Κλύδων, fluctus, procella. tempestas. 777 procella, Jon. I, 4. 12. Conf. Cl. Heisen Diff XII. in Epist. Jacob. p. 437. 777 part. procellis agitato, Jon. I, 11. Vid. & Sap. XIX, 7. 1 Macc. VI, 11. Hefychius: Κλύδων, χάρα, καὶ ἡ τῷ ὕδατος φορά. ἡ κυμάτων σφοδρότης. Κλύδων, regio, ἔξ aqua impetus, ἔξ fluctuum vehementia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κλύδων, χαίλαψ, καταγίς, ἐπιφορά αἰῶνος σφοδρῶς. Κλύδων, turbo, procella, impetus venti vehementis. Respicere videtur ad Jon. I. c.

Πολὺς κλύδων, multi fluctus, magna tempestas. 727 727 summities mali nautici, Prov. XXIII, 31.

Κλυδωνίζομαι, fluctuum ad instar agitor, fluctuo. 727 niph. propellor, Ec. LVII, 20. οἱ δὲ ἄδικοι κλυδωνιζέσονται, καὶ ἀνεπαύσασθαι ἡ δύνησονται. Injusti autem tanquam fluctus agitabuntur, ἔξ quiescere nequeunt. Sic Ephes. IV, 14. κλυδωνίζομαι καὶ περιβρόμῳ κατὰ αἶμα τῆς διδασκαλίας, fluctuum ad instar agitati ἔξ circumaeti quovis vento doctrinae. Conf. ad h. l. Auctores laudatos B. Wolfio p. 98. Hefychius: Κλυδωνίζεται, ταρατίζεται, παρηκρέται. Κλυδωνίζεται, turbatur, propellitur.

Κλύω, abluo, lavo. 727 immergo, Lev. VI, 28. Aqu. Sym. Ec. XXVIII, 15.

Κλώω, neo, glomero. Hinc part. præt. pass. Κεκλωμένος, netus, tortus, glomeratus. 727 contortum, duplicatum, Exod. XXVI, 1. 36. XXVII, 9. 727 filum, funiculus, Exod. XXVIII, 33. 727 duplicatum, Exod.

XXVI, 1. XXVIII, 33. ἐκ κοκκίνου κεκλωσμένον (sc. σπαρτίον, ex filo coccineo retorto. *Hesychius*: Κεκλωσμένον, διασημασμένον. Κεκλωσμένον, neti. Vid. & Sir. XLV, 12.

Κλῶν, ramulus, furculus. Sap. IV, 5. κλῶνις ἀτέλειος, ramuli imperfeeti. Lex. Cyrilli MS. B em. Κλῶνις, κλῶνις. Κλῶνις, ramus.

Vid. alibi κλῶνις Ἄγιν.

Κλῶνις ποδῶν, extremitates pedum. ער ער vestes cutis, Job. XVIII, 13.

Κλῶσμα, filum. לכת Num. XV, 36. κλῶσμα ὑακίνθινον, filum hyacinthinum. Conf. Sir. VI, 32. Theod. Jud. XVI, 9. Incert. Exod. XXVIII, 28.

Κλωτός, nerus, tortus. נש duplicatum, Lev. XIV, 4. τὸ κλωτὸν κίκεται (sc. σπαρτίον, filum tortum coccineum).

Κριῶν. Vid. in Κριζῶ.

Κριφύς, fullo. כוב Aqu. Sym. Theod. Ec. VII, 3. Vide supra Γραφύς.

Κριῶν, scalpo. כרית hithep. a כר Hebr. Interp. Job. II, 8.

Κνήμη, tibia, crus. כר Deut. XXVIII, 35. Cant. V, 16. Ec. XLVII, 2. כר Chald. Dan. II, 37. Conf. de hac voce, quæ ex Photii Epist. notat *Hoeschelius* ad *Phrynichum* v. Κωλόφιος p. 27.

Κνημῖς, tibiale, ocrea. כתר frontale, 1 Reg. XVII, 6. κνημίδις χαλκαῖ ἐπὶ τῶν σκελῶν αὐτῶ, ocreæ ferreæ in cruribus ejus. Tales ocreas Græcos etiam gestasse, patet ex *Homeri* & *Hesiodi* locis observatis *Feithio* Antiqu. *Homer.* Lib. IV. c. 8. p. 341. Unde etiam Achivi *Homero* II. 4 v. 41. vocantur Χαλκοκνήμειδες, h. e. juxta *Hesychium*, οἷς σιδηραὶ ἦσαν, ἢ χαλκαῖ, (ita scripsi ex *Phavorino* pro χαλκαῖ,) αἱ κνήμαι, quibus ferreæ erant, vel æreæ ocreæ. כר tibia, crus, Rel. Lev. VIII, 25. *Suidas*: Κνημῖς, τὸ περιτιθίμενον τοῖς ποσὶν ὑπὸ τῇ κνήμῃ ὑπόδημα. Κνημῖς, calceamentum, pedes sub tibia ambiens.

Κρίφη, prurigo. pruritus, scabies. כר Deut. XXVIII, 7. Gloss. in Oðat. Κρίφη, τῇ ἐλκφαιτίσσει. Κρίφη, elephantiæ. Conf. Ἐλεφαντίασις supra.

Κρίδη, urtica. כר spina, Job. XXXI, 40.

Κρίζω, seco, rado. abscindo. כל perquiro, Amos. VII, 14. ἀπὸ λόγος ἡμῶν κρίζον συκάρινα, captrarius erat secans fycarina. Inde in Gloss. MSS. in Proph. Κρίζω συκάρινα, συκά-

φυλάγων, (MS. συλόγων) ἰσθίων. Κρίζων συνάμμινα, *sycamina colligens, edens*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κρίζων, ἀποτίμωσι. Κρίζων, *abscindens*. *Hesychius*: Κρίζων ἢ κρίζιον, λυκῶν, ἢ συνάμμινα τίμωσι. Κρίζων, vel κρίζιον, *dolens, vel sycamina secans*. *Suidas*: Κρίζων, αἰτιατικῇ. λυκῶν. ἢ τίμωσι. Κρίζων, cum accusativo, *dolore-officiens, vel secans*. Conf. *Bocharti Hier.* P. I. L. II. c. 39. p. 384. Ὑπρ *Aqu. Theod.* Prov. VI, 30. *Aqu. Sym. Theod.* Prov. XVI, 30. κρίζω.

Κρίς, ὄρος, *urtica*. 7370 *Sym. Ef.* LV, 13.

Κρίψ, *vermiculus ex illis, qui lignum vorant*. 7371 plur. Pf. CIV, 30. Conf. Σκρίψ.

Κνώδαλον, bestia, fera. Sap. XI, 16. ἐθρίσκουσιν ἄλογα ἔπιτα καὶ κνώδαλα ὑταλῇ, *colebant reptilia ratione carentia, & animalia parva*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κνώδαλα, θηρία καρίως μὴν θαλάσσια, ποτὶ δὲ καὶ χερσαῖα. Κνώδαλα, *proprie quidem animalia marina, aliquando vero etiam terrestria*. *Hesychius*: Κνώδαλα, κυρίως τὰ θαλάσσια θηρία. Κνώδαλα γὰρ εἰσι τὰ ἐν τῇ ἁλὶ κινούμενα. Ὅμηρος δὲ ἐπὶ χερσαῖα φασὶν κνώδαλοι θηρίων, ἢ ζῶων μικρῶν. Κνώδαλα, *proprie belluæ marinæ. Κνώδαλα enim dicuntur quæ in mari moventur*. *Homerus* autem animalia terrestre κνώδαλον, appellat; vel animal parvum. Sap. XVI, 1. διὰ πλῆθος κνώδαλον ἰβασανίδησαν, *multitudine animalium parvorum cruciabantur*. Vid. & Sap. XVII, 9. Ὑnc in Gloss. MSS. τῆς Πεντηκ. Κνωδάλον, θηρίον λεπτὸν, μικρῶν. Κνωδάλον, *animalium tenuium, parvorum*.

Κοιλῆς, vallis, convallis. 1. Jos. VIII, 11. Zach. XIV, 5. 2. 1 Par. XVIII, 12. 2 Par. XXV, 11. 3. 7372 *Theod.* Jud. VII, 25. 7373 Pf. LIX, 6. τὴν κοιλὰν τῶν σκηνῶν διμείτρεσσιν, *vallem tentoriorum dimetiar*. Ad quem locum *Theodoretus*, & ex illo *Suidas*: Κοιλὰς σκηνῶν. τὰν τῶν Ἰσραηλιτῶν χώραν. ὡς ἱερῶν γιγνόμενῃν. καὶ ποιμαστικὰς τρικαῦτα σκῆας διέκασιν. Κοιλὰς σκηνῶν, *Vallem tentoriorum, Ismaelitæ regionem appellat, tanquam talem, quæ deserta erat, eoque tempore pastoralia tentoria capiebat*. Vid. & Pf. CVII, 7. Pf. LXIV, 14. αἱ κοιλᾶδες πλεθροῦσι σῖτον, *valles abundabunt frumento*. Inde forsitan apud *Hesychium*: Κοιλᾶδι, πεδίον. λιβάδες. Κοιλᾶδες, *campi, loca irrigua*. 7374 *Sym. Ef.* XXXII, 19.

Κοιλᾶδες, *concauitates in pariete*. 7375 plur. fossulæ sædæ, Lev. XIV, 37.

Κοιλία, *cavum, cavitas, venter, uterus, viscera*. 7376 *Ezech.* III, 2. ἢ κοιλία σου πληθύνεται τῆς κεφαλίδος ταύτης, *venter tuus implebitur hoc libro*. *Jon.* II, 3. ἐν κοιλίᾳ ἄδου, *en*

ex ventre inferni. Conf. Sir. LI, 7. Olympiodorus Caten. in Job. XV, 35. p. 298. Κοιλίαν δὲ ἄλλοι τὸ ἐντος χωρίον φασί. Κοιλίαν vero omnem interiorem locum vocat. כַּנִּי plur ex כִּן filii, 1 Par. XVII, 11. כִּנְיָ Gen. III, 14. Lev. XI, 42. כַּנִּי ingluviens, Jer. LI, 34. כַּנִּי dual. viscera, Gen. XXV, 23. ἐκ τῆς κοιλίας σου, ex utero tuo. Vid. & Ruth. I, 11. 2 Reg. XVI, 11. ὁ υἱός μου ὁ ἐξελθὼν ἐκ τῆς κοιλίας μου, filius meus, qui egressus est ex me. Vid. & 2 Reg. VII, 12. & conf. Gen. XV, 4. ubi γένος redditur, ἐκ σου, ex te. Conf. & Joh. VII, 38. & Cl. Theot. Hasei Diff. de Leviathan Jobi p. 249. 2 Reg. XX, 10. ἐξήχθη ἡ κοιλία αὐτῷ ἐπὶ τὴν γῆν, effundebantur viscera ejus in terram. Vid. & 2 Par. XXI, 15. 19. Jon. II, 2. ἐκ τῆς κοιλίας τοῦ κίτους, ex visceribus ceti. כִּנִּי plur. Chald. Dan. II, 32. כִּרְבִּי intestinum, Gen. XLI, 20. Exod. XXIX, 13. כַּנִּי uterus, Job. III, 11. XXXI, 15. XXXVIII, 8. כַּנִּי ordo, Incert. 1 Reg. XXIII, 3.

Vid. alibi ἐκ τῆς κοιλίας Φωτίου. Χορτανία κοιλίας.

Κοῖλος, cavus, concavus. כַּוֵּחַ part. niph. a כָּוָה vacuus, Exod. XXVII, 8. XXXVIII, 7. כָּוֶה profundus, Lev. XIII, 32. 34. Aqu. Sym. Lev. XIII, 3. κοῖλη βαρυτέρα.

Κοῖλος τόπος, cavus locus. כַּוֵּחַ custodia, it. scopus, Al. 1 Reg. XX, 19. κοῖλος τόπος.

Κοῖλη sc. μερίς, cava pars. כַּוֵּחַ latus, Jon. I, 5. κατέβη εἰς τὴν κοῖλην (sc. μερίδα) τῆ πλοῖου, descendebat in cavam partem navis.

Κοῖλη Συρία, Cœle Syria. Vid. Κοιλοσυρία.

Κοιλότερος, comparat. magis cavus. כָּוֶה Lev. XIII, 30. כַּוֵּחַ Incert. Lev. XIV, 37. כַּוֵּחַ Sym. Jud. I, 15.

Κοιλοθάμνιον, fornico, tego tabulis excavatis. כָּוֶה tego, 3 Reg. VI, 9. ἐκκοιλοθάρμνησεν τὸν οἶκον φατνώμασι, texit domum laquearibus. Inde in Gloss. MSS. in lib. 3 Reg. 'Εκκοιλοθάρμνησεν, ἐκκοιλοθάρμνησεν κακοιλοθάρμνησεν ὑπὸ τῶν τεχνιτῶν σκεύεσσι. 'Εκκοιλοθάρμνησεν, texit excavatis ab artificibus tabulis. In Cod. Fabriciano, in quo eadem habentur, pro τεχνιτῶν rectius legitur τεχνιτῶν, sed male cum hac glossa conjunguntur verba, unde nova glossa incipit. Conf. quæ notavi in Κρυπτικῆς. In Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Εκκοιλοθάρμνησεν simpliciter exponitur ἐκκοιλοθάρμνησεν. כָּוֶה pib. idem, 3 Reg. VI, 15.

Κοιλοθάμνος, laqueatus, tabulis excavatis tectus. כָּוֶה part. pah. tectus, Agg. I, 4. ἐν οἴκοις ὑμῶν κοιλοθάμνοις, in domibus vestris laqueatis. Inde in Gloss. MSS. in Proph. Κοιλοθάμνοις, (MS. Κυλοθάμνοις) ὑψηλοῖς καὶ μεγάλαις. Κοιλοθάμνοις, excelsis & magnis. Aliter Cyrillus Alexandrinus. Vide Suicerum Thef. Eccles. Ku.

Κοιλοσυρία & *Κοίλη συρία*, Cœlofryria & Cœle syria, *Assyria* regio, quæ juxta Strabonem supra Seleucidem est, & in Ægyptum & Arabiam usque recedit; proprie vero, quæ Libano & Anti-Libano definitur, id est, ager Damascenus, & cavitatem, quam Græci *κοιλότητα* appellant, nomen habens. 3 Efd. II, 17. 24. 27. IV, 48. 1 Macc. X, 69. 2 Macc. III, 5. IV, 4.

Κοιλότης, cavit. Sap. XVII, 19.

Κοίλωμα, cavum, cavit. *קנה* scđtio, *Al.* Cant. II, 17. *κοιλωμάται*. *קנה* sinus, Ezech. XLIII, 15. *קנה* laqueus, Efd. VIII, 14. Vid. & 2 Macc. I, 19. *Hesychius* & *Lex.* Cyrilli MS. Brem. *Κοιλώμασι*, *ταπεινώμασι*. *Κοιλωμασι*, *depressionibus*.

Κοιμῶ, cubare, vel dormire facio, & *Κοιμάομαι*, cubo, decumbo, concumbo, dormio, obdormio, quiesco, pernocto, maneo, it. occumbo, mortuus sum. *נח* Chald. pernocto, Dan. VI, 18. *נחש* hiph. a *נח* sedere facio, 4 Reg. IV, 20. *נחש* hiph. impingere facio, Prov. IV, 16. *נח* pih. ire facio, Job. XXIV, 10. *נחש* hiph. matutino, 1 Reg. IX, 26. *נח* fatigor, Jer. XLV, 3. *נח* eo, 1 Par. XVII, 11. *καὶ κοιμηθήσονται πατὴρ σου καὶ μήτηρ σου* mortuus fueris cum patribus tuis. Conf. quæ mox post *נח* adducta sunt, & *Cel. Wolfium* ad Job. XI, 11. p. 916. *נח* dormio, Efd. V, 27. *נח* verbal. dormiens, 3 Reg. III, 20. *נח* Kal & hiph. pernocto, Gen. XXVIII, 11. *κοιμήθη ἐκεῖ*, pernoctabat ibi. Exod. XXXIV, 25. *ὃ κοιμηθήσεται εἰς τὸ πρωῒ θυμὰ ἱερῆς*, non manebit ad mane sacrificium festi. Vid. & Exod. XXIII, 18. Lev. XIX, 13. & Deut. XVI, 4. & conf. quæ ex *Augustino* affert *Drusius* Misc. Cent. II. c. 55. Job. XXIV, 7. *γυμνοὶ δὲ πολλοὶ κοιμήσανται αὐτοὶ ἱματίων, νηδὺς αὐτῶν* multos cubare fecerunt sine vestimentis. *נחש* cubile, Efd. LVII, 8. *נח* niph. conficior, Dan. VIII, 27. *נח* descendo, Job. XXI, 13. *נח* implexus sum, Job. VIII, 17. *נח* Gen. XLIX, 9. *נח* : *נחש* Kal & hiph. Gen. XIX, 32. *κοιμηθῶμαι μετ' αὐτῶν*, concumbamus cum illis. Vid. & Gen. XXVI, 10. XXXV, 22. XXXIX, 7. Exod. XXII, 16. 19. Lev. XV, 32. XVIII, 22. 3 Reg. II, 10. *κοιμήθη Δαβὶδ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ*, obdormiebat David cum patribus suis. Vid. & Deut. XXXI, 16. 3 Reg. XI, 22. 43. XIV, 20. 32. *Al.* 2 Par. XII, 16. *κοιμήθη Ροβοὼμ μετὰ τῶν πατέρων αὐτοῦ*, obdormivit Roboam cum patribus suis. I. XX. ibi habent *ἀπέθανε*, mortuus est. Conf. 2 Macc. XII, 45. 3 Reg. XVII, 19. *κοιμῶσιν αὐτὸν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ*, cubare faciebat illum in lecto suo. Ecclef. II, 23. *ἐν νυκτὶ ὃ κοιμᾶται ὃ καρδία αὐτοῦ, ποτὶς οὐκ ἐγείρεται* non quiescit cor eius.

chius: Κοινὸν, ἀδελυκτὸν, ἀκάθαρτον. Κοινὸν, abominandum, impurum.

Κοινωνίω, communico, participo. כח insidior, Prov. I, 11. κοινωνήσῃ αἵματος, particeps fias sanguinis, h. e. cædis. חבך eligo, pro quo Masoretæ legunt חבך associor, Ecclef. IX, 4. κοινωνίῃ πρὸς πάντας τὰς ζῶντας, communis est omnibus viventibus. חבך pih. confocio, 2 Par. XX, 36. ἰκοινοῦσθαι Ἰασαφάτ πρὸς Ὀχοζίας, inter Josaphatum & Ochoziam conveniebat. חבך socius, Es. XLIV, 11. πάντες οἱ κοινωνοῦντές αὐτῷ, omnes socii ejus. Conf. Sir. XIII, 1. 2. חבך sodalium, Job. XXXIV, 8. κοινωνήσας μετὰ ποιῶνται τὰ αἰσῶα, in societatem veniens cum illis, qui inique agunt. Sap. VI, 25. ἡ κοινωνία σοφία, non particeps fiet sapientiæ. Conf. 1 Tim. V, 22. Sir. XIII, 3. τί κοινωνίῃσι χίτρα πρὸς λίβητα; quamnam communio inter oilam & lebetem? Similiter 2 Cor. VI, 14. τίς δὲ κοινωνία φωτὶ πρὸς σκότος; quamnam autem communio inter lucem & tenebras? Sir. XIII, 19. τί κοινωνίῃσι λύκος ἀμνῶ, quamnam communio inter lupum & agnum? Macc. V, 20. ὑιογενεῖσθαι ὑπὸ τῷ Κυρίῳ ἰκοινοῦσθαι, beneficiorum divinorum particeps factus est. 2 Macc. XIV, 25. ἰκοινοῦσθαι οἷς, opum particeps factus est.

Κοινωνία, communio, societas. יד חסות positio manus, i. e. societatis & amicitiae fœdus data dextera initum, Lev. VI, 2. περὶ κοινωνίας, de societate inita. Conf. ad h. l. An- diores citatos Wolfio ad Gal. II, 9. p. 708. & Lampii Comm. in Pl. XLV. p. 355. seq. Sap. VIII, 18. ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτοῦ, in communione verborum ejus. Conf. Diss. Cl. Pauli Schaffshausen de vera notione vocabuli κοινωνία. Lips. 1738.

Κοινωνός, particeps, socius. חבך masc. Prov. XXVIII, 24. Es. I, 23. חבך fem. Mal. II, 14. Vid. & Sir. VI, 11. XLI, 23. XLII, 5.

Κοινῶς, communiter. Tob. V, 12. IX, 4.

Κοιτάζω, ἀζομαι, cubare facio, cubo, jacio; accumbō, dormio. חבך hiph. א. לון pernocto, Soph. II, 14. חבך Kal & hiph. Pl. CIII, 23. Cant. I, 6. Jer. XXXIII, 12. Sym. Es. XXVII, 10. κοιταδίσσεται, accumbet. כבץ tingo; intingo, extat hic in Chald. ithpah. חבך Al. Dan. IV, 12. κοιταδίσσεται. חבך Lev. XV, 20. Deut. VI, 7. XI, 19.

Κοιτάριον, cubatio, concubitus. חבך Lev. XX, 15.

Κοίτη, cubile, lectus, concubitus. חבך caula, ovile, Mich. II, 12. חבך stratum. 1 Par. V, 1. חבך caverna, Es. XI, 8. חבך habitaculum, Jer. X, 21. חבך idem, Job. XXXVII, 8. XXXVIII, 40. חבך Num. XXXI, 17. חבך

PARS II.

E e

1714

ἔγνω κοίτην ἀνδρῶν, quæ cognovit concubitus viri. Vid. & ῥ. 18. 35. Jud. XI, 11. 12. & conf. Sap. III, 13. 16. Glos-
sæ: Κοίτη, concubitus. 2 Reg. XI, 2. ἀνίστη Δαβὶδ ἀπὸ τῆς
κοίτης αὐτοῦ, surgebat David a lecto suo. רבך Jer. L, 6. שכב
infin. Lev. XV, 23. שכב partic. Es. LVI, 10. ἡσπναζοµέ-
νοι κοιτῶν, somniantes in cubili. Cel. Vitringa Comm. ad h.
l. putat, forte deesse vocem ἀγαπῶντες, ut scripserint ἡσπ-
ναζοµένοι, ἀγαπῶντες κοιτῶν. Sed rectius judicat Cl. Jo:
Ge. Michaelis Diss. de Cane, Symbolo Prophetiæ p. 23. per
é lipsin omisssam esse particulam ἐπὶ, quartum casum regen-
tem, ut Lev. XV, 4. & 23. שכב cubatio, Lev. XV, 16.
ἀνδρῶνος ῥ' αὖ ἐξελθὲν ἐκ αὐτοῦ κοίτη σπέρματος, ex quo egredi-
tur concubitus seminis, i. e. semen concubitus, per hypalla-
gen. Vid. & v. 17. 31. Lev. XXII, 4. Lev. XV, 18.
ἐὰν κοιμηθῇ αὐτὴ μετ' αὐτῆς κοίτης (pro κατὰ κοίτην) σπέρμα-
τος, si concumbat vir cum illa concubitu seminis. שכב idem,
Lev. XVIII, 20. πρὸς γυναῖκα τῷ πλησίον σου ἢ δόσους κοίτης
σπέρματος, uxori proximi tui non dabis concubitus seminis, h.
e. semen concubitus. Lev. XVIII, 23. πρὸς πᾶν τετραπόδι ἢ
δόσους τῶν κοίτης (hic subintelligend. videtur σπέρματος) σου,
omni quadrupedi non dabis concubitus seminis, h. e. semen
concubitus. Vid. & Num. V, 20. & conf. Rom. IX, 10.
Rom. XIII, 13. & ad h. l. Cl. Elserum p. 62.

Κοίτη καὶ ἀνάπαυσις, cubile & requies. רבך cubo, Es.
XVII, 2.

Κοιτῶν, eubiculum. חדר Jud. XV, 1. 2 Reg. XIII, 10.
3 Reg. XX, 30. מקרה refrigeratio, Jud. III, 24. משכב
cubile, Exod. VIII, 3. 4 Reg. VI, 12. חדר משכב 2 Reg.
IV, 7.

Κόκκινος, coccineus, cocco tinctus. כרמל 2 Par. II, 7.
14. III, 13. שני dibaphum, bis tinctum, Gen. XXXVIII,
28. ἔδωκεν ἐπὶ τὴν χεῖρα αὐτοῦ κόκκινον sc. σπαρτίον, alligavit
manui ejus filium coccineum. Vid. & v. 30. & conf. Jos. II,
18: Cant. IV, 3. VI, 6. ubi σπαρτίον additur. 2 Reg. I,
24: κλάψατε τὸν ἰσθδύσκατον ὑμῶς κόκκινον sc. ἱμάτια, plangi-
te illum, qui vos induit vestimenta coccinea. Vid. & Jer. IV,
30. חולץ Es. I. 18 שני חולץ & חולץ שני Exod. XXV,
4. XXXVI, 1. XXXV, 6. XXXVI, 7. XXXIX, 1. Lev.
XIV, 4. δ. κόκκινον sc. ἱριον, lana coccinea. Conf. Hebr.
IX, 19. ubi ἱριον κοκκίνον fit mentio. Num. IV, 8. ἱμάτιον
κόκκινον, vestimentum coccineum.

Κόκκος, coccus, coccinum. שני dibaphum, bis tinctum,
Aqu. Cant. IV, 2. חולץ Thren. IV, 5. Hefychius: Κόκ-
κος, ἐξ ἧς τὸ φοίνικος βάπτεται, καὶ αὐτὸ τὸ χρώμα, καὶ τὸ γυ-
ναϊκῶν μαρρίον, καὶ ὃ τὸ εἶναι κόκκος. Κόκκος, ex quo purpu-
reum

rum tingitur, ἔῃ ipse color, ἔῃ membrum muliebre, ἔῃ frumenti granum. Conf. Braunium de Vest. Sac. Hebr. L. I. c. 15. §. 200. & Bochartum Hier. P. II. L. IV. c. 27. p. 624. seq.

Κοῶβριζω, contero, dirumpo, despicio, vilipendo. כֹּכַח pto כֹּכַח hithp. Job. V, 4. κολαβεομένησαι δι' ἐπὶ θύραις ἑσόντων, vilipendantur autem ad portas inferiorum. Ubi Olypiodorus: Κολαβεομένησαι, τυτίειν, ἐπιτριβήσαι, ἐκτυλιθεῖν. Κολαβρός γὰρ ὁ μικρὸς χοῖρος. Κολαβεομένησαι, hoc est, conterantur, vilipendantur. Κολαβρός enim porcus parvus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κολαβεομένησαι, περιβραγίησαι, χλευασομένησαι, κολοκοπημένησαι. (l. ποδοκοπημένησαι) Κολαβεομένησαι, circumtrumpantur, excutiantur, pedibus percutiuntur. Phavorinus: Κολαβεομένησαι, περιβραγίησαι, ἐκτυλαχθῆναι, ἐκτυλῆσαι ἰομοιότησαι. Κολαβεομένησαι. Κολαβεομένησαι, circumtrumpantur, explodantur, vilipendantur. Apud Hesychium legitur Κολαβεομένησαι, χλευασομένησαι. Κολαβεομένησαι, subjanentur. Item: Κολαβεομένησαι, κοπημένησαι, ποδοκοπηθήναι. Κολαβεομένησαι, contundantur, pedibus percutiuntur. Sed vox Κολαβεομένησαι verbis accensenda, quæ vitiose Lexico Hesychiano inserta sunt. Κόλαβρος enim & κόλαβρος, unde est καλαβερίζειν & κολαβερίζειν, in usu sunt, non item Κόλαβρος. Suitas: Κολαβεομένη, χλευασομένη, ἐκτυλαχθῆναι, ἀτιμασθῆναι. κόλαβρος γὰρ καὶ κόλαβρος, ὁ μικρὸς χοῖρος. ἀπὸ τῆς ὁμοίας λόγῳ ἄξιός ἰομοιότην. Κολαβεομένη subjanetur, explodatur, contumelia officiatur. Κόλαβρος enim ἔῃ κόλαβρος, parvus porcus. nullo in pretio habeatur. Conf. Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 57. p. 707.

Κολάζω, punio, castigo. כִּנְיָה hiph. Aqu. 2 Reg. VIII, 1. ἐκόλασαν. כִּנְיָה rapio, Sym. Prov. XXII, 23. κολάσεται. Sap. XI, 17. δι' αὐτὸς ἁμαρτάνει, διὰ τούτων κολάζεται, per quæ quis peccat, per hæc punitur. Vid. & Sap. XVI, 1. 9. 2 Macc. VI, 14.

Κολακίσω, adulator, assentor. 3 Efd. IV, 31. Sap. XIV, 17.

Κολακίσων προσκαλίσσασθαι, adulans advoco. כִּנְיָה supplico, Job. XIX, 17.

Κολάπτω, plur. sculpti calyces florum nondum apertorum. כִּנְיָה plur. cucurbitæ, 3 Reg. VI, 18.

Κολάπτω, sculpo, incido. כִּנְיָה cæsura, 2 Reg. VII, 9. כִּנְיָה Exod. XXXII, 15. γραφή Θεοῦ ἐστὶν κεκοσμημένη ἐν ταῖς πλατί, scriptura Dei est sculpta in tabulis. Hesychius: Κεκοσμημένη, γυγλυμμένη. Κεκοσμημένη, sculpta. כִּנְיָה plur. trabes, 2 Reg. VII, 11. כִּנְיָה aperio, Exod. XXXIX, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κολάπτω, γλύφω. Κολάπτω, sculpsit.

E e 2

Κά.

Κόλασις, pœna, cruciatus, supplicium. ἡσσαν offendiculum, Ezech. XIV. 3. 4. 7. XVIII, 30. XLIV, 12. Sap. XI, 14. διὰ τῶν ἰδίων κολάσιων Lat. reddit: per sua tormenta Vid. & Sap. XVI, 2. 24. XIX, 4. & conf. Matth. XXV, 46. & Æliani Var. L. XIII. c. 2. 2 Macc. IV, 38. τῷ Κυρίῳ τὰς ἀξίας αὐτῷ κόλασιν ἀποδοῖναι, Domino dignam illi retribuente pœnam.

Κόλασις λαμβάνομαι, castigationem accipio. נִפְחַן niph. erubescō, Ezech. XI. III, 11.

Κολῶς, vagina. נָח 1 Par. XXI, 27. נָח 2 Reg. XX, 8. Ezech. XXI, 3. 30. Hefychius: Κολῶς, ὃ τίθει τὴν ξίφος. Κολῶς, vagina.

Κολᾶω, propr. agglutino, metaph. adhærere, vel cohærere facio, & Κολᾶομαι, conglutino, adhæreō, cohæreō. metaph. firmiter adhæreō. נָח Deut. X. 20. πρὸς αὐτὸν κολᾶσθαι, illi adhærebis. Jer. XIII, 11. καθάπερ κολλᾶται τὸ περιζώμα περὶ τὴν ἰσφύην τῷ ἀνδρὶ, ὡς ἐκείνη πρὸς ἰσφυῖν τοῦ οἴκου Ἰσραὴλ, quemadmodum cingulum adhæret lumbis hominis, ita ego tibi adhærere feci domum Israël. Thren. IV, 4. ἐκολλήθη ἡ γλῶσσα ἐκείνη πρὸς τὸν φάρυγγα, adhæret lingua infantis fugientis faucibus. Deut. XXVIII, 6. κολλήσονται ἐν σοὶ, firmiter adhærebut tibi. Vid. & 4 Reg. III, 3. V. 27. Ruth. II, 8. κολλήθητι μοι τὰ τῶν κορασιῶν μου, adhære puellis meis. 2 Reg. XX, 2. ἐκολλήθη τῷ βασιλεῖ ἀντιῶν, adhærebat regi illorum. 4 Reg. XVIII, 6. ἐκολλήθη τῷ Κυρίῳ, adhærebat Domino. Conf. 1 Cor. VI, 17. Job. XXIX, 10. γλῶσσα αὐτῶν τῷ φάρυγγι αὐτῶν ἐκολλήθη, lingua illorum faucibus illorum adhæret. Vid. & Ps. CXXXVI, 7. Psalm. CXVIII, 25. ἐκολλήθη τῷ ἰδέσθῃ ἡ ψυχὴ μου, adhæret solo anima mea, i. e. valde humiliatus sum. Job. XXXVIII, 38. ἐκολλήθη δὲ αὐτὸς ὅσπερ λίθῳ κόβῳ, cohære autem illum feci tanquam tesseram cum lapide. Job. XLI, 15. σάρκεις δὲ σώματος αὐτοῦ ἐκολλήθη, carnes autem corporis ejus inter se cohærent. Ps. XLIII, 27. ἐκολλήθη εἰς γῆν ἡ γαστήρ ὑμῶν, adhæret terra venter vester Ps. I. XII, 8. ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ σὺν σὺν, anima mea tibi adhæret. Ps. CXVIII, 31. ἐκολλήθη τὸς μαρτυρίαις σου, adhæreō testimoniis tuis. נָח bñh. ἂν νῆν tangere facio, Thren. II, 2. ἐκολλήθη vel, ut al. rectius ἐκόλλησεν, εἰς τὴν γῆν, adhære fecit terræ. נָח appropinquo, Job. XLI, 8. ἢ τῷ ἑνὶ κολλᾶται, unus alteri adhæret. נָח custodio, Ps. XXIV, 22. נָח cubo, Deut. XXIX, 20. ἐκολλήσονται ἐν αὐτῷ πᾶσαι αἱ ἀράι, adhærebut illi omnes meditationes Baruch. I, 14. ἐκολλήθη εἰς ἡμᾶς τὰ κακά, adhærent nobis mala. Vid. & Bar. III, 2. 3 Esd. IV, 20. πρὸς τῷ ἑνὶ κολλᾶται, κολλᾶται, uxorī suæ adhæret. Sir. XIX, 2. ὃ κολλᾶται

ὁ κομῶμενος πόρνευς, qui adheret meretricibus. Conf. 1 Cor. VI, 10.

Κόμην, gluten. כחמין circinus, Ef. XLIV, 13.

Κόμησης, conglutinatio. קבן Aqu. Ef. XLI, 7.

Κομῦρα, collyra, panis parvus, panis subcinericeus, placenta. כחל נלה placenta panis, Al. Lev. VIII, 25. ἔλαβη κομῦραν ἀζύμων μίαν, καὶ κομῦραν ἄρτου ἐξ ἰλαίου μίαν, sumebat collyram azymiat unam, & collyram panis ex oleo unam. Sym. 1 Reg. II, 36. X, 4. חלח Sym. Jud. VII, 13. קבן Aqu. Exod. XXIX, 2. Suidas: Κομῦρα, εἶδος ἄρτου. ἢ ὁ μὲν πρὸς ἄρτους. ὃν τοῖς παιδίοις δίδασιν. (eadem leguntur apud Schol. Aristoph. Pac. v. 123.) ἢ εἶδος πλακῦτος. Κομῦρα, species panis. Vel exiguus panis, quem infantibus dant. Vel species placenta. Augustino de Gen. ad literam. L. VIII. c. 5. est panis subcinericeus. Conf. Drusium in Fragm. Vet. Int. Gr. p. 164. & Ramiresium de Prado Pentec. c. 48.

Κομυρίζω, tortas panes facio. לבן pih. placenta paro, 2 Reg. XIII, 6. 8.

Κομύριον, idem quod κομῦρα. כחלן plur. buccellata, punctulis respersa, 3 Reg. XIV, 3.

Κομυρίς, idem. כחרי cibus, 2 Reg. XIII, 5. חלה 2 Reg. VI, 19. לבבות plur. 2 Reg. XIII, 6. 8. 10.

Κομυρίτης, idem. כחשם lagena, Al. 1 Par. XVI, 3. כחשית. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κομυρίτης, ἄρτος ἀζύμων. Κομυρίτης, panis azymus.

Κολοβόκερκος, cauda mutilatus. חלף contractum, decurtatum, Lev. XXII, 23.

Κολοβόρριν, cui curtus est nasus, vel diminutus, vel naso mutilatus. כחח Lev. XXI, 17. Suidas: Κολοβόρριν, ὁ μικρόρριν. Κολοβόρριν, qui parvo naso est. Conf. Fulleri Misc. Sacr. Lib. VI. c. 20. p. 762. seq. Est ἂν κολοβός, parvus, vel mutilus, & ρίν, nasus.

Κολοβότης, decurtatio, defectio. קצר Aqu. Exod. VI, 9. ἀπὸ κολοβότητος πνεύματος, prae defectione spiritus. Verbum e verbo, decurtatione spiritus. Fit autem illa, quando deficiente spiritu syllabæ curtæ, & aliqua ex parte truncatæ proferuntur. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 134.

Κολοβόχειρ, mutilus manu. כחח curtus membrīs, Al. Lev. XXI, 17.

Κολοβέω, mutilo, decurto. קצר Sym. Theod. Ef. XXVIII, 20. קצר 2 Reg. IV, 12. Incert. Jud. XVI, 16. Lex. Cyrilli

illis MS. Brem. Κολοβοῖ, ἱπικίπτει. ἀκρωτηριάζω. Κολοβός, præcidit, mutilat.

Κολοκύθη, cucurbita. מררין ricinus, Jon. IV, 7. Vide If. *Voffium* Resp. ad Christ. Schotanum. p. 425. seq.

Κολοκύνθς, colocynthis. מררן plur. *Incert.* 4 Reg. IV, 39.

Κόλπος, sinus, gremium, laxa curvitas, seu curvitas in veste, qua aliquid excipere possumus. π'η Gen. XVI, 5. δόξα τῇ παιδεύει μου ἐς τὸν κόλπον σου, dedi ancillam meam in sinum tuum, h. e. in amplexum tuum. Deut. XII, 6. ἡ γυνὴ σου, ἡ ἐν τῷ κόλπῳ σου, uxor tua, quæ in sinu tuo, h. e. in amplexu tuo. vel tibi charissima. Vid. & Deut. XXVIII, 54. 56. 2 Reg. XII, 8. & conf. Sir. IX, 1. & *Fesseli* Adv. Sacr. I. IV. c. 9. p. 383. Num. XI, 12. λάβε αὐτοὺς ἐς τὸν κόλπον σου, accipe illos in sinum tuum. Conf. ad h. l. quæ de parentibus, liberos in sinu gestare solitis, ex *Longo*, *Horatio*, & *Virgilio*, observat Eruditissimus *Elfnerius* ad Joh. I, 18. p. 290. Π' LXXIII, 12. ἴνα τι ἀποερίψῃς τὸν χειρὰ σου, καὶ τὴν δεξιάν σου ἐκ μέσου τοῦ κόλπου σου; cur avertis manum tuam & dexteram tuam a medio sinu tui? Ad quem locum *Suidas* ex *Theodoreto*, ut notat *Cl. Kusterius*, ita: Κόλπος ἐπὶ τοῦ, ὁ τῶν ἀγαθῶνθησαυρός. χεὶρ δὲ, ἡ ἐπίεσις. Sinus, quum de Deo dicitur, idem valet ac honorum thesaurus. Manus vero, actionis effigacia. Ef. LXV, 6. ἀπαποδώσω ἐς τὸν κόλπον αὐτῶν τὰς ἀκαρτίας, retribuam in sinum eorum peccata. Vid. & Jer. XXXII, 18. 19η pugnus, Prov. XXX, 4. 19η lacertus, Π' CXXVIII, 6. Ef. XLIX, 22. ῥηλὴς lebes, it. sinus. Prov. XIX, 24. XXVI, 15. Conf. de hac voce Ven. *Raphelium* Annot. ex *Herodoto* ad Luc. VI, 38. p. 242.

Κόλπωρος, idem. π'η Ezech. XLIII, 13.

Κολυμβάω, nato. η'η Sym. Ef. XXV, 11. κολυμβῆσαι.

Κολυμβήθρα, piscina. η'η 4 Reg. XVIII, 17. Neh. II, 14. Nah. II, 8. Sym. Ef. XXII, 11. Cant. VII, 4. *Suidas*: Κολυμβήθρα, ὁ κόλυμβος ὁ κόλυμβος δὲ, ὁ τῷ λυτῷ. Κολυμβήθρα, idem quod κόλυμβος. Κόλυμβος vero piscina. Conf. quæ ad h. l. ex *Salmasio* notat *Kusterius*.

Κολῶναι, tumuli, acervi. *Bochartus* Hier. P. I. L. IV. c. 8. p. 1091. pro κολῶναι, quod Ol. XII, 11. apud LXX. respondet Hebr. כּוֹלֵן legendum censet κολῶναι, cum simili locutionis non detur exemplum. & vox Hebræa alibi Græcis Interpretibus sit βυίς, tumulus, χώμα, agger. σωρός, acervus, συναγωγή λίθων, collectio lapidum. Idem vocem κολῶναι pro tumulis usurpari *Homero*, *Apollonio*, aliis, οὐκ

servat.

servat. Sic etiam *Hesychius*: Κολώνη, τόπος ὑψηλός, καὶ ἱπαιστέμα γὰρ βουνοῦ. Κολώνη, locus excelsus, & eminentia terræ in tumultu montium.

Κόμη, coma. ἡ γ cervix, Job. XVI, 12. ἄκρῳ angulus, Lev. XIX, 27. ῥαβ tiara, Ezech. XXIV, 23. ὡρ Num. VI, 5. Ezech. XLIV, 20.

Vid. alibi κόμη τῆς Κεφαλῆς.

Κομίζω, fero, porto, accipio, affero. כחל Chald. aph. à כח deporto, Efd. VI, 5. להח high. a להח eripio, Incert. 1 Reg. XXX, 18. ἐκομίσατο. κω Ezech. XVI, 51. κόμισας βύσσινον, porta cruciatum. Vid. & v. 53. 57. Tob. IX, 1. κομίσαι μοι τὸ ἀργύριον, accipias pro me argentum. 3 Efd. IV, 5. τῷ βασιλεῖ κομίζουσι πάντα, regi omnia offerunt. 3 Efd. IX, 39. κομίσαι τοι νόμον Μωϋσῆ, ut afferret legem Moysi. Vid. & v. 40. Sap. XVIII, 21. θυμιάματος ἐξίλασμον κομίσας, sufficit propitiationem offerens. *Hesychius*: Κομίζων; βασάζων, ἱποφύων. Κομίζων, portans, offerens.

Κομίζομαι, fero, reporto, recipio, accipio. ηλ accipio, Gen. XXXVIII, 20. κομίσασθαι παρὰ τῆς γυναίκης τὸν ἀντρίβω, ut reciperet pignus a muliere. Of. II, 9. κομίζομαι τὸν σῖτον μὴ κατ' ὥραν αὐτῷ, recipiam frumentum meum tempore suo. Theod. Job. XXVII, 13. κομίσονται. κω Al. Lev. XX, 17. ἀμαρτίαν κομίζονται, peccatum ferent, h. e. peccati pœnam sustinebunt. γγ servio, colo, Incert. Jos. XXIII, 7. κομίσω. ω desolo, Pf. XXXIX, 21. Tob. VII, 14. κομίζω αὐτὴν, accipe illam. Vid. & v. 15. 1 Macc. XI, 37. τὸν σίφον τοῦ χρυσοῦ κομίσασθαι, coronam auream accipimus. Conf. 1 Petr. V, 4. 2 Macc. VII, 11. παρ' αὐτῶν ταῦτα πάλιν ἐλπίζω κομίσασθαι, ab illo hac rursus spero me accepturum esse. 2 Macc. VII, 29. ἵνα ἐν τῇ ἐλπίδι σὺν τοῖς ἀδελφοῖς σε κομίσωμαι σε, ut in illa miseratione cum fratribus tuis te recipiam. Conf. Hebr. XI, 19. & ad h. l. Raphetii Annor. ex Polyb. p. 679. 2 Macc. VIII, 33. τὸν ἀξίον τῆς δοντιβίας ἐκομίσατο μισθόν, dignam impietate reportavit mercedem. Conf. 2 Petr. II, 13. & Cl. Alberti ad 1 Petr. I, 9. p. 454. seq. 2 Macc. X, 1. τὸ μὲν ἱερὸν ἐκομίσαντο, καὶ τὴν πόλιν, templum quidem receperunt, & urbem.

Κόμμα, segmen, incisum, it. signum moneta percussæ impressum, moneta. 1 Macc. XV, 6. ἐπέτρεψά σοι ποιῆσαι κόμμα ἴδιον νόμισμα τῇ χώρᾳ σου, permisi tibi facere monetam propriam, numisma regioni tuæ.

Κόμπος, fastus, superbia. Esth. XVI, 4. τοῖς τῶν ἀπεργαζάντων κόμποις ἱπαθύνεις, eorum quasi, qui nullum beneficium acceperunt, multo fastu elati. *Hesychius*: Κόμπος, ὑπερηφανία.

ίας. (Sic enim legend. videtur pro ὑπερφάνους.) Κόμπους, imulto fastu. 3 Macc. VI, 5. Sennacheribum memorari legimus βαρία λαλῶντα κόμπω καὶ θράσει, dura loquentem superbia ὁ audacia. Suidas: Κόμπος, ἀλαζονία, ὑπερηφανία, jaſtantia, fastus.

Κόδον, poculum, calix; scyphus. קֶדֶן Gen. XLIV, 2. כֶּדֶן Ef. LI, 17. 22. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem. Κόνδον, ποτήριον. Gloss. in Oðateuch. Κόνδον, ποτήριον βασιλικόν. Κόνδον, poculum regium. Hesychius: Κόνδον, ποτήριον βεββαρικόν, κυμβαίον. Κόνδον, poculum barbaricum, acetabulum. Ad quem locum Ed. Bernardus nota MSta: q. caviu, collum,

vel a calatura qu. γλῶρμα. Nam كَنْدَن utrumque significat, vel tas fodere, excavare, ὁ calare. Κόλωμα

Pollux. Vel denique a forma rotunda; nam est كَنْدَن Persis idem, quod Græce Latineque σκύφος a σκύψω, i. e. σκάψω, σκάπτω. Vid. 478. Athenæus, ubi constat forma sua orbiculari. Conf. & Cl. Relandi Diff. Misc. P. I. p. 218. seq.

Κοιδυλίζω, pugnis cædo, nodos digitorum infringo. Amos. II, 7. ἰκοιδυλίζον (in Hebr. textu nihil pro hoc verbo legitur.) εἰς κεφαλὰς πτωχῶν, nodos digitorum infringeant in capita pauperum. Gloss. MS. in Proph. & Hesychius: 'Εκοιδυλίζον, ἱτυήτοι τοῖς κοιδύλοις, τυτήτοι τοῖς δακτύλοις. 'Εκοιδυλίζον, verberabant κοιδύλοις, hoc est, digitis Ita & Gloss. MS. in Proph. nisi quod vitiose ibi legatur 'Εκοιδυλίζον, & κοιδήλοις. Suidas etiam 'Εκοιδυλίζον interpretatur τοῖς δακτύλοις ἱτυήτον, digitis verberabant. Hesychius alias Κοιδυλίζει exponit κολαφίζει, colaphos impingit. Conf. Thom. Magistrum v. Κοιδυλίζω, & Pollucem L. VIII. c. 7. segm. 76.

Κοιδύλισμός, ictus pugno incussus, it. contumelia. כִּוְדִּי plur. convitia, Soph. II, 8.

Κοία, pulvis, cinis, it. calx. נָר part. habitans, Job: XXXVIII, 38. ubi tamen pro κοία legendum χονία. Vide Græbii Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 2. נָר calx, Deut. XXVII, 2. Amos. II, 1. Lex. Cyrilli MS. Κοία, ὁ λυκαρία. Κοία, calx.

Κοία λεπτή, pulvis tenuis. נָר אבני lapides calcis, Ef. XXVII, 9.

Κοιάζομαι, pulvere conspergor. נָר על ראש, terra super caput ejus, Sym. 2 Reg. I, 2. κοκκοισμῶντος. כִּוְדִּי מִרְחָמַי mulier contentionum, i. e. rixosa. Prov. XXI, 9. κοκκοισμῶντος ποταμόν ἀδικίας, injusititia tanquam pulvere conspersus.

Κε;

Κονίωμα, opus albiarium, i. e. quod calce dealbatum est.
כנ"י Chald. calx, Dan. V, 5.

Κονίω, dealbo. כנ"י Deut. XXVII, 2. 4.

Κονίζομαι, in pulvere volvor, it. luctor. כנ"י niph. *Incert.* Gen. XXXII, 24. *κονίζετε*.

Κονιστός, pulvis. כנ"י Exod. IX, 9. Deut. XXVIII, 24.
כנ"י Cant. III, 6. כנ"י lutum, Ef. X, 6. כנ"י gluma, Job.
XXI, 18. כנ"י tabes, Ef. III, 23. כנ"י Chald. gluma,
Dan. II, 35. כנ"י Deut. IX, 21. כנ"י agmen, 4 Reg.
IX, 17.

Κονιστός ἀπὸ τροχῶ, pulvis de rota. כנ"י pulvis tenuis,
Ef. XXIX, 5.

Κόνις, idem. כנ"י Sym. Pf. XXI, 32. *Hefych.* Κόνις, τί-
φρα, σποδός. Κόνις, pulvis, cinis.

Κόντος, contus, hasta. כנ"י sagitta, 1 Reg. XVII, 7. כנ"י
clypeus, Ezech. XXXIX, 9. כנ"י Aqu. Num. XXV, 7.
כנ"י. *Hefychius*: Κόντος, δόρυ. Κόντος, hasta.

Κόνυζα, conyza, herba quædam. כנ"י paliurus. Ef. LV;
13. כנ"י vepretum, Aqu. Theod. Ef. LV, 13. כנ"י. *Hie-*
ronymus: *Est autem κόνυζα herba vilissima & amara odorisque*
pestimi. *Hefych.* Κόνυζα, βοτάνη ἀφύκτος. Τίς δὲ φυτόν τι
κυφωδὸν ἰκανὸς. Δὲ καὶ τριβάδας ἐξ αὐτῆς ἐκρίνει. Ἐστὶ δὲ τις ἐν
ταῖς εἴγαις ἐπιβαλὼν ἐξ αὐτῆς ἀττὶ ὀλίγων *Salmaf.* Plin. 1275.
legit σωλήων. *Sopinius* autem, & quidem rectius, legend.
cenfet καλάρων καὶ ἐπὶ τὰ δαρύματα (*Salmaf.* iterum cor-
rigit, & interferit quædam hoc modo: *ἐχρῶντο δὲ καὶ ἐπὶ τὰ*
παράματα.) Κόνυζα, herba sine foliis. *Quibusdam vero plan-*
ta foliis sufficienter prædita. Unde & stramenta ex illa facie-
bant. Aliquando autem in testis imponebant aliquid ex illa pro
calamis, & ad sordes everrendas adhibebant. Plura de illa
vid. apud Dioscoridem L. III. c. 36.

Κοπάω, cesso, quiesco, desino, sedo. כנ"י hiph. a כנ"י
incipio, Of. VIII, 10. כנ"י מיכרὸν τῷ χεῖλιν βασιλῖα,
cessabunt paululum ungere regem. Inde in Gloss. MSS. in
Proph. Κοπάσσει, (MS. male Τοπάσσει) πάντοτε. כנ"י
Jud. XX, 28. Ruth. I, 18. Amos. VII, 5. כנ"י fatigor,
1 Reg. XIV, 31. כנ"י pih. desino, 2 Reg. XIII, 30. כנ"י
πάσει τὸ πνῆμα τῷ βασιλείῳ τῷ ἐξελθόντι, *desinebat spiritus re-*
gis egredi. כנ"י לֹא non sperno, Jer. XIV, 21. כנ"י כנ"י
τὸ ὄνομά σου, *cessa propter nomen tuum.* *Hefychius*: Κόπασαι,
ἡσυχασαι. Κόπασαι, tranquillus sis. כנ"י niph. erubesco,
Ezech. XLIII, 10. כנ"י ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν, *cessa-*
bunt

PARS II.

F f

bunt

brunt a peccatis suis. קָנַן niph. cohibeor, Num. XVI, 48. Pf. CV, 30. ἐκόπασεν ἡ ἐραῦσις, cessabat plaga. קָנַן: קָנַן Kal & hiph. afflo, Aqu. Cant. II, 17. IV, 6. κοπάσῃ, cesset, remittat. קָנַן levor, Gen. VIII, 8. κικόπασι το ὕδωρ ἀπὸ τῆς γῆς, cessavit aqua a terra. Hefychius: Κικόπασι, ἐπαύσατο קָנַן pono me, Gen. VIII, 1. ἐκόπασι τὸ ὕδωρ, cessabat aqua. Hefychius: Ἐκόπασι, ἐπαύσατο. Ἐκόπατι, cessabat. Esth. II, 1. ἐκόπασι ὁ βασιλεὺς τῷ θυμῷ. cessabat rex ab ira, sive ira regis sedabatur. Subintelligendum est ἀπὸ, quod additur Esth. VII, 10. קָנַן Jos. XIV, 15. ἡ γῆ ἐκόπασι ἀπὸ τοῦ πολέμου, terra cessabat a bello. קָנַן submergor, Num. XI, 2. ἐκόπασι τὸ πῦρ, cessabat ignis. קָנַן taceo, Jon. I, 11. 12. κοπάσει ἡ θάλασσα ἀπὸ ἡμῶν, cessabit mare a nobis. Sir. XXXIX, 35. 37 τὸν θυμὸν τῷ ποιῶσάιτος αὐτὸς κοπάσῃ, iram creatoris sui sedabunt. Conf. Sir. XI.VIII, 10. Sir. XLIII, 28. ὁ λογισμὸς αὐτῷ ἐκόπατι ἀβυσσος, verbo suo sedabat abyssum.

Κοπιῶ, pistillo tundo. Hinc part. præter. pass. Κοπομένης, tulsus. קָנַן verbal. 3 Reg. V, 11. ἰλίου κοπομένης, olei confusi. Vid. & 1 Reg. IV, 22. juxta ed. Rom. ubi αἰλιόρη κοπομένης fit mentio.

Κοπίτης, planctus. קָנַן כָּנַי fletus & lamentum, Jer. IX, 10. קָנַן Gen. L, 10. ἐκόπαστο αὐτὸν κοπίτην μέγα, plangebant illum planctu magno. Vid. & Zach. XII, 10. & conf. 1 Macc. II, 70. IV, 39. IX, 20. Mich. I, 8. ποιῶνται κοπίτην ὡς δρακόντι, edet planctum tanquam draconum. קָנַן כָּנַי fletus & planctus, Esth. IV, 3. קָנַן Theod. Ezech. XXVII, 31. Hefychius: Κοπίτης, κόμμος, θρῆνὴς μετὰ ψόφῳ χειρῶν. Κοπίτης, incisio, planctus cum complefione manuum. Conf. ad h. l. Ovidium Metam. L. II. v. 584. & L. IX. v. 636. & Geierum de Luft. Ebr. c. 14. §. 4.

Κοπή, cædes, strages. קָנַן infin. hiph. Gen. XIV, 17. Conf. Judith. XV, 7. & Hebr. VII, 1. מַכָּה plaga, Jos. X, 20. קָנַן part. niph. cæsus, Dan. XXVIII, 25. קָנַן repudium, Aqu. Deut. XXIV, 1.

Κοπιῶ, laboro, fatigor. קָנַן urgeo, Jer. XVII, 16. ἐν ἐκοπία κατακολαθῶν ἰπῖσιν σου, non defatigatus sum te sequi. קָנַן mugio, 1 Reg. VI, 12. קָנַן hiph. אֶלָּא volo, 1 Reg. XVII, 39. קָנַן desino, Pf. XI.VIII, 8. ubi tamen pro ἐκοπίασιν substituit ἐκόπασιν, cessavis, Doctiss. Gravius Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 1. הָלַךְ agrotto, Ef. XXXIII, 24. קָנַן Jos. XXIV, 13. 2 Reg. XXIII, 10. Pf. VI, 6. LXVIII, 4. קָנַן labor, Job. XX, 18. קָנַן fatigatus, Deut. XXV, 18. 2 Reg. XVII, 2. קָנַן labor, Job. XXXIX, 16. Ef. XLV, 14. קָנַן Jer. II, 24. Inscr. 1 Reg. XIV, 28.

28. *ἐκπίπτει*. *כש* impingo, Prov. IV, 12. Ef. LXIII, 13. *נגנ* tango, 2 Reg. XXIII, 7. *נחנח* niph. debilitor, Deut. XXV, 18. *נלח* niph. Ef. XVI, 12. *פסל* Pfaltm. CXCVI, 1. *Al.* Jud. V, 26. *פסל* laboriosus, Sym. Prov. XVI, 26. *κοπιᾶσαι* fut. *ἐκλήλ* fut. *ἐκ* *λήλ* *ἀγρε* feres, Theod. Job. IV, 2. *κοπιᾶσαι*.

Μάτην κοπιᾶω, frustra laboro. *הוכיש* hiph. *א* *נוד* pudefacio, Ef. XXX, 5.

Κόπος, labor, fatigatio, molestia, it. vanitas. *vanitas*, Job. V, 6. Mich. II, 1. Hab. III, 6. Zach. X, 3. *ἐλέλθουσιν κέπας*, loquuntur vana. Apud *Hesychium* *Κοπιῶν* est *ψεύδεται*, mentiri. *vanitas*, Of. XII, 3. *נוד* part. expirans, moribundus, Pf. LXXXVII, 16. *נוד* Deut. I, 12. *נוד* mæstitia, Jer. XLV, 3. *נוד* Gen. XXXI, 42. Neh. V, 13. *נוד* Job. V, 7. Pf. IX, 29. XXIV, 19. CXXXIX, 10. Jer. XX, 18. *הלהל* fut. *ἐκ* *λήλ* *ἀγρε* feres, Job. IV, 2. *נוד* amplius, (hic legisse videntur *vanitas* quam vocem alias LXX, per v. *πένος*, & *Symmachus* per *ἀδύλ* reddunt Jer. IV, 14.) *Al.* Mal. II, 13. *ἐν κλαυθμῷ καὶ στεναγμῷ ἐκ κόπων*, in fletu & suspiriis ex laboribus. Inde in Gloss. MSS., in Proph. *Ἐκ κόπων*, ἐκ τῶν ἀδικιών. (l. ἀδικιών) *Hesychius*: *Ἐκ κόπων*, (sic enim scribend. e dictis Gloss. pro *Ἐκκόπων*) ἐκ τῶν ἀδικιών. *Ἐκ κόπων*, ex iniquitatibus.

Κοπῶ, fatigo, molestia afficio. *הלהל* hiph. *א* *נלח* molestiam facio, Sym. Ef. VII, 13. *κοπῶν*, & Job. XVI, 7. *Ἐκόπουν*. *דלח* desisto, *Aqu.* 1 Reg. IX, 5. *κοπῶν*. *נלח* pih. Eccles. X, 15. *נלח* niph. fatigatus sum, Sym. Ef. I, 14. *ἐκκόπουν*. Vid. & Judith, XIII, 2.

Κοπρία, stercus, fœcus, it. pulvis. *נלח* pulvis, Job. II, 8. de Jobo: *αὐτὸς ἐκάθην ἐπὶ τῆς κοπρίας*, ille sedebat in pulvere. Eodem sensu *κόπρος* usurpatur *Homero* II. *ω*. v. 640. ubi Priamus:

*Ἀλλ' αἰεὶ στενάχω καὶ κῆρα μυρία πένσω,
Ἄνδρες ἐν χόρτοις κυλιδόμενος κατὰ κόπρον.*

*Sed semper suspiro, & dolores infinitos digero,
Aula in septic volutans me in pulvere.*

Unde apud *Hesychium* in v. *Κόπρος* pro *ἐκ κόπρος* κυλινδ. κατὰ κόπρον legendum: καὶ ἡ κόπρος κυλιδόμενος κατὰ κόπρον Vult enim indicare, quod *κόπρος* aliquando cinerem significet. Et ad hoc probandum verba *Posæ* l. c. subjungit. Male etiam alias apud eundem Grammaticum *Κυλιδόμενος* legitur pro *Κυλιδόμενος*. Nam hic pariter procul dubio ad *Homerum* l. c. respicitur. *נלח* sing. fœm. 1 Reg. II, 8. *ἀπὸ κοπρίας*.

ἐγχεῖν πρὸς τὸν, *e stercore erigit pauperem*. Gloss. MS. in Cant. Scriptur. Ἀπὸ κοπρίας, ἀπὸ πυρασμῶ. Ἀπὸ κοπρίας, a ter-
tatione. Thren. IV, 5. השפה contr. pro האשפה Neh. III,
13. דמן 4 Reg. IX, 37. Jer. XXV, 33. כסוח succisum,
Ez. V, 22. Vid. & Sir. XXII, 2. XXVII, 4.

Κόπριον, idem. דמן *Al.* Jer. XXV, 33. Vid. & 1 Macc.
II, 62.

Κόπρες, idem. גלל 3 Reg. XIV, 10. Pl. LXXXII,
9 דמן plur. excrementa, & in marg. צאח quod exit,
Ez. XXXVI, 12. פרש Exod. XXIX, 14. Lev. IV, 11.
צא excrementum, vel imper. apage, Ez. 30. 22. צאח idem,
Ezech. IV, 12.

Κόπρες περιστερῶν, stercus columbarum, חריונים plur. at in
margine extat רביונים tanquam magis honestum, 4 Reg.
VI, 25.

Κοπρῶν, ἄσος, stercorarium. מהראוה *Incert.* 4 Reg. X, 29.

Κόπτω, cædo, scindo, excido, percutio, tundo, abscin-
do, occido, mæsto, cadere facio, præcido, & med. Κόπτω-
μαι, me percutio, vel peñus meum percutio, plango. φά-
σσω, congrego, Jer. VIII, 2. (ubi tamen LXX. pro φάσσω *colli-*
gentur יספדו *plangentur* legisse autumat *Lamb. Bos Proleg.*
in LXX. Int. c. 3.) ἡ κοπιῶνται, καὶ ἡ ταφίσονται, non
plangentur, neque *jepelientur*. גרדוה plur. incisiones, Jer.
XLVIII, 37. πάντες χερσὶ κοψονται, omnes manus *plangent*.
גר 2 Par. XXXIV, 7. πάντα τὰ ὑψηλὰ ἔκοψεν ἀπὸ πάσης
τῆς γῆς Ἰσραὴλ, omnia excelsa excidit ex omni terra *Israël*.
Vid. & Ez. IX, 10. הכה hiph. a נכה 2 Reg. V, 20. ἔκοψεν
τὸς ἀλλοφύλους ἐκεῖ, percussit alienigenas ibi. Vid. & Jos. X,
20. XI, 8. Jer. XLVI, 13. & infra κόπτω τὸν Ὀυραγίαν.
הגרר hiph. incido me, Jer. XLI, 5. XLVII, 5. Poste-
riori loco ita : ἵως τίνας κοψῶ; quousque *plangent*? *Hesychius* :
Κόπτω. πινθῶ. Κόπτω, *luget*. והפלש hithp. voluto me,
Jer. XXV, 34. השפסו hithp. a שפסו *currito*, Jer. XLIX,
3. חטב Jer. XLVI, 22. Ezech. XXXIX, 10. צח Ez. X,
15. כרת Num. XIII, 24. ἔκοψαν ἐκεῖθεν κλήμον καὶ βέτερον τα-
φύλλης, abscindebant ibi palmitem cum uva vitis. 3 Reg. V,
6. κοψάτωσαν μοι ξύλα ἐκ τοῦ Λιβάνου. cædant mihi ligna ex
Libanò. *Al.* Jer. XXXIV, 18. ἔκοψαν, *mastrunt*. חטב
contundo, *Aqu. Theod.* Prov. XXVII, 22. κόπτης. כותס tu-
sum, Exod. XXIX, 40. הן בלעיון כסומותיו, oleo tuso. Vid.
& Lev. XXIV, 2. כותס Jer. XLVI, 5. הן כסומותיו, *fortes eorum occiduntur*. *Hesychius* : Κοπίσονται, *φονεύσονται*. Κοπίσονται, *occidentur*. Conf. 2 Macc. V, 12. X,
35. כספד *planctus*, Mich. I, 11. נגח Zach. XIV, 2. הן כסומותיו הן
κό-

κόψαι Κόριος πάντας τὰς λαὸς, *casus*, quo cadere faciet Dominus omnes populos. עָנָן niph. a עָנָן fastidio sum, Ezech. VI, 9. κόψονται πρόσωπα αὐτῶν ἐπὶ τῶν κακίῶν, ὡς ἔποιήσατε, *percutient facies suas* (scil. in signum summi mæroris) propter mala, quæ fecerunt. Ezech. XX, 43. κόψετε τὰ πρόσωπα ὑμῶν, *percutietis facies vestras*. Sic Græci in signum acerbissimi doloris caput percutere solebant. *Homerus* II. χ'. v. 34.

Ὁμοῦν δ' ὁ γέρον, κεφαλὴν δ' ὄγυ κόψατο χερσίν.

Ejulabat vero senex, caputque pulsabat manibus.

Vide & quæ ex *Plutarcho*, *Herodoto*, & *Cicerone* affert *Feitzius* Antiqu. Homer. L. III. c. 15. p. 287. & 290. Apud *Hesychium* ex posteriori Ezech. loco Κόψαι male exponitur προσχθίζετε, *aversabimini*, vel *abominationi vobis erunt*. Quod vero hic ad Ezech. I. c. respiciatur, patet e Gloss. MSS. in Ezech. in quibus ita: Κόψιδαι, προσχθίζεσθαι. Corrupte nimirum pro Κόψιδαι, προσχθίζεσθαι. קִנְיָ part. Aqu. Lev. XXII, 25. κικρομίζον. רָפָן Gen. XXIII, 2. ἤλθε δὲ Ἀβραάμ Κόψιδαι Σάρραν pro ἐπὶ Σάρραν, *veniebat autem Abrahamus, ut plangeret super Saram*. Vid. & Gen. L, 10. 1 Reg. XXV. 1. 3 Reg. XIII, 30. Additur ἐπὶ 2 Reg. XI, 28. ἐκόψατο ἐπὶ τὴν ἀνδρα αὐτός, *plangebatur super maritum suum*. Conf. & Apoc. I, 7. Ef. XXXII, 12. ἐπὶ τῶν μαστῶν ἐκόψετε, *in pectoribus plangite*. Eccles. XII, 5. ἐκόψαντο ἐν ἀγορᾷ οἱ κοκλόμοιροι. *circumeunt in platea plangentes*. Conf. Matth. XI, 16. 17. Zach. XII, 10. κόψονται ἐν αὐτῷ κοπετὶν, ὡς ἐπ' ἀγαπήτην, *plangent super illo plantatum, tanquam super dilectum*. פָּעַף facio, Esth. V, 14. פָּעַף pih. a פָּעַץ dispergere facio, Jer. XXIII, 29. קָבַר sepelio, 3 Reg. XIII, 31. פָּעַף Aqu. 2 Reg. IV, 11. ἐκόψου. Sap. XVIII, 23. ἔκοψε τὴν ἐργάνην, *præcidit iram*. Sir. X, 10. μακρὸν ἀρρώστησεν κόπις ἱατρός, *diuturnum morbum præcidit medicus*. Quomodo Doct. *Kuhn* hæc verba exponat, vide in Quæst. ejus Philol. Pentad. I. p. 11. seq.

Κοπάδης, laboriosus. יָנַע Sym. Eccles. I, 8.

Κόπασσις, fatigatio. יָנַע Eccles. XII, 12.

Κόραξ, corvus. עָרַב Gen. VIII, 7. Ef. XXXIV, 11.

Κοράσιον, puella. יָלִירָה Joël. III, 3. Zach. VIII, 5. פָּעַף part. niph. scem. constr. perversa, 1 Reg. XX, 29. עָרַב puer, Ruth. II, 21. נָעִירָה Ruth. II, 8. Esth. II, 3.

Κορίνθους vel Κορινθίω, fatio, saturo. פָּעַף saginor, Deut. XXXI, 20. שָׂבַע Kal & hiph. Sym. Ps. XXI, 26. κορινθίζονται. *Incert.* Ps. CII, 5. κορινθίζω. *Hesychius*: Κορίσαι, διερ-

διεργάσασθαι, πληρῶσαι, χορτάσαι. Κορίσαι, *corrumpere, im-
plere, saturare.*

Κόρη, pupilla. וַיִּשָּׂא Deut. XXXII, 10. διφύλαξεν αὐτὸν,
ὡς κόρη ὀφθαλμοῦ, *custodivit illum, tanquam pupillam oculi.*
Vid. & Prov. VII, 3. כַּחַךְ Zach. II, 8. כַּחַךְ contr. pro
כַּחַךְ quod est constr. ex כַּחַךְ Pf. XVI, 9. Thren. II, 18.
Vid. & Sir. XVII, 16.

Κόριον, (alias κορίανον & κορίανον) coriandrum. וַיִּשָּׂא Exod.
XVI, 31. Num. XI, 7. Posteriori loco Schol. κορίον inter-
pretatur βελανθίν. Conf. Iosephi Antiqu. L. III. c. 1. §. 3.
p. 120. ספספס rotundum, Exod. XVI, 14.

Vid. alibi Χόριον.

Κορμός, truncus. וַיִּשָּׂא truncus succifus, Aqu. Sym. Theod.
Ef. XI, 1. κορμῷ. וַיִּשָּׂא Aqu. Theod. Job. XIV, 7.

Κόρος, corus, mensura aridorum. וַיִּשָּׂא Lev. XXVII, 16.
Num. XI, 32. Aqu. Sym. Exod. VIII, 14. Ezech. XLV,
13. כַּחַךְ 3 Reg. IV, 22. 2 Par. II, 10. Apud Hesychium
Κόρος inter alia exponitur μέτρον τι σιτικόν, *mensura quaedam
frumentaria.* Conf. Martinii Lex. p. 515.

Κόρος, satietas, abundantia. Esth. XVI, 3. τότε κόρος
ἐστὶν ἀνθρώποις φέρειν, & *satietatem, abundantiam, non valentes
ferre.* Hesychius: Κόρος, πλησμονή, χορτάσις, τρυφή. Κόρος,
abundantia, satietas, luxus.

Κορύνη, ensis, gladius. וַיִּשָּׂא (subintell. וַיִּשָּׂא) novus gla-
dius, 2 Reg. XXI, 16. περιζωσμένους κορύνην, *accinctus gla-
dio.* Suidas: Κορύνη, ῥόπαλον. οἱ δὲ ξίφος. οἱ δὲ ξύλον ἐπικαρ-
πίς. Κορύνη, clava. Alii autem gladium, alii lignum incur-
vum ita vocant. Nonnulli pro κορύνην 2 Reg. I. c. habent
παραζώνην, *balteum.* Unde in Gloss. MSS. Lex. Cyrilli
Bodlej. additis: Κορύνην, (MS. vitiose Σορύνην) παραζώνην.
Et sic etiam legend. pro Κορύνην, *παραζώνην*, quod in Cod.
Fabric. habetur.

Κόρυς, galea. Sap. V, 19. περιθήσεται (ὡς) κόρυθα κρίνον
ἀνθρώπων, *circumponet tanquam galeam iudicium a personarum
respeccu alienum.* Hesychius. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem.
Κόρυθα, περικεφαλία. Κόρυθα, *galeam.*

Κορυφαῖος, coryphæus, supremus, præcipuus. וַיִּשָּׂא Aqu.
Ezech. XXIII, 23. Conf. Suiceri Thes. T. II. p. 708.

Κορυφή, caput, vertex, cacumen, summum in quavis re.
וַיִּשָּׂא pretiosum, Deut. XXXIII, 15. וַיִּשָּׂא propugnaculum,
Theod. 1 Reg. XXIV, 23. וַיִּשָּׂא Deut. XXVIII, 35. ἀπὸ
ἰχθῆος

ἔχον τῷ ποδῷ σου ὡς τῆς κορυφῆς σου, a planta pedum tuorum usque ad verticem tuum. Vid. & 2 Reg. XIV, 25. καὶ caput, Num. XX, 28. ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῷ ὄρει, in cacumine montis. Vid. & Num. XXI, 1, 9. Deut. XXXIII, 15. XXXIV, 1. Prov. I, 9. εἰσποιοὺς χαρίτων διέχῃ σὴ κορυφῇ, coronam gratissimam accipies capite tuo. Ezech. VIII, 3. ἀνέλαβί με τῷ κροσπίδῳ τῆς κορυφῆς μου, apprehendit me in cinctu capitis mei. Conf. Drac. v. 43. Hesychius: Κορυφή, κεφαλή, λόφος, ἀκρωτήριον. Κορυφή, caput, vertex, cacumen. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κορυφή, κεφαλή, ἄκρον τῷ ὄρει. Κορυφή, caput, summitas montis.

Κορώνη, cornix. ערבי (hic legerunt ערב corvus) Jer. III, 1. Vid. & Ep. Jer. v. 45.

Κοσκυρίζω, cribro. הניף hiph. a נוּע moveo, Aqu. Sym. Amos. IX, 9. κοσκυρίζω.

Κόσκιστος, cribrum. כברה Aqu. Sym. Amos. IX, 9. Sir. XXVII, 4.

Κοσκύλαμα, craticula. מכבר Reliqu. Exod. XXVII, 4. κοσκύλαμα δικτυωτὸς, craticula in modum retis.

Κοσμίω, orno, instruo, ordino. הטיב hiph. a יטב beneficio, 4 Reg. IX, 30. חור albus. Esth. I. 6. יער constituo, Mich. VI, 10. ערך Jer. IV, 30. Ezech. XVI, 11. עך ordino, Ezech. XXIII, 41. τράπεζα κοσμομηρία, mensa instructa. Conf. Sir. XXIX, 29. קן pih. ordino, Ecclef. VII, 14. Sir. XVI, 28. ἐκόσμησεν ὡς αἰῶνα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ordinavit in aeternum opera sua. Vid. & Sir. XLII, 28. XLVII, 11. Sir. L, 16. κοσμήσας προσφορὰς ὑψίστου, ut sisteret oblationem altissimi. Hesychius: Κοσμήσας, διατάξας, εἰσας, εἰσλαί. Κοσμήσας, instruere, sistere, mittere.

Κόσμιος, ornatus. קן pih. ordino, Ecclef. XII, 9. שׁהרני plur. Sym. Jud. VIII, 21. κόσμιος.

Κόσμος, ornatus, ornamentum, mundus, supellex. כלי vas, instrumentum. Ec. LXI, 10. ὡς νόμφη κατεκόσμησέν με κόσμος, tanquam sponsam me ornatus h. e. pulcherime exornavit. מרגני plur. delicia, Prov. XXIX, 17. עיר Exod. XXXIII, 5. Ec. XLIX, 18. Jer. IV, 30. עין voluptas, 2 Reg. I, 24. צבא exercitus, Gen. II, 1. Deut. IV, 19. XVII, 3. Ec. XXIV, 21. XL, 26. & Fulleri Misc. Sacr. L. I. c. 7. p. 58. qui verisimile esse putat, quod LXX. Hebr. צבא per Κόσμος reddentes illud ab Hebr. צנה deduxerint, unde & צני decus originem habeat. Conf. Sir. XLIII, 11. & Wolfium ad Jac. III, 6. p. 48. תכונה apparatus, Nah. II, 9. מן ה' פיראס τῷ κόσμῳ αὐτοῦ, non erat finis suppellectilis ejus. תפארת Prov. XX, 29. Ec.

Εβ. III, 18. Sap. VI, 26. πλῆθος δὲ σοφῶν σωτηρία κόσμου, multitudo autem sapientum salus mundi. Sir. XXXII, 6. σφραγὶς αἰθρακὸς ἐπὶ κόσμῳ χρυσῷ, figillum carbunculi in ornamento aureo. Hesychius: Κόσμος, καλλωπισμοὶ, κατασκευὴ, τάξις, κατάρσεις, στρατοὶ κακοσμημένοι, κἀλλες. Κόσμος, ορnatu8, supellex, ordo, constitutio, dux instructus, pulchritudo, Suidas: Σημῶναι δὲ ὁ κόσμος τέσσαρα. ἐνπρίπναι. τὸ πᾶν. τὰς τάξιν. τὸ πλῆθος παρὰ τῇ γραφῇ. Quadruplicem autem κόσμος significationem habet. Significat decorem, hoc universum, ordinem, multitudinem in Scriptura.

Vid. alibi κόσμος τῆς Κεφαλῆς.

Κόσσυμβος, & κόσσυμβος, vinculum, fibula. רבב pih, ocellatum opus facio, Exod. XXVIII, 35. οἱ κόσσυμβοὶ τῶν χιτῶνων ἐκ βύσσου, vincula tunicarum e bysso. כססב Ef. III, 17. ἀφελὲν Κύριος τὰ ἱμῶλκια καὶ τοὺς κοσύμβους, auferet Dominus torques & fibulas. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κόσσυμβος, ἀνίδισμος. Κόσσυμβος, redimiculum. Lex. Cyrilli MS. Bar. Κόσσυμβος, κροστὶς ἢ ὁ ἀνίδισμος. Κόσσυμβος, fimbria. Vel redimiculum. Dicitur alias ἐγκόμβωμα. Vide supra in Ἐγκομβώματα. Gloss. in Ostateuch. apud Fabric. Bibl. Græc. L. V. c. 40. p. 64. Κοσύμβος, κροσσὸς ἡ ἱμάτιος. Κοσύμβος, fimbriata vestimenta. Conf. Braunium de Vest. Sac. Hebr. L. I. c. 17. §. 251. seq.

Κοσυμβωτὸς, fibulis adstrictus, vel ornatus, vel, ut alii volunt, fimbriis ornatus. רבב ocellatio, Exod. XXVIII, 4. χιτῶνα κοσυμβωτὸν, tunicam fimbriis ornatam. רבב pih, ocellatum opus facio, Al. Exod. XXVIII, 35. κοσυμβωτοί. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κοσυμβωτὸς χιτῶνας, κροσσῶντες. Κοσυμβωτὸς χιτῶνας, fimbriatas tunicas.

Κοτύλη, cotyla, sextarius, mensura liquidorum. כב ba- thus, Ezech. XLV, 14. גל log, Lev. XIV, 10. 21. Gloss. Brem. Κοτύλη, κρᾶσις μίτρον. Κοτύλη, mixtionis mensura, Suidas: Κοτύλη, ὃ ἰὺν καλῶσι ἡμίξισον, παρὰ τὸ ἐκὶ κίθραι τὴν ὕλην. Κοτύλη, quam nunc vocant ἡμίξισον, semifextarium, sic dicta, quod in ea sita sit ὕλη, i. e. materia. Conf. Athenæum L. XI. p. 478. seq. & Martinii Lex. p. 520.

Κυλὶς, idem quod κολίς, vagina. רגל i Reg. XVII, 51. Jer. XLVII, 6. Hesychius: Κυλὶς, ἐμφετήκη. Κυλὶς, vagina.

Κυρὰ, confura. ו vellus, Deut. XVIII, 4. Job. XXXI, 20. ו divisa voce ונאנא, ita ut legeret ונאנא, in textura confuræ, Aqu. i Reg. VI, 8. ון ופי κυרָא. Minime ergo vox קָרָא in mendo cubat, ut a Drusio in Fragm. Vet. Int.

Int. Græc. p. 235. creditum. Conf. Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 36. p. 368.

Κυρίως, tonfor. שמ vir, Jud. XVI, 20. גל Ezech. V, 1.

Κυφίζω, levo, allevo, tollo, attollo. לה hip. a לה Exod. XVIII, 22. κυφίσουσιν (sc. τι) ἀπὸ σοῦ, levabunt te. 1 Reg. VI, 5. ὅπως κυφίσῃτε τὴν χεῖρα αὐτῷ ἀφ' ὧμων, ut attollatis manum ejus a vobis. Hefychius: Κυφίζω, μετακυφίζω. Κυφίσει, attollit. 3 Reg. XII, 4. κυφίσον (sc. τι) ἀπὸ τῆς δεξιᾶς, alleva servitutem. Vid. & v. 9. 10. Jon. I, 5. τῷ κυφισθῆναι ἀπ' αὐτῶν, ut allevarentur ab illis. Conf. Act. XXVII, 38. & ad h. l. Cl. Alberti p. 281. שח cohibeo, Esd. IX, 13. ἐκύφισας ἡμῶν τὰς ἀνομίαις, sustulisti peccata nostra. Conf. 3 Esd. VIII, 88. Job. XXI, 30. εἰς ἡμέραν ἀπωλείας κυφίζεται ὁ ποταμός, in diem interitus erigitur malus.

Κῶφος, levis, celer, velox. לה 2 Reg. II, 18. Ecclef. IX, 11. לה: לה Kal & niph. 2 Reg. I, 23. 4 Reg. III, 18. לה part. niph. 1 Reg. XVIII, 23. קר Incert. Exod. XXIII, 15. Hefychius: Κῶφος, ἑλαφρὸς, ταχὺς, γρηφός, ευκαρὸς. Κῶφος, levis, celer, velox, tempestivus.

Κῶφός εἰμι, levis sum, velox sum. לה niph. a לה Ef. XXX, 16.

Κυφίτερος, compar. levior. לה Kal Jer. IV, 13.

Κῶφως, leviter. לה levis, Ef. V, 26.

Κῶφως ποίω, leviter facio. לה vilefco, Sym. Job. XXXIX, 34. κῶφως ἐποίησα.

Κόφινος, cophinus, corbis. קר Pf. LXXX, 5. Sym. Jer. XXIV, 1. לה Aqu. Gen. XL, 16. Suidas: Κόφινος. ἀγγεῖον πλεκτόν. Κόφινος. vas vimineum.

Κόχλαξ, fílex, faxum. קח jugum, i. e. jugerum, 1 Reg. XIV, 4. Vid. & 1 Macc. X, 73.

Κραδαίνω, vibro, quatō. 2 Macc. XI, 8. 3 Macc. II, 22. Hefychius: Κραδαίνω, (i. Κραδαίνω) σίμω, τινάσσω. Κραδαίνω, movet, agitat. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κραδαίνω, σίμω.

Κραῖζω, clamo. קח desilio, Al. Jud. I, 14. קח Gen. XLI, 56. Exod. V, 5. קח clamor, Jer. XLVIII, 3. קח Jud. XVIII, 23. Ef. XXXI, 4. קח vociferatio, Exod. XXXII, 16. קח rugitus, Pf. XXXI, 3. קח pib. a קח Job. XXX, 20. 28.

Κραιταλάω, crapulam sentio, inebrior. קח hiph. קח-
Pars II. G g

το. Pf. LXXVII, 71: κεκραιπαληκώς ἐξ οἴνου, *inebriatus vinis*. *Hefychius*: Κεκραιπαληκώς, ἐνφραυνόμενος, ἢ ἐνφραυμένος. Κεκραιπαληκώς, *letans, vel exhilaratus*. 725 Ef. XXIX, 9. κραιπαλησται, ἢ ἀπὸ σίκερα ἢ δὲ ἀπὸ οἴνου, *inebriamini, non a ficeris, neque a vino*. *Suidas*: Κραιπάλη, ὃ ἐκ πολλῆς ἐνέσιως παλιός, καὶ κραιπαλῶτα, αὐτὶ τῷ ἐκ μείθης ἀτακτῦντα, καὶ μαιθύνοντα. ἀπὸ τῷ τὸ κάρη πάλλειν τὰς μαιθύνοντας, ἢ ἀπὸ τῷ σφάλλεσθαι τῷ καιρίῳ. Κραιπάλη, *crapula, quasi dicas palpitatio (capitis), quæ ex largiore vini potu oritur*. Et κραιπαλῶτα, *ex ebrietate incompote se gerentem, & inebriatum, a κάρη πάλλειν, quod caput agitent ebrii, vel à σφάλλεσθαι τῷ καιρίῳ, quod ebrii decorum non observent*. *Etymologicum M.* Κραιπάλη, ὃ σημαίνει τὴν μείθη. Κραιπάλη, quod significat temulentiam. Conf. locum *Clementis Alexandrini* notatum infra in v. Μίθη.

Κράμα, mixtio, mixtura. 726 Cant. VII, 2. *Hefychius*: Κράμα, κίρασμα καὶ ἐκρατος. Κράμα, mixtura & bene temperatum. Lex. *Cyrilli MS. Brem.* Κράμα, κίρασμα, μίγγμα.

Κρανίον, etanium, calvaria. 727 Jud. IX, 53. 4 Reg. IX, 35. Conf. Luc. XXIII, 33.

Κράσπειον, fimbria. 728 ala, Deut. XXII, 12. Zach. VIII, 23. Sym. 1 Reg. XV, 27. τῷ ἄκρῳ τῷ κρασπείδῳ. ἢ γὰρ pallium, Sym. 1 Reg. XV, 27. 729 cincinnus, Num. XV, 36. Ezech. VIII, 3. *Hefychius*: Κράσπειδα, τὰ ἐν τοῖς ἄκροις τῷ ἱματίῳ κεκλωσμένα ῥάμματα, καὶ τὸ ἄκρον αὐτῷ. Κράσπειδα, *ad extremas oras vestimenti adfuti limbi, & extremitas ejus*. Lex. *Cyrilli MS. Brem.* Κράσπειδι, τὸ τῷ ἱματίῳ ἄκρον, ἵναι δὲ τὸ θυσαίνων τὰ χιτῶνες. Κράσπειδι, *extremitas vestimenti, nonnullis autem pars fimbriata ita dicitur*. Conf. *Suiceri* Thef. T. II. p. 156.

Κραιταῖς, fortis, robustus. 729 magnificus, Pf. CXXXV, 18. Sym. Ef. XXXIII, 21. 730 Job. IX, 4. 731 Neh. IX, 32. 732 devolutio, Ef. VI, 3. 733 Exod. III, 19. 734 robur, Exod. XIII, 3. 14. 735 clypeus, Pf. XLVI, 8. 736 part. niph. a 737 terribilis, Deut. VII, 21. 738 Pf. LVIII, 3. Cant. VIII, 6. 739 robur, Job. XXVI, 2. Pf. LXX, 8. 740 Pf. XXIII, 8. 741 Pf. CXXXIV, 19. 742 robus sum, Dan. VIII, 24. 743 robur, Job. XXX, 21. 744 tyrannus, Pf. LIII, 3. LXXXV, 13. 745 Chald. robur, Dan. II, 37. Vid. & Sir. XLVI, 7. *Hefychius*: Κραιταῖς, ἰσχυράς. Κραιταῖς, *robuste*.

Κραιταῖός εἰμι, fortis sum. 746 robustus, Sym. Job. IX, 39. κραταῖός εἰμι.

Kra-

Κραταῖς γίνωμαι, fortis fio. πῖν Ezech. III, 14.

Κραταίωτες, compar. fortior. πῖν Ezech. III, 9.

Κραταίτης, fortitudo, robur. ἡκᾱ elatio, Πf. XLV, 3.

Κραταίω, fortifico, roboro, confirmo, it. invalesco, praevalco, firmiter propono, instauro. ἔπα Ruth. I, 18. ὥσα δὲ ὅτι κραταῖται αὐτὴ τῷ περιέδαι μετ' αὐτῆς, videns autem, quod firmiter in sententia perstaret proficisci secum. 2 Reg. XXII, 18. ἐκραταῖσθαι ὑπὲρ ἡμῶν, robore me superabant. Vid. & Πf. CXLII, 9. Πf. XXX, 32. ἀνδρίζομαι καὶ κραταῖσθω ἡ καρδία ὑμῶν, viriliter agite, & animus vester fortis sit. Πf. LXXIX, 16. 18. ὁ ἐκραταῖσας σινωῶν, quam tibi roborasti. רב 2 Reg. I, 23. ὑπὲρ λέόντων ἐκραταῖσθαι, leonibus robustiores facti sunt. 2 Reg. XI, 25. ἐκραταῖσσαν ἔφ' ἡμᾶς οἱ ἄνδρες, praevalebant nobis viri. Πf. CII, 11. ἐκραταῖσας Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοῖς φοβουμένοις αὐτὸν, magnam fecit Dominus misericordiam suam super illos, qui timent ipsum. Vid. & Πf. CXVI, 2. שׁוּנָה hithp. dissimulo me, 2 Par. XXXV, 22. πῖν in Kal, pih. hiph. & hich. 1 Reg. IV, 9. κραταῖσθε, καὶ γίνεσθε ἐν ἀνδρείᾳ, fortes estote, & viros vos praestate. 2 Sam. X, 12. ἀνδρίζω καὶ κραταῖσθωμαι ὑπὲρ τοῦ λαοῦ ἡμῶν, virum te praesta, & fortes simus pro populo nostro. Conf. 1 Cor. XVI, 13. 1 Reg. XVII, 50. ἐκραταῖσας Δαβὶδ ἐπὶ τὴν ἀλλόφυλον, praevalebat David alienigenae. 1 Reg. XXIII, 16. ἐκραταῖσας τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐν Κυρίῳ, roborabat manus suas in Domino. Vid. & Neh. VI, 9. 2 Reg. X, 11. ἰδοὺ κραταῖσθῃ Συρία ὑπὲρ ἡμῶν, si praevaleat mihi Syria. 3 Reg. XX, 23. ἐκραταῖσσαν ὑπὲρ ἡμᾶς, praevaluerunt nobis. Vid. & v. 25. 4 Reg. III, 26. 2 Reg. XI, 27. κραταῖσσοι τὸν πόλεμόν σου ἐν τῇ πόλει, καὶ κατὰσπατοι αὐτήν, καὶ κραταῖσσον, fortiter continua bellum adversus urbem, & destrue illam, & fortis esto. 4 Reg. XII, 14. καὶ ἐκραταῖσσαν ἐν αὐτῇ τὸν οἶκον Κυρίου, & instaurabant illo domum Domini. Vid. & 2 Par. XXXIV, 8. 4 Reg. XV, 19. τὸ ἐκραταῖσθαι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ, ut firmaret regnum ejus. Πf. LXIII, 5. ἐκραταῖσας ἑαυτοῖς λόγον πομπῆς, firmiter sibi proposuerunt rem malam. πῖν verbal. invalescens, 2 Reg. III, 1. πῖν robur, Al. 2 Par. XII, 1. ἐκραταῖσθῃ μετ' ὑμῶν, robustus, 2 Reg. XXII, 33. ὁ ἰσχυρὸς ἐκραταῖω με δύναμις, robustus, qui firmat me potentia. שׁל dominor, 2 Reg. XXIII, 3. נכין niph. a כן Al. 3 Reg. III, 1. ען robur, Πf. CIV, 4. ען Jud. III, 10. Πf. IX, 20. LXXXVIII, 14. עץ : עצה Kal & hiph. Πf. XXXVII, 20. CIV, 23. פיר pih. a פור difrumpo, Πf. LXXIII, 14. שׁנכ in niph. & hiph. Job. XXXVI, 22. ὁ ἰσχυρὸς κραταῖσσει ἐν ἰσχύϊ αὐτοῦ, robustus praevaleris in robore suo. Πf. CXXXVIII, 5. ἐκραταῖσθῃ,

prævalet. קח Chald. dirigor, Dan. IV, 33. קח Chald. Dan. V, 22.

Κρατίωμα, firmamentum, robur. קח Pf. XLII, 2. Sym. Theod. Prov. X, 30. מונב munitio, Aqu. Sym. Jer. XLVIII, 1. קח arcanum, Pf. XXIV, 15. קח rupes, Pf. XXX, 4. קח Pf. XXVII, 11. קח plur. Theod. Ef. XLI, 21. *κραταιώματα*. קח angustia, 1 Reg. II, 34.

Κραταίως, fortiter, vehementer. קח in robore, Jud. VIII, 1. 1 Reg. II, 18.

Vid. alibi *κραταίως* Παιδύομαι.

Κραταίσις, firmitas, robur. קח Pf. LIX, 7. קח Aqu. Ef. XLII, 25. קח plur. vires, Pf. LXVII, 38. Vid. & Judith. VII, 20.

Κρατίος, idem quod *κραταίος*, robustus, vehemens. קח plur. Aqu. Zach. VI, 3. Amos. II, 16. *κρατίοι*. קח (forte legit קח rupes) Sym. Pf. XLVIII, 15. *κρατίος*.

Κρατίω, firmiter, fortiter teneo, retineo, obtineo, potior, firmiter adhæreo, maneo, tango, prehendo, capio, apprehendo, sustineo, prævaleo, validus sum, invaleisco, conforto, dominor, impero, instauro, possideo, & *Κρατίωμαι*, abscondor. קח amo, Prov. XVIII, 22. *κρατίως* *αὐτῆς*, (γλώσσῃς) *imperantes illi*. (linguæ) קח Chald. plur. *enigmata*, Dan. V, 13. *ὁ ἀναγγέλων κρατίονα*, *anunciatus abscondita*. קח capio, Pf. LXXII, 23. *ἐκράτησας τῆς χειρὸς τῆς δεξιᾶς μου*, *tenuisti manum dexteram meam*. Cant. III, 4. *ἐκράτησα αὐτόν, καὶ ἔκ αἰφῆκα αὐτόν*, *firmiter tenui illum, & non dimisi illum*. Ecclef. II, 3. *τὸ κρατῆσαι ἐκ' ὑψηλοῦν*, (leg. *ὑψηλοῦν*.) *ut prehenderem, caperem stultitiam*. Cant. VII, 8. *κρατῆσω τῶν ὑψίων αὐτοῦ*, *prehendam summitates ejus*. קח robustus, Job. IX, 19. *ἐκχρὶ κρατῆ, robore valet*. קח pih. roboro, Amos. II, 14. *ὁ κραταίος ἢ μὴ κρατῆσῃ τῆς ἐκχύος αὐτοῦ*, *robustus non valebit robore suo*. קח venio, Prov. XXVIII, 22. קח hiph. cingo, Prov. XIV, 18. קח hiph. 2 קח constituo, Prov. XXX, 4. *τίς ἐκράτησεν πάντας τῶν ἁκρῶν τῆς γῆς*; *quis dominatur omnibus extremitatibus terræ*? קח in Kal. pih. hiph. & hithp. Gen. XIX, 16. *ἐκράτησαν οἱ ἀγγέλοι τῆς χειρὸς αὐτοῦ*, *prehendebant angeli manum ejus*. Vid. & Ef. XLI, 13. XLII, 6. XLV, 1. Jud. VII, 8. *τῶν δι' ἑκατοσίων ἀνδρῶν ἐκράτησεν*, *trecentorum autem virorum dux erat*. Jud. XVI, 27. *πρὸς τὸν παῖδα κρατῶντα τὴν χεῖρα αὐτοῦ*, *ad juvenem, qui tenebat manum ipsius*. 2 Reg. III, 6. *Ἀβνερ ἦν κρατῶν τῷ οἴκῳ Σαῦλ*, *Abner firmiter adhærebat domui Saulis*. 2 Reg. XIII, 14. *ἐκράτησεν ὑπὲρ αὐτὸν*, *prævalebat illi*. Vid. & 1 Par. XIX, 12. *Al.* 2 Reg. X, 11. 3 Reg. XX,

23. Neh. III, 6. τὴν πύλιν ἐκράτησαι, portam insilaurabant. Vid. & vers. seq. ubi eodem sensu verbum occurrit. Jer. XX, 7. ἐκράτησαι, pravaluisti. Ezech. XXII, 14. οὐ κρατήσου αἱ χεῖρες αὐτοῦ, non manibus tuis sustinebunt? Michi. VII, 18. οὐκ ἐκράτησεν ὄργην αὐτῷ, non retinuit iram suam. Nah. II, 1. κρατήσου ὀσφύας, conforta lumbum. In Gloss. in Propb. exponitur ἡδονῆς ἐγκρατεῖα, voluptate te contineas. ἡρην robur, Dan. XI, 2. שׁכב subigo, Jos. XVIII, 1. ἡ γῆ ἐκράτησεν ὑπ' αὐτῶν, terra illis subiecta fuit. Conf. Act. II, 24. ἡ γῆ capio, Deut. II, 34. III, 4. ἐκράτησαμεν πασὰς τὰς πόλεις αὐτοῦ, cepimus omnes urbes ejus. Vid. & Jud. VIII, 12. & conf. I Macc. I, 2. Sic & Ælianus Var. L. VII. c. 19. δύο νῆες Μεγαρίδων κρατήσας, cum duas naves Megaricas cepisset. Hab. I, 10. שׁכבו plur. robora, Job. XXXVI, 19. πάντας τὸς κρατῶντας ἰσχύς, omnes robore valentes. ἡ γῆ regno, Esth. I, 1. ἕκατον εἰκοσιπλὴ χωρῶν ἐκράτησεν, centum viginti septem provinciis imperabat. Sic Ælianus Var. L. III. c. 18. p. 250. παραπόλων ἰθὺς μία πόλις κρατῶ, in plurimas gentes una civitas imperium tenet. ὡς dominor, Prov. XVI, 32. ὁ κρατῶν ὄργης, qui imperat iræ. Vid. & Prov. XII, 25. XVII, 2. ἡ γῆ niph. Sym. Gen. XXII, 13. κρατῶμενος, detentus. כׁרצׁ opus, Ec. XXXII, 17. κρατῶσι ἡ δικαιοσύνη ἀπάπαντον, tenet bit justitia requiem. כׁרצׁ torque cingo, Ps. LXXII, 6. כׁרצׁ detineo, Dan. X, 8. οὐκ ἐκράτησα ἰσχυρός, non mansi validus. Dan. XI, 6. ὁ κρατῶν ἰσχύος βραχίονος, non retinebit robur brachii. כׁרצׁ pagus, paganus, Al. Jud. V, 7. κρατῶντες, cum affix. pron. dominans illis, Aqu. Ps. LXVII, 29. κρατῶν αὐτῶν. כׁרצׁ judico, Prov. VIII, 16. τῶντοι δ' ἰσχυρὸν κρατῶσι γῆς, principes per me terræ imperant. Conf. Sap. III, 8. X, 2. שׁכב Ezech. XXI, 11. כׁרצׁ sustento, Al. Prov. XXXI, 19. ἐκράτησεν, ubi LXX. ἰσχυρὸν Sap. XIV, 16. κρατῶν τὸ ἀσπίς ἵσθας, invalescens impia consuetudo. Sir. I, 16. δόξαν κρατῶνται αὐτῆς ἀνύψωσι, gloriam illorum, qui firmiter tenent illam, exaltavit. Vid. & Sir. IV, 14. X, 13. XXV, 14. & conf. Hebr. IV, 14. Sir. XXI, 15. πᾶσαν γινῶσι ὁ κρατῶν, omnem scientiam non retinebit, I Macc. I, 2. οὐκ ἐκράτησεν τῶν σπόλων αὐτῆς, non obtinuit spolia ejus. I Macc. X, 52. ἐκράτησα τῆς ἀρχῆς, regno potitus sum. 2 Macc. IV, 10. τῆς ἀρχῆς κρατήσας, obtinens principatum. Vid. & v. 27. 2 Macc. V, 7. τῆς μὲν ἀρχῆς οὐκ ἐκράτησεν, regno non potiebatur. Conf. B. Raphelii Annot. ex Herod. ad Ebr. VI, 18. p. 610. 2 Macc. IV, 50 διὰ τὰς τῶν κρατῶντων πλεονεξίας, propter imperantium avaritiam. 2 Macc. XV, 38. κρατεροῖσιν τῆς πόλεως ὑπὸ τῶν Ἑβραίων, possessa ab Ebraeis civitate. Hesychius: Κρατῶ, μῖναι, κρύπτει, κυρῶσι, δυνάμει ἀρχοι. Κρατῶ, manet, abscondit, dominatur, potentia imperat.

Κράτηρ, crater, scyphus. 𐤓𐤍 Exod. XXIV, 6. Cant. VII, 2. 𐤓𐤓𐤁 Exod. XXV, 31. XXXVII, 18. 𐤍𐤓𐤓𐤓 sœx, sæculentum, Sym. Ef. LI, 17. *Incert.* Exod. XXXVII, 17. Gloss. in Octateuch. Κρατῆρες. σίκλοι ἢ σκύφοι. Κρατῆρες, *ficli vel scyphi*. 𐤍𐤓 civitas, Prov. IX, 3. Conf. pecul. de Cratere Veterum Diss. Eruditi Anonymi in Hist. Crit. Reip. Liter. T. XII. p. 277. seq.

Κράτης, potentia, imperium, Sap. VI, 3.

Κράτιστος, superlat. α κράτος, fortissimus, robustissimus, præstantissimus, optimus. 𐤓𐤓𐤁 bonus, Pf. XXII, 7. Amos. VI, 2. 𐤓𐤓𐤁 bonum, optimum. 1 Reg. XV, 15. 𐤓𐤓𐤁 amœnus, Pf. XV, 6. ἐν τοῖς κρατίστοις sc. χωρίοις, in locis optimis. 𐤓𐤓 Tyrus, Sym. Pf. XLIV, 14. θυγάτηρ κρατίστη, *filia fortissima*. Conf. *Drusium* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 929. 2 Macc. III, 2. ἐπιστάταις ταῖς κρατίταις, *muneribus præstantissimis*. 2 Macc. IV, 12. τῶς κρατίστους τῶν ἰφίθου, *robustissimos ephæborum*. *Hesychius*: Κράτιστος, ἰσχυρότατος, δυνατώτατος. Κράτιστος, *robustissimus, potentissimus*.

Κράτος, robur, potentia, fortitudo. 𐤓𐤍 Gen. XLIX, 24. 𐤓𐤍𐤍 robustus, Ef. XL, 26. ἐν κράτει ἰσχύος ἔδην σε ἱλάσθαι, *pro potentia roboris h. e. pro potenti robore nihil te latet*. Conf. loca, quæ mox notavi ex Job. XXI, 23. Dan. IV, 26. & Ephes. I, 19. Similia autem exempla, quibus substantivum pro adjectivo est positum, collegerunt *Vorstius Philol. Sacr. Part. I. c. 9. p. 245. seq. & Glassius Phil. Sacr. L. III. Tr. I. can. 8. 𐤓𐤍𐤍 elatio, Pf. LXXXVIII, 10. εὐὸς δισπόζεις τῷ κράτει τῆς θαλάσσης, tu imperas vehementer maris*. 𐤓𐤓𐤁 Sym. Prov. VIII, 14. 𐤍𐤓𐤓𐤁 Dan. XI, 1. οἱς ἰσχύον καὶ κράτος, *in robur & potentiam*. 19 Job. XII, 17. παρ' αὐτῷ κράτος καὶ ἰσχύς, *apud illum potentia & robur*. Pf. LXXXIX, 13. τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὀργῆς σου; *quis novit potentiam iræ tuæ?* *Theod.* Prov. X, 16 πόλις κράτους, *urbs roboris, h. e. urbs munita*. *Aqu.* Pf. XXVIII, 2. δόξα καὶ κράτος, *gloriam & robur*. LXX. ibi habent τιμὴν. Conf. 1 Tim. VI, 16. 𐤓𐤓𐤁 Job. XXI, 23. ὅτος ἀποθάνῃται ἐν κράτει ἰσχύος αὐτοῦ, *hic moritur potentia roboris h. e. potenti robore ejus*. Deut. VIII, 17. τὸ κράτος τῆς χειρὸς μου, *robur manus meæ*. 𐤍𐤓𐤓 scintilla, Pf. LXXV, 3. συνέτριψεν τὸ κράτη τῶν τέκων, *confregit potentius arcuum*. 𐤍𐤓𐤓 Chald. Dan. IV, 26. ἐν τῷ κράτει τῆς ἰσχύος μου, *potentia roboris mei, h. e. potenti robore meo*. *Hesychius*: Κράτος, βασιλεία, ἰσχύς, δύναμις, δόξα, ἔξουσία. Κράτος, *regnum, robur, potentia, gloria, p. testas*.

Κράτος καὶ ἰσχύς, potentia & robur. 𐤓𐤓𐤁 robur, it. thesaurus, Prov. XXVII, 24.

Κραυ.

Κραυγάζω, clamo, vociferor. קראה hipb. א ריע clango, Efd. III, 13. קרא pih. Sym. Job. XIX, 7. *Hefychius* : Κραυγάζει, βοᾷ, καλεῖ. Κραυγάζει, clamat, vocat.

Κραυγή, clamor, vociferatio, fremitus. קריה meditatio, Pf. V, 1. קרי infin. clamare, Ef. XXX, 19. קריה Gen. XVIII, 20. Ecclef. IX, 17. Ef. LXV, 19. קרי altum, Ef. LVIII, 4. קרי Pf. CXLVII, 17. Jer. XIV, 2. קרי ieiunium, Esth. IV, 3. קרי Gen. XVIII, 21. Jer. XLIX, 20. קרי disrumpo, Jer. XXXI, 37. קרי in θαλάσση, fremitum in mari. קרי cantio, Al. 3 Reg. VIII, 28. קרי tonitru, Sym. Job. XXXIX, 19. קרי tumultus, Ef. LXVI, 6. קרי pih. vociferor, Jon. II, 3. קרי 1 Reg. V, 12. Jer. IV, 19. Soph. I, 17.

Κρέατα, instrumentum, quo carnes ex ahenis tolluntur, fuscina. קרי plur. palæ, 2 Par. IV, 16. קרי Exod. XXVII, 3. 1 Reg. II, 15. קרי olla, 2 Par. IV, 11. Lex. Cyrilli MS. Brom. & Gloss. in Ostateuch. κρέατα interpretantur συβλία, subulas. Sed aliter alii. *Hefychius* : Κρέατα, ἐν ᾗ αἴθεται τὰ κρέα. Κρέατα, quia eximuntur carnes. Schol. Aristoph. in Equ. v. 769. Κρέατα, ἴδος ἐργαλίου μαγειρικῆ χειρὶ παροικῆς, μόνον ἐγκαταμνήσκειν εἰς δακτύλους, αἰμῶνα τὰ ζῆα διὰ τὸ τὰς χεῖρας μὴ καίεσθαι. Κρέατα δὲ ἱερταί, ἀπὸ τῶ τὰ κρέα ἐπὶ τοῖς λίβησι ἀγρεύουσιν καὶ ἀνισπᾶν. Κρέατα, genus instrumenti coquinarum, manui simile, digitos modo incurvos habens, extrahens cocta, ne digiti adurantur. Κρέατα autem dicitur ab ἀγρεύουσιν τὰ κρέα, quod lebetibus illa carnes capiantur & extrahantur. In Epigrammate apud Suidam κρέατα σιδεροδάκτυλοι dicitur fuscina ferreos digitos habens.

Κρεατομία, carnem divido. קרי pih. divido, Lev. VIII, 19.

Κρέας, caro. קרי Gen. IX, 4. Exod. XII, 8. קרי Aru. Sym. Ef. LXXVII, 20.

Κρείσσων, κρείττων, comperat. præstantior, melior. קרי vir, Prov. XXIV, 5. קרי bonus, Exod. XIV, 12. Psalm. XXXVI, 17. LXII, 4. Prov. III, 14. VIII, 11. קרי bonus bonus, Jud. XI, 25. קרי part. auxiliaries, Ezech. XXXII, 21. *Hefychius* : Κρείσσων, κρείττων, βέλτιον, κάλλιον. Κρείσσων, κρείττων, melius, præstantius. Conf. Suicer. Thec. T. I. p. 157.

Κρεμάζω, suspendo. קרי Job. XXVI, 7.

Κρεμάς, pensilis. קרי munimentum, Al. Jud. VI, 2. τὰ σπύλαια, καὶ τὰ κρεμάς sc. ὀχυρώματα, speculæ, & propugnacula pensilia. Videntur pensilia illa propugnacula talia fuisse, quæ in rupibus prominentibus sita fuerunt.

Κρε-

Κρεμάω, & κρεμάσιον vel κρεμάσιον, suspendo. הָקִיעַ hiph. 2 pp suspendo, Sym. Num. XXV, 4. κρεμάσων. נִפְחָה niph. Syr. & Hebr. Int. Gen. XXII, 13. κρεμάματος. הָלָה Gen. XL, 19. Jos. VIII, 29. Pl. CXXXVI, 2.

Κρετομίσω, carnem difsecō. חָנַן pih. divido, *Al.* Lev. VIII, 19. ἐκρετόμηνον.

Κρημίζω, præcipito, 2 Macc. VI, 10. κατὰ τὰ τεῖχος ἐκρημίσαντες, *de muro præcipitarunt.* Hesychius: Ἐκρημίσαντες, ἐκρημίσαντες, καταπίπτουσιν. Ἐκρημίσαντες, suspenderunt, submergerunt.

Κρημὸς, præcipitium, locus præruptus. סֶלַע petra, 2 Par. XXV, 12. Hesychius: Κρημὸς, ὄχος ἰσχυρὰ πέτρας καὶ ὄρος βάθος, χάος. Κρημὸς, canalis. Eminentia petrae, & montis profunditas, chaos.

Κρημνίτης, munitio, firmitas. 2 Macc. X, 34.

Κρήνη, fons. בְּרִכָּה piscina, 2 Reg. II, 13. IV, 12. 4 Reg. XX, 20. Hesychius: Κρήνη, πηγή, ὕδωρ ἀγῶγμον. Κρήνη, fons, aqua dulcis. Vid. & Sir. XLVIII, 12. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κρήνη, πηγή, ἱερὴ ὕδατος. Κρήνη, fons, effluxus aquæ.

Κρηπίδωμα, fundamentum, basis. הָעוֹר atrium, *Aqu.* Ezech. XLIII, 15. κρηπίδωματος.

Κρηπίς, idem, it. crepido, & ora vel ripa aquæ. כְּלִיף porticus, Joël. II, 17. ἀνὰ μέσσοις τῆς κρηπίδος τῆ θυριατικῆς ἐλαύουσιν, in medio crepidinis altaris plorabunt. Conf. 2 Macc. X, 26. הָעוֹר plur. ripæ, Jos. III, 15. ὃ δὲ Ἰορδάνης ἐπληροῦτο καὶ ὅλην τὴν κρηπίδα αὐτοῦ, Jordanes autem implebatur per totam ripam suam. Vid. & Jos. IV, 18. 1 Par. XII, 15. & conf. 1 Macc. IX, 45. ubi verba: ἵως τῇ κρηπίδι τῆ Ἰορδάνη, Latinus vertit: usque ad oram Jordanis. Gloss. in Oðateuch. Κρηπίδα, βαθμίδα, ἢ βάσις, ἢ ὄχος. (1. ὄχος.) Κρηπίδα, gradum, vel basin, vel ripam.

Κρήνης, plur. Cretenses, gens Palæstinæ; Philistæi. כְּרִיתִים Ezech. XXV, 16. Soph. II, 5. Conf. Bocharti Chan. Lib. I. c. 15. p. 457. & Bibl. Brem. Cl. II. p. 1018.

Κρήνη, Creta, Palæstinæ regio littoralis. כְּרִית plur. fossuræ, Soph. II, 6. Conf. Bochartum lib. cit. p. 458.

Κρεῖον, hordeum. שְׂעִיר in plur. שְׂעִירִים Exod. IX, 32. Lev. XXVII, 16.

Κρεῖνος, hordeaceus. שְׂעִיר plur. Num. V, 15. Jud. VII, 13. 4 Reg. IV, 42. Conf. Joh. VI, 9.

Κρεῖνος,

Κρίκος, circulus, annulus. כִּרְכִּים plur. Aqu. Exod. XXX, 4. κρίκοι. חוּחַ Sym. Es. XXXVII, 29. כִּרְכִּים plur. Aqu. Exod. XXXV, 11.

Κρίμα, judicium, it. statutum, jus, quod legibus consentaneum, quod fas est, rectum, justitia, it. lis, it. interpretatio. כִּרְכִּי verbum, Exod. XVIII, 22. כִּרְכִּי Job. XXXVI, 17. כִּרְכִּי Chald. Dan. VII, 22. כִּרְכִּי statutum, Ezech. XXXV, 11, 24. τὰ κρίματά μου φυλάσσονται, statuta mea custodient. עֲשׂוּ Lev. XVIII, 4. τὰ κρίματα μου ποιήσετε, et praecepta. Vid. & Lev. XX, 22. Deut. IV, 1. XXVI, 16. 17. 2 Par. XXX, 16. ἵστηται ἐπὶ τὴν εἰσὶν αὐτῶν κατὰ τὸ κρίμα αὐτῶν, stabant, in statione sua, prout fas illis erat. Vid. & 2 Par. IV, 7. 20. 2 Par. XXIV, 24. μὲν ἰσῆς ἐποίησε κρίματα, in Joas exercuit judicia. Job. XXXI, 13. εἰ δὲ καὶ ἐφύλισα κρίμα θανάτουός μου; num vero etiam contemsi litem servi mei? Conf. 1 Cor. VI, 7. Ps. IX, 17. Ad quem locum respiciens Suidas ita: Κρίματα. αἱ οἰκονομίαι. Δαβὶδ' γινώσκεται Κύριος κρίματα ποιῶν, ταῖς δικαίαις οἰκονομίαις. Κρίματα, administrationes. David: Cognoscitur Dominus κρίματα ποιῶν, h. e. juste gubernans. Ps. XXXV, 6. τὰ κρίματά σου ἄβυσσος πολλή, judicia tua abyssus magna. Conf. Rom. XI, 33. Prov. XXI, 15. ἐν φροσύνῃ δικαίων ποιῶν κρίμα, latitia justorum, facere quod rectum est. Vid. & Prov. XXVIII, 5. Jer. V, 1. Mich. III, 9. VI, 8. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κρίμα, δικαίωμα ἢ ἀρετὴ βασιμα. Κρίμα, quod legibus consentaneum est, quod exalte juxta normam factum. Ezech. V, 8. ποιῶ ἐν μέσῳ σου κρίματα, exercebo in medio tui judicia. Ibid. v. 10. ποιῶ ἐν σοὶ κρίματα, exercebo in te judicia. Vid. & v. 15. Suidas in v. Δικαιώματα ex Theodoro ad Ps. CXVIII, 5. p. 879. Κρίματα δὲ, ὡς τὰς θείας ψήφους ὑποδικνόντα, καὶ τὰς ἀείας ἀντιδόσεις τῶν τε ἐνόμως καὶ παρανόμως βιούντων. Κρίματα, autem (scriptura vocat,) tanquam quae divinos calculos ostendunt & dignas retributiones, illorum, qui tam juxta leges, quam contra leges vivunt. Hesychius: Κρίματα, ψήφοι, δίκαι. Κρίματα, calculi, judicia. Idem: Κρίμα, ἀνταπόδοσις Θεοῦ. Κρίμα, retributio Dei. Ezech. XXXIV, 16. βόσκησάντων μετὰ κρίματος, pascam illas, prout rectum est. Mich. VII, 9. ποιῶ τὸ κρίμα μου, exercebit jus meum. Conf. Es. X, 2. חוּחַ testimonium, 2 Par. XXXIV, 31. חוּחַ Chald. interpretatio, Dan. V, 17. κρίματα συγχρίναι, interpretationes dare. Conf. v. Σύγκριμα. כִּרְכִּי justitia, Jer. LI, 10. ἐξήνεγκε Κύριος τὸ κρίμα αὐτοῦ, protulit Dominus justitiam suam. Vid. & 1 Reg. II, 10. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur. Ex quo loco in Gloss. MSS. in Cant. Script. Κρίμα exponitur δικαίωμα, jus. Conf. Jer. IX, 24. Sir.

PARS II.

H H

XLI;

XLI, 5. μὴ ὑπαβῇ κρίμα θανάτου, ne timeas judicium mortis. Vid. & v. 3. & conf. Luc. XXIV, 20. & quæ notavi in *Kρίσις*.

Kρίσις, liliū. הללחח Es. XXXV, 1. פרח פלור, Exod. XXV, 31. Num. VIII, 5. Gloss. in Ostateuch. *Kρίσις*, ἀνθή ὑμδαζοντα, κρίσις ὁμοία. *Kρίσις*, flores suaviter olentes, liliis similes. שושן 3 Reg. VII, 21. Cant. II, 16. שושנה 2 Par. IV, 5. Cant. II, 1.

Kρίσις, judicio, causam ago, probō, exploro, jus dico, contendo, litigo, ordino, condemno, punio. כחן exploro, Job. VII, 18. εἰς ἀνάπαυσιν αὐτὸν κρινεῖς, in requie illum exploras. Phavorinus: *Kρίσις*, τὸ ἐξετάζειν καὶ δοκιμάζειν, καὶ βασιλεῖον, καὶ ἀνακρίειν Ἀφρικῶς. *Kρίσις*, explorare & probare, & examinare, & inquirere Attice dicitur. Conf. quæ ex *Basilii* Homil. in Ps. VII. affert *Drusus* Miscell. Cent. I. c. 59. pih. misceo, Prov. XXVIII, 25. ἀπληγὸς ἀνὴρ κρινεῖ δικῶ, infatigabilis vir temere litigabit. כחן Kal. & hiph. Gen. XXX, 5. ἐκρίνέ μοι ὁ Θεὸς, causam meam egit Deus. Eccles. VI, 10. ὃ δυνήσεται κρινεῖναι μετὰ τῷ ἰσχυροτέρῳ, non poterit litigare cum potentiori. Conf. I Cor. VI, 6. כחן judgment, Job. XXXV, 14. κρινεῖται δὲ ἰσχυρίων αὐτοῦ, litiga, judicio contende autem coram illo. Prov. XXIX, 7. ἐπίσταται Κύριος κρίναι πτωχοῦς, novit Dominus causam agere pauperum. Prov. XXXI, 5. καὶ ἐρεθὰ κρινεῖν ὃ μὴ δύνανται ἀδυναῖς, & recte judicare non possint infirmos. דרשן quæro, 2 Par. XXIV, 22. וְהָאֵשׁ hiph. reum declaro, Ps. V, 11. κρινὼν αὐτοὺς ὁ Θεὸς, condemna illos Deus. Conf. Joh. III, 17. Rom. XIV, 4. & B. *Wolfius* ad Matth. VII, 1. p. 145. & ad Act. XIII, 27. p. 1192. seq. כחן hiph. a כחן paro, Ezech. VII, 14. κρινεῖται τὰ σύμπαντα, ordinate omnia. Apud *Hesychium* *Kρίσις* inter alia exponitur τάξις, ordinare. יסוד eruditio, Job. XXXIX, 32. כנחא Chald. hujusmodi, In hunc modum, Esd. IV, 8. חסא onus, 2 Par. XXIV, 6. משפט judgment, Jud. IV, 5. Job. VIII, 3. כחן dominus judicii, Es. L, 8. ὃ κρινόμενός μοι, qui jus mihi dicit. חסר aufero jus, Job. XXVII, 2. ζῇ ὁ Θεὸς, ὃς ἔστω με κίρκω, vivit Deus, qui ita me punivit. Conf. Act. VII, 7. חסר in oculis alicujus, Prov. XXX, 12. חסר Kal & hiph. litigo, Gen. XXVI, 21. ἐκρίνοντο δὲ καὶ παρὶ ἐκείνου, litigabant vero etiam de illo. Jud. VIII, 1. ἐκρίνοντο μετ' αὐτὸν κραταιῶς, litigabant cum illo vehementer. Jud. XXI, 22. κρινεῖσθαι πρὸς ἑμᾶς, ut judicio contendant nobiscum. Vid. & Job. XXXI, 13. Jer. II, 9. Os. II, 2. Mich. VI, 1. & conf. Sir. XLII, 10. *Hesychius*: *Kρίσις*, ἀριθμῶν, χωρίζων, ἀνακρίων, συγκρίων. Ἔστι κρινώματα, ἀπὸ τῶ μαχώματα ὃ ἀναλογώματα. *Kρίσις*, numerare, separare, judicare, judicio

con-

contendere. Nonnulli κρινόμεθα dicunt pro pugnemus, vel disceptemus. Job. X, 2. διὰ τί μοι ὕψος ἔκρινάς; quare me ita damnavisti? Job. XIII, 19. τίς γάρ ἐστι ὁ κρινήσόμενός μοι; quis enim est, qui velit iudicio mecum contendere? Vid. & Es. L, 8. & conf. Matth. V, 40. יִרְיֵ לִי lis, Job. IX, 3. ἴδω γὰρ βέλῃται κρινῆναι αὐτῶν, si enim velit litigare cum illo. Thron. III, 35. ἐν τῷ κρινέσθαι αὐτὸν, cum judicatur ille, cum quaestio de illo instituitur. Conf. Lamb. Bos ad Rom. III, 4. p. 102. פָּרַשׁ audio, Deut. I, 17. κατὰ τὸν μικρὸν καὶ κατὰ τὸν μέγαν κρινεῖς, parvum eodem modo ac magnum judicabis. Ps. Jud. XVI, 5. κρινεῖς ὁ Θεὸς ἀνά μισὸν ἡμῶν καὶ σὺ. judicet Deus inter me & te. Ps. L, 6. καὶ νικήσῃς, ἐν τῷ κρινέσθαι σε, & vincas, dum judicaris. Vid. & Ps. CIX, 7. & conf. Cl. Elphrium ad Rom. III, 4. p. 18. Ps. I. XXXI, 3. κρινεῖται ὁρφανὸς καὶ πτωχὸς, jus dicite orphano & pauperi. Vid. & Es. I, 17. 23. & conf. Sir VIII, 17. Es. I. XVI, 16. ἐν γὰρ τῷ πυρὶ κρινθήσεται πᾶσα ἡ γῆ, καὶ ἐν τῷ ἰσχυρῶν αὐτῇ πᾶσα σαρξ, igne enim punietur omnis terra, & gladio ejus omnis caro. Conf. I Cor. XI, 31. 32. Sic & κρίσις pro punitio-
ne legitur. Phavorinus: Κρίσις καὶ ἡ κέλευσις. ὡς ἐν τῷ ἰσχυ-
ρῶν, καὶ οὗς κρίσιν ἔκρινται. τινέσιν ὁ κολάζεται. Κρίσις
etiam est punitio. Ut in Evangelio: Et οὗς κρίσιν non venit,
hoc est, non punitur. Respicit Joh. V, 24. Conf. & quae
notavi ex Incerto ad Jer. X, 24. in v. Κρίσιν Ezech. XXXVIII,
22. κρινὼ αὐτὸν θανάτῳ καὶ αἵματι, puniam illum, vel e me-
dio tollam illum peste & bello. Hesychius: Κρινόμενος, ἀναι-
ρομένος, ἀποδιέσκοντα. Κρινόμενος, illos qui e medio tollun-
tur, morientes. Conf. I Petr. IV, 6. Jer. II, 36. κρίνεται
πρὸς σε, iudicio contendam tecum. 2 Esd. VIII, 11. φιλά-
θρωπα ἔγω κρινάς, humanitates ego judicans.

Κρίδις, aries, it. clypeus, & machina bellica, qua muri
quatiuntur. אֵרֶץ magnificus, Jer. XXV, 34. 35. 36. אֵרֶץ in
plur. אֵרֶץ Gen. XV, 9. XXXI, 38. & alibi passim. אֵרֶץ
legisse etiam pro אֵרֶץ videntur LXX. Ps. XXVIII, 1.
ubi ita: ἐνέγκατε Κυρίῳ υἱὸς αἰῶν, afferte Domino filios arie-
tum. Præcedunt, &, ut videtur, ex alio Interprete verba:
ἐνέγκατε Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ. Conf. Drusii Misc. Cent. I. c. 54.
אֵרֶץ cervus, Thron. I, 7. דֶּבֶר Chald. Esd. VI, 9. 17. דֶּבֶר
vas, Jer. XXV, 34. דֶּבֶר pascuum, Psalm. LXIV, 14.
אֵרֶץ plur. hirci, Ezech. XXVII, 21. פֶּרֶס juvencus,
Esd. XXXIV, 7. צֶנֶח clypeus, scutum. Incert. Ezech.
XXVI, 8. אֵרֶץ. פֶּס pecus, Ezech. XXXIV, 22. אֵרֶץ
plur. scuta, I Par. XVIII, 7. 2 Macc. XII, 15. אֵרֶץ
καὶ μηχανῶν ὀργανῶν κατακρημνίσαντα τὴν Ἱερουζαλήμ, sine arietibus
& machinis præcipientem Jericho. Sic & apud Diodo-
rum Siculum Lib. II. p. 113. κριοὶ πρὸς ἀντροπῶν μηχανήματα.

τοι τοιχῶν, arietes ad murorum everfionem fabricati. *Hefychius* : Κρίδες, ῥόπαλοι πολιορκητικοί. καὶ ὁ τῶν προβάτων ἄρσεν. ἐργασιον. ἀσπίς. Κρίδες, clava in urbium obfidionibus ufitata, ἔρ' ovium mafculus, inftrumentum. clypeus. De machina bellica, Vide & *Suidam* v. Κρίδες, & plura de hac machina bellica, Romanis etiam aries dicta apud *Lipfium* Poliorcet. & in Schol. *Cerda* in *Pfalter*. Salom. p. 979. ed. *Fabric.* in Cod. *Pfeu-*
depigr. V. T.

Κρίσις, judicium, fententia, it. quod legibus confentaneum, quod fas est, rectum, statutum, iuftitia, lis, caufa, confuetudo, mos. 𐤒𐤍 iniquitas, Prov. XIX, 28. 𐤒𐤒 verbum, Exod XXII, 9. 𐤇𐤓𐤐𐤓𐤓𐤓 τῷ Θεῷ 𐤇𐤓𐤐𐤓𐤓𐤓 𐤇 κρίσις ἀμφοτέρων, coram Deo veniet caufa amborum. Vid. & Exod. XXIV, 14. 𐤒𐤓 *Al.* Job. XIX, 29. κρίσις. 𐤒𐤓 *Pfal.* CXXXIX, 13. ποιήσει Κύριος τὴν κρίσιν τῶν πτωχῶν, Dominus in iudicio de caufa cognosceat pauperum. Jer. V, 28. 𐤇𐤓 𐤇𐤓𐤐𐤓𐤓 κρίσιν ὀρφανῶν, non iudicavit caufam orphani. Vid. & Jer. XXII, 16. 𐤇𐤓𐤐𐤓 litigator, Ef. XLIX, 25. τὴν κρίσιν σου κρίνω, caufam tuam agam. 𐤒𐤓 contentio, Prov. XXIII, 29. τίμιν κρίσις; cui lites? 𐤇𐤓𐤐𐤓 plur. Prov. VI, 19. 𐤒𐤓𐤐𐤓 praeceptum, Deut. XI, 1. τὰς κρίσεις αὐτῆς, statuta ejus. 𐤇𐤓𐤐𐤓 Exod. XV, 25. 𐤇𐤓𐤓𐤓 αὐτῶν δικαιώματα καὶ κρίσεις, pofuit illi praecepta ἔρ' statuta. Vid. & Deut. IV, 5. 14. Exod. XXVIII, 15. ποιήσεις λόγιον τῶν κρίσεων, facies oraculum judiciorum. Exod. XXVIII, 26. τὸ λόγιον τῆς κρίσεως, oraculum iudicii. In Lex. *Cyrelli* MS. Brem. Λόγιον κρίσεων exponitur λόγος ἀκριβής, verbum accuratum. Sic & *Gloss.* in *Ostateuch.* Λόγον (leg. Λόγιον) κρίσεως, λόγον ἀκριβῆ. Deut. X, 18. ὁ ποιῶν κρίσιν προσηλύτῳ καὶ ὀρφανῷ, in iudicio de proſelyti ἔρ' orphani caufa cognoscens. Similiter *Xenophon* *Hift.* *Græc. L. V. p. 436.* Ἰςμηνία κρίσιν ποιῆσαι, in iudicio de *Ismenia* caufa cognoscere. Conf. *Raphelii* not. ex eod. ad Joh. V, 27. p. 129. Deut. XVI, 18. κρινῶσι τὸν λαὸν (κατὰ) κρίσιν δικαίαν, iudicabunt populum iudicio iusto. Deut. XIX, 6. κρίσις θανάτου, iudicium mortis. Vid. & Jer. XXVI, 11. *Ælianus* Lib. XIII. c. 38. κρίσιν θανατικὴν dixit. 4 Reg. I, 7. τίς ἡ κρίσις τῷ ἀνδρὶ; unde vir ille dignosci poteſt? vel quinam habitus viri illius? 4 Reg. XXIV, 26. 𐤇𐤓 ἄλῃσι μετ' αὐτῷ κρίσιν, ſententiam de illo ferebat. 2 Par. XXXV, 13. ἀπλῆσαι τὸ φαρικ ἐν πυρὶ κατὰ τὴν κρίσιν, afflabant pascua igne, prout fas erat. *Esd.* III, 4. 𐤇𐤓𐤓𐤓𐤓 𐤇𐤓𐤓𐤓𐤓𐤓 𐤇𐤓𐤓𐤓 ἐν ἡμέραις ἐν ἀριθμῷ, ὡς ἡ κρίσις, faciebant holocaustum quotidie numero, prout fas erat. *Poëtæ* dicerent, ὡς θύεις ἔιν. *Pf.* XXXVI, 32. ἡ γλῶσσα αὐτῆς λαλήσει κρίσιν, lingua ejus loquetur relictum. Vid. & Ef. V, 7. Ef. XLI, 1. τότε κρίσιν 𐤓𐤓𐤓𐤓𐤓𐤓𐤓𐤓, tunc relictum annuncient, vel quod legibus con-

Κρόκη, πύμακτος είδος, ἡ ροδάκη. Κρόκη, *edulis species*, vel *subtegen.*

Κρόκινον sc. μύρον, unguentum ex croco. מר myrrha, *Al. Prov.* VII, 17. διέσπαγμα τὴν κοίτην μου κροκίνῳ, *asperfi cubile meum unguento crocino.* De eodem unguento *Propertius* L. III. El. 10.

Et crocino nares myrrheus ungat onyx.

Conf. III. *Spanhemii* *Observ.* in *Callimach.* p. 70. & 98. seq.

Κροκόδειλος χειρᾶϊος, *crocodilus terrestris.* כח Lev. XI, 29. Dicitur *crocodilus* ille alias *κίκαρος.* *Hefychius:* Κίκαρος, ὁ χειρᾶϊος κροκόδειλος. Imo etiam *διειδρίτης* dictus est. *Conf.* quæ notavi ad *Hefych.* in h. v.

Κρόκος, *crocus.* כרכם Cant. IV, 14. מר myrrha, *Prov.* VII, 17.

Κροκόφακτος, *reticulum capitis*, quo comam mulieres constringebant. קרפס plur. *Aqu.* Ef. III, 19. קרוקופאקטוס. *Etymologicum* M. & *Phavorinus:* Κροκόφακτος, ὅτι διὰ κρόκης ὑφαίπτεται. Ὅς δὲ Ἀττικοὶ κεκρόφαλος αὐτὸ καλοῦσιν, ὅτι κρόκη τὸν φαλόν, ἡ εἰς ἐξοχὴ τῆς κεφαλῆς. Κροκόφακτος ita dicitur, quia per tramam texitur. *Attici* vero κεκρόφαλος illud vocant, ἀ κρόφῃ, tegeat τὸν φαλόν, qui est *prominentia capitis.* *Conf.* *Pollucem* *Onom.* L. X. segm. 192. *Sarravium* *Epist.* p. 85. seq. & *Perizonium* not. ad *Ælian.* Var. L. VII. c. 9.

Κρόμμυον, cepa. כח Num. XI, 5.

Κροσσός. Κροσσάτιν. Vid. Κροσσός. Κροσσάτιν.

Κρόταφος, *tempus*, pars capitis tenuior. קרף q. d. tenuis, *Jud.* IV, 22. V, 26. קרפף dual. palpebræ, *Theod.* Pf. CXXXI, 4. קרופאס. *Lex. Cyrilli* MS. Brem. Κροτάφοις, ταῖς ἐκείνου τῶν ὀφθαλμῶν τόποις. Κροτάφοις, *locis quæ supra supercilium.*

Κροτῖα, pulso, plaudo. כח hiph. a כח percutio, 4 Reg. XI, 13. קריתסו חַיָּל, *plauderant manu.* Vid. & *Ezech.* VI, 11. *Ezech.* XXI, 14. קריתסו חַיָּרָא עַל חַיָּרָא, *pulsam manum ad manum.* קרשׁה hiph. applaudo, *Sym.* Ef. II, 6. קריתסו. מר Pf. XC VII, 9. *Ezech.* XXV, 6. קרשׁ & קרשׁ *Job.* XXVII, 23. *Thren.* II, 15. *Ezech.* XXI, 12. קרן clango, *Psal.* XLVI, 1. קריתסו חַיָּרָא, *plaudite manibus.* *Hefychius* & *Lex. Cyrilli* MS. Brem. Κροτίσας χῆρας, ἐκείνου ταῖς χερσίν. Κροτίσας χῆρας, *applaudite manibus.* Ita etiam *Suidas* Κροτίσας interpretatur, qui addit præterea: Νεικηκέτω γὰρ ὁ κρότος. *Victorum enim est plausus.* Nah. III, 19. קריתסו חַיָּרָא עַל עֵי, *complodent manus*

manus propter te. Gloss. MS. in Proph. *Κροτίσσει, εκπλαγίσσεται.* *Κροτίσσει, obstupescet.* *Hesychius: Κροτίσσει, εκπαισσει.*

Κρουθός, instar scatebræ, seu fontis salientis. 2 Macc. XIV, 45. In Lex. Cyrilli MS. Brem. *Κρουθός* (MS. vitiose *Κρουθός*) exponitur *κατὰ κεφαλῆς, de capite.*

Κρουσμός, scatebra, scaturigo. *רור* *Aqu.* 2 Reg. V, 6.

Κρούς, scatebra saliens. *רור* *canalis, Aqu.* 2 Reg. V, 8. *κρουφ.* Sym. Pf. XLI, 9. *κρουφ.* *Hesychius: Κρουφός, ριυμάτων.* *Κρουφός, fluentorum.* Id. *Κρουφός, ριυφρα, ἰχθυή, ὑδάτων ἐκβολαί.* *Κρουφός, fluenta, canales, aquarum eruptiones.*

Κρούσμος, percussio. *כרע* Sym. Ef. I, 6.

Κρούω, pulso. *כרע* Jud. XIX, 22. *ἔκρουον ἐπὶ τὸν θύραν, pulsabant fores.* Vid. & Cant. V, 3. Judith. XIV, 14. *ἔκρουσε τὴν αὐλὴν τῆς σκηπῆς, pulsabat ad aulam tabernaculi.* Sic & alias *κρούω θύραν, Atticos dicere, Viri Docti contra Phrynichum ostendunt.* Vide *Wolfium* ad Apoc. III, 20. p. 480.

Κρουβί, alias κρουφί, occulte, clam. *כרוב* in occulto, 2 Reg. XII, 12. *כרוב* Incert. Jos. II, 1.

Κρύος, frigus, gelu, glacies. *כרוב* grando major, *Aqu.* Pf. LXXVII, 52. *κρύου.* Lex. Cyrilli MS. Brem. *Κρύος, ψύχος, παγίτης, ῥίγος.* (MS. *ῥίγος.*) *Κρύος, frigus, aqua compacta, stupor.*

Κρυπτός, occultus, absconditus. *כרוב* part. pah. clausus, 3 Reg. VI, 4. *θυρίδας διαπαρυπτομένης κρυπτός, fenestras, per quas aliquis inclinans se prospicere poterat, occultas.* Indo Gloss. MSS. in lib. 3 Reg. *Κρυπτός θυρίδας, (MS. Κρυπτός θυρίδας) καὶ τὴν ἐσθμὴν τῶν ἐισόδων, ἵται τὰς παραστάδας, τυτίει τοξικάς.* (MS. *τοξικάι.*) *Κρυπτός θυρίδας, & postea januarum appellant, sive παραστάδας, hoc est, arcuatas.* In Cod. Fabric. male hæc conjunguntur cum *Ἐκκολεσάθησαν, & præterea corrupte ita leguntur: Κρυπταῖς θυρίδας καὶ τὴν ἐσθμὴν τῶν ἐισόδων ἢ τῶν παραστάδας, τυτίει τοξίς.* Conf. *Τοξικάι.* Ezech. XL, 17. *θυρίδας κρυπταί.* Inde Gloss. MS. in Ezech. *Κρυπταί, τοξικάι.* Et Lex. Cyrilli MS. Brem. *Θυρίδας κρυπταί, αἱ τοξικάι.* *Hieronymus* ad Ezech. l. c. *Τοξικάς θυρίδας Symmachus vocat, quas septuaginta Interpretes absconditas, alii obliquas. Τοξικάς autem, quod instar sagittarum angustum in aedes lucem immittant, & intrinsecus dilatentur.* *כרוב* plur. raptura, Ef. XXII, 9. *כרוב* pih. tego, Ef. XXIX, 10. *כרוב* abscondio, Jer. XLIX, 9. *כרוב* effigies, Ezech. VIII, 10. *כרוב* part. niph. Deut. XXXIX, 29. Sir. I, 28. *ἀποκαλύψει Κύριος τὰ κρυπτά σου, revelabit Dominus occulta*

culta tua. Vid. & Sir. IV, 21. Sufan. v. 42. & conf. Rom. II, 16. חסר *Theod.* 2 Reg. XII, 12. & κρυπτός. & עפרים hamorrhoides, Sym. Deut. XXVIII, 27. 1 Reg. V, 6. κρυπτός. עפר *Aqu.* Sym. Gen. XLIX, 9. κρυπτός.

Κρύπτω, occulto, abscondo, celo, tego, obvolvo. אֶחָדִי Chald. plur. ænigmata, *Al.* Dan V, 13. κρυπτόμενα. וְנָבִיא אֶחָד furor cor vel a corde, Gen. XXXI, 20. וְהַחֲבִיבִים hiph. it. in niph. & hithp. Gen. III, 8. ἐκρύβησαν, abscondebant se. Vid. & Jos. II, 16. Jud. IX, 5. 1 Reg. XIV, 22. οἱ κρυπτόμενοι ἐν τῷ ὄρει, qui abdidierunt se in monte. 3 Reg. XVIII, 13. ἔκρυψα αὐτοὺς ἐν τοῖς σπηλαίοις, occultavi illos in speluncis. Jer. XLIX, 9. κρυβῆναι ὁ μὴ διανοῦνται, occultari non possint. Conf. 1 Tim. V, 25. & ad h. l. *Lamb. Bos Exerc.* Phil. p. 222. ubi Apostolum phrasin, qua ibi utitur, ex verbis Jer. l. c. desumisse putat. Male autem ibi, forte operarum incuria, pro Jer. XLIX. allegatur Jer. XXIX. Et sic etiam repetit *Wolfius* Cur. ad 1 Tim. l. c. p. 483. וְהַחֲבִיבִים hiph. obtenebro, Job. XXXVIII, 2. ὁ κρύπτων μοι βελος, celans me confilium. וְהַחֲבִיבִים hiph. it. in niph. & hithp. Deut. VII, 20. οἱ κρυπτόμενοι ἀπὸ σοῦ, occultantes se a te. Vid. & Job. XIII, 24. Ps. LIV, 13. & conf. Joh. XII, 36. 1 Reg. XXIII, 19. κίε κρυπταί παρ ἡμῶν, absconditus est apud nos. וְהַחֲבִיבִים hiph. Job. XLII, 3. ὁ κρύπτων σε βελος, qui celat te confilium. וְהַחֲבִיבִים absconfio, Sym. Hab. III, 3. κρυπτομένη. וְהַחֲבִיבִים societas, Os. VI, 9. וְהַחֲבִיבִים Ekod. II, 12. Job. XXXI, 33. Ps. IX, 16. וְהַחֲבִיבִים pih. it. in hiph. & hithp. Jos. VII, 19. 1 Reg. III, 17. Ps. LXXVII, 4. CXXXVIII, 14. וְהַחֲבִיבִים pih tego, Gen. XVIII, 17. Prov. XI, 13. XII, 17. וְהַחֲבִיבִים obvolvo, 2 Reg. XIX, 4. ἐκρύψε τὸ πρόσωπον αὐτῶν, obvolvebat faciem suam. וְהַחֲבִיבִים absconfio, Ef. XXXII, 2. וְהַחֲבִיבִים cohibeo, Jer. XLII, 4. וְהַחֲבִיבִים plur. abscondita. Abd. v. 6. וְהַחֲבִיבִים plur. demissi, 4 Reg. VI, 9. וְהַחֲבִיבִים niph. admirabilis sum, Jer. XXXII, 27. וְהַחֲבִיבִים absconfio, Ef. XXXII, 2. וְהַחֲבִיבִים caligo, Ezech. XII, 6. 7. 12. וְהַחֲבִיבִים Job. XXIII, 12. Ps. CXVIII, 11. Prov. II, 1. וְהַחֲבִיבִים peto, rogo, *Al* 4 Reg. VI, 6. κρυπτομένη. Sir. XX, 30. & XLI, 17. σοφία κρυπτομένη, sapientia abscondita.

Κρυπτομένης, occulte, clanculum. וְהַחֲבִיבִים in occultis locis, Jer. XLII, 17.

Κρυπτός, idem. Tob. XII, 4. 1 Macc. X, 79.

Κρυσταλλοειδής, crystalli speciem referens. Sap. XIX, 20.

Κρύσταλλος, crystallus, it. glacies. וְהַחֲבִיבִים carbunculus, Ef. LIV, 12. λίθους κρυστάλλους, lapides crystalli. Conf. quæ notavi in Ὑαλος, & Cl. Ewaldi Emblem. Sacr. Part. I. p. 271. וְהַחֲבִיבִים

גדלל Bdellium, nomen ligni vel arboris, Num. XI, 7. בדר grando, Sym. Job. XXXVIII, 22. וכוזית Al. Job. XXVIII, 17. קיטור exhalatio, Pf. CXLVIII, 8. קרח glacies, Job. VI, 16. κρύσταλλος πατηγών, glacies condensata. Vid. & Job. XXXVIII, 29. Ezech. I, 22. Hesychius: Κρύσταλλος, τὸ πατηγὸς ὕδωρ ὑπὸ κρύου. Κρύσταλλος, aqua condensata a frigore.

Κρυφα, alias κρύφα, idem quod κρυφή, occulte, clam. בטהר Sym. Job. XIII, 10.

Κρυφαῖος, occultus. יא כס thronus Jehovah, (hic forte legerunt כסוי tectus.) Exod. XVII, 16. מותר locus abditus, Jer. XXIII, 24. ὁ κρυφαῖος sc. τίποις. Vid. & Thren. III, 10. סתר Sym. Pf. LXXX, 8. הטהר hitph. a סתר abdo me, latito, Theod. Ef. XLV, 15. מלט & מלנן junctim, argilla, fornax lateraria, Al. Jer. XLIII, 9. ὁ κρυφαῖος.

Κρυφαῖος, occulte. בטהר in occulto, Jer. XXXVII, 16. XL, 15. חסיח libertas, Incert. 4 Reg. XV, 5. & 2 Par. XXVI, 21.

Κρυφή, idem. במסתורי Sym. Pf. LXIII, 5. בטהר idem, Deut. XXVIII, 57. י Reg. XIX, 2. Job. XIII, 10. חרש Incert. Jos. II, 1. נחבא niph. abscondo me, Gen. XXXI, 26. Vid. & Sap. XVIII, 9. & conff. Ephes. V, 12. Hesychius: Κρυφή, λαθρα, ἀδελος, κρυπτός. Κρυφή, clanculum, obscure, occulte.

י'ε κρυφή, idem. בלאט clam, Al. Jud. IV, 21. בלט in occulto, Ruth. III, 7. בטהר Pf. CXXXVIII, 14. Ef. XLV, 19. לסתר contr. ex להסתיר ad occultandum, Ef. XXIX, 15. חרמה dolus, Al. Jud. IX, 31.

Κρυφιστής, occultorum interpres, magus. חכם sapiens, Aqu. Exod. VII, 11. κρυφιστής. חרט Aqu. Gen. XLI, 8. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κρυφιστής, μάγος, ιθασιδής. Κρυφιστής, magos, incantatores. Inde præsidium accipit sententia Fulleri, qui in Misc. Sacr. Lib. V. cap. 11. p. 647. κρυφιστής nihil aliud valere putat, quam magum, q. d. rerum absconditarum atque abditarum professorem. Sic & Drusio in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 136. κρυφισται sunt magi ab occultando ita dicti, vel quod artem occultam profiteantur, vel quod res occultas efficiant, vel denique quod scientiam suam occultent, quo in majore admiratione sit apud homines.

Κρύφιος, occultus. חסיה Incert. 4 Reg. II, 14. בטהר Pf. XVIII, 13. ἐκ τῶν κρυφίων με κατέριστό με, ab occultis meis munda me. Suidas: Κρύφιος, οἱ ποταποὶ λογισμοί. Κρύφιος, malæ cogitationes. Idem verba Psalmi, l. c. statim subjungit.

PARS II

11

כהרם

כחור part. pah. oclusus, Pf. L, 7. כתר abscondio, Jud. III, 19. על מות super mortem, (hic legisse videntur unam vocem ab כתר deductam) Pf. IX, 1. עלמות alomoth, (forte est plur. ex מלחמה) Pf. XLV, 1. אלמני innominatus aliquis, cuius nomen reticetur, ר' דיוא, Ruth. IV, 1. תעלומה abscondio, Pf. XLIII, 23.

Κρύφεις, occultus locus, latebra. 1 Macc. I, 56. II, 31. 36. 41.

Κρύψις, abscondio, occultatio. חִבְיוֹן Aqu. Theod. Hab. III, 3. κρύψις. חִבְיוֹן hipb. occultando, Al. Lev. XX, 4. κρύψις.

Κρυσσὺς, rectius alias κρυσσὺς, fimbria, limbus. חַוְצוֹת sing. contortum, Exod. XXVIII, 24. חַוְצוֹת plur. cate-na, Exod. XXXIX, 13. חַוְצוֹת contr. ex priori, Exod. XXVIII, 22. *Hefychius*: Κρυσσὺς, τὰ κάτω τῶν ἱματίων τὰ ἰαμματαῖα. Κρυσσὺς, infra aditus vestimentis fimbrias. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κρυσσὺς, ἀλύσις, χαλάρωματα. Κρυσσὺς, catenas, fimbrias dependentes. Respicere videtur ad Exod. I. c. ubi Cod. Alex. pro κρυσσὺς habet κρυσσὺς. Κρυσσοὶ autem alias θέσται & κόσμυβοι dicebantur. *Hefychius*: Θεσται, κρυσσοὶ, κόσμυβοι. Sic enim bene *Salmastius* pro κόσμυβοι. Conf. quæ notavi supra in Κόσμυβοι.

Κρυσσάτον sc. πλίγρον, textura catenæ instar facta. חֲצוֹצֶת occellatio, Pf. XLIV, 15. חֲצוֹצֶת plur. Exod. XXVIII, 14.

Κτάσσειν, acquirō, emo, possideo. כָּעַל dominor, Ef. XXVI, 13. כָּעַל dominus, Prov. XVI, 22. יָרָה gigno, Prov. XVII, 22. נָשָׂה hereditas, Jer. XXXII, 8. תָּקַף capio, Ezech. V, 1. כָּרָה vendo, Ezech. VII, 13. חֲקִירָה acquisitio, Lev. XXVII, 22. נָחַל Ef. LVII, 13. Jer. XVI, 18. חֲקִירָה חֲקִירָה חֲקִירָה simulacrum zeli ad zelotypiam provocans, Ezech. VIII, 3. חֲקִירָה Gen. XII, 5. חֲקִירָה Gen. XXXIII, 19. ἔκτιστο τὴν μερίδα τῷ ἀγρῷ — ἔκατο ἀμνῶν, pro ἀπὸ ἑκατο ἀμνῶν, emebat partem agri centum agnīs. Conf. Gen. XLVII, 19. ubi ἑκατο additur. Vid. & Genes. XXXIX, 1. XLIX, 30. Jos. XXIV, 33. & conf. Sir. LI, 33. Act. XXII, 28. חֲקִירָה possessio, Gen. XXXVI, 6. רָכַשׁ Gen. XII, 5. XLVI, 6. *Hefychius*: Κτησάμενος, λαβὼν, ἔχων. Κτησάμενος, accipiens, habens.

Κτείνω, occido, interficio. הָרַג removeo, Prov. XXV, 5. הָרַג occiso, Prov. XXIV, 11. חָרַב Aqu. Sym. Psalm. CXXXVIII, 19. חֲרִיבוֹת plur. gladii, Al. Ef. XXI, 14. κτενομέλιον. *Hefych.* Κτείνω, φονεύω, ἀμαρτῶ. Κτείνω, occidit, & medio tollis.

Κτενι-

Κτενισός, peñtinatus. קטרש plur. serica præstantissima, Sym. Ec. XIX, 9. κτενισόν.

Κτήμα, possessio, res possessa, bonum, facultates, ager. קח substantia, Prov. XII, 28. κτήμα δὲ τίμιον αἵμα καθαρόν, res autem pretiosa vir purus. Conf. Sap. VIII, 5. Sir. LI, 29. כרם vinea, Prov. XXXI, 16. Of. II, 15. כרם vinitor, Joël. I, 11. הלח Job. XX, 29. XXVII, 13. אגר ager, Prov. XXIII, 10. Conf. Sir. XXVIII, 27. XXXVI, 25. & Act. V, 1. 3. Hesychius: κτήματα, πάντα τὰ ὑπάρχοντα. Κτήματα, omnes facultates.

Κτήνος, jumentum, pecus, bestia, famentum, grex. להק tentorium, Gen. XIII, 15. בגד vestimentum, Ezech. XXVII, 20. בהמה bestia, Gen. I, 25. II, 20. & alibi sæpissime. בקר Exod. XXII, 5. Num. XX, 8. בקר bos, Jer. XXXI, 12. גבה collis, Job. XV, 7. ubi tamen pro κτηνών legend. videtur βαιών. Conf. Prov. VIII, 25. הנה animal, Lev. XI, 2. בקה possessio, it. pecus, Gen. XXVI, 14. κτήν προβάται, καὶ κτήν βοῶν greges ovium, & armentum boum. Vid. & Deut. III, 19. Jos. I, 14. Hesychius: Κτήν, βοσκήματα. Κτήν, greges. κρη grex, oves, Gen. XXX, 44. XXXI, 43. קנה possessio, Jos. XIV, 4. קנה substantia, Num. XVI, 32. שב part. a שוב revertens, Ezech. XXXV, 7.

Κτηνοτρόφος, jumenti pastor. בקה pecus, Gen. IV, 19. Num. XXXII, 4. בקה שנה viri pecudum, i. e. pecuarii, Gen. XLVI, 33. 35.

Κτηνώδης, jumento similis, brutus. הבה plur. bestia magna, Pf. LXXII, 22. κτηνώδης γὰρ ἐγενόμην παρὰ σοί, brutus enim eram apud te. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κτηνώδης, ἀλογώτερος κτήν γὰρ λέγονται τετραπόδα. Κτηνώδης, irrationalior. Κτηνὴ enim quadrupedes.

Κτηνώδης, jumenti more. הבה Sym. Pf. LXXII, 23.

Κτήσις, possessio, opes, divitiæ. קנה Gen. XXIII, 4-9. קנה scaturigo, Sym. Jud. I, 15. קח substantia, Prov. I, 13. קח κτήν αὐτῶν τὴν πολυτιμὴν καταλαμβάνουσα, opes ejus pretiosas auferamus. Vid. & Prov. VIII, 18. & conf. Bar. III, 10. Hesychius: Κτήσις, πλείως. Κτήσις, divitiæ: קנה Sym. Deut. XVIII, 8. קנה acquisitio, Gen. XXIII, 18. Jer. XXXII, 11. בקה Gen. XLIX, 31. Par. XXVIII, 1. Ecclef. II, 7. Ezech. XXXVIII, 13. קנה Pf. CIII, 25. Prov. IV, 7. קנה substantia, Gen. XLVI, 6. קנה infin. a שח Lev. XX, 24.

Ἔτις πῆσιν παραλαμβάνω, in possessionem accipio, πάρω, acquirō, Jer. XXXII, 7.

Κτίζω, creō, exstruo, paro, instituo, ordino. καὶ Deut. IV, 32. Πρ. L, 11. Εβ. XLV, 7. רבֹּי fundo, Exod. IX, 19. רָצַף formo, Εβ. XXII, 11. XLVI, 11. רָצַף sto, Πρ. XXXII, 9. פָּנַח facio, Εβ. XI, IV, 2. פָּנַח paro, Gen. XIV, 19. Prov. VIII, 22. Posteriori loco ita: Κύριος ἐκτίσας μοι ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα αὐτοῦ, Dominus paravit me initio viarum suarum ad opera sua. Conf. Sir. I, 4. 8. & XXIV, 10. כָּנַח habito, Lev. XVI, 16. ὁτὼ ποιήσεις τῇ ὁμοιότητι τῇ ἐκτισμῶν αὐτοῖς, ita facies tabernaculo illis exstruendo. 3 Εβδ. IV, 53. κτίσαι τὴν πόλιν, exstruere urbem. Conf. Cl. Elfenetum ad Heb. IX, 11. p. 361. Sir. VII, 16. γινώσκω ὅτι ὑψίστου ἐκτισμὸν, agriculturam a deo institutam. Sir. XXXVIII, 1. 12. καὶ γὰρ αὐτὸν ἔκτισεν ὁ Κύριος, nam & Deus illum (medicum) instituit, ordinavit. Hefychius: Κτίσαι, ἰδρύσαι, οἰκίσαι, ἀρξάμεναι. Κτίσαι, fundare, habitare, initium facere.

Κτίσις, creatio, creatura, structura. πάρω possessio, pecus, 2 Par. XIV, 15. ubi tamen rectius al. pro κτίσειν habent κτίσιν. שֹׁכֵר substantia, Εβδ. VIII, 21. sed hic rursum pro κτίσει legend. videtur κτίσι. כָּנַח possessio, Al. Πρ. CIII, 25. κτίσις pro κτίσις. Judith. XVI, 11. σοὶ δὲ λουσάτω πᾶσα ἡ κτίσις σου, tibi serviat omnis creatura tua.

Κτίσμα, creatura. Sap. IX, 2. XIII, 5. Sir. XXXVIII, 45. Hefychius: Κτίσμα, ποίημα, οἰκοδόμημα. Κτίσμα, opus, aedificium.

Κτίτης, creator. καὶ Sym. Εβ. XLIII, 15. ρῦξ rupes, 2 Reg. XXII, 32. Vid. & Judith. IX, 13. 2 Macc. I, 24. Hefychius: Κτίτης, ποιητής, πλάτης. Κτίτης, factor, conditor.

Κτόπος, fragor, sonitus. ῥῖν Aqu. Job. XXXVIII, 25. κτόποι φωνῶν, fragorem tonitruum. Sym. Job. XXVIII, 26. αἶς κτόποι. Sap. XVII, 19. κτόπος ἀπῆλθῃς καταρρίπτουμένων πέτρων, sonitus horrendus lapidum dejektorum. Hefychius: Κτόπος, ψόφος, βορρῆ. Κτόπος, stridor, tonitru.

Κύαθος, cyathus, scyphus. ἡνριν plur. scopulæ, Exod. XXV, 29. καὶ τὴν κύαθον, in οἷς σπίνους ἰν αὐτοῖς, & cyathos, quibus libabis. Vid. & Exod. XXXVII, 16. Jer. LII, 16. Gloss. in Oðateuch. Κύαθος, ἀντλητήρια, σκυφάκια. Legend. videtur σκαφιόλια vel σκαφιώλια. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κύαθος, ἀντλητήρια. Idem: Κύαθος, σκαφιόλια. Hefychius: Κύαθος, σκαφιόλια, ὡάρια σιδιρᾶ, οἷα κύαθος, διχνοται δὲ ὕγρῳ τινὲς ὑγγίας δύο. Κύαθος, parva vasa ad scapha for-

formam facta, ovula ferrea cyathi formam habentia. Capiunt vero humidi uncias duas. Chrysostomus in Caten. Ghisler. in Jer. p. 929. Τὸς κύαθους τὰ μικρὰ ξίσια ληγνί, ἐν οἷς ἐλάμβανον τῶν μεγάλων ἀγγείων τὸν οἶνον. Cyathos parva sextaria vocat, quibus vinum ex magnis vasīs haustum continebant.

Κύαμος, faba. הַבּוֹ 2 Reg. XVII, 28. Ezech. IV, 9.

Κυβερία, gubernatio. כּוֹנְנִיחַ consilia prudentia, Prov. XII, 5. Vid. & Sap. X, 4. XIV, 6.

Κυβέρνησις, gubernatio, intelligentia, consilium. כּוֹנְנִיחַ plur. consilia, Prov. I, 5. ὁ δὲ τοῖσιν κυβερνήσιν κτήσεται, prudens autem intelligentiam acquireret. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυβέρνησις, φρόνησις. Κυβέρνησις, intelligentia. Glossa inedita in Prov. Salom. Κυβέρνησις, ἐπιστήμη τῶν πραγμάτων. Κυβέρνησις scientiam rerum agentiarum. Prov. XX, 21. κυβερνήσιν δὲ γί-νεται πόλεμος, consiliis autem bellum geritur. Vid. & Prov. XI, 14. XXIV, 6. Hefychius: Κυβηρίσις, πρῶτος-ται ἐπιστήμη, (sic enim legend. pro ἐπιστάμῃ. Vid. Cl. Alberti not. ad Gloss. Græc. N. T. p. 132.) καὶ φρονήσις, Κυβηρίσις, provida scientia, & consilia. Conf. 1 Cor. XII, 28.

Κυβερνήτης gubernator, navis rector. כּוֹנַן nauclerus, Ezech. XXVII, 8. 27. 28. כּוֹנַן cubans, Prov. XXIII, 34.

Κυβερισμός, gubernatio. קָרַח dilaceratio, Aqu. Nah. III, 1.

Κῦβος, cubus, tessera. כּוֹנִי orbis, annulus, Esth. I, 6. כּוֹנִי gleba, Job. XXXVIII, 38. Hefychius: Κῦβος, πᾶς τετραγώνος. Κῦβος, omne quadratum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κῦβος, πᾶς τετραγώνος ψῆφος. Κῦβος, omnis calculus quadratus.

Κυδομός, tumultus, turba, it. tonitru. כּוֹנִי קוֹלִי fulgetrum tonitruum, Job. XXXVIII, 25. ὁδὸν κυδομῶν, viam tonitruum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυδομών, (leg. Κυδομῶν) βροντῶν. Κυδομῶν, tonitruum. Idem: Κυδομὸς, θόρυβος, ταραχὴς. Κυδομὸς, turba, tumultus. Hefychius: Κυδομῶν, (scrib. Κυδομῶν) θορύβων, ταραχῶν.

Κῦδος, gloria. כּוֹנִי onus, Est. XIV, 25. Hefychius: Κῦδος, (scrib. Κῦδος) δόξα, ἀριστεία, δύναμις, τιμή, ἀρετή, Κῦδος, gloria, virtus, victoria, honor, fortitudo. Suidas: Κῦδος, γὰρ. δυνάμις. δόξα. φήμη. Κῦδος, animi elatio. potentia, gloria, fama.

Κύνω, gravis, gravidus, pragnans sum. כּוֹנִי plur. remotiones, Sym. Est. LXIV, 6. כּוֹנִי, הררר concipio, Al. Pl. VII, 15. כּוֹנִי. Hefychius: Κύνω, ἰγκυμονῶ, ἐν γαστρὶ ἵχει. Κύνω, gravis est, in utero habet.

Κύστις, conceptus. הָרִין Ruth. IV, 13. הָרִין Sym. Theod. Gen. III, 16. κύστις.

Κυθρέγυμλος, labrum rotundum. כִּיּוּר 3 Reg. VII, 38. juxta Cod. Alex. ἐπίηται δίκαια κυθρέγυμλος. Κυθρέγυμλος etiam scribit Josephus Ant. Jud. Lib. VIII. c. 3. p. 425. Ita etiam Theodoretus in 3 Reg. observante Eruditissimo Hudsono not. in Joseph. Alii autem χυθρέγυμλος pronunciant. Vid. infra in Χυθρέγυμλος. Vox autem originem procul dubio ducit a כִּיּוּר & גלל in orbem volvere. Unde etiam גל Zach. IV, 2. est vas concavum & rotundum. Et γαῦλος, gaulus, juxta Festum, genus navigii pæne rotundum. Conf. Bocharti Chan. L. II. c. 11. p. 819.

Κυκῶν, tumultor, res misceo, turbo. רגש Sym. Psalm. II, 1. εἰς τί ἴθνη κυκῶ; cur tumultuantur gentes? Suidas: Κυκῶ. παράγλυ. Κυκῶ. turbat.

Κύκσις, tumultus, perturbatio. רגש Sym. Ps. LXIII, 6.

Κυκλεύω, converto, gyro. כבֿהּ hiph. a כבֿב Sym. 2 Reg. V, 23. κύκλιστος.

Κυκλῶν, in circuitu, circumcirca. כבֿב circuitus, Sym. Job. XXXVII, 12.

Κυκλῖς. Vid. Κιγκλῖς.

Κυκλόθεν, idem. כסביב a circum, i. e. circumquaque, Jos. XXI, 46. XXIII, 1. כסביב transitus, Es. XXX, 32. כסביב & in plur. כסביבות circuitus, circum, Jud. II, 14. 3 Reg. XVIII, 32. 2 Par. IV, 2. כסביב כסביב Ezech. XL, 17. XLIII, 12. כסביב כסביב Ezech. XLI, 5.

Κύκλος, circulus, orbis. כבֿב pih. Jer. LII, 18. כסביב & plur. כסביבות Deut. XIII, 7. 1 Par. XI, 8. Eccles. I, 6.

Κύκλω, pro ἐν κύκλω, in circuitu, circum. Vid. Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 318. ארץ Job. XIX, 8. הָרִין infin. hiph. a הָרִין circumdando, Jos. VI, 11. περιουθῶσα ἡ πόλις τῇ πύλιν κύκλω, circumiens arca urbem in circuitu. קוֹרִי sinus, Ezech. XLIII, 17. כסביב superne, Es. VI, 2. כסביב circuitus, 3 Reg. VI, 28. כסביב a circum, Num. XVI, 24. Job. I, 10. Ezech. XVI, 56. נכבֿ niph. a כבֿב Jer. XXXI, 39. כסביב & in plur. כסביבים masc. & כסביבות faem. Gen. XXXV, 5. ἐπὶ τὰς πόλεις τὰς κύκλω αὐτῶν, pro ἐν κύκλω αὐτῶν ἔστας, vel κείμενας, super civitates in circuitu illorum jacentes. Similiter Luc. IX, 12. εἰς τὰς κύκλω κώμας. Vid. & Marc. VI, 36. & ad h. l. Auctores citatos Wolfio p. 468. כסביב Ezech. VIII, 10. 17. XL, 5.

Ky:

Κυκλῶν, circumdo, circumeo, cingo, oberro, oberrare facio. **קִיקֵה** hiph. a **קִי** 4 Reg. XI, 8. 2 Par. XXIII, 7. *Theod.* Lev. XIX, 27. **מִקֵּה** castrametor, Es. XXIIX, 3. **מִקֵּה** Job. XIX, 12. **מִקֵּה** : **מִקֵּה** : **מִקֵּה** : **מִקֵּה** Kal, niph. pih. & hiph. Gen. II, 13. **κυκλῶν πᾶσαι τὰ γῆν Ἀιθιοπίας**, *circumiens omnem terram Æthiopiae*. Exod. XIII, 18. **ἐκύκλωσεν ὁ Θεὸς τὰς λαοὺς ὁδοῖς**, pro **καθ' ὁδοῖς**, *oberrare faciebat Deus populum in via*. Jos. VI, 3. **κυκλώσας τὴν πόλιν**, *circumdo urbem*. Vid. & v. 4. 15. Jud. XI, 18. 2 Reg. XXII, 6. **ὁδοῖς θανάτου ἐκύκλωσάν μοι**, *vincula mortis circumdederunt me*. 4 Reg. III, 9. **ἐκύκλωσαν ὁδοῖς ἡμεῶν**, *oberrabant in via septem dierum*. Vid. & Zach. XIV, 10. & conf. 1 Macc. XIII, 20. Ps. CXVII, 10. **πάντες τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν μοι**, *omnes gentes cinxerunt me*. Vid. & v. 11. 12. Cant. III, 2. **κυκλώσω ἐν τῇ πόλει**, *circumibo in civitate*. Vid. & v. 3. **מִקֵּה** & plur. **מִקֵּה** 2 Reg. XXIV, 7. Ps. XXVI, 11. **מִקֵּה** re-vertor, 3 Reg. XXII, 32. **מִקֵּה** parma, Ps. XC, 5. **מִקֵּה** excidium, *Incert.* Exod. XXVIII, 2. **מִקֵּה** irruo, Job. I, 17. **מִקֵּה** effundo, Es. XXXVII, 33.

Vid. alibi **Ὀπλῶν κυκλῶν**.

Κύκλωμα, circuitus. **מִקֵּה** festio, Cant. II, 17. **מִקֵּה** & **מִקֵּה** Job. XXXVII, 12. Ps. CXXXIX, 10. **מִקֵּה** Ezech. XLVIII, 35. **מִקֵּה** linea, regula, 2 Par. IV, 2.

Κύκλωσις, circuitio, circuitus. **מִקֵּה** Sym. Ps. LXV, 11.

Κύκνος, cygnus, olor. **מִקֵּה** ciconia, Sym. Job. XXXIX, 13. **מִקֵּה** noctua, Deut. XIV, 16. **מִקֵּה** meops, Lev. XI, 18.

Κυλίαιον, caliculus, parvus calix. **מִקֵּה** *Aqu.* Ecclef. II, 2. Vid. & Esth. I, 7. ubi pro hac voce nihil extat in Hebr. textu.

Κύλιξ, calix, poculum. **מִקֵּה** *Aqu.* Ecclef. II, 8. *Hesychius*: **Κύλιξ**, **κοτύλη**, **ποτήριον**. **Κύλιξ**, *cotyla*, *poculum*. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Κύλιξ**, **ποτήριον**, **φιάλη** **Κύλιξ**, *poculum*, *phiale*.

Κυλισμός, volutatio. **מִקֵּה** orbita, *Theod.* Prov. II, 18. **κυλισμός**.

Κυλίω, volvo. **מִקֵּה** Jos. X, 18. 1 Reg. XIV, 33. Prov. XXVI, 27. **מִקֵּה** hiph. ab **מִקֵּה** premo, Amos. II, 13. **מִקֵּה** niph. *luctor*, *Aqu.* Sym. Gen. XXXII, 24. **ἐκυλίετο**. **מִקֵּה** hithp. *verto me*, Jud. VII, 13. **מִקֵּה** hithp. *tanquam vexillum erigor*, Zach. IX, 16. **מִקֵּה** revertor, Prov. XXVI, 27. **מִקֵּה** deturbo, 4 Reg. IX, 33.

Κῦμα, fluctus. **מִקֵּה** **מִקֵּה** alveus torrentum, Job. VI, 15.

15. לַ Job. XXXVIII, 11. Ef. XLVIII, 18. Jer. XXXI, 37. מים dual. aqua, Job. XI, 16. אַבְיִס abyssus, Exod. XV, 8. *Hefychius*: Κῶμα, ὕδατος ἐκρηγνὸς βίαια. Κῶμα, aquae irruptio violenta.

Κυμαίνω, fluo. ἡπῃ strepo, Ef. XVII, 12. & Jer. VI, 23. θάλασσα κυμαίνουσα, mare fluctuans. *Hefychius*: Κυμαίνουσα, ταρασσουσα, ὀιδώουσα, (sic enim bene *Salmaf.* pro ὀιδώουσα) ὑπερβλύζουσα. Κυμαίνουσα, turbans, tumens, exuberans, ὑγρῇ hithp. commoveor, Jer. XLVI, 7. ὡς ποταμοὶ κυμαίνουσιν ὕδωρ, tanquam fluvii fluctuant aquam. Sap. V, 10. κυμαίνοντι ὕδωρ, fluctuans unda. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυμαίνται, ταρατίζεται, χιμαίνεται. Κυμαίνται. turbatur, tempestate jactatur.

Κυμάτιον, ora, vel coronamentum prominens, ita dictum, quod sinuoso flexu undas fluctuantes referret. Vid. infra Στρεπλὸν κυμάτιον, & conf. *Drusium* ad Exod. XXV, 25. *Hefychius*: Κυμάτια, ταχίλη δια τὸ κυμαίνον, ἧ αἱ ὑπερῶσαι παρὰ τίκτοι καὶ λιθοποιεῖς. Κυμάτια, littora, quod fluctuant; vel prominentiae apud fabros & lapidas. *Cymatii* quoque crebram in *Vitruvio* mentionem esse, docet *Adr. Turnebus*, Advers. L. XXVIII, c. 20. qui etiam ex *Hefychio* in Ἄντιος observat, quod illud aliquando ἀντιός, aquila, vocetur. Alias etiam γῆρας, γῆσα, & γῆσαν dicebatur. Vid. supra in Γῆρας.

Κυμβαλίζω, cymbala pulso. מְחַלְחֵל dual. tintinnabula, Neh. XII, 27.

Κύμβαλον, cymbalum. מְחַלְחֵל plur. sifra, 2 Reg. VI, 5. מְחַלְחֵל dual. 1 Par. XIII, 8. XV, 16. 2 Par. V, 11. Ef. III, 10. מְחַלְחֵל Pl. CL, 5. מְחַלְחֵל pandura, instrumentum Musicum trium chordarum, 1 Reg. XVIII, 6. *Hefychius*: Κύμβαλον, βακῦλιον, βαβύλιον, (leg. βακῦλιον, βακῦλιον) ἴδιος ὄργανον μουσικῶν. Κύμβαλον, cymbalum, baculus, species instrumenti Musici. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κύμβαλον, βακῦλιον, βακῦλιον. *Suidas*: Βακῦλιον, κύμβαλον. Plura de hoc instrumento Musico vid. apud *Cel. Lamptum* in pec. scripto de Cymbalis Ver. & Comm. in Pl. XLV, p. 26. & *Elliffi* Comm. de Cymbalis, Fortuitis ejus Sacris, ἀντιστοιχίας *Roterodami* 1727. editis, adjectum, nec non *Bibl. Brem. Class. I. p. 67. seq.*

Κύμινον, cuminum. כִּמְוִן Ef. XXVIII, 25. 27.

Κυνηγίτης, venator. כלב canis, *Theod.* Psalm. XXI, 17. κυνηγίται.

Κυνήγιον, venor. דָּב venatio, Gen. XXV, 27.

Κυνήγιον,

Κυνέγιον, venatio. Sir. XIII, 21.

Κυνήγος, venator. כלבי Calebita, (derivant a כלב canis.)
1 Reg. XXV, 3. יד venatio, Gen. X, 9.

Κυνικός, caninus. כלבי Al. 1 Reg. XXV, 3. Lex. Cyrilli
MS. Brem. Κυνικός, γλοσσώδης. Κυνικός, dicax.

Κυνοκέφαλος, cynocephalus, caput canis. כלב ראש Sym.
2 Reg. III, 8.

Κυνόμυια, musca canina. כרב mixtura insectorum, Exod.
VIII, 21. 22. 24. Pf. LXXVII, 50. CIV, 30. Hesychius:
Κυνόμυια, ἀνιδής καὶ ἰταμή καὶ θρασυία. τοιαῦτα γὰρ τὰ ζῷα ὁ
κύων καὶ ἡ κυνόμυια. (Schrevelius in not. & Bochartus Hier.
P. I. L. II. c. 56. p. 689. & P. II. L. IV. c. 15. p. 1562.
legend. cenfent καὶ ἡ μύια, & bene quidem. Vide Hesychium in Κυνόμυια) Κυνόμυια, imprudens, inverecunda &
audax. Talia enim animalia, canis & musca. Conf. Philo-
nem de Vit. Mos. p. 622. & Bonfrerium in Exod. I. c.
p. 379.

Κυοφορέω, foetum gesto, pragnans sum. חסמל foem. ple-
na, Ecclef. XI, 5. ἢ γαστρί τῆς κυοφορέου, in utero gravi-
da. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κυοφορέου, ἐγκυμονήσας. Κυο-
φορέας, gravida.

Κυπαρίσσιος, cupressinus. כרמל plur. cedrata, cedrinæ
capfæ, Ezech. XXVII, 24. κυπαρίσσια sc. ξύλα, cupressina
igna. כרם pinguedo, 3 Reg. VI, 22. Neh. VIII, 17.

Κυπαρίστος, cupressus. ארז cedrus, Job. XL, 12. Ezech.
XXVII, 5. XXXI, 3. כרם 4 Reg. XIX, 23. Ef. XXXVII,
24. XLI, 19. Incert. Pf. CIII, 17. כרם Cant. I, 16. Vid.
& Sir. XXIV, 14. L, 11.

Κυπριάρχης, Cypri præfectus, 2 Macc. XII, 2.

Κυπρίζω, germino, floreo. כרם uva prima, Al. Cant.
II, 12. αἱ ἀμπέλαι κυπρίζουσai, (Francof. male κυπρίζουσai.)
vites florentes. Hesychius, Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem.
Κυπρίζουσai, (Suid. vitiofe Κυπρίαζουσai) αἰθρ-αι. Κυπρί-
ζουσai, florentes. Vid. & v. 15. Deductum verbum hoc no-
tante Cl. Kuster ad Suid. a nomine κύπρις, quod præter
alia etiam florem significat Eustathius ad Odvff. p. 227. Ed.
Baf. Ὀμφακίς αἱ τὸ αἶθος ἢ τὴν κύπριον μεταβάλλουσai quem lo-
cum observavit Sopingius ad Hesychium. A κυπρίζω autem
descendit κυπρισμός, quod itidem florem notat. Vide eun-
dem Eustathium ad Il. P. pag. 1095. 24.

Κυπρισμός, germinatio. כרם Cant. VII, 12.

Pars II.

K k

Κύπρις.

Κύπριος, cyprinus. כפר *Al. Cant. I, 13.*

Κύπρος, cyprus, arbor odorata. כפר *Cant. I, 13:*

Κύπσω, inclino me, pronus sum, incurvo me. נָחַר pro-
sterno me, 3 Reg. XVIII, 42. Ἰκνύσῃ ἰσὶ τῆς γῆς, *inclinabos
se in terram.* הִשְׁפִּיל hiph. Sym. Ef. XXV, 12. κύψω. כָּנַר
procumbo, Ef. XLVI, 6. קָרַר verticem inclino, Gen.
XLII, 28. κύψαντες προσκύνησαν αὐτῷ, *inclinantes se adora-
bant illum.* Vid. & Exod. IV, 31. XII, 27. 1 Reg. XXIV,
9. Ἰκνύσῃ Δαβὶδ ἰσὶ προσώπου αὐτοῦ, *inclinabat se David in fa-
ciem suam.* Vid. & 1 Reg. XXVIII, 14. 3 Reg. I, 31.
2 Par. XX, 19. חָשׁ humilis, Job. XXII, 20. אֲנִי incurvo
me, Ef. LI, 23. חָשׁ idem, Ps. IX, 33. Ef. II, 9 *Al.*
Ps. XXXIV, 17. ἰκέλευ. Baruch. II, 13. ὁ βαδίζων κύψῃ
καὶ δαδύῃ, *quod incedit humiliatum & infirmum.* Inde apud
Hezychium: Κύψῃ, (vulgo male Κύψῃ) ταπεινύμενος. Κύ-
πῃ, humiliatum. Idem Κύψῃ, κάμψῃ, ἰαυτὸν κλίνει. Κύ-
πῃ, *flectit seipsum, inclinat.*

Κυρία & κυρία, dominatio, dominium, potestas, poten-
tia. כִּסֵּל Dan. XI, 3. κυριόσθαι κυρίας πολλῆς (subaudiend-
um videtur πάντα) *dominabitur cum potestate multa.* Ibid.
v. 5. κυριόσθαι κυρίας πολλῆς (hic subintelligendum videtur
πάντα) *dominabitur potestate multa.* כִּסֵּל infin. Dan. XI, 4.
כִּסְלָה part. saem. Ef. XL, 10. Κύριος μετὰ ἰσχύος ἔρχεται,
καὶ ὁ βραχίονας μετὰ κυρίας, *Dominus cum robore venit, & bra-
chium cum potentia.* *Hezychius*: Κυρίας, τῆς κατὰ φύσιν ὑπαρ-
χούσης δυνάμεως. Κόπας, *potentia, quæ ex natura existit.* Sic
& Lex. Cyrilli MS. Brem. & Suidas: Κυρία, ἡ κατὰ φύσιν
ὑπάρχουσα δύναμις. כִּסְלָה Chald. Dan. IV, 19. ἡ κυρία σε
ἐν ταῖς πέρι τῆς γῆς, *dominium tuum in fines terræ.* Vid. &
Dan. VI, 26. Drac. v. 6. ἔχοντα πάσης σαρκὸς κυρία, *ha-
bentem omnis carnis sive in omnia animantia dominium.* Sui-
das: Κυρία, ἡ ἰξυρία. Κυρία, *potestas.*

Κυρία, domina. כַּעֲלָה 3 Reg. XVII, 17. נְהִירָה, Gen.
XVI, 4. 8. 4 Reg. V, 3. Ef. XXIV, 2. נְהִירָה augusta,
regina, Sym. Jer. XIII, 18. תִּי קַרְיָה.

Κυρίως, dominor, vim exerceo. אָרַן Dominus, *Aqu.*
Jof. III, 11. נְהִירָה augusta, regina. *Aqu.* Jer. XIII, 18.
תִּי קַרְיָה. קָרַר semen, Num. XXIV, 7. קַרְיָה καὶ hiph.
ποσίδεο, *possidendum do.* Exod. XV, 9. Jer. XXX, 5.
כִּסֵּל 2 Par. XX, 6. ἐν κυριότητι πάντων τῶν βασιλειῶν, *tu do-
minaris omnibus regnis.* שְׂפָתַי scipio, Num. XXI, 18. נָשׂא
exigo, Ef. XIV, 2. לְפָנַי coram facie, 2 Par. XIV, 7.
בְּקֶרֶךְ in medio, Exod. VIII, 22. 3 Reg. IX, 23. קַרְיָה

ῥησύνετε ἐν τῷ λαῷ, *dominantes populo*. 77 Jer. II, 31. ἢ κυρίου θρόνον, *non dominum in nos patiemur*. 78 Chald. Dan. III, 28. ἢ ἐκκυύσας τὸ πῦρ τῷ σώματι αὐτῶν, *non dominum vel vim exercuit ignis in corpus illorum*. Dan. VI, 24. ἢ ἐκκυύσας αὐτῶν οἱ λέοντες, *usque dum vim exercerent in suos leones*. 79 Chald. Dan. IV, 22. 29. V, 23.

Κύριος, *adjecit. ratus, sancitus*. 1 Macc. VIII, 30. ὁ ἰδὼς προσέειπεν ἢ ἀφίλωσιν, ἴσας κύρια, *quæcunque addiderint, vel demserint, rata erunt*. Suidas: Κύριος, κυρίως ὁ καχερμῆσιος, καὶ βασιλεὺς. Κύριος, *proprie decretus, statutus, ratus*.

Κύριος, *substant. Dominus, herus*. 77 ארני & in plur. ארנים Gen. XVIII, 12. ὁ δὲ κύριος μὲν προσεβύτητος, *dominus autem meus proveñtiori ætate*. Gen. XIX, 2. ἰδὼ κύριοι, ἐκκλησία εἰς τὸν οἶκον τῶν παίδων ἡμῶν, *ecce domini, divertite in domum servi vestri*. Gen. XLII, 10. ἔχ' ἐν κύριῳ, *neutiquam domine*. Gen. XLII, 30. 31. ὁ κύριος τῆς γῆς, *dominus terræ*. 1 Reg. XXIV, 9. κύριον βασιλεῦς, *domine rex*. אדוני Adonai; sic Deo tribuitur Gen. XVIII, 3. 27. Exod. IV, 10. V, 22. & alibi sæpius. יהוה ארני 3 Reg. II, 26. Eccl. XXVIII, 16. LXI, 1. Jer. II, 22. אלהי Deus fortis, Num. XXIII, 8. Jos. III, 10. Job. VIII, 3. 5. 13. 20. אלהי sing. Deus, Job. III, 4. IV, 9. 17. V, 17. אלהים plur. idem, Gen. XXI, 2. 6. Exod. III, 4. XIII, 19. & alibi sæpius. ארץ terra, Num. XXII, 13. & in plur. בעלים Gen. XLIX, 23. κύριος τεξενμάτων, *domini sagittarum*, h. e. sagittarii. Exod. XXII, 8. ὁ κύριος τῆς οἰκίας, *dominus domus, sive pater familias*. Vid. & Jud. XIX, 12. 23. & conf. Marc. XIII, 35. & ad h. l. Cel. Wolfium p. 520. & auctores ibi citatos. Ubi discimus, quod & Græci alias patrem familias ita apellent. בעל maritus, Eccl. LIV, 5. בעיר herus, Gen. XXVII, 29. 37. הוא ipse, Deut. XXXII, 4. יה nomen Dei proprium, Psalm. LXXVII, 4. 20. LXXVI, 11. LXXXVIII, 9. & alibi. יהוה itidem nomen Dei proprium, Gen. XI, 5. Exod. III, 4. Lev. IX, 4. & alibi sæpissime. יה & יהוה junctim. Exod. XVII, 16. יהוה דבר verbum Jehovah, 3 Reg. XXII, 6. 2 Par. XVIII, 4. כרא Chald. Dan. II, 47. IV, 17. בעלע petra, *Incert.* Num. XX, 10. עם populus, Eccl. LI, 16. צור rupes, Eccl. XVII, 10. רב magnus, it. magister, 2 Par. XV, 5. שרי omnipotens, sufficiens, Job. VI, 4. 14. XIII, 3. XXII, 3. XXIV, 1. שליט dominator, Dan. IV, 14.

Κύριος κύριος, *dominus dominus*. ארני יהוה Deut. III, 24. IX, 26. & alibi sæpius. יהוה ארני Pf. LXVII, 22. CVIII, 20. CXL, 8.

Ἀδωναι Κύριος, Adonai Dominus. אדוני יהוה Ezech. V, 5. VII, 8. 11. & alibi sæpius. יהוה Ezech. XXV, 17.

Κύριος ὁ Θεός, Dominus Deus. אֲדֹנֵי יְהוָה Es. XXV, 8. Ezech. IV, 14. XIV, 6. & alibi.

Κύριός εἰμι, dominus sum מֶלֶךְ dominor, Exod. XXI, 8.

Κύριον καθίστημι, dominum constituo. חֲשַׁלְתָּ Chald. aph. Dan. II, 38.

Κυρίω, ratum facio, ratum habeo, confirmo. כִּי furgo, sto, Gen. XXIII, 20. καὶ ἐκυρώθη ὁ ἀγρὸς. καὶ τὸ σπήλαιον, ὃ ἦν ἐν αὐτῷ, τοῦ Ἀβραάμ εἰς κτίσιν τάφου παρὰ τῷ υἱῷ Χιτ, & consummabatur ager, & spelunca, quæ in illo erat, Abrahamo in possessionem sepulchri, a filiis her. Vid. & Lev. XXV, 30. Aqu. Gen. XXIII, 17. ἐκυρώθη Conf. Gil. III, 15. כִּי־הִקִּי hiph. Aqu. I Reg. XV, 13. ἐκύρωσα, ratum habui. Alius Codex Symmacho tribuit. Hezechius: Κυρίω, κρατύνω, βεβαιῶ. Κυρῶ, murio, firno.

Κυρτός, curvus, gibbosus. נָנָן Lev. XXI, 10. נָנָן part. accinctus, 3 Reg. XX, 11. Conf. ad h. l. *Lydium de re Milit.* p. 66.

Κύτος, latitudo, cavitas, capacitas, profunditas. חֲזוֹן Chald. aspectus, Dan. IV, 8. τὸ κύτος αὐτῷ εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς, latitudo ejus ad fines terræ. Vid. & v. 18. נָנָן strepitus, Al Pl. LXIV, 7. συνταρασσάτω τὸ κύτος τῆς θαλάσσης, turbans profunditatem maris. Schol. ad h. l. κύτος interpretatur κοίλωμα, πλάτος ἢ βάθος, cavitatem, latitudinem vel profunditatem. Suidas: Κύτος, ὄγκος, χώραμα, βάθος, πλάτος. Κύτος, tumor, capacitas, profunditas, latitudo. Hesychius: Κύτος, σῶμα, ὄγκος, χώραμα, βάθος. Patet inde, quod etiam κύτος scribatur, quemadmodum ita quoque scripsit Hieronymus ad Dan. IV, 8. Conf. *Drusium* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 1217.

Κυψίλη, alveare apum, it. mensura frumentaria. חֲמִשָּׁה acervus, Agg. II, 17. ὅτε ἐμβάλλετε εἰς κυψίλην κριθῆς εἴκοσι σάτα, cum injeceritis in vas frumentarium viginti sata. Gloss. MS. in Proph. Κυψίλην, (scr. Κυψίλην,) κυβερνῶν, ὃ λέγεται ἐγχυρίως γυβίριον. Pro vase frumentario legitur etiam apud *Aristophanem* Pac. v. 629.

ἐπὶ καὶ αὐτῷ λίθον
Ἐμβαλόντες ἐξυμῖμοις κυψίλην ἀπώλισαν.

siquidem & in me lapide
Conjeto vas frumentarium sex medimnos capientem perdiderunt.

Ubi Scholiastes de voce Κυψίλη: Ἐστὶ δὲ εἶδος ἀγγείου ἢ μέτρου διατεκνὸν πυρῶν ἢ κριθῶν. Οὕτως δὲ ἱερταί. διὰ τὸ κεκρυφθῆαι αὐτῷ τῷ ἔλῳ. Ἐστὶ γὰρ σκευὴν. Διαφίξει δὲ πρὸς τὴν κυψίλην

κυψιλίδα, ἥτις ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς ὤσιν ῥύπος, ὃ μόνον δὲ πλεῖται ἵσταται
αἱ κυψίλαι, ἀλλὰ καὶ πικραμίαι. Διὸ λίθω φασὶν αὐτὴν κλη-
θεῖσθαι. Est vero genus vasis vel mensuræ, quod capit triticum
vel horæum. Ita vero dicitur, quod ejus ἵλη, sive splendor,
sit occultatus. differt autem a κυψιλίδι, quæ vox sordis aurium
significat. Non solum κυψίλαι vasa erant plexa, sed etiam
figulina. Unde lapide ait illam (κυψίλαι) fractam esse. Ea-
dem fere inde repetiit Suidas in Κυψίλη ἐκμιδμωτος. Apud
Hesychium etiam Κυψίλαι inter alia exponuntur τὰ σιτηρὰ
ἀγγεῖα, vasa frumentaria.

Κύν, idem quod κύω, concipio, prægnans fio. ἡγη Εβ.
I. IX, 4. κύουσι πόνου καὶ τέκουσιν ἀνομίαν, concipiunt laborem
& pariunt iniquitatem. Vid. & v. 13. ὠνῖ incalesco, coëdo,
Sym. Pl. L, 6. ἐκύνει. ἡγη plur. lactentes; Sym. Gen.
XXVIII, 13. κύουσι.

Κύν, canis. כלב i Reg. XVII, 47. ὡςτὶ κύων ἐγώ εἰμι,
tanquam canis ego sum, h. e. contemptissimus. i Reg. XXIV,
15. ὅπισθω κυνὸς τεθνηκότος, post canem mortuum, h. e. post
hominem longe vilissimum & omnibus viribus orbatum.
Vid. & 2 Reg. IX, 8. XVI, 9. 4 Reg. VIII, 13. Psalm.
XXI, 17. ἐκύλωσάν με κύνης πολλοί, circumdederunt me canes
multi, h. e. homines impudentes & caninæ mordaciæ.
Conf. Cl. Ewaldum Emblem. Sacr. Part. III, p. 70. ὁκυ
compes, Prov. VII, 22. ὥσπερ δὲ βῆς ἐπὶ σφαγὴν ἄγεται,
καὶ ὥσπερ κύων ἐπὶ δισμῶς, sicut autem bos ad mactationem du-
citur, & sicut canis ad vincula. Hesychius: Κύν ἐπὶ δισμῶς,
παροιμία ἐπὶ τῶν ταυτῶν εἰς κολάσεις ἐπιδίδονται. εἰλεῖται δὲ καὶ
βῆς ἐπὶ δισμῶς. Canis ad vincula, proverbium de illis, qui se-
met ipsos ad penas tradunt. Dicitur vero etiam bos ad vincu-
la. In not. ad h. l. citantur Zenob. p. 10. Diog. p. 225.
Bochartus Hier. P. I. L. II. c. 56. p. 694. putat, Prov.
I. c. pro κύων legend esse κύων, quæ vox notat catastæ
genus, qua rei vinciebantur, aut torquebantur, item vi-
rum scelestum, malum & perniciosum. Sed, cum omnes
Codices κύων habeant, eamque lectionem & interpretatio-
nem Chaldaeus, Syrus & Arabs secuti sint, & proverbium
κύων ἐπὶ δισμῶς alias etiam de illis dicatur, de quibus Prov.
I. c. sermo est, imo LXX. etiam, vel aliter, ibi ut alias
sæpissime, pro ὁκυ legere: vel sensum magis quam verba
exprimere potuerint, impetrare a me non possum, ut in sen-
tentiam viri magni discedam.

Κώδιον, pellis ovis. ἡλω missile (est hic nomen piscinæ
Hierosolymis.) Neh. III, 15. εἰς τὸ τείχος κολυμβήθρας τῶν
κώδιων, in murum piscinæ pellium. Judith. XII, 14. ἱσμεν
αὐτῇ

αὐτῇ κατὰ τὴν Ὀλοφίην χαρμὰ καὶ κῶδι, *sternebat illi coram Olopherne humi pelles. Hefychius: Κῶδιον, σκύβαλον, ἢ δέσμα πρὸς βᾶτην χωρίς σώματος. Κῶδιον, exuviae, vel pellis ovis sine corpore.*

Κῶδων, tintinnabulum. *קודדא* Exod. XXVIII, 30. XXXIX, 24. *קודדא* malogranatum, 2 Par. IV, 13. Vid. & Sir. XI, V, 11. *Hefychius: Κῶδων, σάλπιγξ, ἰχθυὶν, κύμβαλον, μίκων, (ita bene Vir doctus G. pro μύκων) κάλυξ. Κῶδων, tuba, instrumentum, quo sonus editur, cymbalum, papaver, rosa clausa.*

Κῶδων, compotatio. *קודדא* potio, convivium, *Esth. VIII, 17. κῶδων καὶ ἐνθουσία, compotatio & latitia. Conf. 3 Macc. VI, 31. Hefychius: Κῶδων, ἄτακτος, μίθυσος, μέγιστος ποτήριον. κιδάμειος, ἴδιος ποτήριον. Κῶδων, inordinatus, ebrietas, poculum unam ansam habens. Vas figulinum, species poculi.*

Κῶδωνίζουμαι, inebrior, compoto. *קודדא* *נשׂי* sedeo ad potandum, *Esth. III, 15. ὁ δὲ βασιλεὺς καὶ Ἀμάν ἐκῶδωνίζοντο, rex autem & Aman inebriabantur. 3 Esd. IV, 63. ἐκῶδωνίζοντο ποτὰ μουσικῶν καὶ χαρᾶς, compotabant cum musicis modulis & gaudio. Hefychius: Ἐκῶδωνίζοντο, εἰς τὰ μεγάλα ἵπνου, ἐμεθύσκοντο, ἰχίριον. Ἐκῶδωνίζοντο, ad magna bibebant, inebriabantur, choras instituebant. Idem: Κῶδωνῆσαι, (leg. Κῶδωνῆσαι ex Suida & Schol. *Aristoph. Equ. p. 223. & Pac. p. 476.*) μεθύσαι. Κῶδωνῆσαι, inebriare. Sed vid. Gloss. Brem.*

Κῶκυτις, planctus, lamentum. *קודדא* Sym. P. CXLIII, 14. 3 Macc. VI, 32. *διμαργάντι πάσαι καὶ κῶκυτον ἀπυσάμηναι, & luctum omnem & planctum deponentes. Conf. Euripidem Supplic. v. 721. Hefychius: Κῶκυτις, κοπιτις, θρήνοι, ὀδυρμός. Κῶκυτις, planctus, lamentum, fletus. Vide & Suidam in h. v.*

Κῶλια, perna. *קודדא* 1 Reg. IX, 24. Conf. quæ *Hoeschelius* ex *Photii* Epist. notat ad *Phrynichum* v. *Κῶλύφιος* p. 27.

Κῶλον, membrum, os. *קודדא* offendiculum 2 Par. XXVIII, 23. ubi tamen alii pro κῶλον rectius σκῶλον. *קודדא* cadaver, Lev. XXVI, 30. Num. XIV, 29. Es. LXVI, 24. *Hefychius: Κῶλα, πόδες, σκέλη, ὀσᾶ, μύλα, κερκίδες. Κῶλα, pedes, crura, ossa, membra, internodia.*

Κῶλυμα, impedimentum, it. lignum in carcere, quo captivorum pedes constringeantur. *קודדא* cippus, Job. XIII, 27. *קודדא* plur. diversa genera, *Incert. Lev. XIX, 19. Theod. Deut. XXII, 9. Cel. Montfauconus Lexic. ad Hexapl. Orig. ad hanc vocem notat: Videtur Theodotio nonnisi ex afinitate Hebraicæ vocis adductus fuisse, ut verteret κῶλυμα, nisi hæc vox Græca librarii vicio inducτα fuerit. Nam si Theodotio κῶλυμῳ reddiderit, hanc vocem facile librarii in κῶλυμα mutarent.*

Κῶ-

Καλόν, prohibeo. וקח capio, Sym. Pf. LXXXVI, 4. ἀνά-
λυν, ושיח hiph. a ושיח amoveo, Mich. II, 4. ושיח hiph.
a ושיח reverti facio, Es. XXVIII, 6. כלה Gen. XXIII, 6.
Exod. XXXVI, 6. Pf. XXXIX, 12. CXVIII, 101. Ezéch.
XXXI, 15. ונניח 1 Reg. XXV, 26. 2 Reg. XIII, 13. ונניח
niph. humilio me, 3 Reg. XXI, 28. ונניח Job. XII, 16.

Κομάρχεις, vici præfectus. קרי Esth. II, 3. Lex. Cyrilli
MS. Brem. Κομάρχεις, οἱ τῶν κομῶν ἀρχοντες. Κομάρχεις,
vicorum præfecti. Phavorinus: Κομάρχεις, ὁ τῶν πόλεων ἀρ-
χων. Κομάρχεις, urbium præfectus.

Κώμη, vicus, pagus, castellum, oppidum. כנני plur. ex
כנני filii, Job. XXXVIII, 32. כנני plur. ex כנני filia, Num.
XXI, 2. Jos. XV, 45. 47. XVII, 11. 1 Par. II, 23. כנני
plur. villa, Jos. XIII, 30. 1 Par. II, 23. כנני atrium, i.
villa, Jos. XV, 31. 36. XVI, 9. כנני castellum, 1 Par.
VI, 54. αὗται αἱ κατοικίαι αὐτῶν ἐν ταῖς κώμαις αὐτῶν, hæc
habitalia eorum in castellis eorum. Conf. Matth. IX, 35.
X, 11. & Luc. V, 17. ubi *Vulgatus* τὰς κώμας castella in-
terpretatur, nec male quidem, iudice B. *Raphelio* in Not.
Polybian. p. 58. quia sic oppida minuta, sed mœnibus cin-
cta, appellantur. Quod etiam idem Vir Doctissimus contra
H. *Stephanum* ex *Arriano* probat. Vide & *Wolffium* ad Matth.
IX, 35. p. 172. Sic etiam mox videbimus, quod aliquan-
do κώμη apud LXX. Hebr. קרי & קרי respondeat. קרי
1 Par. XXVII, 25. Cant. VII, 11. קרי urbs, Jos. X, 37.
XV, 9. Es. XLII, 11. קרי civitas, Jos. XLIX, 24. *Hes-
ychius*: Κῶμαι, ἀγυιαί, ῥύμαι. Κῶμαι, vici, viæ. Idem:
Κώμη, ἀμφοδον, χωρίον. Κώμη, bivium, vicus. Glossæ Κώ-
μη, villa, castellum, vicus. De origine hujus vocis. vide
Stephanum Byzantinum v. Κώμη, & quæ inde repetit *Relan-
dus Palæst.* L. III. p. 516.

Κῶμος, comessatio, seu convivium lascivum & immode-
ratum, in quo joci impudici, cantilenæ sædæ, & saltationes
ab honestate remotæ obtinebant. Sap. XIV, 23. 2 Macc.
VI, 4. Gloss. MS. in San. Sal. Κῶμος, ἐγκλισμός. Κῶμος,
saltationes. *Hesychius*: Κῶμοι, ἀσέλῃ ἄσματα ποικίλα, συμ-
ποσία, ᾠδαί. Κῶμοι, lascivæ & meretriciæ cantilena, convi-
via, cantiones. Lex. Cyrilli MS. Brem. Κῶμοις, συμποσίαις,
ᾠδαῖς, μεθυστικαῖς. *Ambrosius* ad Rom. XIII, 13. Κῶμοι
sunt luxuriosa convivia, quæ aut collatione omnium celebra-
ntur, vel vicibus solent a contubernalibus exhiberi, ut neminem
pudeat illic aliquid inhonesti dicere aut facere. Plura de hac
voce vid. apud *Lamb. Bos* ad Rom. I. c. p. 117. seq. *Jo.
Alberti* not. ad Glossar. Græc. in N. T. p. 112. aliosque,
quos laudat B. *Wolffius* ad eund. loc. p. 270. Conf. & *Ari-
stoteli*.

stenatum L. I. Ep. 27. & L. II. Ep. 20. & *Bourdinum* ad *Aristoph.* Thesmoph. v. 997. & , quem primo loco nominare debebam, *Cel. Christ. Gottl. Schwartzium* pec. de *Comestationibus Veterum* Diff. *Altorf.* 1744. edita.

Κονοπίον & κωνόπιον, conopeum, i. e. vellum ad arcendos culices, a κώνωψ, culex. *Judith.* X, 23. XIII, 10. 17. XVI, 17.

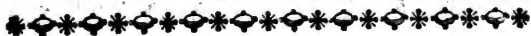
Κώπη, remus. כושי plur. *Ezech.* XXVII, 6. משי *Aqu.* Ef. XXXIII, 21.

Κωπηλάτης, remex. כוהלים plur. nautæ, *Ezech.* XXVII, 9. 27. כו *Ezech.* XXVII, 8. 26. משי *Sym.* Ef. XXXIII, 21. כושי כוהל tractans remum, *Ezech.* XXVII, 29. *Hefychius:* Κωπηλάται, οἱ ταῖς κώπαις περιτριφεῖστές τὸ πλοῖον. Κωπηλάται, remis circumagentes navem.

Κωφίω, surdus vel mutus sum, it. fileo. כחי: כחית *Kal* & *hiph.* *Jud.* XVI, 2. XVIII, 19. 1 *Reg.* X, 27. 2 *Reg.* XIII, 20. *Job.* XIII, 5. *Hefychius:* Κωφῶσαι, ἀκωιδιτῶσαι, ἡσυχάζσαι, σιωπῆσαι. Κωφῶσαι, sensu carere, tacere, filere.

Κωφός, surdus, it. mutus. כח Hab. II, 18. כח *Exod.* IV, 11. *Pf.* XXXVII, 14. Ef. XLIII, 8. *Hefychius:* Κωφόν, ἀκαιοῦσιν, μωρὸν, τὸν ῥοῦζον μὴ ποιῶντα. Κωφόν, stupidum, stultum, stridorem non facientem. Idem: Κωφός, ὅτι λαλῶν ὅτι ἀκούων, ἰσχυρός, ἀδύνατος. Κωφός, qui neque loquitur neque audit, mutus, infirmus. *Conf. Suiceri Thes.* T. II. p. 203.

Κωφῶω, surdum vel mutum reddo. כחני niph. obmutesco, *Pf.* XXXVIII, 3. 13. ἐκωφῶμαι, obmutui.

Λ.

Λάβη. Vid. in 'Ευλάβια.

Λάβη, ansa, manubrium. כנף capulus, *Jud.* III, 22. *Hefychius:* Λάβη, ἀφορμή, ὁρμή, καὶ ἡ τῆς ἑλπίδος λάβη. Λάβη, aggressio, impetus, ἔξ γλαδίου ἀνσῆ.

Λαβίς,

Λαβίς, idem, it. forceps. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ dual. Exod. XXXVII, 26. Num. IV, 9. Ef. VI, 6.

Λάβρος, vorax, it. impetuosus, vehemens. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ part. everrens, Prov. XXVIII, 3. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ λάβρος καὶ ἀνοφίλης, *pluvia vehemens & inustilis*. Vid. & Job. XXXVIII, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λάβρος, λαβρότατος, σφοδρότατος. Λάβρος προ λαβρότατος, *vehementissimus*. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ flamma, Aqu. Psalm. CIII, 5. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ λάβρον, *ignem vehementem*. Sic Oppianus Lib. III. καὶ ἀνοφίλης προὶ λάβρον. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1002. Hesychius: Λάβρον, ἀδρόν, περισπῶν, ταχὺ, ρυαίνοντος, βορῶν. Λάβρον, confertum, procat, velox, furens, edax.

Λάγανον, laganum, placenta. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Incert. Lev. VIII, 26. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Exod. XXIX, 2. καὶ (λάψη) λάγανον ἄζυμα κεχρισμένα ἐν ἑλαίῳ· σμιδάτω ἐν πυρὶν ποιήσῃς αὐτὰ, & sumas *placentas azymas imbutas oleo; e simila triticea facias illas*. Vid. & Lev. II, 4. Num. VI, 15. Gloss. Bibl. Coislin. p. 473. Λάγανον, πλακύντια, ὡς πυρῶδη. Hesychius: Λάγανον, εἶδος πλακυνταρίου, ὡς πυρῶδη, ἀπὸ σμιδάτω ἐν ἑλαίῳ τηγανίζοντος, καὶ ἀετίζοντι ἑλαίῳ. Λάγανον, *species placentæ, tanquam ferventia, e simila oleo in sartagine frigata, & recentis oleo*. Conf. Athenæum L. III, p. 110. Dicuntur alias λάγανον. Vide Suidam in Λάγανον. Frequens nempe apud Græcos & alias gentes literarum λ & ρ permutatio. Vide B. Gottfr. Olearii Diss. de Gest. Pauli in Urbe Athen. p. 32.

Λάγανον τηγάτω, placenta sartaginis. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ portio pulchra. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ 1 Par. XVI, 3.

Λάγανον ἀπὸ τηγάτω, placenta de sartagine. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ lagen. 2 Reg. VI, 19.

Λαγχάνω, fortior, forte accipio, obtineo, consequor. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ accipio, 1 Reg. XIV, 48. Σαὺλ ἔλαχε τῷ βασιλείῳ ἐπὶ Ἰσραὴλ, *Saul obtinuit regnum super Israël*. Vid. & Sap. VIII, 20. 3 Macc. VI, 1. ἐν πρεσβύῳ τὸν ἐλπίαν ἔδωκε λαλῶν, *senilem ætatem jam consecutus*. Hesychius: Λιλογχῶς, τυχών, Λιλογχῶς, *consecutus*.

Λαγών, illia, viscera. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Ef. XXXII, 11. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Sym. 2 Reg. III, 27. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Aqu. Ps. XXXVII, 7. λαγῶν. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ dual. lumbi, Sym. Job XL, 11. ἐν λαγῶν. Vid. & Sir. XLVII, 20. Hesychius: Λαγών, ὁ κοῖτις, τὸ ἰσχύον. Λαγών, *venter, coxendix*.

Λαγώς, lepus, it. animal similitudinem habens muris & uris. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Ps. CIII, 19. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Prov. XXX, 26. λαγῶν. ⲓⲛⲁⲣⲓⲛ Aqu. Deut. XIV, 7.

Pars II.

L I

Λάβρος,

Λάθρα, latenter, clam. טל in occulto, 1 Reg. XVIII, 22. רכסר idem, Hab. III, 13. רכר idem, Deut. XIII, 6. Job. XXXI, 27. *Hefychius*: Λάθρα, κρυφώς, ἥρως, ἄνυχος. Λάθρα, occulte, quiete, tacite.

Λαθραῖος, latens, occultus. רכר *Al.* Prov. XXI, 14.

Λαθραῖος, idem quod Λάθρα. טל 1 Reg. XXIV, 5. 2 Macc. I, 19.

Λάθριος, idem quod λαθραῖος. רכר Prov. XXI, 14. Vid. & Sap. I, 1.

Λαῖκός, popularis, vulgaris. לה profanus, *Aqu.* 1 Reg. XXI, 4. λαῖκόν. *Sym. Theod.* Ezech. XLVIII, 15. λαῖκόν.

Λαϊκίω, profano. לה *Aqu.* Ezech. VII, 21. λαϊκώσων. *Reliqu.* Deut. XX, 6. ἐλαῖκωσιν. *Aqu.* Deut. XXVIII, 30. λαϊκώσιν.

Λαίλαπιω, procello, procellis agito. רעש procellis agitor, *Aqu.* Pf. LVII, 9. λαίλαπισιν.

Λαίλαπιζω, idem. רעשנ niph. procellosus sum, *Aqu.* Pf. XLIX, 4. ἐλαίλαπιώη.

Λαίλαπῶδες, turbine plenus, procellosus. רעש *Aqu.* Pf. LIV, 9.

Λαίλαψ, procella, turba. כפלי כים כים inundatio sicut rivi aquarum, *Al.* Ef. XXXII, 2. כפלי Job. XXI, 18. רעש Jer. XXV, 32. רעש Job. XXXVIII. 1. רעש procellis agitor, *Sym.* Pf. LIX, 9. λαίλαπος. *Hefychius*: Λαίλαψ, καταιγίς, αἶμα συρροῖ μετὰ ὑετῷ. Λαίλαψ, procella, venti turbo cum pluvia. *Suidas*: Λαίλαψ, ὁ μετὰ αἰέμων ὕμβρος καὶ σκότος. Λαίλαψ, cum ventis imber, & tenebrae. *Lex. Cyrilli MS.* Bar. & Brem. Λαίλαψ, σκότος μετὰ συρροῖ αἰέμων. Λαίλαψ, tenebrae cum turbone venti.

Λαιμόδ, gula. Vide in Λοιμός adjectiv.

Λάκκος, fovea, it. cisterna. כא puteus, Num. XX, 17. 2 Reg. XVII, 18. כרות כרות duplex plur. ex sing. כרות vel כור Jer. II, 13. כור Gen. XXXVII, 19. Exod. XXI, 33. כור בית domus fovearum, i. e. carcer, Exod. XII, 29. כיר puteus, Jer. VI, 7. כור : כור Chald. Dan. VI, 7. 21. כור perditio, it. funis, Jer. XXXVIII, 6. כרות cavitās, *Al.* Jud. XV, 19. כור לוקון. *Lex. vet.* Λάκκος, lacuna, laccus, cisterna.

Λακωνικός, Laconicus. Vid. supra Διαφασὶς Λακωνικά.

Λαλίω,

Ααλίω, loquor, indico, prædico. דבר dico, Gen. XII, 22. דבר Exod. IV, 30. ἐλάλησεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πᾶντα τὰ ῥήματα ταῦτα, ἃ ἐλάλησεν ὁ Θεὸς πρὸς Μωυσῆν, loquebatur illis Atoni omnia verba, quæ locutus erat Deus ad Moysen. 3 Reg. XXII, 13. πάντες οἱ προφῆται ἐν στόματι τοῦ λαλοῦσι καλὰ, omnes prophetae uno ore prædicunt bona. Vid. & 2 Par. XVIII, 17. & conf. quæ mox notavi ex. 3 Reg. XXII, 8. 4 Reg. XXV, 26. ἐλάλῃ μοι αὐτῷ κρίσις, sententiam de illo ferebat. 4 Reg. XXV, 48. ἐλάλησεν μοι αὐτῷ ἀγαθὰ, loquebatur cum illo bona. דבר verbum, Exod. XXXII, 27. 1 Reg. XV, 13. הן דבר verbum fit, 3 Reg. XVI, 7. XVIII, 31. הנהי hiph. א ננ indico, Esth. IV, 8. השהי hiph. laxo, Pf. XXI, 7. הרהי hiph. multiplico, Job. XL, 22. הריח hiph. א רח litigo, Jer. II, 29. הנהי hiph. propheto, 3 Reg. XXII, 8. ἡ λαλιὰ περὶ ἐμοῦ καλὰ, ἀλλὰ κακὰ, non prædicat de me bona, sed mala. Conf. Luc. I, 70. & Act. III, 21. & Elsterum, & Wolfsum ad Luc. I. c. הנה contempler, Es. XXX, 10. הנה accipio, Num. XVI, 1. הנה sermo, Job. XXIX, 9. 22. כלל pih. Job. VIII, 2. Pf. CV, 2. כלל Chald. pah. Dan. VII, 8. 11. נשנש fero, 4 Reg. IX, 25. עבר transeo, Pf. XVI, 5. ענה respondeo, Job. XIX, 7. עשה facio, 2 Reg. XIV, 30. Esth. II, 1. ענה intercedo, Gen. XXIII, 8. ענה pih. præcipio, Num. XV, 34. עשע gradior, procedo, Prov. VII, 8. ubi tamen pro λαλιὰ Cl. Græbius Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 3. legend. censet ἀλῶντα, (ab inusitato ἀλῶ, pro quo plerumque ἀλάομαι legitur) præeunte fere Cotelerio Not. ad Lib. I. Constit. Apostol. c. 7. qui de varia hujus loci lectione conferri potest. קרא voco, Exod. XIX, 7. Jud. VII, 3. 1 Reg. III, 4. קרא pih. א קרא vociferor, Es. LVIII, 9. קרא meditatio, Job. IX, 27. Hejychius: Λαλιὸν, λέγειν; βλῖπτειν, λαμβάνειν. Λαλιὸν, loqui, videre, accipere.

Vid. alibi Ἑλληνικὸς λόγος λαλία. Πολλὰ λαλία.

Αάλημα, sermo, loquela. שונה 3 Reg. IX, 7. נשנש nomen, Ezech. XXIII, 10. שפה labium, Ezech. XXXVI, 3. Conf. Keuchenium in Matth. XXVI, 13. p. 94.

Λαλητός, loquendi facultate præditus. Job. XXXVIII, 14. ubi nihil pro hac voce in Hebr. textu legitur.

Λαλία, locutio, loquela, sermo. דבר Pf. XVIII, 3. ארן radius textoris, Job. VII, 6. דבר verbum, Job. XXXIII, 1. דברה causa, ratio, Eccles. III, 18. VII, 15. דברה desertum, it. sermo, Cant. IV, 3. כלה Aqu. Sym. Psalm. CXXXVIII, 4. כלה ששע auditus aurium, Es. XI, 3. כלה os, Job. XXIX, 23. כלה רנה cantus, Sym. Pf. CXLI, 7. L 1 2 Vid.

Vid. & Sir. V, 15. XXXII, 5. 2 Macc. V, 5. VIII, 1. XV, 2.

Ἀμβάβω, prehendo, accipio, capio, nanciscor, oc-
cupo, sumo, assumo, aufero, eripio, porto, elevo, sub-
levo, offero. ἡν cingulum, Es. XI, 5. ἀλυσία ἱλαμνίος
(κατὰ) τὰς πλευρὰς αὐτοῦ, veritate cinctus quoad latera sua.
ἡν prehendo, Exod. XV, 15. ἔλαβεν αὐτὸς τρόμος, cepit
illos tremor. Vid. & Es. XXXIII, 14. Sic & Luc. VII,
16. ἔλαβεν δὲ φόβος ἅπαντας, cepit autem omnes timor. Et
Herodotus L. VI. p. 407. Κλειμένη διῆρα ἔλαβεν Σπαρτιητῶν,
Cleomenem metus invasit Spartiatarum. Vid. Raphaelii Annot.
ex eod. ad Luc. I. c. p. 244. Conf. Ejusdem Annot. e
Xenophonte ad 1 Cor. X, 17. p. 226. Job. XVI, 12. λαβὼν
με τῆς κόμης, prehensens me coma. Es. XXI, 3. ὠδῶν ἔλαβον
με οἱ τινὲς τίκτουςαι, dolores invaserunt me tanquam parturientem.
Vid. & Exod. XV, 14. ὡν pih. desponso, Deut. XXVIII,
30. γυναῖκα λήψῃ, uxorem duces. Vid. & 2 Reg. III, 14.
ὡν ecce, Gen. XLVII, 21. ἔλῃ hiph. a ἔλῃ venire fa-
cio, Ps. LXXVII, 76. ἔλῃ hiph. a ἔλῃ gigno, 1 Par.
II, 18. ἔλαβεν τὴν Ἀζυβὰ γυναῖκα, Azubam uxorem ducebat.
ἔλῃ hiph. a ἔλῃ aufero, 2 Par. XVI, 2. Esd. I, 7. ῥῃῃ
hiph. firmiter teneo, Jud. VII, 20. ἔλῃ hiph. a ἔλῃ per-
cutio, Jos. XV, 16. ὅς ἂν ἔλῃ τὴν πόλιν τῶν γραμμῶν,
quicumque occupaverit urbem literarum. 3 Reg. XX, 21. ῥῃῃ
hiph. a ἔλῃ aufero, Esth. VIII, 2. ἔλῃ hiph. a ἔλῃ ca-
dere facio, 1 Par. XXIV, 31. XXV, 8. ἔλῃ hiph. a ἔλῃ
profero, Prov. XVIII, 22. ἔλῃ a ἔλῃ eripio, Al. Es. II,
9. λήψεται τὰ ἱμάτια μου, auferam vestimenta mea. ἔλῃ
hiph. a ἔλῃ erigo, Amos. II, 11. ῥῃῃ hiph. appropin-
quare facio, Num. III, 6. ῥῃῃ hithp. tutor. Job. XXXVIII,
14. ῥῃῃ partior, 2 Par. XXVIII, 21. ῥῃῃ manus inve-
nit, Es. X, 10. ῥῃῃ heredito, Jer. XXXII, 23. ῥῃῃ occu-
po, Num. XXXII, 39. Deut. II, 35. Jos. VIII, 21. ῥῃῃ
Gen. III, 6. λαβὼν τὴν καρπὸν αὐτοῦ, pro ἀπὸ καρπὸν αὐτοῦ
τι. sumebat de fructu ejus aliquid. Gen. XXVIII, 11. ἔλαβεν
ἀπὸ τῶν λίθων τὸ τόπον sc. τινὰ, sumebat de lapidibus loci il-
lius aliquem. Vid. & Gen. III, 22. VI, 21. VI, 20. Es.
XXXIX, 7. Gen. IV, 18. ἔλαβεν ἑαυτῷ Λάμηχ δύο γυναῖκας,
sumebat sibi Lamech duas uxores. Gen. XII, 19. ἔλαβεν ἑα-
υτῷ ἑαυτῷ ἑνὴν γυναῖκα, sumebam illam mihi in uxorem. Gen.
XX, 2. ἔλαβεν τὴν Σάρραν sc. ἑνὴν γυναῖκα, sumebat Saram in
uxorem. Conf. quz ex Philostrato notat Cl. Schwartzius
Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 829. Exod. XVIII, 12. ἔλαβον
Ἰσθάρ ὁ πατήρ Μωϋσῆ ἑλοκαυτώματα, καὶ θυσιὰς τῶ Θεοῦ, ob-
tulit Jethro, socer Moysi, holocausta, & viſtimas Deo. 2 Reg.
II, 21. λήβῃ σιαντὴν τὴν περισπῆσαι αὐτῷ, cape tibi gravem ar-
ma

maturam ejus. Ita Sap. V, 18. λήψεται παροπίαν τὴν ἥλως αὐτοῦ, capiet zelum suum tanquam gravem armaturam. Conf. & quæ ex Aristophanis Av. p. 561. notat Lamb. Bos ad Ephes. VI, 13. p. 192. P. XVII, 19. ἔλαβί μοι, apprehendebat me. Pf. XXX, 17. τὴ λαβὴν τῆς ψυχῆς μου ἐβλαύσατο, ac eriperent animam meam; consilia interunt. Conf. Matth. V, 40. XV, 26. Apoc. III, 11. Pf. XLVIII, 16. ὅτι λαμβάνη μοι, quum recipiet me. Pf. LXXIV, 2. ὅταν λάβω καρδὴν, quando tempus patius fuero. Jer. XXI, 22. λήψονται ἀπ' αὐτῶν κατάραι, assument ab illis maledictionem. Sym. Prov. XXIV, 11. σῶσαι ἐλαχιστοὺς εἰς θάνατον, serva eos, qui abripiuntur ad mortem. πᾶν ἡρῶ capio captivum, Num. XXXI, 30. 47. ἡπῶ negotiatio, Ezech. XXIX, 14. πῶς impleo, 3 Reg. XVIII, 34. ἡρῶ captura, Es. XLIX, 25. πρὸ accceptio, 2 Par. XIX, 7. ἡκῶ onus, Soph. III, 19. πῶς attollo, Sym. Job. IV, 2. λαβόμεθα. πῶς anima, 4 Reg. XII, 4. κῶς fero, Lev. V, 1. λήψεται τὴν ἀμαρτίαν αὐτοῦ, portabit peccatum suum. h. e. peccati sui reus erit, & poenam ejus sustinebit. Vid. & Lev. VII, 8. XVII, 16. XIX, 8. XXIV, 16. Ezech. XXIII, 35. 2 Reg. XIV, 14. εἰ λήψεται ὁ Θεὸς ψυχὴν, non auferet Deus animam. Esd. I, 4. λήψονται αὐτὸν αἰδεῖς τὴν τόπην αὐτοῦ ἐν ἀργυρίᾳ, sublevabunt illum homines loci illius argento. Hic λήψονται αὐτοὶ idem est, ac si venissent ἀντιλήψονται αὐτῷ. Pf. XXIII, 4. ὃς ἐκ ἐλαβεν ἐπὶ ματαίῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ, qui non elevat ad vanitatem animam suam, h. e. non desiderat, expetit res vanas. Conf. quæ paulo post notavi ex Of IV, 8. Pf. LXXXI, 2. πρίστωκα ἀμαρτωλῶν λαμβάνετε, personas peccatorum respicite. Vid. & Job. XLII, 8. XLI, 16. αἰμός λήψεται αὐτοὺς, ventus auferet illos. Vid. & Ezech. XXIX, 19. Of. V, 14. Jer. IX, 10. ἐπὶ τὰ ὄρη λαβὶτε κοπιτὸν, super montes assumite vel dicite plantum. Vid. & v. 17. Es. XIV, 4. Ezech. XIX, 1. XXVI, 17. XXVII, 2. 32. Jer. LII, 25. ἔλαβε τὴν κεφαλὴν 'Ιωακὴμ βασιλέως 'Ιούδα, erigebat caput Joakim regis Judæ. Olympiodorus in Car. Ghisler p. 929. ἔλαβε hic positum esse docet αὐτὴ τῷ, ἀνέδωκεν, ὕψασιν. αὐτὸν βλίσκει παρεκίνασεν, pro erigebat, elevabat, ut sursum videret, efficiebat. Conf. 4 Reg. XXV, 27. ubi pro ἔλαβε legitur ὕψων. Ezech. XXXII, 24. ἔλαβον τὴν βάσκειον αὐτῶν, acceperunt cruciatum suum. Ezech. XXXIII, 25. ὀφθαλμοὺς ὑμῶν λήψετε πρὸς ἰδῶλα, oculos vestros levabitis ad idola. Ezech. XXXVI, 7. τὴν ἀτιμίαν αὐτῶν λήψονται, ignominiam suam portabunt. Vid. & Ezech. XXXIX, 26. XLIV, 13. Of. IV, 8. ἐν ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν (pro τῇ τὰ ἀδικίας αὐτῶν) λήψονται ψυχὰς αὐτῶν, ad peccata illorum animas suas elevabunt, h. e. ad peccata illorum animos suos expectatione vel desiderio erectos tenebunt, quo scilicet sacrificiis pro peccatis offerendis ve-

scilī possint. Simili notione phrasīs αἶρων τὴν ψυχὴν alias apud LXX. occurrit. Vide quæ notavi in Ἀίρων, & conf. *Drusii Miscell.* Cent. I. c. 93. Mich. II, 4. λυφθῆσεται ἰφ' ὑμᾶς παραβολή, *assumetur super vos parabola.* Vid. & Hab. II, 6. Hab. I, 3. ὁ κριτὴς λαμβάνει κρίσιν, *judex accipit vel subit judicium.* Zach. VI, 13. λήψεται ἀρίτην, *induet gloriam.* כשנ Chald. Esd. V, 15. הן orno, Jer. XXXI, 4. נח לigo, Deut. XIV, 25. 4 Reg. V, 23. הכך Chald. pah. Dan. II, 6. תמנן πολλנ לנפנדין פאר' ימנ, *honorem multum accipietis a me.* נקר lacero, 3 Reg. XI, 12. הנש captivum duco, 2 Par. XIV, 15. ילאבון פרסבאנא פולא נאי קאמילנ, *auferent oves multas & camelos.* Ita etiam *Demosthenes Olynth.* I. p. 19. ταῦτα (sc. χρήματα) δι' ὑμῶς ἔως, ὡς βύλιον, λαμβάνετε, *hanc autem (pecuniam) vos pro lubitu aufertis.* Et p. 23. τὰ γὰρ κοινὰ τῷ Θιτλελῶν ἀπὸ τέτων διὰ δοικῶν, ἢ Φίλιπποι λαμβάνουσιν, *Respublicas enim The[ss]alorum inde sustentare, non autem Philippum illa auferre debere.* Conf. 2 Cor. XI, 20. ubi verba: ἢ τις λαμβάνει (sc. τι) commodē inde verti possunt: *si quis aufert aliquid.* Adde *Colome[si] Observ. Sacr.* p. 616. פון pono. Es. LVII, 11. Jer. XL, 10. שדן prehendo, Es. XXXVI, 1. Jer. L, 24. LI, 32.

Vid. alibi ἐν Γασρὶ λαμβάνω. Ἐν ἡχυνον λαμβάνω. Κόλασιν λαμβάνομαι. Μίτρω λαμβάνω. Μισθὸν πρὸς λαμβάνω. Πῖραν λαμβάνω. Πρίστωπον λαμβάνω.

Λάμια, *Lamia*, animal quod fingunt habere faciem muliebrem & pedes equinos. תליל *Sym.* Es. XXXIV, 14. λαμῖαι. *Schol. Aristoph.* in *Vesp.* v. 1030. Λάμια, θηρίον, ἀπὸ τῶ ἔχει μέγαν λαίμω. Λάμια, animal didum, ἀπὸ τῶ λαίμω, a gula, quod magnam habeat gulam.

Λαμπάδιον, parva lampas. תלנ *lecythus*, Zach. IV, 2. 3. *Hefychius:* Λαμπάδιον, τὸν λιπτὸν κηλῖαν, ἐν ᾧ ἐπιδιδύσκει, Λαμπάδιοι, tenuet cereum, quo insuper donant.

Λαμπάς, lampas, fax. תלנ *Gen.* XV, 17. *Exod.* XX, 18. תלנ Chald. *emphat.* Dan. V, 5. תלנ scintilla, *Al. Cant.* VIII, 6. λαμπάδες.

Λαμπήνη, lectica, currus regius. תלנ 1 Reg. XXVI, 5. שאל תלנθודין ἐν λαμπήνη, *Saul dormiebat in curru.* Vid. & v. 5. *Gloss.* in lib. 3 Reg. Ἐν λαμπήνη, ἄρμα κατ' ἄλ. Leg. Ἐν λαμπήνη, ἄρμα κατ' ἄλ. נח cameratus, Es. LXVI, 20. ἐν λαμπήναις ἡμιόνων, in vehiculis mulorum. *Hieronymus* vertit in lecticis. *Hefychius:* Λαμπήνη, εἶδος ἁμάξης ἰφ' ἧς ὁχεῖται. Ἱπποὶ ἀπὸ τῆς ἁρμα ἁμάξης περιφανὺς βασιλικῆς, ἢ παρδίοι περὶ κεφαλὴν ἔσιν (*Bochartus Hier. P. I. L. II. c. 19.*)

p. 219. & Suicerus Thef. T. II. p. 211. reponunt *ῥήδην* περιφανὴς, ὃ ἐστὶν ἄρμα σκυπατόν. *Λαμπήνη*, species currus, quo vehentur. Quibusdam mulare vehiculum, vel sella currus insignis regis, vel rheda insignis, hoc est, currus testus. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem. *Λαμπήνη*. ἁμάξα βασιλική. ἡ ῥήδην (Suidas vitiose ἔρδην) περιφανὴς, ὃ ἐστὶν ἄρμα σκυπατόν. *Λαμπήνη*. currus regius, vel rheda illustis, vel currus testus.

Λαμπήνιος, currus ad instar regii testus. 35 Num. VII, 3. ἐξ ἁμάξας λαμπήνίας, sex currus testos. Ubi Eusebius Emisissenus: ἁμάξας λαμπήνίας τὰς διατρέχους λόγι, αἱ τινὲς ζῆρώτια καλεῖσιν. ἁμάξας λαμπήνίας, vocat vehicula ad currendum apta, quæ nonnulli ζῆρώτια appellant. Vid. Bonfretium ad Num. l. c. p. 757. Aqu. ici habet σκυπατάς, testas. Conf. Flamin. Nobilitum ad h. l. Fortasse in Codice quodam ibi pro ἁμάξας λαμπήνίας lectum fuit λαμπήναι, & in margine ad explicationem additum, ἁμάξας. Inde enim, ni fallor, Gloss. in Ostateuchum: *Λαμπήναι*, ἄρματα ἡ ἁμάξας. Certe alibi in Ostateucho vocem *Λαμπήναι* non legitur.

Λαμπρὸς, splendidus, candidus, it. hilaris. 35 Sym. Cant. V, 11. Epist. Jer. v. 51. ἄστρα ὅντα λαμπρὰ, sidera quæ sunt lucida. Sap. VI, 12. λαμπρὰ καὶ ἀμάραντος ἐστὶν ἡ σοφία, splendida & perennis est sapientia. Sir. XXIX, 25. ἐδύσματα λαμπρὰ, edulia splendida. Sir. XXXI, 27. λαμπρὸν ἐπ' ἄρτοις ἐυλογέσου χυλῇ, splendidum in cibis laudabunt labia. Sir. XXXVI, 10. λαμπρὰ καρδίᾳ καὶ ἀγαθῇ, hilari corde & bono.

Λαμπρότης, splendor. 3777 decor, Ps. CIX, 4. 3778 Dan. XII, 3. 3779 Ef. LX, 2. 3780 oleum, Zach. IV, 14. Theod. λαμπρότητας. 3781 amœnitas, Ps. LXXXIX, 19. Glossæ: *Λαμπρότης*, claritas, claritudo, splendor, candor.

Λαμπρύνω, splendidum reddo. 3782 pih. purifico, Sym. Prov. XX, 9. ἐλάμπρυνά. Id. Ps. CXVIII, 9. λαμπρυνῶ.

Λαμπτήρ, lumen, lucerna. 3783 novale, Prov. XXI, 4. 3784 Prov. XX, 10. XXIV, 20. Hefychius: *Λαμπτήρ*, φῶγος, φῶς, λαμπάς. ἐσχάρᾳ ἐφ' ἧς ἔκαιον ἐν μέσῳ τῶν οἰκῶν, εἰς τὸ φατίεσθαι αὐτοῖς, ξηρὰ ξύλα καὶ δαδία. Ἀττικοὶ δὲ τῶς καίοντος λύχνος λέγουσιν. *Λαμπτήρ*, splendor, lumen, lampas. Focus, quo incendebant in medio domum, ut sibi lucerent, arida ligna & faculas. Attici vero ardentes lucernas ita vocant.

Vid. alibi λαμπτήρ Δόλιν πυρραῖον.

Λαμ-

Es. IX, 10. λαξίουσων λίθους, *caedant lapides*. סלסולו, Exod. XXXIV, 1. 4. Deut. X, 1.

Λιλαξισμῖνος, part. præt. pass. excisus. Τῶνι cæsura, Ezech. XL, 43. הריס collis, Num. XXI, 20. ἀπὸ κορυφῆς τῆς λιλαξισμῖνος sc. ὄρους, a vertice excisi montis. Vid. & Num. XXIII, 14. Deut. III, 27. Mons ille propter vehemens præruptum vocatur excisus, docente Hieronymo Onomast. Urb. & Loc. Script. v. Agri specula. Conf. & Huetium Dem. Ev. Prop. IX. c. 16. p. 1032.

Λοκατάρματος, populo execrabilis. נקב execror, Sym. Prov. XI, 26.

Λαῖς, populus. אדם homo, 1 Reg. XXIV, 10. ארם Pf. CXVI, 1. ארם palatium, Jer. XXX, 15. ubi tamen al. pro λαῖς rectius λαῖς. ארם terra, Jer. XV, 7. LII, 13. בן filius, Exod. IV, 23. נוי gens, Jos. III, 17. IV, 1. אדם plur. ex אדם sanguis, (hic legerunt אדם) Ezech. IX, 9. אדם משפט judicium sanguinum (& hic legerunt אדם) Ezech. VII, 23. הכל templum, Ps. XLVII, 8. Jer. LI, 11. ubi tamen al. pariter pro λαῖς rectius λαῖς. אדם multitudo, Al. 4 Reg. XXIV, 31. λαῖς mons Exod. XIX, 18. Hab. III, 9. בן parvulus, Jud. XXI, 10. אדם Gen. XXV, 23. Ps. II, 1. אדם exercitus, Jos. X, 5. עבד servus, 3 Reg. VIII, 32. אדם 3 Reg. III, 2. ο λαῖς ἦσαν θυμῶντες, populus erant suffitum facientes. Vid. & 2 Reg. XIX, 8. 3 Reg. I, 40. ubi pariter nomini collectivo singulari λαῖς verbum plurale additur, & conf. Glafsii Philol. Sac. L. III. Tr. III. can. 53. ubi similia exempla tam ex sacris quam profanis scriptoribus. Sic & Incertus, quem Hecateum esse arbitratur Faber, apud Dionysium Longinum de Sublim. sect. 23. p. 75. Ἀντίκα, φησι, λαῖς ἀπείρων εἶναι ἐπ' ἡϊόνει διαδύμνοι κελεύθουσαν. Statim infinitus populus ad littora ruebant, ἐπ' divisi clamabant. Conf. & Homerum Il. σ'. v. 603. 604. ἄνθρωποι grex, Jer. XXIII, 3. אדם plur. prognati, Es. XXXIV, 1. להק congregatio, 2 Par. XXX, 24.

Λαπιστής, jastator, mendax, nugator. Sir. XX, 6. Hefychius: Λαπιστήν, (sic enim bene Salmas. pro Λαπιστήν) καιόχτην, καὶ ἄλλω. Idem: Λαπιστής, ψεύτης, φλύαρος, τρυφερός, μὴ ἔχων φροντίδα, ἰγγὺς τῷ προκειμένῳ. Λαπιστής, mendax, nugator, luxuriosus, non habens curam, proxime accedens ad procacem.

Λάβω, lambo, lambendo bibo more canum. ppῆ Jud. VII, 5. 6. 7. Hefychius: Λάβω, ἀναλαμβάνω, πίνω. Λάβω, recipit, bibit. Idem: Λάβοντες, πίνοντες τῇ γλώσσῃ. PARS II. M m II-

πιτοίηται ἢ ἀπὸ κυνῶν τοῖς τοῖς (Bochartus Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 673. legit ἢ τῶν τοῖς,) ἢ τῶν πιτόντων μετὰ ψέφου λέκλων, bibentes lingua. Faeta autem vox est a canibus, aut hujusmodi animalibus, qui ita cum strepitu bibunt. Vide & quæ ex Eustathio ad II. α'. notat Kulmius ad Ælian. Var. L. I. c. 4.

Λαγύλας, capsula. לַגְּוֹלָהּ Sym. 1 Reg. VI, 8.

Λάρος, larus, avis rapax & vorax. לָרֹס accipitris species, Lev. XI, 16. Deut. XIV, 15. Conf. Erasmus Adag. larus inhians p. 401.

Λάρυγξ, guttur, faux. לָרֹךְ Ps. CXIII, 15. ἢ φωνήενον ἐν τῇ λάρυγγι αὐτῶν, non clamabunt in gutture suo. Job. XXXI, 2. ἐλάλησα ἢ γλώσσῃ μου ἐν τῇ λάρυγγί μου, loquitur lingua mea in gutturo meo. Job. XXXIV, 3. λάρυγξ γούσται βρώσιν, guttur gustat cibum. Vid. & Job. XII, 11. & Cant. II, 3. Posteriori loco Symmachus pro λάρυγγι τῶν ὁ. habet φάρυγγι. Bene ergo Phavorinus: Λάρυγξ καὶ φάρυγξ ταυτέν. Λάρυγξ & φάρυγξ idem. Aliter autem Etymol. MS. Λάρυγξ φάρυγγος διαφέρειται λάρυγξ μὲν γὰρ ἴσι, δι' ἢ λαλῶμεν φάρυγξ δὲ δι' ἢ ἰσθίουσι. ἰπιδὴ δύο πύρις ἴσι τῷ λαίμῳ. Λάρυγξ & φάρυγξ differunt. Λάρυγξ enim est. per quem loquimur. φάρυγξ autem, per quem edimus, si quidem duo meatus sunt gutturis. לָרֹךְ Ps. XXI, 16. לָרֹךְ Theod. Prov. XXIII, 2.

Λατομία, lapides excindo, incido. לַחֵץ Deut. VI, 11. 2 Par. XXVI, 10. Neh. IX, 25. לָרֹךְ fundo, effundo, Job. XXVIII, 2. לָרֹךְ fodio, Exod. XXI, 33. לַחֵץ excisio, Al. 4 Reg. XII, 12.

Λατομητὸς, excisus. לַחֵץ excisio, 4 Reg. XII, 12. XXII, 6.

Λατόμος, lapidica. לַחֵץ 3 Reg. V, 15. 4 Reg. XII, 12. שָׂרֵף faber, Al. 1 Par. XXII, 15. λατόμοι. Hesychius: Λατόμος, λιθοκόμος. Λατόμος, lapidica.

Λατρεία, servitus, cultus religionis. עֲבָדָה Exod. XII, 25. 26. Ios. XXII, 27. Vid. & 1 Macc. I, 45. II, 19. 22. Hesychius: Λατρεία, δουλεία. Λατρεία, servitus.

Λατρευτὸς, servilis, ministerialis. Hinc ἔργον λατρευτὸς, opus servile. מַלְאָכָה Exod. XII, 16. Num. XXIX, 7. מַלְאָכָה Lev. XXII, 7. 8. Num. XXVIII, 18. Hesychius: Λατρευτὸς, δουλικός. Λατρευτὸς, servile.

Λατρίω, colo, servio. עָבַד Exod. III, 12. IV, 23. Deut. IV, 28. VII, 4. מָלַךְ Chald. Dan. III, 12. 17. מָלַךְ pith.

pih. Num. XVI, 9. Ezech. XX, 32. *Hefychius*: Λατρεύω, σίσω, δαλύω. Λατρεύω, colo, servio. Conf. *Sophoclem* *Trachin.* v. 40. ubi *Schol.* λατρεύοντα interpretatur ὑπηρετῶντα, ministrantem. Plura vero de hac voce vide apud *Suicerum* *Thef.* T. II. p. 218.

Λάτρις, serva, famula. *Iob.* II, 9. ubi nihil pro hac voce est in textu *Hebr.* *Hefychius*: Λάτρις, μισθωγός, λαπτωγός. (leg. λαιτωγός, & vid. *Lamb. Bos* *Observ. Crit.* p. 170.) ἢ μισθίου ἐργάτης, θανάσιμος, παιδίσκη, ὑπερεπὶ σὺ ἢ δούλη, Λάτρις, pro mercede laborans, minister. Vel mercenarius opifex, famula, ancilla, quæ ministrat serva.

Λαφυρίον, spolio, *Judith.* XV, 13.

Λάφυρον, spoliolum. *Ἠλθ* 1 *Par.* XXVI, 27. ἐν τῶν λαφύρων, ex spoliis. *Aqu.* Gen. XLIX, 27. λάφυρα. Id. *Prov.* I, 13. λαφύρων. *Ἠλθ* spoliatus, *Aqu.* *Job.* XII, 17. λάφυρα. *Hefychius*: Λάφυρα, τὰ ἐκ τῶν πολεμίων ἐν ζῶντων λαμβανόμενα. τὰ δὲ τεθνῶσιν αὐτῶν σκῦλα. (scrib. σκῦλα.) Λάφυρα, quæ ex hostibus adhuc viventibus capiuntur; quæ vero mortuis illis, σκῦλα. Conf. ad h. l. quæ notavi in *Σκῦλον*. Idem: Λαφύρων, αἰχμαλωσίον. Λαφύρων, bello captorum. *Lexicon* vetus: Λάφυρα, exuviae, spolia, præda.

Λαχαΐα, olus. *ῥ* *Deut.* XI, 10.

Λάχαιος, idem. *ῥ* 3 *Reg.* XXI, 2. *Prov.* XV, 18. *ῥ* *G. n.* IX, 3. *Pf.* XXXVI, 2. כרסל spica virens, *Aqu.* *Lev.* II, 14.

Λάιος, leona. *היה* leo major, *Dan.* VII, 4. *כניא* *Aqu.* *Pf.* LVI, 5. *הוש* *Aqu.* *Sym.* *Of.* V, 10. *Job.* IV, 10. *Δι.* *Of.* V, 14.

Λάϊον, levigo. *it.* contero, comminuo. *היה* hiph. א *ῥ* *evacuo*, *Pf.* XVII, 46. *ליטניו* אותם ως חֵטְל כַּתָּהּ פְּרִסְתָּם אֵינָם, ως πλὴν πλατειῶν λικνίω αὐτοὺς, comminuat eos ut pulverem coram vento, tanquam lutum platearum conteram illos. *Hefychius*: Λαίον, λιτνίω. *Lex.* *Cyrilli* MS. *Brem.* Λαίον, λιτνίω, ἐκτρίψω, ἀπαλείψω. Λαίον, conteram, exteram, delebo. *ῥ* 2 *Reg.* XXII, 43. *Job.* XIV, 19.

Λίβος, lebes, olla, pelvis. *היה* calathus, 1 *Reg.* II, 16. 2 *Par.* XXXV, 13. *כור* labium, 3 *Reg.* VII, 39. *כור* *Pf.* LIX, 8. CVII, 9. *Μωάβ* λίβος τῆς ἰλαΐδος, *Moab* lebes spei meæ. Inde apud *Hefychium*: *Μωάβ* λίβος τῆς ἰλαΐδος, ὅταν τῶν ἰθιῶν τὸ εὖσσημα διὰ τῆς τῷ *Μωάβ* προσηγορίας ἀνίσταται. Θυσία ἑλεθίου, τῷ πυρὶ τῷ θιῖ πνέοντος θεωματομένη. *Μωάβ* lebes spei. Omnium gentium congregatio appellatione *Moab* innuitur. Sacrificium verum igne divini Spiritus incoctum.

M m 2

Vid,

Vid. & Amos. IV, 2. Zach. XIV, 20. ἡρ pelvis, 2 Reg. XVII, 28. *Hefychius*: Δίβης, χαλκίως ποδοκνήτης, τρίπους. Δίβης, *anea pelvis*, in qua pedes abluuntur, tripus.

Λίγω, dico, loquor. it. præcipio, jubeo, cogito. רמא Gen. I, 22. & alibi sæpissime. Ps. IV, 5. ὃ λέγεται ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, quæ cogitatis in cordibus vestris. Vid. & Zeph. I, 13. III, 1. Abd. v. 3. & conf. Joh. XVIII, 7. & ad h. l. Cl. *Alberti* p. 494. ubi & Græcis hanc locutionem placere observat, dicere, loqui in corde vel animo, pro cogitare, mente versare, secum loqui. Conf. quæ ex profanis notat Cel. *Heumannus* in Misc. Lipsf. T. XII, p. 178. רמא effutio, Prov. XII, 19. רמא in Kal. & pih. loquor, Num. XXXII, 31. ὅσα ὁ Κύριος λίγει τοῖς θεράπταις αὐτοῦ, quæcunque præcipit Dominus servis suis. Prov. XXIII, 9. εἰς ὅτα ἄφρονος μὴ εἶν λέγει, in aurem stulti nihil loquere. רמא verbum, Esth. VIII, 14. σπεύδοντες τὰ ὑπὸ τοῦ βασιλέως λεγόμενα ἐπιτελεῖν, festinantes ut mandata regis exequerentur. הִפְטִי hiph. confidere facio. Es. XXXVI, 15. רמא præceptum, Esth. III, 3. τί παρακίεις τὰ ὑπὸ βασιλέως λεγόμενα, quid negligis mandata regis. Sic & profanos passim λίγων usurpare pro mandare, præcipere, Eruditi observant. Vide B. *Wolffum* ad Luc. VII, 14. p. 632. & Luc. XVI, 7. p. 696. & Rom. XII, 3. p. 239. רמא nomen participiale constr. a רמא dictum, Gen. XXII, 16. Num. XIV, 28. & alibi sæpissime. רמא pih. narro, Es. XLIII, 26.

Vid. alibi Θαῖρῶσα λίγω. λεγομένη Παραβολή. Φησὶ τὴν ψυδὴ λίγων.

Ληλατίω, depopulo, deprædor, vasto, diripio, excursionem facio ad prædam. 2 Macc. II, 22. ὅλην τὴν χώραν λεηλατοῦν, ut totam regionem pervaderent ad prædam faciendam.

Λιδίχ, ipsa vox Hebr. רחל mensuram denotans, quæ capit quinque ephas, Os. III, 2. Ibi enim pro ἰβείλ ὄνου in exemplaribus antiquis lectum esse λιδίχ κριθῶν, suspicatur *Drusius* Misc. Cent. I. c. 91. Ejusque conjectura præsidium aliquod accipit ex *Epiphania* de Mens. & Pond. p. 177. Λιδίχ δὲ, ὡς ἐν τῷ Ὄσει τῷ Προφήτῃ ἔρχεται, ὅτι ἰμωθῶσά μου ἱμωτῶν λιδίχ κριθῶν, ἐν ἀντιγραφοῖς δὲ γομῶν κριθῶν, τὸ αὐτὸ ἐστὶ. *Lethæc* vero, ut in *Oseæ Propheta* dicitur: Comparavi mihi pro lethæc hordei, in aliis exemplaribus vero gomor hordei, idem sunt. Hic ergo tali Codice usus videtur, in quo λιδίχ κριθῶν pro ἰβείλ ὄνου scriptum, & γομῶν κριθῶν, quod in Nostreis Codicibus præcedit, omissum, in margine vero additum fuit. Male autem inde conclusit, quod in aliis exemplaribus γομῶν κριθῶν pro λιδίχ κριθῶν legatur. Eadem vero, quæ ex *Epiphania* adducta sunt fere leguntur in *Ety.*

Etymologico inedito. Vid. Aët. Erud. Supplem. Tom. VI. p. 256.

Λείμμα, residuum, reliquæ. 𐤋𐤓 Jos. XIII, 12. 𐤋𐤓𐤕 Reg. XIX, 4. 𐤋𐤓 *Incert.* Lev. XVIII, 6. 𐤋𐤓 *Aqu.* Deut. II, 34. III, 3. Conf. Rom. XI, 5.

Λειμὼν, pratum, solum flores ferens, vel palustre. Gloss. MS. in Παιάριον sive Sap. Salom. *Λειμὼν*, ἀνταφύρον πιδίον. ἢ λειμῶιον. (legend. videtur λειμῶιον.) *Λειμὼν*, solum flores ferens. vel palustre. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Λειμὼν*, ἀνθαρὶς τόπος, παράδεισος. *Λειμὼν*, locus floribus confitus, paradisus. *Hesychius*: *Λειμὼν*, ἀνθῶν, θάλασσα, ἢ ἀνθαρὶς τόπος. *Λειμὼν*, vallis, mare, vel floribus confitus locus.

Λιγύλωστος, lævis lingua, blandiloquus. 𐤋𐤓𐤋 blandities, *Sym. Theod.* Prov. VI, 24. *Λιγύλωστος*.

Λίος, lævis, planus, glaber. 𐤋𐤓 Gen. XXVII, 11. *Sym. Theod.* Prov. V, 3. *λίος*. 𐤋𐤓𐤋 plur. 1 Reg. XVII, 40. ἐξελήκατο ἰωσῆφ πέντε λίθους λίους, *eligerat sibi quinque lapides læves.* Prov. II, 20. ὕμνεσαν αὐτῷ τρεῖς δικαιοσύνης λίθους, *invenerunt sane semitas justitiæ planas.* Vid. & Ef. XL, 4. Utrobique nihil pro hac voce est in Hebr. textu. *Hesychius*: *Λίος*, ὀμολῆς, ἑυθείας. *Λίος*, planus, rectus.

Λιέτερος, mollior. 𐤋𐤓 *Sym.* Pf. LIV, 22.

Λιών, emollio. 𐤋𐤓𐤋 part. hiph. *Aqu.* Prov. XXVIII, 23. *Λιόντω*.

Λιποθυμία, animo deficio. 𐤋𐤓𐤓 hithp. obruor, *Sym.* Pf. LXXVI, 3. *ἐλιποθύμουν*. 𐤋𐤓 *Sym.* Jud. IV, 21. *ἐλμ. ποθύμουν*.

Λιποψυχία, animi deliquium patior. 𐤋𐤓 *Sym.* Genes. XLV, 26. *ἐλιποψύχησε*.

Λίπω, linquo, defum. 𐤋𐤓 *Aqu.* Exod. X, 5. *λίπων*. 𐤋𐤓 niph. *Sym.* Job. XXI, 34. *ἐλίφθην*. 𐤋𐤓 *Sym.* Jud. XII, 5. *λιφθίντις*, *relixi*, *residui*. 𐤋𐤓 separo, Job. IV, 11. Prov. XIX, 4. Sap. XIX, 4. ἵνα τὴν λίπυσαν τοῖς βασάνοις προσαναπληρώσωσι κόλασιν, *ut pœnam, quæ tormentis deerat, suppleret.* Ita Luc. XVIII, 22. ἔτι ἐν σοὶ λίπεις, *adhuc unum tibi deest.*

Λιταργία, munere fungor, ministro, servio. 𐤋𐤓 pih. sacerdotio fungor, 1 Par. XI, 13. 𐤋𐤓 servio, Num. IV, 25. XXXVIII, 42. 2 Par. XXXV, 3. 𐤋𐤓 servitus, 1 Par. XXIII, 28. 32. 𐤋𐤓 verb. milito, Num. VIII, 24. 𐤋𐤓 nom. militia, Num. IV, 3. 31. 36. 𐤋𐤓 𐤋𐤓 milito militiam, Num. IV, 24. 𐤋𐤓 Chald. pah. Dan. VII, 10.

πῶ pih. Exod. XXVIII, 31. 39. Deut. X, 8. παριστάμενος ἔναντι Κυρίου λειτουργῶν, stare coram Domino, ad sacram functionem obeundam. Vid. & Deut. XVII, 12. XVIII, 5. 2 Par. V, 13. & conf. Hebr. X, 11. 3 Reg. I, 4. λειτουργῶν αὐτῷ, inserviebat illi, nempe Davidi, ultima ejus uxor Schunnamitis. Joël. I, 9. οἱ λειτουργῶντες θυσιῶν, ministri altaris. Vid. & v. 13. Joël. II, 17. οἱ λειτουργῶντες τῷ Κυρίῳ, ministri Domini. Sir. VIII, 10. λειτουργῶσαι μεγάλῳ, servite proceribus. Vid. & Sir. X, 21. Sir. XLV, 20. λειτουργῶν αὐτῷ ἄμα καὶ ἱερατικῶν, ut ministraret ipsi aique ac sacrificaret. Hesychius: Λειτουργῶν, ποχθῶν, δαλούν. Λειτουργῶν, laborare, servire. Plura de hac voce vid. apud Suicerum Thes. T. II. p. 219. & Ven. Deylingium Obf. Sacr. P. I. p. 144.

Λειτουργία, ministerium. עֲבֹדָה Num. IV, 33. VII, 9.

Λειτουργία, muneris functio, ministerium: מִלְאָכָה functio, 1 Par. XXVI, 30. עֲבֹדָה Exod. XXXVIII, 21. Num. IV, 25. VIII, 22. 2 Par. XXXI, 2. 16. עֹפֶר opus, Ezech. XXIX, 20. מַלְחָמָה militia, Num. VIII, 24. עֲבֹדָה עַם militia ministerii, Num. VIII, 25. תּוֹרָה lex, 2 Par. XXXI, 4.

Λειτουργικός, ministerio inserviens. עֲבֹדָה ministerium, Num. IV, 28. τὰ σκεύη τὰ λειτουργικὰ αὐτῶν, vasa ministerio illorum inservientia. Num. VII, 5. τὰ ἔργα τὰ λειτουργικὰ τῆς σκηνῆς, opera ministerio tabernaculi inservientia. עֲבֹדָה idem, Exod. XXXI, 9. Exod. XXXIX, 1. ἱκόνισται σολאים λειτουργικὰς Ἀαρὼν, faciebant stolas ministerii Aaronis. Hesychius: Λειτουργικός, ἱερατικός. Λειτουργικός, sacerdotales. עֲבֹדָה idem, Num. IV, 12. 2 Par. XXIV, 14. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λειτουργικὴ, κυρίως μὴ ἡ ἱερατικὴ, καταχρηστικῶς δὲ ἡ δαλὴ καὶ ὑπερβολικὴ. Λειτουργικὴ, propria quidem sacerdotalis, abusive vero servilis & ministerialis. Eadem fere habet Suidas.

Λειτουργός, minister. עֲבָדָה part. pih. Ios. I, 1. 2 Par. IX, 4. Pl. CII, 21. Ef. LXI, 6. Aqu. Sym. Prov. XXIX, 12. Hesychius: Λειτουργός, ὑπαρέτης. Λειτουργός, minister. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λειτουργῶν, δακνόντων. Λειτουργῶν, ministrorum.

Λιχὴν, impetigo, scabies saniosa. חֲבִילָה I. ev. XXI, 20. XXII, 22. Suidas: Λιχὴν, λιχῶνος. εἶδος ψώρας Λιχὴν, in genitivo λιχῶνος, species scabiei. Plura de hac lue vide apud Fullerum Misc. Sacr. Lib. V. c. 17. p. 673.

Λίχθω, lingo, lambo. לָחַךְ Pl. LXXI, 9. Ef. XLIX, 23. קָלַף 3 Reg. XXI, 19.

Λύ-

Λειψαιον, reliquiæ. ית Sym. Pl. XVI, 14. & LXXV, 11. ית Sym. Jud. V, 13. Suidas: Λειψαιον. τὸ κατάλειμμα. Λειψαιον. reliquiæ.

Λικάνη, pelvis, patina. לבס Jud. V, 25. VI, 38. ית lebes, Al. Psalm. LIX, 8. Conf. Bonfrerium ad Jud. V, 25. p. 270.

Λικτίος, dicendus. Ep. Jer. v. 38.

Λικτίς, leſtica. לבס plur. Sym. Ef. LXVI, 20. λικτίσι.

Λιληθότως, latenter. 2 Macc. VI, 11. VIII, 1. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λιληθότως, λικθαιότως, κρυφάως. (MS. κρυφίως.) Λιληθότως, latenter, occulte.

Λιξίς, dictio. ית lingua, Esth. VIII, 9. הלל Job. XXXVI, 2. ית Chald. splendor, Al. Dan. VII, 28. ליξίς. Vid. & Sir. XXIII, 13. 2 Macc. II, 32.

Λιοντηδόν, leonino more, in modum leonum. 2 Macc. XI, 11. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λιοντηδόν, φοβίως, ισχυρός, κατά τὸν λέοντα. Λιοντηδόν, terribiliter, fortiter, leonis ad instar.

Λικίζω, decortico, desquamo. קלח Incert Lev. I, 15. לבס pin. Gen. XXX, 37. 39. Tob. III, 17. λικίσαι τὰ λινοκόρυθα, desquamare albugines. Vid. & Tob. XI, 8. 1 Macc. I, 23. ἐλίκισεν πάντα, desquamavit omnia, sive nudavit omnia squamis. Drusius ad h. l. Intelligit squamas auri. Squama auri, ut squama æris. Lex. V. Λικίς χαλκῷ, æris squama. Dicitur & lamina. Idem Lexicon: Λικίς ἀργύρου, lamina.

Λικίς, squama, lt. lamina. קלח Num. XVI, 38. ποιήσαν αὐτὰ λιπίδας ἱλατῆς, fac ex illis laminas duſtiles. Conf. quæ modo notavi in v. Λικίζω. קלח Lev. XI, 9. 10. Deut. XIV, 9.

Λίκισμα, quod decorticatum est, cortex. קלח plur. cortices, Gen. XXX, 37.

Λίπρα, lepra, scabrities impura. קרצ Lev. XIII, 2. 3. קרצו part. pyh. Al. 4 Reg. XV, 5. Hesychius: Λίπρα, πρόγος τῆς ὑπερφανείας τῷ σώματι. Λίπρα, prominentia superficiali corporis.

Λιπρώω, leprofus sum. קרצ leprofus, Lev. XXII, 4.

Λιπρώωσα, contr. λιπρώσα, part. fœm. leprosa. קרצו part. pyh. fœm. Exod. IV, 6. Num. XII, 10.

Λιπρόμαι, contr. λιπρώμαι, lepra afficior. Hinc λελι-
πω-

λεπρόν, part. præt. pass. lepra affectus, leprosus. מצורץ part. pyh. 4 Reg. V, 1. 27. XV, 5.

Λεπρός, leprosus. מצורץ Lev. XIV, 2. 2 Reg. III, 29. צורץ Lev. XIII, 44. 45. τὸ λεπρόν, leprosum, i. e. lepra. מצורץ 4 Reg. V, 11.

Λεπρώ, leprosus sum. מצורץ part. pyh. sæm. *Aqu. Theod.* Exod. IV, 6. *λεπρώσα*.

Λεπλοκοπίω, in frustra concido. כנסצוס part. pyh. *Incert.* Ef. XXVII, 9. *λεπλοκοπιμίνους*, in *frustula concisos*. קרץ comminuo, *Incert.* Ef. XXVIII, 28. ἄρτος δὲ λεπλοκοπηθήσεται, panis vero comminuetur.

Λεπλός, tenuis, minutus, macilentus. קר Gen. XLI, 4. αἱ ἱππὰς βίαι αἱ ἀσχηαὶ καὶ λεπταὶ ταῖς σαρξί, *septem vaccæ feda & macilentæ carnibus*. קר præt. Kal ex קר Exod. XXXII, 19. קר הiph. a קר Exod. XXX, 36. 2 Par. XXXIV, 7. כר stilla, gutta, *Aqu.* Ef. XI, 15. *λεπτόν*. קר inanitas, Jer. LI, 34. קר sæm. Gen. XLI, 19. 20. *Hesychius*: Λεπλὸν, ἀσθενές, ἰσχυρὸν, λεπλόν. Λεπλὸν, infirma, macra, tenuis. Idem: Λεπλόν, ἀσθενές, ἀσφατον, ἀφαιόν. Λεπλόν, infirmum, invisibile, disparentem.

Λεπλὸς γίνωμαι, tenuis fio. קר Deut. IX, 21.

Λεπλὸν ποιῶ, minutum facio, comminuo. כסכס fusile, Ef. XXX, 22.

Vid. alibi *Κορία λεπλόν*. Σύνθιτον λεπλόν.

Λεπλότατος, tenuissimus. Sap. VII, 23.

Λεπλόω, extenuo, comminuo. קר : קר Kal & hiph. 2 Reg. XXII, 43. 4 Reg. XXXIII, 6.

Λεπλόω, extenuo, comminuo, confringo. קר : קר Kal & hiph. 2 Reg. XXII, 43. ὡς πηλὸν ἐξ ὁδῶν ἐλεπίστω αὐτοὺς, *tantum lutum ex viis comminui illos*. Vid. & 4 Reg. XXII, 6. 15. Ef. XLI, 15. קר : קר Chald. Kal & aph. Dan. II, 34. 35. VII, 19. קר הiph. a קר evacuatio. Jer. XLVIII, 12. קר הiph. saltare facio, Ps. XXVIII, 6. שר confringo, 2 Par. XXIII, 17. τὰ ἰδωλὰ αὐτοῦ ἐλεπίσταν, *idola ejus confringebant*. Conf. quæ notavi supra in *Λεπίζω* ex 1 Macc. I, 23. שר contundo, Ps. XVII, 46.

Λίπυρον, cortex, putamen. חל segmentum, Cant. IV, 9. *λίπυρον τῆς ρόας*, *putamen mali punicæ*. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Λίπυρον*, *λίπισμα*. *Λίπυρον*, cortex.

Λίσχη, confabulatio, fermocinatio. Vid. supra *Ἀνδία καὶ λίσχη*.

Λίσχη. *Heſychius*: Λίσχη, ὀριλία καὶ ἡ φλυαρία. Λίσχη, colloquium & nugæ. *Idem*: Λίσχαι, φλυαρίαι, πολλαὶ ὀριλίαι. Λίσχαι, fuites ſermocinationes, multæ confabulationes. *Conf.* Eruditissimos Viros, *Kuhnium* & *Perizonium* not. ad *Ælian.* Var. L. II. c. 34. & *Outhovium* de *Judic. Jehovæ Zeb. p. 36. seq.*

Λυιαθάν, ipsa vox *Hebr.* ליויאθן ingens bellua, cetus dentatus, *Aqu. Sym.* Job. III, 8. XL, 20. *Suidas*: Λυιαθάν, δράκων. Λυιαθάν, draco. *Phavorinus*: Λυιαθάν ἢ Λυιαθών, βασιλία ἰδάταιν ἱερμηνεύει. Λυιαθάν vel Λυιαθών, regem aquarum interpretatur. *Conf.* eruditam *Disquisitionem Theodori Hæſei* de *Liviathan Jobi*, *Bremæ* 1723. editam, quæ multis ostendere annititur, omnia, quæ de *Liviathane* apud *Jobum* commemorantur, ceto dentato aptè attribui posse.

Λευκαῖνω, dealbo, it. albefco, albus evado. הָהּ sum, fio, subintell. לָבֵן albus, *Es.* I, 18. יָאִי אֲדֵי הָיוּ אֵי קָקִינוֹס, אֵי יִרְיוֹ לְיֻקָּאִי, si autem sint tanquam coccineum, tanquam lanam dealbabo. הִלְבִּין *hiph.* *Pf.* L, 8. *Es.* I, 18. יוֹעֵל. I, 7. לָבֵן albus, *Lev.* XIII, 19. לְיֻקָּאִינוֹס, albefcens.

Λευκαριζω, albefco. לָבֵן albus, *Lev.* XIII, 38. 39. סִרְחַר defertum, (hic legisse videntur סִחְחַר part. contr. *hithp.* purificatus.) *Cant.* VIII, 5.

Λύκη, populus alba, arboris nomen. לִבְנָה *Of.* IV, 13. *Vid.* & *Es.* XLI, 19. ubi non satis apparet, cui voci in *Hebr.* textu λύκη respondeat.

Λευκύς, qui est albis pedibus. מְרוֹס maculosum, *Sym.* *Gen.* XXX, 35. לְיֻקָּאִי.

Λευκός, albus, candidus. קָר מִנּוּט, *Exod.* XVI, 14. ubi tamen pro λευκόν bene legend. censet cum *Grabio* Λεπτόν *Lamb. Bos Proleg.* in LXX. *Int.* מִן *Chald.* *Dan.* VII, 9. τὸ ἵνδυμα αὐτοῦ λευκὸν ὡς χιών, vestimentum ejus candidum sicut nix. *Conf.* *Marc.* IX, 3. XVI, 5. *Matth.* XXVIII, 3. *Joh.* XX, 12. *Act.* I, 10. ubi pariter λευκός non simpliciter album, sed candidum denotat, quod cum albedine splendorem & fulgorem conjunctum habet. Sic & *Lucianus* *Dial. Diog. & Alex.* T. I. *Opp.* p. 294. & in *Navig.* T. II. p. 880. ταύτας λευκὰν, appellat, quam *Amminianus Marcellinus* *Lib.* XII. fasciolam vocat candidam, regia majestatis insigne. לָבֵן *Gen.* XLIX, 12. לְיֻקָּאִי אֵי ὀδόντες αὐτοῦ (subintell. μύλων) ἢ γάλα, dentes ejus candidiores la-
Æ. Similiter *Ælianus* *Var. L.* XII, c. 1. οἱ ὀδόντες λευκότε-
ροι χιόνος, dentes nive candidiores. πᾶς candidus, serenus, *Cant.* V, 11. הָלִי *Incert.* *Gen.* XXX, 37. *Heſych.* Λύκω,
PARS II. N n

τό, τι συνηθίς, καὶ τὸ λεμπρόν. Λευκόν, & consuetum; (album scil.) & splendidum.

Λευκότης, albedo. Sir. XLIII, 22.

Λεύκωμα, albugo, vitium oculorum. חבלל *Incert.* & *Reliqu.* Lev. XXI, 20. Vid. & Tob. II, 9 III, 17. VI, 8.

Λιχὼ, puerpera. Epist. Jer. v. 16. τῶν θυσίων αὐτῶν ἀποπαθῆναι καὶ λιχῶν (leg. ex ed. Rom. ἀποκαθαρμῆς καὶ λιχῶ) ἀπίσταται jacrificia eorum decumbens & puerpera comedunt. Sic Euripides Electr. v. 617.

Λιχὼ μ' ἀπαγγέλλ' ἔσται ἄρσενος τέκνον.

Puerperam me esse, nuncia, prole mascula.

Vide & Hippocratem de Morb. Mulier. I. l. c. 88. & quæ inde affert ill. Spanhemius Observ. in Callimach. p. 363. qui proinde fallitur, cum in iisdem Observationibus p. 9 apud Hefychium pro Λιχῶ, (male scribit Λιχῶ) omnino λιχῶν legi debere arbitrat. Exponitur autem Λιχῶ apud Hefychium προσφάτως τιτοῦναι, & apud Suidam ἡ ἀρσενικός, quæ modo peperit.

Λίον, leo. אר Gen. XLIX, 9. אריות Chald. plur. emphat. Dan. VI, 7. כפיר leo juvenis, Pl. XXXIV, 20. LVII, 6. לבאי leo immanis, Deut. XXXIII, 20. Job. XXXVIII, 39. Ef. V, 29. לבאי sæm. leæna, Nah. II, 12. נשרין Chald. plur. a sing. נשר aquila, Dan. IV, 30. שחל leo ferox, Job. X, 16. XXVIII, 8. תנים plur. Theod. Mich. 1, 8. λείοντες.

Σκύματος Λέοντος, catulus leonis. בן לבאי filius leonis immanis, Job. IV, 11. נור אר Jer. LI, 38. נור אר Gen. XLIX, 9. Deut. XXXIII, 22. כפיר leo juvenis, Ef. V, 29. כפיר אר יה Jud. XIV, 5. ליש Prov. XXX, 30. Ef. XXX, 6.

Λεωπηρία, quasi λεωπύργος, lævis petra, saxum planum. נחית סלע nitor petrae, i. e. petra nitida. Ezech. XXIV, 7. 8. XXVI, 4. 14. Suidas & Lex. Cyrilli MS. Brem. Λεωπηρία, λίθος λευκός. Λεωπηρία, lapis planus. Inde & apud Hefychium pro Λεωπύργος legend. videtur Λεωπηρία. Exponitur autem apud illum pariter λίθος λευκός.

Λέγω, desisto, cesso. 2 Macc. IX, 6. 11. 18. XV, 24.

Λήθη, oblivio. סכל pravaricatio, Lev. V, 15. Num. V, 27. שכח infin. obliviscendo, Deut. VIII, 19. Vid. & Sap. XVI, 11. XVII, 3.

Λήθη

Λήθην ποιῶ, oblivionem facio, i. e. obliviscor. נשׁוּ אוֹפֶרֶוֹ . condono, Job. VII, 20. διὰ τί ἐκ ἰσχύου τῆς αἰσιμίας μου λήθῃ; quare non oblitus es peccatorum meorum?

Ληυθία, lecythia. ἡπαξ Aqu. 3 Reg. XVII, 12.

Λῆμμα, quod accipitur, assumitur, munus, vaticinium, oraculum, prophetia, it. potentia, dignitas. נשׁוּ מַסֶּכֶּה. onus, 4 Reg. IX, 25. Κέρως ἐλάλησεν ἐπ' αὐτὸν τὸ λῆμμα τῷτο, Dominus locutus est super illum hanc prophetiam. Vid. & Jer. XXIII, 23. ad quem locum Olympiodorus in Cat. Ghesl. p. 583. Λῆμμα ἐγγὺς μετὰ θυμῷ, ἐκ τῷ τὸν ἰσχυρότερον λαβόντα τὸν ἀδικοῦντα καταβρῆγγῆναι. καλεῖται δὲ λῆμμα καὶ ὁ χρηματισμός. Λῆμμα, ira cum exandescencia, cum robustior caput imbecillitorem allidit. Vocatur vero etiam λῆμμα oraculum. Ghiesbro in χρηματισμός male questus exponitur. Moschopolus Λήματα, αἱ προφητεῖαι, αἷς ἔλαβον οἱ πρεσβύτεροι ἀπὸ τοῦ ἁγίου πνεύματος. Λήματα, prophetiae, quas sumebant prophetae a sancto spiritu. Conf. Drusii Quaest. Ebraic. L. I. c. 57. Vid. & Nah. I, 1. Hab. I, 1. Zach. IX, 1. Mal. I, 1. In Gloss MSS in Proph. Λῆμμα redditur βουλή, φρόνημα, consilium, animi sensum. נשׁוּ סֵם. 2 Par. XXIV, 6. τὸ κεκρυμμένον λῆμμα ὑπὸ Μωϋσείως, munus a Mose constitutum. In Lex. Cyrilli MS. Λῆμμα, & apud Hesychium Λῆμα inter alia explicatur δῶρον, munus. Thren. II, 14. ἴδουσαί σοι λήματα μάταια, viderunt tibi vaticinia vana. Olympiodorus ad h. l. interpretatur προφητείας ψευδῆς, vaticinia falsa. Suidas, Lex. Cyrilli MS. Bar. & Brem. Λήματα, προφητεῖαι (in Lex. Cyr. Bar. male προφητεία) λέγεται (Lex. Cyrilli Brem. vitiose λέγονται) διὰ καὶ τα ἐκ οἰκίας καρδίας (Lex. Cyr. Bar. iterum mala κατὰ ἰδοικίαν καρδίας) ἀποφθιγμένα. Λήματα, vaticinia. Dicuntur vero etiam, quae ex proprio corde proficiuntur, eloquia. נשׁוּ excellentia, Job. XXXI, 23. ἀπὸ τοῦ λήματος αὐτοῦ ὕχ ὑπάσω, potentiam ejus non tolerabo. Vid. & Hab. I, 7. & conf. quae notavi in v. Διὰ post Διός. In Lex. Cyrilli MS. Λῆμμα inter alia ἀξίωμα dignitas, & apud Hesychium Λῆμα inter alia exponitur δύναμις, potentia, & ἀξίωμα, dignitas, & ἀδρεία, fortitudo. Conf. & Suidam v. Λῆμα.

Ληοβατία, calco in torculari. נשׁוּ Sym. Jer. XXV, 30. Syr. Jer. XI. VIII, 33. ληοβατῶντες.

Ληός, torcular, lacus torcularis aquarum. נשׁוּ Jud. XVI, 11. Neh. XIII, 15. נשׁוּ Pf. VIII, 1. LXXX, 1. 83. βῆς τῶν ληῶν, pro torcularibus. Juxta hanc explicationem inscriptio illa in Psalmis citatis indicat. quod tempore, quo post collectas fruges de area & torculari festum tabernaculorum celebraverint Iudaei, iidem Psalmi cantari debuerint.

N n 2

Conf.

Conf. Deut. XVI, 13. מִנְיָו plur. granaria, Joël. I, 17. פֶּרֶךְ ramus, Theod. Sym. Ef. X, 23. λήν. πῶς Sym. Ef. LXIII, 3. λήν. מִנְיָו Gen. XXX, 39. ἐν τοῖς λήναις τῶν ποτιστηρίων τῶ ὕδατος, in alveis aquariorum. Sic λήναις λειμῶνος, prati aquaria, ad quæ nempe Apollinis boves agerentur, dixit *Homerus*, aut quisquis auctor Hymn. in Mercurium, v. 104. *Callimachus* Hymn. in Dian. v. 166. ὑπολήνιδας ὕδατος vocat. Ubi *Scholias*τες ὑπολήνιδας interpretatur πύλους, ποτιστρίας, alveos, aquaria. Conf. ill. *Spanhemii* Obferv. in *Callimach.* p. 246 *Hefychius*: ἄνθοι, σαρκοί, (Gujet. rectius σαρκοί,) πύλοι, καὶ τῶν ἀρμύλων διφραὶ οἱ κοιλότητες. ἄνθοι, arcæ, alvei, ὃ κυνύλιον fellarum cavitates. Idem: ἄνθος, ὅπου σαρκοὶ πατίσται. ἄνθος, ubi uva conculat.

Vid. alibi Ἀπαρχαὶ ἄλυσος καὶ λήν.

Ἀνυώδης, nugatorius. 2 Macc. XII, 44.

Ἀνυώω, prædor, prædonem ago. פֶּשַׁע *Quint. Ed. Of.* VII, 1. ληύω. Vid. & 3 Efd. IV, 23.

Ἀνυώω, prædonum agmen. נִיר turma, 2 Par. XXII, 1. Sym. Of. VII, 1. Vid. & LXX. 2 Par. XXXVI, 5. ubi nihil pro hac voce in textu Hebr. legitur.

Ἀνυός, latro, prædo, prædator. נִיר turma, Jer. XVIII, 22. Of. VII, 1. פֶּרֶךְ et fractor, latro, Jer. VII, 10. כִּלִּי detractor, Ezech. XXII, 9. שׁוֹר part. vastator, Abd. v. 5.

Ἀνυός, prædatrix. שׁוֹר part. pah. vastatus, Sym. Pf. CXXXVI, 11.

Ἀνψις, acceptio. אִשָּׁה virago, Theod. Gen. II, 23. נָקְהָ *Aqu.* Prov. XVI, 23. Vid. & Sir. XLI, 25. XLII, 9. Vid. supra Δάμων ἀνψις.

Ἀλας, valde. כָּאֵר Theod. Gen. I, 31.

Ἀλβανός, mons Cananæ. de quo conferri meretur Cl. Relandus Palæst. L. I. c. 48. לִבְנוֹן *Jof.* XI, 17. & alibi passim. Vid. & supra Κίδρος τῶ Ἀλβάνου.

Ἀλβανός, saltus Hierosolymis. לִבְנוֹן 3 Reg. VII, 2. X, 17. 21. Cant. VII, 4.

Ἀλβανός, thus, lacryma odorata. לִבְנוֹן Lev. II, 1. Cant. IV, 14. Jer. VI, 20. Vid. & Sir. XXIV, 18. Solent alias Grammatici docere, quod Ἀλβανός arborem thuriferam, Ἀλβανωτὴς autem thurem significet. *Hefychius*: Ἀλβανός, τὸ βάλανος καὶ τὸ ὄρος. Ἀλβανωτὴς δὲ ὁ καρπὸς αὐτῶ, εἶδος θυμιαμάτων. Ἀλβανός, arbor ὃ mons. Ἀλβανωτὴς vero fructus ejus, species

species suffitus. Phrynichus de Voc. Atticis : Λίβανος λέγεται διδρον τὸ δι θυμιάμων, λιβανωτός. Scholiastes Aristophanis in Pluto : Λίβανος μὲν γὰρ αὐτὸ τὸ διδρον. Λιβανωτός δὲ ὁ παρὰ τῷ Λιβάνῳ. Gloss. Brem. Λίβανος τὸ διδρον, ὃ δι παρὰ αὐτῷ λιβανωτός. Sed non apud LXX. solum, sed etiam apud Aristotelem Meteor. L. IV. c. 10. & apud alios Auctores Λίβανον notare etiam λιβανωτὸν, observat Suicerus Specim. Lexic. Hesych. p. 347. Conf. & Cl. Alberti ad Matth. II, 11. p. 9. seq.

Λιβανωτός, thus. לבנל 1 Par. IX, 29.

Λιγύριον, lyncurius, lapis pretiosus. 𐤋𐤍𐤋 hyacinthus, Exod. XXVIII, 19. XXXIX, 10. Conf. Braunium de Vest. Sac. Hebr. L. II. c. 14. §. 151. seq. & Spanhemium Observ. in Callimach. p. 189.

Λιθάζω, lapido, lapidibus obruo. לך 2 Reg. XVI, 6. 13.

Λιθία. Hac voce Aquila reddit 𐤋𐤍𐤋 Cant. V, 11. Trompio in Concord. illa exponitur pretiositas. Montfauconius autem eandem in casu quarto positam putans, lapidem interpretatur. Effet ergo a λιθός, quæ vox apud Græcos alias non occurrit. LXX. aliàs 𐤋𐤍𐤋 etiam per λιθός interpretantur. Vid. mox in Λιθός.

Λιθινός, lapideus. 𐤋𐤍 lapis, Gen. XXXV, 14. Exod. XXIV, 12. לבנא Chald. Dan. V, 4. 24.

Λιθοβολία, lapides jacio, lapido. לך Exod. VIII, 26. XIX, 13. 3 Reg. XXI, 10. 13. 14. 𐤋𐤍 Lev. XX, 2. 27. Ezech. XVI, 39. XXIII, 47.

Λιθοβολία, lapidatio. 𐤋𐤍 Incert. Lev. XXIV, 16.

Λιθόβολον, sc. μηχανήμα, machina apta ad jaciendos lapides. 1 Macc. VI, 51.

Λιθολογίσμας, in acervum lapidum redigor. היה Mich. III, 12. λιθολογηθήσεται.

Λιθολογία, acervus lapidum. 𐤋𐤍 Aqu. Pf. LXXVIII, 1.

Λιθός, lapis, lapis pretiosus, gemma, it. ara. 𐤋𐤍 Gen. II, 12. XI, 3. & alibi sæpius. Theod. Prov. XVII, 8. Λιθός, gemma. Phavorinus : Λιθός, ἀρσενικὸς τὸ ἀπλῶς. καὶ ὁ λιθός δὲ ἐπὶ τῷ τιμίῳ καὶ λαζινομένῳ. Λιθός, in genere masculino lapis. At ὁ λιθός in genere fœminino de lapidibus pretiosis ἢ politis dicitur. Conf. Suidam v. Λιθός, & quæ ex Moschopulo affert Drusius in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 1146. 𐤋𐤍 & לבנא Chald. Dan. II, 34. 35. VI, 17.

N n 3

לבנא

דָּבָר dual. sellæ sigulorum, Jer. XVIII, 13. הָבָה excelsum, 4 Reg. XXIII, 15. συνίτριψι τὰς λίθους αὐτῶ, confregit aras ejus. Ita *Demosthenes* Oratione contra Cononem apud *Harpocratonem* & *Suidam* v. Λίθος. Τὸντο παρίταν καὶ ἴνα ἡμεῖς ὕμνῳ πρὸς τὸν λίθον ἄγοις καὶ ἐξεκῶν τις. Et unumquemque nostrum, qui aderamus, ad aram adduxerunt, & furejurando adegerunt. Hodie apud *Demosthenem* pro πρὸς τὸν λίθον legitur πρὸς τὸν βωμόν. Sed *Meursius* Lect. Attic. Lib. I. c. 6. existimat, vocem λίθον ex auctoritate Grammaticorum *Demostheni* restitui debere, & τὸ βωμόν esse glossema, & vocis λίθον, quo Orator usus fuerit, interpretamentum. Quæ sententia etiam non displicet doctissimo *Kustero* not. ad *Suidam*. Et firmari illa potest ex eo, quod apud *Hesychium* etiam λίθος inter alia exponatur βωμός, ara. Et λίθος, ad quem juraturos adduxisse memorat *Demosthenes*, de ara intelligendum esse, verisimile ex eo, quod alias tam apud Athenienses, quam Latinos, & alias gentes ad aram jurare consueverint. De Atheniensibus enim illud colligo ex glossa illa *Hesychii*: Ἀγχισίδην, ὁμῶναι ἐγγὺς τῶν βωμῶν, παρὰ Σόλωνι. Ἀγχισίδην, jurans prope aras; apud *Solonem*. De aliis vero gentibus vide *Ge Wonne* Diff. de Ara Ignoti Dei (quæ extat Tom. II. Thef. Dispp.) cap. 1. §. 7. סָבָא aurum insigne, Es. XIII, 12. כָּנָא auster, *Aqu. Syn.* 1 Reg. XX, 41. τὸν λίθον. Vide *Eusebii* Onomast. v. Ἐργάβ. ἡρὸ infin. lapidando, Exod. XIX, 13. XXI, 28. עֲבָרִים plur. margaritæ, Thren. IV, 7. חֲרָץ lapillus, 2 Reg. XVII, 13. סָבָא infin. lapidando, Lev. XXIV, 16. שֶׁשׁ lapis, Job. VIII, 17.

Vid. alibi λίθος Πάριος vel πάριος. λίθος Πολυτελής. λίθος Σάπφειρος. Σμαραγδίνης λίθος. Σμυρτίνης λίθος. λίθος Τιτράντιδος vel τιτράνοδος. λίθος Τίμαιος. λίθος Τορινοί και ἀπτελίχητοι.

Λιθόστρωτος, subintelligendum videtur ἴδιος, pavimentum lapidibus stratum, vel tessellatum. חָרָץ part. pah. stratus, Cant. III, 10. חָרָץ 2 Par. VI, 3. Esth. I, 7. Plura de pavimentis λιθοστρώτοις vide apud Cl. *Schellhornium* in Amœnit. Liter. & Auctores citatos Cel *Wolfio* ad Joh XIX, 13. p. 969. Adde, quæ de pavimento quodam tessellato, in Suffexia, Angliæ provincia, invento, recensentur in Bibl. Angl. T. II. p. 470. seq.

Λιθουργία, & λιθουργίζω, lapides inclido. חָרָץ incisio, Exod. XXXV, 30. λιθουργίαι: al. λιθουργῖαι) τὸν λίθον.

Λιθουργιῶν, lapidarius, ad lapidicinam pertinens. כָּנָא חָרָץ incisio lapidis, Exod. XXXI, 5.

Λιθε-

Λιθουργία, τέχνη, lapidaria ars. חַרְטָן faber lapidis, i. e. lapicida. Exod. XXVIII, 11.

Λιθουργός, lapicida. Sir. XLV, 13.

Λιθόριον, acervus lapidum. חֶרֶץ Aqu. Pf. LXXVIII, 1. Hieronymus Epist. ad Suniam: In Ebraeo חֶרֶץ scriptum habetur, quod Aquila vertit λιθόριον, i. acervum & cumulum lapidum, quibus vineæ & agri purgari solent. Scribitur etiam ibi λιθόριον, & λιθάριον.

Λιθώδης, lapidosus. Sir. XXXII, 21.

Λικμός, ventilo, dispergo, diffipo. חֲפֹץ Chald. aph. a חָפוּ confumo, Dan. II, 44. λιπύσι καὶ λικμήσι πάντας τὰς βασιλείας, comminuet & in minutissimas quali partes redacta dissipabit omnia regna, haut secus ac paleæ a vento dissipari solent. Conf. Cl. Alberti ad Matth. XXI, 44. p. 124. חֲפֹץ Ruth. III, 2. 3 Reg. XIV, 15. Ef. XXX, 22. XLI, 16. Ezech. XXIX, 12. וְהָיָה כְּחֶפְזָא בְּרֶחַץ הַיָּם ventilo pala & vannus, Ef. XXX, 24. & חֲפֹץ הַיָּם λικμημῖν, cum hordeo ventilato. Hesychius: Λικμημῖν, κοσκινώσασα, πλυνάσασα ἐκ' αὐτῆς. Λικμημῖν, cribrata, ventilata spirante vento. Idem: Λικμῶντες, αλοῦντες (i. εὐλοῦντες,) ἢ τὰ ἄχυρα ἀπὸ τῆς σίτης διαχωρίζοντες. Λικμῶντες, contundentes, vel paleas a frumento separantes. חָפֵץ: חָפֵץ Kal & hiph. moveo, moveor, Amos. IX, 9. חָפֵץ pih. expurgo, Ezech. XXVI, 4. λικμήσω τὸν χῶν αὐτῆς ἐκ' αὐτῆς, dissipabo pulverem ejus ab illa. חָפֵץ pih. tanquam procella abripio, Job. XXVII, 21. λικμήσω αὐτὸν ἐκ τοῦ τόπου αὐτοῦ, dispergam illum e loco suo. I. ex Cyrilli MS. Brem. Λικμῶ, κοσκινῶ, διασκορπίζω. Λικμῶ, cribro, dispergo.

Λικμῶντες, ventilator, dissipator. חָפֵץ part. pih. diffipans, Prov. XX, 26.

Λικμῶς, ventilabrum, vannus. כְּרִיב cribrum. Amos. IX, 9. ὅς τις λικμῶται ἐν τῷ λικμῶ, quemadmodum ventilatur ventilabro. Hesychius: Λικμῶ, πύβη. Λικμῶ, ventilabro.

Λιμαγχισμός, fame affligo. חֲרִיצָה hiph. esurire facio, Deut. VII, 3. λικμαγχισέ με, fame te afflixit. Sym. Theod. Prov. X, 3. λικμαγχισσῶ. Phavorinus: Λιμαγχισμός, πείνη, λιμάσσω. Λιμαγχισμός, fame neco, fame affligo.

Λίμνη, portus. כְּחוֹ Pf. CVI, 30.

Λίμμα pro λίκμα, reliquum. חֶרֶץ Incert. Lev. XVIII, 6. Aqu. ibid. v. 17.

Λίμνη,

Λίμνη, stagnum, lacus. מַנְהַם Pf. CVI, 35. CXIII, 8.
נַחַשׁ piscina, Cant. VII, 4.

Λιμνηστικός, fame eneco. הָרָעִיב hiph. esurire facio, Prov.
X, 3.

Λιμὴς, fames. כָּפֶן Job. XXX, 3. מַרְהָנָא Aqu. Ef. XIV,
4. נָהַס rudo, Sym. Job. VI, 5. טִיטִיס לִימָה. טִיטִיס sitis,
Amos. VIII, 11. לִימֹן אֶרֶץ, famem panis. רָעִב famelicus,
Job. XVIII, 11. Ef. VIII, 21. רָעִיב Pf. XXXVI, 20.

Λιμῶδες, famelicus. Sym. Job. XXX, 7. לִימֹדִים.

Λιμῶσι, fame laboro. esurio. הִסָּה strepo, fremo, Pf.
LVIII, 7. 16. Bochartus Hier. Part. II. L. II. c. 55. p.
665. ibi pro λιμῶσι legendum censet μαίμαξεναι, cum
verbum הִסָּה, quo hic utitur Psalter, commune nihil ha-
beat cum iis verbis, quæ famem vel esuriem significant. ut
ipse ibidem asserit. Sed non observavit Vir summus, quod
מַרְהָנָא Deut. XXVIII, 20. LXX. reddiderint ἐκλιμῶσι, Sym-
machus ἀχερταρίαν, Vulgatus esuriem. Cum ergo falso pla-
ne fundamento nitatur correctio ista, & ipsa procul dubio
est falsa. Vide Grabii Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4.
§. 7. Hesychius: Λιμῶντες, πᾶν πεινῶτες. Λιμῶντες,
valde esurientis.

Λίνος, contr. λινός, lineus. בַּר byssus., Lev. XVI, 4:
καὶ χιτῶνα λινὸν ἁγιασμένον ἰνδύσεται, καὶ περισκελὶς λινῶν ἔσται
ἐπὶ τῷ χρωτὶ αὐτοῦ, καὶ ζώνη λινῇ ζώσεται, καὶ κιδάριον λινὸν
περιθήσεται, & tunicam lineam sanctam induet, & feminalia
linea erunt super corpus ejus, & zona linea cingetur, & ci-
dardin lineam circumponet sibi. Vid. & v. 23. 32. Hic per
linea vestimenta non intelligenda linea strictè accepta, sed
ex gossypio vel lana arborum facta, & alias xyлина, & byssi-
на appellata. Unde & Chaldaeus Hebr. בַּר per כַּוְצָא byssum
interpretatur. Et LXX. alias eandem vocem βύσσινον red-
dunt. Vid. 1 Par. XV, 27. Conf. Apoc. XV, 6. ubi
λίνον καθαρόν καὶ λαμπρόν, linum purum & candidum, procul
dubio idem est quod Apoc. XIX, 8. βύσσινον καθαρόν καὶ
λαμπρόν, byssinum purum & candidum. Sic & Philo Lib. de
Somn. p. 597. vestem, qua summus sacerdos intima sacra-
ria penetravit, vocat ἐσθῆτα λινῇ βύσσιν τῆς καθαρυτάτης πε-
ποιημένην, vestem lineam e bysso purissimo confectam. Et alii
Auctores vestes xylinas lineas appellare, & per linum xyli-
num linum intelligere solent. Sic Herodotus Lib. II. c. 37.
de sacerdotibus Ægyptiorum, quos Plinius Lib. XIX. c. 1.
vestes xylinas amasse refert ita: Ἐσθῆτα δὲ φοροῦσι οἱ ἱερεῖς λι-
νὴν μόνην, vestem autem sacerdotes lineam tantummodo gestant.
Et Poëtis sacerdotes illi passim inde dicuntur linigeri. Vide
Dem-

Demsterum ad Rosin. Antiqu. Rom. p. 423. & Spencerum de Leg. Hebr. Rit. L. III. c. 5. Sect. 2. p. 837. Conf. & Oldermanni Diss. de Vestibus Byssinis Pont. Max. in Expiat. Fest. §. 4. & Schlageri Comment. de Numo Hadriani plumbeo p. 147. seqq. Neque dubito, quin Diodorus Siculus Lib. V. p. 320. de Sacerdotibus in Panchaja, insula Oceani circa Arabiam memorans, quod τολαῖ λιναῖς τῇ λευκότητι καὶ μαλακότητι διαφόρως, stolas lineas candore ac mollitie præstantes gestaverint, per illas pariter xylinas seu byssinas intellexerit. תלשׁ linum, Lev. XIII, 48.

Λινοκαλάμη, stipula lini. γν תלשׁ lina ligni, Jos. II, 6. ἔκρυψεν αὐτούς ἐν λινοκαλάμῃ, abscondebant illos in stipula lini. Gloss. in Ostateuch. Λινοκαλάμη, ξυλοκαλάμη. Sic etiam Lex. Cyrilli MS. Brem. nisi quod pro ξυλοκαλάμη vitiosè ibi legatur ξυλοκαλάβη. In notis Dioscoridis λινοκαλάμης Romanis linum agreste, & Afris ζεραφοῖς dicta perhibetur; pro quo Bochartus Chan. L. II. c. 15. p. 834. legendum cehset ζεραφοῖς, id est, תלשׁ γν semen lini. Braunius artem de Vest. Sac. Hebr. L. I. c. 6. §. 93. mavult ζεραφιστά.

Λίνον, linum. תלשׁ Exod. IX, 32. Prov. XXXI, 13. Aqu. Theod. Ef. XLII, 3. Sym. Ef. XIX, 9.

Λιπαῖον, pinguefacio, ungo. תשׁ pih. Pf. XXII, 6. ילפאתים ἐν ἑλαίῳ τὰν κεφαλὰν μου, unxisti oleo caput meum. Hesychius: Ἐλιπαῖας, ἑλπιψας, ἰπιδεύων, πλουσίαν ποιεῖσθης. Ἐλπιπας, unxisti, exornasti, abundare fecisti. כנח hiph. 2 כנח rumpo, Psalm. CXL, 7. תשׁ Aqu. Psalm. CXVIII, 70. יליפאדנ. תשׁ: תשׁת Kal & hiph. Deut. XXXII, 15. Inde Gloss. MSS. in Cant. Script. Ἐλιπαῖον, ἰπιδεύον, ἰλιπαῖον. (legend. videtur ἰλιπαῖον.) Ἐλιπαῖον, pinguefactus est. Neh. IX, 25. תשׁ pinguis, Hah. I, 16. תשׁ pinguedo, Prov. V, 3. Vid. & Sir. XXXV, 5. XXXVIII, 11.

Λιπαρός, pinguis. תשׁ Aqu. Pf. XXI, 13. תשׁ Aqu. Sym. Pf. XXI, 32. ליπαרֹי תשׁ pinguedo, Aqu. Pf. LXXVII, 35. ἐν ליπαροῖς. תשׁ Neh. IX, 35. Ef. XXX, 23.

Λιπαρώτερος, pinguior. תשׁ pinguedo, Sym. Pf. LXXVII, 35. תשׁ ליπαרֹותֶרֶס.

Λιπαρότης, pinguedo. תשׁ Sym. Pf. LXXII, 7.

Λιπάσμα, pinguedo. תשׁ plur. pingula, Neh. VIII, 12. תשׁ Ef. XXV, 6. Vid. & 3 Ef. IX, 52.

Λῆ, leo. תשׁ Aqu. Job. XLII, 11. תשׁ Theod. Of. V. Pars II.

10. *Hefychius*: Δῖς, διὰ τὸ ἰ ὁ λῖον. Δῖς per ἰ leo. Lex. Cyrilli MS. Brem. Δῖς, λῖον. Conf. *Bochartum Hier.* P. I. L. III. c. 1. p. 711. & *Gudium ad Phædrum* p. 218. seq.

Δίττομαι, supplico, precor. ὁλήθη pler. iudificationes, Job. XVII. 2. λίσσονται κάμινον, supplico defatigatus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Δίττομαι, παρακαλῶ, lacrimo. Δίττομαι, precor, supplico.

Διτανία, supplicatio. 2 Macc. III, 20. X, 16.

Διτανιῶν, supplico. ἡθη pih. Pf. XLIV, 14 Sym. 1 Reg. XIII, 2. Ef. LVII, 10. Aqu. Of. VIII, 10. λιτανιῶσω. Vid. & 2 Macc. XIV, 15.

Διτὸς, tenuis, vilis. πρ vanus, Jud. XI, 3. ἄδῳς λιτοὶ, homines viles. *Hefychius*: Διτοῖς, ψιλοῖς, ἐντελῆσι. Διτοῖς, simplicibus, vilibus. Idem: Διτ-ς, ἀπλῶς, ἐντελῆς. Διτὸς, simplex, vilis. Conf. quæ ex epigrammate affert *Suidas* v. Διτὸς.

Διχαῖος, Index digitus. ἡρ pugillus, Aqu. Ef. XI, 12. λιχαῖο. *Hieronimus*: In eo, ubi nos vertimus, quis mensus est pugillo aquas? *Aquila* transtulit, quis mensus est minimo digito aquas? Hoc enim λιχαῖος sonat, ut scilicet non tota manu, sed parvo digito, quem vulgus gustatorem vocant, omnis aquarum vastitas ponderetur. *Suidas*: Διχαῖος, ὁ μετὰ τὸν ἀντίχειρα δάκτυλος. Διχαῖος, qui post pollicem est digitus. *Hefychius*: Διχαῖος, ὁ τὸν (Palmer ὁ παρὰ τὸν) μέγαν δάκτυλον τῆς χειρὸς. Διχαῖος, qui juxta magnum digitum manus. *Phavorinus*: Διχαῖος, ὁ δεύτερος δάκτυλος. Διχαῖος, secundus digitus. Idem dictum illum esse dicit παρὰ τὸ λίαν χεῖρην ἀπὸ τοῦ πρώτου, quod multum hiscat a primo.

Διψ, Africus, auster, meridies, ventus ab occasu meridionali spirans. דער Deut. XXXIII, 23. ערב occidens, 2 Par. XXXII, 30. XXXIII, 14. ננ Gen. XIII, 14. XX, 1. דק oriens, Gen. XXVIII, 14. מן Exod. XXXVIII, 9. Ezech. XLVII, 20. Posteriori loco ita: πρὸς νότον καὶ λίβα. Inde Gloss. MS. in Ezech. πρὸς λίβαν, πρὸς νότον. Leg. πρὸς λίβα, πρὸς νότον. Pf. LXXVII, 30. ἐπύλασιν ἐν τῇ δυνάμει αὐτῆς λίβα, adduxit potentia sua Africum. Gloss. MS. in Pf. λίβα, αἶμας τὸν δυτικὸν, ζέφυρον καλέσμενον. λίβα, ventum occidentalem, qui zephyrus vocatur. Sic etiam Gloss. in Act. Apost. Κατὰ λίβα, κατὰ ζέφυρον, κατὰ δύον. Κατὰ λίβα, ad zephyrum, ad occasum. In ellipse occasum meridionalem. ננ & מן junctim, Ezech. XLVIII, 28. Plura de hoc vento vid. apud *Salmasium Exerc. Plin.* p. 879. seq. & alios, quos citat Cl. *Alberti* Observ. ad Act. XXVII, 12. p. 274.

Δοβίς,

Λοβός, ima pars auris, it. extremum hepatis. לֶבֶת segmentum, Amos. III, 12. לֶבֶת maximus loborum hepatis, in quem incidit vesica fellis, (vide Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 45. p. 501.) Exod. XXIIX, 13. Lev. III, 4. לֶבֶת Exod. XXIIX, 20. Lev. VIII, 22. Suidas: Λοβός. τὸ ἄκρον τῷ ὠτίῳ καὶ τῷ ἥπατος. Λοβός. extrema pars auris & hepatis.

Λόγγη, vox ex Hebræo לָּ formata. Incert. Lev. XIV, 12.

Λογιόν, alias λόγιον, oraculum. לֶבֶת pectorale, Exod. XXXVIII, 23. 24. 30. XXXIX, 20. Suidas: Λογιόν, τὸ μακρὸν, ὅτι ἐφ' ὧν ὁ ἱερεὺς ἐκφέρει τὰς ἐκκελευσάμεναις αἱ δυνάμεις αἰθεροῦ. Λογιόν, oraculum, quod gestabat summus sacerdos, in quo erant insculpti duodecim lapides.

Λογίζομαι, ratiocinor, existimo, reputo, aestimo, cogito, confidero, in eo consilium, imputo, supputo, numero, annumero, it. rationem exigo. לֵבֶן dico, Eccles. X, 3. ἃ λογίζεται πάντα ἀφροσύνη ἐστίν, quæ cogitabit, omnia stulta sunt. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λογιῖται, διαλογιζέσθαι, ἐνθυμηθῆσθαι. Λογιῖται, ratiocinabitur, cogitabit. לֵבֶן Sym. Gen. XI, 6. λογισάνται. לֵבֶן Gen. XV, 6. ἐλογισθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, imputabatur illi in justitiam. Gen. XXXI, 15. ἢ ὡς αἱ ἀχόρται λογιζόμεθα αὐτῷ; nonne ut peregrinæ habitæ sumus ab illo? Vid. & Ps. XLIII, 24. Lev. XXV, 31. πρὸς τὸν ἀγρὸν τῆς γῆς λογιζέσονται, pro agro terræ reputabuntur. Lev. XXVII, 23. λογιῖται πρὸς αὐτὸν ὁ ἱερεὺς τὸ τίλος τῆς τιμῆς, supputabit ad illum sacerdos summam pretii. Num. XVIII, 27. λογιζέσονται ὅμοι τὰ ἀφαιρήματα ὅμοι, imputabuntur vobis oblationes vestræ. 1 Reg. I, 13. ἐλογίσათα αὐτὴν ἥλι εἰς μεθύσαν, reputabat illam Eli pro ebria. 1 Reg. XVIII, 25. Σαὺλ ἐλογίσათο ἐμβαλεῖν τὸν Δαβὶδ, Saul cogitabat Davidem perdere. Vid. & Neh. VI, 2. 6. & conf. 1 Macc. VI, 19. Rom. X, 2. & ad h. l. Lamb. Bos p. 162. 2 Reg. XIV, 13. ἠὰρ ἐλογισαμὲν τὸτο ἀπὸ λαοῦ τοῦ Θεοῦ; quare cogitasti hoc de populo Dei? 3 Reg. X, 21. ἡ ἡ λογίζομαι εἰς ταῖς ἡμέραις Σολομῶντος, non aestimabatur sc. argentum in diebus Salomonis. Vid. & 2 Par. IX, 20. Es. XIII, 17. 4 Reg. XII, 15. ἡ ἐλογίζοντο τὰς ἀνδρας, οἷς ἰδεῖν τὸ ἀργύριον. non rationem exigebant a viris, quibus dabant argentum. Job. XLI, 24. ἐλογίσათο ἄβυσσος εἰς περιπατοῦν, abyssum pro ambulacro habebat. Ps. XXXIV, 5. οἱ λογίζονται μοι κακά, qui mala adversus me cogitant, vel moliantur. Jer. XXVI, 3. πᾶσαι αἱ καὶ τῶν κακῶν, ἃ ἐγὼ λογίζομαι τὸ ποιῆσαι αὐτοῖς, cessabo a malis, quæ ego molior facere illis. Nah. I, 11. λογίζομαι (Sic enim bene legendum putat Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. pro λογισμός) κατὰ τὸ Κυρίου ποιεῖν, co-

gitans mala adversus Dominum. Vid. & Pf. XL, 8. Neh. VI, 2. Of. VII, 15. & conf. 1 Cor. XIII, 5. Jer. XI, 19. ἡμεῖς ἐπὶ ἐλογίζασατο λογισμῶν, adversus me inierunt consilium. Vid. & Jer. XVIII, 18. XXIX, 11. Ezech. XXXVIII, 10. Dan. XI, 25. Ef. I. III, 3. ἡμεῶν καὶ ὡς ἐλογίζατο, contemptus erat, & non asstimabatur. ܠܫܢ Chald. Dan. IV, 42. ܚܢܐ supputo, numero, 2 Par. V, 5. οἱ δὲ λογιζόμενοι ἀπὸ τοῦ πλῆθους, qui non numerari poterunt prae multitudine. Ita & apud Theophrastum Charact. c. 14. λογισάμενος τοῖς ψήφοις, καὶ κεφάλαιον ποιῶναι, calculis numerans, & summam subdu- dens. Et Schollastes Luciani T. I. p. 20. λογίζεσθαι inter- pretatur ἀριθμεῖν, μετρεῖν, numerare, metiri. Conf. Cl. Al- befti ad Hebr. XI, 19. p. 434. Ef. LIII, 12. ἐν τοῖς αἰσέ- μοις ἐλογίζατο, sceleratis annumeratus est. ܠܒܢ levo, tollo, Ef. XL, 15. prae completo, Job. XXXIV, 37. αἰνομία δὲ ἐφ' ἡμῶν λογιζομένη, iniquitas autem nobis imputabitur. ܝܚܝܬ judex, Job. XXXIV, 37. τὸτό μοι ὅρα αἰνομία (pro αἰσέ- μοις) ἢ μεγίστη λογιζομένη, hoc mihi sane tanquam scelus maxi- mum imputetur. Sap. V, 4. τὸν βίον αὐτῷ ἐλογισάμεθα μα- ρίας pro iis maribus, vitam ejus habuimus pro insania. Vid. & Sap. XV, 12. 15. Sap. VIII, 18. ταῦτα λογισάμενος ἐν ἑμῶν- τῷ, hæc apud me ipsum considerans. 1 Macc. III, 53. σὺ ὁ ὀ- θῆς, ὃς λογιζοῖται ἐφ' ἡμᾶς, tu nosti, quæ adversus nos cogi- tant, vel quæ consilia adversus nos ineunt. Hesych. Λογίζομαι, ἰδιουμέναι, φημίτω. (l. ψηφίζω.) Λογίζομαι, cogito, supputo.

Λόγιον, eloquium, verbum, oraculum. ܠܡܢ Num XXIV, 15. ἀκούει λόγια Θεοῦ, audiens eloquia Dei. Pf. XVIII, 15. τὰ λόγια τοῦ στόματός μου, verba oris mei. ܠܡܢ Pf. XI, 7. τὰ λόγια Κυρίου, λόγια ἀγνά, verba Domini, verba pura, vel sancta. Vid. & Pf. XVII, 33. CXVIII, 147. 157. 161. 171. & conf. Rom. III, 2. 1 Petr. IV, 11. Pf. CIV, 19. λό- γιον Κυρίου, verbum Domini. Vid. & Pf. CXVIII, 38. 50. 58. 67. CXLVII, 4. Ef. V, 24. ܠܡܢ Pf. CXVIII, 168. CXLVII, 8. Ef. XXVIII, 13. ܠܡܢ cingula, Exod. XXIX, 5. ܠܡܢ pectorale, Exod. XXVIII, 15. ποιῶναι λόγια τῶν κρίσεων, facies oraculum judiciorum. Conf. quæ notavi in Κρίσις. Lev. VIII, 8. ἐπὶ θάκει ἐπὶ τὸ λόγιον τὸν δάκτυλον, im- ponebat oraculo declarationem h. e. lapides claros, lucidos. Conf. Josephum Antiqu. L. III. c. 7. p. 145. ubi de voce Ἑσθῆρ, qua Hebr. ܠܡܢ eloquitur, ita: σημαίνει δὲ τὸτο κατὰ τὴν Ἑβραίων γλῶτταν λόγιον, significat vero hoc lingua Græcæ- rum oraculum. Conf. & Sir. XLV, 12. & Suida locum su- pra notatum in Λογίων, & Spencetum de Leg. Hebr. Rit. Lib. III. Diff. VII. c. 1. sect. 1. p. 922. ܠܡܢ Pf. CXVIII, 168. CXLVII, 8. Ef. XXVIII, 13. ܠܡܢ opus, Ef. XXX, 27. τὸ λόγιον τῶν χειρῶν αὐτῶν, oraculum labiorum ejus. ܠܡܢ

I, 37. Exod. XXXIV, 28. τὰς δέκα λόγους, *decem praecepta*. Vid. & Deut. X, 4. Jud. XVIII, 7. λόγους ἔκ ἢ αὐτοῖς μετὰ Συρίας, *nullum commercium illis erat cum Syria*. Jud. XVIII, 28. λόγους ἔκ ἑστὶν αὐτοῖς μετὰ αἰθράων, *rem non habent cum homine*. 3 Reg. XIII, 32. τὸ ῥῆμα, ὃ λαλήσων ἐν λόγῳ Κυρίου, *verbum, quod locutus est verbo Domini*, h. e. ex verbo Domini sibi revelato. Conf. 1 Theff. V, 15. 3 Reg. XVI, 5. ταῦτα γυγραμμένα ἐν βιβλίῳ λόγων τῶν ἡμερῶν τῶν βασιλέων Ἰσραὴλ, *haec scripta in libro historiarii dierum h. e. in libro annalium regum Israelis*. Ita & alibi passim. 1 Par. XXIX, 29. οἱ δὲ λοιποὶ λόγοι τοῦ βασιλέως Δαυὶδ οἱ πρότεροι καὶ οἱ ὕστεροι, *γυγραμμένοι ἐστὶν ἐν λόγοις Σαμουὴλ*, καὶ ἐπὶ λόγων Νάθαν, καὶ ἐπὶ λόγων Γὰδ τοῦ βλεπόντος. Reliquae autem res Davidis regis tam priores quam posteriores scriptae sunt in historiis Samuelis videntis, & in historiis Nathanis Prophetae, & in historiis Gad videntis. Sic & Herodotus L. I. c. 184. τὰς δὲ Βαβυλωνίους πάντας πολλοὶ μὲν καὶ ἄλλοι ἐγίνετο βασιλεῖς, τῶν ἐν τοῖσι Ἀσσυρίοις λόγοις μνημὸν ποιήσονται. *Babylonis vero hujus & multi alii extiterunt reges, quorum in historiis Assyriacis mentionem faciam*. Et L. V. c. 36. ὡς διδάσκαι μοι ἐν τῷ προτέρῳ τῶν λόγων, *ut expositum a me est libro primo historiarii*. Vid. & 2 Macc. XV, 37. Inde λόγιος juxta Hesychium ὁ τῆς ἱστορίας ἑμπειρος, *in historia versatus*. Et λογοποιός, *historicus*. Suidas: Λογοποιός, ὁ ὑφ' ἡμῶν ἱστορικός λεγόμενος. Ἰσοκράτης καὶ Ἡρόδοτος. Λογοποιός, *qui nobis historicius dicitur*. Isocrates & Herodotus. Sic & passim apud Xenophontem, Zosimum & Arrianum, quorum loca observavit Ven. Raphaelius Annot. ex Xenoph. & Polyb. ad Aët. I, 1. Conf. & Auctores citat. Cel. Wolfio ad Aët. l. c. p. 1001. Pf. XXXII, 6. τὸ λόγῳ Κυρίου οἱ ἄνθρωποι ἐπερώθησαν, *verbo Domini calis firmati sunt*. Pf. CVI, 20. ἀπίστευα τὸν λόγον αὐτοῦ, καὶ ἴδωτο αὐτάς, *mittebat verbum suum, & sanabat illos*. Neh. V, 8. ἔχ' ὑποσῆσαι λόγους, *non inveniebant verbum, sive quicquam, quod responderent*. רנר verb. 2 Reg. XX, 18. Neh. VI, 12. רנר nom. verbal. Jer. V, 13. Of. I, 2. רנר pestilentia, Pf. XC, 3. Hab. III, 4. רנר causa, ratio, Ecclef. VIII, 2. רנר plur. רנר scintilla, Prov. XXVI, 18. רנר scem. ex טוב bona, bonitas, Neh. VI, 19. רנר Chald. ratio, *Rechnung*, Dan. VI, 2. τὰ ἀποδίδοναι αὐτοῖς σατράπας λόγους, *ut satrapae illis rationem redderent*. Conf. Luc. XVI, 2. Matth. XII, 36. Græci alias λόγους διδόναι eodem sensu dicunt. Vide, quæ ex Xenophonte notat Raphaelius ad Rom. XIV, 12. p. 216. & ex Aristophanis Pluto Eckhardus Observ. Philol. in N. T. p. 38. ר' manus, Prov. I, 24. כנור honor, Prov. XXV, 28. כנור Esth. IX, 2. 'Εσθ' ἐστὶν εἰς τὸν αἰῶνα, *Esther mandato fecit ut statet in æternum*.

tertium. מוכיח part. hiph. a יכח reprehensor; Prov. XXV, 12. מים dual. aqua, Prov. XVII, 14. מלה 2 Reg. XXIII, 2. Dan. II, 5. 11. נבואה prophetia, 2 Reg. IX, 29. ἐπὶ τοῖς λόγοις Ἀχίᾶ τῷ Σελωνίτῃ, in prophetiis Achiae Selonitae. Ita etiam Luc. III, 4. ἐν βίβλῃ λόγων Ἡσαΐου, in libro prophetiarum Efsaie. ספר liber, Jer. XXIX, 24. ἀνίγω Σοφορίας τὰς λόγους τὰς, legerat Sophonias has prophetias. פה os, 1 Reg. XV, 24. 1 Par. XII, 23. פתחא Chald. emph. Dan. IV, 14. קול vox, Jer. XXXVIII, 20. רוח spiritus, ventus, Ef. XXXII, 2. Sym. Ecclef. VII, 10. דא לוגאנ. כנש virga, baculus, Ef. XI, 4. חנה fovea, Jer. XVIII, 22. קנש risus, Thren. III, 14. שח querela, Job. VII, 13. מפתח dual. labia, Prov. XVI, 21. תבונה intelligentia, Prov. V, 1. תורה lex, Prov. IV, 2. שח meditatio, Theod. Amos. IV, 13. ה לוגא. 1 Macc. II, 33. ποιήσαντες κατὰ τοὺς λόγους τοῦ βασιλέως, facite juxta mandatum regis. Vid. & v. 34. 55. Sir. XLII, 6. 12. 2 Macc. I, 14. ἐν ὀνόματι λόγων, dotis nomine. 2 Macc. II, 31. περὶ πάντων ποιῶντας λόγους, de omnibus narrationem contexere, vel omnia narrare, omnia historica narratione persequi. Ita passim etiam Polybius phrasi utitur. Vid. Ven. Raphael. Annot. ex eod. ad Ad. I, 1. p. 295. 2 Macc. III, 6. μὴ προσέκειν αὐτὰ πρὸς τὰς τῶν θυσιῶν λόγους, non pertinere illa ad sacrificiorum rationem. Conf. Matth. V, 32. & quæ ex profanis observant Schwartzius not. ad Olear. de Stil. N. T. p. 270. 469. & Comment. Crit. & Philol. Gr. L. N. T. p. 852. & Georgius Vindic. N. T. ab Ebraïsmis L. III. c. 3. §. 15. p. 283. 2 Macc. IV, 36. ὑπὲρ τοῦ παρὰ λόγους Ὀνίας ἀπικταίνεσθαι, eo quod injuste Onias occisus esset. Sir. XLIII, 31. ἐν λόγῳ αὐτοῦ σύγκαται πάντα, verbo ejus consistunt omnia.

Πληθύνω λόγους, multiplico verba. הרבה דברים Ecclef. X, 14. Conf. Sir. XXII, 12.

Λόγους ἔχω, rationem habeo, pertimesco. ἄντα sollicitus sum. Jer. XXXVIII, 19. ἐγὼ λόγους ἔχω τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς πεφυγόσι πρὸς τοὺς Χαλδαίους, μὴ δώσωμι εἰς χεῖρας αὐτῶν, ego timeo, ne Judæi, qui aufugerunt ad Chaldaeos, me in manus illorum tradant. Jer. XLII, 16. ὁ λιμὸς, ὃ ὑμῖν λόγους ἔχοντι ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ, καταλήψεται ὑμᾶς, fames, quam pertimescitis a facie ejus, affequetur vos.

Λόγους ποιῶμαι, rationem habeo. יראו timor, Job. XXII, 4. Λόγους σου ποιῶμαις ἐλέγξω σε, rationem tui habens redarguet te. עניני נפא aperio oculos, Job XIV, 3. ἔχ' ἐν τούτῳ λόγους ἐποιήσω; nonne hujus rationem habuisti?

Vid. alibi Ἀναλόγως λόγους. Ἐμπροσθεν λόγους λαλῶ. Νέχομαι

χρᾶσι λόγου. Συστοιῆς λόγου. Στεροφαί λόγου. Συν-
ταλίω λόγου. Φοβίρης λόγου.

Λόγχη, hasta, lancea. חרב gladius, Job. XLI, 18. חנית
lamina hastæ, 1 Reg. XVII, 7. חבית balista, machina bel-
lica, Ezech. XXVI, 9. חתם janua, Aqu. Mich. V, 6. *in*
λόγχαις. חבית plur. jaculatores ex חב Job. XVI, 13. חתם
Neh. IV, 13. 16. Ezech. XXXIX, 9. *Hesychius*: Λόγχη,
λῆξις, μῆρις, καὶ ὁ τῷ δόρατος σιδῆρος. Λόγχη, portio, pars,
ἔσ' hasta ferrum.

Λοιδόριον, convitior, litigo, discepto. לִיטוֹ pih. Sym.
1 Reg. XVII, 43. Job. III, 1. *λοιδόριον*. Idem Ecclef. VII,
22. X, 20. *λοιδόριον*. רבב (hic legisse videntur רובב) Gen.
XLIX, 23. רובב litigo, Exod. XVII, 2. *λοιδόριον* ὁ λαὸς
πρὸς Μωϋσῆν, disceptabat populus cum Mose. Vid. & Num.
XX, 3. Exod. XVII, 2. τί *λοιδόριον* μοι, quid adversus me
litigatis. Exod. XXI, 18. *ἐν* δὲ *λοιδόριον* δύο ἄνδρες. *si*
autem inter se litigent duo viri. Deut. XXXIII, 8. *λοιδόρη-
σαν* αὐτὸν, disceptarunt cum illo. Conf. Keuchenium in Job.
IX, 28. p. 163. 2 Macc. XII, 14. τοῖς περὶ τὸν Ἰσάκ *λοι-
δοῦνται*, Judam convitiantes.

Λοιδόρησις, disceptatio. מריבה lis, Exod. XVII, 7.

Λοιδόρια, maledicentia, jurgium. רבה infamia, Prov. X,
19. מריבה Incert. Num. XX, 13. ריב litigium, Exod.
XVII, 7. Prov. XX, 3. Vid. & Sir. XXII, 27.

Λοιδόρος, maledicus, contentiosus. מרינ contentio, Prov.
XXVI, 21. *ἀνὴρ* *λοιδόρος*, vir contentiosus. Vid. & Prov.
XXV, 25. XXVII, 15. Sir. XXIII, 7.

Λοιμύνομαι, corrumpo, noceo, ἂ *λοιμὸς*, pestis. לִיטוֹ
hiph. a לטו libero, eripio me, evado, Prov. XIX, 19.
ἐάν δὲ *λοιμύνηται*, *si autem noceat*. *Hesychius*: Λοιμύνηται.
Φθοροποιῶ. Λοιμύνηται, corrumpat. Suidas: Λοιμύνηται, φθο-
ροποιῶ, βλάπτει. Λοιμύνηται, corrumpit, nocet.

Λοιμὸς, substant. pestis. רב Jer. XXVII, 6. XXVIII,
3. XXXII, 24. *Hesychius*: Λοιμὸς, πᾶσις τι αἰρῶδις φθορά.
ποιοῖς ζῶων ἐκ τῶν τῆς γῆς φασὶν αἰσθυσμιάσται, καὶ τῆς τῷ αἵρος
ἀταξίας γινόμενον. Λοιμὸς, corruptio quædam aëris mortem af-
ferens animalibus, ex terra flatibus. ut ajunt, ἔσ' aëris in-
temperie orta. Idem: Λοιμὸς, φθορά, νόσος. Λοιμὸς, corru-
ptio, morbus.

Λοιμὸς, adject. pestilens, perniciosus, pestifer, impius,
sceleratus, improbus, irrisor. לִיטוֹ nequam, 1 Reg. I,
16. μὴ δῶς τὴν δούλην σου εἰς θυγατέρα *λοιμῶν*, ne habeas servam
tuam pro filia scelestâ vel impudica. 1 Reg. II, 14. οἱ *λοι-
μοί*,

μοί, filii scelesti. Vid. & 1 Reg. X, 27. XXV, 17. 1 Reg. XXX, 22. ἀνὴρ λοιμὸς καὶ πομπὸς, vir sceleratus & malignus. רכר pestilentia, Aqu. Hab. III, 4. ר' derisor, Pf. I, 1. (ἐπὶ καθάρσει λοιμῶν, in sella scelestorum. Hesychius: Λοιμῶν, φθοροποιῶν, ἢ ἀμαρτυλῶν τῶν τῷ κόσμῳ ἱμπαίκετον.) (ita bene describit Suicerus Thes. T. II. p. 275. pro ἱμπαίκετον.) Λοιμῶν, perniciosorum, vel peccatorum, mundi irrisorum. Vid. & Prov. XXII, 10. XXIV, 9. רצ' idem, Of. VII, 5, רצ' tyrannus, Jer. XV, 21. λυτρώσομαι σὶ ἐκ χειρὸς λοιμῶν, liberabo te e manu perniciosorum. Vid. & Ezech. XXVIII, 7. XXX, 11. XXXI, 12. רצ' effractor, Ezech. XVIII, 10. יאן γυνίση יאן לוימון, יעדוואט אַלמא, si generaverit filium sceleratum, qui effundat sanguinem. Aquila ibi habet ἀμαρτυλὸν, Symmachus παραβάτην. Theod. Ezech. VII, 22. לוימא. ר' vanus, 2 Par. XIII, 7. ἀνδρες λοιμοί, viri scelesti. Al. Jud. IX, 4. ἀνδρας λοιμῶς. Sic enim legendum puto pro λαιμῶς. Conf. 1 Macc. X, 61. XV, 3. 21. רצ' improbus, Ezech. VII, 21. Suidas: Λοιμοί. οἱ μὴ μόνον σφᾶς αὐτοὺς λυμαινόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἑτέροις τῆς πόλεως μεταδίδοντες. Λοιμοί. qui non solum semetipsos perdunt, sed alios etiam lucibus inficiunt. Conf. Bibl. Brem. Cl. I. p. 234. seq.

Λοιμὸς γίνεσθαι, malus, sceleratus fio. ר' derideo; illudo, Sym. Prov. IX, 12. לוימὸς γ'יה.

Λοιπός, reliquus. ר' posterior, Es. IX, 1. ר' forcius, Dan. VII, 20. ר' parvulus, Jer. XLI, 16. ר' 1 Reg. XV, 15. ר' Jos. XIII, 27. 3 Reg. XI, 41. XIV, 30. ר' reliquum, i. e. locus vacuus, area, Al. Ezech. XLI, 9. לוימא. ר' part. niph. א' ר' Exod. XXIX, 34. Ezech. XXXIV, 18. ר' 1 Par. XI, 8. περιποιήσας τὸ λοιπὸν τῆς πόλεως sc. μέρος, reliquam civitatis partem in vita servabat. Vid. & Neh. XI, 20. & conf. Lamb. Bos Ellipsi; Græc. p. 110. Al. Es. XVII, 3. τὸ λοιπὸν τῶν Σύρων sc. μέρος. ר' Es. XLIV, 17. τὸ δὲ λοιπὸν (sc. μέρος) ἐποίησεν εἰς θεὸν γλυπτὸν, ex reliqua autem parte fecit Deum sculptum.

Vid. alibi Ὀχλὸς λοιπός. Τυραννίδες λοιπαί.

Λυγρὸν, labrum, vas ad lavandum. ר' mare, 2 Par. IV, 3. ר' Exod. XXX, 18. 28.

Λυγρὸν, lavacrum. ר' Cant. IV, 2. VI, 5. ר' lotio, Aqu. Pf. LIX, 8. CVII, 9. λυγρῶ. Conf. Sir. XXXIV, 27. Ephes. V, 26. Tit. III, 5. & Ælianum Var. L. XII, c. 1. p. 723.

Λυγρῶν, balneum, locus lavandi, latrina. ר' plur. latrinæ, (Mass. in margine ponunt ר' excrementorum receptacula.) 4 Reg. X, 29. Unde Goss. PARS II. l' p im

in L. 4 Reg. Ἐπάταξαν (leg. Ἐταξαν) αὐτὸν εἰς λυτρώματα, (scrib. λυτρώμα) εἰς ἀφιδρώματα. *Posuerunt illum in lytrōta; in latrinam.* Cod. *Alexandr.* vitiose habet εἰς λυτρώματα.

Λάω, lavo. ἡψα hiph. nātare facio, Pf. VI, 6. 1η 2 Reg. XII, 20 ἰλῦσατο, *lavabat se.* Vid. & Exod. II, 5. 2 Reg. XI, 2. Cant. V, 13. περισπαί λιλῶμαι ἐν γάλατι, *columba laſſe lota, h. e. candidissima.* Ezech. XVI, 9. ἰλῶσά σε ἐν ὕδατι, *lavi te aqua.*

Λοφία, cervix; it. summitas, prominentia, sinus. 1η 2 lingua, Jos. XV, 2. 5. XVIII, 19.

Λόφος, tumulus, collis. 1η Quint. Ed. Pf. LXIV, 11.

Λοχαγός, cohortis praefectus, dux manipuli. 1η 2 Sym. 2 Reg. IV, 2. λοχαγοί. Conf. quae ex *Xenophonte, Plutarcho*, aliis loca observat. ill. *Spanhemius ad Julian.* p. 236. seq.

Λοχάω, insidior. Sap. XIV, 22. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λοχαῖτες, insidiantes, κρυπτόμενοι. Λοχῶντες, insidiantes, occultantes se.

Λοχιόμαι, parturio. 1η 2 plur. lactentes, Pf. LXXVII, 76. ἐξέπεδον τῶν λοχιομένων ἴλαβον αὐτὸν, *cuntem post parturientes accepit illum.* *Hesychius*: Λοχιομέναι, γυναικῶν ἡ γινώσκουσαι. Λοχιομέναι, genitorum, vel parientium. *Al. Gen.* XXXIII, 13. τὰ πρόβατα καὶ αἱ βοεῖς λοχιόονται, *ovēs & vaccae pariunt.* *Suidas*: Λοχιόονται, γινώσκουσαι. Λοχιόονται, pariunt. *Hesychius*: Λοχίον, τίκτει, γινώσκει. Λοχίον, parit, gignit. *Aqu.* 1 Reg. VI, 7. λοχιομέναι.

Λόχος, cohors, agmen, turma, manipulus. 1η 2 turma, *Al. Gen.* XLIX, 19. λόχοι. Sym. Job. XIX, 12. λόχοι. *Hesychius*: Λόχος, ἵππευμα, στρατιωτικὸν τάγμα, τάξις, φάλαγξ, ἀπὸ τῶ λόχου. Οἱ γὰρ ἱππικῶντες κατακλίνουσιν ἑαυτοὺς ὡς ἐπὶ λόχου. Λόχος, insidia, cohors praetoria, ordo, acies, ἀπὸ τῶ λόχου, a lecto. *Insidiantes enim decumbunt quasi in lecto.* *Lexicon vetus*: Λόχος, παράταξις, turma. Conf. ill. *Spanhemius ad Julian.* p. 236. seq.

Λυγμός, lamentatio, ululatus, singultus. 1η 2 *Aqu. Theod.* 1 Reg. XXV, 31. Schol. ibi de hac voce: ἀντίστοιχός ἐστι τῶ συνιδότος ἀκίδας, innuit vero consocii stimulos. *Hesychius*: Λυγμός, ὀλολυγμός, θρήνος, αἰσχυγμός. Λυγμός, ululatus, lamentatio, stimulus. *Suidas*: Λυγμός, ὀλολυγμός. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λυγμόςσαι, (leg. videtur Λυγμός,) τὸ ἐπὶ τοῦ θρήνου πάθος. Λυγμός, passio in lamentatione,

Λυδρῶδες, cruentus, pulvere permixtus. Sap. XI, 7. ἄμα

ματι λυθραδι, sanguine pulvere permisso. Est à λύθρος, quod inter alia apud *Hezychium* exponitur τὸ ἀπὸ φόνου καὶ τὸ ἐξ αἵματος καὶ κόπτης μόλυσμα, inquinamentum ex caede sanguine & pulvere permistum. Conf. ill. *Spanhemium* in *Callimach.* p. 538.

Δύκος, lupus. 27 urfus, Prov. XXVIII, 15. 201 Gen. XLIX, 27. Ec. XI, 6. Hab. I, 8. Soph. III, 4.

Δυμάσσειναι, devasto, perdo, noceo, evertō, perverto. 333 evacuō, Jer. LI, 2. 334 pignero, it. perdo, Prov. XXVII, 13. τὰ ἀπέρτεια δυμάσσεται, aliena perdit. 335 Chald. pah. Dan. VI, 2. (λείπεις) ἔκ ἐλυμμήκατό μοι, (leones) non nocuerunt mihi 336 337 pih. suffodio, Ps. LXXIX, 14. ἐλυμμήκατο αὐτὴν ὡς ἐκ δρυμῶ, devastavit illam aper sylvestris. Ita *Callimachus* Hymn. in Dian. v. 156.

— σὺς ἔργα, σὺς φυτόν δυμάσσεται.

Apri segetes, vel arva, apri plantas vastant.

Sic etiam vox de leonibus, alii-que feris arva segetesque devastantibus usurpatur. Vid. Cl. *Alberti* Obs. ad Aθ. VIII, 3. p. 275. *Hezychius*: 'Ελυμμήκατο ὡς ἐκ δρυμῶ, καταφαγὼ χεῖρος ἐξ ὧν 'Ελυμμήκατο ὡς ἐκ δρυμῶ, devoravit aper sylvestris. Apud *Suidam* 'Ελυμμήκατο explicatur ἱβραΐων, nocuit. 338 pih. perverto, Exod. XXIII, 8. δυμάσσεται ῥήματα δίκαια, pervertunt causas justas. Vid. & Prov. XIX, 3. 339 conquasso, 2 Par. XVI, 10. ἐλυμμήκατο 'Ασὰ ἐν τῷ λαῷ, subaudiend. videtur τινάς, perdebat vel opprimebat *Asa* aliquos in populo. 340 erro, Prov. XX, 1. 341 342 pih. & hiph. Prov. XXIII, 8. XXV, 27. Jer. XLVIII, 18. Amos. I, 11. 343 pih. abominandum reddo, Ezech. XVI, 24. Vid. & Sir. XXVIII, 26. *Hezychius*: Δυμάσσειναι, καθεῖρην, φθείρην. Δυμάσσειναι, evertere, corrumpere. Idem: Δυμάσσεται, διαφθείρεται. Δυμάσσεται, corrumpitur. Plura de hac voce vid. apud B. *Raphelium* not. Polyb. in N. T. p. 321. seq.

Δυμασμένος ταυτὸν, perdens seipsum. 344 345 domini perditionis, Prov. XVIII, 9.

Λυπῶ, dolore afficio, contristo, ad indignationem provoco, & Λυπῶμαι, ad iram provocor, indignor. 346 Esth. VI, 12. λυτῶμαι κατὰ κεφαλῆς sc. ἔχω κάλυμμα vel ἱμάτιον, lugens in capite operimentum vel vestimentum habens. Conf. quæ notavi supra in κατὰ κεφαλῆς. & *Lamb. Ber Elipsi* Græc. p. 92. 347 Chald. displicet, Dan. VI, 14. 348 languidum, Thien. I, 23. 349 a 350 anhelare facio, Job. XXXI, 39. 351 ira accendor, Gen. IV, 5. ἐλύπησεν τὸν Καὶν λίαν, P p 2 352

ad magnam indignationem commovebat Cainum. Neh. V, 6. *ἐλυπείθην σφόδρα, valde indignabar.* Vid. & Jon. IV, 5. 16. *אני angor, Aqu.* 1 Reg. XXX, 6. *ἐλυπείθην.* ירע malum est, Deut. XV, 10. Jon. IV, 1. כאב dolor, Jer. XV, 18. *ἀλυπῦντίς μοι, me dolore afficientes.* ננח condoleo, Ef. LI, 9. *τίς λυπηθήσεται σοι; quis condolebit tibi?* קנח Kal & niph. Gen. XLV, 5. 2 Reg. XIX, 2. *Theod.* 1 Reg. XX, 34. *ἐλυπείθην.* קנח ira efferveo, 1 Reg. XXIX, 4. Esth. I, 13. II, 21. רננ contremisco, Ef. XXXII, 11. Ezech. XVI, 42. ורר plango, Pf. LIV, 2.

Λύπη, dolor, tristitia. מן Aqu. Gen. XLIX, 3. Deut. XXVI, 14. רר languidum, Ef. I, 5. נן Gen. XLII, 38. *Aqu. Theod.* Jer. XXXI, 13. *Aqu.* Gen. XLIV, 31. קנח הרבה multiplico robur, Ef. XI, 29. קנחננ Ef. I, 11. *עסל Incert.* Gen. XLI, 51. קנח Gen. III, 16. Prov. X, 23. קנחנן Gen. III, 16. 17. קנחנן Prov. X, 11. XV, 14. רעא scem. ex רע mala, Gen. XLIV, 29. Jon. IV, 11. חונה Prov. X, 1. *Hesych.* Λύπη, πένος, ὕβρις, φθορά, ἀπάλεια, βλάβη. Λύπη, dolor, contumelia, corruptio, exiliū, jactura. Cicero Tusc. I. III. *Aegritudinem λύπη Chrysippus quafi λύποι, id est, solutionem totius hominis appellatum putat.*

Οἱ ἐν λύπαις sc. *δντες, qui in doloribus sunt.* אנריכ part. plur. pereuntes, Prov. XXXI, 6.

Λύπη προσμίγνυται, dolor admiscetur. לב כאב dolore afficitur cor, Prov. XIV, 13.

Λυπηρός, dolorificus, molestus, tristis, amarulentus, acerbus. מרר amaritudo, Prov. XIV, 10. *λυπηρὰ ψυχὴ αὐτοῦ, tristis anima ejus.* נכאנ verbal. scem. attrita, Prov. XVII, 23. *ἀνδρὶς δὲ λυπηρῷ ξηραίνεται ὀσά, viri autem tristis exarescunt ossa.* *Hesych.* Λυπηρός, ἀθῦμος. Λυπηρός, animo abjectus. קנח dolor, Prov. XV, 1. *λόγος δὲ λυπηρὸς ἐγείρει ὀργάν, sermo autem amarulentus excitat iras.* רע malus, *Al.* Prov. XXVI, 23. *λυπηρὸς.* Sap. II, 1. *ὀλγος ἐστὶ καὶ λυπηρὸς ὁ βίος ἡμῶν, brevis est & acerba vel molesta vita nostra.* *Hesychius:* Λυπηρὸς, λυπερὸς, μοχθηρὸς. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λυπερὸς, λυπηρὸς, μοχθηρὸς, πικρὸς. Λυπερὸς, tristem, molestam, acerbam.

Λυπηρὸς ἐστὶ, acerbum est. נחח exardeo ira, Gen. XXXIV, 7. *λυπηρὸν ἔν αὐτοῖς σφόδρα, valde illis acerbum erat.*

Λύρα, lyra. כנור Sym. 1 Par. XXV, 3. Pf. LXXX, 3. CXXXVI, 6. *Aqu.* Pf. CL, 3. *Hesych.* Λύρα, κιθάρα. Λύρα, cithara.

Λύσις,

Λύσις, solutio, interpretatio. 739 Ecclef. VII, 30. τίς ὁδὸς λύσει ῥήματος; quis novit interpretationem verbi? h. e. quis hoc interpretari novit? Sap. VIII, 9. λύσεις ἀινιγμάτων, solutiones anigmatum. Sic & διαλύει ἀινιγμάτων pro solvere anigmata occurrit apud Palaeophatum cap. 7. p. 54. Conf. & Ἐπίλυσις, & Ἐπίλυσω supra.

Λυσιτίλμω, utilitas. 2 Macc. II, 28. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λυσιτίλμω, ὠφίλμω, συμφέρον. Λυσιτίλμω, utilitas, conducentis.

Λυσιτίλμω, utilis sum, profum. Tob. III, 6. λυσιτίλμω σοι (sc. μᾶλλον) ὡπαθαιῖν ἢ ζῆν, mori mihi magis conducit quam vivere. Sir. XXI'X, 14. λυσιτίλμω σοι μᾶλλον ἢ τὸ χρυσίου, magis conducit tibi quam aurum. Hefychius: Λυσιτίλμω, συμφέρον, ἐκωφίλμω. Λυσιτίλμω, conducit, expedit. Est a λύσις τέλη, solvere tributum: hoc enim qui facit, affert utilitatem aliis. Vid. Cl. Alberti ad Luc. XVII, 2. p. 197.

Λυσιτίλμω, utilis. Sir. XXVIII, 3. Lex. Cyrilli MS. Brem. Λυσιτίλμω, καλόν, ὠφίλμω, συμφέρον. Λυσιτίλμω, bonum, utile, conducentis.

Λύτρον, redemptionis pretium. 740 redemptionis, Lev. XXV, 24. 51. 741 Num. XXXV 31. ἡ λύσις τοῦ λύτρου περὶ ψυχῆς, non accipietis pretium redemptionis pro anima. Prov. XIII, 8. λύτρον ἀνδρός ψυχῆς ὁ ἴδιος πλοῦτος, pretium redemptionis animae viri propria divitiæ. Aqu. Sym. Theod. ibi habent ἐξέλασμον. Inde præcul dubio Lex. Cyrilli MS. Brem. Λύτρον, ἐξέλασμον. Λύτρον, expiamentum. 742 pretium, Eccl. XLV, 13. 743 : 744 ἡ ψὴν infin. Kal & hoph. redimendo, Lev. XIX, 20. Num. XVIII, 15. 745 part. pass. redemptus, Num. III, 46. 48. 51. 746 Nüm. III, 49. 747 Exod. XXI, 30. Gloss. in Ostateuch. Λύτρον, τὰ ὑπὲρ αἰχμαλώτων χρήματα. Λύτρον, quæ pro captivis dantur pecuniæ. Lex. Cyrilli MS. Λύτρον, δῶρα ἐκ' ἐλευθερίας αἰχμαλώτων γυῖσμα, ἅτοι δίδωμεν. Λύτρον, dona, quæ pro libertate captivorum dantur. Hefychius: Λύτρον, τίμημα. Λύτρον, pretium redemptionis. Idem: Λύτρον, καθάρματα. Λύτρον καὶ πάντα τὰ δίδωμεν εἰς ἀνάκλησιν (Μαρτίη. I. ἀνάκλησιν) ἀνθρώπων. Λύτρον, purgamenta. Expiatoria, & omnia quæ dantur ad recuperationem hominum. Euseb. thius ad II. α'. Ἐπὶ αἰχμαλώτων ἐξαίρεσις οὐκ εἶναι τὸ λύσις, εἶναι καὶ λύτρον τὰ δῶρα λέγονται τὰ εἰς τῷτο δίδωμεν. De captivorum redemptione verbum λύσις proprie dicitur; unde etiam λύτρον dicuntur dona, quæ propterea dantur.

Λυτρώω, redimo, libero. 748 Exod. VI, 6. λυτρώσομαι ὑμᾶς ἐκ βραχίονι ὑψηλῷ, liberabo vos brachio excelso. Lev. XXVII, 33. ἡ λυτρωθήσεται, non redimetur. 749 cervicem fran-

frango, Exod. XIII, 13. פרה Exod. XIII, 15. Lev. XIX, 20. XXVII, 29. פל pih. evadere facio, Pf. XXXI, 9. פנה pih. amoveo, Soph. III, 16. פנפ Pf CXLIII, 11. פרumpo, it. eripio, Pf. VII, 2. CXXXV, 24. פרה Chald. Dan. IV, 24. פנה pih. extollo, Pf. LVIII, 1. פנה redeo, *Incert.* Lev. XXVII, 24. *Αντρώπιοι*, *Hefychius*: *Αντρώπιοι*, ἱξ ἀρχαλαστίας ἀνδρώπων (Ἰν. ἀνδρώπων) ἀντρώπιοι. *Αντρώπιοι*, ex captivitate hominem redimentem.

Αντρώπ. Vid. *Αντρώπ.*

Δότευσι, redemptio. דשא *Incert.* Lev. V, 18. נאה Lev. XXV, 48. נאה scaturigo (forte hic legerunt נאה) Jud. I, 15. Conf. Cl. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. נאה Theod Prov. VI, 35. פרה part. pah. redemptus, Num. XVIII, 16. פרה Pf. CX, 8. CXXIX, 7.

Αντρώπης, redemptor. נאה part. Pf. XVIII, 15. LXXVII, 39. נאה Lev. XXV, 31. 32.

Λυχία, candelabrum. פסולות plur. psalteria, *Al.* Jer. LII, 15. נאה λυχίας. פרה Chald. XXV, 31. 32.

Λύχης, lucerna. ניר 4 Reg. VIII, 19. 2 Par. XXI, 7. ניר 2 Reg. XXI, 17. ἡ μὲν σβίβης τὸν λύχον Ἰσραὴλ, non extinguas lucernam Israël.

Λύω, solvo. החר hiph. 2 נחר expedio, Pf. CIV, 19. CXLV, 6. יר scio, Job. XXXIX, 3. נש extraho, Exod. III, 5. יר. V, 15. λύω τὸ ὑπόδημα ἐν τῶν ποδῶν σου, solve calceamentum de pedibus tuis. פנה aperio, Gen. XLII, 27. λύσαι δὲ εἰς τὸν μάρσιπον αὐτῷ, solvens autem unus saccum suum. Job. XXXIX, 5. דימיוס די αὐτῷ τίς ἴδυσεν, vinēos auctem ejus quis solvit. Pf. CI, 21. תָּ לֹאסוּ תַּס הַיּוֹם תַּן תַּדְמִיָּה, ut liberet filios occisorum. Jer. XL, 4. ἴλυσα ἐς ἀπὸ τῶν χειροποδῶν, liberavi te a compedibus. Conf. Luc. XIII, 16. Δδ. XXII, 30. *Hefych.* Ἐλυσεν, ἀνιλότρεψεν. Ἐλυσεν, liberavit. נחר absolvo, Ef. XI, 2. לילוטאי αὐτῆς ἡ ἀμαρτία, remissum est peccatum ejus. Sic & Sir. XXVIII, 2. αἱ ἀμαρτίαι σου λυθήσονται, peccata tua remittentur. Vid. & supra λύω τὴν Ἀμαρτίαν, & conf. Matth. XVIII, 18. coll. Joh. XX, 23. נחר Chald. Dan. III, 26. דפפ plur. defessi, Theod. Jud. VIII, 15. λυμύμοις. נחר pyh. effundor, Sym. Pf. LXXII, 2. ללוש. נחר hiph. cessare facio, Theod. Amos. VIII, 4. ללוש. 3 Efd. I, 57. ללוש τὰ τοίχῃ Ἱερουσαλὴμ, destruebant muros Hierosolymæ. Conf. Joh. II, 19. & ad h. l. Cl. Elfenium p. 299. & Ven. Wolfium p. 808. 3 Efd. IX, 13. ללוש τὴν ὀργὴν Κυρίου ἀπὸ ἡμῶν, usque dum abeat ira Dei à nobis. 3 Efd. IX, 46. ללוש τὴν ὀργὴν τὸν νόμον, cum aperiret legem.

Λύμα,

Λῶμα, fimbria, margo. לַמָּה filum, Exod. XXXIX, 31. לַמָּה Exod. XXVIII, 29. 30. *Hesychius*: Λῶμα, ῥαφή, κλωστής ἢ εἰς τὸ κατώτερον τῷ ἱματίῳ λῶμα. Λῶμα, futura, filum, vel in ima vestimenti parte fimbria. *Suidas*: Λῶμα, τὸ κλωστήδον. Λῶμα, fimbria.

Λωποδυμία, veste exspolio; furor. 3 Esd. IV, 24.

Λωποδύτης, prædo. latro. לַוָּדִי turma, *Quint. Ed. Or.* VII, 1. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Λωποδύτης, ἱματίῳ κλέπτῃς, ἢ καὶ ληστῇς. Λωποδύτης, vestimentorum fur, vel etiam latro.

Λωφάω, quiesco, cesso. לָפֹנָה pono me, *Sym. Gen. VIII, 1.* ἰλῶφεσσι (sic enim legend. procul dubio pro ἰλῶφεσσι) τὸ ὑδωρ, cessabat aqua. *Hesychius*: Ἐλῶφεσσι, ἰλῆξιν, κυρίως ἐπὶ τῶν λόφων. Ἐλῶφεσσι, cessabat, proprie de collis. Idem: Λωφῆσαι, ἀπὸ τῷ τραχήλῳ τὸ ἀχθεῖν ἀποθίβειν, παύσαι, λῆξαι, ἀπαυῆσαι, ἡσυχάσαι. Λωφῆσαι, collo opus deponere, quiescere, cessare, requiescere, quietum esse. *Schol. Apollon. Argon. L. IV. v. 1418.* Λωφίσσονται ἀπὸ τῷ παύσασθαι. Κυρίως δὲ λέγεται λωφῆσαι, τὸ βάρος ἀπὸ τῷ τραχήλῳ ἀποβαλῆναι. Λίφαι γὰρ οἱ τραχήλοι. Λωφίσσονται, sedabimus. Proprie vero dicitur λωφῆσαι, opus collo deponere. Λίφαι enim collum.

M.

Μᾶ τιν ὑγιαίν, per salutem. מֵהַיִּיבִּיבִּי vivus, formula asseverandi, vel iurandi, *Incert. Gen. XL, 5. & 2 Reg. XI, 11.* *Conf. Bergleri not. ad Alciphron. p. 242. seq. & infra Νά.*

Μαγδολὶν, ipsa vox Hebr. מִגְדֹּלִין turrim significans, *Ezech. XXIX, 10. XXX, 6.* Notatur autem urbs aliqua.

Μαγειρίον, coquina, culina. מַכְשֵׁלִים plur. *Ezech. XLVI, 24.*

Μαγειρεύω, coquo, coquinarium exerceo. מַכְשֵׁלִים *Thren. II, 21.*

Μαγειρίσσα, coqua. מַכְשֵׁלִים 1 *Reg. VIII, 13.*

Μάγοι, coquus. מַכְשֵׁלִים 1 *Reg. IX, 23. 24.* מַכְשֵׁלִים part. pih. coquens, *Ezech. XLVI, 25.*

Μαγί-

Μαγικός, magicus, præstigiatorius. Sap. XVII, γ.

Μαγικήστρα, pistrices. ἡδא Incert. i Reg. VIII, 13.

Μαγίς, massa, frustum. ἡלח tostum, torta, Jud. VII, 17. μαγίς ἄρτυ κριθῶν, frustum panis hordeacei. Suidas. Μαγίς ἄρτυ. οἷον μαίρος ἄρτυ. ἢ ψωμὸς, ἢ ἰγκρυφίας. Μαγίς ἄρτυ. tanquam pars panis. Vel frustum, vel panis in cinere factus. Hesychius: Μαγίς, παλαδῖς, ἄρτος. (Jun. παλαδῖς ἄρτυ legend. suspicatur, quod verisimile.) Μαγίς, massa panis. Josephus panem hunc μαίζαν appellavit, quod interpretes Latinus vertit massam, placentam alii reddere malunt. Vid. Bonfrerium ad Jud. l. c. p. 290.

Μάγος, magus, sapiens. מלך Aqu. i Reg. XXVIII, 8. 9 Eccl. XXIX, 4. ἡמא Dan. I, 20. II, 2. 27. IV, 4. מוסר Sym. Gen. XLI, 8. Schol. ad Dan. IV, 7. μάγος interpretatur τὸς τῷ πυρὶ μίχρη καὶ οὖν θυσιαισταὶ παρ' αὐτοῖς (Πέρσαις,) καὶ τὸς ἀγνισμῶν ἐπιτελούντας, καὶ περὶ τὰς τῶν ἄστρων κατασκοπῆν, ὡς δοκῶσιν, ἐπιστημονίᾳ ἔχοντας, ignis huc usque cultores apud illos (Persas,) & purificationes peragentes, & in fideum contemplatione scientes, ut videtur ipsis, versantes. Hesychius: Μάγος, τὸν ἀπατιώνα, Φαρμακeutην, τὸν θιοσιβῆ καὶ θιολόγον, καὶ ἱερεῖα, οἱ Πέρσαι ἕως λίγασιν. Μάγος, impostorem, veneficum, Dei cultorem, & theologum, & sacerdotem. Persæ ita appellant. Conf. de hac voce Auctores laudatos Wolfio ad Matth. II, 1. p. 26. seq.

Μαδύριον, depilo, pilos evello. מר Neh. XIII, 25.

Μαδάω, depilis sum, pills careo. מר part. pah. Ezech. XXIX, 18. πᾶς ὤμος μαδάω, omnis humerus depilatus. Scholiastes Aristophanis in Plut. v. 266. μαδάωτα interpretatur ἀρῆαι μὴ ἔχοντα, Φαλακρὸν, καθόλου τρίχας μὴ ἔχοντα, comam non habentem, calvum, nullos plane capillos habentem. Unde sua petit Phavorinus in v. Μαδάωτα, apud quem pro τριχας vitiose legitur τρίχας.

Μαδίζω, calvus sum, it. glabrum reddo. מר niph. Lev. XIII, 40. 41. Hesychius: Μαδίσας, τὰς τρίχας ἀποβαλὼν. Μαδίσας, capillos abjiciens. מר Incert. Lev. I, 15. μαδίσου.

Μαδβαρίτις, vel μαδβαρίτις, vel μαββαρίτις, ipsa vox Hebr. מדרבא desertum, solitudo, Jos. XVIII, 12.

Μαλιθ, ipsa vox Hebr. מלח denotans vel instrumentum musicum, vel initium carminis, Ps. LII, 1. LXXXVII, 1.

Μάζα, massa, libum, farina subacta. מנח Aqu. Hab. II, 11. Conf. Bocharti Hier. P. II. L. IV. c. 26. p. 612. Drac. v. 31. Hesychius: Μάζα, ἄλριτα πιφουρμῶνα ὕδατι καὶ ἑλαίῳ.

ἰλαίφ. Μάζα, farina aqua & oleo mista. Conf. *Briffonium* de Regn. Perf. p. 214. & *Barlaam* ad *Lucian*. Tim. p. 163.

Μαζαλλῶ, ipsa vox Hebr. מלחמ Planetas notans. *Al.* 4 Reg. XXIII, 5. Vid. mox Μαζυράθ.

Μαζυράθ, ex ipsis vocibus Hebrais. מלחמ plur. 4 Reg. XXIII, 5. מלחמ plur. Job. XXXVIII, 32. Gloss. in Lib. 4 Reg. & Lex. Cyrilli MS. Brem. Μαζυράθ, αἶθρ ὅτω καλῶ-
μενος. Μαζυράθ, stella ita vocata. *Suidas*: Μαζυράθ, τὰ συ-
στήματα τῶν ἀστέρων, ἃ ἐν τῇ συνήθειᾳ ζώδια καλεῖται. Ἑβραϊστί
δὲ τοῖς φασὶ λεγόμεναι τὴν λίξιν, σημαίνει δι καὶ τὸν ἀστὲρ κα-
λεῖται. Μαζυράθ, sidera vel astra quæ vulgo ζώδια vocantur, qua-
si parva animalia. Vocem autem nonnulli ajunt esse *Hebrai-
cum*, & significare etiam canem cælestem. Petita hæc procul
dubio sunt ex *Chrysostomo* ad Job. l. c. *Procopius Gazæus* in
2 Reg. XXIII, 5. Μαζυράθ, αἶθρος ὄνομα, ἃς ἐκὶς τῷ ἱεροδό-
τῳ. Μαζυράθ, stellæ nomen, ut verisimile, *Luciferi*. *Theodo-
retus*: Τὸ Μαζυράθ αἶθρος οἶμαι ὄνομα εἶναι, καὶ τοπάζω τὸν
Ἑωσφῶρον ὅπως ἀνομάδαι. Μαζυράθ, nomen esse stellæ puto,
conjicioque *Luciferum* sic nominari. Horum sententiam secu-
ti Interpretes Coptorum Μαζυράθ, vel, uti corrupte scri-
bunt, COYPOT, pariter per *Venerem* explicuerunt.
Conf. *Drusium* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 277.

Μάθησις, disciplina, doctrina, ἡλκ *Sym.* Prov. II, 7.

Μαῖα, obstetrix. מלמ part. præt. pib. parere faciens.
Gen. XXXV, 17. XXXVIII, 28. Apud *Hesychium* Μαῖα
inter alia exponitur πρὶ τὰς τιχέσας ἰατρεῖς, καὶ ὁμφαλοτί-
μος, quæ perientibus adest obstetrix, & umbilicos infantibus
recens natis præcicens. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μαῖα, ἰατρεῖη.

Μαιμάσσω, æstuo, vehementer cupio, turbor. מנ *Al.*
Job. XXXVIII, 8. de mari: ὅτε ἰμαίμασσω, quando æstua-
bat. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ἐμαίμασσω, ἐνυπατῶτο. Ἐμαί-
μασσω, æstunbat. *Hesychius*: Ἐμαίμασσω, προιδυμῶτο ἢ
προιδυμῶτο (forte προιδυμῶτο legend. conf. Μαμαῶζω.) ἐν-
υπατῶτο, ἐκλοιπῶτο, ἐπαράτῶτο. Ἐμαίμασσω, vehementer cupie-
bat, vel alacri erat animo, æstuat, agitabatur, turbabatur.
מנ strepo. *Al.* Jer. IV, 19. μαίμασσω ἢ ψυχὴ μν, turba-
tur anima mea. *Chrysostomus* apud *Ghiserium* in Cat. ad h.
l. p. 396. μαίμασσω ἢ ψυχὴ μν, τῷ τῷ θορυβῶται ἐν ἀγῶνι
τυγχάνουσα. hoc est, turbatur in certamine constituta. *Hesy-
chius*: Μαιμάσσω, σφίζω, (l. σφύζω) προιδυμῶται. Μαιμάσ-
σω, æstuat, vehementer cupit. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μαι-
μάσσω, τέκε, δαπανᾷ. Μαιμάσσω, liquefacit, consumit.
Idem: Μαιμάσσω, θφύζω, κυματῶται, πιδᾷ. Μαιμάσσω,
æstuat, fluctuat, salit. *Suidas*: Μαιμάσσω. (Sic enim bene
PARS II. Q q legen-

legendum putat *Kusterus* pro *Μαμάζω*.) σφόδρῳ. περισυμῶ. κα-
ταδυναίται. καταλιέσεται. κυμάσεται. πιδά. καχλάζω. ελε-
νίται. *Μαμάσσω*. salit. prompto & alacri est animo. consumi-
tur. fuзibus agitur. salit. ebullit. agitur. Inde Ζῶς *Μαι-
μάκης* dictus Athenis, quasi furiosus & turbulentus. Et
Μαιμακτηριῶν hyemalium mensium primus, quo aēr turbari in-
cipit & commoveri. Proinde lovi *Μαμαθί* sacra fiebant
Μαμαθρία dicta, ut pacatior esset hyems. Conf. omnino
Buchartum Hier. P. I. L. II. c. 55. p. 666.

Μαίμαζω, idem. μη prodeō, erumpo, Job. XXXVIII,
8. ἱμαίμασιν. *Phavorinus*: Ἐμαίμασε, περισυμῶ, ἐκλονή-
το, ἱταράτιτο. Ἐμαίμασε, vehementer cupiebat. agitabatur,
turbabatur.

Μαιέμαι, infanio, demens sum. מנן pyh. Jer. XXIX,
26. Vid. & Sap. XIV, 28.

Μαιέμαι, obstetrico, obstetricem ago, it. passive, ob-
stetrici manu juvor, parior, nascor. ללן pyh. a ללן Job.
XXVI, 5. μή γίγαντες μαιεύσονται ὑποκάτω θιν ὕδατος; num
gigantes nascentur sub aqua? *Suidas* & *Hesychius*: Μαιεύ-
σονται, λοχεύσονται, γινεύσονται, θραπτεύσονται. Μαι-
εύσονται, parientur, nascentur, obstetrici manu juvabuntur.
Quinta Edit. Pf. XXVIII, 9. μαιεύων ἰλέφως obstetricantis
cervos. לר pih. parere facio, Exod. I, 16. ὅταν μαιεύθῃ
τὰς Ἑβραίας, quando obstetrici manu juvatis mulieres Hebraeas.
Inde procul dubio in Gloss. in Oðateuch. pro Νιεύθαι, θη-
ραπτεύθαι, ut e Codice suo edidit *Fabricius*, legendum:
Μαιεύθαι, θραπτεύθαι. מנן prodeō, erumpo, *Incert.* Job.
XXXVIII, 8. ὅτι ἱμαίωτο, cum nasceretur.

Μακάριζω, beatum prædico. משר pih. Gen. XXX, 12.
Job. XXIX, 11. Mal. III, 12. משר beatus, Pf. CXLIII,
18. משר pih. laudo, Sym. Ecclef. IV, 2. ἱμακάρισα, bea-
tum prædicavi. Vid. & Sir. XI, 28. XXXVII, 27. & conf.
Raphelii Annot. ex *Herodoto* ad Luc. I, 48. p. 216.

Μακάριος, beatus. משר beatitudo, Gen. XXX, 12. משר
Deut. XXXIII, 29. Job. V, 17. Pf. I. 1. *Hesychius*: Μα-
κάριος, πάντοτε ἐν ἀγαθῷ (Lex. Cyrilli MS. Brem. ἀγαθῷς)
ᾧ, ἰουδαίμων. Μακάριος, qui semper in bonis est, felix. *Cicero*
Tusc. L. V. p. 252. Videamus, qui dicendi sint beati. Equi-
dem hos existimo, qui sint in bonis, nullo adjuncto malo Nec
ulla alia huic verbo, cum beatum dicimus, subiecta notio est,
nisi, secretis malis omnibus, cumulata bonorum complexio. Conf.
& *Suiceri* Thef. T. II. p. 290.

Μακαρίζω, beatus prædicandus. משר Prov. XIV, 21.
XVI, 20. XXIX, 18. Vid. & 2 Macc. VII, 24.

Μακρί-

Μακαριστός εἰμι, beatus sum, beatus prædicor. אשר pyh. Sym. Pl. XL, 3. μακαριστὶς ἔσται, beatus prædicabitur.

Μακράν, pro εἰς μακράν ὥραν, vel κατὰ μακράν ὁδόν, vel χώραν, in longum tempus, longe, procul. אך prolongo, Al. Ecclef. XII, 22. μακράν (pro εἰς μακράν ὥραν) αἱ ἡμέραι, procul absunt dies. ארכה longum, diutinum, Jer XXIX, 23. μακράν (pro εἰς μακράν ὥραν) ἔσται, longum est מרחק longinquitas, 2 Reg. XV, 17. ἐν οἴκῳ τῷ μακρῷ pro κατὰ μακράν ὁδόν ὄντι, in domo, quæ procul aberat. Zach. X, 9. οἱ μακράν (pro οἱ κατὰ μακράν χώραν ὄντες) συκοφισοῦνται μοι, qui procul absunt, recordabuntur mei. מור recedo, Prov. XLII, 20. מרחק : הרחק Kal & hiph. Exod. XXXIII, 7. Deut. XIV, 24. Jos. III, 16. Job. XXX, 10. Eccl. LIX, 11. מרחק Num. IX, 10. ἐν ὁδῷ μακρῷ pro κατὰ μακράν χώραν ὄντι, in via, quæ procul abest. Jud. XVIII, 7. μακράν (pro κατὰ μακράν χώραν) ἔσται ἀπὸ Σιδῶνος, procul absunt a Sidone. Vid. & Jos. IX, 22. 2 Reg. VII, 19. ἡ ἀλάστος ὑπὲρ τῆς οἰκῆς τῆς δόλου σου εἰς μακράν, pro εἰς μακράν ὥραν, locutus es, quæ continget domui servi tui post longa tempora. Conf. Cl. Schoetgenium ad Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 251. seq. Ezech. XII, 27. dicitur εἰς καιρὸς μακρὸς, in longa tempora: 3 Reg. VIII, 46. εἰς γῆν μακράν ἢ ἐγγύς, in terram longinquam vel propinquam. Vid. & 2 Par. VI, 26. & conf. Luc. XV, 13. Eccl. IX, 20. τοῖς Ἰουδαίοις τοῖς ἐγγύς, ἢ τοῖς μακρῷ, pro τοῖς εἰς μακράν χώραν ὄνσι, Judæis tam vicinis, quam iis qui procul aberant. Vid. & Prov. XXVII, 10. Eccl. LVII, 19. Dan. IX, 17. & conf. 1 Macc. VIII, 27. Αἰ. II, 39. & Ephef. II, 17. Pl. XXI, 1. μακρὰ ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι, res procul absunt a salute mea. Vid. & Pl. CXVIII, 154 Eccl. XLVI, 12. & conf. Marc. XII, 34. Mich. IV, 3. ἕως μακρῷ sc. χώραν, usque ad longinquam regionem. Conf. Sir. XXIV, 31. מרחוק a procul, Eccl. LIX, 14. מרחוק idem, Job. XXXVI, 3. מרחק Chald. Esd. VI, 6. Sir. XV, 8. μακρὰν ἔσται ὑπερηφανίας, pro ἀπὸ ὑπερηφανίας, procul est a superbia.

Μακρὰν ἀπείχω, pro κατὰ μακράν χώραν ἀπείχω, longe absum. רבה multiplicor, Deut. XIV, 24. מרחוק longinquus, Prov. XV, 32. Ezech. XXII, 5. Joël. III, 8. מרחק : הרחק Kal & hiph. Gen. XLIV, 4. Ezech. XI, 15.

Μακρὰν ἀποτείνω, longe extendo. הרחק הרחק longe discedendo discedo, Exod. VIII, 28.

Μακρὰν ἀπαθίω, longe expello. הרחק hiph. Prov. IV, 24.

Μακρὰν ἀφίστημι, longe absumo. רחק Jer. II, 5.

Μακρὰν γίνομαι, procul sum. הרחק Jos. VIII, 4.

Μακρὰν ποιῶ, procul facio. *רחק* pih. & hiph. Prov. V, 8. XXX, 8. Ef. XXVI, 15.

Μακρόβιος, prolongans vitam, longævus. *האריך ימים* pro- longo dies, Ef. LII, 10. *האריך* hiph. prolongo sc. dies, *Ab. Ecclef. VII, 16.* *μακρόβιος*. Vid. & Sap. III, 17.

Μακροβίσις, prolongatio vitæ, longævitas. Baruch III, 8.

Μακρομήρουσις, prolongatio dierum, longævitas. Sir. I, 10. 17. LXX, 21.

Μακροποιῶν, prolongo dies, longævus sum. *האריך ימים* Deut. V, 33. VI, 2. Jud. II, 7. Conf. Sir. III, 5.

Μακρόμυρος γίνωμαι, longævus sum vel fio. *אין* Incert. Deut. V, 33. *μακρόμυροι ἔσμεν*, longavi eritis. *האריך ימים* Deut. IV, 40.

Μακρὸν, e longinquo, eminus. *רחק* infin. hiph. Gen. XXI, 16. *רחק* longinquitas, Prov. XXV, 26. Jer. IV, 16. *סרחק* Prov. XXXI, 14. Jer. XXXI, 10. *Ab. Ecc. XXX, 27.* *רחק* Deut. XXIX, 22. Jof. IX, 6. *בִּרחק* Pf. IX, 22. *סרחק* Gen. XXII, 4. XXXVII, 17. *לסרחק* Neh. XII, 42.

Ἄπὸ μακρόθεν, idem. *סרחק* Pf. CXXXVII, 7. *רחק* 4 Reg. XIX, 25. *לסרחק* Efd. III, 13.

Μακροθυμία, longanimis sum, patiens sum, patienter fero, tardus sum ad vindicandum, it. persevero. *אף* *האריך* prorogo iram, Prov. XIX, 11. *ἐλπίσται ἀπὸ μακροθυμῶν*, misericors vir longanimis est. Baruch. IV, 18. *μακροθυμήσατε τὴν παρὰ τοῦ Θεοῦ ἐπιλαθῆσαι ὑμῶν ὀργήν*, patienter ferte venientem super vos iram Dei. Sir. II, 4. *ἐν ἀλλαγῇ ταπεινώσεως σε μακροθύμησον*, in mutationibus humiliationis tuæ sis patiens. Sir. XVIII, 10. *ἐμακροθύμησον Κύριε· ἐπ' αὐτοῖς*, patiens est Deus erga illos. Sir. XXIX, 11. *ἐπὶ ταπεινῷ μακροθύμησον*, erga humilem patiens esto. Conf. Matth. XVIII, 29. Sir. XXXV, 19. *καὶ ὁ Κύριος ἢ μὴ βραδύνῃ, ὅτι μὴ μακροθυμήσῃ ἐπ' αὐτοῖς ὁ κραταιός*, *Et Dominus non faciet moram, nec tardus erit erga illos fortis*. Conf. Luc. XVIII, 7. & ad h. l. Grotium & alios laudatos Wolfio p. 722. 2 Macc. VIII, 26. *ὡς ἐμακροθύμησαν κατατρέχοντες αὐτὸς*. Vulg. non perseverarunt insequentes.

Μακροθυμία, longanimitas, patientia. *אפך* *אפך* prolongatio irarum, Jer. XV, 15. Prov. XXV, 15. *האריך אף* prorogo iram, *Aqu. Theod. Prov. XIX, 11.* *μακροθυμία*.

Μακροθυμία δίδωμι, longanimitatem do, *החיה רוח* vivifico spiritum, Ef. LVII, 15.

Μακρό-

Μακρόθυμος, longanimis. ארכה Chald. prorogatio, Dan. IV, 24. ארך אפים longus irarum, Exod. XXXIV, 6. Num. XIV, 18. Neh. IX, 17. ארך רוח longus spiritu, Ecclef. VII, 9. יקר רוח pretiosus spiritu, Prov. XVII, 28.

Μακρός, longinquus. ארך prolongo, Ezech. XII, 22. Ezech. XII, 27. כרחוק Prov. VII, 19. vanitas, Ef. V, 18.

Ἐκ μακρόθεν sc. μακρῶν, vel μακρὰ, longinquo. למרחוק 1 Par. XVII, 17.

Μακρὸς ἄλ' longinquus extensione. ארך אבר longus ala, h. e. longissimas alas habens, Ezech. VII, 3.

Vid. alibi μακρὰ καὶ μακρὰ Zia.

Μακρότερος, comparat. longinquior. ארכה longum, Job. XI, 9.

Μακρότερος ἀπὸ μακρῶν, longinquius absum. רחק procul disto, Deut. XII, 21.

Μακρότερος ἴσως, longinquior sum. רבה multus sum. Deut. XIX, 6.

Μακρότης, longinquitas, longitudo. ארך Pf. XX, 4. XXII, 9. XC, 16. XCII, 7. ארכה Chald. prorogatio, Dan. VII, 12. האריך hiph. prolongo, Ecclef. VIII, 12.

Μακροχρόνιος, longævus sum. ישש decrepitus, Sym. Job. XII, 12. μακροχρόνιος, longævus.

Μακροχρόνιος, longævus sum. נור metuo, Deut. XXXII, 27. האריך ימים Al. Deut. XVII, 20. μακροχρόνιος.

Μακροχρόνιος ὁλόντες, idem. האריך ימים prolongo dies, Exod. XX, 12. Deut. V, 16. ארכת ימים Incert. Deut. XXII, 7.

Μακροχρόνιος ἴσως, idem. האריך ימים Deut. XVII, 20.

Μακροθυμία, defectio. תועבה abominatio, Ef. IX, 1. 11. μακροθυμία, in defectionibus suis. Hefychius: Ἐν μακροθυμίᾳ, in defectionibus. In Cod. Alex. Ef. l. c. legitur μακροθυμία. Cur LXX. Hebr. תועבה per μακροθυμία reddiderint, rationem reddere conatur Pearsonus Præf. in eosdem fere sub fin.

Μακρύνω, elongo, prolongo. longe amoveo. procul removeo. האריך hiph. Pf. CXXVIII, 3. Ecclef. VIII, 13. אריך cohibeo, Pf. XXXIX, 15. מרח Pf. CXIX, 5. רחק: Kal & hiph. Jud. XVIII, 22. Psalm. XXI, 20. LIV, 7. Q q 3 LXX,

LXX, 13. LXXXVII, 8. רִחֵק longinquus, Pf. LV, 1. Ecclef. VII, 24. רִחֵק plur. idem, Pf. LXXII, 26.

Μακρυνῶς, elongatio. רִחֵק tractio, Incert. Pf. CXIX, 5. רִחֵק Aqu. Pf. LV, 1. μακρυνῶν, elongationum.

Μάλα, valde. 2 Macc. X, 8. 32.

Καὶ μάλα, & valde. לְכָא imo. verumtamen, 2 Reg. XIV, 5. 3 Reg. I, 43. 4 Reg. IV, 14. Hesychius: Καὶ μάλα, καὶ λίαν, καὶ πάν. Καὶ μάλα, ὅτι valde, ὅτι omnino.

Μάλαγμα, malagma, quod ad emolliendum adhibetur. Sap. XVI, 12. Hesychius, Gl. ff. MS. in Proph. & Lex. Cyrilli MS. Brem. Μάλαγμα, ἴμας. Μάλαγμα, remedium.

Μάλαγμα ἐπιτίθημι, malagma impono. רָחַק וְרָחַק expri-
mor & mollior, Ef. I, 6.

Μαλαγματίζω, malagmata appono, sive vulnus curo. שָׂחַק
Sym. Of. VI, 1. μαλαγματίζει.

Μαλακία, mollities, languor, morbus. רִחֵק exitium,
Gen. XLII, 4. XLIV, 29. חֵל מִרְחֵק morbus, Deut. VII, 15.
XXVIII, 61. 2 Par. XXI, 15. 18. 19. חֵל מִרְחֵק idem,
Exod. XXIII, 25. חֵל מִרְחֵק idem, 2 Par. XXIV, 25. כְּחֵק
dolor, Job. XXXIII, 19. חֵל מִרְחֵק plur. 2 Par. XXI, 19.
Hesychius: Μαλακία, νόσος, βλακία. Μαλακία, morbus,
sordida.

Μαλακίζομαι, langueo, ægrotō. רִחֵק exitium, Gen. XLII,
38. רָחַק pyh. atteror, Ef. LIII, 5. חֵל 2 Reg. XIII, 5.
2 Par. XVI, 12. חֵל morbus, 2 Par. XVI, 12. Hesychius: Μαλακίζομαι, ἀδυνῶς διακύνθαι, νοσολογέω. Μαλα-
κίζομαι, infirmiter decumbere, ægrotare.

Μαλακός, mollis, blandus. חֵל מִרְחֵק part. hiph. contu-
sus, it. blandiens, Prov. XXVI, 22. λόγος κελεύει μαλα-
κοί, verba astutorum blanda. רַךְ Prov. XXV, 15. רִחֵק plur.
sæm. mollia, Al. Job. XL, 22.

Μαλακύνω, emollio. רַךְ hiph. a רַךְ Job. XXII, 16.

Μαλακῶς, molliter. רִחֵק plur. sæm. mollia, Job. XL, 22.

Μάλη, ala, axilla, læna. חֵל מִרְחֵק lebes, it. sinus, Sym.
Prov. XIX, 24. μάλαν. Hesychius: Μάλη, χλαίνα, μασχά-
λη, μάλαν. Μάλη, læna, axilla, malva.

Μάλιστα, maxime. לְכָא immo, Aqu. Gen. XLII, 21.

Μᾶλλον, compar. ex μάλα, magis, potius.

Vid. alibi Πάλιν μᾶλλον.

Μαλ-

Μαλῆς, coma demissa. **מלח** Sym. Ezech. VIII, 3. *Hefychius*: Μαλῆς, τὸ ἔριον καὶ ἡ καθυμνοῦσα κόμη. Μαλῆς, *lana*, & coma demissa.

Μαυζα, Hebr. **מזור** *Aqu.* Deut. XXIII, 2. *Spencerus* de Leg. Hebr. Rit. L. I. c. 6. Sect. 3. multis probare annittitur, quod vox illa non spurium, ut vulgo exponitur, sed alienigenam, gentilem, extraneum, significet.

Μαῦ, ipsa vox Hebr. **מא**, qua designatur cibus Israëlitarum in deserto, Exod. XVI, 31. 33. 35. Conf. de illo Ven. *Deylingii* Observ. Sacr. Part. III. p. 55. seqq. & Cl. *Harenbergii* Otia Gandershem. p. 17. & infra v. **Μάνα**.

Μαῖα, ipsa vox Hebr. **מנא** oblatio, munus, 4 Reg. VIII, 9. ἔλαβον μαῖα ἐν τῇ χειρὶ αὐτῆς, *sumebat donum in manum suam.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Μαῖα ἐν τῇ χειρὶ, δῶρα ἐν τῇ χειρὶ, *dona in manu.* 4 Reg. XVII, 3. 2 Par. VII, 7. Neh. XIII, 5. Dan. II, 46. Lex. cit. Μαῖα, *ευεχία, σπονδή.* Μαῖα, *sacrificium, libamen.* Conf. v. **Μάνα**.

Μάινδα, septum, caula, ovile, fovea, latibulum, spelunca. **מנה** sepes, Soph. II, 6. **מנה** spina, 1 Reg. XIII, 6. **מנה** plur. Jud. VI, 2. ἐποίησαν ἑαυτοῖς μᾶινδας ἐν τοῖς ὄρεσι, *faciebant sibi speluncas in montibus.* **מנה** habitatio, Ps. CIII, 23. Cant. IV, 8. **מנה** 2 Reg. VII, 8. 1 Par. XVII, 7. Ezech. XXXIV, 14. **מנה** perplexum vepretum, Jer. IV, 7. αἶψα λίων ἐκ τῆς μᾶινδας αὐτῆς, *ascendebat leo e latibulo suo.* **מנה** tugurium, Ps. IX, 31. *Hefychius*: Μάινδα, ἔκη, φεαγμοί, αὐλαί, σπηλεὶ βοῶν καὶ ἵππων. Μάινδα, *septa, sepimenta, caulae, stabula boum & equorum.* Pro αὐλαὶ vulgo ibi legitur ὕλαι, sed αὐλαὶ reposui secutus *Lamb. Bos* in Animadv. ad Aut. Græc. p. 131. Plura autem de v. Μάινδα vid. apud *Suicerum* Thes. T. II. p. 298. & *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3.

Μανδραγόρας, mandragora, herbæ genus. **מנדרגורא** plur. Gen. XXX, 14. 15. 16. Cant. VII, 13. *Hefychius*: Μανδραγόρας, ὁ Ζῖος, καὶ εἶδος βοτάνης, οἰκζόν καὶ ὑπνωτὴν. (leg. ὑπνωτίζον.) Μανδραγόρας, *Jupiter, & species herbæ, appetitum bibendi vinum excitans, & soporem inducens.* Apud *Suidam* Μανδραγόρας exponitur ὑπνωτικὸς καρπὸς, ἡ λείψης ποιητικῆς, *fructus, qui soporem, vel oblivionem inducit, & in Lex. Cyrilli* MS. Brem. Μανδραγόρα, βοτάνη ὑπνωτικῆ, εἶδος ἵχθυος ἀνδρώπην, *herba soporifera, speciem habens hominum.* Sic etiam apud *Phavorinum*, nisi quod pro ἀνδρώπην legatur ἀνδρώπων. *Plutarchus* de audiend. Poët. haut procul ab initio: Ὁ μανδραγόρας ταῖς ἀμπόλοις παραφύομινος, καὶ διαδιδῶς τὴν δύναμιν εἰς τοὺς οἶνους μεταλακτίζειται ποιεῖ τὴν καταφοράν τοῖς πίνουσιν. *Mandrago-*

dragoras juxta vites nascens, & suam in vinum vim diffundens, efficit, ut suavius dormiant, qui id biberunt. Conf. de hac voce Fullerii Misc. Sac. VI, 6. *Allatii* not. ad Hexaem. p. 56. *Gilb. Cognati* not. ad *Lucian. Tim.* p. 38. alios ad *Lucian.* Γ. I. Opp. p. 57. *Martini* Lex. Philol. An autem LXX. hac voce Hebr. מַנְדְּרָגוֹרָא recte reddiderint, disquiri *Drusius* ad Gen. l. c.

Μᾶλα μανδραγέρη, poma mandragoræ. מַנְדְּרָגוֹרָא Gen. XXX, 13.

Μανδύας, vestis militaris, chlamys, paludamentum, thorax. דָּבַדִּי Reg. XVII, 39. ἰζώσει τὸν Δαβὶδ τὴν ῥομφαίαν αὐτῷ ἐπ' αὐτὸ τῷ μανδύῳ αὐτοῦ, accingebat Davidem gladio ipsius supra thoracem ipsius. Gloss. MS. in 1 lib. Reg. Μανδύον, θώρακος (MS. θώρακος) ἢ περιβολαῖον βαρβαρικῶν. Μανδύς, thoracis, vel indumenti barbarici. In Cod. Fabric. male legitur ῥάδις μανδύα, θώρακος. ἢ βαρβαρικῶν περιβολαῖον. Repone: Μανδύον, θώρακος, &c. Jud. III, 16. περιζύσασθε αὐτὸν ὑπὸ τὸν μανδύον, accingebat sibi illum (gladium) sub thorace. Gloss. in Osee. Καθιδύει, (i. e. Μανδύει) περιβολαῖον βαρβαρικόν. Μανδύον, indumentum barbaricum. Vid. & 1 Reg. XVIII, 4. 2 Reg. X, 4. XX, 8. 1 Par. XIX, 4. ἦν τὸν pallium, Aqu. 1 Reg. XVII, 38. Lex. MS. Μανδύας, εἶδος ἱματίου, καὶ τὸ τῶν μοναχῶν πάλλιον. Μανδύας, species vestimenti, & monachorum pallium. Vid. Bibl. Coislin. p. 601. *Hesychius*: Μανδύας, εἶδος ἱματίου Περσῶν πολεμικόν, ἢ μοναχικόν. (Salinas. leg. μαντήας.) Μανδύας, species vestimenti Persarum bellica, vel monachica. *Suidas*: Μανδύας, εἶδος ἱματίου, ὃ πρὸς καλῶς λυρίκιον. Μανδύας, species vestimenti, quod vocatur λυρίκιον. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μανδύας, εἶδος ἱματίου, ὃ φασὶ λυρίκιον. *Eustathius* ad *Odyss.* τ'. p. 680. Μανδύας, Περσικὸν ἄνωμα. Ἔστι δὲ φασὶ (sc. Ἄλιος Διοσκύριος) φαυλόη. Μανδύας, nomen Persicum. Similis autem est, inquit (*Ælius Dionysius*), pænula. Plura de hac voce vid. apud *Salmasium* ad *Trebell. Poll.* p. 943. *Petavius* in *Themist.* p. 686. *Fullerum* Misc. S. VI, 2. *Braunium* de Vest. Hebr. Sac. L. I. c. 6. p. 93. *Relandum* Diff. Misc. P. II. p. 197.

Μανθάνω, disco, exploro, cognosco. ἦλκα Prov. XXII, 25. ἵπκω Job. XXXIV, 36. μάνθη ἰώβ, explora Jobum. Ita *Xenophon* Lib. II. *Rer. Græc.* p. 353. ἵνα ἀλλήλους μάνθωσι, ὅπως ἴκωνται, ut semet invicem explorarent, quanti numero essent. Vide B. *Wolfium* ad *Ephes.* IV, 20. p. 106. ἵπκω hiph. a ἵπκω Intelligo, Ef. XXVIII, 19. γὰρ ἵαβορο, Ef. XLVII, 12. γὰρ scio, *Exod.* II, 4. μανθάνω, εἰ τὸ ἀποβησόμενον αὐτῷ, ut cognosceret, quid eventurum esset illi. *Esth.* IV, 5. דָּבַדִּי Deut. IV, 10. V, 1. XIV, 3. דָּבַדִּי

עדו edoctus, Ef. VIII, 16. Jer. XIII, 23. תלמיד discipulus, 1 Par. XXV, 8.

Ταχὺ μαθήσαιο, cito disco. τὸν pih. festino, Ef. XXXII, 4.

Μανία, infania. מתמת pertinax odium, Of. IX, 9. 10. ממש part. plur. ben. Kal. a ממש declinantes, Pf. XXXIX, 6. Hesychius: Μανία, ὄργη, θυμὸς πότος. Μανία, ira, ex-candescencia, ira reposita.

Μανιάκης, torques. מנניא Chald. Dan. V, 7. 18. 31. מנניא plur. myrothecidia, Al. Ef. III, 18. μανιάκαι. רבר Aqu. Sym. Gen. XLI, 42. מנניא Sym. Ef. III, 18. μανιάκης. Vid. & 3 Efd. III, 6. Glossæ: Torques, τρεῖς, ρηαίαλαι. Suidas: Μανιάκης, ὁ περιανχίνος κόσμος. Μανιά-
akes ornamentum colli. Conf. Schefferum de Antiqu. Torqui §. 1. p. 7. & *Drusium* in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 290.

Μάννα, manna, idem quod μαν, man, de quo supra. 10 Num. XI, 6. 7. Deut. VIII, 3. Pf. LXXVII, 28. Suidas: Μάννα, ὁ ἀσθεὶς χορηγούμενη τροφή. Καὶ Δαβὶδ. Ἄρτοι ἀγγέ-
λων ἔφαγον ἀνθρώπος. ταῦτί, τί τὺτο; ὁ καὶ ἄρτοι ἀγγέλων λεί-
γεται, ὡς ἐπ' ἀγγέλων χορηγούμενος. παρὰ πολλοῖς δὲ λείγεται τὸ
μάννα, ἀμβλίσιον. Manna. Cibus calitus demissus, Et Da-
vid: (Pf. LXXVII, 28.) „Panem angelorum edit homo.”
Hoc est, manna: qui ē panis angelorum vocatur, ut qui ab angelis suppeditaretur. Vulgo autem manna vocatur ἀμβλίσιον.

Μάννα, Hebr. מנחם oblatio. Incert. Lev. VI, 13. Sui-
das: Μάννα. θυρία, σπονδή. Μάννα. sacrificium, libamen. Al.
Jer. XLI, 5. Ubi Hieronymus: Pro sacrificio LXX. ipsum
verbum Ebraicam posuere μαννά (ita legendum censet *Drusius* Miscell. Cent. I. c. 9. non minha) quod pessima consue-
tudine, imo Scriptorum negligentia, Manna in nostris libris
legitur. Conf. Eruditissimi Pearsoni not. ad Suidam v. Μάννα
in ed. Cl. Kusteri.

Μαντία, vaticinatio, divinatio. כר Ef. XVI, 6. מנח vi-
deo, Ezech. XIII, 8. מנח Ezech. XIII, 7. מנח Num.
XXIII, 23. Deut. XVIII, 10. מנח infin. Mich. III, 6.
מנח vanitas, Ezech. XXI, 23.

Μαντίον, vaticinium. מנח Num. XXII, 7. Prov. XVI,
11. Ezech. XXI, 22.

Μαντιόμοις, vaticinor. מנח vaticinium, Ezech. XII,
24. מנח Deut. XVIII, 10. 1 Reg. XXVIII, 8. Hes-
ychius: Μαντιόμοις, χρησμοδοτῶν. Μαντιόμοις, oraculum
edens. Conf. Grævii not. ad Lucian. Solæc. p. 755.

Μάντις, vates, hariolus. מַנְתִּי plur. Jer. L, 36. מַנְתִּי part. Jof. XIII, 22. 1 Reg. VI, 2.

Μαραιών, marcidum reddo, marcesco. מַרְאִי hoph. a מַרְאִי attenuor, Job. XXIV, 24. Vid. & Sap. II, 8. XIX, 20.

Μαριμῶθ, ipsa vox Hebr. plur. contentiones, Ezech. XLVII, 20. ubi al. juxta Hebr. rectius *μαριμῶθ*. Gloss. MS. In Ezech. Μαριμῶθ, ἀντιψοχίαι. Rectius Lex. Cyrilli MS. Brem. Μαριμῶθ, ἀντιλογίαι. Unde & apud *Hesychium* hoc reponendum pro Μαριμῶθ, ἀντιλογία. Conf. *Eusebii* Onom. v. Μαριμῶθ.

Μαρμαίριος, marmoreus. מַרְמָרִי contr. pro מַרְמָר Cant. V, 16.

Μάρμαρος, marmor. Ed. Jer. v. 61. *Hesychius*: Μάρμαρος, λευκὸς λίθος. Μάρμαρος, candidus lapis.

Μαρσιπίδιον, marsupium, crumena. Sir. XVIII, 33. Αἱ ibi habent: ἐν μαρτυρίᾳ.

Μαρσίπιον. Vide **Μαρτύπιον**.

Μάρσιπος, idem. מַרְסִּיפִּים Gen. XLII, 27. 28. XLIII, 12. מַרְסִּי Deut. XXV, 13. Mich. VI, 11. מַרְסִּי faccus, Gen. XLII, 27. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μάρσιπος, (i. Μάρσιπος) σάκος, θυλάκιον. Μάρσιπος, faccus, culleolus. *Suidas*: Μάρσιπος, σάκος. θυλάκιον, σάκιον. Μάρσιπος, marsupium, faccus, jacculus. Idem verbi hæc ex *Xenophonte* (quæ annotante *Kustero* Lib. IV. de Exped. Cyri p. 324. leguntur) subiungit: Ἐίδον τινὰς ἐν πίτταις μαρσίπους ἱματίων κατατιθεμένους. *Vidi quosdam vestium faccos in jaxis deponentes.*

Μαρτυῖον. Vide **Μαρτυπίον**.

Μαρτύπιον, idem. מַרְטִיפִּים Prov. I, 14. Ef. XLVI, 6. Αἱ Prov. l. c. pro μαρτύπιον legunt μαρσίπιον. Unde forte apud *Hesychium*: Μαρσίπιον, βαλάντιον, φασκάλιον. Μαρτύπιον, marsupium, crumena coriacea.

Μαρτυρία, testor, testificor. מַרְטִיָּא reatus, 2 Bar. XXVIII, 10. מַרְטִיָּא hiph. ab מַרְטִיָּא Gen. XLIII, 3. Thren. II, 13. מַרְטִיָּא testis, Gen. XXXI, 48. מַרְטִיָּא masc. testis, it. testimonium, Αἱ Deut. XXXI, 19. מַרְטִיָּא. מַרְטִיָּא respondeo, Num. XXXV, 30. *Aqu.* Of. V, 5. μαρτυρίαι.

Βυθὸς μαρτυρίᾳ, collis testatur. מַרְטִיָּא Gilead, (ex גִּל & מַרְטִיָּא) Gen. XXXI, 48.

Μαρτυρία, testimonium. מַרְטִיָּא Prov. XXV, 18. מַרְטִיָּא Pf. XVIII, 8.

Βυθὸς μαρτυρίας, collis testimonii. מַרְטִיָּא Chald. Gen. XXXI, 47.

Μαρ-

Μαρτόριον, testimonium. מִרְיָה sœdus, Deut. IX, 15. מִרְיָה conditus conventus, (forte putant, hoc esse ab מִרְיָה te-
stor, cum sit a מִרְיָה condico.) Exod. XXVII, 20. XXVIII,
43. & alibi sapius. מִרְיָה masc. testis, it. testimonium, Gen.
XXXI, 19. מִרְיָה fem. testimonium, ab מִרְיָה : item cœtus,
a מִרְיָה Gen. XXI, 30. Deut. IV, 45. Jer. XXX, 17.
מִרְיָה : מִרְיָה Exod. XVI, 34. XXV, 16. XXXIX, 35. מִרְיָה
plur. remotiones, Aqu. Ef. LXIV, 6. μαρτυρίον. מִרְיָה
testimonium, Ruth. IV, 7.

Μάρτυς, testis. מִרְיָה Gen. XXXI, 50. Exod. XXIII, 1.
Job. XVI, 19. Pf. LXXXVIII, 33. מִרְיָה Gen. XXXI, 51.

Βυὸς μάρτυς, collis testis. מִרְיָה Gilead, i. e. cumulus
testimonij, Gen. XXXI, 47.

Μασιχ, vel, ut alii, **μασιχ**, ipsa vox Hebr. מִשְׁחָה dif-
cursatio, Gen. XV, 2. Græce tanquam nomen proprium
hic ponitur Masch, Mesec.

Μασμαρόν, ipsa vox Hebr. מִשְׁמָרֹת Jer. LII, 16. τὰς μα-
σμαρόν Ubi Chrysostomus in Caten. Chisler, p. 929. Τὰς
μῆνις τὰς λίγαι τὸ αἵματος, instrumenta, quibus aspergebatur
sanguis. In Cod. quodam Jer. I. c. scriptum videtur τὰ μα-
σμαρόν. Inde enim, ni fallor, Gloss. MS. in Jer. Τὰ μασ-
μαρόν, τὰ ψαλτήρια Unde corrupte Lex. Cyrilli MS. Brem.
Τὰ μασμαρόν, τὸ ψαλτήριον.

Μασσάμαι, mando, manduco. מִשְׁחָה cibus, panis. Job.
XXX, 5. מִשְׁחָה ξύλων ἡμασσῶντο ὑπὸ λιμῶς μεγάλῳ, radices li-
gnorum mandebant præ fame magna Sic Apoc. XVI, 10.
ἡμασσῶντο τὰς γλῶσσας αὐτῶν ἐκ τοῦ πόθου, mandebant linguas
suas præ dolore. Conf. Wolfum ad h. l. p. 568.

Μασίγειν, flagris cædo, plaga afficio. מִשְׁחָה hiph. per-
cutio, Exod. V, 14. 16. Deut. XXV, 3. מִשְׁחָה sicut pater,
Prov. III, 12. מִשְׁחָה contundo, Prov. XXVII, 22. מִשְׁחָה tan-
go. lædo, Pf. LXXII, 5. 14. מִשְׁחָה part. pah. plaga affe-
ctus, Theod. μασσιγωμένη. Conf. Sir. XXX, 13. מִשְׁחָה
odio persequor, Job. XXX, 21. (ubi aliter Hebr.) מִשְׁחָה,
ἐν ἡμαρτησας, μασσιγῶσαι, parum pœnæ suscepisti eorum, quæ
peccastis. Vide Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. p. 879.

Μασίχ, idem. מִשְׁחָה hiph. Num XXII, 25. Vid. &
Sap. V, 12. Hesychius: Μασίχῃ, πλῆγῃ, τύχῃ. Μασίχῃ,
plagis verberat.

Μασίχ, flagellum, flagrum. מִשְׁחָה robur, Pf. LXXII, 4.
מִשְׁחָה dolor, Pf. XXXI, 13. מִשְׁחָה plaga. Jer. VI, 7. מִשְׁחָה
part. hiph. percussus, Ef. L, 6. מִשְׁחָה plaga, Pf. XXXVIII,
13. LXXXVIII, 32. מִשְׁחָה percussus, Pf. XXXIV, 18. מִשְׁחָה
clau-

claudicatio, Pf. XXXVII, 18. מַשְׁכָּה virga, Job. XXI, 19. *μαστιγὴ δὲ παρὰ Κυρίου ἐπ' ἐσθ' αὐτοῖς*, flagellum vero a Dorthio non est super illos. Conf. quæ ex Æschyli Prometh. vincit. notat Cl. Schwartzius Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 879. מַשְׁ scutica, 3 Reg. XII, 11. Job. V, 21. Prov. XXVI, 3. מַשְׁשׁ plur. judicia, Prov. XIX, 29. *Hejychius: Μάστιξ, φραγέλιον. Μάστιξ, flagellum.*

Μάστις, mamma, uber, it. collis, vel pars montis emipiens, cacumen. מַשְׁ dilectus, it. amor. Cant. I, 1. 3. IV, 10. VII, 12. *Aqu. Theod. Ezech. XVI, 8. μασῶν. מַשְׁ humor, Aqu. Sym. Num. XI, 18. μασῶ. מַשְׁ Gen. XLIX, 25. Job. III, 12. מַשְׁ pro מַשְׁ ager, (hic legisse videntur מַשְׁ) Jer. XVIII, 14. מַשְׁ ἐκλυψουσιν ἀπὸ πέτρας μασαί; nūm deficient a petra partes eminentes. Suidas: Μασαί, ἀκρόγια, ἔξωθεν ὄρεος. Μασαί: montis jugum, cacumen montis. *Hejychius: Μασαί, ποταμοί, ἢ λίθοι, καὶ τὰς ὕψος ἀνίσχοντα χώρας καὶ μέρη μασαί.* Reponendum videtur: Μασαί, ποταμοὶ ὕψους, καὶ τὰς ὕψος ἀνίσχοντα χώρας μέρη καλεῖται μασαί. Μασαί, poculum mammae simile, & partes loci in sublimi eminentes vocant μασαί. Idem: Μασαί, τὰ ὕψος τῆς Ἀττικῆς μέρη. Μασαί, excellē Attica loca. Conf. Ez. Spanhemium ad Callimach. p. 359. & Lamb. Bos Animadv. ad Scriptor. Græc. p. 108.*

Μασσα, Hebr. מַסָּה abscessus, apostema, *Theod. Lev. XIII, 6.*

Μασχάλη, axilla. מַשְׁחָל lebes, it. sipus, *Aqu. Prov. XIX, 24. μασχάλη.*

Ματαιοποιία, vane laboro. מַתְּהוּ pih. insidior, *Sym. Pf. LXI, 4. ματαιοποιήσετε, in vanum laborabitis.*

Ματαιός, vanus. מַתְּ vanitas, *Es. XXXI, 2. XXXII, 6. מַתְּ mendacium, Mich. I, 14. מַתְּ res nihili, Zach. XI, 17. מַתְּ vanitas, 3 Reg. XVI, 13. 4 Reg. XVII, 15. Zach. X, 2. מַתְּ xumna, Pf. V, 10. מַתְּ peccatum, 3 Reg. XVI, 2. מַתְּ frustra, Prov. XXVI, 2. מַתְּ plur. talpæ, *Es. II, 20. מַתְּ mendacium, Ezech. XIII, 6. מַתְּ præceptum, Os. V, 11. מַתְּ robur, Es. XXX, 7. מַתְּ & מַתְּ vacuus, Prov. XII, 11. מַתְּ vastatio, Os. XII, 1. מַתְּ vanitas, Exod. XX, 7. Thren. II, 14. מַתְּ hirsutus, demon sylvestris, Lev. XVII, 7. מַתְּ ὅσους ἐνι θυσιῶν αὐτῶν τοῖς ματαίοις, non mactabunt amplius victimas suat demonis. Vid. & 2 Par. XI, 14. מַתְּ inane, *Es. XLIV, 5. XLV, 19. מַתְּ plur. fragores, Es. XXII, 2.***

Vid. alibi Ἀποφρίγματα ματαία. εἰς Κισιὰ καὶ ματαία, ματαία Παράλητος.

Ματαιότης, vanitas. **התבטלות** *arumna*, Pf. XXXVII, 13. **לִי**, 7. **התבטלות** Pf. XXX, 7. XXXVIII, 8. *Ecclef.* I, 2. **התבטלות** *superbia*, Pf. XXXIX, 6. **התבטלות** *inane*, Pf. IV, 3. **התבטלות** Pf. XXV, 4. CXLIII, 9. **התבטלות** *inanitas*, Sym. Pf. CVI, 42. & Ef. XLI, 29. **התבטלות** Sym. Job. IV, 18. *Gregorius Nyssenus* Homil. in *Ecclef.* T. I. p. 376. **Ματαιότης** *ἐστὶν ἡ ῥῆσις ἀδρανῆτος, ἡ πράγμα ἀνίστητος, ἡ βουλὴ ἀνυπόστατος, ἡ σπουδὴ πῖρας ἐν ἔχθρῳ, ἡ καθόλου τὸ ἐπὶ παντὶ λυσιτελεῖν ἀνέπαρτος*. **Ματαιότης** *est vel verbum, quod non cadit sub intelligentiam, vel res inutilis, vel consilium, quod non potest consistere, vel studium, quod non pervenit ad finem, vel generatim id quod in quavis re utili non potest consistere*. Eadem fere leguntur in *Lex. Cyrilli MS & Phavorino*. Conf. *Lampii Comm.* in Pf. XLV. p. 577. seq.

Ματαιώω, vanum reddo. **התבטל** *Kal & hiph.* 4 Reg. XVII, 15. *Jer.* II, 5. **התבטל** *niph.* & *hiph.* *stulto* ago, 1 Reg. XIII, 13. XXVI, 21. 1 Par. XXI, 8. **התבטל** nom. Sym. Pf. LXI, 9. **ματαιῶμαι**. **נרס** *frangor*, *Aqu.* *Theod.* Pf. LXI, 10. **ματαιῶμι**. **לִי** *hithp.* a **התבטל** *doloribus me conficio*, *Theod.* Job. XV, 20. **ματαιῶμαι**. **נרס** *niph.* *obbrutesco*, *Al.* *Jer.* LI, 17. **התבטל**. **סכל** *stulto* ago, 2 Reg. XXIV, 10. **התבטל**.

Ματαιός, vane, frustra. **התבטל** *vanitas*, Job. XXXV, 16. **התבטל** *maxilla*, Pf. III, 7. **התבטל** *vacuo*, *inaniter*, Pf. LXXII, 13. **התבטל** *Aqu.* Pf. VII, 5. **התבטל** *vanitas*, Pf. LXXXVIII, 46. **התבטל** *falsitas, mendacium*, *Al.* Pf. XXXIV, 22.

Μάτη, idem. **התבטל** *vanitas*, Pf. XXXVIII, 15. **התבטל** Pf. XXXIV, 8. *Prov.* III, 30. *Ezech.* XIV, 23. **התבטל** *ad momenta*, i. e. *singulis momentis*, Ef. XXVII, 3. **התבטל** *vanitas*, Pf. XL, 6. **התבטל** *in vanum*, *Jer.* II, 30. **התבטל** *inanitas*, Ef. XLI, 29.

Ἐν μάτην, *in vanum*. **התבטל** Pf. CXXVI, 1. 2. **התבטל** *Jer.* IV, 30. **התבטל** *vastatio*, Pf. LXII, 9. **התבטל** *ad falsitatem*, *Jer.* VIII, 8.

Vid. alibi **μάτην** *Κοπίω*.

Μαρίζομαι, quæro. *Aqu.* Ef. XXXIII, 20. **μαρίζομαι**, *quare*. In *textu Hebr.* nihil pro hac voce legitur. *Hesych.* **Μαρίζομαι**, **μαρίζομαι**, **ζητέω**. **Μαρίζομαι** & **μαρίζομαι**, *quæro*. Idem: **Μαρίζομαι**, **ζητέω**. **Μαρίζομαι**, *quærit*.

Μάχαρις, gladius, ensis, culter. **כרס** *ferrum*, Ef. X, 34. **התבטל** *hastæ*, 2 Par. XXIII, 9. **התבטל** *Gen.* XXVII, 40. & alibi *sapius*. **התבטל** *lamina flammea* *hastæ & lanceæ*, Job. XXXIX, 23. **התבטל** *culter*, *Gen.* XXII, 10. **התבטל** *Ἀβραάμ τὴν χεῖρα αὐτοῦ λαβὴν τὴν μάχαριν, σφάζει τὸν*

ὡς ἀντὶ, *extendebat Abraham manum suam, ut acciperet cultum, ad mandandum filium suum.* Vid. & Jud. XIX, 29. Sic alias etiam apud Scriptores Græcos μάχαιρα frequenter solere cultum sacrificalem indicare, ostendunt loca observata Eruditissimis Viris. *Heinsio*, Aristarch. Sacr. p. 483. seq. *Faithio* Antiqu. Homer. L. I. c. 10. p. 60. *Lampio* Diff. Phil. Theol. Vol. I. p. 137. seq. Et pro cultro majore vocem occurrere apud Ælium V. H. L. VI:1. c. 3. & *Homærum* Il. γ'. v. 271. notat Cl. *Alberti* Observ. ad Matth. XXVI, 51 p. 157. seq. Addo locum *Herodoti* L. II. c. 41. ubi de gente Ægyptiorum: 'Οὐδὲ μάχαιρῃ εἰδὼς Ἕλλησι χρέσται, εἰδ' ὀβελοῖσι, εἰδ' λίθῃσι, εἰδ' κτεῖναι καθαρῷ βοῖσι διατιμωμένοι Ἕλλησιν μάχαιρῃ γίνονται, neque cultro hominis Græci utitur, neque verubus, neque lebetes, neque puri bovis carne græco cultro dissēcti vescitur. כִּי רִי lis, 2 Reg. XXII, 44. כִּי כֹחַ culter, *Aqu. Theod.* Prov. XXIII, 2. μάχαιρα. De origine hujus vocis, sive ἀ μάχαιρα, pugnare, quod *Vossius* praefert, sive ab Hebr. כּוּר vel כּוּרָה confodere (unde Genes. XLIX, 5. מְכַרָּה) vid. *Vitringa* Obs. Sacr. L. I. c. 7. p. 79.

Μάχαιρῃ ἰνδύνειν, gladio ulciscor. כּוּרָה gladio cædo, Jer. L, 21.

Μάχαιραν σπῆν, gladium traho. וְרָגַרְגַּי occido occisione, Ezech. XXVI, 15.

Μαχίβας, ipsa vox Hebr. מְכַבֵּר stragula, 4 Reg. VIII, 15. ubi al. μαχβας, al. τρώμα. Inde in Gloss. Brem. pro Μαχμα, τρώμα, legend. videtur Μαχβας, τρώμα. In Gloss. in L. 4 Reg. quas Cel. *Fabricius* edidit, valde corrupte legitur: Παλάδας μακαβα, ἢ τὸ χάλκειον τρώμα. Et magis corrupte in Glossis in eund. lib. Reg. Lex. *Cyrilli Barocciano* additis: Μακαρίτη, χαλμαὶν τυτίσι τρώμα. Nullus autem dubito, quin hic pariter ad 4 Reg. I. c. respiciatur, & in Gloss. *Fabric.* pro μακαβα reponendum sit μακιβας, & pro τρώμα, τρώμα, quin & in Glossis *Baroccianis* pro Μακαρίτη, Μακιβας, & pro τρώμα, τρώμα. Quomodo autem reliqua corrigenda sint, alii dispiciant. Non enim omnia possumus omnes.

Μάχη, pugna. כּוּר contentio, Prov. XV, 19. XXVI, 20. כּוּר jurgium, Prov. XVII, 20. כּוּרִי lis, Gen. XIII, 8. כּוּר omitto, Prov. XVII, 17. כּוּר os, Prov. XXX, 32. כּוּר exercitus, Jos. IV, 13. כּוּר infim. a כּוּר litigando, Jud. XI, 25. כּוּר lis, Gen. XIII, 7. Prov. XVII, 1. XXX, 33.

Μαχητής, pugnator, bellator. כּוּר fortis, 1 Par. XXVIII, 1. Jer. XX, 11. כּוּר pinguis, Jud. III, 29.

Μάχι-

Μάχιμος, pugnax, bellicosus. מַחִימֹס *vir belli*, 2. e. bellator, Jos. V, 5. מִחִימֹס *expeditus*, Jos. VI, 7. 9. 13. מִחִימֹס *niph. vastus*, 4 Reg. XIX, 25. מִחִימֹס *contentio*, Sym. Prov. XXVII, 15. מִחִימֹס *plur. contentiones*, Sym. Theod. Prov. XXI, 9. γυναικὶς μάχιμος.

Μάχιμος καὶ γλωσσώδης, pugnax & loquax. מִחִימֹס *plur. contentiones*, Prov XXI, 19. מִחִימֹס γυναικὶς μάχιμος καὶ γλωσσώδης, *cum muliere pugnace & loquace*.

Μάχιμαι, pugno, contendo, litigo. מִחִימֵי *bithp. longius me protendo*, Es. XXVIII, 20. מִחִימֵי *ira exardeo*, Cant. I, 5. מִחִימֵי *niph. digladiator*, 4 Reg. III, 23. מִחִימֵי *niph. Jud. XI, 25. 2 Par. XXVII, 5. מִחִימֵי niph. Exod. XXI, 22. Lev. XXIV, 10. מִחִימֵי in mensura, i. e. moderate*, Es. XXVII, 8. מִחִימֵי *litigo*, Gen. XXVI, 20. 22. מִחִימֵי *οἱ ποιμένες, litigabant pastores*. Schol. מִחִימֵי *Gen. XXXI, 36. מִחִימֵי τῷ Λάβαν, litigabat cum Labane*. Vid. & Neh. XIII, 11. 17. Jud. XI, 25. מִחִימֵי *מִחִימֵי מִיטָה יִשְׂרָאֵל, cum lite contendit cum Israele*. Vid. & Neh. XIII, 25. Neh. V, 7. מִחִימֵי *מִחִימֵי מִיטָה יִשְׂרָאֵל, litigabat cum honoratioribus*. Neh. V, 7. מִחִימֵי *הִכָּה biph. a הִכָּה percutio*, Al. Jos. IX, 18. מִחִימֵי *וְנָו commoveat*, Sym. Gen. XLV, 26. מִחִימֵי, *litigate*.

Μαυσίμ, ipsa vox Hebr. מִיטָה Dan. XI, 38. ubi Schol. θέν μαυσίμ interpretatur τὸν θέν τὸν ισχυρόν, *deum robustum*. Heinsio Exerc. Sacr. p. 121. & Μαζὺς inde dictus videtur Jupiter, quem Phryges, teste Hesychio, hoc nomine coluerunt.

Μαὸν, ipsa vox Hebr. מִיטָה habitaculum, 1 Reg. II, 34. Vide, quæ ad h. l. notavi in v. Ναῖς.

Μεγαλαυχία, magna jactō, glorior. מִגְלָא *effero me*, Ezech. XVI, 49. Soph. III, 12. מִגְלָא *violentia utor*, Ps. IX, 42. Vid. & Sir. XLVIII, 21. 2 Macc. XV, 32. & conf. Jac. III, 5. & ad h. l. Cl. Elferum p. 390.

Μεγαλῖος, magnificus. מִגְלָא *scem. magna*, Ps. LXX, 21. ὃ ἐποίησάς μοι μεγαλῖα *sc. ἔργα, quæ magnifica mihi fecisti opera*. מִגְלָא 1 Par. XVII, 10. מִגְלָא *Al. 4 Reg. VIII, 4. Vid. & Sir. XVII, 7. 10. XVIII, 3. XXXVI, 7. XLIII, 17. 2 Macc. VII, 17. θύρω τὸ μεγαλῖόν σου & ἀράτος, considera magnificentiam ejus robur*.

Μεγαλιότης, magnificentia, majestas. מִגְלָא Sym. Psalm. LXX, 21. & CXXX, 1. מִגְלָא *ornatus*, Jer. XXXIII, 9. מִגְלָא *in majestatem*. Conf. A& XIX,

XIX, 27. & 2 Petr. I, 16. 3 Efd. I, 4. κατὰ τὴν μεγαλειότητα Σολομών, *secundum magnificentiam Salomonis*.

Μεγαλίωμα, idem. ἠκων ornatus, *Jer. XLVIII, 17. μεγαλιώματος*.

Μεγαλίδυρος, magnanimus. ἠκὴν magnus exaudientia, *Theod. Prov. XIX, 19.*

Μεγάλομα, magnificentia. ἠκων ornatus, *Jer. XLVIII, 17.*

Μεγαλοποιῶ, magnifico, magna facio. *Sir. L, 24.*

Μεγαλοπρέπεια, magnificentia, decor eximius, splendor. ἠκων elatio, *Pf. LXVII, 37. ἠκων Pf. XX, 5. XXVIII, 4. CIII, 2. CX, 3. CXLIV, 5. ἠκων gloria, Pf. VIII, 2. ἠκων ornatus, Pf. LXX, 9. XCV, 6.*

Μεγαλοπρεπής, magnificus, illustris. ἠκων elatio, *Deut. XXXIII, 26. Vid. & 2 Macc. VIII, 15. Hesychius & Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεγαλοπρεπής, μεγαλοφαιός. Μεγαλοπρεπής, illustris.*

Μεγαλοπρεπέστατος, superlat. magnificentissimus. 2 Macc. XV, 13.

Μεγαλοπρεπῆς, magnifice. 2 Macc. IV, 22. 49. *Conf. Æliaum Var. L. I. c. 25.*

Μεγαλοπτερυγός, magnas alas habens. ἠκων magnus alis, *Ezech. XVII, 3. 7.*

Μεγαλορήμοσις, magna loquor, jacto. ἠκων : ἠκων hiph; & hithp. *Pf. XXXIV, 30. XXXVII, 17. Ezech. XXXV, 13. Abd. v. 12. Vid. & Judith. VI, 19.*

Μεγαλορήμοσύνη, magniloquentia. ἠκων durum, detortum, 1 Reg. II, 3.

Μεγαλορήμων, magniloquus. ἠκων ἠκων loquens magna, *Pf. XI, 3. Vid. & 3 Macc. VI, 4. Hesychius: Μεγαλορήμων, ὑπερφανός, μέγαν λαόν. Μεγαλορήμων, arrogans, magna loquens.*

Μεγαλόσκαρος, magnus carne. ἠκων ἠκων *Ezech. XVI, 25.*

Μεγαλίφρων, magnanimus, elatus animo. ἠκων ἠκων elatio oculorum, *Prov. XXI, 4. Inde μεγαλοφρονῶ, animo elatum esse. Vide Æliaum Var. L. XII. c. 22. In Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεγαλίφρων exponitur μεγαλόψυχος, magnanimus.*

Μεγαλύνω, magnifico, glorifico, it. de prædico, laudibus extollo, celebro. ἠκων *Gen. XII, 2. XIX, 19. 1 Reg. II,*

23. XXVI, 24. לִל verbal. crescens, 1 Reg. II, 28. לִל magnus, Pf. LVI, 13. Thren. II, 13. Ezech. IX, 9. הַנִּבִּיר hiph. corroboro, Pf. XI, 4. הַנִּיר hiph. a נִנְר nuncio, Mich. I, 10. לִנְר turre, 2 Reg. XXII, 51. מִלָּא pih. mirifice ago, Num. XV, 3. מִגְּלָאֵי לִנְר, ad glorificandum votum. רִנָּה Pf. CIII, 25. רִנָּה Gen. XLIII, 34. רִנָּה : רִנָּה Chald. Ḳil. & pah. Dan. II, 48. IV, 8. 18. 19. רִנָּה pih. dominari facio, Jud. V, 13. רִנָּה principatum gerō, Prov. VIII, 16. Sir. XLIII, 37. τίς μεγαλύνει αὐτόν, καθὼς ἐστὶ; quis deprædicat illum, quemadmodum est, vel pro virtute sua celebrat illum? Vid. & Sir. XLIX, 3. & conf. Luc. I, 46. & ad h. l. Cl. *Elfnerum* p. 173. & B. *Raphelii* Annot. *Herodot.* p. 216.

Μεγάλωμα, magnificentia. ὀραθῆν ornatus, *Al.* Jer. XLVIII, 17. μεγαλόμενος.

Μεγαλόνομος, magnum nomen habens, celebris. עֲלִיָּהּ ab multo opere, *Al.* in ipso Gr. textu Jer. XXXII, 19.

Μεγάλος, magnopere, magnifice. מִלָּא hiph. mirifice ago, Num. VI, 2. כֶּלֶל sicut umbra, Job. XVII, 7. מִלָּא superne, Job. XXX, 30. רַב multitudo, Job. IV, 14. הַרְבֵּה lætitia magna, 1 Par. XXIX, 10. Neh. XII, 42. Conf. Phil. IV, 10. & ad h. l. *Raphelii* Annot. ex *Herodot.* p. 550. Vid. & Tob. IX, 2. XIV, 3. 2 Macc. XV, 17.

Μεγάλως ὑπερβαίνων, valde excellenter. מִלָּא involvo, Job. XV, 11.

Μεγαλως, idem quod μέγας, magnopere, 3 *Efd.* V, 85.

Μεγαλυνία, magnificentia, maiestas. זָכַר Zach. XI, 3. לִל Deut. XXXII, 3. Pf. LXXVIII, 12. מִלָּא : מִלָּא 2 Reg. VII, 23. Pf. LXX, 23. CXLIV, 3. 6. מִלָּא infim. hiph. 1 Par. XXII, 5. מִלָּא turre, Prov. XVIII, 10. רִנָּה Chald. per apoc. pro רִנָּה Dan. IV, 23. רִנָּה : רִנָּה Chald. Dan. IV, 19. Vid. & Sap. XVIII, 24. Sir. II, 20. XVIII, 4. XXXIX, 19.

Μέγας, magnus, grandis, adultus, gravis. מִלָּא *Ef.* XXXVIII, 21. זָכַר magnificentia, Ezech. XVII, 8. τῶν αἰνῶν εἰς αἰῶνες μεγαλύν, ut sit in vineam grandem. לִל magnus sum, Job. II, 13. לִל 1 Reg. XIV, 22. κλίσσατε μοι δέξον ἱσταῖθα μέγαν, advolvite mihi ibi saxum magnum. 1 Reg. XXV, 16. ῥῆμα ἢ μέγα. ἢ μικρόν, verbum sive magnum, sive parvum. 1 Reg. XXX, 2. ἀπὸ μικροῦ ὡς μεγαλύν, a parvo usque ad magnum. Vid. & 2 Par. VIII, 30. XXXIV, 30. & conf. Apoc. XIII, 16. 2 Par. XV, 14. ἡ φωνὴ μεγάλη,

PARS II.

S s

γάλη, *alta voce*. Vid. & 2 Par. XX, 20. Πf. XLVII, 9. μέγας Κύριος καὶ αἰντὸς σφόδρα, *magnus Dominus, & valde laudabilis*. Πf. LXXVI, 13. τίς Θεὸς μίγαί, *quis Deus magnus, tanquam Deus noster?* Conf. Cl. *Elysiarum* ad Act. XIX, 27. p. 460. ubi observat, quod gentium dictum μίγαί, *magni*, dicti sint. Joël. II, 11. μίγάλη ἡ ἡμέρα Κυρίου, *magna dies Domini*. Vid. & Soph. I, 15. Mal. IV, 5. גרל *magnitudo*, Num. XIV, 19. גרל *Al. Neh. XII, 42. יוֹפְרוֹסוּיִם מִגְדָּלָה*. תרן turba, Ef. V, 14. כבד *gravis sum*, Gen. XVIII, 20. כבד *gravis*, Gen. L, 9. 11. Exod. IX, 3. כח *vis*, robur, Job. IX, 4. Prov. XXIV, 5. כן *sic*, ita, Ef. X, 12. כפף *ramus*, Ef. IX, 14. באר *valde*, Exod. XIX, 16. פאנὲ τῆς σάλπινγος ἤχι μίγα, *vox tubæ valde, graviter sonabat*. Conf. *μίγα Κεῖζω* supra. *Hesychius*: Μίγα, *μυγάλας*, πολὺ. Μίγα, *valde, multum*. *Henricus Stephanus* huic voci, eo sensu usurpatæ, locum dat in farragine vocabulorum *Xenophonti* peculiarium, aut cum *Herodoto* ac *Thucydide* communium, sed vel mere poeticonum, vel poetis magis, quam solutæ orationi usitatorum. Sed *Platonem* quoque *Demosthenem*, *Hippocratem* μίγα pro valde vel graviter posuisse, ostendit *Cel. Schwartzius* in *Diff. de Stil.* LXX. apud *Olear.* de *Stil.* N. T. p. 318. כרבה *amplitudo*, Ef. IX, 7. כסורה וכוה *mensura & dimensio*, 1 Par. XXIII, 29. נרא *part. niph. a נר* *terribilis*, Job. XXXVII, 22. Ef. XVIII, 7. נל *part. niph. a נל* *levis*, Ef. XLIX, 6. נשנב *part. niph. exaltatus*, Prov. XVIII, 11. ἡ δὲ δόξα αὐτῆς μίγα ἐπισκιάζει, *gloria autem ejus valde obumbrat*. עוצז *potens*, Ef. LX, 22. בלא *pih. mirifice ago*, Num. XV, 3. צור *rupes*, Ef. XXVI, 4. צפוק *plur. nepotes*, Ef. XXII, 24. רא *caput*, 2 Par. XXIV, 11. תֹּמֶגְדִּי *ἐπίσως, principis sacerdotis*, רב Gen. XLV, 28. μίγα μοι ἐστω *sc. χεῖρμα, ἵστι* *Iacob ὁ υἱός μου ζῇ*, *magnum mihi est*, h. e. *sufficit mihi, si adhuc Joseph filius meus vivit*. רב Chald. Dan. V, 1. ἐποίησιν δύναιτο μίγα, *fecit convivium magnum*. רב *amplitudo*, Prov. XX, 6. μίγα καὶ τίμιος *(sc. χεῖρμα) ἀνὴρ ἐλεήμων, magna & pretiosa res vir misericors*. ער *elatus*, Deut. XXVII, 14. פאנὴ μίγάλη, *alta voce*. Conf. *Luc. XVII, 15*. שני *Chald. amplius*, Dan. II, 31. סח *integer*, Job. IX, 22. Conf. *pec. de v. Μίγας* *Diff. Cl. Gerh. Haverkampi*, *Præf. Jac. Gronovio*, *Lugd. Bat.* 1694. habit.

Ἀπὸ μικρῶ ἕως μίγάλω, *a parvo ad magnum*. קרר *destruens parietem*, Ef. XXII, 5. Conf. quæ notavi in *Μικρός*.

Μίγας γίνομαι, *magnus, vel grandis fio*. נב *exalto me*, *Ezech. XXXI, 10*. גרל Exod. II, 11. μέγας γινώμενος *Μωυσῆς*,

ως, *Moses grandis factus*. Vid. & Gen. XXXVIII, 11. 14. & conf. Hebr. XI, 24. & ad h. l. *Wulfism* p. 766. גדול magnus, Exod. XI, 3.

Μίγας ἑμὶ, magnus sum. הגיף hiph. amplifico, Job. XXXVI, 24.

Μεγάλῳ χράσμαι, magno utor. הגבה hiph. augeo, multiplico, Job. X, 17.

Vid. alibi 'Αὐτῷ φωνῇ μεγάλῃ. Δίδρα μεγάλη. μεγάλαι οἱ ἱπ' Ἐξουσίαν. Ἡμέρα μεγάλη. Ἰσχύς μεγάλη. μέγα Κῆτος. Συντίλμα μεγάλη.

Μεγίθυς, magnitudo, altitudo. גדל Exod. XV, 16. μεγίθυ βραχίονίς σου, magnitudine brachii tui. Gloss. MS. in Cant. Script. Μεγίθυ, μεγαλοσύνη. Repone: Μεγίθυ, μεγαλοσύνη. Μεγίθυ, magnificentia. קומה altitudo, Ezech. XIX, 11. XXXI, 10. גדל turris, Prov. XVIII, 10. אל. in μεγίθυς. Vid. & Sap. VI, 7. 2 Macc. XV, 23.

Μεγίσθως, magnifico. גדל Aqu. Num. VI, 5.

Μεγιστῆς, magnates. מכריס Sym. Thren. I, 15. אדירים Jer. XIV, 3. Nah. II, 5. Zach. XI, 2. אלהי res nihili, Ezech. XXX, 13. גדלים plur. ex גדל Jon. III, 7. Nah. III, 10. הגדלים Chald. plur. gubernatores, Dan. III, 25. גדלנים Chald. plur. ex גדל Dan. IV, 33. V, 1. שרים plur. ex שר principes, Ef. XXXIV, 12. Jer. XXXIV, 10. *Hefychius*: Μεγιστῆς, οἱ ἐν ὑπερῷ ὄντες. Μεγιστῆς, qui in eminentia sunt. Plura de hac voce vide apud Auctores citatos *Wolffio* ad Marc. VI, 21. p. 466. & ad Apoc. VI, 15. p. 499.

Μίγιστος, superl. a μίγας, maximus. רב amplitudo, Job. XXVI, 3.

Μεταμύζω, apte transmuto. Sap. XIX, 7. τὰ στοιχῆα μεταμοζέμενα, elementa apte transmutata. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεταμύσσονται, μεταβληθήσονται. Μεταμύσσονται, transmutabuntur.

Μετρημύνω, interpretor. Prolog. Sir. μετρημύναι τὸ βίβλον, interpretari librum.

Μίθυ, ebrietas, it. potus inebrians. עכיס mustum, Joël. I, 5. ראה Theod. Ef. XXVIII, 7. Hic, notante *Montfaucono*, Theodotio vel ex ראה vocem ראה derivavit, vel omnino metaphorice interpretatus est. שר inebrior, Agg. I, 6. *ἐπίπινε, καὶ ἐκ τῆς μίθυ, bibistis, & non ad ebrietatem*, h. e. ut sitis inde extinctus sit. שר potus inebrians, Prov. XX, 1. XXXI, 6. Ef. XXVIII, 7. LVI, 12. שרן Ezech. XXXIX, 19.

19. πίνει αἷμα εἰς μέθην, *bibetis sanguinem ad ebrietatem*. Vid. & Iudith. XIII, 17. *Hefychius*: Μέθη, κραπάλη, σκότωσις οἴνου, ἢ θυμός. Μέθη, *crapula, vertigo vino orta, vel animi vehementia*. Alii μέθην ἢ κραπάλην distinguunt. Ita *Clemens Alexandrinus* *Pædag.* I., II. c. 2. Μέθη μὲν εἴ ἐστιν ἀκράτου χυλῶσις σφοδρῶτέρα· παροιμία δὲ, ἢ ἐκ τῆς χρίσεως ἀκοσμία· κραπάλη δὲ ἢ ἐπὶ τῇ μέθῃ δυστακίαις καὶ ἀήθια, ἀπὸ τοῦ τὸ παρα πάλλειν αἰσματος. Μέθη quidem igitur est immodicus vini usus; παροιμία vero, qui inde nascuntur mores incompositi; κραπάλη vero tædium & molestia in ebrietate ἀ κάρα πάλλειν, caput agitare, appellata. Ita etiam apud *Phavorinum* v. Μέθη, nisi quod in posteriori! us verbis pro κάρα πάλλειν male legatur κραπάλην. Vid. infra Μεδών μέθη.

Μεδίμω, transmittō. הִגַּל hiph. captivum abduco, *Incert.* Jer. LII, 13. τὸ περισσὸν τοῦ ὄχλου μεδιῆσαι, *reliquum populum trans mittebas*.

Μεθίστημι, transfero, avertō, amoveo. הִנֵּה aufero, 2 Reg. XX, 13. הִסַּח hiph. dissolvo, Ios. XIV, 8. הִתְיַח Chald. aph. ab הִתְיַח Dan. VII, 12. 26. הִסֵּחַ Chald. aph. a הִסֵּחַ constituo, Dan. II, 21. הִסֵּחַ recedo, Es. LIV, 10. הִסֵּחַ Kal & hiph. Deut. XVII, 17. ἵνα μὴ μεταστῇ αὐτῷ ἡ καρδία, *ne avertatur cor ejus*. Jud. X, 16. μετίστησαι τῆς Θεοῦ τῆς ἀλλοτρίης, *amoverunt Deos alienos*. Vid. & 4 Reg. III, 2. 3 Reg. XV, 13. μετήγαγεν αὐτὸν μετίστησαι τῷ μητρὶ αὐτοῦ ἡ μητέρα, *matrem suam amovebat a principatu*. Conf. Luc. XVI, 4. 4 Reg. XVII, 23. μετίστησαι Κύριος τῷ Ἰσραὴλ, *avertebat Dominus Israël*. Amos. V, 23. μετέστηται ἀπ' ἡμῶν ὁ θυμὸς σου, *amove a me sonum odarum tuarum*. הִנֵּה avertō, Deut. XXX, 17. ἵνα μεταστῇ ἡ καρδία σου, *si avertatur cor tuum*. הִנֵּה hiph. a הִנֵּה incito, 3 Reg. XXI, 25. הִנֵּה commoveor, Sym. 2 Reg. VII, 10. μετασταθήσεται. 2 Macc. XI, 23 τὸ πατὴρ ἐμὸν εἰς θεὸν μεταστήσεις, *patre nostro ad deos transiit*. 3 Macc. II, 34. χυρίσθη μὲρον τῷ ζῆνι μεταστήσαι, *pestifera morte de vita amovere, sive tollere*.

Μεθιδύνω, hominem in via ex insidiis aggredior, insidias struo, subdole vel fraudulenter ago. הִנֵּה pih. obtrefcor, 2 Reg. XIX, 27. μεθιδύνου ἐν τῷ δόλῳ σου πρὸς τὸν κύριόν μου, *insidias struxit servo tuo apud dominum meum*. הִנֵּה Aqu. Exod. XXI, 13. μεθιδύνου, *insidiatus est*. *Lexicon vetus*: Μεθιδύνω, *convenio*. Doct. *Drusus* in *Fragm. Vet. Int. Gr.* p. 155. mavult circumvenio, quia μεθιδύνω occulta & fraudulenta circumventio, insidiæ. *Suidas*: Μεθιδύνω. τιχράζονται, μετρίρχονται. ἀπαταιῶ. Μεθιδύνω. *machinatur, persequitur, fallit*.

Μέθοδος, callida agendi ratio. 2 Macc. XIII, 18. κατεπόλε-
μενος

ρασε διὰ μεθόδων τὰς τόπας, *callidis artibus loca explorabat.*
Vid. & Esth. XVI, 13.

Μεθόριον, confinium, limites. מִלְחָלִי Sym. Ezech. XLVII, 8. *Hefychius*: Μεθόριον, τὸ μεταξὺ τῶν ὁρίων. τὸ διαχωρίζον τὰς δύο τιμῶν ὅρους. Μεθόριον, quod inter fines. quod separat duorum quorundam fines.

Μεθύσκω, οἶμαι, inebrio, inebrior. מִיָּה pih. Aqu. Prov. V, 19. τίτθαι αὐτῆς μεθυσκέτωσαι, *mamilla ejus inebrient* sc. te, h. e. uberrime satient. Ita Sir. I, 14. μεθύσκει αὐτὸς, *fatiat illos.* Et Sir. XXXII, 14. ἐνυλόγησον τὸν ποιῶναιτά σε, καὶ μεθύσκειτά σε ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν σου, *lauda illum, qui fecit te, & inebriat te, h. e. largiter implet, bonis suis.* Phavorinus: Μεθύσκεσθαι, πληρῶσθαι. Μεθύσκεσθαι, impleor. Conf. v. Μεθύω. מִיָּה scem. inebrians, exuberans, Ps. XXII, 7. τὸ ποτήριον σου μεθύσκει, *poculum tuum inebrians.* In Gloss. Brem. Τὸ μεθύσκει ποτήριον mystice exponitur τὸ τῷ χριστῷ ἀίματι. שָׂרַב pih. Jer. LI, 7. Hab. II, 15. מִיָּה bibo, Prov. IV, 17.

Μεθύσκεσθαι οἶνον, inebrior vino. וַיֵּן אֲנִי video vinum. Prov. XXIII, 30. μὴ μεθύσκεσθε οἶνον, *ne inebriamini vino.* Conf. Ephes. V, 18.

Μεθύσμα, potus inebrians. שָׂרַב I Reg. I, 15. Mich. II, 11. שָׂרַב Jer. XIII, 13. מִיָּה mustum, Of. IV, 11. Lex. Cyrelli MS. Brem. Μεθύσμα, σίκερα, πᾶν σκευασμένον. Μεθύσμα, *ficera, omnis potus præparatus.* Ita & Gloss. MS. in Ezech.

Μεθύσας, ebrius, ebriofus. מִיָּה part. hiph. a מִיָּה irri-gans, Sym. Prov. XI, 25. מִיָּה Prov. XXIII, 21. מִיָּה Prov. XXVI, 9. Sir. XXVI, 9. γυνὴ μεθύσας, *mulier ebriofa.* Conf. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. p. 886.

Μεθύω, ebrius sum, irriguus sum, it. ebrium reddo, potu satio, uberrime expleo, irrigo. inundo. מִיָּה contundo, Ef. XXVIII, 1. מִיָּה in Kal, pih. & hiph. Ps. XXXV, 9. μεθυοθήσονται ἀπὸ πίότητος οἴκου σου, *uberrime explebuntur pinguedine domus tuæ.* Ps. LXIV, 11. τὰς ἀντακας αὐτῆς μεθύσαι, *fulcos ejus irriga.* Ef. XXXIV, 7. μεθυοθήσεται ἡ γῆ ἀπὸ τοῦ αἵματος, *irrigabitur terra sanguine.* Jer. XXXI, 14. μεθύσω τὴν ψυχὴν τῶν ἱερέων, *inebriabo animam sacerdotum,* h. e. ubertim animum illorum recreabo. Conf. v. 25. Aqu. Sym. Theod. Prov. VII, 18. μεθυοθήσονται τινεῖς, *inebriemur h. e. ubertim satiemur uberibus.* Conf. Μεθύσκω. מִיָּה irriguus, Ef. LVIII, 11. ἔσται ὡς κῆπος μεθύων, *erit tanquam hortus irriguus.* שָׂרַב in Kal, pih. hiph. & hithp. Gen. XLIII, 34.

ἔπιον δι, καὶ ἰμεθύονθην μετ' αὐτῷ, *hibebant autem, & potus satiebantur cum illo.* Conf. 1 Macc. XVI, 16. & Joh. II, 10. & ad h. l. Auctores laudatos B. Wolfio p. 806. Deut. XXXII, 42. *μεθύσω τὰ βέλη μου ἐφ' αἵματος*, *inebriabo sagittas meas sanguine*, h. e. faciam, ut sagittæ meæ madeant, circumfluant sanguine. Similiter *Callimachus* Hymn. in Del. v. 95.

Φύγε πρόσω· ταχέως σε κίχισομαι, εἴ μιν τι λήσω
Τέλω ἱμῶν.

*Fuge procul: velox te comprehendam, sanguine tinctorus
Sagittam meam.*

2 Reg. XI, 13. *ἰμεθύουν αὐτὸν*, *inebriabat illum.* Vid. & Jer. XLVIII, 26. LI, 39. Cant. V, 2. *μεθύθητι ἀδελφοί*, *inebriate vos, fratres.* כִּי־עָבְרִיִּים ebrui, 1 Reg. I, 13. Job. XII, 25. Ec. XIX, 14. קָפַץ pih. a קָפַץ appeto, Ps. LXIV, 9. *ἰμεθύσας αὐτὴν*, *ubertim irrigasti illam (terram.)* Conf. Sir. XXIV, 32. Sir. XXXIX, 27. *ὡς κατακλυσμὸς ἔκρηεν ἰμεθύον*, *tanquam diluvium terram inundavit.* Conf. de hoc verbo *Fessellii* Advers. Sacr. L. III. cap. 5.

Μεθύω μέθη, *inebrio ebrietate.* כִּי־עָבְרִיִּים hiph. Jer. LI, 52.

Μυθίω, *subrideo, leniter rideo.* חִלִּיץ hiph. *Aqu.* Amos. V, 9. *μυθίω*. Vid. & Sir. XXI, 22. *Hefychius*: *Μυθιά, γιγῆ. Μυθιά, ridet.*

Μυίζω, comp. ex *μείγαι*, major. גִּבּוֹר augustinus, 1 Reg. XI, 19. גִּבּוֹר magnus, Gen. IV, 12. Ezech. VIII, 6. 13. 15. גִּבּוֹר verbale, 2 Par. XVII, 12. רִב־ Gen. XXV, 23.

Μυίζω γίνομαι, major fio. גִּבּוֹר verbal. Gen. XXVI, 13.

Μύζω ἱμῶν, major sum. גִּבּוֹר Gen. XLVIII, 19. רִב־ 1 Reg. XIV, 30.

Μυέομαι, ὑμῶν, minuo. נִחַל niph. *evanesco.* *Aqu.* Ec. LI, 6. *μυωθήσεται.* Sir. XLIII, 8. luna dicitur *φωτὰς μινύμινος ἐπὶ συντελείας*, *luminare quod minuitur in consummatione.*

Μυρτίον, adolescentulus. יָדָר *Incert.* 3 Reg. XVII, 21. 2 Macc. VII, 25.

Μίλαθρον, domus, cella, ædicula. יָצַי 3 Reg. VI, 5. *ἔδουκεν ἐπὶ τῷ τοίχῳ τῷ ἵκεν μίλαθρον κυκλόθεν τῷ ναῷ*, *ponedat supra parietem domus cellas in circuitu templi.* מִן־פֶּסֶק plur. prospectus, 3 Reg. VII, 4. *Hefychius*: *Μίλαθρον, οἶ-*

δικίαι, υπέρθυρα, δυνὲς δὲ καὶ ἡ διάτοις. Μέλαιθρα, domus, superliminaria, trabs vero etiam extenta.

Μελαιθρόμας, ὥραι, in cellam disponor. ἡρῶ prospetus, 3 Reg. VII, 5. αἱ χῆραι τιτράγωνοι μιμηλαθραμίαι, loca quadrata in cellas disposita.

Μελαιόμας, nigresco. ἡηηη verbal. fœm. subnigra, Cant. I, 5. ἡηηη Reliqui, Job. XXX, 30. ἐμολαίθη, denigrata est.

Μολαίθιον, papaver nigrum. ηηη nigella, Ef. XXVIII, 25. 27.

Μελαιία, nigredo, nigror. Sir. XIX, 22. συγκυρῶς μελαία, incurvatus nigredine. Lex. vet. Μελαιία, atritudo, nigritia. Vocem Græcam in Latino etiam sermone Plinius usurpat XXIV, 8. Vide Grotium ad Sir. l. c.

Μελατοδοχίον, atramentarium. ηηη cistula, theca, Aqu. secund. edit. Ezech. IX, 2.

Μελαιόμας, nigresco, Ep. Jer. v. 18.

Μίαις, niger. ἡηη Lev. XIII, 37. Cant. I, 4.

Μίαι, curæ est. ἡηη delectatio, Job. XXII, 2. Vid. & Tob. X, 3. Sap. XII, 13. 1 Macc. XIV, 43.

Μιλιτῶ, meditor, exerceo me. ἡηη Pf. I, 2. ἐν τῇ νόμῳ αὐτῇ μιλιτήσῃ ἡμέραι καὶ νυκτὲς, in lege ejus meditabitur die & nocte. Vid. & Jos. I, 8. Pf. XXXIV, 32. ἡ γλῶσσά μου μιλιτήσῃ τὴν δικαιοσύνην σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν ἰπαινὸν σου, lingua mea exercebit se in justitia tua, per totum diem in laude tua. Vid. & Pf. XXXVI, 32. LXX, 26. Prov. VIII, 7. Ef. LIX, 3. Sic & profanis μιλιτῶν significat se exercere, & μιλιτῶν exercitationem. Diodorus Siculus Lib. V. p. 298. Αἰτίαι δὲ τῶν αἰ συνεχίς ἐκ παιδῶν μιλιταί, καθ' ἃς ὑπὸ τῶν μητέρων ἀγυγάζονται παῖδες οἷτοι συνεχῶς σφιδόαν. προκειμένη δὲ σκοπὴ κατὰ τι ἐξ ὧν ἡτημίῳ ἄρετι, ἡ πρότερον δίδοται τῷ μιλιτῶντι φαγῆν, ὡς ἂν τυχαίᾳ τῷ ἄρετι συγχωρήσῃ λαβὴ παρὰ τῆς μητρὸς καταφαγῆν τῶν. Efficie hoc crebra a pueris exercitatio, qua parvuli adhuc sub matrum disciplina funda jaculari coguntur. Pro scopo enim illis in ligno quodam suspensus est panis, quo exerciti sese non antea vesci licet, quam illum contigeris, & tum demum ille a matre in cibum concedatur. Vide & Auctores, quos citat B. Wolfius ad 1 Tim. IV, 15. p. 466. Unde Hesychius: Μιλιτῶ, ἀσκή, ἐκμαλιῦται, γυμνάζεται, μιλιτῶ γὰρ ἀσκησι καὶ τὸ μαλιτῶζομαι, γυμνάζομαι, ἐκμαλιῶμαι, καὶ τὰ ὅμοια. Μιλιτῶ, exercet, curat, exercitatur. Μιλιτῶ enim est exercitatio, & μιλιτῶζομαι, exercitari, curare,

rare, & familia. Lex. Cyrilli MS. Brem: Μελετᾶ; ἀσκη-, γυμνάζεται. Latinis etiam *meditari* de exercitatione usurpari, observat B. Gotfr. Olearius Duf. de Morte non metuenda p. 5. Pf. LXII, 7. ἐμελίτων εἰς σὶ, *meditor de te*. הנה meditation, Pf. LXXXIX, 10. תא יתן יְהוָה אֵלֵינוּ אֶרְבָּעֵי מֵלֵטוֹנִים. *Anni nostri sicut aranea meditabuntur*. Legend. fortasse *meditabantur*. Conf. ad h. l. Lamb. Bos Proleg. in LXX. Int. cap. 3. ubi ἐμελίτων ad versum sequentem refert, hoc modo: τὰ ἔτη ὑμῶν ὡς ἀράχης. Ἐμελίτων, αἱ ἡμέραι τῶν ἔτων ὑμῶν, ἐν αὐτοῖς ἐβδμηκοῦντα ἔτη. Et verba ita vertit: *Anni nostri ad instar araneæ. Meditari soleo, quod attinet ad dies annorum nostrorum, in iis septuaginta anni*. Sed conjectura est, quæ non facile, opinor, assensum apud Eruditos impetrabit. חתוּם: חשה pih. & hiph. a חש Psalm. CXVIII, 147. CXLII, 5. חשש pih. Pf. CXVIII, 70. תִּן יָמֶיךָ מִן מֵלֵטוֹנִי, *in lege tua meditatus sum*.

Μελίτη. meditatio. הנה Job. XXXVII, 2. הנה Psalm. XLVIII, 3. הנה Pf. XXXVIII, 4. הנה Pf. XVIII, 15. Thren. II, 61. חֲנִיף וְיִשְׁרָאֵל, Job. XXXIII, 15. להנ letitio, Eccles. XII, 12. חנה Pf. CXVIII, 97. 99. חנה plur. oblationes, Pf. CXVIII, 24. 77.

Μελετητικός, meditans. מני vallis. (hic pro מנה legisse videntur הנה) Ezech. VII, 16. περιεραὶ μελετητικαί, ut *columbæ gemebundæ*. Ita & Theod. Conf. Bocharti Hier. P. II. L. I. c. 2. p. 13.

Μέλι, mel. רב Deut. XXXII, 13. ἰθάλασαν μέλι ἐκ πίστεως, *juxerunt mel ex petra*. Conf. ad h. l. Cl. Schoetgenium in Hist. Crit. Reip. Lit. T. XIII. p. 136. נָחַשׁ favus, Prov. V, 3. מֵלִיךְ גַּם אֶפְסָרִי אֶפְסָרִי מִן חֵילֵי נְשִׁים, *mel enim destillat a labris mulieris meretricis*. Ita profani sermonem blandum, suavem, mellis nomine appellare solent. Vide Bochartum Hier. P. II. L. IV. c. 12. p. 524. & alios laudatos Cl. Lampio Comm. in Pf. XLV. p. 142. רֶחֶם humor, Al. Num. XI, 18. מֵלִיטוֹס.

Μελίζω, membratim concido. חנן pih. divido, Lev. I, 6. τὸ ὁλοκαύτωμα μελιζῶν, *holocaustum membratim concident*. Hesychius: Μελιῶσι, κατακίψαι (Sic enim pro κατακίψαι bene legit Suicerus Thef. T. II. p. 332. Ejusque emendationem firmat Lex. Cyrilli MS. Brem. in quo pariter legitur κατακίψαι.) Μελιῶσι, *in partes concident*. Vid. & Jud. XIX, 29. 1 Reg. XI, 7. 3 Reg. XVIII, 23.

Μελιόριος, favus. רב Aqu. Exod. XVI, 31.

Μίλισσα, apis. רבה Deut. I, 44. Ec. VII, 18.

Μελισ-

Μελισσών, apiarium. מַלְסָוִן apīs, Jud. XIV, 8. מֶלֶשׁ mel, 1 Reg. XIV, 25. מֶלֶשׁ sylvā, it. favus, 1 Reg. XIV, 26.

Μελίω, tardo. מִתְחַנֵּחַ hithp. Aqu Gen. XIX, 16. ἰμῆλ-
λυσιν, & Hab. II, 3. μελίσσῃ. Hefychius: Μελίσσας, ὑπερ-
θίμους, βραδύνους. Μελίσσας, procrastinans, tardans. Inde
μελίσσημός cunctatio, mora, tarditas. Vide de illa Berglerum
not. ad Alciphron. Ep. p. 88.

Μίλω, futurus sum, tardo, cunctor, moror. מִתְחַנֵּחַ
hithp. cunctor, Aqu. 2 Reg. XV, 28. μίλω, moror Sic
Aristophanes Plut. v. 255. οἷς ὁ καιρὸς ὕχει μίλων, neque est
morandi tempus. Plura de hac significatione vide apud Ex-
Spanhemium ad Aristoph. l. c. & Wolfium not. ad Liban. Ep.
p. 104. מִלֵּךְ ad os, Jer. XXIX, 10. מִלֵּךְ paratus, Job.
III, 8. Sap. XIX, 2. τὰ μίλλοντα, futura. Conf. Schwar-
tzii Comm. Crit. Gr. L. p. 888. 2 Macc. II, 16. μίλων-
τες ἄγιν τὸν καθαρσμίον. Vulg. aſſuri purificationem. Vid.
& 2 Macc. I, 18. III, 18.

Ἄ μίλων γίνεσθαι, quæ futura sunt. מִלֵּךְ part. pah. plur.
fœm. custodita, i. e. recondita, Ec. XLVI, 6.

Μίλων ἴσμεσθαι, quod futurum est. מִלֵּךְ facio, Sym. Ec-
clef. I, 9.

Vid. alibi Ἐκλόει μίλων.

Μελοκομία, membrorum concisio. מִלֵּךְ Sym. Nah. III, 1.

Μίλος, membrum, it. carmen, cantus, cantilena. מִלָּה
meditatio, Ezech. II, 10. מִלָּה lamentum, Mich. II, 4.
מִלָּה frustum, Exod. XXIX, 17. Lev I, 6. מִלָּה dolor,
Job. IX, 28. מִלָּה parvus, Sym. 3 Reg. XII, 10. מִלָּה
מִלָּה. Sir. XXXII, 7. cantus musicorum. Vid. & Sir.
XL, 23. XLIV, 6. XLVII, 10. Hefychius: Μίλος, μίλη-
μα, ἢ μίρος τῷ σώματι, ἢ ὕψος ἁδὺς, ἄσμα, ῥυθμός, ἀλαλ-
γμός. Μίλος, carmen, vel pars corporis, vel sonus suavis,
cantilena, rhythmus, clamor latus. Conf. Suiceri Thef. T.
II, p. 336.

Μελῳδία, modulator, concino. מִלֵּךְ Aqu. Pl. I, XX, 22.
μελῳδῶ. modulabor. Sym. Pl. LXV. 4. μελῳδῶντες, mo-
dulantes. Hefychius: Μελῳδῶσι, μετ' ᾠδῆς ὑμνοῦσιν. Μελῳδῶ-
σι, cum cantu celebrant.

Μελῳδικόν, canticum, carmen. מִלָּה Aqu. Pl. IV, 1.

Μελῳδία, modulatio, carmen. מִלָּה Aqu. Pl. XXIV, 16.
μελῳδίας.

PARS II.

T 1

Μελῳ

Μιλερδης, mulicus, cantor. מילרד plur. Sym. Pē. LXVII, 16. מילרדִים.

Μιμφομαι, accuso, condemno, reprehendo, conqueror. Sir. XI, 7. πρὶν ἱζητά-γαι, μὴ μιμψῃ, *antequam exploraveris, ne condemnes. He-yehius: Μιμψεται, αἰτιάται, ἱζηδνῶ, καταγνώσκει. Μιμψεται, accusat, contemnit, condemnat.* Sir. XLII, 10. πατρὶ ἱυσιβῶ μιμψεται τέκνα, ὅτι δὲ αὐτὸν ἐνυδιδασκονται, *de patre impio conqueruntur liberi, quod propter illum opprobrio sint.* Ita & Herodotus: Μιμφομένους τοῖσι Λακεδαιμονίοις, ὅτι περιθῶν ἱσβαλόντα τὸν βέρβαρον εἰς τὴν Ἀττικὴν, *conquerentes de Lacedæmoniis, quod per suam negligentiam barbarum in Atticam irrumperē passi fuissent.* Conf. quæ ex illo notat Raphaelius ad Hebr. VIII, 8. p. 625. 2 Macc. II, 7. μιμψάμενος αὐτοῖς ἱππῖν, *vituperans illos dicebat.* Hebr. I. c. μαρφομένους αὐτοῖς λόγῳ, *reprehendens illos dicit.*

Μίμψις, accusatio, reprehensio. ושי restitudo, Job. XXXIII, 23. חסדו Sym. Ecclef. VII, 15. חסדו abruptio, Job. XXXIII, 10 חסדו plur. fragores, Job XXXIX, 7. Sap. XIII, 6. עַל תָּשׁוּבָה עַל מִימְצִיּוֹת עֲלֵיגָה, *hi minus reprehendendi sunt.*

Μίστοις. certe, profecto. וס Pē. XXXVIII, 9. מִשְׁתַּיִם עַל הַיָּם דִּיכְוִינִי מִשְׁתַּיִם, *profecto in imagine ambulat homo.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Μίστοις γα, πλὴν Μίστοις γα, *certe. Phavorinus: Μίστοις γα, πλὴν, διὰ τούτο, ὅ ὅμως, ὅ ἐστι καὶ τούτο. Μίστοις γα, certe, propterea, vel tamen, vel ideo.*

Μίω, maneo, persisto, habito, exspecto, it. permaneo in vita, superstes sum, vivo. וחי hiph. prolongo, nempe dies, Ecclef. VII, 16. καὶ ἔσιν ἀσβεστὴς μίων ἐν κακίᾳ αὐτοῦ, *ἔ impius est manens, h. e. superstes, vivens, in malitia sua.* Conf. Joh. XXI, 22. 1 Cor. XV, 6. Hebr. VII, 24. 1 Joh. II, 17. Ita & Sophocles Trachin. v. 175. ἔ μοι χεῖρ μίων, *si me superstitem esse, vel in vita permanere oportet.* Scholiastes ibi μίων ἀντὶ τῷ ζῆν, *pro vivere.* adhibitum esse docet. Videtur subintelligendum esse ἐν βίᾳ, *in vita.* Vide Cl. Schwartzium Comm. Crit. Gr. L. p. 892. Conf. & quæ ex Arriano in Epictet. observat Raphaelius ad Joh. I. c. p. 290. וחי hiph. a וחי praestolor, 2 Reg. XVIII, 14. וחי hiph. a וחי pernocto, Jud. XIX, 9. וחי Kal & hiph. 4 Reg VII, 9. καὶ μίωμαι ἕως φωτός τῆς πρωῆς, *ἔ exspectabo usque ad lucem mane.* Eccl. VIII, 17. וחי τὸν Θεόν, *exspectabo Deum.* נשׁ exeo, 1 Reg. XX, 11. נשׁ sedeo, Gen. XXIV, 35. Pf. IX, 7. Cl. 13. וחי pih. exspecto, Job. XXXVI, 2. מִיָּוֶן מִי מִיָּוֶן עַד, *exspecta me adhuc paululum.* Conf. 2 Macc. VII, 30. & Act. XX, 5. וחי niph. a וחי firmum est, Job. XV, 23. וחי sto, Eccl. XLVI, 7. LXVI,

LXVI, 22. קח expecto, Ef. V. 2. ἵμηναι τῷ ποιῆσαι τὰ
φύλον, expectandi ut faceret unam. Vid. & v. 4. 7. קח sto,
Num. XXX, 5. Job. XV, 29. Prov. XIX, 21. קח : קיסא
Chald. stabilis, Dan. IV, 23. VI, 26. קח vico, Ef.
XIV, 20. שח mitto, Job. XX', 11. 2 Macc. VIII, 1 τῶς
μεισικατάς ἐν τῷ Ἰουδαϊσμῷ, illos qui perfliterant in Iudaismo.

Ὅτι μὴ, non maneo. חפר hiph. a חר irritum facio,
Num. XXX, 9.

Μειβάθ. Vid. Βαριμῶθ.

Μειδάρχης, particeps principatus. 1 Macc. X, 65.

Μειδάρχια, partitio principatus. 3 Esd. VIII, 31 κατὰ τὰς
πατρίδας αὐτῶν, καὶ τὰς μειδάρχιας τῶν πατέρων, juxta fami-
lias ipsorum, & partitiones patrum. Vid. & 3 Esd. I, V,
4. Suidas : Μειδάρχιας μιστίας καταδικαρχίας. Μειδά-
ρχιας. partitiones decuriatus. Inde & apud Hesychium pro
Μειδάρχιας, μιστίας, reponendum : Μειδάρχιας. μιστίας.
lex. Cyrilli MS. Brem. Μειδάρχιας, μιστίας ἀρχίας Μει-
δάρχιας, particularis principatus.

Μερίζω, divido, partior, & μερίζομαι, in med. diripio.
קח quasso, Jer. LI, 34. κατέφαγον με. ἐμίστατό με, con-
sumpsit me, diripuit me. Sic & Dionysius Halicarnassæus L.
VII. τοῖς στρατιώταις ἐφῆκεν μιστῶσθαι τὰς ἀφαιλάς, militibus
permisit diripere facultates. Cont. Vorstii Philol. S. c. 3. p.
78. seq. קח Exod. XV, 9. Num. XXVI, 51. 1 Reg.
XXX, 24. 3 Reg. XVI, 21. חלק pars. Deut. XVII, 8.
Job. XXXI, 2. חלקה idem, Deut. XXXIII, 21. כתב de-
scribo, Jos. XVIII, 6. מחלק partitio, 1 Reg. XXIII,
28. חלק החל Kal & hiph. possideo, possidere facio,
Prov. VII, 21. XIV, 18. חלה possessio, Prov. XIX,
14. Hesychius : Μερίζω, διαικῶμαι μισχῶς. Μερίζω, distri-
buere partiatim.

Μέριμνα, cura, sollicitudo. ראה Theod. Prov. XII, 26.
רע urfus, Prov. XVII, 12. רעו פערור, Sym Ps. XII, 2.
יה Pf. LIV, 25. Vid. & Sir. XXX, 24. XXXVIII, 38.
1 Macc. VI, 10.

Μερίμνη καὶ φρογίς, cura & sollicitudo. חפר fodio, it.
pudore perfundor, Job. XI, 18.

Μερίμνη, curo, sollicitus sum. רע Pf. XXXV, 19.
רע indignor, Ezech. XVI, 41. רע dolor, Prov. XIV,
25. רע commoveor. 2 Reg. VII, 10. 1 Par. XVII, 9.
רע respicio, Exod. V, 9. Vid. & Baruch I, 11. 11. Sap.
XII, 22. De etymologia vocis vide L. mb. Ros Diss. de
Etym. Græc. & quæ inde repetit Wolfius ad Matth. VI,
25. p. 139.

T t 2

Mipis,

Exod. XXVI, 26. 35. XXXVI, 27. *yp̄ finis*, Ef. XXXVII, 24. Dan. XI, 45. *נֶחֱדָר* idem, Exod. XVI, 35. Jos. XII, 27. XV, 2. 5. XVIII, 16. Conf. *Keuchenium* ad Matth. XV, 21. p. 70. Dan. 1, 2. Postremo loco ita: *ἰδους ἀπὸ μέρους τῶν σκευῶν*, *dabat ex parte vel partem vasorum*. Al. 4 Reg. VII, 5. *εἰς μέρος παραβολῆς Συρίας*, *ad finem castrorum Syriae*. *נֶחֱדָר* Chald. idem, Dan. II, 42. *נֶחֱדָר* Ezech. I, 8. 17. *רוח ventus*, *plaga mundi*, Jer. LII, 20. Ezech. XLII, 20. *רֶחֶל medium*, Jos. XII, 2.

Vid. alibi *Πάμπλος μέρος*.

Μισάζω, medius sum. *מִנְי* vallis, *Aqu.* 1 Reg. XVII, 3. *μισάζων*, *medians locus*. Sap. XVIII, 14. *νυκτὸς μισαζέσης*, *noctē media*.

Μισάντιον, *qu. μέρος ἄντιον*, *liciatorium*, *jugum textorum*. *מִנְי* 1 Reg. XVII, 7. *ὁ κοιτὸς τῷ δόρατι ἀντὶ ἀσπίδος* *μισάντιον ὑφαίνοντος*, *contus hastæ ejus tanquam jugum textoris*. In quibusdam Codicibus ibi legitur *μισάκλον*, quod depravatū esse auguror ex *μισάγκλον*, cum per abbreviaturam quandam scriptum sit. Conf. *Ἄντιον* supra. Inde autem & apud *Hesychium* corrupte enatum videtur *Μισάκλον*, quod exponitur *κατὰ τὸ ἴσῃ*, *lignum cretū mali navis*, & additur: *οἱ δὲ ἄντιον*, *οἱ δὲ τὸ μισάκλον* (1. *μισάκλον*) *alii vero ἄντιον reddunt* *liciatorium*, *alii vero μισάκλον*, *aliis vero liciatorium*. Hic *μισάκλον* reponendum censeo, quod in nonnullis Codicibus 1 Reg. I. c. ita pro *μισάντιον* legitur. Unde & Lex. Cyrilli MS. Brem. *Μισάκλον*, *ἄντιον ὑφαίνοντον*. *Μισάκλον*, *jugum textorium*.

Μισάκλον, *liciatorium*. *מִנְי* *Incert.* 1 Reg. XVII, 7. Videtur corruptum ex *μισάκλον*, quod in nonnullis Codicibus 1 Reg. I. c. legitur.

Μισσημβρία, *meridies*. *מִשְׁמֶרֶת* lux, Ef. XVIII, 4. *יוֹם הַיּוֹם* *incalescit dies*, Gen. XVI, 1. *מִשְׁמֶרֶת* dual. Gen. XLIII, 16. 25. Job. XI, 17. *Hesychius*: *Μισσημβρία*, *τὰ τῷ ἵσῃ μέρος*, *καὶ τὸ τῆς ἡμέρας μέρος*. *Μισσημβρία*, *austri plaga*, & *diei medium*.

Μισσημερινός, *meridianus*. *מִשְׁמֶרֶת* dual. Job. V, 14. Pf. XC, 6. Ef. XVI, 3. *מִשְׁמֶרֶת* lumen, fenestra, *Aqu.* Gen. VI, 16. *μισσημβρινόν*.

Μισθάαλ, corrupte ex Hebr. *מִשְׁתָּאֵל* *vestiarius*, 4 Reg. X, 22. *τοῖς ἐπὶ τῷ οἴκῳ μισθάαλ*, *illis qui vestiario præsenti erant*. Cod. Alexandr. *τοῖς ἐπὶ τῷ Μισθάαλ*. Gloss. in L. 4 Reg. *τοῖς ἐν τῷ μισθάαλ*, *τῆς ἐπιστολῆς μου*: vel juxta. Cod. MS. Barocc. *τοῖς ἐν τῷ μισθῷ ἀλλοῖς ἐπιστολῆς μου*. Mira cor-

ruptione. Repone utrobique: Τοῖς ἐν τῷ μισθαλ. τοῖς ἐν τολισμῷ. Τοῖς ἐν τῷ μισθαλ, illis, qui vestimenti praefecti sunt. In Lex. Cyrilli MS. Brem. pariter Μισθαλ corrupte legitur pro Μισθαλ, redditur autem τολισμός.

Μισίτης, mediator, Job. IX, 33. Ἰδοὺ ἔν ὁ μισίτης ἡμῶν, utinam nobis esset mediator. In textu Hebr. nihil pro hac voce legitur. Glossæ: Μισίτης, sequester, arbitrator, mediator. Etymologium ineditum: Μισίτης ὁ μεταξὺ δύο ἄνδρων καὶ σημάειν τὸν μισαζοῦντα. Μισίτης, quis inter duos est. Ὁ significat mediatorem.

Μισόγυιος, mediterraneus. 2 Macc. VIII, 35. διὰ τῆς μισογυῖας sc. θαλάσσης, per mediterraneum mare. Sic enim ibi legend. pro μεσογυῖας.

Μισοούκτιον, media nox. ἡλὴλ ὑψη Jud XVI, 9. Ruth. III, 8. ἡλὴλ ὑψη Ps CXVIII, 62. ἡψη crepusculum, Es. LIX, 10. μισοούκτιον ἔξγυμνον, media nocte expergescit sum. Lucianus plenius dixit πρὶ τὸ μισοούκτιον. Vide Hoefschelii not. ad Phrynich. p. 16. & Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. p. 896.

Μισοπορία, medius transeo. Sir. XXXI, 24. ἀνάστα μισοπορίῳν, surge per medium transiens. Hesychius: Μισοπορίῳν (l. Μισοπορίῳν) μίσην ἰδίῳν. Μισοπορίῳν, mediam viam tenens. Apud Suidam Μισορίῳν, pro quo pariter legentium Μισοπορίῳν, eodem modo exponitur. Conf. Drusium ad Sir. l. c. & Cl. Alberti Miscell. Crit. in Suid. p. 280.

Μισοπέφυρον sc. ἱδύμα, vestimentum purpura clavatum, in media parte purpura distinctum. ἡμῶν plur. amicula, Es. III, 20. καὶ τὰ περιπέφυρα καὶ τὰ μισοπέφυρα sc. ἱδύματα, ὅρα prae-textas ὅρα clavatas purpura vestes. Ad quem locum Basilii: Τὸν ἐν τῇ ἰσθμῷ κόσμον τῶν καλλωπιζομένων γυναικῶν, οἷς περιέργοι, διαβάλλου, περφόρου τοῖς μὲν κατὰ τὰ ἄκρα παρυφανίζονται, ποτὶ δὲ κατὰ τὸ μέσον αὐτὸν ἐπιτίθονται. Ornatum in vestitu, quo exornant se mulieres, tanquam superfluum perstringit; nam aut vestium oris attexebant purpuram, aut eam parti mediæ immittebant.

Χιτὼν μισοπέφυρος, tunica purpurâ clavata. Ἱερισμ Es. II, 23. Hieronymus Lib. II. Comment in Esaiam: Pro fascia pectorali, quam interpretatus est Symmachus, Septuaginta tunicam μισοπέφυρον, id est, clavatam purpura, transfulebant: quod Aquila cingulum exultationis expressit. Conf. Alb. Ruben. de Re Vest. Lib. I. 2. p. 13. seq.

Μίσος, medius. ὡς tergum, Es. LI, 22. ὑψη sing. Exod. XI, 4. ὑψη fundamentum, 2 Par. XXIII, 5. ὑψη
3 Reg.

3 Reg. VIII, 65. & 2 Par. VII, 7. τὸ μέσον τῆς αὐλῆς τοῦ βασιλέως, *mediam aulam*. ἡν Gen. XV, 10. διῆλθε αὐτὰ μέσον, *divisit illa per medium* Num. XXXV, 5 ἡ πόλις μέσον (πρὸ κατὰ μέσον) ταῦτο ἔσται ὑμῖν, *urbs in medio hujus erit vobis*. Conf. Matth. XIV, 14. Ezech. IX, 4. διῆλθε μέσον τῆς Ἱερουσαλὴμ, *transi per Hierosolymam*. מֵדְיָן medianus, 4 Reg. XX, 4. ἐν τῇ αὐλῇ τῇ μέσῃ, *in aula media*. 2 Macc. X, 30. τὸν Μακκαβαῖον μέσον λαβόντες, *Maccabaeum in medio accipientes*.

Ἄνὰ μέσον, *per medium*, *in medio*, *inter*. מֵדְיָן *inter*, Ezech. XXII, 26. ἀνὰ μέσον ἁγίου καὶ βεβήλου ἡ διάκρισις, *inter sanctum & profanum discrimen non faciebant*. Vid. & Jud. XV, 4. 3 Reg. V, 12. מֵדְיָן extremus, Exod. XXVI, 10. XXXVI, 14. מֵדְיָן dual. duo, 3 Reg. V, 12. ἡν Num. XXXIII, 8. διέβησαν ἀνὰ μέσον τῆς θαλάσσης, *transibant per mare*. Vid. & Jos. XVII, 9. Prov. VIII, 20. מֵדְיָן sub, Ef. LVII, 5. ἀνὰ μέσον τῶν πετρῶν, *inter petras*. Conf. Matth. XIII, 25.

Ἀπὸ μέσου, *a medio*. מֵדְיָן 3 Reg. XIV, 7.

Διὰ μέσου, *per medium*, *per*. מֵדְיָן Amos. V, 17. διελύσονται διὰ μέσου σου, *transibo per te*. Conf. Luc. IV, 30. Sym. Pf. CXXXVII, 8. διὰ μέσου θλίψεως, *per afflictionem*. ἡν Pf. CXXXV, 14. Jer. XXXVII, 4. Sic. etiam profani loquuntur. Vid. Cl. Georgii Vindic. N. T. ab Ebraïsm. L. III c. 3. §. 14. p. 282. & Schwartzii not. ad Olear. de Styl. N. T. p. 81.

Εἰς μέσον, *eis τὸ μέσον*, *in medium*, *in*. מֵדְיָן Ezech. XXXI, 10. ἰδοὺ καὶ τὴν ἀρχὴν σου εἰς μέσον νεφελῶν, *posuisti fastigium tuum in nubibus*. Vid. & v. 14. מֵדְיָן Al. Psalm. LXXVII, 32. מֵדְיָן usque ad finem, 4 Reg. VII, 5. εἰσῆλθον εἰς μέσον παρεμβολῆς Συρίας, *ingrediebantur in media castra Syriae*. מֵדְיָן Exod. XIV, 23. Jos. IV, 5. Neh. IV, 11. Ezech. XXII, 20. מֵדְיָן Exod. XI, 4. XIV, 16. 1 Reg. IX, 14. מֵדְיָן 3 Reg. VI, 8. Conf. Cl. Schwartzii not. ad Olear. de Styl. N. T. p. 78. ubi ostendit, quod Græci profani etiam εἰς τὸ μέσον sæpius eodem modo usurpent.

Ἐκ μέσου, *e medio*, *e*, *ex*. מֵדְיָן ab exaltatione, Jer. XI IX, 18. מֵדְיָן aquitas ejus, (hic legisse videntur vocem aliter purgatam, quæ significat e regione ejus.) Ef. LVII, 2. מֵדְיָן Thren. I, 16. מֵדְיָן Exod. XXXI, 13. ἐκλεθροῦνται ἐκ μέσου τοῦ λαοῦ αὐτῶν, *extirpabitur e populo suo*. Vid. & Lev. XVIII, 29. Mich. V, 10. 13. 14. מֵדְיָן Gen. XXXV, 2. מֵדְיָן Gen. XIX, 29. Exod. VII, 5. XXIV,

XXIV, 16. 4 Reg. IX, 2. Ef. LII, 11. ἐξέλθετε ἐκ μέσων αὐτῶν, *exite ex illis*. Vid. & Jer. LI, 6. & conf. 2 Cor. VI, 17.

Ἐν μέσῳ, ἐν τῷ μέσῳ, in medio. בין inter, Ezech. XIX, 2. בְּנֵי in valle, Pf. XXII, 4. דְּכֻתִּים similitudo, Ezech. I, 13. בְּלֵב in corde, Exod. XV, 8. עֲרֵב e regione, 1 Par. IX, 38. בְּקֶצֶף constr. in fine, Jud. VII, 17. קֶרֶב Deut. XI, 6. Jos. X, 1. Pf. XLV, 5. סָקֵר *Al.* 1 Reg. IV, 3. אֶל הָרִים super pedes, 1 Par. XXVIII, 2. אֶל הָרִים 3 Reg. VI, 26. Neh. VI, 10. בְּחֵךְ Gen. I, 6. II, 9. Exod. XIV, 29. & aibi sæpius. כְּחֵךְ Ezech. I, 5. XXXII, 21. כְּחֵךְ medianus, *Al.* Ezech. XLII, 6. מִדְּיָנָה medium ejus, *Al.* Ezech. XIII, 14. חֵךְ medium, *Sym. Theod.* Ef. LXVI, 17.

Κατὰ μέσους, per medium. Jos. I, 11.

Μερίτης, medietas, medium. Sap. VII, 19.

Μερίων, medius sum. מֵדִיָּה media pars, Exod. XII, 29. μερίωνος τῆς νυκτός, *media nocte*. Ita etiam *Ælianus* Var. L. XII. c. 1. p. 847. & μερίωνος ἡμέρας, *ipso meridie* L. XII. c. 1. p. 718. כְּחֵצִית idem, Neh. VIII, 5. מִדְּיָנָה medium, Jud. VII, 19. תְּקוּפָה revolutio, Exod. XXXIV, 22.

Μισσαῖβ, ipsa vox Hebr. מִסְצָה statio, acies stationaria, 1 Reg. XIV, 1. 6. 11. 15. *Alii* ibi habent ὑπίστασις. Inde in Gloss. in Lib. 1 Reg. Ἐν μισσαῖβ, (1. Μισσαῖβ) ἐν τῷ ὑπίστασι. Pro מִסְצָה etiam legitur 1 Reg. XIV, 12. μισσαῖβ.

Μισσαῖ, ipsa vox Hebr. מִסָּה evulsio, destructio, 4 Reg. XI, 6. Alias μισσαῖχ effertur.

Μερίς, p'enus. מֵרִיס Ezech. XXXVII, 1. Nah. I, 10.

Vid. alibi μερὶς μέγας.

Μετὰ, cum, post, juxta, apud, pro. אַחֲרֵי Gen. IX, 27. & alibi sæpissime. אַחֲרֵי Deut. XXIV, 4. Jos. IX, 16. אַחֲרֵי 2 Reg. XXIV, 10. אַחֲרֵי Deut. XXIX, 22. אַחֲרֵי posteritas, Amos. IV, 2. τὰς μετ' ὑμῶν sc. ὄντας, *posteror vestros*. Vid. & Amos. VIII, 10. אַחֲרֵי apud, Gen. XXXIX, 10. καθεύδον μετ' αὐτῆς, *dormire apud illam*. Dan. X, 13. αὐτὸν κατέλιπον ἐκτὶ μετὰ τῷ ἀρχόντι βασιλείας Περσῶν, *illum reliqui ibi apud principem regni Persarum*. Cont. Joh. III, 26. בְּרַךְ dominus, Nah. I, 9. בְּרַךְ in manu, Gen. XLI, 11, 12. Esth. I, 12. בְּרַךְ præfix. Ef. LII, 3. δωρεάν ἡγομάθητε, καὶ ὃ μετὰ ἀργυρίου, *gratis venditi estis*, Ἐν non pro argento. Mich. III, 11. οἱ ἡγομάθησαν αὐτῶν μετὰ δώρων ἔκρινον, καὶ οἱ ἡγομάθησαν

ἰσῆς αὐτῆς μετὰ τοῦ αὐτοῦ ἀπικρίνοντο, καὶ οἱ προφῆται αὐτῆς μετὰ ἀργυρίου ἰμαίνοντο, principes ejus pro muneribus judicabant, & sacerdotes ejus pro mercede respondebant, & prophetae ejus pro argento vaticinabantur. Sic etiam Marc. X, 30. ἵνα μὴ λάβῃ ἑκατοῖς, πλῆσιον κ τ. λ. μετὰ διωγμῶν, nisi accipias censuram &c. pro persecutionibus. Conf. Deut. II, 6. Thren. V, 4. ubi præfixum כ cui μετὰ Mich. I. c. responder, pariter pro significat. כ præfix. Prov. XXIV, 12. ἀποδοῦναι ἕκαστῳ μετὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ, retribuit unicuique juxta opera sua. יר על ad manum, 2 Par. XVII, 15. 16. 18. XXVI, 13. יר dual. constr. 1 Par. XXV, 3. 6. יר part. descendens, Ef. XV, 3. לפני ad faciem, Deut. XXXI, 8. לקן ad finem, Dan. XI, 6. מ præfix. Of. VI, 2. קן a fine, Gen. IV, 3. מ' הַמָּוֶלֶת sc. תַּוֹּשֶׁה, post dies quosdam. Vid. & 3 Reg. XVII, 7. סָפָה a fine, Deut. XIV, 28. מֵתָה תְּרֵיִשׁ יָמִים tertio anno Conf. Deut. XXVI, 12. ubi hoc וְ תִּפְּטֹטֵן תִּפְּטֹטֵן dicitur. Sic etiam Marc. VIII, 31. מֵתָה תְּרֵיִשׁ הַיָּמִים significat die tertio, & Act. XXIV, 1. מֵתָה תְּרֵיִשׁ הַיָּמִים, die quinto, & Act. XXVI, 17. מֵתָה תְּרֵיִשׁ הַיָּמִים, die tertio. Vid. Bibl. Brem. Cl. I. p. 31. Pariter Josephus Antiqu. L. I. c. 22. de Isaaco: וְ יוֹסֵפֶס מֵתָה תְּרֵיִשׁ הַיָּמִים פִּיטֹטֵן, quem statim octavo die circumcidunt. Conf. Auctores citat. Cel. Wolfio ad Matth. XXVII, 63. p. 417. בְּרַגְלֵי ad pedes, Deut. XI, 6. Jud. VIII, 5. בְּחֶךְ in medio, Gen. XLII, 5. Jos. XXII, 31. קָם 1 Reg. II, 28. מֵתָה כּוֹרִיָּה καὶ μετὰ τοῦ κυρίου, apud Dominum & apud homines. Conf. Luc. II, 52. 1 Par. XVII, 2. מֵתָה מֵתָה, Deus tecum sc. est.

יָמִי מֵתָה sc. תַּוֹּשֶׁה, sum cum aliquo. יָדַע חֶנֶּחֱזִי scio castrametari, Num. X, 31. נָחָה deduco, Ef. LVIII, 11.

מֵתָה מֵתָה, postea. אַחֲרֵי כֵן Gen. VI, 4.

מֵתָה מֵתָה, idem. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה post verba illa, Jos. XXIV, 29.

וְ מֵתָה מֵתָה sc. מִלִּיטָה, vel מִלִּיטָה מִלִּיטָה, qui cum aliquo sunt, vel militant. מִלִּיטָה plur. agmina, Ezech. XXXVIII, 22. Conf. οἱ Πιπύται.

מֵתָה מֵתָה, posthac. אַחֲרֵי Gen. X, 18. Efd. IX, 10. אַחֲרֵי כֵן Gen. XXV, 26. Jud. XVI, 4.

מֵתָה מֵתָה, posthac. אַחֲרֵי Gen. XXIV, 55. XXXIII, 7. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה post verba illa, 3 Reg. XVII, 17. Efd. III, 1. אַחֲרֵי כֵן post hoc, 2 Par. XXXII, 9 אַחֲרֵי כֵן Lev. XIV, 37. Deut. XXI, 13. אַחֲרֵי 2 Par. XI, 19. אַחֲרֵי Gen. XLVIII, 6. אַחֲרֵי Gen. XLI, 30. אַחֲרֵי זֶה 2 Par. Pars II. V v

2 Par. XXI, 18. כן חתני Gen. XV, 14. XXIII, 19.
 כן חתני 2 Reg. III, 18. XV, 1. חתני Pf. CXXXVI, 3.
 חתני posterior, Ef. XLIV, 6. חתני in fine ejus, Jer.
 V, 31. חתני una, Job. X, 8. חתני cras, Exod. XIII, 14.
 חתני in fine eorum, nempe annorum, Dan. I, 5.

Vid. alibi מיט' 'Autō. מיט' Autōn. מיט' 'Autōn. ὁ μο-
 τὰ Δόλυ διδωκίος. 'Ελίγγων μιτά παρρησίας. μιθ'
 'Ηδοῦς. μιτά ἀδελφίας, in Κοιῶν. μιτά Παρρησίας.

Μιταβαίω, transeo. נשנ Sym. Pf. XXIII, 7. μιτάβα-
 τε, transire facite. Vid. & Sap. VII, 27. XIX, 18. 2 Macc.
 VI, 1. 9. 24.

Μιταβάλλω, transmutō, permuto, converto. חתני Exod.
 VII, 17. 20. Lev. XIII, 3. 4. 16. 17. Jos. VII, 8. Ef.
 LX, 5. Postremo loco ita: μιταβαλῶ (sc. ἑαυτὸ) εἰς τὴν
 πλῆθος θαλάσσης, convertet se ad te multitudo maris. חתני al-
 besco, Ef. XXIIX, 22. חתני Hab. I, 11. כחני in cir-
 cuitu, Job. X, 8. מיτά ταῦτα μιταβαλὼν (sc. ἑαυτὸν) με-
 ἴπαισας, postea convertens te vel revertens me percussisti. חתני
 plur. facies, Ef. XIII, 8. חתני diffundo me, Lev. XIII,
 7. חתני revertor, Jos. VIII, 21. μιταβαλλόμενοι ἑαυτάων
 τὰς αἰδῶς, revertentes percutiebant viros. Job X, 16. πάλιν
 γὰρ μιταβαλὼν (sc. ἑαυτὸν) διωκὼς με ὀλίκις, rursus te conver-
 tens, vel revertens graviter me perdis. Aqu. & Theod. ibi ha-
 bent ἑπιστρέφας, revertens. Hesychius: Μιταβαλὼν, μιταβάς,
 στραφὺς. Μιταβαλὼν, transiens, conversus. חתני Sym. 1 Reg.
 XXI, 13. מיτίβαלי. Sir. XVIII, 26. ἀπὸ πρωῒθου ἕως ἑσπέρ-
 ης μιταβάλλει (sc. ἑαυτὸν) καιρὸς, a mane ad vesp̄eram tem-
 pus se mutat.

Μιταβολή, permutatio, mutatio. חתני mercator, Ef.
 XLVII, 15. חתני plur. amaritudines, Sym. Jer. XXXI,
 21. μιταβολαί, mutationes. Vid. & Sap. VII, 19.

Μιταβολή διαψάλλματος, mutatio modulationis. חתני In-
 cert. Hab. III, 3.

Μιταβολία, idem. Sir. XXXVII, 12. μιτά ἑμτόνῳ παρὶ μο-
 τάβολίας, cum mercatore de permutatione.

Μιτάβολος, negotiator, mercator. חתני plur. Sym. Job.
 XL, 25. μιτάβολου. negotiatorum. חתני mercatus, Ef.
 XXIII, 3. μιτάβολοι Φοινίκης, mercatores Phœnicia. Suidas
 & Lex. Cyrilli MS. Brem. Μιτάβολοι. πραγματευταί. μιτα-
 πράται. Μιτάβολοι. negotiatores. mercatores. Apud Step̄ha-
 num Byzant. v. Ἰστίον, μιτάβολοι in versione male reddun-
 tur mutabiles. חתני Incert. Neh. III, 31. 32. חתני Sichor,
 nomen fluvii, (hic legisse videntur חתני) Ef. XXIII, 3.

Meta.

Μεταβέλευμα, consilium mutatum. מוֹחֲלֵה plur. scem. Sym. Job. XXI, 2. μεταβέλευμα.

Μεταγενής, post factus vel natus. Inde compar. **Μεταγενέστερος**, natu minor, posterior. מִחֲרָה Sym. Ps. XLVII, 14. μεταγενέστερα. Vid. & 3 Esd. VIII, 1.

Μεταγίνομαι, transferor, deportor. 2 Macc. II, 1.

Μετάγω, traduco, transfero. מֵגַל pyh. occasio datur, Aqu. Ps. XC, 10. ἢ μεταχθίσταις πρὸς σε κακὰ, non transferentur ad te mala. מִגְרָה hiph. 2 Par. XXXVI, 3. מִגְרָה Sym. Eccles. II, 3. μεταγύν. מִגְרָה captivum duco, 3 Reg. VIII, 48. מִגְרָה captivitas, 2 Par. VI, 37. Vid. & 3 Esd. V, 88. Sir. X, 8. 2 Macc. I, 33. IV, 10.

Μεταδίδωμι, impertior, distribuo. מִכֵּן edo, Job. XXXI, 17. ἔχθ' ὀφθαλμοῖς μετιδῶκα (sc. τῷ) ἐξ αὐτοῦ; nonne orphano impertitus sum aliquid ex illo? Conf. Sap. VII, 14. & Luc. XII, 8. מִכֵּן hiph. vendo, Prov. XI, 26. 2 Macc. I, 35. πολλὰ διάφορα ἐλάμβανεν καὶ μετιδίδω, multa dona accipiebat & distribuebat. 2 Macc. VIII, 13. μεταδόντας τοῖς ἐν αὐτῷ τὴν παρυσίαν τῷ στρατοῦ, cum communicasset, vel significasset illis, qui cum ipso erant, adventum exercitus.

Μεταδιώκω, persequor, insequor, confector, 2 Macc. II, 32.

Μετατίθεις, transpositio, mutatio. 2 Macc. XI, 24.

Μεταίρω, transfero. מִגְרָה hiph. captivum abduco, 2 Reg. XXIV, 31. Incert. Jer. XXXIX, 9. מִגְרָה hiph. a נָסַם amoveo. Prov. XXII, 28. מִגְרָה hiph. a נָסַם proficisci facio, Ps. LXXIX, 9. מִגְרָה : מִגְרָה Kal & hiph. Aqu. Ps. VI, 8. & Prov. XXV, 1. מִגְרָה, & Gen. XII, 8. מִגְרָה sc. πόδας, transferebat pedes, i. e. discedebat, vel proficisciebatur. Conf. quæ notavi in v. Ἄνω.

Μεταίχωιον, medium inter duo. מִתְחַיֵּין duæ sarcinæ. Sym. Jud. V, 16. μεταίχωιον. Alii μεταχωμίον. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεταίχωιον, μέσον. Μεταίχωιον, medium.

Μετακαλίσω, revoco, accerso. מִשִּׁי hiph. a שׁוּב reverti facio, Sym. Job. XXXIII, 29. μετακαλίσαι, ad revocandum. מִשִּׁי Os. XI, 1. 3. Vid. & 3 Esd. I, 52.

Μετακινώ, transmoveo, dimoveo, muto. מִנִּי hiph. a נָסַם fugere facio, Deut. XXXII, 30. מִנִּי hiph. a נָסַם amoveo, Deut. XIX, 14. מִנִּי vacillo, Es. LIV, 10. מִנִּי impuritas, Esd. IX, 11. מִנִּי vagor, Al. Ps. X, 1. מִנִּי מִנִּי. מִנִּי vagor, Sym. μετακινώμιος. מִנִּי humilio, depri-
mo, Incert. 2 Reg. VII, 10. μετακινώσαι.

Μετακίνησις, commotio, commutatio. ἡ ἁρτη peccatum; Zach. XIII, 1. ἡ ἁρτη impuritas, Efd. IX, 11.

Μετακινῶ, permisceo, transmuto, converto. Sap. XVI, 21. πρὸς ὃ τις ἰβύλετο μετακινῆσθαι, ad id, quod quisque volebat, converterebatur.

Μετακλῶ, contero, confringo. ἔργη pih. abscindo, Sym. Pf. LXXIV, 10. μετακλῶ.

Μετακλῖν, declino. ἡ ἁρτη Sym. 1 Reg. VIII, 3. & Pf. XLIII, 19. μετακλῖναι, declinabant.

Μετακομίζω, transfero, reporto. Judith. XI, 15.

Μεταλαβῶ, capio, percipio, particens sum, intelligo. ἡ ἁρτη hiph comedere facio, Sym. 2 Reg. III, 35. τῷ μεταλαβῶν. Sap. XVIII, 9. τῶν αὐτῶν ὁμοίως καὶ ἀγαθῶν καὶ κακῶν μεταλήψασθαι τὴν ἀγίαν, ut sancti eorundem familiarum & bonorum & periculorum participes fierent 2 Macc. IV, 21. μεταλαβὼν Ἀντίοχος, intelligens Antiochus. Vid. & 2 Macc. XI, 6. XII, 5. XIII, 10. XV, 1. Hefychius: Μεταλαβῶν, μεταλαχῶν, μετασχεῶν. Μεταλαβῶν, participem esse, percipere.

Μεταλλαγή, commutatio. ὠβελίσκος plur. obelisci, pyramides, Sym. Jer. XXXI, 21. μεταλλαγῆς.

Μεταλλάττω, transmuto, commuto. 3 Efd. I, 29. μετέλλαξε τὴν βίαν αὐτοῦ, commutavit vitam suam sc. cum morte. Vid. & 2 Macc. IV, 7. V, 5. VII, 40. 2 Macc. IV, 37. διὰ τὴν τῷ μεταλλαχότῳ (sc. τὴν βίαν) σωφροσύνην, propter defuncti temperantiam Lex. Cyrilli MS. Brem. μεταλλαχότος, μεταλλαχέσας τὴν βίαν. Μεταλλαχότος, illius qui vitam commutavit sc. cum morte. 2 Macc. VI, 31. τῶν τὴν τριπλὴν μετέλλαξε, hunc in modum vitam cum morte commutavit. Vid. & 2 Macc. VII, 7. 13. 2 Macc. VII, 14. μεταλλάσσοντας ὑπ' ἀνθρώπων, ab hominibus occisos.

Μεταλλεύω, metallum eruo, it transfero, transformo. ἔργη exscindo. Deut. VIII, 9. ἐκ τῶν ὄρειν αὐτῆς μεταλλεύσεις χαλκὸν, e montibus ejus metallum erues. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μεταλλεύει, (MS. Μεταλλεύει,) ἔξωρξεν· ἀπασκάψεν. Μεταλλεύει, effodiet, perfodiet. Sap. IV, 12. περιβαστὴς ἐκ θυμῆς μεταλλεύει τὴν ἄκακον, vaga concupiscentia transformat mentem a malitia alienam. Suidas: Μεταλλεύει, μεταφέρει. Μεταλλεύει, transfert. Ita & Lex. Cyrilli MS. Brem. nisi quod pro Μεταλλεύει male habeat Μεταλλεύει. Vid. & Sap. XVI, 25.

Μίταλλον, metallum. 1 Macc. VIII, 3.

Μίτα-

Μετανοᾶν, pœnitet me. Sym. Job. XXXIX, 35.

Μετανοῖα, pœnitentia ὁπν plur. Of. XI, 9. Hesychius: Μετανοῖα, μετανοῖαν. Μετανοῖαν, pœnitentiam.

Μετανοῖω, & Μετανοῖομαι, pœnitet me, resipisco. ὁπν delinquo, Zach. XI, 5. Sym. Of. XIV, 1. μετανοῖω, resipiscet. ὁπν Gen. VI, 7. Exod. XLII, 17. 1 Reg. XV, 35. Ps. CV, 43. Ezech. XIV, 22. Al. 1 Reg. XV, 11. μετανοῖομαι. Gloss in Lib. 1 Reg. Μετανοῖομαι, (1. Μετανοῖομαι) ἰδοὺ ἵνα μετανοῖαι τὸν Σαουλ. Μετανοῖομαι, confitui amovete Saulem. ὁπν facio, Prov. XXV, 8.

Μετανοῖομαι, idem. ὁπν niph. 1 Reg. XV, 11.

Μετανοῖος, pœnitentia, it. exacerbatio. ὁπν fervor ira, 4 Reg. III, 27 ὅγιντο μετανοῖος μέγας ἐπὶ Ἰσραὴλ. fiebat magna exacerbatio in Israele. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετανοῖος, παροξυσμός, ὁργή. Μετανοῖος, exacerbatio, ira. 3 Macc. II, 24. ὁδωσὶς εἰς μετανοῖον ἔλθει ἐπιτιμῶν, nequaquam in pœnitentiam venit castigatus.

Μεταμορφῶ, transformo, formam muto. ὁπν Sym. Ps. XXXIII, 1. ὅτε μεταμορφῶσι τὸν τρόπον αὐτῷ, cum immutasset formam moris sui.

Μετανοῖω, demigro. exulo, secedo, fugio, it. exulare facio. ὁπν vacillo. Ps. LXI, 6. τὴν vagor, Ps. X, 1. μετανοῖω ἐπὶ τὰ ὄρη ὡς τρυφίον, fuge tanquam avicula in montes. Suidas: Μετανοῖω. φύγι μετόικη Μετανοῖω, fuge, transmigra. Hesychius: Μετανοῖω, μετόικη, μετόικαι, καὶ τὰ ὅμοια. Μετανοῖω, transi, commigra, & similia. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετανοῖω. μετόικη, μετόικη, αἰσχυρί Μετανοῖω. transmigra, transi, secede ὁπν avello, Ps. LI, 5. μετανοῖωσαι σε ἀπὸ σκηνώματός σου, exulare faciat te ex tabernaculo tuo.

Μετανοῖος, profugus. τὴν Aqu. Theod. Jer. XLIX, 5. Hesychius: Μετανοῖος, μετόικη, φυγάς. Μετανοῖος, demigrantes, profugi.

Μετανοῖω, secedo, fugio. ὁπν moveor, Ps. CVIII, 9.

Μετανοῖω, sententiam muto, pœnitentiam ago, resipisco, pœnitet me. ὁπν ὁπν pono cor, Prov. XXIV, 32. ὅτε ἔγω μετανοῖω, postremo ego sententiam mutabam. Sic & Polybius p. 927. Darius pugnare cum Alexandro voluisse testatus, addit, ὅτε μετανοῖω, postremo autem sententiam mutasse. Conf. & Auctores citatos Wolfio ad Hebr. XII, 17. p. 788. ὁπν 1 Reg. XV, 29. Jer. IV, 28. XVIII, 8.

8. Joël. II, 13. Amos. VII. 3. **לִבְּךָ אֶלֶף** hithp. doleo in corde, *Aqu.* Gen. VI, 6. **מֵתוּרָם** revortor, *Sym.* Job. XXXVI, 10. **מֵתוּרָם**.

Μετανοῶν γίνεταί, pœnitere fit, i. e. contingit. **בִּקְרִי** pih. Inquiro, Prov. XX, 25.

Μετανοία, sententiæ mutatio, pœnitentia, resipiscentia. **דָּוָה** gressus, Prov. XIV, 15. **שׁוּבָה** Sym. Ef. XXX, 15. Sap. XII, 10. **ἰδὼς τόπον μετανοίας**, dedisti locum pœnitentiæ. Conf. Hebr. XI, 17. & quæ ad h. l. ex profanis observant Auctores laudati *Wolffio* p. 788. Sap. XII, 19. Sir. XLIV, 15. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Μετανοία**, μεταμελῖσις. **Μετανοία**, pœnitentia. Lex. Cyrilli MS. Bar. **Μετανοία**, γρηῃτα ἀπὸ πλαιοματός ἐπὶ τὸ ἑαυτοῦ ἀγαθὸν ἐπιστρέφει. **Μετανοία**, vera a lapsu ad bonum contrarium conversio.

Μεταξὺ, inter, e medio, in medio. **בֵּין** *Aqu.* Sym. Gen. I, 4. *Aqu.* Gen. XLIX, 10. **ἀπὸ μεταξὺ**. **מִבֵּין** e medio, Sym. Pf. LVI, 5. Sap. IV, 10. **ζῶν μεταξὺ ἀμαρτωλῶν μετῆς**, vivens inter peccatores translatus est. Sap. XVI, 19. **μεταξὺ ὕδατος**, in medio aquæ. Vid. & Sap. XVIII, 23. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Μεταξὺ**, ἀπὸ μέσος. **Μεταξὺ**, in medio. Ita etiam inter alia exponitur apud *Hesychium*.

Μεταπίσπομαι, accerso. **הִנֵּלָה** hiph. deduco. Num. XXIII, 7. **קָפִי** accipio, Gen. XXVII, 45. Vid. & 2 Macc. XV, 31.

Μεταπίπτω, recido, diffundor, mutor in pejus vel melius. **פָּשָׁה** expando me, Lev. XIII, 5. 6. 7.

Μεταρσις, translatio, commutatio. **פָּרַק** *Aqu.* Ef. XXIII, 18. **ἐμπόριον αὐτῆς τῷ φαγεῖν εἰς πλησμονὴν, εἰς ἰσθμὸν μεταρσις**, erit emporium ejus, ut edant ad satietatem, & mutato-riis vestiantur. Vide *Drusum* in *Fragm. Ver. Int. Græc.* p. 418.

Μετασυνάζω, transmuto. **כִּסִּיל** Orion, nomen stellæ fixæ, Amos. V, 8.

Μετατρέφω, converto, commuto. **הָפֵךְ** 1 Reg. X, 9. **μετρέψω αὐτὸν ὁ Θεὸς καρδίαν ἀλλήν**, convertit illi Deus cor ejus in aliud. Of. XI, 9 **μετρέψω ἡ καρδία μου**, commutabitur cor meum. Soph. III, 10. **μετατρέψω ἐπὶ λαὸς γλῶσσας**, commutabo super populos linguam. כִּכָּה : Kal & hiph. 2 Par. XXXVI, 4. Jer. VI, 12. XXI, 4. **הָפֵךְ** pih. perverto, Sym. Job. VIII, 3. **μετατρέφεται** שׁוּבָה pih. a שׁוּב redire facio, *Aqu.* Pf. LIX, 1. **μετρέψας**.

Μετατρέφει, conversio, commutatio. נִכְכָּה 2 Par. X, 15. כִּכָּה 3 Reg. XII, 15.

Me.

Μετασχηματίζω, transformo. **הִתְחַוֵּה** hithp. muto me, Sym. 1 Reg. XXVIII, 8. **μετισχηματίσω**. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Μετασχηματίσω**, μεταλλάξω, μεταμεφύσω. **Μετασχηματίσω**, transmutabit, transformabit.

Μετατίθωμι, transpono, transfero, & metaphorice, in aliam sententiam traduco, persuadeo, ut quis alias partes sequatur. **הִגֵּל הַגֵּלָה** Kal & hiph. *Incert.* Jer. XXV, 25. 26. 29. **הִסִּיב** hiph. a **נָסַב** amoveo, Deut. XXVII, 17. Of. V, 10. **הִסִּיב** hiph. a **נָסַב** Aqu. Eccles. X, 9. **μετατίθωμι**, transponens. **הִסִּיב** hiph. a **נָסַב** incito, 3 Reg. XXI, 25. **μετίθεται αὐτὸν Ἰεζαβὴλ ὁ γυνὴ αὐτοῦ**, transtulit illum Jezabel uxor ejus, a cultu scil. Dei ad idolorum venerationem. Vid. *Raphelii* Annot. Polybian. p. 509. **ἐμίσθη** hiph. mirifice ago, Ef. XXIX, 14. **ἐμίσθη** mirifice agendo & mirabile, Ef. XXIX, 14. **לָקַח** Gen. V, 24. **μετίθεται αὐτὸν ὁ Θεὸς**, transtulit illum Deus. Conf. Hebr. XI, 5. **מִשׁוּב** dimoveor, Pf. XI.V, 2. **שׁוּב** revertor, Ef. XXIX, 17. Sir. VI, 10. **ἐστὶ φίλος μετατιθέμενος εἰς ἔχθραν**, est amicus, qui transfertur in inimicitiam. 2 Macc. VII, 24. **μετατίθεται ἀπὸ τῶν πατέρων**, translatus a patriis legibus. Conf. Gal. I, 6. & ad h. l. Auctores laudatos *Wolffio* p. 509.

Μεταφέρω, transfero. **סָבַח** circumdo, 1 Par. XIII, 3. **סָבַח** captivum duco, 3 Reg. VIII, 47.

Μεταφορά, translatio. **הַנְּחִיבִים** plur. dona, donaria, *Theod.* Of. VIII, 13. **θεσπίας μεταφορᾶν ἐμβυσίας**.

Μετάφρασις, translatio, interpretatio, 2 Macc. II, 32. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Μετάφρασις**, ἑρμηνείας ἀλλοίωσις τὴν αὐτὴν διάνοιαν φυλάττουσα. **Μετάφρασις**, interpretationis mutatio eundem sensum servans.

Μετάρηρος, intercapillum. **אֵלָה** ala, Deut. XXXII, 11. Pf. LXVII, 14. XC, 4. **צֵרֶף** cervix, *Heb. Interp.* Gen. XLIX, 8. **μετάρηρος**. Gloss. MS. in Cant. Script. **Μετάρηρος**, μεταξύ τῶν δύο ὤμων. **Μετάρηρος**, inter duos humeros. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Μετάρηρος**, ὁ μεταξύ τῶν ὤμων τόπος. **Μετάρηρος**, locus qui inter humeros. *Phavorinus*: **Μετάρηρος** λέγεται τὸ ἀπ' αὐχένος ἕως ἰσφύας. **Μετάρηρος** dicitur spatium a cervice usque ad lumbum. Idem: **Μετάρηρος**, τὰ εὐστα, ὅτι ἐξέκλινον τῶν φρενῶν καίται. **Μετάρηρος**, dorsum, ita dictum, quod **μετὰ τῶν φρενῶν** post tenes jacet. Conf. *Barlaam* ad *Lucian.* Tim. p. 157.

Μεταφυτεύω, transplanto. **הִנְחֵה** planto, *Al.* Pf. XCI, 13. **μεταφυτεύεις**. *Aqu.* Pf. I, 3. **μεταφυτευμένους**, transplantatum. Lex. Vet. **Μεταφυτεύω** διδάσκει, transplanto.

Μετα-

Μεταχαβίμ, ipsa vox Hebr. מֵתַחַבִּימ (part. plur. hithp.) latitantes. *vi.* 1 Par. XXI, 20. In nonnullis Codd. mendose μεθ' ἀχαβίμ, & μεθ' ἀχαβίμ.

Μεταχρίω, cutem muto. *γῆ* Sym. Lev. XIII, 13. μεταχρώω.

Μετίπνυα, postea. Judith. IX, 7. Gloss. Brem. Μετίπνυα, μετὰ ταῦτα. Μετίπνυα, post hac.

Μετίερχομαι, accedo, adeo, insequor. כִּנְנָה circumceo, 1 Reg. V, 8. μετεδίτω κιβωτός τῷ Θεῷ Ἰσραὴλ πρὸς ἡμᾶς, accedat arca Dei Israel ad nos. Vid. & v. 9. Sap. XIV, 30. ἀμφότερα δὲ αὐτὸς μετιλιύσεται τὰ δίκαια. juxta ambo sc. peccata justa pæne illos assequuntur. Sic *Ælianus* Var. L. VI, c. 10. μετέλθοι δὲ αἶμα αὐτοῦ ἐκ τῶ νόμου νόμοις affecuta vero est ipsum legis istius divina ultio. Conf. *Phavorinum* in Μεταλιύσομαι.

Μετίχω, participo, particeps sum. כִּנְנָה insidior, Prov. I, 18. כִּנְנָה pih. confocio, *Aqu* Ps. XCIII, 20. μεδίξαι. מֵתַחַשׁ duæ farcinæ, Sym. Jud. V, 16. μεταχωμί.ων. Conf. Μετάιχμοι. Sap. XVI, 2. καὶ ξίης μετάσχως γυναικί, & peregrini cibi fierent particeps. 2 Macc. V, 10. ὅτι πατρὸς τάφῳ μετίσχει, neque paterni sepulchri fiebat pariceps. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετίσχει, ἐκουάσκει. μετίλαβι. Μετίσχει, in communionem venit, particeps factus est.

Μετιωρίω, sublimem ago, sublevo. *עֲרִיב* hiph. a עָרַב Sym. Ecclef. X, 9. μετιωρίων.

Μετιωρίζω, in sublime tollo, exalto. כִּנְנָה : כִּנְנָה Kal & hiph. Ef. LII, 12. Abd. v. 4. כִּנְנָה Mich. IV, 1. μετιωριζήσεται ὑπὲρ ῥῶν τῶν βουνῶν, exaltabitur super colles. Gloss. MS in Proph. Μετιωριζήσονται, ὑψωθήσονται. Μετιωριζήσονται, exaltabuntur. Ita etiam apud *Hefychium*, nisi quod vitiose ibi legitur Μετιωριζήσονται. *וַיִּרְ* Ps. CXXX, 1. ὡς ἐμετιωρίζεσθε οἱ ὀφθαλμοί μου, neque elati sunt oculi mei. Ezech. X, 17. ἐν τῷ μετιωρίζεσθαι αὐτὰ, cum in sublime se elevarent illi sc. Cherubini. Vid. & v. 16. 19. 2 Macc. V, 17. ἐμετιωρίζετο τὴν δόξαν, animo se efferebat, mente elatus erat. Vid. & 2 Macc. VII, 35. & conf. de hoc verbo erudite differentem *Cl. Dresigium* in *Epist. Grat. ad Urb. Godofr. Siberum, Lips.* 1734. edita, & *Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 908.

Μετιωρισμός, elevatio in sublime, elatio, superbia. כִּנְנָה Sym. Ps. X, 4. כִּנְנָה fluctus, Ps. XCII, 4. θαυμαστοὶ οἱ μετιωρισμοὶ τῆς θαλάσσης mirabiles elevationes maris. Vid. & Jon. II, 4. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετιωρισμοί, αἰαθασμοί, ἐμπαρσμοί, (1. αἰαθασμοί, ἐμπαρσμοί) ῥιμβασμοί. Μετιω-

ετοιμῆς, *acclives ascensus, elevationes, fluctuationes.* Sir. XXIII, 4. μεταωρισμὸν ὀφθαλμῶν μὴ δῆς μοι, *elationem (Vulgatus vertit extollentiam) oculorum ne des mihi.* Vid. & Sir. XXVI, 10. 2 Macc. V, 21. διὰ τὸν μεταωρισμὸν καρδίας, *propter elationem cordis.* Suidas: Μεταωρισμός ἡ ὑπερηφανία. Μεταωρισμός, *superbia.* Conf. quæ ex Chrysostomo observat ill. Spanhemius ad Julian. p. 229.

Μετίωρος, *sublimis.* רָמָא ramus summus, Ef. XVII, 6. *in extremo summo ramo.* כִּנָּה Ef. V, 15. οἱ ὀφθαλμοὶ οἱ μετίωροι, *oculi elati.* מִרְוָה altitudo, Ezech. XVII, 23. *in ὄρει μετιώρῳ, in monte sublimi.* Gloss. MS. in Ezech. Μετιώρῳ, κρημασῶ. (MS. κρημασῶ.) Μετιώρῳ, pensili. מִרְוָה part. niph. elatus, Ef. II, 13. XXX, 25. LVII, 7. מִרְוָה sœm. superius, Jud. I, 15. ἀνέστησαν μετιώρων sc. χαρῶν, *redemptionem agrorum sublimium.* מִרְוָה plur. gemmæ pretiosæ, (hic legisse videntur מִרְוָה) Job. XXVIII, 18. μετιώρῳ καὶ γὰρ οὐκ ἔστιν ἐξ ὧν ἐκείνη, *excelsa & eminentia non memorabuntur.* Lex. Cyrilli MS. Brem. Μετιώρῳ, τὰ ἐν ὑψίστῳ καὶ αἰθέρι, ὡς ἥλιος, ἑρπύς, καὶ αἰθήρ. Μετιώρῳ, quæ in cælo & æthere, ut sol; cælum & æther. מִרְוָה ἢ tumulus aristarum virentium; est nomen regionis in Mesopotamia prope Euphratem, Ezech. III, 15. Sir. XII, 19. & XXXVII, 18. מִרְוָה sc. ὄρος, *in monte sublimi.* Gloss. MS. in Ezech. Μετιώρῳ, ὑψηλὸν τόπος. Μετιώρῳ, loci excelsi.

Ἐν τῷ μετιώρῳ sc. μέγας, *in sublimi.* מִרְוָה superne, Jer. XXXI, 35.

Μετιωρίτης, *superl. maxime sublimis.* מִרְוָה altitudo, Al. Job. XI, 8.

Μετοικισία, *transportatio, demigratio, exilium.* מִלְחָמָה 4 Reg. XXIV. 16. ἡγάγει αὐτὴν βασιλεὺς Βαβυλωνίας (ἴς) μετοικισίαν εἰς Βαβυλωνίαν, *ducebat illos rex Babylonis in exilium Babylonem.* Ezech. XII, 11. *ἐν μετοικισίᾳ καὶ ἀχλωλασίᾳ πορεύσονται, in exilium & captivitatem ibunt.* Incert. Jer. XXIX, 19. ἀκούσατε τὸν λόγον πάντες ἡ μετοικισίαν, *audite verbum omnis demigratio, h. e. omnes qui demigrastis, vel in exilio vivitis.* מִלְחָמָה Jud. XVIII, 30. ἕως τῆς ἡμέρας τῆς μετοικισίης τῆς γῆς, *usque ad diem demigrationis terræ.* מִלְחָמָה Abd. v. 20. Nah. III, 10. מִלְחָמָה formido, Al. Jer. XX, 4. מִלְחָמָה plur. cessationes, Thren. I, 8. ἐγίλασαν ἐπὶ μετοικισίᾳ αὐτῆς, *riserunt super exilio ejus.*

Μετοικίω, *transmigrare facio.* מִלְחָמָה hiph. 1 Par. V, 26. Jer. XX, 4.

Μετοικία, *demigratio, exilium.* מִלְחָמָה cumulus, (hic lego-
runt מִלְחָמָה) Jer. IX, 11. מִלְחָמָה formido, Jer. XX, 4. מִלְחָמָה
PARS II. X x capti-

captivans, 3 Reg. VIII, 47. *ἐν τῇ γῇ μετοικίας αὐτῶν, in terra exilii illorum. Hefychius: Μετοικίας, παρακίας, ἀίχμαλυσίας. Μιτοίκας, peregrinationis, captivitatis.*

Μετοικίζω, demigrare facio. *הלה: הלה Kal & hiph. 2 Reg. XV, 19. 1 Par. V, 6. Thien. I, 4. Of. X, 5. הנה hiph. a נה fugo, Job. XVIII, 19. כבה captivum duco, Al. 3 Reg. VIII, 47. μετοικίσαν.*

Μετοίκος, demigrans, peregrinus, advena, inquilinus. *מנו Jer. XX, 3. Glossæ: Μετοίκος, advena. Harpocratio: Μετοίκος μὲν ἐστὶ, ὃ ἐξ ἑτέρας πόλεως μετοικᾷ ἐν ἑτέρᾳ καὶ μὴ πρὸς ὅλιγον, ὡς ξένος, ἐπιδημῶν, ἀλλὰ τὴν οἰκίαν αὐτοῦ καταπερσάμενος. Μιταίκος quidem est, qui ex una civitate demigrat in alteram, & non ad exiguum, ut peregrinus, tempus in populo versatur, sed quā domiciliū ibi comparat. Conf. Ælianum Var. Lib. VI. cap. 1. ibique notas Perizonii.*

Μετοχετίω, derivo per canales. *Συν. Εἰ. XXII, 11. μετοχετιύσονται.*

Μετοχή, participatio, communio. *חברה part. pyh. scem. conjuncta, Pf. CXXI, 2. ὡς πόλις, ἥς ὁ μετοχῇ αὐτῆς ἐπέκειντο, tanquam civitas, cujus communio in eodem loco. Apud Suidam ex h. l. μετοχῇ exponitur ἡ περίβολος, ambitus. חבר societas, Aqu. Of. VI, 9. Hefychius: Μετοχῇ, κοινωνία, σχέσις. Μετοχῇ, communio, relatio.*

Μίτοχος, particeps, socius, consors. *חבר part. eligens, (forte hic legerunt חבר) 1 Reg. XX, 29. חבר socius, Pf. XLIV, 9. CXVIII, 63. Ecclef. IV, 10. Conf. Luc. V, 7. חבר part. pah. Of. IV, 18. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μίτοχος, κοινωνός. Μίτοχος, participes.*

Μετρίω, metior. *מדר Exod. XVI, 18. Εἰ. XL, 12. טנה Chald. numero, Dan. V, 28.*

Μετρητής, metreta, amphora Attica. *כח bathus, 2 Par. IV, 5. χαρῦσα μετρητής τρισχιλίας, capiens metretas ter mille. Scholiastes Nicandri: Ὁ μετρητής ἔχει ξίστας ἰσδομήκοντα δύο, Metretes habet sextarios septuaginta duos. Idem asserunt Epiphanius & Galenus de Pond. & Mens. aliique. Et eandem mensuram τῷ כח cui μετρητής l. c. apud LXX. respondet, dat Josephus Antiqu. L. VIII. c. 2. Ὁ δὲ βάθος δύναται χωρῆσαι ξίστας ἰσδομήκοντα καὶ δύο. Bathus capere potest septuaginta duos sextarios. כחה seah, satum, 3 Reg. XVIII, 32. מורה torcular, Agg. II, 17. Vid. & 3 Efd. VIII, 22. Drac. v. 7. Conf. Lampium ad Joh II, 6, p. 508, & Auctores Wolfio ad eund. loc. p. 805. citatos.*

Μετρίαζω, moderatum me gero, moderate sentiq; agro-
to. *ἢ ἢ* agrito, Neh. II, 2. *Διὰ τί τὸ πρόσωπόν σου πένθηται*
καὶ ὅτι εἰ μετρίαζω; quare vultus tuus male se habet, & ta-
men non es ærotans? Sic Menandrum verbo hoc *ἔτι τὸ ἀδύ-
νην*, pro imbecillum esse, vel, ut etiam exponi potest, *αγρο-
τᾶν*, usum esse, contra classicorum tamen consuetudinem,
docet Phrynichus, qui etiam antiquos *ἔτι τὸ τὸ συμβαλλόντα*
μετρίαζω *φίπιν*, pro eo, quod est, ea quæ accidunt, moderate fer-
re, illud adhibuisse, tradit. Eadem inde repetit Phavorinus
in v. *Μετρίαζω*.

Mirgros, medioc-is, moderatus, modum non excedens.
Sir. XXX, 22.

Margius, mediocriter, parum. 2 Macc. XV, 39.

Mirgav, mensura. אפה epha, Exod. XVI, 35. Lev. XIX, 36. אמה cubitus, Ezech. XLVII, 3. בַּת bathus, 2 Par. II, 10. מֶרַ Job. XI, 9. מֶרֶה Exod. XXVI, 2. Lev. XIX, 35. מִמְרִים plur. Job. XXXVIII, 5. מִרְאָה aspeclus, Ezech. XLII, 11. מִסוּרָה Ezech. IV, 11. נֹחַ fatum, Gen. VIII, 6. קו amussus 4 Reg. XXI, 13. עַף XLIV, 13. שֵׁשׁ triental, Pf. LXXIX, 6.

Μέτρη λαμβάνω, mensura accipio. כרה emo, Deut. II, 6.

Μίτρας, frons. מצח Exod. XXVIII, 33. ו Reg. XVII,
49. Ezech. IX, 4. ער-כול Incert. Exod. XXVIII, 25. ת
τὸ μίτρας, in fronte.

Mixei, usque. ער constr. ex ער Job. XXXII, 12. ער עד usque ad tempus, Pf. CIV, 18. 2 Macc. XII, 14. *אָנ-שטאַנד מיכעל באַדע*, *certare usque ad mortem*. Similiter alij loquuntur. Vide Cel. *Wolfium* ad Hebr. XII, 4. p. 780.

Μέχρι τίνος, usquequo. אנה עד Job. VIII, 2. XVIII, 2.

Μέχρι τούτου, usque huc. כה עד Job. XXXVIII, II.

Mixarab, ipsa vox Hebr. מכרות bases, 3 Reg. VII. 27. & 4 Reg. XVI. 17. Gloss. in L. 4 Reg. & Lex. Cyrilli MS. Brem. *Mixarab*, *βίρις*. In Cod. *Fabric.* vitiose legitur *βίρις*.

M^a, non, nonne, num. מִן Gen. XX, 7. Jud. XIV, 3. מִן ^{אֵל}, nonne. Conf. 1 Cor. IX, 4. 2 Reg. XVII, 6. 4 Reg. XVII, 34. Mich. V, 8. מִן Exod. XXXIII, 15. מִן Gen. XX I, 23. XXVI, 29. מִן Sym. Prov. XXVI, 20. מִן an etiam, Gen. XVIII, 23. מִן Ef. XXIX, 16.

35. ἔτι τὰς μὲν δυνάμεις ὁ ἄλλος, ἢ μὴ γινώσκωμαι, nisi sol occidat,
X x 2 vel

vel antequam sol occidat, non comedam. כי אם לא nisi co-
ram, 2 Reg. III, 13.

Ἔτι μὴ, idem. יותר potius, Esther. VI, 7. τίνα θέλει ὁ
βασιλεὺς δοξάσαι, εἰ μὴ ἐμοί; quem vult rex honorare, nisi me?
Conf. Marc. II, 7.

Μὴ δὲ, ne quæso. ἅ Ruth. I, 13. μὴ δὲ θυγατὶς μου,
ne quæso filia mea. Vid. & v. 20.

Μὴ τις, ne quis. אִישׁ אֵל non vir, Al. Exod. XVI, 29.

Μὴ ἔτι καὶ, num adhuc etiam. הֲנִיכָּן num etiam, Sym.
1 Reg. X, 11. μὴ ἔτι καὶ Σαῦλ, num adhuc & Saul.

Vid. alibi μὴ Ἄλλως μὴ Ἀκατατονησίως μὴ Ἀποποιέ-
σασθαι μὴ Ἀπορῆσαι μὴ Ἀρίστω μὴ Βλείπω μὴ Βέλο-
μαι μὴ Γίνετο μὴ Εγγίζω μὴ Ἐπὶ μὴ Ἐκλυομαι
μὴ Ἐυαρισίω μὴ Θίλω μὴ Ἰάομαι μὴ Καθυστρίω
μὴ Μόνοι. Ὁ μὴ μὴ Ὁυχί μὴ Συμπεριφερομαι. Μή-
τι μὴ ὑπάρχει Τόπος μὴ Φυτῆριον.

Μηδὲμῶς, nequaquam. אֵבָא Abah Ezech. IV, 14. XX,
49. אֵל Incert. Jud. XIX, 21. הָלִיתָ absit, Gen. XVIII,
25. 1 Reg. XX, 2. 9. XXII, 15. פֶּן Sym. Gen. III, 22.

Μηδὲ, neque. Vid. alibi μὴδὲ Ἐἰς μὴδὲ Ἐισακίω.

Μηδὲς, nemo, nullus. אֵין non, Exod. XXII, 10. Prov.
V, 17. כָּל אֵין non omnis, Prov. XIII, 7. אִישׁ אֵל אֵל
non vir, Exod. XVI, 29. 1 Reg. XXI, 2. אִישׁ בָּלִי idem,
Zeph. III, 7. אִישׁ לֹא לא אִישׁ idem, Exod. XXXIV, 3.
Num. XVI, 40. כִּלְכִּל nihilum, Al. Job. XXVI, 7.
μηδὲός.

Ἐν τῷ μὴδὲ sc. πράγματι, nulla re, i. e. facillime.
כַּעֲס כַּעֲס parum, brevi, Pf. LXXX, 12.

Vid. alibi μὴδὲ Πίσιον.

Μηδὲς, idem quod μὴδὲς, nemo, nullus. Hinc τὰ μὴ-
θὺν ὄντα, ea quæ nihil sunt. הָיָה 1 Reg. XII, 21.

Ἐπὶ τῷ μὴδὲ, pro nihilo. אֵין propter iniquita-
tem, Pf. LV, 7.

Μηκέτι, non amplius. סִר. XXI, 1.

Μήκος, longitudo. אֵרוּכָה restauratio, 2 Par. XXIV, 13.
אֵרֶךְ Gen. VI, 15. אֵרוּכָה Incert. Jud. III, 16. אֵרֶךְ altitu-
do, Jer. LII, 19. תְּרוּמָה oblatio, Ezech. XLVIII, 21.

Μηδὲς, prolongo, in altitudinem crescere facio. בָּרַל
pib. magnūm facio, Ec. XLIV, 14. הָאֵרֶךְ Aqu. Psalm.
CXXVIII.

CXXVIII, 3. *ἐμίκνισαι*, *prolongaverunt*, *extenderunt*. *קשנ* niph. protrahor, *Ezech.* XII, 25. 28. *קרה* pih. procul amoveo, *El.* VI, 12. *Hesychius*: *Μήκνισαι*, *αὐξάνειν*, *μακρύνειν*. *Μήκνισαι*, *auge*, *in longum protende*.

Μηλία, malus, arbor. *תבן* Sym. Cant. VIII, 5.

Μῆλον, malum, pomum. *קרה* tempus, pars capitis, Cant. IV, 3. VI, 6. *תבן* Prov. XXV, 11. Cant. II, 3.

Vid. alibi *μηλα* *Μαιδχαγόρη*.

Μηλωτή sc. *δρα*, ovina pellis. *דרה* 3 Reg. XIX, 13. 19. 4 Reg. II, 8. 13. 14. ubi *μηλωτή* *Eliæ* tribuitur, qui propterea, quod pellem hirsutam gestavit, 4 Reg. I, 8. appellatur *קש בשר* i. e. *δασύς*, *hirsutus*, ut LXX. vertunt. Conf. *Zach.* XIII, 4. ubi de Pseudopropheta Propheta prædicit, quod non amplius induturi sint *קש תבן דרמה* *תרחיש*, *pellem pilosam*; qua nimirum ad exemplum verorum Prophetarum hætenus amici homines deceperant. Conf. & *Matth.* VII, 15. ubi eruditi Interpretes *ιδύματα προβάται*, quibus pariter Pseudopropheta more verorum Prophetarum induti memorantur, per *μηλωτάς* *pelles ovinas*, quales *Elias* & *Elisa* gestaverint, exponunt. Adde *Lampii* *Diff.* *Phil. Theol.* Vol. I. p. 477. *Hesychius*: *Μηλωτή*, *δερμάτιον*. *Μηλωτή*, *pellis*. *Pollux* *Lib.* X. p. 176. *Ἐπικύει δ' αὖ καὶ μηλωτὴν τῇ τῷ προβάτῳ δρᾷ*, *Φιλέμωνος ἐκπόντος ἐν Ἑυρίπῳ*. *Στραγὺς* *μηλωτὴν τ' ἔχει*. *Μηλωτὴν* quoque dicas *ovinam pellem*, secundum *Philemonem* in *Euripo*: *Stragulam* & *ovinam pellem* habet. Bene ergo *Viri Docti* verba *Apostoli* *Hebr.* XI, 37. *ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγίῳ δερματι*, interpretantur, *ovillis* & *caprinis pellibus*. Ceterum *μηλωτὴν* *Aristophanem* vocare *ἀριστιάδα* notat ad *Luciani* *Timon*. p. 68. *Barlaeus*.

Μὲν, partic. tamen, verum, certe.

Vid. alibi *οὐ μὲν ἄλλως*. *Ἡμῶν*. *Ὁυ μὲν δὲ αἰετᾶ*.

Μῆς, nom. mensis. *שרה* Gen. VII, 11. & alibi sæpius. *קרה* luna, *Deut.* XXI, 13. 4 Reg. XV, 13. *Job.* III, 6. *קרה* pastor, *Mich.* V, 5. ubi tamen *al.* pro *μῆνις* rectius *ποιμνίης*. *תבן* annus, *Ezech.* XL, 1.

Μῆς τῶν νέων, mensis novarum frugum; sic primus mensis anni sacri designatur. *אכזב* *שרה* mensis *aristarum* virentium, *Exod.* XIII, 4. XXIII, 15. *Deut.* XVI, 1.

Μηνῆιος, menstruus, unius mensis. *שרה בן* filius mensis, *Lev.* XXVII, 6. *Num.* III, 15.

Μηρίαμα, indignatio, ira, iracundia perseverans, simultas. *Sir.* XL, 6.

Μηίσω, irascor, succenseo. indignor, Sir. X, 6. *Hefychius*: *Μηίσας, ἐργιστοίς. Μηίσας, iratus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μηίσι, χολῶν, ἐργιζόμενος. Μηίῶν, indignans, irascens.*

Mῆσι, ira permanens. *הרע* exandescencia, Es. XIII, 9. XVI, 6. Sym. Amos. I. 11. Vide quæ notavi ad h. l. in v. *Μῆσις*. *ענש* *Incert. Ezech. XXV, 15. Vid. & Sir. XXVII, 31. XXVIII, 5. Lex. Cyrilli MS. Brem. Mῆσις, ἐκ ὁ τυχεῖσα ἐργῶ, ῥᾶ' ἢ ἐπίμοις. Mῆσις, non levis ira, sed permanens. Sic & apud Suidam exponitur ἐργῶ ἱμμοις, ira diuturna.*

Μηίσκος, torques, lunulæ, monilia a collo pendentia, ad formam lunæ crescentis sive cornutæ. *המש* plur. Es. III, 18. *המש* plur. lunulæ, Jud. VIII, 21. *ἔλαβε τὸς μηίσκους τὸς ἐν τοῖς τρεχίλοις, accipiebat lunulas, quæ in collis. Vid. & Es. III, 18. Gloss. in Ostateuch. Μηίσκος, μαυιάκιον. Μηίσκος, torques. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μηίσκος, περιδέραια, (MS. περιδέραια) μαυιάκιον, πίδαλα. Μηίσκος, collaria, torques, braccia. Sic & apud *Hefychium* *Μηίσκος* inter alia exponuntur *πίδαλα περιτραχήλια, μαυιάκιον, περιδέραια, braccia* quæ collo circumponuntur, torques, collaria. Etymologicum ineditum: *Μηίσκος, ὁ περιτραχήλιος κόσμος. ἢ μαυιάκιον. (1. μαυιάκιον.) παρὰ τὸ κυκλοῖδ' εἶναι, καὶ περιτίθεται. ἢ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς μάτης ἔχει τὴν στήνους κυκλοῖδης γὰρ ἐστὶ Μηίσκος. ornamentum circa collum, vel torques. inde dictum, quod rotundum sit & circumponatur. metaphora desumpta a luna, quæ rotunda est. Conf. *Bynæum* de Calc. Hebr. Lib. I. c. 9.**

Μηύω, indico, significo. *הורה* hiph. a *הר* doceo, Sym. Job. XII, 8. *μηύσει σοι, indicabis tibi. Vid. & 2 Macc. III, 7. VI, 11. XIV, 37.*

Μηίσω, irascor. *רש* custodio, sc. iram, Lev. XIX, 8. Pf. CII, 9. Conf. Sir. X, 6. XXVIII, 7. Orat. Manass. v. 12. *Hefychius*: *Μηίσας, ἐργιστοίς. Μηίσας, iratus.*

Μήποτε, ne quando, si quando, si forte, num forte, ne forte. *הא* forte, Gen. XXIV, 5. *μήποτε ἢ βύλῃται ἡ γυνὴ πορευθῆναι μετ' ἐμῶ, si forte non voluerit mulier ire mecum. Vid. & Gen. L, 15. & conf. 2 Tim. II, 25. & ad h. J. Knatchbullium. הא* cerre, Jud. III, 24. *μήποτε πρὸς δίφους κάθεται; num forte ad sellas sedet? Conf. Luc. III, 15. & ad h. l. Auctores laudatos Wolfio p. 601. הפל* quare, Exod. XXXII, 12. *μήποτε ἔπωσון οἱ Αἰγύπτου, ne forte dicant Aegyptii. Vid. & Esd. IV, 22. VII, 23. Neh. VI, 3. הפ* ne, Gen. XXXVIII, 23. *הא* Gen. III, 22. *הכלה*, ut quid, cur, Cant. I, 6.

Μῆρις, femur, plur. τὰ μῆρια, illa. כְּסִלִּים plur. ex כֶּסֶל Lev. III, 10. 15. Job. XV, 27.

Μῆρος, femur, latus. Gen. L, 23. Ezech. VII, 17. XLVII, 4. ירך 4 Reg. XVI, 14. ἐπὶ μῆρον τῷ θυσιαστηρίῳ, ad latus altaris. ירכה Jud. XIX, 1. ἐν μῆροισι ὄρους Ἐφραΐμ, in lateribus montis Ephraim. Vid. & v. 18. Al. 4 Reg. XIX, 23. μῆρος τῷ Λιβάνῳ, latera Libani. Al. Pl. XLVII, 2. ἐν μῆροι τῷ βορέᾳ, latera Boreæ. LXX. ibi πλαγεῖ, latera. Apud Hesychium Μῆρος inter alia exponitur τόπος ἀμπελῆς καὶ ὄρος, locus vineæ, & mons. Conf. Bocharti Chan. I, 18. p. 481. כְּסִלִּים plur. ex כֶּסֶל Lev. III, 4. רגל pes, Gen. XLIX, 10. Deut. XXVIII, 57.

Μρυκισμός, ruminatio. ἡρῶ Lev. XI, 3. Deut. XIV, 6.

Μρυκισμὸν μρυκάζομαι, ruminationem rumino. ἡρῶ rumen, Deut. XIV, 8. ἡρῶ ἡρῶν ascendere facio rumen, Lev. XI, 26. Hesychius: Μρυκᾶσθαι, ἀνατίκτειν τὸν τροφὸν, καὶ πάλιν αὐτὸν ἀναμῶσθαι. Μρυκᾶσθαι, revolvere cibum, & rursus illam manducare. Conf. Allatium ad Eustath. Hexaem. p. 97.

Μρυόμαι, traho, protraho, neo, glomero. ὅτι quæro, Prov. XXXI, 13. μρυομένη ἵμα καὶ λίνον, trahens vel nens lanam & linum. Suidas: Μρυομένη. ἴλυσσιν. ἐκτεταμένη. Μρυομένη. fila trahens. protrahens. Sic & apud Hesychium in Lex. Photii inedito, & Cyrilli MS. Brem. Μρυομένη exponitur ἐκτεταμένη. Bene ergo Kusterus not. ad Suidam dissentit a Bocharto, qui in Hier. P. I. p. 485. pro ἐκτεταμένη reponendum putat ἐκπυρμαμένη. Et certe ἐκτεταμένη ibi locum habere posse, patet ex Polluce L. VII. segm. 32. ubi ἵμας ἴλυν, τίνυν, μρυείσθαι conjungit. Phavorinus in Μήρομαι καὶ μρυέσθαι ἀντὶ τοῦ ὀφείσθαι καὶ κλῆσθαι. Ἡσιόδοσ.

Στάμοι δ' ἐν παύρῳ πολλὰν κρέμα μρυέσθαι.

Et μρυέσθαι sane texere & nere significat. Hesiodus: (Erg. v. 536.)

Stamine vero in paucis multam tramam intexe.

Non ergo calculum meretur conjectura Cotelerii, qua in Notis ad Lib. I. Constit. Apostol. cap. 8. pro μρυομένη Prov. I. c. legendum suspicatur μρυομένη.

Μήτηρ, mater, it. metropolis. ὄνα Gen. II, 24. Jud. V, 7. & alibi sæpius de matre. Jer. XV, 9. ἐπιγαγον ἐπὶ τὴν μητέρα ἡβλῶσιν ταλαιπωρία, adduxi ad matrem juvenis miseriam. Quæ hic μήτηρ dicitur, statim urbs vocatur, & intelligitur Hierosolyma, cujus incolæ etiam τέκνα, liberos ejus

ejus appellat Christus Matth. XXIII, 37. Vid. & Ef. L, 1. & Jer. L, 12. Posteriori loco ad Babylonios de metropoli ipsorum: *ἡ πόλις ἡ τὰς ὑμᾶς μήτηρ, πρὸς ἧς ἐστὶν ἡ πόλις, ἡ πόλις ἡ τὰς ὑμᾶς μήτηρ, πρὸς ἧς ἐστὶν ἡ πόλις*, quæ vos peperit mater. Cont. 2 Reg. XX, 19. ubi LXX. *ἡ πόλις* interpretantur *μητρόπολις*. Similiter urbes, in quibus nati erant, *matres* vocabant Græci. Vid. Cl. *Elfner*. ad Gal. IV, 26. Sic & Roma *Claudiano* in sec. Conf. Stilic. audit *Mater Regumque Ducumque*, & Agrippæ proinde, inter eos duces haut inimi, mater erat. Unde *Manilius* Lib. I.

*Et Cato fortunæ viſor, matrisque sub armis
Miles Agrippæ suæ.*

Vid. ill. *Spanhem.* de Uf. & Præst. Num. Diff. VII. p. 642. seq. Cont. & *Cel. Lamp.* in Pf. XLV. p. 560. & *Ven. Wolf.* ad Gal. I. c. p. 764. *מִתָּה* fœmina, Ef. XLV, 10. *מִתָּה בִּן* filius fœminæ, 2 Par. II, 14. *מִתָּה* matrix, *Amos.* I, 11.

מִתָּה, numquid. *מִתָּה בִּן* ne quæſo accendatur sc. ira, *Gen.* XVIII, 30. 32.

מִתָּה, matrix, uterus. *מִתָּה* venter, Num. XXV, 8. *מִתָּה* 1 Reg. I, 5. *Κύριος ἀπέκλεισε τὰ πύλα τῆς μήτρας αὐτῆς* sc. *μήτρα*, *Dominus occluserat uterum ejus*. Vid. & v. 6. *מִתָּה* plur. ex *מִתָּה* miserationes, 3 Reg. III, 26.

Μητρόπολις, metropolis, præcipua urbs. *אב* pater, *Jos.* XXI, 11. *מִתָּה* mater, 2 Reg. XX, 19. *מִתָּה* regni, i. e. regia, *Jos.* X, 2. *מִתָּה* urbs pagorum, *Esth.* IX, 19.

Μηχανισμός, machinor, excogito. *מַחְשָׁבָה* excogitatio, 2 Par. XXVI, 15.

Μηχανή, machina, præsertim bellica. *מַחְשָׁבָה* plur. excogitata, 2 Par. XXVI, 15. *ἰποίησιν μηχανάς*, faciebat machinas bellicas. Conf. 1 Macc. V, 30. VI, 20. 31. 37. 51. 52. & *Ælianum* Var. L. III. c. 16. *מַחְשָׁבָה* plur. actiones, molimina, *Sym.* Pf. IX, 12. *מַחְשָׁבָה* autē, *machinationes ejus*. Vide *Drusium* al. h. l. *Hezychius*: *Μηχανή, τῆχαι, ἱπποίαι, βελιύματα, ἄμαξαι, συμπίρασματα*, leg. f. *συνή, πλάσματα*) καὶ ὅργανά τινα μηχανικά, ἐν οἷς προσδιδυμύονται τὰ κτήνη ἀλίσθουσιν. *Μηχαναί*, artes, commenta, consilia, curius, confitiones, & instrumenta quædam mechanica, quibus jumenta alligata molunt.

Μηχανήμα, machinamentum. *מַחְשָׁבָה* *Sym.* Pf. LXV, 5. LXXVI, 13. Vid. & 2 Macc. XIII, 9.

Μηχά-

Μηχανισμός, structura arte facta, cingula artificiosa. *שֶׁטֶר*
Incert. Exod. XXVIII, 27. Sym. Lev. VIII, 7. *Hesychius*:
Μηχανισμός, διαζώματος. Μηχανισμός, cingula.

Μιαιώω, polluo, inquino, stupro. *אָמאָם* reus sum, Jer.
 L, 7. נָאָר vindico, Thren. IV, 14. *הִנִּיחַ* hiph. *Al. Ef.*
 LXIII, 3. *ἡμιώνω*. *הִנִּיחַ* hiph. peccare facio, Deut.
 XXIV, 4. *הִנִּיחַ* hiph. abjicio, 2 Par. XXIX, 19. *הִנִּיחַ*
 hiph. 2 *נָחַל* relinquo, Ecclef. VII, 19. *נָחַל* pih. &
 hiph. Gen. XLIX, 4. Exod. XX, 25. Ezech. VII, 24.
הִנִּיחַ Kal & hiph. Jer. III, 1. 2. *הִנִּיחַ* pih. purgo;
 Ezech. XXIV, 13. *שָׁמָּה* Gen. XXXIV, 13. *ὅτι ἡμιώνον* *Δι-*
ων, quod stuprassent Dinam. Vid. & v. 5. & 27. & conf.
 Job. XXXI, 11. ubi *μιαῖναι ἀδελφὸς γυναικῶν* (in textu Hebr.
 aliter.) est stuprare alicujus uxorem. Ita & apud *Hesychium*:
Ἐμίρηται, ἐκ μιαιώσεως διαφθαρῶν. Ἐμίρηται, ex concubitu supra-
vit. *אָמאָם* nom. pollutus, Num. VI, 12. Agg. II, 14.
אָמאָם *שָׁמָּה* pollutus & reus, Lev. V, 2. *אָמאָם* immun-

ditus, Num. V, 19. *לִמְדָה* pih. doceo, Jer. II, 33.
Μιαιφόνος, homicida, qui cæde se polluit. *דָּם* sanguis,
 Sym. Pf. XXV, 9. *μιαῖφόνων.* Vid. & 2 Macc. IV, 38.
 XII, 6. *Hesychius*: *Μιαιφόνος, μιαιφασμένος φόνος, μιαιφόνος*
τοῖς φόνους, μιαιφασμένος φόνους. (Jun. leg. *φονεύς*, Gronov.
φονύμασι.) *Μιαιφόνος*, pollutus cæde, furens cadibus, inquinatus
 cadibus. *Suidas*: *Μιαιφόνος, ὁ φονεύς, καὶ ὁ ληστής. Μιαι-*
φόνος, homicida ἐκ latro.

Μιαιώνω, pollutio. *אָמאָם* infin. pih. Lev. XIII, 44.

Μιαιρός, impurus, sceleribus pollutus, scelerestus. 2 Macc.
 IV, 19. V, 16. VII, 34. IX, 13. *Hesychius*: *Μιαιρός*;
μιαιολυγμένους αἵματος ἀκαθάρτου. Μιαιρός, inquinatus sangui-
ne impuro.

Μίαισμα, inquinamentum. *בָּצַר* lucrum, Ezech. XXXIII, 31.
פְּגִיל abominatio, Lev. VII, 8. *פָּקַד* idem, Jer.
 XXXII, 34.

Μίαισμός, pollutio. *שָׁמָּה* *Aqu.* Deut. XXVI, 14. Sym.
 Pf. CXXXVIII, 19. Sap. XIV, 26. 1 Macc. IV, 43.

Μίγμα, mixtura. Sir. XXXVIII, 8.

Μίγνυμι, miscéo; conjungo. *הִתְחַבַּרְתִּי* hithp. miscéo me;
 4 Reg. XVIII, 23. *μίσχθητι δὲ τῷ κυρίῳ μόνῳ, conjugatis qua-*
so vos cum domino meo. Vid. & Ef. XXXVI, 8. Pf. CV,
 34. *ἡμιγνύσθαι ἐν τοῖς ἱθύνουσιν, commiscebant se gentibus.* Conf.
 Grævii not. ad *Lucian.* Soloecist. p. 744. Prov. XX, 22.
פָּקַד pono, Gen. XXX, 40. *ὅτι ἡμιγνύσθαι ἐν τῷ πρὸς ἑαυτὸν*
Λάβαν, non conjungebat illos cum ovibus Laban.

PARS II.

Y Y

MIK

Μίγνυμι αἰσῶμ, misceor implo. *רָצַחְתָּ* hithp. exandefco (forte hic legerunt *רָצַחְתָּ*) Prov. XIV, 16.

Μικρολόγος, qui rei parvæ rationem habet, sordidus, parvus. Sir. XIV, 3. *ἀνὴρ μικρολόγος ἢ καλὸς ὁ πλοῦτος*, viro sordido non bonæ divitiæ. *Suidas*: *Μικρολόγος σκιπτός. Φουδωλίας.* *Μικρολόγος sordidus, parvus.* Ita etiam Lex Cyrilli MS. Brem. nisi quod pro *σκιπτός* male in eo legatur *σκιφός*. Lex. vet. *Μικρολόγος, sordidus.* Idem: *Μικρολογία, parsimonia.* Conf. *Theophrastum Character. cap. 11. & Casauboni not. ad eund.*

Μικρός, parvus, exiguus, paucus, levis, humilis. *מִקְרוֹס* junctus, Ef. IX, 14. *מִקְרוֹס* fossa, Ef. XXX, 14. *רָצַחְתָּ* pauxillum, Job. XXXVI, 2. *μυῖον μοι μικρὸν* (pro *κατὰ μικρὸν χρόνον*, conf. *Lamb. Bos Ellips. Gr. p. 235. seq.*) *ἴτε*, expecta me adhuc paululum. Vid. & Ef. XXVIII, 10. 13. & conf. quæ ex profanis observat Cl. Schwartzius Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 916. seq. *רָצַחְתָּ* Chald. sœm. Dan. VII, 8. *מִקְרוֹס* impurus, Jos. XXII, 19. ubi tamen *Mafius*, & *Grabius* pro *μικρὰ* bene legendum censent *μαρὰ*. *שׁוֹחַ* mussitatio, Ef. XXVI, 16. *מִכְלָה* vivulus, 2 Reg. XVII, 20. *παρῆλθεν μοι κρὸν ὕδατος* sc. *μήρος*, transierunt parvam aquæ partem. *שׁוֹחַ* Gen. XXIV, 17. *πίσιόν μοι μικρὸν ὕδωρ*, bibendum mihi da pauxillum aquæ. Vid. & v. 47. & Jud. IV, 19. Gen. XLIII, 2. *πρίσθι ἡμῖν μικρὰ βρώματα*, emite nobis pauca edulia. Vid. & Gen. XLIV, 25. Gen. XLVII, 9. *μικραὶ καὶ ποταπαὶ γυνήσασιν αἱ ἡμέραι*, pauci & mali fuerunt dies. Exod. XVII, 4. *ἴτε μικρὸν* (sc. *διήκοντα χρόνον* scilicet) *καὶ κατακυβητοσύνην μοι*, adhuc parum abest, quin lapidibus me obtruant. Vid. & Jer. LI, 33. Of. I, 4. & conf. *Lamb. Bos Ellips. Gr. p. 47. seq.* Num. XVI, 13. *μὴ μικρὸν* (sc. *χρόνον*) *τὸτε*; num hoc res parva vel levis vobis? Vid. & v. 9. 2 Reg. XII, 8. *רָצַחְתָּ* parum pauxillum, Ef. X, 25. XXIX, 17. *רָצַחְתָּ* pauxillum, Gen. XIX, 20. Psalm. XLI, 8. Ef. LXIII, 18. *לֵךְ* part. niph. a *לָלַךְ* levis, Ezech. VIII, 17. *μὴ μικρὰ τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ τὸ ποιῆθαι τὰς ἀνομίας*; num levia vel res exigui momenti videntur domui *Israel*, peccata facere? Sic *Ælianus* Var. L. II. c. 27. *μικρὰ* appellat res leves, vel exigui momenti. *מִקְרָא* plur. prognati, Ef. XXII, 24. *רָצַח* gressus, (hic legerunt *רָצַח*) Thren. IV, 18. *רָצַח* *Al.* Jud. VI, 15. & Zach XIII, 7. *שׁוֹחַ* Jer. XXXI, 34. *πάντες ἰδόντες μοι ἀπὸ μικρῶ αὐτῶν ὡς μεγάλου αὐτῶν*, omnes cognoscent me a parvo illorum usque ad magnum illorum. Vid. & Jer. VI, 13. XLII, 1. 4 Reg. XXIII, 2. XXIV, 46. & conf. *ἀπὸ μικρῶ ἵως Μεγάλου*, Act. VIII, 10. & Hebr. VIII, 11. & ad h. l. *Wolfium* p. 691. & Auctores ibi laudatos. Adde Cl. Schwartzii Comm. Crit. Gr. L. N. F. p. 917. *מִקְרוֹס* e longinquo, Job. XXXVI,

3. ubi tamen *Al.* pro μικρὰν rectius μικρόν. *לחם humilis*, Ezech. XVII, 6. *eis ἀμπελοι ἀδυνῶσαι, καὶ μικρὰν τῷ μεγέθει, in vicem infirmam, & humilem altitudine.* *החם pauculum*, Eccl. LIV, 8.

Μικρὺ, pro αἵς μικρὺ πρᾶγματος διῶ, ut a parvo negotio abesset, vel parum absuit, quin. *עצב* sicut parum, Gen. XXVI, 10. *μικρὺ ἐκ-μείδῃ τις ἐν τῷ γένει μου ποτὶ τῆς γυναικός σου, parum absuit, quin aliquis ex genere meo rem habuisset cum uxore tua.* Ita Xenophon *Κέρ. Παιδ.* 1. *μικρὺ ἐξίτραχίλισον αὐτὸν: parum absuit, quin dejecisset eum.* Conf. *Lamb. Bos Elli* f. Gr. p. 262. *Suidas: Μικρὺ διῶ. παραμικρὺν. καὶ χάρις τῷ διῶ. μικρὺ τὰ πρᾶγματα μετακινήσαντος. ἀπὶ τῷ παρολίγον. παραμικρὺν Μικρὺ διῶ, propemodum. Dicitur etiam μικρὺ absque verbo διῶ. "Cum propemodum statum rerum evertisset."* Sunt hæc verba *Eunapii*, ut discimus ex *Suida* v. *Μικρὺ* post v. *Μικρολόγος*. Eadem ratione eodemque sensu usurpatur *ὀλίγος*. Vide *Ælianum* Var. L. IV. c. 8. ibique *Perizonium*, & *Hesychium* in *Ὀλίγος* διῶ.

Κατὰ μικρὸν sc. διάστημα, fere, propemodum. *עצב* Ezech. XVI, 26.

Κατὰ μικρὸν μικρὸν, sensum, paulatim. *עצב* *עצב* parum parum, Exod. XXIII, 30. Deut. VII, 22.

Μικρὸν ὅσον ὅσον, perexiguum, perpusillum. *עצב* *עצב* ad parvum momentum, Eccl. XXVI, 20. Conf. *Hebr. X*, 37. & ad h. l. B *Wolfium* p. 736. Gloss. MS. in Cantica Script. *Ὅσον ὅσον, ὀλίγος ὀλίγον. Ὅσον ὅσον, parvum parvum.*

Παρά μικρὸν, pene, propemodum. *עצב* Pl. LXXII, 2.

Μικρὸν ποίω, parvum facio, minuo. *עצב* *עצב* hiph. Amos. VIII, 5.

Ὡς μικρὸν sc. χρόνος, vel διάστημα, ad exiguum tempus, vel spatium. *עצב* 2 Par. XII, 7. *דָּעוּ אֵת הָעַם אֵלֶי מִיְּמֵי הַשָּׁמַיִם, dabo illos ad exiguum tempus in salutem.* Similiter ἐπὶ μικρὸν dixit *Plutarchus* pro Nobil. pro ἐπὶ μικρὸν χρόνον. Vide *Wolfii* notas ad eund. p. 193. in Anecdotis Græc. T. IV. ubi etiam ex *Eusebio* observat, quod ἐπὶ ὀλίγον alias Græcis ἡμετερικῶς dicatur pro ἐπὶ πολλὸν χρόνον. Conf. & *Phavorinum* in *Ἐπὶ δρόν*. Cant. III, 4. *ὡς μικρὸν ὅτι παρήλαθον ἀπ' αὐτῶν, ad exiguum spatium, quam præterirem ab illis.*

Μικρότερος, comparat. minor. *עצב* Jud. VI, 15. *עצב* 1 Reg. IX, 21. XVII, 14.

Μικρότατος, superlat. minimus. *עצב* 2 Par. XXI, 17. *עצב* parens, *Sym. Pl. LXVII, 28.*

Μικρότης, parvitas. קטן parvus, 3 Reg. XII, 10.

Μικροψυχος, pusillanimis. צר קצר angustus spiritu, Prov. XIV, 31.

Μικρύνω, minuo. קטן parvus sum, Aqu. Gen. XXXII, 10. ὀμικρύνειν, minor sum. Sic enim pro ὀμικρύνειν bene legendum censet *Drusius* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 43. Sir. XXXV, 7.

Μικρῶς, exigue, tenuiter. 2 Macc. XIV, 8.

Μίλος, rubrica, minium. רמז Jer XXII, 14. Vid. & Sap. XIII, 14. *Hefychius*: Μίλος, εἶδος ἰσχυρὸν συνόπισδος. (*Salm. συνόπισδος*) Μίλος, species rubra sinopidis. *Suidas*: Μίλος, χρώματος εἶδος ἰσχυρῶ. Μίλος, genus coloris rubri. Vide & quæ ibi ex *Homero*, *Epigrammate* quodam, & *Aristophane* affert.

Μιμῆσαι, imitor. Sap. IV, 2. XV, 9.

Μίμημα, imitatio. Sap. IX, 8.

Μυριζω, leni voce cano, cantillo, suavem vocem edq. מנחמית meditatio, *Incert.* Pf. XLVIII, 5. μυριρίσι. *Hefychius*: Μυριρίζω, ὀλίγη φωνὴ καὶ ὀκταὶ χεῖται (Sic enim haut dubie legend. pro ὀλίγη φωνὴ, καὶ ὀκταὶ χεῖται. Conf. *Suidam* in v. Μυριρίζω.) ἢ εὐφάτως λίγω. Μυριρίζω, leni & lugubri voce utitur. Vel suavem vocem edit.

Μίσγω, misceo. מלח Ef. I, 22. פגנ tango, Of. IV, 2. αἷματά ἐφ' αἵμασι μίलगυσι, sanguinem sanguine miscent.

Μίσω, odi, odio habeo, minus amo. אבד detestor, Prov. XXII, 14. אבד sperno, Prov. XVI, 3. Ef. XXXIII, 15. LIV, 6. רר arcto, Pf. I. XXXIII, 5. אבד surgo, Pf. LXXXIII, 24. האב haurio, Ezech. XXXVI, 3. אבד Sa-maritan. Gen. XLIX, 23. ὀμίσσεται. אבד Gen. XXIX, 3. ὅτι ὀμίσσεται Λία, quod minus amaretur Lea. Vid. & v. 32. & conf. v. 30. & *Vorstii* Philol. S. c. 5. p. 154. aliosque, quos citat *Wolffius* ad Aët. XIV, 26. p. 684. 2 Reg. XXI, 15. μέγα τὸ μῖσος, ὃ ὀμίσσεται αὐτὸν, magnum odium, quo presecutus est illum. אבד Chald. part. Dan. IV, 17. האב odium, Ezech. XXXV, 11. אבד scem. exosa, Deut. XXI, 15. אבד אבד Al. Job. XXXIV, 17. μίσσηται.

Μιστὴς, odiosus. אבד detestor, Prov. XXIV, 24. אבד part. pah. Prov. XXX, 23. μιστὴ γυνή, mulier odiosa. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μιστὴ, τὴν γὰρ, ἢ ἀκάθαρτος. Μιστὴ, odiosa, vel impura. *Hefychius*: Μιστὴς, μίσους ἀξίος, ἀκαθαρτος. Μιστὴς, odio dignus, inextplebilis. Alias Grammatici inter μιστὴν, & μιστὴν distinguunt. Thomas Magister: Μιστ.

Μισήτη, ἡ μίσους αἵσα γυνή· μισήτη δὲ βαρυτόμος, ἡ καταφύρε. Μισήτη, mulier odio digna, μισήτη vero gravi tono in venerem proclivis. Vide & Ammonium de simil & differ. vocab. v. Μισήτη. De hac etiam voce Suidas: Μισήτη· τὴν καταφύρῃ μισήτην ἔλεγον, ἢ παρὰ τὸ μῖσος, ἀλλὰ παρὰ τὸ μίσγειναι. Μισήτην, sic vocabant mulierem in venerem proclivem: non a voce μῖσος, i. e. odium, sed a μίσγειναι, i. e. misceri. Idem loca veterum, quibus vox eo sensu legitur, subjungit. Conf. Scholiastem Aristophanis Av. v. 1619. Unde discimus etiam, quod Aristophani in Plut. μισαρία sit πορνεία, scortatio. Locus occurrit v. 990. Vide & Sap. XIV, 9. Sir. X, 7.

Μιστὸν ποίω, odiosum facio. עָרַר perturbo, Gen. XXXIV, 29.

Μισθαρνίω, mercedem capio. שכר mercede conduco, Al. 1 Reg. II, 5. ἐμισθάρησαν. תשחוחו hithp. a שחח incurvo me, Sym. 1 Reg. II, 36. וַיִּמְסְחֲרוּ מִשְׁחָה. Hic annotante Cl. Montfaucono, non verba, sed sensum, prout ipse capiebat, confectatur. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μισθαρνῖν, μισθὸν λαμβάνειν. Μισθαρνῖν, mercedem accipere. Hesychius: Μισθαρνῖς, ὁ λατρεύων μισθῷ. ἢ ὁ μισθὸν (ita lex. pro μισθῷ) ἀφαιρῶν καὶ αὐτοκαταλλάττω. Μισθαρνῖς, ministrans mercede. Vel mercedem auferens, & vicissim permutans. Idem: Μισθαρνῖς, ὁ ἐπὶ μισθῷ γινωσκόμενος ἐργασίας. Μισθαρνῖς, quod pro mercede fit opus.

Μίσθιος, mercenarius. שכר Job. VII, 1. Incert. Lev. XXV, 5. Vid. & Tob. V, 10. Sir. VII, 21.

Μίσθες, merces, præmium. אָנן lapis, Prov. XVII, 8. אשכר donum, Ezech. XXVII, 15. אהנו merces meretricia, Ec. XXIII, 18. כהר pretium, Mich. III, 11. כשרת Gen. XXIX, 15. XXXI, 7. עובדני plur. nandinae, Ezech. XXVII, 27. 32. פגל operis merces, Job. VII, 2. פגלה idem, Lev. XIX, 13. שכר mercenarius, Deut. XXIV, 14. שכר Gen. XV, 1. Pf. CXXXVI, 4. שקר Prov. XI, 18.

Μισθὸν πρὸς λαμβάνω, mercedem certam accipio. נסלם nipph. evado, Prov. XI, 21.

Μισθὸν συλλέγω, mercedem colligo. עשכר hithp. a שכר mercedem reporto, Agg. I, 6.

Μισθόμας, mercede conduco. עמו emo, Of. III, 2. שכר Gen. XXX, 16. Deut. XXIII, 4. שכר merces, Zach. XI, 12. שכר mercede conductus, Al. Ef. VII, 20. ממשכר μισθόμας.

Μισθοφύλα, merces. ערבת Sym. 1 Sam. XVII, 18.

Μισθόμας, merces meretricia. אהנה Of. II, 12. אהנו Deut. XXIII, 19. Exod. XVI, 30. סרון contentio, Prov. XIX,

XIX, 13. עֲנִי Ezech. XVI, 32. עֲנִי plur. Ezech. XVI, 32. Eodem sensu vox occurrit in fragmento *Æliani*. *Suidas*: Μίσθωμα, ὁ μισθὸς ὁ ἰταμικός. 'Αιλιανός' Ἡ δὲ ὁ προσηγορία, φάσκοντα εἶναι μίσθωμα, τὸ ταυτὲν παραβαλεῖν ἀνδρὶ ὄντι. Μίσθωμα. merces quæ meretrici datur. *Ælianus*: Πίλα vero (donum) repudiavit dicens, meretricis esse, mercede accepta, viro ignoto gratificari.

Μισθωτός, mercenarius, mercede conductus. עֲנִי Exod. XII, 45. XXII, 15.

Μισοξένια, inhospitalitas. Sap. XIX, 13. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισοξένια, ἀπειθροπία, φειδωλία. Μισοξένια, inhospitalitatem.

Μισοποιέω, hostilia facio. κω part. ofor, *Aqu.* Psalm. LXXX, 13. μισοποιῶντες. עֲנִי inimicus, Pf. LXXXII, 3.

Μισοποιός, hostilia faciens, hostis. κω part. ofor, Sym. Pf. LXXX, 13. μισοποιός.

Μισοπομπία, odium improbitatis ostendo. 2 Macc. IV, 49. Τύριοι μισοπομπήσαντες, Tyrii improbitatis odium habentes. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μισοπομπήσαντες, μισήσαντες τὰ κακά. Μισοπομπήσαντες, odio prosequentes mala. Vid. & 2 Macc. III, 1.

Μισοπομπία, odium improbitatis. 2 Macc. III, 1.

Μίσος, odium. עֲנִי 2 Reg. XIII, 15. Pf. XXIV, 20. CVIII, 2. עֲנִי diſterium, Jer. XXIV, 9.

Μίτρα, mitra, fascia capitis, zona, cingulum. לֵטַע pallium, Ezech. XXVI, 16. עֲנִי cidaris, Exod. XXVIII, 33. Lev. VIII, 9. עֲנִי ornamentum, Ef. LXI, 10. עֲנִי ornamenta tiararum, Exod. XXXIX, 27. Vid. & Judith. XVI, 6. Bar. V, 2. Judith. IX, 3. ἵλυσαι μίτραν (sic enim *Grotius* ad h. l. *Fesselius* Adv. S. L. II. c. 24. p. 166. & *Doughtæus* Anal. Sacr. P. II. Exc. 4. pro μίτραν bene legendum censent.) παρέθισα, solverunt zonam virginis. Ita *Moschus* Idyll. 2. circa fin. λύσει δὲ οἱ μίτραν, solvit autem illi zonam. Vide & *Theocritum* Idyll. 27. v. 54. & conf. ill. *Spanhemii* Obs. ad *Callimach.* p. 11. 135. & 140. Cl. *Schlegelii* Diff. de Diana Λουζίνῃ p. 11. & Doſt. *Ungeri* Anal. de Cingulis p. 240. seq. *Hesychius*: Μίτρα, ὁ χαλκὴ λαπίς, διάδημα, ζώνη, θώραξ, ταβία. Μίτρα, area lamina, diadema, zona, thorax, fascia. Gloss. MS. in Proph. Μίτρα, τὸ βαρβαρικὸν διάδημα τῆς κεφαλῆς. Μίτρα, barbaricum diadema capitis. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Μίτρα, ζώνη παρὰ τὸ μίτροπον. (MS. μίτροπον.) Μίτρα, zona ad frontem. Gloss. in Oſateuch. Μίτρα, διάδημα ἢ ζώνη.

Μίτ,

Mā, contr. ex *mina* Jon. mina libra vel pondo auri vel argenti. מנא 3 Reg. X, 17. Efd. II, 69. Ezech. XLV, 12. Conf. quæ notavi in v. 'Αμνάς, & 'Αμνάς. *Hesychius*: Μ.ᾶ, λίτρας δύο. Ὁ δὲ ἅγιος Ἐπιφάνιος, λίτρας μίας διπλοῖται. (leg. ex *Epiphani.* de Pond. & Mens. p. 183. λίτρας μίας καὶ διπλοῖται.) *Mā*, libra dua. *Santo autem Epiphaniō est unius libræ & beffis.* Conf. quæ ex *Hesychio* notavi in v. Χρύσιος, & *Bernardum* de Mens. & Pond. p. 181. & alios, quos citat *Wolffius* ad Luc. XIX, 18. p. 737.

Μηδωμαι vel *μημερίσκω*, memini, recorder. *החזקתי* hithp. ab excito me, Ef. LXIV, 7. זכר Ef. LXIII, 7. וזכר *Kurius Imeriōth*, *misericiordiæ Domini recordatus sum.* ושא fero, it. elevo, Gen. XL, 13. 20. Pf. XV, 4. פקר vi- fito, Ef. XXVI, 16. תפש prehendo, Ezech. XXI, 23. שחד custodio, *Incert.* Deut. V, 12.

'*On* *μηδωμαι*, non recorder. סלח condono, Jer. XXXIII, 8.

Mnia, memoria, recordatio. זכר Pf. CX, 4. Ef. XXVI, 8. זכר infin. Deut. VII, 18. Jer. XXXI, 20. Thren. III, 20.

Mnia gínetai, recordatio fit. נזכר niph. Ef. XXIII, 16. Ezech. XXI, 32.

Mnia is, recordatio est. נזכר niph. Zach. XIII, 2.

Mniai poiō, recordationem facio, recorder. זכר recor- dor, Job. XIV, 13.

Vid. alibi *is* *זכר* *מניא* *פויא*.

Mnma, monumentum, sepulchrum. קבר Exod. XIV, 1. Num. XI, 34. קבורה Ezech. XXXII, 23. 25. Lex. Cy- rilli MS. Brem. *Μνημετά*, οἱ τάφοι. *Μνημετα*, sepulchra.

Μνημῶν, idem. עפר pulvis, *Aqu. Sym. Theod.* Ef. XXVI, 19. קבר Gen. XXIII, 6. קבורה Gen. XXXV, 20. Vid. & Sap. X, 7.

Mnma, memoria, recordatio. זכר Pf. XXIX, 4. XCVI, 13. זכרון Ecclef. I, 11. II, 16. זכר part. hiph. a זכר commemoro, Sym. 2 Reg. VIII, 16. זכר *העדות*. זכר ex- candescencia, Sym. Amos. I, 11. ubi tamen pro *זכרון* *Lamb. Bos* Proleg. in LXX. Int. cap. 3. bene legit *זכרון*.

"*Apa* *זכר* *העדות*, tollo memoriam. חסמים plur. ex חסמי integrī, Prov. I, 12.

Μνημεύω, memini, recorder. זכר Exod. XIII, 3. 1 Par. XVI, 12. 15. Pf. LXXI, 7. זכר recordatio, Pf. VI, 5.

Μνη-

Μνημόνιον, memoriale, monumentum. **אזכרה** Lev. II, 2. 9. **זכר** Chald. plur. memorabilia, Efd. IV, 15. **זכר** Exod. III, 15. XVII, 14. **זכרון** Exod. XII, 14. XIII, 9. Lev. XXIII, 24. **זכור** part. hiph. Ef. LXVI, 3. **זכר** part. niph. Esth. IX, 26. **ספר** liber, Esth. II, 22. **קטף** durable, Ef. XXIII, 18.

Μνηστιαίος, memor sum malorum, infestus sum. **אשכ** reus sum, Ezech. XXV, 12. **נמל** rependo, Joël. III, 4. **נשכ** cogito, Zach. VII, 10. **נשכ בענך** facio in ira, Prov. XXI, 24. **אשכ** odi, Gen. I, 15. Conf. *Ælianum* Var. L. XII. c. 49.

Μνηστιακός, memor malorum. **נתיבה** femita, Prov. XII, 29.

Μνηστία, despondeo. **אשכ** Deut. XX, 7. **ὅστις μεμνησται τῆς γυναῖκα**, qui desponsavit sibi uxorem. Vid. & Of. II, 19. 20. & conf. I Macc. III, 56. Deut. XXII, 23. **παρθένος μεμνησται τοῦ ἀνδρὸς**, virgo desponsata viro. Vid. & v. 25. 27. 28. & conf. Matth. I, 18. & Luc. I, 27. & ad h. l. *Autores laudatos Wolfio* p. 559.

Μουγάλης, difficulter loquens, mutus. **אבל** mutus, Ef. XXXV, 6. **τρεπὶ ἔχει γλῶσσαν μουγάλων**, diferta erit lingua puerorum. *Aqu. Sym. Theod.* Exod. IV, 11. **τίς ἐποίησε μουγάλον**; quis fecit mutum? Vid. & *Quint Edit.* Pf. LV, 1. & conf. Marc. VII, 32. & ad h. l. *Fessellii Adv. Sacr. L. V. c. 5. p. 434.*

Μουχλὶς, adultera. **חמא** part. Kal scem. Ezech. XVI, 37. XXIII, 45. **חמא** part. pih. masc. adulter, Mal. III, 5. **חמא** part. pih. scem. Prov. XXX, 20. Of. III, 1.

Μουχάρμαι adulteror. **חמא** Jer. III, 8. V, 7.

Μουχρία, adulterium. **חמא** infin. Of. IV, 2. **חמא** plur. Jer. XIII, 27. **חמא** plur. Of. II, 2.

Μουχρία, idem quod **μουχάρμαι**, adulteror. **חמא** Exod. XX, 13. Lev. XX, 10. **חמא** plur. adulteria, Ezech. XXIII, 43.

Μουχρὶς, adulter. **חמא** part. Kal, Job. XXIV, 15. Prov. VI, 32. **חמא** part. pih. Pf. XLIX, 19. Ef. LVII, 3.

Μόλυβδος, plumbum. **עפר** Exod. XV, 10. Job. XIX, 24. Zach. V, 7.

Μόλις, vix, ægre. Sap. IX, 16. Sir. XXI, 22. XXVI, 24. XXIX, 7. XXXII, 8.

Μολύχη, malva, alias **μαλάχη**, a **μαλάσσειν**. emollire, quod ventrem emolliat. **כול** omais, *Al.* Job. XXIV, 24.

Μολύχη,

Μολόχ, Moloch, idolum. *יהו אגו. Sym. Theod. Lev. XVIII, 21. XX, 2. 3. 5. Suidas: Μολόχ. ἰδωλον τῷ Μωάβιτῳ. Μολόχ. idolum Moabitarum.*

Μόλυνσις, pollutio, Inquinatio. מִצְוֶה abominatio, Jer. XLIV, 4.

Μόλυνω, polluo, inquino, inficio, tingo. מִצְוֶה pih. & מִצְוֶה conculco, Jer. XII, 10. מִצְוֶה : מִצְוֶה : מִצְוֶה Kal, biph. & niph. Ef. LIX, 3. LXIII, 3. *Al. Thren. IV, 14. אגו. Job. III, 5. יהוה profanus sum, Jer. XXIII, 11. יהוה tingo, Gen. XXVII, 30. ἐμόλυναι τὴν χιτῶνα τῷ αἵματι, tinge-
bant tunicam sanguine. Sic μαλίνω, quod pariter alias pol-
luere significat, Homero est tingere. De vulnerato enim Me-
nelao memorat Il. δ. v. 141. quod ex ejus vulnere similem
in modum sanguis profluxerit,*

Ὡς δ' ὅτε τις τ' ἐλίσσεται γυνὴ φοίνικι μίσην
Μηοῖς ἢ Κάρια.

Perinde ac si ebur purpura tinxerit mulier
Maonia vel Caria.

Scholiasfes & Eustathius ibi μίσην exponunt χέσην, βάψῃ, ὑπ-
γᾶτ, tingat. Unde & apud Hesychium procul dubio Μίσην
redditur βάψῃ. Huc etiam respiciens Plutarchus L. VIII.
Conviv. Quærit. 5. τὸ βάψαι κύκλῳ μίσην ὁ ποιητής. tinge-
re μίσην dixit Poëta. Conf. Kusteri not. ad Aristophanis
Plut. v. 530. & Jac. Hafæum in Bibl. Brem. Cl. III. p.
261. seqq. Sic & σπιλῶσθαι, quod proprie contaminari signi-
ficat, denotat aliquando tingi, & σπύλωμα, tinctorum. Vides
infra Σπύλω, & Σπύλωμα. יהוה pih. Cant. V, 4. יהוה eo,
vado, Ezech. VII, 17. יהוה abominatio, Ef. LXV, 4.
יהוה violio, Zach. XIV, 2. יהוה sanctifico, Incert. Lev.
VI, 18. μολυνθήσεται. Tob. III, 14. ὅτι ἐμόλυνον τὸ ὄνομα
μου, non inquinavi nomen meum. Sir. XXI, 30. μολύνει τὴν
ἐκτὴν ψυχὴν ὁ ψευδομαρτυρῶν, contaminat animam suam falsus
Hesychius: Μολύνει, μαλινω, ἀναφύρει, ἀμπλῶσι. Μολύνει,
polluit, sædat, implet.

Μολυσμός, pollutio, inquinamentum. מִצְוֶה hypocrisis.
Jer. XXIII, 15. Vid. & 3 Efd. VIII, 85. 2 Macc. V,
27. Hesychius: Μολυσμός, ἀκαθαρσία, μολυσμός, ἀμαρτία
δυσίκαλος, Μολυσμός, immundities, inquinamentum, pecca-
tum quod difficulter elui potest. Sic & Gloss. in Proph. Με-
λυσμός, ἀμαρτία δυσίκαλος.

Μολών, solitarius sum. יהוה Pf. CI, 8. *Agg. Theod. Quint. Ed. Of. VIII, 9.*

Μονόχως, solitarius. יהוה unigenitus, *Agg. Pf. XXI, 21.
P. R. II. Z. 2 XXXIV,*

XXXIV, 20. *μολαχίν*. Idem: Psalm. XXIV, 17. *μολαχίς*. Sym. Psalm. LXVII, 7. *μολαχός*. *רמל* Reliqui Gen. II, 18. *μολαχόν*.

Μολαχίω, solitarium facio. *רמל* plh. *Aqu.* Pf. LXXXV, XI. *μολαχάσω*, solitarium fac.

Μοή, mansio, habitatio. 1 Macc. VII, 38. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Μοή*, καταμονή, παραμονή. *Μοή*, *mansio*, habitatio. Conf. Joh. XIV, 2.

Μόνιμος, permanens, stabilis. *מון* *רמל* & est spes, Jer. XXXI, 17. juxta ed. Rom. *μόνημι* τοῖς σὺν τέκνις, *firmum liberis tuis*. *Hejychius*: *Μόνιμος*, εἰσιμις, βίβασις. *Μόνιμος*, stabile, firmum. "Ὅρος μόνιμος, mons stabilis. *רמל* genitor, (f. hic legerunt *רמל* mons) Gen. XLIX, 26. *ἐν* *εὐλογίαις* ὄριον *μονίμων*, in benedictionibus montium stabilium. *Hejychius*: *Μονίμων*, βιβάων, αἰώνων, ἐπιμόων, εἰσιμών. *Μονίμων*, firmorum, eternorum, permanentium, stabilium.

Μονίος, porcus solitarius. *רמל* fera, Pf. LXXIX, 14. *μόνιος ἄγριος*, porcus solitarius ferus. *Ælionus* de Anim. L. VII. c. 47. *καλῶνται δὲ καὶ τῶν ὄντων μονίους τινες*, sunt vero nonnulli etiam *μονίαι* appellantur. *Hejychius*: *Μονίος*, ὅς ἄγριος, ὁ μὴ τῶν αἰῶνι συνάγαντος. ἢ ὁ περὶ τράχηλον ὄρεος. "Ὁ δὲ ἄγριος *Κόρυμβος* ἐν τῇ Ἑρμηνείᾳ. Ὡς τὰ περὶ τὸν ὄνον λέγει σημαίνει. Τινες δὲ μάλα θυρίαι κατὰ ἀπορίαν καταμόνας νομίζουσιν. *Μονίος*, porcus ferus, cum aliis non congregatus. Vel circa collum torques. *Sanctus* autem *Cyrillus* in Commentario in *Hoseam* Prophetam asinum dicit significare. Quidam vero magnam belluam exponunt, quæ per amentiam sola pascitur. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Μονίος*, ὅς ἄγριος ἢ ὄναγρος. *Μονίος*, *fus agrestis*, vel *onager*. *Suidas* ex *Theodoreto* ad Pf. I. c. *Μονίος*, ἄγριος ὁς *μολοιάρητος*. ἢ ὁ *μονόλυκος*. *Μονίος*, porcus ferus solitarius. Vel *lupus solitarius*. Cl. *Kusterus* ad h. l. citat *Ezech.* Spanhem. in *Callimach.* p. 184. *Lycophroni* v. 74. est *πόρκος μονίρης*, porcus solitarius. Conf. *Bochartum* Hier. P. I. L. III. c. 16. p. 870. & c. 29. p. 978. & *Fullerum* Misc. Sacr. L. VI. c. 6.

Μονογενής, unigenitus, unicus. *רמל* Pf. XXI, 21. *τὴν μονογενὴ μου*, unicam meam. Vid. & Pf. XXXIV, 20. & conf. Sap. VII, 22. ubi *πνεῦμα* dicitur *μονογενής*. *Suidas*: *Μονογενής*, τὴν μονότητα. *Μονογενής*, unitatem. *Aqu.* Gen. XXII, 2. & Pf. LXVII, 7. Prov. IV, 3.

Μονόζωνος, solum cingulum gestans, leviter armatus, accinctus, expeditus, bellicosus, it. latro, prædator, vel. ut *Hieronymus* interpretatur, latrunculus. *רמל* turma, 2 Reg. XXII, 30. *ἐν σοὶ δραμῆμαι μονόζωνος*, tecum curram expeditus. 4 Reg. V, 2. *ἐν Συρίας ἐξέλθοι μονόζωνοι*, e Syria egressi erant

erant prædatores. Vid. & 4 Reg. VI, 23. XIII, 20. XXIV, 2. 4 Reg. XII, 21. ἰδοὺ ἰδοὺ τὸν μοιόζωνος (c. λόχος, ecce videbant turmam prædatoriam. Gloss. MS. in L. 4 Reg. Μοιόζωνος, λόχος (MS. vitiose Μοιόζωνος, λόγχιον) ἵταται ἀποδιδόνεσθαι, ἢ λησάν. Μοιόζωνος, turmam five insidiantem, five latro-nem. In Cod. Fabric. legitur: Λόχοι μοιόζωνοι ἐπιδιδόνεσθαι λη-σίην. Sed & hic rescribendum videtur: Μοιόζωνος, λόχος ἐπιδιδόνεσθαι, λησάν. 1 Par. VII, 4. μοιόζωνοι δυνάμει παράταξασθαι εἰς πόλις, expediti in exercitu ad prælium ineundum. Job XXIX, 25. κατισχύει ὡς βασιλεὺς ἐν μοιόζωνοις, habi-tabam tanquam rex inter bellicosos. Theod. Job. XIX, 12. μοιόζωνοι. Olympiodorus ad Job. XXIX, 25. Μοιόζωνοι δὲ εἰσὶν οἱ τίμιοι τῶν στρατιωτῶν, οἱ μὴ τὸν αὐτὸν ταῖς ἀμφοῖς ζωῇ-ρα φορεῖν. ἢ οἱ ἀσύτακτοι, καὶ ὡς αὐτοὶ λησάει. Μοιόζωνοι νεο-sunt præstantiores militum, qui non idem cum aliis cingulum gestant: vel sine ordine excurrentes, & quasi latrones. Cum Olympiodoro, & forte ex illo, eadem habet Suidas. Apud eundem Μοιόζωνοι etiam exponuntur ἰφοδοὶ βάρβαροι, ἢ ἀπὸ ἰλάται μύχμοι, barbari regionem aliquam incurstantes, vel latrones, qui armati prædam abigunt. Isidorus: 'Οἱ μοιόζωνοι στρατιωτικὰ τάγματα μνηύουσιν' ἢ βαρβαρικά σιφῇ ἢ ληστρικὰ συγκροτήματα. 'Οἱ μοιόζωνοι sunt ordines militares: vel catervæ barbaricæ: vel coitiones prædatoria. Hesychius: Μοιόζωνοι, οἱ τῶν πολέμων κατὰ σκοποὶ, ἢ μύχμοι, ὡς ἡμῖς μοιολόχοις. Μοιόζωνοι, ho-stium exploratores, vel bellicosi, quos nos μοιολόχοις appella-tus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μοιόζωνος, μύχμοις ἢ καὶ κα-τὰ σκοπος. Lex. Cyrilli MS. Bar. Μοιόζωνοι, μύχμοι. ἢ ἱε-ραλὶς καὶ κῆφος στρατιώται, καὶ μὴ κατὰ σκοποὶ. Μοιόζωνος, bellicosi. Vel expediti & leviter armati milites, nec cataphra-tæ. Conf. v. 'Ευζωνος

Μοιόζωνος, solitarie vivens. יחיד unicus, Al. Pf. LXXVII, 7. μοιολόχους.

Μοιολόχος, diarius, unius diei. Sap. V, 15.

Μοιόκερος, monoceros, unicornis. וקרא & contr. וקרא & Num. XXIII, 22. Deut. XXXIII, 17. Job. XXXIX, 9. Pf. XXVIII, 6. Posteriori loco ita: καὶ ὁ ἡγαπημένος ὡς υἱὸς μοιολόχων, & dilectus tanquam filius unicornium. Co-dicem quendam ibi pro μοιολόχων habuisse μοιολόχους, col-ligo ex Lex. Cyrilli MS. Brem. ubi inde procul dubio ita: 'Υἱὸς μοιολόχους, ὁ Χριστὸς, ὡς υἱὸς τῆς μοιολογίας ἀληθείας. Fi-lius monocerotis, Christus, tanquam filius uniformis veritatis. וקרא excelsus. Pf. LXXVII, 75. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μοιόκερος, ἰδὸς θηρίου. Μοιόκερος, genus animalis. Vide Bo-chartum Hier. P. I. L. III. c. 26.

Μοιολογία, singulare certamen in eo, in duello pugnῶ.
Z z 2 יחיד ἀνθλῶ

נִיפְּחוּ niph. pugno simul, 1 Reg. XVII, 10. Conf. *Æliani* Var. L. X. c. 22.

Μονόμας solus relinquo, sum solitarius. it. unior, unus fio. נִלְכוּר solitarius, *Al.* Job. III, 7. ἡ οὐχ ἰκονη ἡ μονομασίη, *nox illa sit solitaria*, h. e. destituta a conventu hominum sive latantium, sive convivantium, ut bene exponunt Interpretes. Conf. 1 Tim. V, 5. ubi vidua dicitur *μονομασίη*, *solitaria*, h. e. filiis & nepotibus destituta. *Hesychius*: *Μονομασίος*, ἡγκαταλειμμένος. *Μονομασίος*, desertus. דִּי אֲדוֹנֹר, *Aqu.* Gen. XLIX, 6. מִן מוֹתָדִיתָו, *ne uniatur, ne una fiat.*

Μόνος, unum testiculum habens. שֶׁן אֶחָד attritus teste, Lev. XXI, 20.

Μόνος, solus. בָּרַךְ Thren. I, 2. πῶς ἰκίθῃσι μόνη ἡ πόλις ἢ πικλῆθυσμένη; *quomodo sedet sola civitas plena populo?* i. e. quomodo Jerusalem, frequens illa civitas, solitudo facta est? Vid. *Fesslii* Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 308. לָבָדֹר Num. XXIII, 9. לָבָדֹר Gen. II, 18. XXI, 28. 20. בְּנִפְּחוּ in corpore suo, Exod. XXI, 3. 4. יָחִיד unicus, Sym. Ps. XXIV, 17. Vid. & l. XX. Gen. XI, 3. 17. & Deut. VI, 13. ubi pro voce *μόνος* nihil in textu Hebr. legitur.

Vid. alibi *Ἔς μόνος*.

Κατὰ μόνας. Vid. in *Καταμύνας*.

Μὲ μόνος, num solus. אֶן בְּרַךְ an tantummodo. Num. XII, 2.

Μονότης, unitas. יָחִיד unicus, Sym. Ps. XXI, 21. XXXIV, 20. *μονότητα*.

Μονότροπος, solitarius. יָחִיד unicus, Ps. LXVII, 7. ὁ Θεὸς κατοικεῖ μονότροπος ἐν οἴκῳ, *Deus habitare facit solitarios in domo.* *Suidas* *Μονότροπος*, & ut videtur, ex h. l. interpretatur τὰς ἰᾶ σκοτὸν ἔχοντας, καὶ τὴν ἀρίστην μόνην ἐπιβαλόμενος, καὶ μὴ οὐ μὴ ταῦτα, οὐ δὲ καὶ τὰ προαιρουμένους, εἰς, qui unum scopum sibi proponunt, & soli virtuti student, nec (ob ingenii levitatem) modo hoc, modo illud institutum amplectuntur. Sed rectius illos *Hochartus* Hier. P. I. L. II. c. 45 p. 191. de illis accipit, qui liberis carent, & *Plutarchum* & *Basilium* *μονότροπον* pro solitario saepe usurpare, observat. Sic & in Lex. Cyrilli MS. Brem. *Μονότροπος* exponitur *μονάζων*, qui est solitarius. Alias verò & apud *Suidam* *Μονότροπος* redditur *μόνος τρωθής*, *ἀγαθός*. (sic enim bene, notante *Kustero*, *Rigaltius* ad *Phadrum* legit pro *ἀγαθός*) *ἀγύγιμος*, solus educatus, caelebs, expertus uxoris.

Με-

Μονώτατος, plane solus, unicus. כֹּחַ 2 Reg. XIII, 32. ὅτι αὐτὸς ὁ Ἀμμὼν μονώτατος ἀπὶ πάντων, quod vel Ammon solus plane mortuus est. 3 Reg. VIII, 39. σὺ μονώτατος εἶδες τὴν καρδίαν πάντων, tu solus plane nosti cor omnium. Vid. & 3 Reg. XVIII, 27. XXII, 31. 4 Reg. X, 25. & conf. 1 Macc. X, 70. Voce etiam utitur Aristophanus Plut. v. 182. & Equ. v. 351. Hesychius: Μονώτατος, μόνος ὡς, ὑπάρχων. Μονώτατος, qui solus est, qui solus existit. Conf. Fesseli Adv. Sacr. L. IV. c. 2. p. 306.

Vid. alibi Σὺ μονώτατος.

Μόριον, particula, pars. מוריו plur. deliciae, Aqu. Job. XXXVIII, 31. μόρια. Hesychius: Μόριον, μέρος. Μόριον, pars. Idem: Μορίων, μερισμῶν. Μορίων, divisionum.

Μόρον, morum, fructus arboris quæ dicitur μορίς, morus. 1 Macc. VI, 34.

Μόρος, mors. 2 Macc. IX, 28. XIII, 7. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μόρος, θάνατος, τέλος. Μόρος, mortem, finem.

Μορφή, forma, species, figura, imago, similitudo. מוֹרֶפֶה Chald. splendor, Dan. V, 6. τότε τῷ βασιλείῳ ἡ μορφή ἰκμαίθη, tunc regis forma mutabatur. Vid. & Dan. IV, 33. V, 9. 10. VII, 28. מוֹרֶפֶה structura, Es. XLIV, 13. ἐποίησεν αὐτὸν ὡς μορφήν ἀνδρός, facit illud ad formam vel similitudinem viri. מוֹרֶפֶה similitudo, Job. IV, 16. אֵין הָיָה מוֹרֶפֶה קֹדָם עֵינַי בְּלִמְוִי מוֹי, non erat figura vel imago ante oculos meos. Incert. Dan. IV, 12. Sap. XVIII, 1. ὡς φωνὴ μὴ ἀκούοντες, μορφήν δὲ οὐκ ὁρῶντες, tanquam vocem quidem audientes, figuram autem non videntes. Hesychius: Μορφή, ἰδέα, εἶδος. Μορφή, forma, species. Conf. Suiceri Thef. T. II. p. 376.

Μορφίω, formo. מוֹרֶפֶה delineo, Es. XLIV, 13. מוֹרֶפֶה mutuo, Sym. Ps. XXXIII, 1. ὅτι μορμύφωκε τὸν τρέπον, cum immutasset formam moris sui.

Μορφωμα, forma, imago. מוֹרֶפֶה dil. Aqu. Gen. XXXI, 30. מוֹרֶפֶה plur. Aqu. Gen. XXXI, 19. μορφομάτω. Hesychius: Μορφωμα, μορφή. Μορφωμα, forma.

Μορδαῖ, corrupte ex Hebr. מוֹרְדַּאי partic. a מוֹרְדַּי 4 Reg. XXIII, 13 pro quo al. מוֹרְדַּי. In Gloss. autem in L. 4. Reg. pro τῷ μορδαῖ majori corruptione legitur τῷ מוֹרְדַּי vel juxta Cod. Barocc. τῷ מוֹרְדַּי, & exponitur τῷ διαφθίμενος.

Μορφισαίμ, ipsa vox Hebr. מוֹרְדַּאי judicia, Theod. Jud. V, 10.

Μοσχάριον, vitulus. מוֹשְׁכָּרִי bos. 2 Reg. XVII, 29. מוֹשְׁכָּרִי אֲלִיּוּס

filii bovis, Gen. XVIII, 7. 8. הַנֶּנֶךְ Lev. IX, 2. Bf. XI, 8. הַנֶּנֶךְ juvencus, Exod. XXIV, 5. XXIIX, 2.

Μόσχος, furculus, propago. Sap. IV, 3. ἐκ ῥίζαν μοσχωμάτων ἢ δένου ρίζαν εἰς βάθος. Ad quem locum respiciens Augustinus Doctr. Christ. L. II. c. 12. Quoniam μόσχος, inquit, moschos Græce vitulus dicitur, μοσχώματα quidam non intellexerunt esse plantationes, & vitulammina interpretati sunt. Qui error tam multos Codices præoccupavit, ut vix inveniantur aliter scriptum, & tamen sententia manifestissima est, quia clarescit consequentibus verbis. Namque adulterinæ plantationes non dabunt radices altas, convenientius dicitur, quam vitulammina, quæ velut pedibus per terram gradiuntur, & non hærent radicibus. Hanc translationem etiam cætera contexta custodiunt. Vox occurrit etiam apud Philonem de Agric. p. 148. & de Plantat. p. 148. Suidas: Μοσχώματα. ἀπαλὰ φυτόν διδόναι καὶ λαχάνων. Μοσχώματα, arborum & oleum novella germina. Hesychius: Μοσχώματα, τὰ νεόφυτα. Μοσχώματα, furculi. Idem: Μόσχοι, οἱ ῥέου βλαστοί. Μόσχοι, νέα γερμῖνα. Idem: Μόσχοισι, τοῖς νεοφύτοις βλαστήμασιν, ἀπαλοῖς κλαδίσιν. Μόσχοισι, recentibus furculis, teneris ramulis. Conf. Theophrastum de Caul. Plant. L. III. c. 17.

Μόσχος, vitulus, taurus, bos, it. agnus. הַנֶּנֶךְ bos, Gen. XII, 16. XX, 14. הַנֶּנֶךְ בֶּן בְּנֵי filius bovis, Lev. I, 5. הַנֶּנֶךְ agnus, Ezech. XXXIX, 18. κριὸς καὶ μόσχος καὶ τράγος, arietes, & agnus & hircos. Sic & alias Græci agnum μοσχίον appellant. Pollux L. VII. segm. 184. ubi de ovium ætati-bus: τὸν μὲν ἀπὸ γούης, ἕτοιμος αὖ μοσχίον, modo natam quidem (ovem) vocabέτις μοσχίον. Conf. Bochartum Hier. P. I. L. II. c. 28. p. 276. הַנֶּנֶךְ masc. Exod. XXXII, 4. Deut. IX, 16. הַנֶּנֶךְ fœm. vitula, Os. X, 5. הַנֶּנֶךְ juvencus, Exod. XXIX, 10. Lev. IV, 3. Jud. VI, 25. λάβει τὸν μόσχον τὸν δεύτερον τὸν ἑταυτῷ, accipe taurum alterum septennem. הַנֶּנֶךְ bos, Exod. XXI, 33. XXII, 1. Deut. XIV, 4. Jos. VI, 21. הַנֶּנֶךְ idem, Chald. Efd. VI, 17. VII, 16. Hesychius: Μόσχος, ῥέος, λυγρὸς, (sc. λόγος) κλαδὸς, πῆρεθος, καὶ ὁ ἀπαλὸς βῆς, λόγος (l. λόγος) δὲ ἴσιν τὰ ἱμαρτάθη φυτόν. Μόσχος, recens λόγος, ramus, germen, & tener bos; λόγος vero sunt flexibiles furculi.

Μόσχος ἐκλεκτός, vitulus electus. הַנֶּנֶךְ robustus, Jer. XLVI, 15.

Μόσχος ῥέος, vitulus novus. הַנֶּנֶךְ bos juvenis, Ps. LXVIII, 36.

Μόσχος σινοιστός, vitulus saginatus. הַנֶּנֶךְ מִרְבֵּק vitulus saginarii, Jer. XLVI, 21. הַנֶּנֶךְ מִרְבֵּק juvenis secundus, Jud. VI,

VI, 28. **שור** **בן שור** juvenecus bos, Jud. VI, 25. Conf. Luc. XV, 23.

Μίτῳσις, linteolum quod vulneribus inferitur. **שור** **פח** ligor, *Aqu.* Ef. I, 6. **μίσωσις**. Linteola ejusmodi alias **μίσῳ** dicuntur. *Hefychius*: **Μίτῳ**, τὰ πλεῖστα τῶν καλῶν τῶν τραυματίων ἰάσῳ. **Μίτῳ**, panniculi, qui implent cavam vulnerum partem. *Hieronymus* ad *Ezech.* XXX, 21. *Proprie autem μίσῳ* vocantur, quæ inferuntur vulneribus, ut putridas carnes comedant, & extrahant purulentas.

Μοτίῳ, linamentum vulneri indo, per linteola sano. **שור** **פח** obliquo, *Of.* VI, 1. **πατάξῃ καὶ μοτάσῃ ἑρῶς**, percutiet, & per linteola sanabis nos. *Aqu.* Job. V, 18. **μοτάσῃ**. *Hefychius*: **Μοτάσῃ**, (l. cum Soplingio **Μοτάσῃ**) ἰάσῃται δ' ἰδοῦν. **Μοτάσῃ**, sanabis per linteola. Ita etiam *Lex.* *Cyrilli* MS. *Brem.* & *Suidas*, nisi quod apud hunc pariter vitiose legatur **Μοτάσῃ**. Pariter mendose *Gloss.* in *Proph.* **Μοτάσῃ**, ἰάσῃται ἰδοῦν, & *Lex.* *Cyrilli* MS. *Brem.* **Μοτάσῃ**, (pro **Μοτάσῃ**) ἰάσῃται. *Sym.* *Ezech.* XXX, 21. **ἐν ἱεροσολοιμοῖς**. Conf. *Suiceri* *Thef.* T. II. p. 378.

Μουσικὴ sc. τέχνη, Musica ars. *Sir.* XXII, 6.

Μουσικὸς, musicus. **קמח** *Chald.* *Dan.* III, 5. 7. 10. 15. **παντὸς γένους μουσικῶν ἐργάται**, omnis generis musicorum instrumentorum. **קמח** plur. ex **קמח** cantica, *Gen.* XXXI, 27. **μὲτὰ μουσικῶν τυμπάνων**, cum musicis tympanis. *Vid.* & *Ezech.* XXVI, 13. 3 *Efd.* IV, 63. **μὲτὰ μουσικῶν**, (sc. ὁργάνων) καὶ χαρῆς, cum musicis instrumentis. & gaudio. *Vid.* & 3 *Efd.* V, 81. *Sir.* XXXII, 4. 6. 7. XL, 22. 1 *Macc.* IX, 39. 41. *Hefychius* & *Lex.* *Cyrilli* MS. *Brem.* **Μουσικὰ**, τὰ πρὸς τὰ δ' αὐλῶν, καὶ κινύρας, (*Hefych.* κινύρας) καὶ τὰ ὅμοια. **Μουσικὰ**, quæ delectationem afferunt per tibias & citharas, & similia instrumenta.

Μοχθῶν, laboro, it. laborem facio, fatigo. **הפח** *hiph.* **א** **הפח** fatigo, *Aqu.* Ef. VII, 13. **ὅτι μοχθῶντες** (*Al.* **μοχθῶντες**) καὶ γὰρ τὸν Θεόν μᾶ, quod etiam laborem facitis Deo meo. *γ* Ef. LXII, 8. **הפח** *Ecclef.* I, 3. V, 15. VIII, 17. **הפח** verbal. laborans, *Ecclef.* II, 18. III, 9. IV, 8. **הפח** labor, *Thren.* III, 5. *Sym.* *Job.* IV, 2.

Μοχθηρόμας, arumnosus sum. **נכר** *niph.* vehementer sum, *Aqu.* *Job.* VI, 25. **τί μοχθηρόμας λόγῳ ἰουδαῖς** *Drufius* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 78. vertit: quam improbi fuerunt sermones reſſi.

Μοχθηρὸς, arumnosus, malus, molestias afferens. *Sir.* XXVI, 6. **ὑπὲρ θάνατον πάντα μοχθηρὰ**, super mortem omnia molestia.

molestia. Sir. XXVII, 15. ἀκού μοχθῆρά, *auditus molestus*. *Hefychius*: Μοχθῆρες, πίπτοντες, ποιητές. Μοχθῆρες, *molestias affertens, malus*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μοχθῆρα, καὶ τὰ ἐπίπτοντα καὶ τὰ ποιητά καὶ τὰ φαύλα. Μοχθῆρα, ἔ molestia, ἔ mala, ἔ prava.

Μόχθος, labor, it. ærumna, *molestia* ἢ iniquitas, Num. XXIII, 21. ἐπὶ violentia, Jer. LI, 35. מַחַדֵּעַ Ef. LV, 2. Jer. III, 24. לֹחַץ Deut. XXVI, 7. Ecclef. I, 3. II, 10. מַחֲצֵה Theod. Gen. III, 17. מַחֲצֵה opus, Ef. LXI, 8. מַחֲצֵה asperitas, Lev. XXV, 43. 46. מַחֲצֵה Exod. XVIII, 8. מַחֲצֵה indignatio, Al. Ecclef. II, 23. מוֹחֲצֵה Sap. XVII, 17. מוֹחֲצֵה παρ' ἐρημίας ἐργάτης μόχθων, operarius laborum in deserto. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μόχθων, καμώτων. Μόχθων, laborum. *Hefychius*: Μόχθος, πό-ος, κακοπάθεια. Μόχθος, labor, malorum perpeffio.

Μοχθίον. Vide *Μοχθίον*.

Μοχλὶς, vestis, repagulum. מַחֲצֵה Exod. XXXVII, 32. XXXVIII, 5. מַחֲצֵה 2 Par. VIII, 5. מַחֲצֵה, πόλαι, καὶ μοχλὶς, muri, portæ, ἔ repagula. Vid. & Jer. XLIX, 30. LI, 30. Ezech. XXXVIII, 11. *Hefychius*: Μοχλὶς, κλιῖ-θρα. Μοχλὶς, repagula. מַחֲצֵה Sym. ἢ LXXIII, 6. מַחֲצֵה vinculum, Sym. Jer. XXIX, 21. מוֹחֲצֵה.

Μυγάλη, mus araneus. מַחֲצֵה Lev. XI, 20. Μυγάλην δι- ci volunt, quia ἐν μύρῳ καὶ γαλῆς, ex mure ἔ mustela nasci- tur. Quod absurdissimum judicat *Bochartus* Hier. P. I. L. 4. c. 1. p. 1064. cum & mustela sit mure multo major, & illi tam infensa, quam felis. Melius ergo *Actium* scribere asserit: *Mus araneus colore quidem mustelæ similis est, magnitudine autem muri, unde ἔ mygales obtinuit nomen*. Addit tamen, quod mus araneus muris habeat speciem potius, quam magnitudinem, cum mure omnino minor sit.

Μυελὶς, medulla. מַחֲצֵה adeps, Gen. XI.V, 18. מַחֲצֵה Job. XXI, 24. *Hefychius*: Μυελὶς, τροφή. ἰδίωμα τὸ ἐντὸς τῶν ὀστέων. Μυελὶς, alimentum, edule quod intra ossa est.

Μυελών, medulla impleo. Hinc part. pass. μυμυλωμένος, medulla plenus, pinguis, ὄνομα plur. pinguis, Ps. LXV, 14. ὀλοκαυτώματα μυμυλωμένα, holocausta medulla plena. *Theodoretus* & *Suidas* legunt μυμυλωμένα. Verba *Suidæ*, a. Cl. Kuster ex *Theodoro* emendata, de hac voce ita sese habent: Μυμυλωμένα κέκληται τὰ ἐντρυφῶ καὶ πλουτῶ. ὅτι γὰρ καὶ ὁ ἰόμοις προσφίρειν ἐκίλευσι ἀρωμά τι καὶ ἄρτια ἰταρῶται. ἢ καὶ ὁ Προφῆτης Μαλαχίας τοῖς τοιαῦτα μὲν ἔχουσι, ἀνάπρησιν προσφίρουν. Μυμυλωμένα vocavit bene nutrita ἔ pinguis.

guia. Ita enim & lex offerre jussit vitii expertia & perfecta. Imprecatur vero & Propheta Malachias illis, qui talia quidem habent, mutila vero offerunt. Apud Hesychium legitur Μιμουλαμμία sine explicatione, pro quo Sopringius legend. censet Μιμουλαμμία. At si ex literarum serie judicandum, reponendum potius Μιμουλαμμία, ut scribitur etiam apud Hesychium in v. Δύων. Rectius tamen legitur Μιμουλαμμία.

Μυία, doceo sacra, initio. מוצי niph. a מוצ copulo me; Aqu. Num. XXV, 5. μυηθένται.

Μυζία, fugo. מצי Aqu. Sym. Theod. Job. XX, 16. μυζισται. Suidas: Μυζισται καὶ μύζισται. θηλάζω. λήχην. Μυζισται & μύζισται. fugit. lingit.

Μυζίτης, genus insecti, sic dicti, quod fruges corrodat & fugat. מוצית species locustæ, Sym. Ps. LXXVII, 46.

Μυθολόγος, fabularum narrator. Bar. III, 14.

Μῦθος, fabula, verbum. Sir. XX, 19. μῦθος ἀκαρπής, verbum intempestivum.

Μύια, musca. מוצי 4 Reg. I, 2. 3. Eccles. X, 1. Eccl. VII, 18.

Μυκάμαι, mugio. מצי Sym. Job. VI, 5. μυκίσται, mugiet. Incert. 1 Reg. VI, 12. μυκάμαι, mugientes.

Μυκτῆρ, naris, nasus. מצי Num. XI, 20. Cant. VII, 4. מוצי dual. Job. XLI, 12.

Μυκτριζω, nares attraho, naso adunco suspendo, subsannuo, derideo. מצי nasus, Ezech. VIII, 17. מצי verb. contemno, Prov. XI, 12. מצי nom. contemptus, Prov. XII, 8. τωδεκαρδίας δὲ μυκτριζέται, tardus vero ad ratiocinationem subsannatur. מצי contemno, Prov. XV, 21. XXIII, 9. מצי hiph. 2 Par. XXXVI, 16. מצי pih. 3 Reg. XVIII, 27. מצי Job. XXII, 19. Jer. XX, 7. מצי hiph. Al. 2 Par. XXX, 10. μυκτριζόντες. מצי sperno, Prov. I, 30. XV, 5. מצי part. niph. plur. perversi, Theod. Prov. II, 15. μυκτριζοντες. מצי tango, lædo. Sym. Ps. LXXII, 14. μυκτριζόμενος Hesychius: Μυκτριζω. χλευάζω, καταγίλας, ἀπὸ τοῦ μύζω τοῖς μυκτῆρσι. Νυκτριζω, subsannat, deridet, a μύζω τοῖς μυκτῆρσι, sonum edere naribus. Conf. Cl. Elphnerum ad Gal. VI, 7. p. 199.

Μυκτρισμαίς, subsannatio. מצי contemptus, Neh. IV, 4. מצי Job. XXXIV, 7. Ezech. XXIII, 32. מצי placenta, Ps. XXXIV, 19.

Μύλαι, plur. dentes molares. מצי plur. Ps. LVII, PA 18 II. A a a σ. 181

6. τὰς μύλας τῶν λίθων συνέθλασεν, *dentes molares leonum confregit*. Suidas: Μύλας λίθων, ὁδόνται λίθων. Μύλας λίθων, *dentes leonum*. πληθυντ. per metathesin literarum ex priori, Job. XXIX, 17. Prov. XXX, 14. Joël I, 6. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μύλας, τὰ ἴσα ὁδόνται. Μύλας, *interiores dentes*. Suidas: Μύλαι, αἱ ἴσαι ὁδόνται, οἷς λαβόντων ἰσάθασιν οἱ ἄνθρωποι τὸν τροφόν. Μύλαι, *interiores dentes*; quibus comminuere solent homines cibos.

Μόλα, mola. מכתם mortarium, Sym. Jud. XV, 19.

Μύλος, mola, molendinum, it. synecdochice tam meta, sive inferior mola lapis, quam catillus, sive superior mola lapis, it. Μῦλοι in plur. dentes molares. מלה dual. propter duas mola partes, superiorem catillum, & inferiorem metam dictam, Exod. XI, 5. ἵνα τῷ πρωτοτόκῳ τῆς θύρας αὐτῆς τὰς παρὰ τὸν μύλον, usque ad primogenitum ancillae ad molam agentem. Ef. XLVII, 2. λάβει μύλον, ἄλλοις ἄλλοις, *sume molam*, mola farinam. Conf. Cl. Goetzius de Pistrin. Vet. p. 19. seqq. Al. Num. XI, 8. μύλον. Al. Jer. XXV, 10. φωνὴ μύλου. Deut. XXIV, 6. ὡς ἐνταχυρῶντος μύλου, ὡς ἐπιμύλου, non accipies in pignus neque inferiorem, neque superiorem mola lapidem. Sic & μύλου, quæ alias Græcis molam denotat, etiam inferiorem mola lapidem significat. Hesychius de hac voce: Οὗτω λέγεται καὶ ὁ κάτω τῆς μύλης λίθος, τὸ δὲ ἄνω ὄνος. Ita dicitur etiam infer or mola lapis, superior autem ὄνος. Lex. Cyrilli MS. Brem. & Bar. Μύλη, τὸ κάτω τῷ μύλῳ. τὸ δὲ ἄνω ὄνος λέγεται. Eadem fere habet Suidas. מלה catillus. Jud. IX, 53. 2 Reg. XI, 21. κλάσμα μύλου, *fragmentum catilli*. Conf. Ἐπιμύλιον. מונה plur. Reliqui Jud. IX, 53: μύλοι, *dentes molares*.

Μύλων, moletrina, pistrinum. מרחב præfectura, Jer. LII, 9. ἵδουκεν αὐτὸν εἰς οἰκίαν μύλωνος. *misit illum in domum pistrini*. Eodem sensu vox occurrit Matth. XXIV, 4. & apud profanos Auctores. Vid. Cl. Goetzius de Pistrin. Vet. p. 45.

Μυζοτήρ, naris, it. tubus, fistula. מיתני plur. tubi, fistulae, Zach. IV, 12.

Μυρψικὸς, unguentarius, unguento conditus. מרחק plur. conditurae, Cant V, 14. מרחק unguentum, Exod. XXX, 25. μύρον μυρψικόν, *unguentum unguentarium*. מרחק unguentarius, Exod. XXX, 35. מרחק unguentum, Exod. XXX, 35. מרחק conditura, Cant. VIII, 2. ποτιῶ σε αἶνον τῷ μυρψικῷ, *potabo te vino unguento condito*. Græcis vinum illud alias μυρρίνης αἶνος dicebatur, de quo Pollux Lib. VI. cap. 2. segm. 17. Ἦν δὲ τις καὶ μυρρίνης αἶνος, μύρον κα-

εργασίαι. οἱ δὲ τὸν γλυκὺν ὕπαι ὀνομαζομένην. *Erat* ὃ vinum quoddam unguentarium, unguento mixtum. Nonnulli vero dulce vinum sic nominatum volunt. Et *Hesychius*: Μυρρίνη, ὅτι μοι οἶνος μυρρίνην καλεῖται, οἱ δὲ πότοι ἱεροστανταίον, οἱ δὲ πότοι φασίν, ἢ πιχναίτο μύρον. Μυρρίνη ita quidem alii vocant vinum unguento mixtum, alii potum fabitium, alii vero potionem, cui affusum est unguentum. De eodem vino *Aelianus Var. Lib. XII. c. 31*. Τι δὲ, ἢ καὶ τοῖς Ἑλλήσι τετραφῶς ἀπὸδοξας. Μύρον γὰρ οἶνος μινύοντες ὕπαι ἔπινον, καὶ ὕπαι γὰρ τὸν τοιαύτην κρασίον καὶ ἐκαλεῖτο ὁ οἶνος Μυρρίνη. (*Hadr. Junius, Schefferus & Perizonius* legend. censent μυρρίνην) ἡλικίαν δὲ αὐτῇ Φιλίππιδος ὁ τῆς Καραμῆδας ποιητής. Quid vero, nonne hæc sunt luxus Græcorum demonstratio? Vinum enim unguento miscabant, atque ita bibebant, & maxime amabant hanc mixtionem: vocabatur autem vinum illud myrrhinites. Meminit vero ejus *Philippides Comicus Poëta*. Conf. ad h. l. *Eruditionis Perizonii* notas, & Auctores in iisdem laudatos. Adde *Ewaldi Emblem. Sacr. L. II. p. 27. seq.*

Μυρψατήριον, vas unguentarium. מרפק Aqu. Job. XLI, 22.

Μυρψιον, pigmentum, unguentum. מרפ Sym. Ec. LVII, 9. μυρψια.

Μυρψος, upguenti coctor, unguentarius. מרפק unguentum, 2 Par. XVI, 15. רכל aromatarius, Cant. III, 6. מרפ Exod. XXX, 25. 1 Par. IX, 30. מרפק idem. unguentaria, 1 Reg. VIII, 13. *Hesychius*: Μυρψος ὁ τὰ μύρα καὶ τὰ θυμιάματα σκευάζων. Μυρψος, qui unguenta & suffitus præparat.

Μυριάς, myrias, numerus decem millium. רבנא & רבנא Efd. II, 64. 69. רבנא Gen. XXIV, 60. Lev. XXVI, 8.

Ἑξήκοντα μυριάδες, sexaginta myriades. שש מאות אלף sexcenta millia, Exod. XXXVIII, 26.

Μύριαι μυριάδες, decies mille myriades. רבנא רבנא Chald. Dan. VII, 10.

Μύριας, ας, α, decem millia, decies mille. שש מאות אלפים Esth. III, 9. רבנא 1 Par. XXIX, 7. רבנא Jud. XX, 10.

Μύριας πεντακισχίλιας, decem millia & quinque millia. אלף ארבעה עשר septuaginta & quinque millia, Esth. IX, 16.

Μύρια τετρακισχίλια, decem millia & quatuor millia. ארבעה עשר אלף quatuordecim mille, Job. XLII, 12.

Vid. paulo ante μύριας Μυριάδες.

Μυριοπάσιος, decem millibus multiplex. מִרְיֹתֵי dual.
duz myriades, Ps. LXVII, 18.

Μυριοπάσιος, decem millibus multipliciter, seu multis
vel infinitis modis. Sir. XXIII, 26.

Μυριάτης, decem millium multitudo, vel magnus, infini-
tus numerus. Sap. XII. 22. ἐχθρὰς ἡμῶν ἐν μυριάτῃ μαστι-
γοῖς, inimicos nostros multipliciter flagellas. Sic μυρία apud
Homerum sunt multa. Il. ε. v. 2. de ira Achillis:

— ἢ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγος ἔδεν.

— quæ multos Græcis dolores fecit.

Ubi Scholiastes: Μυρία ἀρίστως, ἀντι τῷ πολλῷ. Μυρία indefini-
te pro πολλῷ, multa. Unde & Hesychius: Μυρία, πολλά. Sic
& in Lex. Cyrilli MS. Brem. Μυριάτων exponitur πολυτέ-
μων, quod multi pretii est.

Μυρισμὸς, inunctio, unguentum. Judith. XVI, 6.

Μυρμηκία, verrucis laboro. מִלָּח verruca, Lev. XXII,
22. Hesychius: Μυρμηκίαν, ὁ ὅλος ἔχει ἐν ταῖς πηξιαῖς, ἅλλας
ἔχει τὰ ἐξαιδήματα καὶ τὰ εἰδήματα τὰ περὶ τὸ σῶμα γινόμε-
να. Μυρμηκίαν, colloso tubercula habens in calcibus; alia vero
sunt pustulae, & tumores circa corpus enati. Conferri de h.
v. meretur Bonferrius in Lev. l. c. p. 688.

Μυρμηκαλίον, leo formicarius. מִלֵּו leo vetus, Job. IV,
11. Conf. Drusium ad h. l. & Bochartum Hier. P. II. p. 813.

Μύρμηξ, formica. מִלָּח Prov. VI, 6. XXX, 25.

Μύρρινος, a μύρρη vel σμύρνα, myrrhinus. מִרְרָה myrrha,
Esth. II, 12. μύρρινον (juxta Rom. ed. σμυρνίνον) ἰλαίω, oleo
myrrhino.

Μυρβερχίς, unguento delibutus. 3 Macc. IV, 6.

Μύρον, unguentum. מִשְׁחָה lagena, Cant. II, 5. ubi ta-
men pro μύροις legendum ἀμύροις. Sic enim Cl. Græbius
Proleg. in LXX. Int. T. IV. c. 4. §. 4. Omnes quos vidi
Codices, MSS. pariter ac editi mendoſe prorsus habent, ἐν μύ-
ροις. Origenis vero exemplaria, ἐν ἀμύροις, sed neque sic recte.
Quippe ἐν ἀμύροις legendum esse, Hebræa vox מִשְׁחָה me edo-
cuit; quam uti 2 Reg. VI, 19. verterunt λάγανον, id est,
placentiam e similia oleoque recenti confectam, ita in loco paralle-
lo 1 Paral. XVI, 3. ἀμύρην reddiderunt οἱ ὅ (juxta exem-
plaria Ald. Rom. atque Alex.) ita dictum ab ἀμύρα, quam
Athenæus Lib. XIV. deipnosophist. Cap. 14. pag. 646: e Phi-
lota docet esse πολύτταρον πιπερμένον & Hesychius in Lexico:
ἀμύρα, σμυδάλης ἰφθα συνήματα. Aptissime igitur hic dici-
tur:

tur: ἐπιστάμι μοι ἐν αἰμασί: siquidem aptos καεδίαι διδράσκω ἐπι-
 πίζω, *Pf.* CIII. 15. אֶשְׂתִּיב אַרְוָה אֶשְׂתִּיב aroma odoratum, *Cant.* IV, 14.
 לוֹט stacte, *Ec.* XXV, 7. מִרְקָח part. pyh. unguentatus,
 2 *Par.* XVI, 15. מִרְקָח 1 *Par.* IX, 30. רֶקֶח *Exod.* XXX,
 25. שֶׁן oleum, pinguedo, *Prov.* XXVII, 9. *Cant.* I, 2.
 שֶׁן טוֹב oleum bonum, *Pf.* CXXXII, 2.

Ὅσμιον μύρον, odor unguenti. חִיל רִיחַ vox molarum,
 (hic legerunt רִיח odor) *Jer.* XXV, 10. *Conf.* ad h. l.
Cl. Grabii Diff. de Vit. LXX. *Int.* p. 47.

Μυρσινών, myrtetum, locus myrtis confitus. מֵרִס myr-
 tus, *Aqu. Sym. Zach.* I, 8.

Μύρτιον, myrtus. מֵרִס *Neh.* VIII. 17. *Ec.* XLI, 19.
 LV, 13. *Conf.* de hac arbore *Cl. Ewaldum Emblem. S.*
P. III. p. 168. seqq. & *Lampium Diff. Phil. Theol.* Vol.
 I. p. 562.

Μῦς, mus. עֶכְרִי *Lev.* XI, 29. 1 *Reg.* VI, 4.

Μυσάζω, scelus ago. בִּרְסִים בּוֹא venio ad sanguinem,
Aqu. 1 *Reg.* XXV, 26. μυσαρίζω.

Μυσάρης, impurus, abominandus, detestandus. חֲבֵל con-
 fusio, *Lev.* XVIII, 23.

Μυσέρεχης, abominandus, præfectus. 2 *Macc.* V, 24.

Μῦσος, detestandum facinus, scelus. מִסָּה *Aqu. Lev.*
 XVIII. 17. 2 *Macc.* VI, 19. *Hefychius:* Μῦσος, μίανσμα,
 βδελυγμός, ἀποστροφή. Μῦσος, inquinamentum, abominatio,
 aversio. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Μῦσος, βδελυγμός, μίανσμα
 ἄγιος. Μῦσος, abominatio, odio dignus.

Μυσάω, polluo. בִּרְסִים בּוֹא venio ad sanguinem, *Reliqui*
 1 *Reg.* XXV, 33. μυσάσαι.

Μύσαξ, mystax, barba in labio superiori. אֶשְׂתִּיב 2 *Reg.*
 XIX, 24. *Hefychius:* Μύσαξ, αἱ ἐν τῷ ἄνω χυλῷ τρίχες. Μύ-
 σαξ, qui in superioribus labiis sunt crines.

Μυστήριον, mystrium, res arcana. מִסְתָּרִים *Chald. Dan.*
 II, 18. 19. 27. 29. IV, 6. מִסְתָּרִים *Al. Ec.* XXIV, 17. מִסְתָּרִים
 arcanum consilium, *Al. Prov.* XX, 22. *Sym. Prov.* I, 13.
Theod. Pf. XXIV, 15. *Job.* XV, 8. *Vid. & Sap.* II, 22.
 VI, 23. XIV, 23. 2 *Macc.* XIII, 21.

Μύσος, sacris initiatus, mysteriorum conficius. *Sap.* XII,
 6. *Hefychius:* Μύσος, μυστήρια ἰδόντις Μύσος, mysteria scien-
 ter. Idem: Μύσος, τίλμωτος, σιωπηλὸς, τὰ μυστήρια μαθὼν,
 μεμνημένος. Μύσος, consummatus, taciturnus, mysteria edo-
 ctus, initiatus. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Μύσος, ὁ τῶν μυσ-
 τήριων
 A a a 3

ἐπίται ἀίσχυαίς. (MS. ῥίθυγαις.) Μόσις, *mysteriorum insiti-
tutor.*

Μοσιεύς, arcanus. κῶδ mirabilis, Sym. Ef. III, 3.

Μόσις, sacris initiata, mysteria docens. Sap. VIII, 4. *Hesychius*: Μοσις, (l. Μόσις) μεμνημένη. Μόσις, initiata. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μόσις, ὁ τῶν μυστηρίων κομιστής. Μό-
σις, *mysteriorum particeps.*

Μυχθίζω, naso suspenso derideo, subfanno. ἄρῃ Aqu. Ps. II, 4. μυχθίζου. *Hesychius*: Μυχθίζουσι, μυκτηρίζουσι, χλευάζουσι. Μυχθίζουσι, naso suspenso derident, irrident. *Suidas*: Μυχθίζου. χλευάζου. μυκτηρίζουσι. ἰσ' Ἐπιγράμματα.

— Καὶ σμὰ στερῶς.
Μυχθίζου τάχα πρὸ Σαρδόνου γελᾷς.

Μυχθίζου, irrides, naso suspenso derides. In *Epigrammate*: (Anthol. L. VII. p. 612. notante Kustero.) "Et fimis na-
ribus oreque hianti nos irridens, fortasse Sardonium risum
ridebis."

Μυχθισμός, derisio, subfannatio. ἄρῃ Aqu. Ps. CXXII, 4. & Of. VII, 16.

Μυχῆς, penetratio, intimus recessus. Sap. XVII, 4. 14. *Hesychius*: Μυχῆς, αἱ καταδύσεις, οἱ ἰδόντες καὶ ἀπόκρυφοί τίποι. λυμῆς, κοιλότης. ἴσχατα. καὶ τὰ πρὸς ἑσπέρην μέρη. Μυχῆς, latitudo, intima & abdita loca, portus, cavitates, extrema, & opera, vel interiores partes. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μυχῆς, ὁ ἰδόντος τόπος. Μυχῆς, interior locus. Gloss. in Octat. Μυχῶ, ἰδόντις ὁ κρ. Μυχῶ, interiori domo. Conf. ill. Spanhemium ad Julian. p. 68. & Eschenbachii not. ad Orphi Argon. 271. Apud Poetas vox passim de antris occurrit. Vide eund. Spanhemium Obs. in *Callimach.* p. 430.

Μύω, claudio, occludo, obturo. πρῆν hiph. α πρῶ obliuo, Sym. Ef. VI, 10. ἔμυσιν. *Hesychius*: Μύω, κρυμνῶ, claudio.

Μοῖθ, ipsa vox Hebr. מוֹת tempus, Al. Jer. XLVI, 17.

Μοῖνῶς, irrideo. מוֹצַח plur. seductiones, Jer. LI, 18. ἴσχα μεμνημένη, opera risu digna. Sir. XXXIV, 20. προσφορά μεμνημένη, oblatio risu digna. Lex. Cyrilli MS. Brem. Μοῖνῶς, καταγελῶν. Μοῖνῶς, deridens. Conf. Bergleri not. ad *Aliciphr.* Ep. p. 136.

Μοῖνῶς, chlamys, pallium. מוֹצַח chlamydes, pallia, Al. Dan. III, 21. מוֹצַח.

Μοῖνῶς,

Μᾶκος, irrisor. Sir. XXXIII, 6. *Hesych.* Μᾶκος, μαρς, χλευαστής, σκώπτης. *Mākos*, stultus, irrisor, cavillator. *Glossarium Philoxeni*: Μᾶκος, fannia, subfannator.

Μαλακία, vibicem verberando efficio. *γυνδ Aqu. Cant.* V, 8. *ἰμωλοποιεσθαι*.

Μάλωψ, vibex. *πρωτη Ef. LIII, 5. Gen. IV, 21. Exod. XXI, 25. Pf. XXXVII, 5. Aqu. Theod. Prov. XX, 29. 100 vitium, Incert. Prov. IX, 7. Vid. & Sir. XXVIII, 18. Gloss in Octat.* Μάλωψ, ὁ ἐκ πληγῆς (l. ἐκ πληγῆς) αἱματωδὲς τόπος. *Hesychius*: Μάλωψ, ὁ ἐκ τῆς πληγῆς αἱματωδὲς τόπος ἱαίρων ἀλγος, θλασθίς τοῦ σώματος ἐκ τῆς αἰνότητος τοῦ πληκτοῦς. Μάλωψ, vulnus, & ex plaga sanguinolentus locus, cruentus dolor, confuso corpore, ex nota verberantis enatus. Idem post v. Μοῖσιν. Μάλωψ, τραῦμα, καὶ ὁ ἐκ πληγῆς αἱματωδὲς τόπος, ὃ καὶ τὰ ἐκχυμένα τῶν πληγῶν ὕδατα. Μάλωψ, vulnus. & ex plaga sanguinolentum vestigium, vel etiam quia ex vulneribus egrediuntur lymphæ. *Lex. Cyrilli MS.* Μάλωψ, τραῦμα συκλωθὲν. κυρίως δὲ ὁ ἐκ βίβης λάρυγι γινώσκῃ πληγῇ Μάλωψ, vulnus cicatricem contrahens. *Proprie vero quæ loris bubulis fit plaga.* Conf. *Raphelii Annot. ex Arrian. ad x Petr. II, 24. p. 702.*

Μαμῶμαι, vitupero, reprehendo. 100 vitium, *Prov. IX, 7. μαμῶσεται ἑαυτὸν, reprehendet semetipsum. Hesychius*: Μαμῶσεται, ψεῖν, μαμῶσται. *Μαμῶσεται, reprehendet, incusabit.* Vid. & *Sap. X, 14.*

Μάμημα, vituperium. *Sir. XXXIV, 20.*

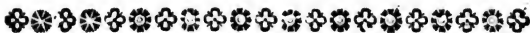
Μαμῶταις, vituperio dignus. 100 vitium, *Deut. XXXII, 5: ἡμάρτεσαν ἅ ἐαυτῷ τέκος μαμῶται, peccaverunt, qui non amplius liberi ipsius, reprehensione digni.* *Gloss MS. in Deut. XXXII*: Μάμηται, ψεκτά, μαμῶται. *Μαμῶται, reprehensione digna, incusanda.* *Hesychius & Lex. Cyrilli MS. Brem.* Μαμῶται, ψεκτά, κατηγισμένα. *Μαμῶται, reprehensione digna, damnata.*

Μᾶμος, vitium, labe, macula. 100 Lev. XXI, 16: 2 Reg. XIV, 25. *Cant. IV, 7. Dan. I, 4. Lex. Cyrilli MS. Brem.* Μᾶμος, μέμψις. σῖτος. *Μᾶμος, reprehensio, noxa.* *Hesychius*: Μᾶμος. ψόγος. *Μᾶμος, reprehensio.*

Μαρίτω, stultum reddo. *נכר niph obbrutesco; Ef. XIX, 11. Jer. X, 13. LI, 17. נכל pih & niph. 2 Reg. XXIV, 10. Ef. XLIV, 25. שכני mens, Sym. Job. XXXVIII, 36. μαρῶμαρῶτω.*

Μωρία, stultitia. *חמלה Sym. Job. XXIV, 13. Vid. & Sir. XX, 31. XLI, 18. Mo-*

Μαργς, stultus. מויל Ef. XIX, 17. מויל hiph. a מויל desolo, it. stupefacio, Job. XVI, 7. כסיל Pf. XCIII, 8. נכל Deut. XXXII, 6. Ef. XXXII, 5. נכלה stultitia, Ef. XXXII, 6. ככל Jer. V, 21.

N.

Nαβιν, cubicula, thalami. תאבנ plur. scem. Ezech. XL, 13. κατὰ πρόσωπον τῶν τὰβιν, ante thalamos. De hac voce Doctiss. Jo. Frid. Breithaupt in Epistola ad Kesslerum ita: Ego in eam devenio sententiam, ut existimem, hac voce respecti ad Hebr. תבין seu תבין (prout Rabbini pro תבין plurali frequenter usurpare solent) significans: habitacula, mansiones, &c. a radice תבין habitaculum, mansio. Numerus pluralis genere masculino reperitur Jerem. c. 49. v. 20. ubi exemplaria quaedam habent: תבין. Targum quoque Jonathannis ibidem numero plurali transulit תבין i. e. habitacula eorum. Equis enim doctus primo quasi intuitu non videt, dictionem illam תבין non esse Græcam? Videtur itaque, quod LXX. Hebræam vocem תבין, cujus significatio obscurior est, per aliam vocem Hebræicam, quæ plantiorem & magis perspicuam habet significationem, exprimere voluerint. Sicuti enim vox תבין Latine exponitur: cubiculum, mansiuncula, domuncula, (vid. Munster. & Vatabl. ad Ezech. dist. c. 40. v. 7.) ita eandem significationem habet תבין i. e. habitaculum, mansio, conclave, &c. LXX. vertunt κατάλυμα, κατάλυσις, διαπαντις. Vid. Append. Crit. Sac. Ed. Leigh p. 149. Dicere etiam quis posset, quod Ezech. l. c. in Codice quodam Hebr. pro תאבנ scriptum fuerit תבין ut v. 7. & sicuti תבין eod. v. 13. cap. 40. Ezech. redditur תבין, ita & תבין LXX. primo expresserint per תבין, atque inde postea תבין corrupte enatum sit. Similiter ex Ναβιν i Reg. XIX, 23. in quodam Codice corrupte enatum est Ναβιν, & apud Hesychium Ναβιν.

Νάβλα, instrumentum Musicum. נבל i Reg. X, 5. 3 Reg. X, 12. i Par. XV, 16. XVI, 5. Vid. & i Macc. XIII, 51. Legitur item נבל, sed, ut putat Cl. Montfauconus, mendo librariorum; Aqu. Sym Pf. LXXX, 3. Invert. Ef. V, 12. Aqu. Amos. V, 23. Hesychius: Νάβλα, εἶδος ὄργάνου Μουσικῆ. ἢ ψαλτήριον. ἢ κιθάρα. Νάβλα, species instrumenti Musici, vel psalterium, vel cithara. Josephus Ant. I. VII:

VII. c. 10. ita describit : Ἡ δὲ νάβλα δώδεκα φθόγγους ἔχουσα τοῖς δακτύλοις κρούεται. *Nabla autem, duodecim sonos habens, digitis pulsatur.* Conf. *Bocharti Chan. L. II, c. 7. & Suerii Thef. T. II. p. 1570.*

Ναγίβ, ipsa vox Hebr. נגב meridies, *Jer. XXXII, 44. XXXIII, 13.*

Ναζαράϊος, *Nazaræus, separatus.* נזיר *Al. Thren. IV, 7. ναζαραίοι. Ναζαράϊος etiam Codices quidam habent 1 Macc. III, 49.*

Ναζίρ, ipsa vox Hebr. נזיר separatio, *Theod. Lev. XXI, 12.*

Ναζαράϊος, *Nazaræus, separatus.* נזיר *Jud. XIII, 5. 7. XVI, 18. Thren. IV, 4. Suidas: Ναζαράϊος. ὁ Θεῷ τιμαρι-σμένος, καὶ ἀφιωρωμένος. Ναζαράϊος. Deo donatus & consecra-tus. Rectius scribitur Ναζαράϊος.*

Ναζίρ, idem. נזיר *Al. Jud. XIII, 5.*

Ναζαράϊος, idem. נזיר *Al. Jud. XVI, 18. Thren. IV, 7. Vid. & 1 Macc. III, 49. Incert. Lev. XXV, 5. 11. ναζα-ραία. Hesychius: Ναζαρίος, (1. Ναζαράϊος) ὁ Θεῷ τιμαρισμένος καὶ ἀφιωρωμένος, βασιλεὺς, ἱερεὺς. Ναζαράϊος, Deo donatus & consecratus, baptista, sacerdos. Etymol. MS. Ναζαράϊος, ὁ πα-θαρὸς καὶ ἄγιος. Ναζαράϊος, purus & sanctus. Idem: Ναζα-ραῖος, ἡγιασμένος. παθαρὸς. μοναχὸς (MS. μόσχος) ἀθυξ. (vox procul dubio corrupta, sed jam non succurrit, quod reponam.) ἔγιος. ἔξ ὃ καὶ ναζαράϊον σχῆμα τὸ ἀγγλικόν. Να-ζαράϊος. sanctificatus, purus monachus. sanctus. unde etiam να-ζαράϊον σχῆμα, forma angelica. *Lex. Origen. p. 227. Ναζα-ραῖος. (1. Ναζαράϊος.) ἄγιος, ὃ παθαρῶτατος, ὃ ἐκ κοιλίας με-τερος ἀφωρισμένος Θεῷ. (Sic enim bene legend. censet pro Θεῷ Cl. Alberti not. in Gloss. Græc. in N. T. p. 18.) Να-ζαράϊος. sanctus, vel purissimus, vel ex utero matris consecra-tus Deo. Lex. Cyrilli MS. Ναζαράϊος, μόναχος. ἡγιασμέ-νος. ἀφωρισμένος τῷ Θεῷ. Ναζαράϊος. monachus, sanctificatus. separatus & consecratus Deo. Lex. Cyrilli Brem. Ναζαράϊος, ὁ Θεῷ ἀφιωρωμένος. Conf. Schol. ad Thren. IV, 7. & Dry-ſium ad Amos. II, 11.**

Ναὶ δὲ, nā, profecto. נא Job. XIX, 4.

Vid. alibi καὶ 'ιδύ.

Ναῖον, pro καὶ ὅν, nā sic est. נא imo, *Gen. XLII, 21.*

Ναῖω, habito. Vid. alibi ὁ τὰ Ἰψαλὰ ναῖω.

Νάμα, latex, fluentum. נעם succus, *Cant. VIII, 2. ἀπὸ ἰάματος τῷ ροῦν μου, fluentis malogranatorum meorum. He- PAR 11 B b b fysi-ſius:*

yschius: Νάματα, ὕδατα, χυμώματα, ρεύματα, πηγὴ. Νάματα, aqua, quae effusa fluent. fluentium, fons.

Νάος, nanus, homuncio. ננא suffusio, *Incert.* Lev. XXI, 20. *Montfauconius* suspicatur aliam Hebraicam vocem respicere, cum convenire non posse cum hac videatur.

Ναός, templum. ὁλκ porticus, 2 Par. XV, 8. XXIX, 7. 17. דרד adytum, Ps. XXVII, 2. נחל Reg. I, 9. III, 3. נחל Chald. Esd. IV, 14. נרן habitaculum, 1 Reg. II, 34. ubi tamen pro κραταίωμα נרן, vel ut *Theodoretus* legit, τὸ κραταίωμα נרן, *Drusius* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 233. scribendum suspicatur τὸ κραταίωμα נרן, *Græblius* autem rectius, ni fallor, reponit κραταίωμα נרן. נרן populus, 2 Par. XXIV, 23. Hab. III, 15. ubi tamen pro נרן & נרן, *Al.* rectius נרן, & נרן. נרן palatium, *Al.* Jer. XXX, 15. *Hesychius*: Ναός, οἶκος ὅπου Θεὸς προσκυνῆται. Ναός, domus, ubi Deus adoratur.

Νάπη, locus montosus, clivosus, & in quo valles sunt, it. saltus, locus arboribus confitus. נרן collis, Es. XL, 12. τίς ἔσται τὸ ὄρε σαθρόν, καὶ τὰς ῥάκας ζυγόν; quis libravit montes trutina, & clivos statera? נרן & נרן vallis, Num. XXI, 20. Deut. III, 29. Jos. XVIII, 16. Ezech. VI, 3. XXXVI, 6. נרן fluvis, Num. XXIV, 6. נרן ἐκκλῆσαι, saltus obumbrantes. Conf. ill. *Spanhemii* Observ. in *Callimach.* p. 104. *Phavorinus* forte ex *Etyim. M.* נאפא, δρυμοί, φαραγγίαι, κοιλάδες. נרן clivus, Jer. XIV, 6. נרן ἔσται ἐπὶ ῥάκας, onagri stant ad colles. *Lex. Cyrilli MS.* Brem. נאפא, βρύς, καὶ τὰ ὑποβαράγματα, ἔτοι πλάγια τῶν ὀρέων. נאפא, colles, & fulcra, vel latera montium. Idem: נאפא, συμφύτοι τόποι ὑδατόδης, κοίτης τόπος, ὕλας. נאפא, loca arboribus confita, irrigua, cava loca, sylvas. *Hesychius*: נאפא, οἱ φαραγγαδὶς τόποι, καὶ ἐν τοῖς ὄρεσι τῶν πετρῶν κοίλοι, ἢ ὀρεινοὶ τόποι καὶ ἀναπικλαμένοι. נאפא, loca in quibus valles sunt, & in montibus petrarum cavitates, vel montiosa loca & aperta. Idem: נאפא, ὕλη, & κοίλη, καὶ ὀρεινὸς τόπος. נאפא, sylva, vel cavitatis, & montosus locus. Rursus Idem: נאפא, ὑλῶδης, σύμφυτοι τόποι καὶ κοίλος, καὶ ὑδατόδης, καὶ ὀρεινὸς τόπος. נאפא, sylvestris, arboribus confitus locus, & cavius, & irriguus, & montosus locus.

Νάρδος, nardus, nardinum. נרן Cant. I, 11. IV, 13. 14. Conf. de illo ill. *Spanhemii* Observ. in *Callimach.* p. 70. & *Hülleri Hierophyt.* Part. II. c. 15. p. 64. seq.

Ναρκαίω, torpeo, torpedine afficio, exsolvor, luxer. נרן (pro נרן) fortis, Job. XXXIII, 19. נרן luxor, Gen. XXXII, 25. נרן luxatus, Gen. XXXII, 32. *Hesychius*:

fyctius : *Ναρκωσής, ἐκλύτῃ, ἐκλυομένης. Ναρκαωσής, ἐκερνατῆς, exfoluta.*

Ναυτῆς, vel juxta al. Ναυτῆς, vel ναυτῆς, Hebr. נָוִי præfectus annonæ regiæ, 3 Reg. IV, 19.

Ναύλη, alias rectius ναβλη, nablum. נָבִל 2 Reg. VI, 5. Al. 1 Reg. X, 5. 3 Reg. X, 12. 1 Par. XV, 16. 20. 28.

Ναῦλον, naulum, merces pro vectura nautica. נָכַר merces, Jon. I, 3. Gloss. M. in Proph. Ναῦλον, μισθωμα ἐκ λυπλοῖν. Ναῦλον, merces pro ligno navis. Alias Græcis in genere masculino dicitur ὁ ναῦλος. Vide Scholiastam Aristophanis ad Ran. v. 272. & Suidam v. Ναῦλος.

Ναῦς, navis, it. anus, podex. נָא 3 Reg. IX, 26. X, 11. נָאָה 2 Par. IX, 21. Joh. IX, 26. Prov. XXXI, 14. נָאָה plur. 1 Reg. V, 6. ἐξίτισιν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, effervescere fecit illis in posterioribus. Glossa in Lib. 1. Reg. Fabricio editæ : Καὶ ἐξίτασιν αὐτοῖς (ita in Codice quodam 1 Reg. l. c. vel, quod rectius sese habet, ἐξίτασιν αὐτοῖς, scriptum fuisse, verisimile.) εἰς τὰς ναῦς, εἰς τὰς ἰδίας. Cruciativus illos εἰς τὰς ναῦς, h. e. in posterioribus. Similiter in Glossis in Lib. 1. Reg. Lex. Cyrilli MS. Barocc. additis : Καὶ ἐξίτασιν αὐτοῖς εἰς τὰς ναῦς, ταῖς αὐτῶν ἰδίαις.

Ναυτικός, nautalis, nauta. נָוִי navis, 3 Reg. IX, 27. נָוִיָּם plur. marini, Jon. I, 5.

Νάφθα, naphtha, bitumen. Cant. tr. puer. v. 17. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νάφθα, τὸ θύϊον ἢ πίσσα ὑδατῶδης. ἢ τὴν πύρρα (l. πυρῆα) τῆς ἱλαίας. Νάφθα, sulphur. Vel pix liquida. Vel os in oliva. Conf. Suidam in v. Ἀδριαθῆν, & quem in not. ad illum Cl. Kusterus laudat. Hebr. Valsium ad Marcellin. l. XXIII. nec non Hadr. Relandum, Diff. Misc. P. II. p. 203.

Νέχαλ, ipsa vox Hebr. נָחַל torrens, Al. Jer. XXXI, 40.

Νεανίας, adolescens, juvenis. נָעָם Ruth. III, 10. 2 Reg. VI, 1. נָעָם Sym. Ps. IX, 6. נָעָם Prov. VII, 7. Zach. II, 4. נָעָם Al. 1 Reg. XVII, 56. XX, 21.

Νεανίστης, juvenis. נָעָם puella, Agm. Ps. IX, 1. & Ps. XLV, 1. נָעָם.

Νεανίς, puella, virgo. נָעָם 3 Reg. I, 2. נָעָם part. cum aff. generans eam (hic legerunt נָעָם Dan. XI, 6. נָעָם Deut. XXII, 19. 20. נָעָם Ps. LXVII, 27. ὁ μισθὸς ναυτῶν τυμπανιστῶν, in medio puellarum tympanistiarum, Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεανίς τυμπανιστῶν, πορὶς ὑποψαλ- λουσαι

λασαι ἐν τυμπάνοις. Νεάνιδις τυμπανίστρια, *puella succincentes tympanis*. *Aqu. Sym. Theod. Ef. VII, 14. νᾱνις.*

Νεανίσκος, juvenis. it. miles. נַפְּשָׁא plur. homines, *Jof. II, 1. 23. VI, 22. כְּחַד Deut. XXXII, 25. Jud. XIV, 10. יָדִי Gen. IV, 22. Ef. X, 1. כְּנָי Ef. XIII, 18. τοξόματα νεανίσκων συντρέψονται, arcus juvenum h. e. militum confringentur. Ita alias tam apud Græcos quam apud Latinos milites νεανίσκοι, & juvenes dicuntur. Vide *Cel. Wolfium* ad *Marc. XIV, 51. p. 528. מלך 1 Reg. XVII, 56.**

Νεαρά, novæ fruges. נֶאֱרָא *Incert. Exod. XIII, 4.*

Νέβελ, ipsa vox Hebr. לָבַן uter, lagena. 1 *Reg. I, 24. 2 Reg. XVI, 1. Aqu. [Jer. XIII, 1. Hieronymus: Verbum Ebraicum Nebel Aquilæ prima editio lagunculam, secunda ipsum Nebel: Symmachus craterem: LXX. utrem: Theodotio vas interpretati sunt. כְּחִל femicorus, Of. III, 2. ubi tamen Doct. Drusius Miscell. Cent. I. c. 91. νεβελ ουκ pro glossemate habet, quod irreperit in locum λιβηκ κριθων. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νέβελ, κριθων. Νέβελ, vas fætile.*

Νεβρός, hinnulus, pullus cervi. נֶבֶר Cant. II, 9. 17. IV, 5. נֶבֶר Sym. 1 *Reg. X, 3. νεβροί 1 Theod. Job. XXXIX, 1. νεβρων. Hesych. Νεβροί, ιλαφον γυνήματα. Νεβροί, cervorum pulli.*

Νεβδα, ipsa vox Hebr. נָדָה separatio, *Incert. Lev. XX, 21.*

Νείλωσσα, ipsa vox Hebr. נִפְּחָה part. niph. sæm. ab נָפַח exultabunda, *Job. XXXIX, 13.*

Νεοβουρωίδ. Vide in Έσβου.

Νεσσαράν, vel, ut *Al. νσσαράν*, vel νσσαρά, ipsa vox Hebr. נָצַר agrotantem significans, 1 *Reg. XXI, 7. ubi συνεχόμενος νσσαράν. Sicuti autem συνεχόμενος Hebr. נָצַר interpretatur, ita probabile, quod vox prior posterioris sit glossema, & ex margine ab imperito librario in textum recepta sit. In Gloss. MSS. in lib. 3 *Reg. συνεχόμενος νσαδῶ*, (corrupte pro νσσαρά, pro quo in *Cod. Fabric.* pariter vitiose scribitur νσαδῶ.) exponitur συνεχόμενος πυρετῶ, laborans febris ardente.*

Νεζιε, ipsa vox Hebr. נָזַח juxta *al. 2 Reg. XI, 12.* pro quo in *Francof.* male legitur τὸ ἱζιέ. In Gloss. in L. 4. *Reg.* pariter mendose ἱζιέ scribitur, redditur autem ἁγιον, sanctum. *Eusebius* Dem. Ev. L VII. p. 217. τὸ νεζιέ juxta LXX. esse ἁγιον, sanctum, scribit.

Νεκρимаίον sc. σῶμα, morticinum, cadaver. נֶלֶבֶן *Aqu. Deut. XIV, 8. νεκρимаίων sc. σαρμάτων. Conf. v. Θεσιμαίος.*

Νεμδῆ,

Ναὺς, contentio, rixa. כרון Prov. XXII, 10. XXIX, 22. כתר Prov. X, 13. נצח aeternitas, Jer. III, 5. נצח aeternitas, *Al.* Amos. I, 11. εἰς νῆκος. Sed in his locis, ubi pro vocibus occurrit, quæ alias aeternitatem significant, rectius legi ut νῆκος, Of. X, 11. *Hefychius*: Νῆκος, διαφορά, μάχη, φιλονικία. Νῆκος, discrepantia, pugna, contentio.

Νεκρὸς, mortuus, cadaver, it. mortalis. נפטר validus, Ezech. XXXII, 18. הרג part. pah. occisus, Ezech. XXXVII, 9. חלל confessus, 1 Reg XXXI, 8. Ezech. IX, 7. חל, 6. נפח Gen. XXIII, 3. 4. נפח cadaver, Deut. XXVIII, 26. ἔσονται οἱ νεκροὶ ὑμῶν (οὐ) κατάξρουμα τοῖς πτωχοῖς τῷ ἔργῳ, cadavera vestra erunt in cibum volucrum cæli. Vid. & Jer. VII, 31. IX, 21. XIX, 7. Ita *Dionysius Halic.* L. III. p. 158. ὅτι εἰς τὴν οἰκίαν ἵκασιν νεκροὶ θῆναι τοὺς νεκροὺς τὰς θυγατέρας, neque in domum cadaver filia ferri permittit. Conf. & *Cl. Schwartzii* Comm. Crit. Gr. L. p. 935. & quæ ad *Ælian.* Var. L. IV. c. 8. notant Duumviri præstantissimi *Perizonius* & *Gronovius*. נצר surculus, Ef. XIV, 19. פנר idem, 2 Par. XV, 25. Ef. XXXIV, 3. כתר plur. mortales, Sym. Pf. XVI, 15. ἀπὸ τῶν νεκρῶν, ἀπὸ ἐκδυσκότων, ὡς ὁ παρὶς ἐν ζωῇ, a mortuis, a demersis, quorum portio in vita. Hic tales mortui intelligendi videntur, quales in barbara philosophia olim dicti & de quibus ita *Clemens Alexandrinus Strom.* L. IV. p. 574. Διὸ καὶ ἐν τῇ βαρβαρῇ φιλοσοφίᾳ νεκροὺς καλεῖται τὰς ἠκιστάς τῶν δογμάτων, καὶ καθυποτάσσονται τοῖς νῦν τοῖς πάσι τοῖς ψυχικοῖς. Propterea etiam in barbara philosophia mortuos appellant eos, qui dogmatibus exciderunt, mentemque passionibus vel affectibus animalibus plane subjecerunt. Conf. Auctores citatos *Wolffio* ad Matth. V:II, 22. p. 160. & ad Ephes. II, 1. p. 39. *Theod.* Ef. XLI, 14. νεκροὶ, mortales.

Νεκρὸς γίνεσθαι, mortuus fio, necor. נחש arens, aridum, Ef. V, 13.

Νεκρομαίτις, mortuos consulens, interrogans. Gloss. in Oct. t. Νεκρομαίτις, (l. Νεκρομαίτις) οἱ τὸς νεκροὺς ἐπαίροντες. (l. ἐπιρωτῶντες) Νεκρομαίτις, mortuos interrogantes. Locum, ubi vox occurrit, apud LXX. frustra quaesivi. In Lex. *Cyilli* MS. Brem. Νεκρομαίτις (MS. Νεκρομαίτης) exponitur ἐπιρωτῶν τὸς νεκρούς.

Νέμω, pasco, it. distribuo, do. ידע cognosco, Ezech. XIX, 7. עקר sto, Gen. XLI, 3. קע cubo, Soph. II, 14. רעה Gen. XXXVI, 24. חל, 18. Jer. I, 19. חק divido, partior, Sym. Job. XXXIX, 17. חל ἵκεται αὐτῷ σόνεω, non distribuit, non dedit illi intelligentiam. *Hefychius*:

chius: Ἐνίπας. ἰδαν. Ἐνίπας, dedit. Idem: Νίπας, μέλι-
ζα, βούτι, δάριπ, ἀνάγινωσκει, χειρονομῶ, νίμωζω, ἔχου δια-
διδωσι. Νίπας, partitur, pascit, dividit, decernit, manus cer-
ta lege movet, statuit, possidendum tradit.

Νοώτιος, noviter creatus, nuper factus. Sap. XI, 19.

Νοομήνια, & contr. νομήνια, novilunium, primus novi
mensis dies. Νηη mensis, Num. XXIX, 6. 1 Reg. XX,
5. Of. II, 11. Νηη ἡ Νηη primus (sc. dies) mensis, Exod.
XL, 2, 15. Νηη Νηη caput mensis, Num. X, 10. XXVIII,
11. Gloss. MS. in Prophet. & Hesychius: Νοομήνια, ἡ πρῶ-
τη τῆς ἐλάτης ἡμέρα. Νοομήνια, prima mensis dies.

Νιός, juvenis, puer, it. novus. Νιῶν plur. primitivæ,
Num. XXVIII, 26. τῷ ἡμίρᾳ τῶν νίων sc. καρπῶν, die nova-
rum frugum. Conf. Sir. XXIV, 26. & L, 8. Νηη Lev.
XXIII, 17. XXVI, 10. Νηη Gen. XXXVII, 1. Exod.
XXXIII, 11. Ef. LXV, 20. Ἰσται γὰρ ὁ νίος ἑκατον ἰτῶν,
erit enim juvenis centum annorum, h. e. qui ætate centum
vel multorum annorum affectus est, tam vegetus adhuc
erit ac juvenis. Νηη part. pah. torrefactus, Jos. V, 11.
ἐφάγεσθαι ἀπὸ τοῦ σίτου τῆς γῆς ἀζύμα, καὶ ἰσά sc. χιθῶνα, co-
medebant ex frumento terre panes azymos, & spicas recentes.

Vid. alibi Μόσχος νίος. Ὅσιος νίος. Πῶλος νίος. Χί-
δρα νίος.

Νιώτιος, compar. junior. Νηη puer, 2 Par. X, 14. Νηη
Jud. VII, 26. ἐφοβήθη, ὅτι νιώτιος ἦν, timebat, quoniam ju-
venis erat. Pf. XXXVI, 26. νιώτιος ἠγνόμην, juvenis fui. Pf.
CXLVIII, 12. πρεσβύτεροι μετὰ νιωτίων, senes cum juvenibus.
Sic etiam Attici νιώτιος non solum juniorem, sed etiam ju-
venem appellabant. Hesychius: Νιώτιος, ὁ μόνος συγκριτικῶς,
ἀλλὰ καὶ νίος Ἀττικῶς. Νιώτιος, non solum in comparativo ju-
niorem sed etiam juvenem Attici appellant. Sic & Κυρότιος.
Poëtis sunt juvenes. Apollonius Argon. L. II. v. 261.

Ἄλφα δὲ κυρότιος πιποῖναι δαΐτα γίγνεται.

Statim vero juvenes parabant prandium seni.

Ubi Scholiastes: Κυρότιος, τὸ συγκριτικὸν ἀπὸ τοῦ ἀπολειψαμένου
κῆται τὸ κῆρος. Καὶ ἡμῶς πολλὰκις ληγομεν νιώτιος ἵσιν, ἀπὸ
τοῦ νίου. Καὶ παρὰ τῷ Παιήτῃ δεξιτερὸν ἔχει χεῖρα, ἀπὸ τοῦ δεξιῶν,
Κυρότιος. Comparativus pro positivo κῆρος ponitur. Et nos sæ-
pè dicimus νιώτιος ἵσιν, pro νίου, juvenes sunt. Et apud Poë-
tam, δεξιτερὸν ἔχει χεῖρα, pro δεξιῶν, dextram prehendit manum.
Hesych. Κυρότιος, κῆρος, νίος. Κυρότιος, adolescentibus,
juvenibus. Νηη parvus, Gen. XIX, 31. Job. XXXII, 6.
Νηη parvus, Gen. IX, 24. XXIX, 16. XLII, 13.

Νεω-

Νεώτερος, superl. valde juvenis. נָעָר grandior. (hic leguntur procul dubio נָעָר) Gen. XLIX, 22.

Νεοσσός, pullus avium. נֶסֶס specus, Es. LX, 8. נֶסֶס plur. Deut. XXII, 6. Job. XXXIX, 30. בֶּן filius, Lev. V, 7. XII, 6. נֶסֶס Deut. XXXII, 11. Inde Gloss. MS. in Cant. Script. *Νεοσσός*, τέκνός. *Νεοσσός*, pullus. Job. XXXVIII, 4). נֶסֶס nidus, Es. XVI, 2. Lex. Cyrilli MS. Brem. *Νεοσσοί*, πῦλοι. *Νεοσσοί*, pulli.

Νεότης, juvenitus, infantia. נְעוּת plur. Eccles. XI, 9. XII, 1. נִל exultatio, Ps. XLII, 4. נִל vanitas, Eccles. IX, 9. נְעוּת Sym. Job. XXIX, 4. נְעוּת Eccles. XI, 9. 10. נָעָר Job. XXXVI, 14. נְעָרִים plur. masc. Gen. VIII, 21. Lev. XXII, 13. Job. XXXI, 18. Postremo loco: ἐκ νεότητος μου, ab infantia mea. Conf. *Keuchonium* in Matth. XIX, 20. p. 81. נְעָרִים plur. fœm. Jer. XXXII, 30. נְעָרִים plur. Job. XX, 11. נְעָרִים virgo, Prov. XXX, 19. Conf. ad h. l. *Keuchonium* l. c. נְעָרִים minorenitas, Gen. XLIII, 33. *Hefychius*: Νεότης, ἡ τῶν νέων ἡλικία. Νεότης, juvenum ætas.

Ἐκ νεότητός μου, ab infantia mea. נֶעָר ex quo fui, Gen. XLVIII, 15.

Νεοστεργία, nutritio pullorum. נֶעָר plur. liberi, Incert. Job. XXXIX, 16.

Νεόφυτον, novella planta. נָעָר Es. V, 7. Job. XIV, 9. נָעָר plur. Psalm. CXLIII, 13. נְעָרִים plur. Psalm. CXXVII, 4.

Νεώ, novello, agrum de novo proscindo. נָעָר hiph. a נָעָר Jer. IV, 4. נָעָרִים ἑαυτοῖς νώματα, arate vobismet ipsis novalia. *Hefychius*: Νεώματα, ἀροτριώματα. (l. ἀροτριώματα, vel ἀροτριώματα ex Suida & Lex. Cyrilli MS. Brem.) Νεώματα, arate.

Νίσσα, ipsa vox Hebr. נִצָּח plur. significans, Job. XXXIX, 13. In Lex. Cyrilli Brem. *Νίσσα* exponitur ἰεραξ, accipiter; procul dubio ex *Aquila*, cui vox Hebræa ἰεραξ redditur. Aliis pro struthione accipitur. Sed male. Vid. *Bocharti Hier.* P. II. L. II. c. 16. p. 247.

Νύμμα, nutus. נֶסֶס part. pih. nictans, Es. III, 15. Vid. & 2 Macc. VII, 18.

Νευρά, nervus, chorda, funis. נֶוֶר Jud. XVI, 9. *Agu. Sym.* Ps. X, 2. *Al.* Jud. XVI, 7. 8. נֶוֶר & נֶוֶר. Vid. & 2 Macc. VII, 1. conf. *Fulleri Misc. Sacr. Lib.* V, c. 14. p. 658.

Νεω.

Nespha, idem. יתר Jud. XVI, 7. 8.

Nevrokoπiω, nervos abscindo, enervo. הלב obrundo, Jud. V, 22. פָּרַץ pih. eradico, Gen. XLIX, 6. Jos. XI, 6. פָּרַץ Deut. XXI, 4. 6.

Nēvov, nervus. גֵּיד Gen. XXXII, 32. Job. X, 11. Ef. XLVIII, 4. עֵרֶק plur. arteriæ, Job. XXX, 17.

Nēō, innuo, annuo. פָּנָה respicio, *Aqu.* Deut. I, 40. οὐσεται, & Ef. XIII, 14. Ματ. II, 13. οὐσους. Vid. alibi οὐσ Δίκαια.

Nēphla, nubes. אַר vapor, Job. XXXVI, 27. כָּעַן habitatio, Zach. II, 13. אַר־נֶשֶׁף vapor, Pf. CXXXIV, 7. עָב Jud. V, 4. עָבֹת sing. contortum, (hic legerunt עָב) Ezech. XXXI, 3. 10. 14. יָבֵן Gen. IX, 11. 14. קָחַשׁ nubes superior, Pf. XXXV, 5. LVI, 13. Ef. XLV, 8. Soph. I, 10. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεφίλη, ἀόρασία. Νεφίλη, caligo.

Nēphes, idem. נֶשֶׁף pluvia, Prov. XXV, 24. אַר־נֶשֶׁף vapor, Prov. XXV, 14. כִּימָה tempestas, Job. XXXVIII, 1. XL, 1. עָב Job XX, 6. XXX, 15. עָבֹן Job. VII, 9. *Hesychius*: Νέφος, σκίτος, ἀχλὺς, ἀθροισμα, πλῆθος, ἀνέπισπυρσμενος. Νέφος, tenebræ, caligo, agmen, multitudo, aër concretus.

Nēphoi, renes. כִּלְיֹת plur. Exod. XXIX, 13. 22. *Theod.* Job. XIX, 27. Pf. VII, 10.

Nēphōdes, nebulosus. נֶשֶׁף *Inc.* Ef. XIII, 2.

Nēphosis, obnubilatio. שָׁח tenebræ, *Aqu.* Job. III, 5. נָנַח nubes, *Aqu.* Job. III, 5.

Nēphōdā, ipsa vox Hebr. נֶפֶת 4 Reg. XX, 13. ubi *Arabs*, *Syrus* & alii illam de *aromatibus* exponunt. Sic etiam *Gloss.* in L. 4 Reg. τὸ νεφωδά, τῶν ἀρωμάτων. In Cod. MS. Barocc. corrupte: τῶν ἰχθυιδῶν, τῶν ἀρωμάτων. Sic etiam Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεφωδά, τῶν ἀρωμάτων. Vid. & Ef. XXXIX, 2.

Nēwma, novale, ager de novo profectus. גֵּיד Jer. IV, 4.

Nēws, Attice pro ναὺς, templum. 2 Macc. VI, 2. IX, 16. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νεῶς. ναὺς Ἀττικῶς.

Nēwsi, nuper. Judith. IV, 3. *Hesychius*: Νεωσι, ἀρτίως, πρόσφατος, πρὸ μακροῦ. Νεωσι, modo, recenter, paulo ante.

Nē, adverb. afferendi vel jurandi, per. כִּי *Inc.* 1 Reg.

Nēstōs nēstōs, jejuno jejunium. צום צום 2 Reg. XII, 16. Zach. VII, 5. צום קרא proclamo jejunium, 3 Reg. XXI, 9.

Nēos, Janice pro nāvīs, navis. מ 3 Reg. IX, 27. אניה 3 Reg. XXII, 49. Prov. XXX, 19.

Nēxomai lōgois, nato sermonibus. נלכך niph. cordatus sum, Job. XI, 12. *Suidas*, & *Lex. Cyrilli MS. Brem.* *Nēxomai*, *κολομβάζ.* *Nēxomai*, *natat.* Ita etiam *Hesychius*, nisi quod vitiose pro *Nēxomai* habeat *Nēxomai*.

Nēxōs, vinco, supero, superior, dignior altero sum vel habeor. נכר purus sum, Pf. I., 5. *καὶ νικῶν ἐν τῷ κριθῶναι σε, ἔνvincas. dum judicaris* Sic Græcis & Latinis non infrequens est, *νικῶν* & vincere eum dicere, qui superior est in judicio. Vid. Cl. *Elphinstone* ad Rom. III, 4. p. 19. Causam vero. cur LXX. Hebr. נכר quod significat *purum nistidumve esse vel fieri*, per *νικῶν* exposuerint, hanc esse arbitratur Doctiss. *Fullerus* Misc. Sacr. L. I. c. 7. p. 58. quod apud Syros verbi נכר nota & usitata sit illa significatio. Et videtur illi hæc Syriaca ex illa Hebræa profuxisse, per metonymiam effecti, & Synecdochen speciei; cum is, qui in foro causam dicens purus sit a crimine aut culpa, causam obtinere soleat, ac proinde adversarium vincere. נכר desidero, Prov. VI, 25. כננח part. pih. victor, it. præcentor, Hab. III, 18. *τὸ νικῶναι με ἐν τῇ ἀδῇ αὐτοῦ, ut vincat me cantu suo.* 3 Esd. III, 12. *ὅτι πᾶντα νικᾷ ἡ ἀλήθεια, super omnia autem vincit veritas.*

Nēos, victoria. נכר pestis, Al. Of. XIII, 15. ἡ νίκη. נצח 1 Par. XXI, 11. Vid. & 1 Macc. III, 19. 2 Macc. X, 28.

Nēxomai, idem. 3 Esd. III, 9.

Nēxomai, victoriam facio, vinco. נצח pih. Esd. III, 8.

Nēxomai, victoriam faciens, victor. למנצח part. pih. præfecto, victori, Aqu. Pf. IV, 1. & in aliis titulis Psalmodum, τῷ νικητοῦ.

Nēos, idem, quod νίκη, victoria, it. finis, æternitas. נצח trituro, Of. X, 11. ubi tamen *al.* rectius *νίκος*. נצח cognosco, (hic legisse videntur לנצח conf. quæ notavi in v. *Nēos*) Soph. III, 5. juxta Cod. *Alex.* *τῷ τῷ δαῖμον τὸ κῆρυξ αὐτοῦ ἐν φῶς, καὶ ἐκ ἐκ νίκος* (sic enim scribend. pro *νίκος*, e *Rom.* ed.) *ἀδελφὸν ἐν διαφθορᾷ.* (Sic enim ἐν διαφθορᾷ a commate 6. quod inde in Cod. *Al.* incipit, huc retrahendum.) *mane mane judicium suum dabit in lucem, ἔν non in sempiternum injusitiam in foveam.* למנצח part. pih. præfecto, vi-

ctori,

etori, *Theod.* Pl. IV, 1. εἰς τὸ ἄκος. נצח frons, (forte
legerunt נצח) *Ezech.* III, 8. ο נצח æternitas, it robur,
2 *Reg.* II, 26. μὴ εἰς ἥκος καταφύγῃται ἡ βασιλεία; *num in*
perpetuum devorabit gladius? Vid. & *Job.* XXXVI, 7. *Thren.*
V, 20. *Amos.* I, 11. *Al.* Pl. XII, 1. εἰς ἥκος, ubi LXX.
εἰς τέλος, in finem. נצח נצח adhuc in æternum, *Aqu.* Pl.
XLVIII, 8. εἰς ἥκος. LXX. ibi pariter εἰς τέλος. *Conf.* *Matth.*
XII, 20. 1 *Cor.* XV, 54. & *Heinsii Exerc. Sacr.* I, 8. p.
44. & *Drusium* ad *Job.* XXXVI, 7.

Νίπλω, lavo. נשחך hiph. depluo, *Job.* XX, 23. נשחך
Gen. XLIII, 31. νηάμῃς πρόσσωπον, lavans sibi vultum.
Exod. XXX, 20. νηφονται τὰς χεῖρας καὶ τὰς πόδας ὕδατι, la-
vabunt sibi manus & pedes aqua. *Conf.* *Matth.* XV, 2. *Joh.*
XIII, 10. Pl. LXXII, 13. νηφάμην ἐν ὕδατι τὰς χεῖρας μου,
lavi cum innocentibus manus meas. *Conf.* ad h. l. quæ nota-
vi ex *Suida* in v. Ἀδῶς, & *Auctores* laudatos *Wolfio* ad
Matth. XXVII, 24. p. 398. seq. נשחך immergo, *Lev.*
XV, 11. 12.

Νίτρω, nitrum. נתר Jer. II, 22. יאן ἀποπλύνῃ ἐν νίτρω,
fi ablueas te nitro. *Conf.* *Sanctium* ad h. l. *Sym. Prov.* XXV,
20. ὥσπερ ὄξος ἐπὶ νίτρω, sicut acetum cum nitro sc. eo ma-
gis perficitur. Inde nitrum cum aceto infusum ad sordes ex-
purgandas utile habebant. *Dioscorides* Lib. V. c. 131: de
nitro: καθάρει δὲ καὶ ῥύπον σὺν ὄξει ἰγχεύματος, expurgat veta
& sordes cum aceto infusum.

Νίφινος, nix. defluxus nivis. נחל fulgetrum, *Al.* *Zach.*
X, 1. νηφίνος נחל plur. imbres, *Deut.* XXXII, 2. *Theod.*
Mich. V, 7. Vid. & *Cant.* tr. puer. v. 37. *Hesychius* :
Νηφίνος, ἡ τῆς χιόνος καταφύρα, χιὼν λιπὴν, χιουινάρι.
Νηφίνος, nivis delapsus, nix tenuis, cum nivibus aliquid obruitur.
Idem addit locum, in quo νηφίνος legitur, qui, observante
Gronovio defuimus ex *Homer.* II. x. v. 6.

Νοεῖς, intelligens, rationis capax. Sap. VII, 22. πνεῦμα
νοεῖν, spiritus intelligens. *Lex. Cyrilli* MS. Brem. Νοεῖν,
πνευματικόν, αἶψον. Νοεῖν, spirituale, immateriale. *Hesychius* :
Νοεῖν, πνευματικόν. νοεῖν μὲν ἐστὶ τὸ νοεῖν. (Ita bene
Gronovius pro νοεῖν) νοεῖν δὲ τὸ νοεῖσθαι. τροφή (λεξ. διαφίγειν)
δὲ τρέφει τὸν νοεῖν τὸ νοεῖσθαι. ἄνω μὲν ἐν κυρίῳ. λήγονται
δὲ καὶ ἀναλλοξ (1. ἀναλλοξ) καταχρηστικῶς. Νοεῖν, spirituale.
Νοεῖν quidem est, quod mente percipit, νοεῖν vero, quod men-
te percipitur. Differt vero quodammodo a νοεῖν, intelligente,
νοεῖσθαι, quod intelligitur. Ita quidem proprie; abusive vero
& promiscue dicuntur.

Νοίω, intelligo, cogito, considero. נחן : נחנח hiph.
Ccc 2

& hithp. א בון 2 Reg. XII, 19. Prov. I, 6. XXIII, 1. Postremo loco ita: *νοῦτός σου τὰ παρατιθέμενά σοι*, diligenter considera quæ apponuntur tibi. *Hefychius*: Νόν, συλλογίζω, συμπύ. Νόν, conclude, considera. Vid. & Jer. II, 10. & conf. 2 Tim. II, 7. & *Suiceri* Thes. T. II. p. 412. חשכל hiph. Prov. I, 3. XVI, 23. Ef. XLIV, 18. חלל pih. obloquor, Job. XXXIII, 3. פה facio, Ef. XXXII, 6. פה pono, Ef. XLVII, 7. פה idem, 1 Reg. IV, 21. חר explore, *Aqu. Sym.* Eccles. II, 3. חר. Lex. *Cyriilli* MS. Brem. Νοῦσαι, νοεῖν νοεῖν. Νοῦσαι, cogitare. Idem: Νοῦσαι, ιδῆν. Νοῦσαι, videns.

Νοῦσα, intelligentia, cogitatio. Baruch. II, 6.

Νοῦσας, intelligens. חבין part. hiph. Prov. XXVIII, 11. חבין part. hiph. Prov. X, 6. חבין part. niph. Prov. I, 5. חבין orbatus, Prov. XVII, 12.

Νοῦσας, intelligenter. חבין infin. hiph. א בון intelligendo, Prov. XXIII, 1.

Νοῦσας, nothum reddo, adultero. Sap. XIV, 24.

Νοῦσας, nothus, adulterinus. Sap. IV, 3.

Νοῦσας, pascuus, pascualis, in pascuis degens cum reliquo armento. חבין part. pah. saginatus, 3 Reg. IV, 23. חבין saginarium, 1 Reg. XXVIII, 24. חבין fluentum, Job. XX, 17. חבין grex, oves, Job. XXX, 1. חבין part. pascens, 1 Par. XXVII, 29. חבין pascuum, 3 Reg. IV, 23. חבין חבין, boves pascentes. *Hefychius*: Νοῦσας, βοσκόμενοι ἀγέλαι. Νοῦσας, pascentes greges. 2 Macc. XII, 11. Νοῦσας dicuntur populi in Arabia, qui Latinis *Nomades* audiunt.

Νοῦσας, pastor. חבין part. pascuum, 1 Par. IV, 41. חבין part. pascens, *Aqu. Amos* I. 2. Mich. V, 5. Lex. *Cyriilli* MS. Brem. Νοῦσας, ποιμῆς. Νοῦσας, pastor.

Νοῦσας, consequor, accipio, quasi in distributione. Sir. XXI, 24. πολλοὶ ὡς ἱερῶν ἀνέμεσαν δῖος, multi tanquam invenirent aliquid, acceperunt lucrum: Ita in Lex. *Pasoris*. Sed pro ἀνέμεσαν Sir. I. c. legendum videtur ἀνέμεσαν, ut procul dubio etiam legit *Vulgatus*, qui verba illa ita reddit: *Multi quasi inventionem astimaverunt sanus.*

Vid. alibi δι Κλήμης νοῦσας.

Νοῦσας, pascuum. חבין cubile, Ezech. XXV, 5. Soph. III, 1. חבין Gen. XI. VII, 4. 1 Par. IV, 39. חבין Pf. LXXIII, 1. LXXVIII, 14. חבין in plur. חבין Prov. XXIV, 15. Jer. XXIII, 3. חבין torrens, Job. XX, 17. חבין

חור Aqu. Theod. Eccles. I, 14. VI; 9. *Hefychius*: Νομή, τροφή, βοσκή, ποιμή, (legend. f. ποιμήν,) μέρος ὕδατος. Νομός, vitulus, pascuum, grex, portio aquae. Idem: Νομαί, βοσκυμματα, βοσκαί. Νομαί. pascua, pabula. 2 Macc. V, 14. ἐν χειρὶ νόμοις Arias Montanus vertit in *marmum captivitate*. Verbum vel participium dissimulatur. Est autem sermo de mancipatione, qua in servitutem redacti captæ urbis incolæ. Quod Græcis est ἐν χειρὶ νόμων, id Latini dicunt *mancupio dare*, vel *mancipio datum possidere*: Ita de h. l. in *Lex. Paforis*.

Νομίζω, existimo, puto. דמה pih. Sym. Pf. XLIX, 21. חזון similitudo, Sym. Pf. XVI, 13. νόμισας. Vid. & Sap. XIII, 2. 2 Macc. XIV, 4. προσάγει αὐτῶν τέσσαροι χρυσῶναι Φοίνικα, πρὸς δὲ τέτοις τῶν νομιζομένων θαλάττῃ τῷ ἱερῷ ἱερῶν, offerens illi coronam auream & palmam, & praterea solemnes quosdam ramos templi. Eodem sensu verbum νομιζομαι alias etiam usurpatur. Vide *Salmasium* de *Usur. p.* 438. Conf. & *Wolffium* ad Act. XVI, 13. p. 1237.

Νόμιμος, lege institutus, legalis. 2 Macc. IV, 11.

Νόμος, jus, lex. דח Chald. lex, Dan. VI, 5. חק Exod. XXIX, 28. XXX, 21. חקה Exod. XII, 14. 24. חורה lex, Gen. XXVI, 5. Prov. III, 1. Conf. *Ælianus* Var. L. XII. c. 4. XIII. c. 8. XIV. c. 34.

Νόμισμα, numisma, it. lege sancitum, statutum, editum. דרכס Neh. VII, 71. דח lex, Esd. VIII, 35. ἰδὼναι τὸ νόμισμα τῷ βασιλεῖ δικοιναῖς, dabant editum regis procuratoribus. גרה Sym. Num. III, 47.

Νομιστόν, existimandum, a νομίζω. Ep. Jer. v. 35. 58. 53.

Νομοδότης, legislator. מורא Sym. Pf. LXXV, 13.

Νομοδοσία, legislatio. 2 Macc. VI, 23.

Νομοδισμῶς, legaliter, legitime. חורה lex, Al. Prov. XXXI, 26.

Νομοδοῦναι, legem fero, it. doceo. חורה hiph. a ירה doceo, instituo, Exod. XXIV, 12. τὰς ἐντολάς, αἷς ἔγραψα, νομοδοῦναι αὐτοῖς, praecepta, quæ scripsi, ut doceas illos. Vid. & Deut. XVII, 10. Pf. XXIV, 9. νομοδοτήσου ἀμαρτάνοντας ἐν ὁδῷ, docebit peccantes in via. Vid. & Pf. XXVI, 17. Pf. CXVIII, 33. νομοδοτήσου μοι, Κύριε, τὴν ὁδὸν τῶν δικαιοδικῶν σου, doce me, Domine, viam statutorum tuorum. חורה pluvia tempestiva, (hoc pro part. hiph. sumserunt.) Pf. LXXXIII, 7. Vid. & 2 Macc. III, 15. *Hefychius*: Νομοδοῦναι, νομοποιεῖν. Νομοδοῦναι, legem sancit.

Νομοθέτης, legislator. מורא metus, Pf. IX, 21.

Νόμος, lex, mandatum, præceptum, lt. canticum, regio, præfectura, tractus, provincia. מורא verbum, Pf. CXVIII, 57. 104. מורא Eth. I, 8. 13. מורא Jos. XXIV, 25. מורא Exod. XII, 43. מורא castigatio, Prov. I, 8. מורא regnum, Ef. XIX, 2. מורא ἐπὶ πόλιν, καὶ ἰσχυρὸς ἐπὶ νόμον. civitas adversus civitatem, & regio adversus regionem. Conf. 3 Macc. IV, 3. Suidas: Νόμος καὶ χώρα. διὰ τὸ ἵνατος ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς νόμοις χρῆσθαι. Νόμος etiam regionem significat; quia usqueque genus suis utitur legibus. מורא præceptum, Prov. VI, 20. מורא judicium, Jer. XLIX, 11. מורא populus, Pf. LVIII, 11. מורא os, Prov. XXIV, 7. מורא decretum, Eth. I, 20. מורא canticum, Deut. XXXII, 46. ἑλάνθησαν πάντα τὰς λόγους τοῦ νόμου τούτου, loquebatur omnia verba hujus cantici. Conf. Phavor. in Νόμοις. Sic etiam Scholiastes Aristophanis in Equ. v. 9. testatur, quod hymni in Deos νόμοι dicti sint. Νόμοι δὲ καλῶνται, inquit, αἱ εἰς θεοὺς ὕμνοι. Et ex Aristotele discimus, quod cantilenæ olim νόμοι dictæ sint. Nam Problem. XIX, 28. quærit: Διὰ τί νόμοι καλῶνται (sc. ὕμνοι,) ὡς ἀδύσιν; Quare νόμοι vocantur cantilenæ? Et respondet: ὅτι πρὶν ἐπιστάσθαι γράμματα, ἦσαν τὸς νόμοις, ὅπως μὴ ἐπιλάθωνται, ὥστε ἰσχυροὶς ἐπὶ ἰσχυρῶς; Καὶ τὸν ὁρίων ἐπὶ ἀδύσιν πρῶτας τὸ αὐτὸ ἐκάλουν, ὅπως τὰς πρῶτας. Num quod homines, priusquam literas scirent, leges cantabant, quo minus illarum obliviscerentur; quod etiam adhuc Agathyrsis in more est? Ergo juxta primas quoque posteriores quasdam cantilenas eodem, quo primas, nomine vocarunt. Vid. & ill. Spanhem. ad Callimach. p. 510. מורא nomen, Jer. XXIII, 27. מורא Exod. XII, 49. Pf. XVIII, 8. Ef. II, 3. מורא metus, Sym. Pf. IX, 21. מורא niph. a מורא metuor, Sym. Pf. CXXIX, 4. מורא. 1 Macc. X, 30. ἀπὸ τῶν τριῶν νόμοις τῶν προστιθεμένων αὐτῇ ἀπὸ τῆς Σαμαρείτιδος καὶ Γαλιλαίας, a tribus præfecturis, quæ additæ sunt illi (Judææ) ex Samaria & Galilæa. Vid. & v. 38. 1 Macc. XI, 34. 57. & conf. Joseph. Antiqu. L. XIII. c. 4. p. 644. & L. XIII. c. 5. p. 646. Hesych. Νόμος, θεσμός, συνήθεια, νομὴ, τόπος καὶ λόγος. Νόμος, lex, consuetudo, distributio, locus, & verbum. Ceterum cum νόμος regionem vel præfecturam significat, in editionibus, quæ Romanam sequuntur, locis, o libb. Maccab. citatis, rectius scribitur cum accentu in ultima. Et sic etiam apud alios auctores Græcos occurrit. Diodorus Siculus Lib. I. p. 66. Τῆς Αἰγύπτου δὲ πάσης εἰς πλείων μέρη διηρημένης (ἀν' ἑκάστην κατὰ τὴν ἑλληνικὴν διάλεκτον ὀνομάζεται νομός) ἐφ' ἑκάστῳ τίθεται νομάρχης. Cum autem tota Ægyptus in plures divisa sit partes (quarum unaquæque juxta Græcorum linguam νομός vocatur) suis unicuique gubernator vel

vel prætor præfectus est. Vid. & Herodoti & Strabonis loca observata Ven. Raphaelio, Annot. ex Herodoto in Script. p. 46. ubi etiam Es. XIX, 2. *τοὺς ἐπὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς ἐπὶ τοὺς* scribendum judicat. Conf. & Marsham. Can. Chron. p. 539.

Noripis. Vid. Θάνατος νοριπίς.

Norim, morbo laboro, ægrotō. חלה Sym. Gen. XLVIII, 1. *norî*, & 1 Reg. XXX, 13. *norim*.

Noros, morbus, ægritudo. נורן via, Job. XXIV, 23. חלה Sym. Ecclef. V, 12. חלי Deut. XXVIII, 59. 2 Par. XXI, 19. כרוח languor, Deut. VII, 15. חלה Exod. XV, 26. 2 Par. XXI, 15. חלואות plur. Deut. XXIX, 22.

Norion, nidifico, it. struo. נן pih. Jer. XLVIII, 28. *παρακατανοοῦσαι*, columbæ nidificantes. Hesychius: *Νοοῦσαι*, γενῶσαι. *Νοοῦσαι*, generantes. Vid. & Ezech. XXXI, 6. Sir. I, 12. *θιμίλιον αἰῶνος ἐνοσσωρε*, fundamentum æternum quasi nidum quendam sibi paravit, & congruxit.

Norid, nidus, mansiuncula. נח caverna, Nah. II, 12. נן Gen. VI, 14. Num. XXIV, 21. Deut. XXII, 6.

Norim, pullus. נורית plur. Ps. LXXXIII, 3. Conf. Matth. XXIV, 37. & ad h. l. Cl. Alberti p. 138.

Norotom, nidum facio, nidifico. נע voluptas, Es. XIII, 22.

Norot, contr. ex *norot*, pullus. נן filius, 1^a Lev. XII, 8. XIV, 22. XV, 14.

Norfizomai, suffuror, in usus meos aufero, ad me averto. Jos. VII, 1. *ἐνορφίσαιτο* (sc. τι) ἀπὸ τοῦ ἀναθήματος, averterunt aliquid ad se de anathemate. Latinus vertit: *usurpaverunt de anathemate*. In textu Hebr. pro hoc verbo κατὰ τὸ ῥητὸν nihil legitur. Similiter Act. V, 2. *ἐνορφίσαιτο* ἀπὸ τοῦ τιμῆς, ex illo pretio aliquid ad se avertit. Conf. ad h. l. Auctores citatos B. Wolfio p. 1071. 2 Macc. IV, 37. *χρυσέματα τῶν τῶν τῶν τῶν ἐνορφίσαιτο* ἐχαρίσατο τῷ Ἀνδρόνικῳ, aurea vasa quædam templi suffuratus donabat Andronico. Hesychius: *Νορφίζεται*, ἰδιοποιεῖ, κλέπτει, ἀπορροῖ, ἀφαιρῶ, χωρίζω. *Νορφίζεται*, proprium facit, furatur, privat. *aufert*, *separat*. Lex Cyrilli MS. Brem. *Νορφίζεται*, ἀφαιρῶνται, ἀπορροῦνται, ἀποκλείνται. *Νορφίζεται*, ad se avertit, abscondit, furto aufert. Gloss. Gr. Lat. *Νορφίζωμαι*, *peculor*, *usurpo*. Conf. Cl. Alberti not. in Gloss. Græc. in N. T. p. 65.

Norior, auster, Africanus. נור Theod. Hab. III, 3.

Noros.

Nóros, auster, meridies, it. oriens. **רור** Job. XXXVII, 17. Eccles. I, 5. כתר lat. Jos. XV, 8. 10. **ננב** Exod. XXVII, 9. XL, 22. צפון aquilo, Exod. XXVI, 20. **קרים** oriens, Exod. X, 13. XIV, 21. Job. XXXVIII, 24. Ezech. XXVII, 26. Conf. *Keuchenium* ad Luc. XII, 55. p. 136. **קרים** idem, Num. XXXIV, 15. חסן Exod. XXVI, 35. XXVII, 9.

Néroid, ad austrum. הנבוא *Aqu. Sym. Gen. XII, 9. Aqu. 1 Reg. XX, 41.*

Núroia, admonitio. Judith. VIII, 23. Sap. XVI, 6. Gloss. Brem. **Núroia**, *ἡ τὴν νόον διατάσσουσα*. **Núroia**, *quæ mentem dirigit.*

Núroia, admoneo, commonefacio. בינה intelligentia, Job. XXXIV, 16. התבונן hithp. a בון intelligo, Job. XXXVIII, 18. יפר pih. erudio, Job. IV, 3. כרה pih. rugas contraho, 1 Reg. III, 13. Vid. & Sap. XI, 11: Xlt, 2, 26.

Núróroia, idem quod **Núroia**, admonitio. סוּר castigatio, Job. V, 17. Lex. Cyrilli MS. Brem. **Núróroia**, *συμβουλία*. **Núróroia**, *consilium.*

Núrórois, idem. Prov. II, 2. ubi in Hebr. textu nihil pro hac voce legitur.

Núroia. Vid. supra **Núroia**.

Nós, mens, animus, spiritus. און auris, Job. XXXIII, 16. לב cor, Exod. VII, 23. Job. VII, 17. **לנב** idem, Jos. XIV, 7. Ef. X, 7. רוח spiritus, Ef. XL, 13. **רוח** *ἡνὶ Κυρίου; quis novit Spiritum Domini?* Conf. 1 Cor. II, 16. ubi Apostolus *ἡνὶ Χριστοῦ*, *Spiritum Christi* appellat. Vide *Lampii* Diff. Philol. Theol. Vol. II. p. 243.

Núroia, pernocto. לחון a לחון Sym. Pf. XC, 1.

Núroia, nocturnus. ליל : ליל nox, Job. IV, 13. XX, 8. Pf. XC, 5. Prov. VII, 9.

Núroia, vespertilio. עטלף Lev. XI, 19. Deut. XIV, 18. Ef. II, 20. *Hesychius*: **Núroia**, *πεταρὸς νύκτινος*. **Núroia**, *volucres nocturnum.*

Núroia, nycticorax, corvus nocturnus. כוס bubo, Lev. XI, 17. Pf. Cl. 7. קרא perdix, 1 Reg. XXVI, 20. מרגש mergus, Deut. XIV, 16.

Núroia, poculum nocturnum. צפוח Sym. 1 Reg. XXVI, 11.

Núroia,

Νύκτωρ, noctu, de nocte. Sir. XXXVIII, 30. 2 Macc. XII, 6. XIII, 15. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νύκτωρ, νυκτός. Νύκτωρ, nocte. Ita etiam apud Hesychium, nisi quod vitiose apud illum legatur Νύκτωρ. Apud Suidam exponitur διὰ τῆς νυκτός.

Νυμφαγωγός, sponsæ dux, qui sponsam e patris ædibus deducit. γρῶ amicus, Gen. XXVI, 26. Jud. XIV, 20. Hesychius: Νυμφαγωγός, ὁ μεταχόμενος τὴν νύμφην, καὶ ἄγων ἐκ τῶ πατρὸς οἰκίας, ὃ πρότερον γυμνασκέτι ἢ ἐξέτι μετισταῖν. διὸ εἰδῶσι τῶν φίλων τυπας. Διαφέρει γὰρ ὁ νυμφαγωγός τῷ πάροχῳ. Καλεῖται γὰρ πάροχος τῶν φίλων τις ὁ ἐπὶ τῇ ὀρχήματι ἅμα τῇ νύμφῃ καὶ τῷ νυμφίῳ ὀχούμενος οἷον παρόνυμφος. Νυμφαγωγός, qui accersit alteri sponsam, & ducit ex patris domo, cui, antequam nuptias celebraverit, non licet adire illam; hinc mittunt aliquos. Differt autem νυμφαγωγός a παρόχῳ. Vocatur enim πάροχος amicorum aliquis, qui in curru una cum sponsa & sponso vehitur tanquam paranymphus. J. Pollux Onom. L. III. c. 3 segm. 41. ὁ δὲ ἄγων τὰν νύμφην ἐκ τῆς τῷ πατρὸς οἰκίας, νυμφαγωγός. ὁπότε μὲν ὁ νυμφίος μετῇ. Qui vero sponsam e patris ædibus deducit, νυμφαγωγός appellatur; cum scilicet sponsus ipse non tranfit. Conf. Cel. Lampium in Pf. XLV. p. 522. seqq. & in Joh. III, 29. p. 672.

Νύμφυσίς, desponsatio. ἡννη Cant. III, 11.

Νυμφιυτὴς, focer. ἡν Aqu. Exod. III, 1. XVIII, 15.

Νυμφίω, gener efficior. ἡννην hitbp. Aqu. 1 Reg. XVIII, 22.

Νύμφη, sponsa, it. nurus, socrus. ἡννη virgo, Joël. I, 8. ἡννη socrus, Aqu. Deut. XXVII, 23. ἡννη Gen. XI, 31. τὰν Σάρραν τὰν νύμφην αὐτοῦ, Saram nurum suam. Vid. & Gen. XXXVIII, 24. Lev. XVIII, 15. Mich. VII, 6. & conf. Matth. X, 35. Luc. XII, 53. & Bonfrerium ad Gen. XXXVIII. p. 290.

Νυμφίος, sponsus, it. gener. ἡν Jud. XIX, 5. Neh. XIII, 28. ubi al. γαμβρὸς & γαμβρὸς πρὸ νυμφίος & νυμφίος.

Νυμφών, thalamus. Incert. Joël. II, 16. Tob. VI, 13. 17.

Nũ, nunc, jam; hoc tempore. נון: נון Jud. IX, 38. Ef. XIX, 12. נון hac vice, Gen. II, 23. Exod. IX, 28. נון tempus, 4 Reg. V, 26. Ezech. XVI, 56. ἡν Gen. III, 22. & alibi sæpius. Hesychius: Νũ, ἐπὶ τῷ παρόντι, ἐνὶ τῷ δὲ αὐτῷ τῷ δὲ παραπληρωματικῷ, καὶ ἐπὶ ἡμα ἡμεῖς ἐν τῷ παρόντι. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἀρτίως. Νũ, de præsenti? PARS II. D d d aũ.

aliquando vero pro *h* expletivo ponitur & adverbium temporis instantis. Notat vero etiam modo.

Ἄπὸ τοῦ νῦν, a nunc, ab hoc tempore. דַּעַת hac vice, Gen. XLVI, 31. מָהֵר Pf. CXII, 2. Es. IX, 7: Dan. X, 17.

נῦν ἔτι, adhuc nunc, nunc adhuc. דַּעַת hac vice, Gen. XXIX, 34.

ἔτι νῦν, idem. דַּעַת כָּאֵן tantum hac vice, Exod. X, 17.

ἕως τοῦ νῦν, usque nunc. חַוְּשׁ voluptas, (hic legerunt vocem ita punctatam, cum significat hucusque.) Gen. XVIII, 12. חַוְּשׁ עַד Gen. XXXII, 4. XLVI, 35. עַד הַיּוֹם חַוְּשׁ usque ad hocce dies, 3 Reg. III, 2.

ἕως νῦν, idem. מָהֵר a nunc, Al. Jer. III, 4.

כְּנֻנִי נῦν, sicut nunc. כְּנֻנִי הַיּוֹם sicut hoc die, Deut. XXIX, 28.

Vid. alibi ὁ νῦν Καίρις.

Νῦν, idem quod νῦν, nunc. חַוְּשׁ Gen. XXXII, 10. Exod. XXXII, 33. Num. XI, 6. Deut. X, 22.

Νὺξ, nox. דִּיּוּ dies, Jud. XVI, 17. Job. III, 4. לַיְלָה 1 Reg. XXX, 12. ὃ περὶ αὐτοῦ ὕδωρ τρεῖς ἡμέρας καὶ τρεῖς νύκτας, non bibit aquam tres dies & tres noctes, h. e. tria συνεχόμενα, sive in tertium diem. Quod enim verba ita intelligi debeant, patet ex v. 13. ubi causam homo Ægyptius exponens, cur dicto temporis spatio nihil comederit aut biberit, ita: ἀπεχλάμην ἑγὼ σήμερον τριταῖος, agrotavi ego hodie in diem tertium. Conf. Matth. XII, 40. Esth. IV, 16. μὴ φάγετε, μηδὲ πίνετε ἐπὶ ἡμέρας τρεῖς νύκτας καὶ ἡμέρας, ne comedatis neque bibatis ad tres dies, noctem & diem. Hic non συνεχόμενα partes, dies nempe & noctes sigillatim accipi posse, sed dies omnino civiles conjunctim, ostendit collatio cap. V, 1. ubi regina, quæ ipsa jejunium, aliis Imperatum, non minore, quam ceteri, religione observaverat, (quod ex cap. IV, 16. liquet) ornasse se, ac ad regem introivisse dicitur ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ τρίτῃ, die tertio. Vide Wandalinum Diatr. ad W. Langium c. 4. p. 289. ed. Grav. in Synt. Diff. rarior. Prov. XXXI, 15. ἐν νυκτὶ, nocte. לַיְלָה Chald. Dan. II, 19. חַוְּשׁ crepusculum, Job. III, 9.

Νύκτωρ, pungo. Sir. XXII, 20.

Νύκτωρ, dormitatio. חֲנֻמָּה Job. XXXIII, 15.

Νύκτωρ, idem. חֲנֻמָּה Pf. CXXXI, 4. εἰ δίδωμι ὑπνοῦ τούτῳ ὀφθαλμοῖς σου, καὶ τοῖς βλεφαρίαις σου νύκτωρ, si dabo somnum

num oculis meis, & palpebris meis dormitationem. Aqu. Sym. Theod. Prov. VI, 4. νυσταγμός. Vid. & Sir. XXXI, 2. Hefychius: Νυσταγμός, ὕπνος. Νυσταγμός, somnus.

Nυράζω, dormito. רף רל illo, Pf. CXVIII, 28. ubi tamen pro νύραζω alii rectius ἔραζω. םנו Pf. CXX, 3. 4. Ef. V, 27. םנר niph. somno obruor, Pf. LXXV, 6. שנו somnus, Prov. XXIV, 33. תנוכה dormitatio, Prov. VI, 10.

Νωδρεκάριος, tardus corde, tardus ad ratiocinationem. לב נור part. niph. perversus corde, Prov. XII, 8. νωδρεκάριος, δι. μυκτηρίζεται, tardus vero ad ratiocinationem illuditur. Piatarchus de Solert. animal. r. 963. de tali homine: δι νωδρίταρον φροῖν καὶ κακίον διανοῖται, si tardius intelligat, minusque recte ratiocinetur. Hefychius & Lex. Cyrilli MS. Brem. Νωδρεκάριος, βραδύς κατὰ λογισμὸν. Νωδρεκάριος, tardus ad ratiocinationem.

Νωδρὸς, tardus, segnis, ignavus, infirmus, imbecillis. םשכ plur. obscuri, ignobiles, Prov. XXII, 29. ἀνδρῶς νωδρῶς, viris ignavis. Sir. IV. 34. νωδρὶς καὶ παρυμνὶς ἐν τοῖς ἔργοις σου, segnis & remissus in operibus tuis. Sir. XI, 13. ἔς νωδρὸς προσδιήματος ἀντιλήψαι, est imbecillis, qui auxilio indiget. Vid. & Sir. IV, 32. XI, 13. Hefychius: Νωδρὸν, βραδύ, ταχὺλὶς, ἀδυνάς. Νωδρὸν, tardum, segne, infirmum. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νωδρὸν, ἀδυνά, βραδύ, δύσκολον. Νωδρὸν, infirmum, tardum, qui difficulter moveri potest. Conf. Cl. Elfnerum ad Hebr. V, 11. p. 344.

Νωῖδ, ipsa vox Hebr. נך 4 Reg. III, 4. juxta ed. Rom. Gloss. in L. 4 Reg. Fabric. edit. Μωαβιτινὸν, (reponē Μωῖβ ἢ νωῖδ.) ἢ τρέφει βοσκύματα. Moab pascēbat greges. In Cod. MS. Barocc. pariter corrupte: Μωαβιτινὸν, ἢ τρ. β.

Νωτοκονίω, dorsum ferio. רך cervicem frango, Theod. Exod. XIII, 13. νωτοκονήναι.

Νῶτος & ὠτος, dorsum, tergum. נב 3 Reg. VII, 32. Job. XV, 26. נ Ef. L, 6. Theod. Prov. X, 14. כרך Exod. XXXVIII, 14. Num. XXXIV, 11. כרך cervix, 1 Reg. IV, 19. םתני dual. lumbi, Pf. LXV, 10. LXVIII, 28. Aqu. Theod. Prov. XXX, 31. ἀλεκτρὸν ῥάτῳ, gallus dorso. Conf. Fulleri Misc. Sacr. Lib. V. cap. 11. p. 650. רך cervix, Gen. XLIX, 8. Jer. II, 27. שון strepitus, Ef. XVII, 12. םשכ humerus, Gen. IX, 23. Psalm. XX, 13.

Νωτοφῆρος, dorso portans. ככל bajulus, 2 Par. II, 2. 17. Ddd 2 XXXIV,

XXXIV, 13. Lex. Cyrilli MS. Brem. Νωτοφόρος, ὁ τῷ νότῳ τὰ ἄχθῃ, τινίτι τὰ βάρη, φέρων. Νωτοφόρος, qui dorſa ἄχθῃ hoc eſt onera, fert.

Νωχλεύομαι, tardus, ſegnīs ſum in opere. נחלתי bithp. remiſſe me gero, Aqu. Prov. XVIII, 9. & XXIV, 10. נחלעתי pyh. effero me, Aqu. Hab. II, 4. Heſychius: Νωχλεύς, ὀμαλὸς, βραδύς, ἄχρετος. Νωχλεύς, aqua-bilis, tardus, inutilis.

Ξανθίζω, flaveſco. צהוב fulvus, Lev. XIII, 32. 36. צהוב niger, Lev. XIII, 31.

Ξαντικὸς, nomen menſis apud Macedonas, qui Aprili reſponder. 2 Macc. XI, 30. 33. 38. Suidas: Ξανδικός. ὄνομα μηνός παρὰ Μακεδόσιν. ὁ Ἀπρίλιος. Ξανδικός, nomen menſis apud Macedones. Aprilis.

Ξανθὸς, flavus. צהוב fulvus, Al. Lev. XIII, 36. צהוב plur. Aqu. Zach. I, 8. ξανθοί.

Ξένος, hoſpes, peregrinus. נכרי Aqu. Deut. XIV, 21.

Ξενίζω, hoſpitiō excipio, it. peregrinus. novus, inuſitatus ſum. Sir. XXIX, 28. ξενίζω, hoſpitiō excipies. 2 Macc. IX, 6. ξενίζουσαι συμφοραί, novis vel inuſitatis cructatibus. Sic Aët. XVII, 20. ξενίζοντα γὰρ τινὰ εἰς φέρις εἰς τὰς ἀκοὰς ἡμῶν, nova enim quaedam inferſ auribus noſtris. Heſychius: Ξενίζουσα, ἀλλόφυλος, ἀξιος, κατὰ. Ξενίζουσα, quæ ex alia gente, inuſitata, nova. Idem: Ξενίζουσαν, παρὰν. Ξενίζουσαν, novam. Sic & ξένος aliquando novum ſignificat. Vid. infra in h. v. Conf. Suiceri Theſ. T. II. p. 440.

Ξένιον, munus, proprie quod hoſpiti datur. נדנן plur. res pretioſæ, Eſd. I, 6. נדנן Of. X, 6. ἀπένγκαν ξένιον βασιλεῖ, afferebant munera regi. Vid. & 2 Reg. VIII, 2. 6. Sir. XX, 29. 1 Macc. X, 36. XI, 24. Heſychius: Ξένια, ὑποδοχὴ, φιλοτιμία, φιλία, δῶρα, κατάλυμα, ἢ καταγωγὴν. Hic vox δῶρα, non v. Ξένια ſed Ξένια manifeſte interpretatur, & ex margine, ni fallor, ab indocto librario infera, in quo cum v. Ξένια primo poſita fuiſſe videtur. Adeoque ita apud Heſychium legendum: Ξένια, ὑποδοχὴ, φιλοτιμία.

λοτιμία, φιλία, κατάλυμα, ἢ καταγώνιον. † Ξένια, δῶρα.
Ξένια, exceptio, studium, amicitia, diversorium vel hospitium.
† Ξένια, munera.

Ξένος, hospitalis. 2 Macc. VI, 2. διὰς ξένου, Jovis hospi-
talis. Vide de illo *Dilherium* Dispp. Acad. p. 173. seq.

Ξενισμός, hospitalitas. πικρα viaticum, Prov. XV, 18.

Ξενιτεία, peregrinatio. Sap. XVIII, 3.

Ξιολογία, peregrinos milites colligo. 1 Macc. IV, 35.
Hefychius: Ξιολόγος, ξένου στρατιώτου συλλέγων. Ξιολόγος, no-
vos peregrinos milites colligens.

Ξίος, peregrinus. hospes, novus. πικρα viator, 2 Reg.
XII, 4. גר Job. XXXI, 32. נכרי Ruth. II, 10. 2 Reg.
XV, 19. מיר part. pah. vocatus, 1 Reg. IX, 13. כנור
formido, *Al* Jer. XX, 3. וי Sym. Pf. LXXX, 10. הן הן
viator, Sym. 2 Reg. XII, 4. נכרי alienus, *Theod.* Prov.
XXIII, 27. ξίη. נכרי *Aqu.* Exod. II, 22. Sym. Prov.
II, 16. ξίη. Sym. *Theod.* Prov. VI, 24. ἀπὸ λισιγλώσσου
ξίης, a peregrina lavem linguam habente, h. e. meretrice.
Sic *Terentius*: *Adeon' es demens ex peregrina.* Nam olim me-
rettrices fere peregrinae erant. Vide *Drusium* in *Fragm. Vet.*
Int. Græc. p. 1107. Sap. XIX, 5. ἐκείνοι δὲ ξίον εὐρωσι θάνα-
τον, illi autem novam inusitam, inauditam inveniant mortem.
Vid. & Sap. XVI, 2. 3. 16. & conf. ξιόζω, & *Cl. Schwarz-*
tzii *Comm. Crit. Gr. L. N. F.* p. 954. 2 Macc. IX, 28.
ἐπὶ ξίης sc. γῆς, in terra peregrina.

Ξινοτροφία, peregrinos vel externos milites alo. 2 Macc.
X, 14.

Ξίσκος, sextarius, quem LXX. κοτύλην vocant, Lev. XIV, 10.

Ξισός, laevis, politus, sculptus. πινυ cæsura, *Al.* 1 Par.
XXII, 2. Amos. V, 11. ξισός. *Gloss. MS.* in *Prophet.*
Ξισός, ἐνταῦθα γλυπτός ἐστίς. Ξισός, ibi sculptos deos vocat.
In iisdem sequitur: Ξισός, γλυπτός λίθος. Ξισός, sculptos
lapides. Vid. & 1 Macc. XIII, 27. *Hefych.* Ξισόν, ἱερισμῶν

— παρὰ δὲ ξισὸν ἐτάσσουσιν τράπεζαν.

Λίγυι δὲ καὶ συνδύως ἐξίστησιν, ἐλάττωσιν. (1. ἐξίστησιν, ἐλά-
ττωσιν.) Ξισόν, politam. (*Homer. Odyss.* 4. v. 174.)

— juxta autem politam (Ξισόν)
extendit mensam.

Dicit vero ἔφ in composito ἐξίστησιν, bene politis. Idem: Ξισόν,
γλυπτός, λίθον ποιητός. (sic enim sine distinctione legend. pro
λίθον, ποιητός.) Ξισόν, sculptum, lave factum. Idem post v.

Ddd 3

Ξισόζω-

Ξαίζουσι Ξεῖς, ἀμαλυσμένοι, ἱερομένοι. Ξαίζουσα, lavatur, scalpitur.

Ξαίρω, arefacio, & ξηράνομαι, arefio, exaresco, evanesco. שׁאב putresco, Ef. L, 2. שׁב exsicco, Pf. CV, 10. Ef. XIX, 6. שׁב ובוש ובוש franger & erubescio, Ef. XXXVII, 27. שׁב יבשׁ הוביש Kal, pih. & hiph. Job. XII, 16. ξηρανὶ τὸ γῆ, exsiccatibit terram. Pf. XXI, 16. ἱερώνη αἰ ὄσκα-πον ἢ ἰσχύς μου, exsiccatum est, tanquam testa, robur meum. Pf. CI, 12. ὡσεὶ χιέρτος ἱερώνη, tanquam gramen exarui. Pf. CI, 5. ἱερώνη ἢ καρδία μου, exaruit cor meum. Prov. XVII, 23. ἀνδρὶς δὲ λυσιπύῃ ξηράνεται ὡς, hominis autem tristis exarescunt ossa. Thren. IV, 8. ἐπ' αὐτῶν θέρμα αὐτῶν ἐπὶ τῷ ὀστέῳ αὐτῶν, ἱερώνηται, ἐγινώσκου ὡσεὶ ξύλου, consolidata est pellis illorum super ossa illorum, exaruerunt, facti sunt tanquam lignum. Conf. Marc. IX, 18. כספך proficiscor, Zach. X, 2. ἱερώνηται ὡς πρίσθια, evanuerunt ut oves. פשׁנׁ deficio, Ef. XLI, 17. נן niph. reddor, ponor, Ef. LI, 12. האשׁ haurio, Ef. XLII, 14. תשׁ diripio, Of. XIII, 15.

Ξηρία, ariditas, siccitas. חרב Jud. VI, 37. יבשׁ fuscus, Nah. 1, 10. יבושׁ inf. siccando, Ezech. XVII, 10. נבשׁ Neh. IX, 11. כל cōhibeo, Reliqui Agg. I, 10.

Ξηρὸς, aridus, siccus. חציר fœnum, Ef. XXXVII, 27. יבשׁ Ef. LVI, 3. פסחׁ papt. fiaccescens, Of. IX, 17.

Ξηρῶ, arida, simpliciter sæpe, subintellecto γῆ, terra dicitur. חרבה Gen. VII, 22. ἐν τῇ ξηρῇ, in terra. Vid. & Jos. IV, 18. Agg. II, 7. יבשׁ & יבשׁ Jon. I, 9. ἐπ' αὐτῶν τὸ θάλασσαν καὶ τὸ ξηρὸν, fecit mare & terram. Vid. & Gen. I, 9. Pf. LXV, 5. XCIV, 5. אשׁח Chald. Dan. II, 10. Sic & profani. Vide Auctores, quos citat B. Wolfius ad Matth. XXI, 15. p. 326. seq. & Cl. Georgii Vindic. N. T. ab Ebraism. L. II. c. 1. §. 28. p. 70. seq.

Ξηρὸν, aridum, simpliciter, subintellecto πίδα, solum vel terra dicitur. יבשׁ & יבשׁ Exod. IV, 9. ἐκχυῖς ἐν τῷ ξηρῷ, effundes in solum, vel in terram. Sic Aristoteles de Mirab. p. 878. ἐν τῷ ξηρῷ πλαστῶται, καὶ πάλιν ἀποτρέχου εἰς τὸν πεταμένον, in terra oberrant, (de piscibus quibusdam in India loquitur) & rursum recurrunt in fluvium. Quod hic ξηρὸν vocat Aristoteles, γῆν dicit Theophrastus apud Athenæum L. VIII. c. 2. ubi de iisdem piscibus sermo. Exod. XIV, 16. 22. κατὰ τὸ ξηρὸν, in solo. Additur πίδα in illo versu apud Athenæum L. III. c. 23.

Κυρταὶ δ' ὁμῶς κατὰ, ἐν ξηρῷ πίδα.

Et gibbæ simul squilla in sicco solo.

Conf.

Conf. *Horatii Vitringæ Animadv. ad Voss.* p. 213. & *Georgii Vindic. N. T.* ab Ebraïsm. L. II. c. 1. §. 28. p. 71.

Ξηρὸς γίνεσθαι, aridus fio. Ξῆν arefco, Jos. IX, 5. Ezech. XXXVII, 11.

Vid. alibi Ἀγγρεσι ξηραί.

Ξίφος, gladius. Ξῆν Jos. X, 28. XXXVII, 39. XI, 11. Ezech. XVI, 39.

Ξυλάρμον, lignum parvum. γγ 3 Reg. XVII, 12.

Ξύλινος, ligneus. γμ : κμ Chald. Efd. VI, 4. Dan. V, 4. γγ lignum, Lev. XI, 32. XV, 12. γγο ex ligno, Sym. Hab. II, 11.

Vid. alibi ξύλινον Χυροπόνητα.

Ξυλοκέποι, lignorum cæsor. γγ Ξην cædens lignum, Deut. XXIX, 11. Jos. IX, 23. γγ Ξην cædens lignum, *Al.* Jos. IX, 21. ξυλοκέποι.

Ξύλον, lignum, arbor, it. cippus, nervus, five lignum in carcere, quo captivorum pedes constringebantur. γμ Chald. Efd. V, 8. γμ cedrus, 3 Reg. V, 6. γμ terra, 2 Par. VII, 13. Ξηρ cupressus, Efd. XIV, 8. γμ hortus, Jer. XXXI, 12. Ξην cauda, Efd. VII, 4. γδ cippus, Job. XXXIII, 11. Ξηνο δὲ ἐν ξύλῳ μου τὸν πόδα. *Latinus vertit: posuit in nervo pedes meos.* Sym. Job. XIII, 27. ξύλον αἰμάτων, lignum carceris. Sic & Athenienses lignum in carcere, quo captivorum pedes constringebantur, ξύλον vocabant. Vid. *Grotius & Elphrius* ad A&. XVI, 24. Idem lignum antea ποδοκάνη dicebatur. *Lyfias* Orat. IX. p. 128. ἡ ποδοκάνη αὐτὴ ἐστίν. ἡ Θείατης, ὅτι καλεῖται ἐν τῷ ξύλῳ δεδιδόται. Ποδοκάνη, *Theomnesse*, est quod nunc vocat (lex) ligno vinciri. Conf. & v. Ποδοκάνη infra. Dicitur Græcis V. T. Interpretibus etiam καταράκτη, κάλυμα, ξυλοπίδη, ερριλωτόμεν. Vide has voces alibi f. l. *Plauto* *lignea custodia* vocatur. γγ Gen. I, 29. πᾶν ξύλον ὃ ἔχει ἐν ἑαυτῷ καρπὸν, omne lignum, quod habet in se fructum. Gen. II, 9. ξύλον τῆς ζωῆς, arborem vitæ. Eccles. II, 5. ἐφόντισα ἐν αὐτοῖς ξύλον πᾶν καρπῶν, plantavi in illis (hortis) arbores, omnis generis fructiferas. Sic apud Græcos Scriptores ξύλον sæpius pro arbore sumitur. Vid. præter Auctores, quos citat *Ven. Wolfius* ad Apoc. XXI, 2. p. 613. *Horat. Vitringa* *Animadv.* ad *Voss.* p. 213. seq. & *Outhon*, in *Bibl. Brem. Class. I.* p. 450. seq. & *Fac. Hæsius* in ead. *Bibl. Cl. VII.* p. 812. Eodem seniu lignum usurpatur *Horatio* *Lib. II. Od. 13.*

— agro qui statuit meo
Te triste lignum, te caducum
In Domini caput immerentis.

תַּרְבִּי sœm. Jer. VI, 6. תַּרְבִּי os, (forte legerunt תַּרְבִּי) Prov. XII, 4. תַּרְבִּי trabs, 3 Reg. VI, 15. תַּרְבִּי juniperus, Job. XXX, 5. רִיזָאֵי זָלָאֵי, radicem arborum. Perperam hic radices gossypii intelligit Is. Vossius de LXX. Int. p. 63.

זָלָא זָיָמָא, ligna jacentia. תַּרְבִּי תַּרְבִּי pyra, rogos, Eccl. XXX, 33.

Vid. alibi 'Ακάνθια ξύλα. ξύλοι Ἀσκησι.

Ξυλοπίδη, lignum in carcere, quo captivorum pedes constringebantur. תַּרְבִּי cippus. Aqu. Job. XIII, 27.

Ξυλοφορία, ligni portatio. תַּרְבִּי lignum, Neh. X, 34.

Ξυλοφόρος, lignum portans, lignifer. תַּרְבִּי Neh. XIII, 30. תַּרְבִּי תַּרְבִּי lignum cadens, Jos. IX, 21. תַּרְבִּי תַּרְבִּי Incert. Deut. XXIX, 11.

Ξυλόω, ligno tego, contigno. תַּרְבִּי 2 Par. III, 5. תַּרְבִּי Jer. XXI, 14. תַּרְבִּי lignum, Ezech. XLI, 16.

Ξυωρίς, Attice pro συωρίς, biga. תַּרְבִּי תַּרְבִּי par equitum, Eccl. XXI, 9. Suidas: Ξυωρίς τὸ μὴ πλήρης ἄρμα. αἱ δὲ ἐκ δύο ἵππων συωρίς. ὁ οὖν δίφρος καλεῖται. Ξυωρίς, currus non plenus, sed ex duobus tantum equis constans, quem nunc δίφρον vocant. Hesych. Ξυωρίς, συζυγία. ἢ ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συζιγυμένον. Ξυωρίς, equi bijuges, vel currus, quem duo equi trahunt. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ξυωρίς, ἄρμα ἐκ δύο ἵππων συζιγυμένον. Philoxenus: Biga. Ξυωρίς. Conf. ill. Spanhemium in Callimach. p. 534. & Schefferum de Re Vehic. L. I. c. 2. p. 11. seq. & Lib. II. c. 11. p. 144.

Ξυράω, rado, tondeo. תַּרְבִּי pih. Gen. XLI, 14. יִזְרְאוּ אֹתוֹ, tondebant illum. Vid. & Jud. XVI, 20. Eccl. VII, 20. Lev. XIV, 8. יִזְרְאוּ אֹתוֹ כָּל הַתְּרִיחַ, radet omnes pilos suos. Lev. XIV, 9. כָּל הַתְּרִיחַ (pro κατὰ πᾶσαι τὴν τριχά) αὐτὸ יִזְרְאוּ, omnibus pilis suis radetur. Num. VI, 9. יִזְרְאוּ אֹתוֹ הַכִּפְאֹל, radet caput suum. Vid. & v. 19. Ezech. XLIV, 20. & conf. Act. XXI, 24. Jud. XVI, 18. יִזְרְאוּ אֹתוֹ הַכִּפְאֹל, sc. κατὰ τὴν κεφαλὴν, si radar capite meo. תַּרְבִּי succido, Jer. XLVIII, 37. תַּרְבִּי glabro me, Lev. XXI, 5. Jer. XLVIII, 37.

Ξυρίσις, rasura, tonsura. תַּרְבִּי calvitium, Eccl. XXII, 12.

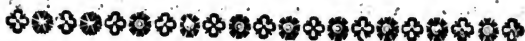
Ξυρόν & ξυρίς, novacula, culter tonsorius. תַּרְבִּי Jud. XVI, 18. תַּרְבִּי Num. VI, 5. Ps. LI, 2. Jer. XXXVI, 23.

Ξυρίς,

Ξυτός, rufus, politus, terfus. תרני casura, 1 Par. XXII, 2. Amos. V, 11. Vid. & 3 Efd. VI, 9. 25. Sit. XXII, 18.

Ξυσεωτός, complanatus. Ξυρρα Aqu. Theod. 3 Reg. VI, 18. Ξυσεωτά, complanata rufa. Nam Ξύσερον idem cum Ξύσερον, plana ferrea: unde Ξυσεώ sive λυσεώ, pavio, complano, rado, & ἀποξυσεώ, hebeo, aciem auferendo, ne radere possit. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 261.

Ξύω, rado, polio. Vid. Ίχῶρα ξύω.

O.

O, art, præp. cum nominativis vocativi partes agens, Neh. I, 5. Pf. XLIV, 8. 9. Conf. Apoc. XV, 3.

Ὄβελισκος, veruculum, cuspis. ὀβελισκί plur. acumina, Job. XLI, 22. Incert. Jer. LII, 19. ὀβελίσκος.

Ὄβολος, obolus, nummus minutus. אגרה 1 Reg. II, 38. נה Exod. XXX, 13. Num. III, 47. Hesychius: Ὄβελος, ὑψωία καὶ τόκος, καὶ ἵκη νομισμάτων, καὶ ἐν αὐτοῖς διατίθενται μοιδοί. Ὄβολοι, nummi ὧ usura, ὧ genus numismatum, ὧ in urbe mercedes judicum.

Ὄγδότησσα, octoginta. ὀγδότηס plur. Gen. V, 25.

Ὄγδοηκονταίξ, octoginta sex. שש וסמיס Gen. XVI, 16.

Ὄγδοήκονταπέντε, octoginta quinque. וסמיס וסמיס 4 Reg. XIX, 35. Efd. XXXVII, 36.

Ὄγδοηκοστής, octogesimus. ארבע מאות quadringenti, 1 Reg. VI, 1. ὀγδοηκοστή.

Ὄγδοος, octavus. שמיני Gen. XXI, 4. 1 Par. XXIX, 17. שמיני Exod. XXII, 30. שמיני Pf. VI, 1. XI, 1. וסמיס תס ὀγδότης sc. χερδής, super octavam chordam.

Ὄδῶν, ambulo, iter facio. דרך Sym. Job. XXV, 29. דרך Sym. Pf. LXXXV, 11. Tob. VI, 5. Ὄδῶν ἀμφότεροι, iter faciebant ambo. דרך eo, 3 Reg. VI, 12. דרך ὀδῶν τοῖς προτάγμασί μου, si ambules in præceptis meis. Hesychius: Ὄδῶν, περιπατεῖ, ἀτίεχεται. Ὄδῶν, ambulat, abit.

Ὄδῶν, sum viâ dux, duco, præco. דרך הדרך hiph. בדרך Pars II. E e e care

care facio, Pf. XXIV, 5. *ידעגסו מו יפו תו אלגמאי עו*, *καὶ διδάξω με*, *duc me ad veritatem tuam*, & *doce me* Conf. Joh. XVI, 13. Pf. CVI, 7. *הוֹלִיךְ* high. a *יֵלֵךְ* ire facio, Jos. XXIV, 3. Pf. CV, 10. *הָלַךְ* eo, 2 Reg. VII, 23. *הוֹצֵא* high. a *צֵא* exire facio, Num. XXIV, 8. *הוֹרֵא* high. a *הָרָא* doceo, Pf. XLIV, 6. LXXXV, 10. *הוֹנֵחַ* high a *נוח* quiescere facio, Eccl. LXIII, 14. *הוֹנֵחַ* castrametor, Deut. I, 33. *הוֹנֵחַ* deduco, Pf. LXXXIX, 1. Ecclef. II, 3. *הוֹנֵחַ* : *הוֹנֵחַ* Kal & high. Exod. XIII, 17. XV, 13. Neh. IX, 12.

Ὀδῆς, viz dux. *הוֹנֵחַ* hithp. genus recenseo, it. generis recensio, Esd. VIII, 1.

Ὀδῆς, viator. *אָרַח* Sym. Jer. XIV, 8. Suidas: *Ὀδῆς*. *Ὀδοποιός*. *Ὀδῆς*. viator.

Ὀδοποιία, profectio, iter. Sap. XIX, 5.

Ὀδοποιία, idem. *הוֹלִיכֻת* Incert. Job. VI, 19. *Ὀδοποιίας*. Sap. XIII, 19. XVIII, 3. 1 Macc. VI, 41. Conf. Joh. IV, 6. & ad h. l. *Wolfium* p. 825.

Ὀδοποιός, viator. *אָרַח* Jud. XIX, 17. *אָרַח* comitatus, Gen. XXXVII, 24. *סֹהֵל* part. pih. ambulans, Prov. VI, 11. *Mesychius*: *Ὀδοποιός*, *Ὀδῆς*. *Ὀδοποιός*, viator.

Ὀδονομία, viam facio. *כָּלֵל* aggero, Job. XXX, 12. Pf. LXVII, 4. *פָּלַס* pih. libro, Pf. LXXVII, 55. *פָּנָה* pih. paro, Pf. LXXIX, 10. *פָּנֹה* paro viam, Eccl. LXII, 10.

Ὀδὸς, via, limen, aditus, consuetudo, vivendi ratio, vita, actio, opus, doctrina, præceptum, it. spatium, vi- ces. *טָא* lentitudo, Gen. XXXIII, 14. *אָרַח* Job. XXXIII, 11. *ἰφύλαξε δὲ μου πάσαι τὰς ὁδὸς*, *custodivit autem omnes vias meas*. Pf. XXIV, 4. *τὰς ὁδὸς σου*, *Kóris*, *γνώριον μου*, *vias tuas*, h. e. veritates vel doctrinas tuas mihi notas fac. Vid. & v. 10. Pf. CXVIII, 15. Eccl. II, 3. Pf. CXVIII, 9. *ὅν τινι κατεργάσῃ νεώτερος τῶν ὁδῶν αὐτῶν*; *quomodo dirigit juvenis viam suam* h. e. actiones suas? Pf. CXVIII. 101. *ἐκ πάσης ὁδῶν ποταμῶς ἐκάλυψα τὰς πόδας μου*, *ab omni mala via cohibeo pedes meos*, h. e. ab omni mala vivendi ratione me cohibeo. Pf. CXVIII, 103. *ἐμίσησα πᾶσαν ὁδὸν ἀδικίας*, *odi omnem viam falsitatis*, h. e. omnem falsam doctrinam. Ibid. v. 127. *πᾶσαν ὁδὸν ἀδικῶν ἐμίσησα*, *omnem viam, h. e. doctrinam, falsam odi*. Sic & alias Græcis *ὁδὸς* pro doctrina usurpat. Vide B. *Wolfium* ad Act. IX, 2. & Cl. Georgii Vin- dic. N. T. ab Ebraïsm. L. II. c. 1. §. 29. 30. Prov. I, 19. *οὗτοι αἱ ὁδοὶ ἰσὶ πάντων τῶν συντιλμῶν τὰ ἀνομία*, *hi mo- res sunt omnium, qui inique agunt*. Prov. II, 13. *οἱ ἐγκατα- λίσπω-*

λίσσονται ὁδὸς ἐνδύας, *relinquentes vias rectas*, h. e. veram doctrinam. Conf. 2 Pet. II, 15. Prov. VIII, 20. ἐν ὁδῷ δικαιοσύνης περιπατῶ, *in viis rectis ambulo*, h. e. recte & iuste ago. Prov. X, 18. ὁδὸς ζωῆς φυλάσσει πρὸς ἡμᾶς, *vias vite h. e. vias ad vitam, vel rationem ad vitam perveniendi, custodit castigatio*. Vid. & Prov. V, 6. XV, 25. Prov. XII, 29. ἐν ὁδοῖς δικαιοσύνης ζωὴ, *in viis justitie h. e. in doctrinis veris vita*. Conf. Matth. XXI, 32. Prov. XVII, 24. ἀνθρώπος δὲ ἐκκλίει ὁδὸς δικαιοσύνης, *imprius autem declinat vias justitie*, h. e. iustam judicandi rationem. *Al.* Prov. II, 20. εὗροντες αὖ ὁδοὺς δικαιοσύνης λύαιας, *invenierunt sane vias justitie planas*, h. e. recte agendi rationem invenerunt bonam. Eccl. XXVI, 7 ὁδὸς ἰουδαίων ἐνδιῶν ἡγήγιντο, *via piorum recta facta est*. ἡ ἡγεμονία, Eccl. XXI, 13. γὰρ terra, 3 Reg. XVIII, 6. אשר qui (hic leguntur אשר gressus.) Eccl. XXXV, 11. בוא ἰνfiin. venire, 3 Reg. VIII, 66. ἡ ἡγεμονία, Eccl. XL, 4. נדר sepes, Of. II, 6. נדר calco, Job. XXIV, 11. נדר via, Gen. III, 21. φυλάσσει τὴν ὁδὸν τῷ ξύλῳ τῆς ζωῆς, *custodire viam ad lignum vite*. Gen. VI, 12. κατήφθημι πᾶσα σὰρξ τῇ ἐδοι αὐτῷ, *corrupt omnis caro viam suam*, h. e. fidem omnesque actiones & mores, ut bene interpretatur Flacius in Clav. v. Via. Gen. XXIV, 48. ἐν ὁδῷ ἀληθείας, *in via recta*. Jos. XXIII, 14. ἀποτρέχω τὴν ὁδόν, *declinabo viam*, h. e. morior. Eodem sensu 3 Reg. II, 2. περιούμωμι ἐν ὁδῷ πάσης τῆς γῆς, *abeo in via omnis terræ*. 3 Reg. XV, 26. ἐπεριούμωμι ἐν ὁδῷ τῷ πατρὸς αὐτοῦ, *ibat in via patris sui*, h. e. vivebat juxta mores patris sui. Vid. & 3 Reg. XVI, 2. 19. 26. Job. XXIII, 10. οἶδὲ γὰρ ἡδὴ ὁδοὶ μου, *novit enim jam viam meam*, h. e. meam vivendi rationem. Vid. & J. b. XXXI, 4. Job XXIII, 11. ὁδοὺς γὰρ αὐτοῦ ἐφύλαξα, *vias enim ejus custodio*, h. e. præceptis ejus obedio. Vid. & Ps. XVII, 24. 2 Reg. XXII, 22. Job. XXIV, 13. ὁδοὶ δὲ δικαιοσύνης ἐκ ἤλυσαν, *viam autem justitie h. e. iuste agendi rationem non agnoscunt*. Ps. I, 1. ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν ἐκ ἔσθ, *in via peccatorum non stat*, h. e. in operibus peccatorum non persistit. Ps. C, 8. περιούμωμι ἐν ὁδῷ ἀμαρτωλῶν, *ambulans in via inculcata*, h. e. inculcate vivens. Psalm. CXVIII, 1. ἀμαρτωλὸς ἐν ὁδῷ, *inculpati in via*, h. e. in vita, in vivendi ratione. In operibus. *Hesych.* 'Εν ὁδῷ, ἐν ἔργῳ, ἐν πίστει, ἐν βίῳ. 'Εν ὁδῷ, in operibus, in fide, in vita. Conf. Job XXXIV, 21. XXXVI, 23. ubi נדר redditur per ἔργον, Ps. CXVIII, 29. ὁδοὺς ἀδικίας ἀπέστησέν ἀπ' ἐμοῦ, *viam falsitatis h. e. doctrinam falsam avertit a me*, Ps. CXVIII, 30. ὁδοὺς ἀληθείας προστάξαμεν, *viam veritatis h. e. doctrinam veram elegi*. Conf. 2 Pet. II, 2. Ps. CXXXVIII, 3. πάσαι τῆς ὁδοὺς μου προείδεις, *omnes vias meas h. e. omnes actiones meas prævidisti*. Vid. & Ps. CXVIII, 167. Prov. V, 21. &

conf. 2 Par. XIII, 22. XXVII, 7. & XXVIII, 26. ubi $\eta\eta$ exponitur per $\pi\rho\alpha\zeta\iota\varsigma$. Prov. IV, 11. $\acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \gamma\alpha\rho\ \sigma\phi\iota\alpha\varsigma\ \delta\iota\delta\alpha\iota\ \sigma\kappa\omega\ \sigma\iota$, vias enim sapientiae h. e. doctrinas ad sapientiam ducentes doceo te. Prov. IV, 14. $\mu\eta\delta\iota\ \zeta\eta\lambda\acute{o}\nu\eta\varsigma\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \pi\alpha\rho\alpha\nu\acute{o}\mu\alpha\iota$, neque inflekeris vias h. e. mores & vivendi rationem peccatorum. Vid. & Prov. VI, 6. Prov. VII, 27. $\acute{o}\delta\delta\iota\ \acute{\alpha}\delta\eta$, via ad infernum. Aqu. Sym. Theod. Prov. XIV, 12. $\acute{o}\delta\delta\epsilon\iota\ \nu\epsilon\lambda\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\delta\eta$. Prov. VIII, 22. $\acute{K}\acute{o}\rho\mu\omicron\varsigma\ \epsilon\kappa\tau\iota\sigma\iota\ \mu\epsilon\ \alpha\rho\chi\acute{o}\nu\ \acute{o}\delta\omega\iota\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\upsilon}$, Dominus possedit me initio viarum suarum h. e. operum suorum. Al. Job. XL, 14. $\tau\acute{\alpha}\tau'\ \acute{\iota}\sigma\tau\iota\ \alpha\rho\chi\acute{o}\nu\ \acute{o}\delta\omega\iota\ \acute{K}\acute{o}\rho\mu\iota$, hoc est initium viarum h. e. operum Domini. Prov. X, 10. $\acute{\epsilon}\ \delta\iota\alpha\sigma\epsilon\iota\rho\acute{o}\nu\ \tau\acute{\alpha}\varsigma\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\upsilon}$, perversens vias suas, h. e. vitam perversam agens. Idem Prov. XIV, 2. dicitur $\sigma\kappa\omicron\lambda\acute{\iota}\alpha\zeta\omega\iota\ \tau\acute{o}\iota\varsigma\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\upsilon}$. Prov. XV, 31. $\acute{o}\delta\delta\iota\ \acute{\alpha}\iota\delta\epsilon\zeta\omega\iota\ \delta\iota\kappa\acute{\alpha}\iota\omega\iota$, via h. e. vivendum ratio justorum. Vid. & Ef. LV, 7 & conf. 1 Cor. IV, 17. & ad h. l. Wolfium p. 361. & eund. ad Jac. I, 8. p. 12. Prov. XXI, 16. $\acute{\alpha}\iota\lambda\epsilon\ \pi\lambda\alpha\iota\acute{o}\mu\eta\tau\omicron\varsigma\ \epsilon\kappa\ \acute{o}\delta\omega\ \delta\iota\kappa\alpha\iota\omicron\sigma\acute{o}\nu\eta\varsigma$, vir aberrans a via justitiae, h. e. a doctrinā vera. Ef. LIX, 8. $\acute{o}\delta\omega\iota\ \epsilon\iota\rho\acute{\eta}\nu\eta\varsigma\ \acute{\epsilon}\kappa\ \acute{o}\iota\delta\alpha\sigma\iota$, viam ad pacem non norunt. Conf. Luc. I, 79. & Rom. III, 17. Hefychius: $\acute{O}\delta\omega\iota\ \epsilon\iota\rho\acute{\eta}\nu\eta\varsigma$ interpretatur $\tau\acute{\alpha}\nu\ \kappa\alpha\tau\acute{\alpha}\ \Theta\epsilon\iota\acute{o}\nu\ \pi\omicron\lambda\iota\tau\acute{\alpha}\iota\alpha\iota$. $\acute{O}\delta\omega\iota\ \epsilon\iota\rho\acute{\eta}\nu\eta\varsigma$, conversationem juxta Deum. Jer. II, 18. $\tau\bar{\eta}\ \acute{o}\delta\omega\ \acute{\Lambda}\iota\gamma\upsilon\pi\tau\acute{o}\varsigma$, via in Aegyptum. Ibid. $\tau\bar{\eta}\ \acute{o}\delta\omega\ \acute{\Lambda}\sigma\sigma\upsilon\rho\acute{\iota}\alpha\iota$, via ad Assyrias. Of. XIV, 10. $\iota\upsilon\theta\iota\acute{\alpha}\iota\ \acute{\alpha}\iota\ \acute{o}\delta\delta\iota\ \tau\bar{\omega}\ \acute{K}\acute{o}\rho\mu\iota$, recta sunt via Domini, h. e. vera & justa sunt verba & praecepta Domini. Vid. & Ezech. XXXIII, 17. 20. Ef. XLV, 13. & conf. Act. XIII, 10. Aqu. Sym. Prov. IX, 6. $\iota\iota\ \acute{o}\delta\omega\ \dots$ LXX. ibi $\iota\iota\ \gamma\acute{\iota}\omega\sigma\tau\iota$. $\eta\eta$ ambulatio, Job. XXIX, 6. $\eta\eta$ foras, it. platea; 2 Reg. XXII, 43. Prov. XXII, 13. $\square\ \eta\eta$ dies, Job. XXIX, 4. $\acute{\epsilon}\tau\iota\ \eta\eta\mu\iota\ \epsilon\pi\iota\beta\epsilon\iota\theta\omega\iota\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma$, cum invalescerem viis, h. e. cum juvenili robore valerem. Ps. XXXVI, 19. $\gamma\iota\omega\sigma\kappa\epsilon\iota\ \acute{K}\acute{o}\rho\mu\omicron\varsigma\ \tau\acute{\alpha}\varsigma\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \tau\bar{\omega}\nu\ \acute{\alpha}\iota\mu\acute{o}\nu\mu\omega\iota$, novit Dominus vias h. e. vitam, vivendi rationem inculpatorum. Vid. & Prov. XXII, 19. $\square\ \eta\eta$ spes, Prov. III, 26. $\square\ \eta\eta$ vinea, Amos. V, 17. $\square\ \eta\eta$ aditus, Ezech. XLVI, 20. $\square\ \eta\eta$ descensus, Jer. XLVIII, 5. $\square\ \eta\eta$ aggesta terra, Jud. XX, 31. 32. $\square\ \eta\eta$ idem, Ef. XXXV, 8. $\square\ \eta\eta$ orbita, Ef. XXVI, 7. LIX, 8. $\square\ \eta\eta$ praeceptum, Ps. CXVIII, 150. $\pi\acute{\alpha}\sigma\tau\alpha\iota\ \acute{\alpha}\iota\ \acute{o}\delta\delta\iota\ \sigma\upsilon\ \acute{\alpha}\lambda\acute{\epsilon}\theta\iota\alpha$, omnes via tuae h. e. omnia praecepta tua veritas. $\square\ \eta\eta$ locus, 1 Reg. XXVI, 13. $\pi\omicron\lambda\acute{\alpha}\ \acute{\epsilon}\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\iota\omega\ \mu\acute{\iota}\sigma\tau\omicron\iota\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\omega}\nu$, magnum spatium inter illos. $\square\ \eta\eta$ discedo; sed hic est nomen portae, 4 Reg. XI, 6. $\square\ \eta\eta$ limen. Jer. XXXV, 4. $\square\ \eta\eta$ aestimatio, Job. XXVIII, 13. $\square\ \eta\eta$ os, Prov. VI, 13. $\square\ \eta\eta$ opus, Prov. XX, 1. $\iota\upsilon\theta\iota\acute{\alpha}\iota\ \acute{\epsilon}\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\omega}\nu$, recta via ejus. Theodotion ibi habet: $\iota\upsilon\theta\iota\acute{\alpha}\iota\ \acute{\epsilon}\ \epsilon\rho\gamma\alpha\sigma\iota\alpha\ \acute{\alpha}\nu\tau\bar{\omega}\nu$ rectum opus ejus. $\square\ \eta\eta$ dual. duabus vicibus, Job. XXXIII, 29. $\acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \tau\epsilon\acute{\alpha}\varsigma\ \pi\acute{\rho}\omega\ \kappa\alpha\iota\ \acute{o}\delta\delta\epsilon\varsigma\ \tau\epsilon\acute{\alpha}\varsigma$, tribus vicibus. $\square\ \eta\eta$ pes, Job. XXVIII, 4. Prov. XXVI,

XXVI, 6. קרר part. prosequens, Prov. XXI, 21. קרר
platea, Ef. LIX, 15 קרר nomen, Mich. IV, 5. קרר dens,
1 Reg. XIV, 4. 5. Prov. XXV, 19. ubi tamen al. rectius
habeunt קרר, pro קרר. Sir. V, 8. קרר קרר קרר
קרר, egr. ff. sunt ex via parentum furorum. Vid. & v. 18.
Sir. XI V. 1 30. & conf. Keuchenium ad Act. XIX, 9. p.
198. qui in locis illis קרר de religione interpretatur. Adde
Steph. le Moine Obs. ad Var. Sacr. p. 922.

Kaθ' ὁδοῦ τῆς γῆς, juxta viam terræ. כְּנֶגֶד הַדֶּרֶךְ *Aqu.*
Gen. XXXV, 16.

Vid. alibi Διαγραμμίαι ὁδοί. Ἰχθὺς ὁδῶ, ὁδὸς τρυφῶν.

'Οδός, dens, vomer. ἡδὴ 1 Reg. XIII, 21 τρεῖς ἀ-
 κλοι εἰς τὸν ὀδόντα, tres fidei ad vomerem. Gloss. MS. in lib.
 1 Reg. 'Εἰς τὸν ὀδόντα, εἰς τὴν ὕνι (MS. ὕνι) τῷ ἀρότρῳ. 'Εἰς
 τὸν ὀδόντα, ad vomerem aratri. In Glossis Fabricianis in lib.
 3 Reg. 'Εἰς τὸν ὀδόντα exponitur εἰς τὸ ἀρότρον, εἰς τὴν ἀλκα,
 in aratrum. in fuitum. 10 Gen. XLIX, 12. Exod. XXI,
 24. Pf. XXXIV, 19.

Vid. alibi ὁδόντις Ἐλιφάντινοι.

'*ʾOḏevā*, dolore afficio, & in pass. '*ʾOḏevānī*, dolore afficior, doleo. און robur, Es. XL, 29. בן נרן *filius areā*, i. e. tritīcūm, Es. XXI, 10. רוח *scēm. ex* רוח *languida*, Thren. I, 14. החל *hiph. a* חל *contremisco*, Zach. IX, 5. הסר *inf. hiph. a* מרר *amarè flere*, Zach. XII, 10. ככל *dolorem bajulò*, Es. LIII, 4. מנן *filius*, Prov. XXIX, 21. מצרה *part. scēm. hiph. a* נצב *niph. Sym.* 1 Reg. XX, 34. צור *angustata*, *Al. Jer.* XLVIII, 41. & XLIX, 21. צר *Vid. & Sap.* XIV, 24.

'*Amara*, dolor, labor, molestia, cruciatus. *אמר* molestia, Gen. XXXV, 18. Deut. XXVI, 14. *כלהה* conturbatio, Job. XVIII, 11. XXVII, 20. *גלמור* folitarius, Job. III, 7. *לanguor*, Pf. XL, 3. *אמרה* *amarna*, Job VI, 2. *תולת הרר* *hiph. א חולא* facio parturire, Ef. XIII, 5. *תולת הרר* *hoph. א* *amarè* flere, Zach. XII, 10. *דולר dolor gravissimus*, Jer. XXII, 23. XLIX, 24. *מוערור* *moeror*, Gen. XLIV, 31. Pf. XII, 2. *לחוב* *cibus*, Job. XX, 23. *לעה* *ablinthium*, Jer. XXIII, 15. *לעה* *languor*, Deut. XXVIII, 60. *תולת הרר* *pyh. attritus*, Ef. XIX, 10. *מור* *ulcus*, Of. V, 13. *מכחץ* *fractura*, Ef. XXX, 26. *מכח* *Exod. III, 8.* *ממר* *amaritudo*, Prov. XVII, 26. *מר* *amarus*, *it. amaritudo*, Ef. XXXVIII, 15. *מירות* *amaritudo*, Ezech. XXI, 6. *ננע* *plaga*, Prov. VI, 33. *ננע* *plur. motiones*, Job. VII, 4. *ממה* *turbo*, Job. XXXVII, 9. *ובל* *tamen pro מומה* *Interpres* haut dubie scripsisse *מומה*, h. e.

E e e 3

verti-

vortices, turbines, putat *Lamb. Bos Proleg.* in LXX. Int. cap. 3. Conf. quæ notavi in Δι.γ. מַעַל molestia, Job. IV, 8. VII, 2. עַי afflictio, Job. XXX, 16. עַר molestia, Pf. CXXVI, 3. עַל XIV, 3. מַרְצוֹס tremor, Job. XXI, 6. מוֹר ventus, Job. XXX, 22. מַרְצוֹS vastatio, Job. XXX, 14. חַשׁבִּי cogitatio, Pf. XCIII, 19. חוֹנָה Prov. XVII, 21. חִתְּחִלִּי hithp. a חוֹל doloribus me conficio, *Aqu.* Job. XV, 20. יָיִם ὀδυνη. *Hefychius*: Ὀδυνη, λύπη, πένος, ταπεινώσις παρὰ ἀλλοτρίων, ἢ ἀλγυδύνη. Ὀδυνη, dolor, labor, humilitatio apud peregrinos, vel cruciatus.

Ὅι ἐν ὀδύναις sc. ὄντες, qui in doloribus versantur. מֵרִי amari, Job. III, 20. שָׂרִי amari anima, Prov. XXXI, 6.

Ἐν ὀδύνῃ μέλαινα ποιῶ, in dolore mentionem facio. רִנָּה contremisco, Ec. XXXII, 10.

Πλαγὴ ὀδυνῆς, plaga doloris. מַכָּה constitutio, Mich. I, 11.

Ὀδυνηρὸς, dolorem afferens, molestus, acerbus. מוֹר languidus, Thren. V, 17. מוֹר part. niph. scem ægra, Jer. XIV, 17. מוֹר part. niph. scem acris, 3 Reg. II, 8. *Hefychius*: Ὀδυνηρὸν, λυπηρὸν, ἐπίπνον. Ὀδυνηρὸν, acerbum, molestum.

Ὀδυμενὸς, lamentatio, fletus, ploratus. מֵרִי plur. amaritudines, Jer. XXXI, 15. רֹאשׁ rugitus, Sym. Pf. XXI, 1. τῶν ὀδυμῶν. Vid. & 2 Macc. XI, 6. *Hefychius*: Ὀδυμενός, κλαυθμενός. Ὀδυμενός, fletus.

Ὀδυρόμαι, lamentor, ploro. רִנָּה hithp. a רָו condoleo mihi, Jer. XXXI, 18. רֹאשׁ rugitus, Sym. Psalm. XXXI, 3. ἀπὸ τοῦ ὀδυρόμαι. Lex Cyrilli MS. Brem. Ὀδυρόμενοι, κλαίοντες. Ὀδυρόμενοι, plorantes.

Ὀξὺς, nodus arboris, ramus. Sap. XIII, 13. ξύλον σκολιὸν καὶ ὄξυς συμπεφυκός. lignum curvum & nodosum. *Hefychius*: Ὀξὺς, κλάδος, καὶ ὁ ἀπὸ τοῦ τελέχους σχιζόμενος ἀκρόμων. Ὀξὺς, ramus, & qui a trunco scinditur prægrandis ramus. *Thomas Magister*: Ὀξὺς καὶ ὁ κλάδος, καὶ ὁ τῷ ἀκρὸς ὅθεν φύεται. Ὀξὺς, & ramus, & hujus initium, unde nascitur.

Ὀθῶ, unde. כֹּחַ Pf. CXX, 1.

Ὀθῖνος, linteamen, lineum vestimentum. קוֹשׁ linum, Os. II, 9. τὰ ἱμάτια μου, καὶ τὰ ὀθῖνά μου, vestimenta mea lanea, & linea mea. Vid. & v. 5. כֹּחַ sindon, *Al.* Jud. XIV, 12. 13. τριάκοντα ὀθῖνα, triginta vestimenta linea. Lex. Cyrilli MS. Ὀθῖνα, ὑφάσματα λεπτότα. Ὀθῖνα, tela tenuissima. *Hefychius*: Ὀθῖνα, λεῖα ἱμάτια. Ὀθῖνα, linea

linea vestimenta. Idem 'Oθίνη, συνδόν. 'Oθίνη, sindon. Conf. Salmastii not. in Tertullian. de Pall. p. 411. ubi observat, Lucianum 'Oθίνην vocare, quam συνδόν Diogenes Laertius nuncupet, eandemque Ausonio lintheam sindonem dici. Sic & 'Oθίνης appellantur Job. XIX, 40 quæ alii Evangelistæ συνδόν nominant. Conf. ad h. l. Auctores laudatos Wolfio p. 987. seq.

'Οικιζω, agito. guberno. רוח longitudinalis, Job. XXXVII, 10. οικιζου δὲ τὸ ὕδωρ, ὡς καὶ τὰ βέληται, agitas autem vel dirigis aquam, quomodocunque volueris. Hesychius: 'Οικιζου, ἐλάττει, διοικῶ, κυβερνῶ. 'Οικιζου, agitat, dirigit, gubernat.

'Οικίωσις; gubernatio. תחבולות plur. consilia prudentia, Aqu. Job. XXXVII, 12.

'Οικίος, domesticus, it. propinquus, cognatus. בית domus, Es. III, 5. רור patruus, 1 Reg. X, 14. XIV, 51. Aquila ibi habet πατράδελφος, patruelis. רור Lev. XVIII, 6. 12. Num. XXVII, 11. רור propinquitas, Lev. XVIII, 17. תנור furnus, Es. XXXI, 9. Hesychius: 'Οικίος, ἐκ πατρὶς ἐπιγαμίας ἀλλήλοις προσέκοιται, ἢ ἰδίου, καὶ κατὰ τὴν ἐξέλιαν (i. oiklían) πάντες. 'Οικίος, per affinitatem inter se cognati, vel proprii, & omnes, qui in domo. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Οικίος, ὁ συγγενής. 'Οικίος, cognatus.

'Οικίος τῷ σπέρματι, propinquus feminis, qui sanguine, vel genere aliquem contingit, genere cognatus. בית caro, Es. LVIII, 7. ἀπὸ τῶν οἰκίων τῷ σπέρματός σου ἐκ ὑπερ-έψου, genere tibi cognatos non despicias. Sic Apostolus Gal. VI, 10. τοὺς οἰκίους τῆς πίστεως, fide cognatos vocat.

'Οικιότης, propinquitas, cognatio. רור propinquus, Lev. XX, 19.

'Οικίτης, famulus, servus. עבד Gen. IX, 25. XXVII, 37. Exod. V, 15. Prov. XXII, 7. Hesych. 'Οικίτης, δούλος, ὑπεργός. 'Οικίτης, servus, minister.

'Οικιτίς, famulitium. עבד Sym. Job. I, 3.

'Οικίτης, famula, serva. אמה Exod. XXI, 7. שפחה Lev. XIX, 20. Prov. XXX, 23. Gloss. Brem. 'Οικίτης, δούλαιον, δούλη. 'Οικίτης, famulam, servam. Conf. Aelianum Var. L. II. c. 38.

'Οικίω, habito. commoror. אנשים plur. homines, Gen. XXIV, 13. בעוריה part. faem. niph. maritata, Es. LXII, 4. ה' גר' σου οἰκουμένη, terrā tuā, quā inhabitatur. גר peregrinor. Jer. XLIII, 2. רור Dan. VI, 25. שר Gen. XXVII,

XXVII, 44. ὡς περ αὐτῶν ἡμέρας τινος, *commorare* & *puerum cum dies aliquot*. Conf. *Fesseli* Adv. S. L. I. c. 7. p. 48. חַיִּי Chald. Efd. IV, 17. נֶחָד part. niph. vastus, Ef. XXXVII, 26. נָחָן do, Neh. XIII, 4. עֲפָרֹת pulveres, Prov. VIII, 26. אֶרֶץ (sc. מִרְיָה) οἰκίσματα τῆς ἐπ' ἡμεῶν, *extremas partes habitabiles terræ sub cælestium* Græbius Procl. in LXX. T. IV. c. 4. §. 8. pro οἰκίσματα legendum conjicit *πεχυσμῶμα*. Sed paulo audacius, ut puto, & præter necessitatem. Nam ut alias LXX. sensum magis quam verba solent exprimere, ita ibi etiam facere potuerunt. שִׁכָּה festio, 2 Reg. XIX, 32. שָׁכַן Prov. X, 35, נִשְׁכַּח part. stem. niph. 2 יָשַׁב Exod. XVI, 35. ὡς ἂν ἔλθοι εἰς γῆν οἰκιστέαν, *usque dum venirent in terram habitabilem*.

Διδῶμαι οἰκῶν, do habitare, i. e. habitare facio. חֲשִׁיב hiph. 2 יָשַׁב Sym. Pf. LXVII, 7. מַדְמִישׁ οἰκῶν.

Vid. alibi Ἡρώδης οἰκῶν.

Ὀικισμός sc. γῆ, terra habitabilis, orbis terrarum. אֶרֶץ terra, Pf. LXXI, 8. Ef. XIII, 5. XIV, 26. XXIV, 1. XXXVII, 18. Conf. *Keuchenium* ad Luc. II, 1. p. 116. אֶרֶץ ævum, Pf. XLVIII, 1. מִסְכָּח mortarium, Soph. I, 12. תֹּכֶל orbis, 2 Reg. XXII, 16. Job XVIII, 19. Conf. quæ ex *Josepho* notat *Ottius* Spicileg. ex eod. ad N. T. p. 120. seq. Quid vero in οἰκισμός subintelligendum sit γῆ, ostendit Cl. *Langius* Obs. ex *Euripide* ad N. F. Proluf. IV. ad Matth. XXIV, 14.

Ὀικισμός, habitaculum. מוֹשָׁב *Incert.* Exod. XII, 20. Vid. & Sap. XIII, 15.

Ὀικισμός πορνείον, habitaculum meretricium, lupanar. בֵּן fornicus, Ezech. XVI, 23. Atticis etiam simpliciter lupanar dicebatur οἰκισμός. *Hesychius*: Ὀικισμός, τὸ δεισιματώριον, Ἀττικῶς δὲ τὸ πορνείον. Ὀικισμός, carcer; Attici autem lupanar ita vocabant. Ita occurrit apud *Æschinem*, teste *Harpocrate* in v. Ὀικισμός, *Athenæum* L. XIII. c. 3. p. 568. *Ælianum* Var. VI, 1. & alios. Vide Cl. *Alberti* ad Act. XII, 7. p. 245. & Abr. *Gronovium* not. ad *Ælian.* l. c.

Ὀικισμός, habitatio, domus. בֵּיתִים plur. palatia, 2 Par. XVII, 12. XXVII, 4. בֵּית palatium, *Al.* 1 Par. XXIX, 1. οἰκισμός. בֵּית Sym. Job. XXXVIII, 20. וְבֵית Sym. Psalm. XLVIII, 15. נוֹחַ Sym. 1 Reg. XIX, 22. וְהַיִּשְׁרָאֵלִים.

Ὀικιστήριον, domicilium. מִקְוֶן Jer. XXV, 30. Vid. & 2 Macc. XI, 2.

Ὀικιστός, habitabilis. מוֹשָׁב habitatio, Lev. XXV, 29. Vid. & 2 Macc. IX, 17.

Ὀικίστης

'Οικίτης, habitator, incola. ἡκ tentorium, 1 Par. IV, 41. Conf. Sap. XII, 3. & *Ælianum* Var. L. IX. c. 16.

'Οικία, domus, familia. ἡκ tentorium, Gen. XXV, 27. בֶּטֶן venter, Job. XX, 15. בית Gen. L, 8. πᾶσα ἡ οἰκία ἡ πατρική αὐτοῦ, *omnis familia paterna ejus*. Vid. & 1 Par. XII, 28. Jer. XXXVIII, 17. Ita & Phil IV, 22. οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας, *qui de domo sive familia Caesaris sunt*. Et *Philo* in Flacc. p. 666. de Agrippa: 'Εἰ δὲ μὴ βασιλεὺς, ἀλλὰ τις τῶν ἐκ τῆς Καίσαρος οἰκίας, ἢ αὐτοῦ προνομίῳ τινα, καὶ τιμὴν ἔχει; *si vero Rex non fuisset, sed aliquis ex Caesaris domo, nonne debuisset prerogativam aliquam & honorem habere?* Sic & Latinis domus pro familia passim usurpatur. Vid. e. c. *Sueton.* August. c. 25. & alibi sæpius. רצח atrium, Jer. XXXVII, 20. חָטֵף parvulus, Gen. L, 21. רִכְבוֹת plur. ex עֲרֻכָּה solitudines, (forte legerunt בית עֲרָ) Jer. V, 6.

Vid. paulo post 'Οικογενὴς τῆς οἰκίας.

'Οικίδιον, domuncula. 2 Macc. VIII, 33.

'Οικίζω, ædifico, habitare facio. ישב sedeo, habito, Job. XXII, 8. Vid. & Sir. X, 3.

'Οικίσκος, domuncula. בית domus, Es. XLIV, 13. *Harporcation*: 'Οικίσκος, ἀπὸ τοῦ μικροῦ τοῦ οἴκου. Δημοσθένης ἐν τῷ ὑπὲρ Κτησιφώντος. 'Οκίσκος, *parva quodam domo. Demosthenes in Oratione pro Ctesiphonte.*

'Οικογενὴς, domi natus, verna, vernaculus. בית domus, Gen. XV, 2. בית בן filius domus, Gen. XV, 3. Eccles. II, 7. בית ילד natus domus, Gen. XIV, 14. Jer. II, 14. *Hesychius*: 'Οικογενὴς, δῆλος ἢ συγγενὴς. 'Οικογενὴς, *servus vel cognatus.*

'Οικογενὴς τῆς οἰκίας, vernaculus domus. בית ילד Gen. XVII, 12.

'Οικοδομῆν, ædifico. בנה Gen. II, 22. & alibi sæpius. *Aqu.* Gen. XVI, 2. οἰκοδομήσομαι, *ædificabor* h. e. liberos suscipiam. קוּן fortifico, *Al.* 2 Par. XXXII, 5. ἀκοδόμωται. ישב habito, Agg. I, 4. בן apte, Es. LIV, 14. העש facio, 2 Reg. VII, 11. 2 Par. XXXII, 28.

'Οικοδομῆν πόλιν, ædifico urbem. עָשָׂה מְלִיכָה languidi facientes, Neh. IV, 2.

'Οικοδομῆν, ædificium, structura. בֵּיתֶה palatium, 1 Par. XXIX, 1. בנה infim. ædificare, Ezech. XVII, 17. סִבְנָה Ezech. XL, 2. בָּנָן ædificium, *Aqu. Sym.* Ezech. XL, 5. τῆς οἰκοδομῆς.

PARS II

F f f

Vid;

Vid. alibi καθεστῶν οἰκοδομῶν.

Ὁικοδομημα, domicilium, domus, habitaculum, Sym. Amos. IX, 1.

Ὁικοδόμος, ædificator. נִבְנֵה part. 4 Reg. XII, 11. XXII, 6. נִבְנֵה part. sapiens, Es. LVIII, 12. שֹׁרֵף faber, 1 Par. XIV, 1. XXII, 15. חֹשֶׁב linum, Ezech. XL, 3.

Ὁικουσι, intus. בִּיתָה Aqu. Exod. XXVIII, 26.

Ὁικοδομῶ, domum procuro, dispenso, dispono. כָּלַל pih. א כול Pf. CXI, 5. Vid. & 2 Macc. III, 14. 3 Macc. III, 2. τῷ τῶν οἰκοδομῶντων, dum hæc ita disponuntur.

Ὁικοδομία, dispensatio, gubernatio, munus. מְסֻלָּה dominationis, Es. XXII, 21. מְסֻלָּה statio, Es. XXII, 19 ἀφαιρηθῆναι ἐκ τῆς οἰκοδομίας σου, καὶ ἐκ τῆς στάσιός σου, deficiens de munere tuo, & de statione tua. Conf. Col. I, 25. Hesychius: Ὁικοδομία, βεβαίωσις, διοίκησις. Ὁικοδομία, dispensatio, gubernatio.

Ὁικοδόμος, procurator domus, dispensator. מְשַׁרְפָּנִים plur. satrapæ, Esd. VIII, 9. מְשַׁרְפָּנִים super domum, 3 Reg. IV, 6. XVI, 9. 3 Reg. XVIII, 18. Esch. I, 8. הַמְלָאכָה שֶׁר־princeps operis, Incert. 1 Par. XXIX, 6. Hesychius: Ὁικοδόμος, ὁ τὸν οἶκον νομῶμενος, φύλαξ. Ὁικοδόμος, qui domum administrat, custos. Conf. Suiceri Thes. T. II. p. 463.

Ὁικόπεδος, area domus. חֲרִיכָה vastitas, Pf. CI, 7. Vid. & Sir. XLIX, 15.

Οἶκος, domus, tentorium, templum, conclave, familia. אֹהֶל tentorium, Gen. IX, 21. XXIV, 67. Num. IX, 15. Deut. V, 30. אֹהֶל palatium, Es. XXXII, 14. בֵּיתָה regia, 1 Par. XXIX, 19. בֵּיתָה Gen. VII, 1. ἵστασθαι σὺ καὶ πᾶς ὁ οἶκός σου εἰς τὴν κιβωτὸν, ingredi tu & omnis familia tua in arcam. Vid. & 2 Reg. III, 1. 6. 8. 9. & conf. Luc. I, 27. & Pfochenium de Styl. N. T. §. 120. בֵּיתָה excelsum, 4 Reg. XXIII, 8. 13. בְּנִים plur. ex בָּן filii, 1 Par. II, 10. Jer. XVI, 14. Amos. III, 1. Soph. I, 9. בֵּיתָה hortus palatii, Esch. I, 5. הַכֵּל palatium, templum, 4 Reg. XX, 18. Es. XXXIX, 7. 2 Par. XXIX, 16. Esdr. III, 6. 10. IV, 1. Es. VI, 1. מֶלֶךְ Chald. Esd. V, 14. 15. Dan. V, 5. VI, 18. מֶלֶךְ mons, Mich. IV, 2. בֵּיתָה habitaculum, Es. LXIII, 15. חֲמֶה murus, Es. XXV, 12. יָד manus, 2 Reg. III, 8. לְשֶׁכָּה cubiculum, conclave, Jer. XXXV, 4. ἵγνυς τῷ οἴκῳ τῶν ἀρχόντων, prope conclave sanctorum. Vid. & Jer. XXXVI, 10 12. 20. 21. & conf. Lud. de Dieu ad Act. I, 13. Sic & Josepho de Bell. Jud. VI, 6.

conclavia circa templum structa vocantur οἶκοι. Eodem sensu vox legitur in illo Ποῖτα Odyss. α. v. 358.

Ἄλλ' εἰς οἶκον ἵστα τὰ σπυτῆς ἔργα κέμειζι.

Sed abi in conclave, & tuarum rerum curam habe.

Quo respiciens *Hesychius* οἶκος interpretatur μέρος τι τῆς οἰκίας, partem quandam domus. כנור habitatio, Job. XVI, 20. כנן habitaculum, Deut. XXVI, 15. מנחה a nunc (forte legerunt במקן) Jer. III, 4. מקום locus, 2 Reg. XIX, 39. 2 Par. VII, 12. משכן habitaculum, Job. XVIII, 22. עבר in plur. נאות idem, Ps. LXXIII, 21. עיר servus, Jer. XXII, 2. עיר urbs, 3 Reg. XX, 30. פתח janua, Prov. XVII, 20. קדש sanctuarium, 2 Par. XXXV, 5. שער platea portæ, Neh. VIII, 18. שטן scptum, 1 Reg. II, 30. בית שדרות domus ordinum, 2 Par. XXIII, 14. שכן infin. habitare, Job. XXX, 6. שער porta, Es. XXIV, 12.

Οἶκος ἰδῖος, domus propria. חיים plur. homines, Job. XXIV, 12.

Οἶκος τῷ προϊσηκότος, domus præfecti. שמים dual. cæ-
lum, Prov. XXIII, 5.

Εἰς τὰς οἰκας ὑμῶν, in domibus vestris. תחתיו Exod. XVI, 29.

Vid. alibi Ἀλσίτριος οἶκος. οἶκος Ἀλσῶδες. οἶκος Ἐπιθυ-
μητός

Οἰκτιρίζω, misericordia. חסד benignitas, Jer. XXXI, 3. *Hesychius*: Οἰκτιρίζω, ἔλεος.

Οἰκτιρῶ, miseror, commiseror. ידע cognosco, Prov. XII, 10. חן Pf. IV, 2. XXXVI, 22. רחם pih. Exod. XXXIII, 19. 3 Reg. VIII, 50. שוב pih. a שוב redire facio, Ps. LIX, 1. רחמים dual. a רחם duæ puellæ, Al. Jud. V, 30.

Οἰκτιρῶ ἀφειδῶς, miseror largiter. חן לא non subtra-
ho, Prov. XXI, 26.

Οἰκτιρῶδες idem quod οἰκτιρίζω. חסד Quint. Ed. Of. VI, 4. חן Chald. infin. Kal. a חן gratiam præstando, Dan. IV, 24. רחם 2 Par. XXX, 9. ἰσούται in οἰκτιρῶναι, misericordiam consequuntur. חננות plur. preces, Dan. IX, 18. Zach. XII, 10.

Οἰκτιρῶν, misericors. חן part. gratiam faciens, Ps. CVIII, 11. חן gratiosus, Ps. CXLIV, 8. רחם Exod. XXXIV, 6. רחמים plur. sæm. Thren. IV, 10. רחם puel-
la, Al. Jud. V, 30. οἰκτιρῶν.

Fff 2

Οἰκτι-

"Οικτιστος, miserrimus. 2 Macc. IX, 8. Lex. Cyrilli MS. Brem. "Οικτιστος, ἰλιωός. "Οικτιστος, miserabilis.

Οἶκτος, lamentum. נחַי Jer. IX, 8. *Al.* Jer. IX, 18. *Hefychius*: "Οικτος, θρήνος, ἰλιος, συμπάθεια, φιλαδελφία. "Οικτος, lamentum, misericordia, commiseratio, humanitas.

"Οικτρός, miserabilis. נחַי lamentum, Jer. IX, 18. תַּמְרוּרִים plur. amaritudines, Jer. VI, 26. Vid. & Sap. XVIII, 10. *Hefychius*: "Οικτρός, ἰλιωός, ἰλαχίσα. "Οικτρός, miserabilia, minima. Idem: "Οικτρός, ἰλιωός, ἰλαχίσις, ἰλιὸς ἄλιος, δαίλος, βραδύς. "Οικτρίς, miserabilis, minimus, misericordia dignus, debilis, tardus.

"Οἶμοι, hei mihi, vae mihi. אהּ ah, aha, Jud. VI, 22: XI, 35. אֵי vae, Jer. IV, 31. XV, 10. אֵי (est אֵי cum ה parag.) Pf. CXIX, 5. לֵי אֵי Job. X, 15. Mich. VII, 1. *Hefychius*: "Οἶμοι, ἐπιφθιγμὰ θρήνου. "Οἶμοι, acclamatio planctus.

"Οἶμοι ὀἶμοι, vae mihi, hei mihi. אהּ Ezech. XI, 13. אֵי vae quæso, Jer. XLV, 3.

"Οἶμος, via, femita. Vide infra in ν. "Ωμος.

"Οἶμωγῇ, ejulatus, planctus, lamentum. אָנָה *Aqu. Sym.* Pf. XI, 5. Mal. II, 13. נָנָה *Aqu. Sym.* Exod. II, 24. נָנָה *Sym.* Psalm. CI, 1. Vid. & 3 Macc. VI, 17. *Hefychius*: "Οἶμωγῇ, θρήνοι, ὀθιγμοί, σιγῆμοι. "Οἶμωγῇ, lamenta, planctus, suspiria.

"Οἰμάζω, ejulo, lamentor. נָנָה *Sym.* Pf. LXXI, 12. οἰμάζοντα. *Phavorinus*: "Οἰμάζω καὶ οἰμάτῳ, θρηῶ. "Οἰμάζω & οἰμάτῳ, lamentor.

"Οἰμόςσω, idem. אָנָה *Sym.* Mal. II, 13. οἰμόσσοντις.

"Οἰνάθῃ, flos vitis, uva germinans. נָנָה uva prima, *Sym.* Cant. II, 13. 15. *Hefychius*: "Οἰνάθῃ, ἡ ἔκφυσις τῆς ἀμπέλου. "Οἰνάθῃ, germinatio vitis. *Schol. Aristophanis* in *Ran.* v. 1355. ἡ πρώτη δὲ ἐκφύσις τῆς ἀμπέλου οἰνάθῃ λέγεται, prima autem germinatio vitis οἰνάθῃ dicitur. Idem in *Av.* v. 493. οἰνάθῃ ἡ πρώτη ἐκφύσις τῆς αἰφουλῆς. prima germinatio uva. *Conf.* ill. *Spanhem.* not. ad *Aristoph.* *Ran.* l. c. *Aliter Plinius* Lib. XII. c. ult. *Eodem ananthe pertinet. Est autem vitis labruscæ uva.*

"Οἶνα, mustum. שִׁיחַ *Aqu. Zach.* IX, 17.

"Οἶνομαι, vino obruor, inebrior. עָבְרָה plur. ebriosi, Ezech. XXII, 42. *Conf.* *Ælianus* Var. L. X. c. 18.

"Οἶνο-

'Οἰνοποιέω, vinum poto. וין שתה Prov. XXXI, 4.

'Οἰνοπότης, vini potor, bibax. וין כנא Prov. XXIII, 10.

'Οἶνος, vinum. חומר merum, Deut. XXXII, 14. חסרא: Chald. Esd. VI, 9. VII, 21. וין Gen. IX, 21. Ps. LIX, 3. מים dual. aqua, 1 Reg. XXV, 11. יקר torcular, *Al.* Deut. XV, 13. וינו. כנא merum, Es. I, 22. שכר potus inebrians, Ps. LXVIII, 15. Prov. XXXI, 4. שורה in plur. שערי hordeum, Of. III, 2. תירוש mustum, Gen. XXVII, 28. 37. Num. XVIII, 12.

Vid. alibi Μεθύσκωμαι ὄινῳ. Σκαταλάω ὄινῳ.

'Οἶνος νέος, vinum novum, mustum. ערס Es. XLIX, 26. וין vinum, Sym. Job. XXXII, 13. Conf. Matth. IX, 17.

'Οἰνοφλυγία, vino me ingurgito. כנא Deut. XXI, 20. Es. LVI, 12. Est ab οἰνόφλυξ, quod apud *Hesychium* exponitur μέθυσις, ὁ κατεπίθυστος ὄινῳ, ebriosus, cupidus vini, & Etymologo ὁ εἰς τὸν οἶνον ὀρμῶν, qui in vinum irruit. *Andronicus Rhodius* Lib. πρὶ παλαιῶν p. 6. 'Οἰνοφλυγία ἐστὶ ἐκθυμία ὄινῳ ἀπληγος. 'Οἰνοφλυγία est cupiditas vini infatibilis. Conf. *Wolffium* ad 1 Petr. IV, 3. p. 152. & *Ælianum* Var. L. III. c. 14.

'Οἰνοχόω, vinum fundo. Unde οἰνοχόω, pincerna. שקה Gen. XL, 13.

'Οἰνοχόη, pocillatrix, pincerna fœmina. שרה symphonia, Ecclef. II, 8. Alias quoque vox *urceum* denotat. Vide *Ælianum* Var. L. XIII, c. 40.

'Οἰνοχόος, pocillator, pincerna mas. כשקה 3 Reg. X, 5. 2 Par. IX, 4. משיקה שר princeps pincernarum, Gen. XL, 20. שרה symphonia, Ecclef. II, 8. *Hesychius*: 'Οἰνοχόος, ἐπιχέτης. Lex. *Cyrelli* MS. Brem. 'Οἰνοχόος, ἐπιχέτης, ὁ τὸν οἶνον ἐκχέων. 'Οἰνοχόος, pincerna, vinum effundens.

'Οἶνος, cella vinaria. וין בית ה' domus vini, Sym. Cant. II, 4. Usus etiam voce est *Xenophon*. *Pollux* L. II. c. 2. segm. 15. Τὰς δὲ ἀποθήκας τῶ ὄινῳ *Ξενοφῶν* μὲν οἰῶμας ἱρηκεν, *Εὐπολῖς* δὲ πιθῶνας. Vini autem reconditaria *Xenophon* quidem οἰῶνας dixit, *Eupolis* vero πιθῶνας. Locus *Xenophontis*, movente *Kuhnio*, occurrit Lib. VI. H. G. *Hesychius*: 'Οἶνος, αἱ ἀποθήκαι. Apud *Phavorinum*, qui eadem repetit; male legitur 'Οἰῶνας.

'Οἰομαι, puto, existimo. והנה & ecce, Gen. XXXVII, 7. ἔμην ὑμᾶς διαμύνειν δράγματα, putabam vos colligare manipulos. Gloff. in Oflat. & *Hesychius*: Ὀμην, ἐνέμεινον. Ὀμην, putabam. 1 Macc. V, 61. 2 Macc. V, 21. VII, 24.

F f f 3

Vide

Vid. alibi *ἵσμεαι Δίναιος ἵσαι.*

῾Οις, qualis. Sir. XLIX, 16.

῾Οιφί, ipsa vox Hebr. *אפה* epha, mensura aridorum, Ruth. II, 17.

῾Οιφί, idem. *אפה* Num. XXVIII, 5. Jud. VI, 19. 1 Reg. I, 24. *אפה* centum, (forte legerunt *אכא*) 2 Reg. XVI, 1. *אפה* 1 Reg. XXV, 18. Lex. Cyrilli MS Brem. *῾Οιφί*, *χάνιξ*. *῾Οιφί*, *chanix*. Apud hodiernos Coptitas inter nomina mensurarum retinetur vocabulum *῾Οιφί*. Scribitur etiam *῾Οιφί*. Hieronymus Com. in Ezech. XLV. *Epha*, quæ in Græco sermone corrupte dicitur *῾εφί*, (i. *῾οφι*) ad mensuram pertinet variarum frugum. Idem in Com. in Zach. cap. V. Mensura, quæ apud Hebræos dicitur *אפה* crebroque a LXX. in *῾οφι* vertitur. Conf. H. Hodium de Text. Bibl. Orig. p. 113. Unde Hefychius: *῾Οιφί*, (*Phavorin*. *῾Οιφίον*, *Hodius* l. c. *῾Οιφί*, malim *῾Οιφί*) *μίτρον τι τετραχείλικον Ἀιγύπτου*. *῾Οιφί*, mensura quædam quatuor chanicum *Ægyptia*.

῾Οιφί, idem. *אפה* Al. Ezech. XLV, 10. *אפה* satum, Al. 1 Reg. XXV, 18.

῾Οιχίμαι, abeo, discedo, decedo, aufugio, it. vastor, deleor. *בוא* venio, 2 Par. VIII, 18. *הוֹפֵה* hoph. a *וָרַר* vastor, Ol. X, 15. *πάντα τὰ περιτιτιχισμῶνά σου οὐχίσταται*, omnes munitiones tuæ deletuntur. Gloss MS. in Proph. *῾Οιχίσταται*, ἀπολύεται, ἀφανοῖσθαι. *῾Οιχίσταται*, peribit, deletbitur. *וְהָלַךְ* eo, Gen. XXXI, 19. *Λάβαν δὲ ἔχριτο κίβραι τὰ πρόβατα αὐτῷ*, *Laban autem abibat, ut tonderet oves suas*. Vid. & 2 Par. VIII, 17. Jer. XLVIII, 11. Job. XIV, 20. *καὶ ἔχριτο*, & decessit. *שׁוֹחַ* debilitor, Job. XIV, 10. *ὁὖρ δὲ τελευτήσας ἔχριτο*, homo autem moriens decessit. Frequens est hoc verbum & apud exteros Scriptores Græcos de mortuis. *Lucianus* de Luctu: *τίκτοι ἡδίστοι οὐχί μοι, καὶ τεθνηκας*, *fili suavissime, migrasti mihi e vita, & mortuus es*. *Plato* in *Phædone* circa finem, de *Socrate* moriente: *ἐκπῶδαι πρὸς τῇ καρδίᾳ γίγνεται αὐτῷ, τότε οὐχίσταται*, *ubi ad cor ei pervenerit frigus cicutæ, tum decedet*. *Alciphron* Lib. I. Ep 38. p. 172. *῾Οιχίται Βακχίς ἢ καλὰ, Ἐυθύκλεις φίλτατε, οὐχίται*, *decessit formosa Bacchis, Euthycles charissime decessit*. *Plinius* *Apollonius Tyanensis* Epist. 13. initio: *Στράτων μὲν ἐξ ἀνθρώπων οὐχίται*, *Strato quidem ex hominibus abiit*. Vide *Doctiff. Bergleri* not. ad *Alciph.* Epist. l. c. *שׁוֹחַ* debilitor, Job. XIV, 10. *וְהָלַךְ* eo, Gen. XII, 4. XXV, 34. Job. XIX, 10. *καὶ ἔχριμην*, & ibam. *Hefych.* *῾Οχίμην*, *ἐπορευόμεν*. *וָרַר* re-
dundo, Jer. XLIX, 6. *ἀπώλετο βουλὴ ἐκ συνιτῶν, ἔχριτο σοφίᾳ αὐτῶν*, *periiit consilium ex prudentibus, abiit sapientia illorum*. *וָרַר* transeo, 2 Par. XXI, 9. *וָרַר & עָרַר* junctim, perfe-
quor,

quor, transeo, Job. XXX, 15. ἄχιστό μου ἡ ἐλπὶς ὡς περ πηδῆμα, *aufugit spes mea tanquam ventus*. *Hefych.* Ὠχιστο, ἔφυγεν, ἀπιδρα. ἀπόλωτο, ἢ ἐπορεύθη. Ὠχιστο, *fugit, aufugit, perisit, vel ivit* Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὠχιστο, ἀπῆνι, ἀπῆρχιστο. Ὠχιστο, *abibat, discedebat*.

Ὠωνίζομαι, auguror, divino, *lt. experior*. *σπν* pih. augurium capio, Gen. XXX, 27. Ὠωνισάμην ἂν, *auguratus utique sum*. *Hefychius*: Ὠωνισάμην, παρηγοσάμην, ἢ ἱκετισάμην. Ὠωνισάμην, *deprecatus sum, vel auguratus sum*. Apud Phavorinum & in Lex. Cyrilli MS. Bar. vitiose legitur παρηγοσάμην, & in Lex. Cyrilli MS. Bremens. corrupte inde enatum ob similem prononciationem τῷ αἰ & ο παρηγοσάμην. In Lex. Cyrilli MS. Bar. præterea Ὠωνισάμην exponitur προμνηστισάμην, *prædivinavi*. Gen. XLIV, 5. Ὠωνισμῷ Ὠωνίζεται ἐν αὐτῷ, *divinatione divinat in illo*. Schol. ibi interpretatur πειρασμῷ πειράζει, *experimento experitur*. Vid. & v. 15. Deut. XVIII, 10. κληδονίζομενος καὶ Ὠωνίζομενος, *signa aspiciens, & augurium capiens*. Gloss. in Oëtat. Ὠωνίζομενος, ὃ διὰ τῶν ὀρνέων μαρτυρούμενος. Ὠωνίζομενος, *per aves divinans*. Vid. & Lev. XIX, 26. 4 Reg. XXI, 6. 2 Par. XXX, 6. Conf. *Spencerum de Leg. Hebr. Rit. L. II. c. 16. p. 385*.

Ὠϊσμός, augurium, hariolatio. ἢ ἡ res nihill, Jer. XIV, 14. Ὠϊσμοὶ plur. præstigiatores, Jer. XXVII, 7. Ὠϊσμοὶ divinatio, 1 Reg. XV, 23.

Ὠϊσμοὺς, idem. *σπν* Num. XXIII, 23. *σπν* infin. pih. Gen. XLIV, 5. 15. Schol. ibi Ὠϊσμοῦ interpretatur πειρασμῷ, *experimento*. Sir. XXXIV, 5. ματαιαὶ καὶ Ὠϊσμοὶ καὶ ἐνύπνια μῦθαι αὐτοῖς, *vaticinia & auguria & insomnia vana sunt*.

Ὠϊσβρώτης, ab avibus devoratus, 3 Macc. VI, 34. εἰς ὄλεθρον καὶ Ὠϊσβρώτης αὐτοῦς (Ἰουδαῖς) ἵσθαι τιθίμην, *ad interitum & avibus devorandos illos (Judæos) damnatos existimantes*. Vid. & 2 Macc. IX, 15. *Hefychius* & Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὠϊσβρώτης, ὑπὸ ὀρνέων βρωδίντας. Ὠϊσβρώτης, *avibus devoratos*.

Ὠϊσός, avis, serpens. *σπν* Num. XXIV, 1. ἢ ἐκ ἐπορεύθη κατὰ τὸ ἱσθῆαι αὐτῷ εἰς συνάντησιν τοῖς Ὠϊσμοῖς, *non ibat juxta morem suum in occursum serpentibus*. *Hefychius*: Ὠϊσμοί, σαρκοφάγα ὄρνια, καὶ πάντα γύπες, κόρακες. Ἐπειτα δὲ Ὠϊσμοί, δι' ὧν εἰώμεθα τὰ μύλη, (*legend. videtur τὰ μύλην*) ὧδε καὶ Ὠϊσμοί, οἱ μάντιες, ἢ ὄφεις. Ὠϊσμοί, *carnivora volucra, imo & omne genus. Vultures, corvi. Dicuntur autem Ὠϊσμοί, per quos εἰώμεθα conjicimus de futuris*: unde & Ὠϊσμοί vates. *Vel serpentes*. Idem: Ὠϊσμοί, ὄφεις. ἐπιμύθεος γὰρ λέγεται

λέγεται εἰς τὰς μαντίας τὰς ὅφεις ἔχουσιν, ἃς καὶ ἰωνῶς ἔλεγον. 'Οἰωνός, *serpens*. Recte enim dicitur, ad auguria serpentes habere, quos etiam ἰωνίως vocabant. Eustathius ad Il. α. p. 1484. 'Οἰωνὸν δὲ καὶ οὖν λέγουσιν, ἔχ' ἀπλῶς πῆλιν, ἀλλὰ σύμβολοι μιλολογίας τινος ἀγγελτικῆν. 'Οἰωνὸν vero ὧ' nunc vocat, non simpliciter volucrem, sed signum futurum aliquid indicans. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Οἰωνοί, πτερυγὰς ἢ ὄφεις τινές. δ' ὅν μαντίζονται. Lex. Cyrilli MS. Bar. 'Οἰωνοί, δ' ὅν ἱμαντίζονται. 'Οἰωνοί, per quæ vaticinabantur. Quod per serpentes seu dracones antiquissimis temporibus auguria ceperint, ostendunt Heinsius Arist. S. p. 18. Bochartus Hier. P. I. L. I. c. 3. p. 21. Ezech. Spanhemius de Uf. & Præst. Numism. Diff. III. p. 175. & Observ. in Callimach. p. 394. Phil. Olearius Diff. de 'Οφιολατρείᾳ p. 23. alique, quos citat Cl. Zornius Opusc. Sacr. T. II. p. 285. 779 Sym. Pf. LXXVII, 53. ἰωνοῖς.

'Οἰωνοσκόπος, augur, aruspex. 779 part. contemplator, observator. Sym. Theod. Ef. XLVII, 17. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Οἰωνοσκόπος, ὀρῖοσκόπος, ὀρῖοθωμάντης. (MS. ὀρῖοθωμάντης.) 'Οἰωνοσκόπος, *auspex*, per aves divinans.

'Οκλάζω, in genua procumbo. 779 genua flecto, Psalm. XCIV, 6. Vid. quæ notavi in Κλαίω. 779 strepo, *Aqu.* Jer. IV, 19. ὀκλάσει. 779 3 Reg. VII, 55. ὀκλακὼς ἐπὶ τὰ γόνατα αὐτοῦ, *procumbens in genua sua*. Conf. & quæ ad 1 Reg. IV, 20. animadverti in Κλαίω. *Al.* 3 Reg. XIX, 18. γόνατα, ἃ ἔκ ὀκλασαν γόνυ τῷ Βάαλ, *genua, quæ non flexerunt genua Baal*. Hefychius: 'Οκλαζω, συνίκαμντι τὰ γόνατα. 'Οκλαζω, *flexit genua*. Idem: 'Οκλαται, τὰ αὐτά. τὰ γόνατα ἔκαμψαν. 'Οκλασαν, *eadem genua flexerunt*. Sym. Pf. XXI, 32. ὀκλάσσει. 779 verticem inclino, Sym. 1 Reg. XXIV, 8. Hefychius: 'Οκλάζω, λαγγάζω, εἰς γόνυ κάμπτω, *discedo*. 'Οκλάζω, *segnem esse, genu inflectere, dubitare*.

'Οκρίω, pigror, cunctor. 779 niph. prohibeor, Num. XXII, 16. ἀξιώσιν με ὀκρίσας ἰλθῶν πρὸς με, *rogo te, ne cuncteris venire ad me*. 779 niph. Jud. XVIII, 9. μὴ ὀκρίσῃς τῷ ποριθῆναι, *ne cunctemini ire*. Vid. & Tob. XII, 5. 14. Sir. VII, 37. & conf. Αἶθ. IX, 38. & ad h. l. de Dieu.

'Οκρηρία, pigritia. 779 Ecclef. X, 18. Sym. Theod. Prov. XIX, 15. *Al.* Prov. XXXI, 27. ὀκρηρία.

'Οκρηρὲς, piger. 779 Prov. VI, 6. 9. 779 pigritia, Prov. XXXI, 27. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Οκρηρὲς, ἀργός. 'Οκρηρὲς, piger.

'Οκτῶ.

'Οκτακισχίλιοι, octo millia, octies mille. שמנה אלפים Num. II, 24. לוי, 28.

'Οκτακίσιοι, octingenti. סאתים dual. ducenti, 1 Par. XII, 32. שמונה מאות Gen. V, 17. 19.

'Οκτάπυχες, octo cubitorum. שמונה אמה 3 Reg. VII, 10.

'Οκτώ, octo. שמונה Gen. XIV, 14.

'Οκτωκαίδεκα, octodecim. שמונה עשר, 1 Par. XXIV, 4. 2 Par. XXXVI, 9. שמונה עשרה Jud. X, 8.

'Οκτωκαίδεκατος, decimus octavus. שמונה עשרה 4 Reg. III, 1.

'Ολβος, opes, divitiæ. Sir. XXX, 14. ἄλβος ἀμείνους, opes immentis. Hesychius: 'Ολβος, πλεῖτος, χρεῖμα, τιμή. 'Ολβος, divitiæ, opes, honor.

'Ολιθρία, perniciēs, exitium. כרתים Cretenfes, Theod. Soph. II, 5. ὀλιθρίας.

'Ολίθριος, perniciosus, exitialis. קרם anathema, 3 Reg. XX, 42. כרתים Cretenfes, Aqu. Soph. II, 5. ὀλίθριον. Vid. & Sap. XVIII, 15

'Ολιθρος, perniciēs, exitium. הכחיר infin. hiph. excindere, 3 Reg. XIII, 34. מרחן nomen urbis Moabitarum, Al Jer. XLVIII, 2. ὀλιθρος משה defolatio, Ezech. VI, 14. פחד pavor, Prov. I, 26. קימוש urtica, Of. IX, 7. שון strepitus, Jer. XXV, 31. שר vastatio, Prov. XXI, 7. שרר part. vastator, Jer. XLVIII, 8. 32. משה defolatio, Ezech. XIV, 16.

'Ολίκω, perdo, obsidione cingo, coarcto. קציץ hiph. a קוצ arcto, Job. XXXII, 18. ὀλίκει με τὸ πνεῦμα τῆς γαστρὸς, coarctat me spiritus ventris. ככל pih. Job. XVII, 1. Hesychius: 'Ολίκειν, (sic enim bene Palmerius pro 'Ολύκειν.) ἀποθνήσκει, πολιορκεῖν, φονεῖν 'Ολίκειν, perdere, obsidione cingere, occidere. Idem: 'Ολίκετο, ἀπώλετο, ἐπολιορκεῖτο, ἐφονεύετο, ἐξωλοθερέετο 'Ολίκετο, perierunt, obsidione cincti sunt, funditus deleti sunt.

'Οληλυχία, totum candelabrum. מנרה כלה Zach. IV, 2. juxta ed. Basil.

'Ολιγίβιος, exiguo tempore vivens. קצר ימים curtus dierum, Job. XIV, 1.

'Ολιγοποιέω, paucos facio, ad paucitatem redigo. Sir. XLVIII, 2.

PARS II.

G g g

'Ολίγος,

Ὀλίγος, exiguus, paucus. **וְהָאֶחָד** unus, Gen. XXIX, 10. **כִּי לֹא** non robur, i. e. invalidus, 2 Par. XIV, 11. **וַיִּמְנוּ** hiph. minuo, Num. XI, 32. **וַיִּמְנוּ** pauillum, Ec. XXIV, 6. **וַיִּמְנוּ** Dan. XI, 23. **וְהָיָה** *exigua gente*. Zach. I, 15. **וַיִּמְנוּ** *traſcebar paululum*. **וַיִּמְנוּ** perexiguum, 2 Par. XXIV, 24. Job. VIII, 7. **וְהָיָה** plur. homines, Deut. IV, 27. Pf. XVI, 15. Jer. XLIV, 28.

Ὀλίγος γίνεσθαι, paucus fio. **וַיִּמְנוּ** Job. XIV, 21.

Ὀλίγος ἔμει, paucus sum. **וַיִּמְנוּ** Ec. XXI, 16. **Ἐπ' ὀλίγον** sc. *χρόνον*, ad breve tempus, **וַיִּמְנוּ** ex propinquo, *Aqu. Theod.* Job. XX, 5.

κατ' ὀλίγον sc. *χρόνον*, paululum. Sap. XII, 2. Sic alias **κατὰ μικρόν** pro **κατὰ μικρόν χρόνον** dicitur. Vid. *Lamb. Bos Ellipf. Grac.* p. 236.

Παρ' ὀλίγον, pæne, propemodum. **וְכַאֲ** sicut nihil, Psalm. LXXII, 2. **וְכַאֲ** sicut parum, Prov. V, 14.

Ὀλίγους ποίω, paucos facio, ad paucitatem redigo. **וַיִּמְנוּ** pih. curto, Sym. Pf. CI, 24. **ὀλίγους ἐποίησεν**. **וַיִּמְנוּ** hiph. Sym. Pf. CVI, 38. **ὀλίγα ἐποίησεν**.

Ὀλιγοτάτης, perpaucus, paucissimus, minimus. **וְהָאֶחָד** nullus, 4 Reg. XIV, 26. **וַיִּמְנוּ** Deut. VII, 7. **וְהָאֶחָד** Psalm. CIV, 12. **וַיִּמְנוּ** parum paucum, i. e. valde exiguum, Ec. XVI, 14. **וְהָיָה** plur. homines, Gen. XXXIV, 29. 1 Par. XVI, 19. Ec. XLI, 14. **וַיִּמְנוּ** parvus, Mich. V, 2. **וַיִּמְנוּ** idem, Ec. LX, 22. Amos. VII, 2.

Ὀλιγοτάτης ἔμει, perpaucus sum. **וַיִּמְנוּ** Exod. XII, 4.

Ὀλιγοτάτης ποίω, perpaucos facio. **וַיִּמְנוּ** hiph. Lev. XVI, 22. Jer. X, 23.

Ὀλιγοτάτης, paucitas. **וַיִּמְנוּ** pih. curto, Pf. CI, 24.

Ὀλιγοχρόνιος, exigui temporis. Sap. IX, 5.

Ὀλιγοψυχία, pusillo animo sum, animo deficio, trepidus sum. **וַיִּמְנוּ** hiph. obruor, Pf. LXXVI, 3. **וַיִּמְנוּ** hiph. Jon. IV, 9. **וַיִּמְנוּ** lassus, Jud. VIII, 4. **וַיִּמְנוּ** angustatus anima, Num. XXI, 4. Jud. X, 16. **וַיִּמְנוּ** inaniter fatigor, Hab. II, 13.

Ὀλιγοψυχία, pusillanimitas. **וַיִּמְנוּ** *רוח* ventus profectionis, i. e. rapidissimus, Pf. LIV, 8. **וַיִּמְנוּ** angustia spiritus, Exod. VI, 9. Cicero *animi angustiam* appellat, observante *Drusio* in *Fragm. Vet. Int. Gr.* p. 134.

Ὀλι-

Ὁλιγόψυχος, pusillanimis, homo pusillo animo. רכא ושפל רוח contritus & humilis spiritu, Es. LVII, 15. נכא saem. attrita, Prov. XVIII, 14. נסה part. niph. praecept, Es. XXXV, 4. רוח דולנס spiritu, Es. LIV, 6. רוח צר angustus spiritu, Prov. XIV, 31. Vid. & Judith. VII, 17. VIII, 9. & Sir. IV, 9. & ad h. l. *Grotium*. Conf. & I Theff. V, 14.

Ὁλιγών, ad pauca redigo, imminuo. הלל pyh. langue-sco, Joël. I, 10. 12. Nah. I, 4. טעט : טעט Kal, pih. & hiph. 4 Reg IV, 3. Neh. IX, 32. Pf. CVI, 39. Ecclef. XII, 3. פסס deficio, Pf. XI, 1. רעג gradior, (hic legerunt רעג) Hab. III, 11. רעג decurtor, Prov. X, 28. אל. Jud. X, 16. ὀλιγώθη ἡ ψυχή, deficiebat anima.

Ὁλιγορώ, parum curo, negligo. סמא sperno, Prov. III, 11. μὴ ὀλιγώρει παιδείας Κυρίου, ne negligas disciplinam Domini. Eadem inde affert Apostolus Hebr. XII, 5. Unde in Gloss. in Ep. ad Hebr. Μὴ ὀλιγώρει, μὴ ἀμείλει. Μὴ ὀλιγώρει, ne negligas. Conf. *Æliani* Var. L. II. c. 27. *Hesychius*: Ὁλιγορεῖ, ῥαθυμῶ, ἀμειλί. Ὁλιγορεῖ. segniter agit, negligit. Idem: Πολυμορεῖ. πολλὴν φροντίδα ποιεῖται Ἐπιστολὴν δι' ἐκείν το ὀλιγορεῖν, ὀλίγοι φροντίζου. διὸ καὶ τὸν ὀλιγορεῖ ἀμειλὴ λέγουσιν. Πολυμορεῖ, magnam curam agit. Contrarium autem est ὀλιγορεῖν. parum curare. Unde ὁ negligentem ὀλιγορεῖν vocant. *Suidas* in Ὁλιγορήσεται: Ὁλιγορεῖν γὰρ λέγεται τὸ ὀλίγον ἔχειν ἢ τὴν φροντίδα. Ὁλιγορεῖν enim dicitur ὀλίγον ἔχειν vel parvam curam habere. Conf. *Harpocratem*, & *Cl. Alberti* not. ad Gloss. Græc. in N. T. p. 183.

Ὁλιδίω & ὀλιδαίω, labor, cado. ηῖσω incurvo me, Prov. XIV, 19. Vid. & Sir. III, 23. XIX, 15. XXI, 8. XXV, 11.

Ὁλιδήμα, lapsus, casus, error. רב caenum, Jer. XXXVIII, 22. καταλύσουσιν ἐν ὀλιδήμασι πόδά σου, divertere facient in lapsibus pedem tuum. Lex. *Cyrilli* MS. Brem. Ὁλιδήμασι, πλάσις, παραβάσις. Ὁλιδήμασι, erroribus, transgressionibus. ηῖ Pf. LV, 13. CXIV, 8. ηῖηη blandities, Dan. XI, 32. ηῖηηη plur. lubricitates, blanditiæ, Pf. XXXIV, 7. Dan. XI, 21. Dan. XI, 34. προσεθήσονται ἐπ' αὐτοὺς πολλοὶ ἐν ὀλιδήμασι, multi illis adjungentur erroribus. *Hesychius*: Ὁλιδήμασι, πλάσις, παραπήμασι. Ὁλιδήμασι, erroribus, lapsibus. ηῖηη Sym. Prov. XXVI, 28. Vid. & Sir. XX, 18.

Ὁλιδηρός, labilis, lubricus. ηῖηηη hiph. blandior, *Theod.* Prov. VII, 5. ὀλιδηρός. *Hesychius*: Ὁλιδηρὸν, πιστικόν. Ὁλιδηρὸν, labile.

Ὀλισθος, lapsus, ruina. קלח Sym. Ps. LXXII, 18. *Hefychius*: Ὀλισθος, πλῶσις. Ὀλισθος, lapsus.

Ὀλὴ, pondus. כקל Gen. XXIV, 22. Num. VII, 13. Jos. VII, 21.

Ὀλκίον, magnus crater, pelvis. Judith. XV, 13. *Hefychius*: Ὀλκίον, μέγας κρατήρ, αὐτάρ Ὀλκίον, magnus crater, pelvis. Conf. *Cassiodorus* in *Athen.* p. 343.

Ὀλομαι, vel ὀλώω, ὀλομαι, perdo, pereō. אנר Kal & pih. Job. IV, 11. Prov. I, 32. בתר pih. perturbo, Job. XVIII, 11. הרניף hiph. quiescere facio, Jer. XXXI, 2. כחס violentia, Prov. XIII, 2. כחס exscindo, Prov. II, 22. כחס כחס fiducia perfidi, Prov. XXV, 10. רצה pih. gratificor, (hic legerunt רצה quasso.) Job. XX, 10. שר vastō, Jer. XLVIII, 1. שרר superstes, (hic legerunt שר) Jer. XXXI, 2. *Hefychius*: Ὀλῶμαι, ἀπολῶμαι, φονεύω. Ὀλῶμαι, perdit, occidit.

Ὀλμος & ὀλωδες, cavitas, mortarium. כחס Reliqui Jud. XV, 19. ἔνοιξεν ὁ Θεὸς τὸν ὀλμὸν τῆς σιαγῆτος, aperiebat Deus cavitatem maxillæ. Gloss. in Odit. Tò (l. Tὸν) ὀλμὸν τῆς σιαγῆτος, (scrib. σιαγῆτος) τὸ κοῖλον τῆς σιαγῆτος. (scrib. σιαγῆτος.) Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὀλωδες, ἑίδος ἰγδύς, τὸ κοῖλον τῆς σιαγῆτος. Ὀλμὸς, species mortarii, cavitas maxillæ. Aqu. Soph. I, 2. ὀλμος. Aqu. Theod. Prov. XXVII, 22. ἰ ὀλμῳ *Hefychius*: Ὀλμος, περιττὸς λίθος, βάεβαρος, (Pal. tuer. leg. βαρὺς, malim καὶ βαρὺς,) ἰ ᾧ τὰς βοτάναις τρίβουσι. Ὀλμος, rotundus lapis & gravis. in quo herbas contundunt. Conf. ill. *Spanhimii* Observ. in *Callimach.* p. 389.

Ὀλόθρευσις, perditio, perniciēs. הורש infin. hiph. a שר possessione expellendo, Jos. XVII, 13.

Ὀλοθρεύω, perdo, perniciem assero. שר הורש hiph. a שר Jos. III, 10. הכרית hiph. Num. IV, 18. השחת hiph. Exod. XII, 23. Jer. II, 30. השחית hiph. Agg. II, 23. כחס Cretenses, Sym. Soph. II, 5. ὀλοθρεύω. עבר per-turbo, Jos. VII, 25. שר vastō, Jer. IV, 30. XXV, 36.

Ὀλοκαρπύω, totum offero. Sir. XLV, 17. θυσίας αὐτῆ ὀλοκαρπύονται, victimæ ejus totæ offeruntur. *Hefychius*: Ὀλοκαρπύω, ὅλον προσφέρω. Ὀλοκαρπύω, quod totum offertur.

Ὀλοκαρπύω, integra oblatio sacrificii, holocaustum. אש Incert. Exod. XXX, 20. חלה Lev. I, 14. XVI, 24. Vid. & Sap. III, 6.

Ὀλοκαρπύω, idem. חלה Gen. XXII, 2. 3. Lev. IV, 7.

Ὀλόκαυ.

Ὀλόκαυτος, idem quod ὀλόκαυτος, totus combustus. ל'כל totum, integrum, Lev. VI, 23.

Ὀλοκαύτωμα, holocaustum, victima tota comburenda. חטא igne consumendum sacrificium, Exod. XXX, 20. Lev. IV, 35. חזי sacrificium, Exod. X, 25. Ezech. XLIV, 11. Suidas: Ὀλοκαύτωμα, ἢ θυσία. Ὀλοκαύτωμα, sacrificium. Gloss. in Olat. Ὀλοκαυτώματα, (scr. Ὀλοκαυτώματα) ἐπὶ τῷ θυσιᾷ καίοντα. Ὀλοκαυτώματα, quæ in altari comburantur. ל'כל totum, integrum, Pl. L, 20. ח'ג Exod. XVIII, 12. & alibi sæpius. חטא ח'ג junctum, Num. XXIX, 36. ח'ג gradus, Ezech. XL, 21. ח'ג ascentus, 2 Par. IX, 4. Hesychius: Ὀλοκαύτωμα, ὅλοι πυρὶ καταγαζόμενοι, ὀλόκληροι. Ὀλοκαύτωμα, quod totum igne consecratur, integrum.

Ὀλοκαύτως, idem. ח'ג Exod. XXIX, 25. Lev. IV, 34. ח'ג Chald. plur. ex ח'ג Ebd. VI, 9. ח'ג Al. Lev. IV, 7. Num. XV, 5. ὀλοκαυτώτως.

Ὀλοκληρία, integritas fortis, integritas valetudinis, sanitas. ח'ג Ebd. I, 6. ἀπὸ ποδῶν ἕως κεφαλῆς ἕκ ἑστὶ ἐν αὐτῷ ὀλοκληρία, a pedibus usque ad caput non est in illo sanitas. Conf. Act. III, 16. ὀλοκληρίαν Latinus integram sanitatem interpretatur. Sic apud Ciceronem Lib. IV. de fin. integritas corporis pro valetudine dicitur. Conf. Reza ad Act. I. c. Apud Hesychium Ὀλοκληρία exponitur ἰσότης, coherencia.

Ὀλόκληρος, cui totum illud inest, quod forte illi obtigit, omnibus partibus suis constans. integer, perfectus. sanus. ח'ג in ipsis, Sym. Pl. LXXXIX, 10. ὀλόκληροι. Hieronymus ad Cyprianum scribens, Pro eo, inquit, quod nos posuimus, in ipsis, & in Ebræo habetur ח'ג, Symmachus significantius transfudit ὀλόκληροι, quod magis ad sensum, quam ad verbum transferre possumus, universi. Vide Drusium in Fragm. Vet. Int. Græc. p. 961. ח'ג part. niph. a ח'ג consistens, Zach. XI, 16. καὶ τὸ συντετριμμένον ἢ μὴ ἰάσεται, καὶ τὸ ὀλόκληρον ἢ μὴ κατισχύει, & confraçtum non sanet, & sanum non sustentet. Hesychius: Ὀλόκληροι, σῶν. Ὀλόκληρος, sanum. Apud Pollucem Lib. I. segm. 29. ὀλόκληρος conjungitur cum voce ὕγις, & de sacrificiis usurpari dicitur, utpote quibus sua constare debebat integritas. Quemadmodum & de illis apud Philonem, Plutarchum aliosque passim reperitur. ח'ג Jos. VIII, 31. ἕκ ἑστὶ ὀλοκλήριον, ex lapidibus integris. Vid. & Deut. XXVII, 6 & conf. 1 Mac. IV, 47. ח'ג Lev. XXIII, 15. ἑπτὰ ἑβδομάδας ὀλοκλήρους ἡβδομάδων, septem integras septimanas numerabis. Ezech. XV, 5. ἔτι αὐτὸ ὄντος ὀλοκλήρου, cum illud (lignum) adhuc esset integrum. Sic Alciphron L. III. Ep. 22. p. 324. ἐπὶ ἑπολήριον

τάς σαφύλας, καὶ ὃ μόνον τὰς ράγας ἱκοῦντο, αἶψ' ἤδη καὶ ὁλο-
πλῆρως ἀπέτιμνον τῶν οἰνάρων τὰς βότερας, cum infestarent uvas,
ἔ' non solum acinos caderent, sed integros etiam abscinderent
a ramiis racemos. Conf. & quæ ex aliis afferunt *Elfne-*
sius ad 1 Theff. V, 23. p. 278. *Schwartzius* Comm. Crit.
Gr. L. p. 973. & *Heisen.* Diff. IX. in Ep. Jacob. p. 312.
seq. & 329. seq. Sap. XV, 3. τὸ γὰρ ἐπίσκαθαι σε, ὁλό-
πληρος δικαιούνη *Latinus* vertit: *Nesse enim te, consummata*
est justitia est.

'Ολολυγμός, ejulatus. הָלַל *El.* XV, 8. *Soph.* I, 11.
הָלַל *Aqu.* Deut. XXXII, 10. *Hefychius*: 'Ολολυγμός, θρή-
νος, κλαυθμός. 'Ολολυγμός, planctus, fletus. *Lex.* *Cyrilli*
MS. *Brem.* 'Ολολυγμός, θρήνος μετα' πρηνυός. 'Ολολυγμός,
planctus, cum clamore. Conf. *Casaubonum* in *Theophrast.* Char.
c. 21. p. 395.

'Ολολύζω, ululo, ejulo. הִילִיל *hiph.* a הָלַל *El.* X, 10.
XIII, 6. XIV, 31. הִילִיל part. pih. sœm plicans, q. d.
corrigians, Jer. II, 23. הִילִיל vociferatio, *El.* XXIV, 11.
Gloss. *Brem.* 'Ολολύζω, θρηγῶν. 'Ολολύζω, plangere. Plura
de hoc verbo vide apud Auctores citatos *Wolffio* ad Jac. V,
1. p. 7.

'Ολόξηρος, penitus siccus. הָרֵחַ *Sym.* Pf. LVII, 10.

'Ολοπέρφυρος, totus purpureus. הָרֵחַ *Num.* IV,
13. הָרֵחַ hyacinthus, *Num.* IV, 7.

'Ολόριζος, radicitus, cum tota radice. Job. IV, 7. ἐλόριζοι
ἀπώδοντο, radicitus perierunt. Vid. & Prov. XV, 5. In
Hebr. textu utrobique nihil est pro hac voce. *Lex.* *Cyrilli*
MS. *Brem.* 'Ολόριζοι, (MS. περιερταμ Ολοριζοι) σὺν ὅλῃ τῇ
ρίζῃ, ἢ τῇ γένει. 'Ολόριζοι, cum tota radice, vel genere.

'Ολος, totus. הָלַל iter facio, Job. XXXIV, 8. ubi ta-
men pro ὅλος legend. videtur ὅλος. הָלַל omnis, Gen. XXV,
25. Exod. X, 13. Zach. IV, 2. הָלַל omnis ille, Prov.
XXIV, 31. הָלַל perfectus, Exod. XXVIII, 27. XXXIX,
21. הָלַל idem, Lev. XXV, 30.

'Ολοσφύρητος, totus malleo ductus sive fabricatus, solidus.
Sir. L, 10.

'Ολοσχιρῶς, plane, consummate, perfecte. הָלַל in fra-
ctura, Ezech. XXII, 30. Vid. & 3 Esd. VI, 28. *Lex.* *Cyrilli*
MS. *Brem.* 'Ολοσχιρῶς, τελείως, ἐξ ὁλοκλήρου. 'Ολο-
σχιρῶς, perfecte, ex toto. *Suidas*: 'Ολοσχιρῶς, ὁλοτελῶς. 'Ολο-
σχιρῶς, penitus.

'Ολοτελῶς, penitus. הָלַל *Aqu.* Deut. XIII, 16.

'Ολόμω-

'Ολύμπιος, Olympius, cælestis, ab ὄλυμπος, mons The-
salix, quo passim cælum denotatur. 2 Macc. VI, 2. ὁ δὲ
'Ολύμπιος, Jovis Olympii. Vide de illo *Dilherium* Dispp.
Acad. p. 171. seq. *Heſychius*: 'Ολύμπιος, ὑράνιος. 'Ολύμ-
πιος, cælestis.

'Ολυθος, grossus, ficus immatura. ὄλθ plur. Cant. II,
13. ὄλθ plur. primitivæ, *Al. Nah. III, 12. Heſychius*:
'Ολυθος, τὸ μὴ πιπαμμένον σύκον. 'Ολυθος, ficus ad maturi-
tatem non perducta.

'Ολύρα, olyra, arinca, spelta. ἡρώδης Exod. IX, 33. ὁ δὲ
πυρὸς καὶ ἡ ὀλύρα ὡς ἐπλήγη, *triticum autem & olyra non per-
cutiebatur. Vid. & Ezech. IV, 9. Scribitur alias ὄλυρα. Vario-
rum autem de illa, quid sit, sunt sententiæ. Hieronymus ad
Ezech. l. c. Quam nos viciam interpretati sumus, LXX. Theo-
dorusque posuerunt ἔλυραν, quam alii avenam, alii fecalem pu-
tant. Heſychius*: 'Ολύρα. ἰδὸς σπέρματος, ἢ βρώματι — μαι-
ταξὺ σίτου καὶ κριθῆς, οἱ δὲ αὐτὴν τὴν κριθάν. Ἄλλοι καρπὸν τινὰ
σιτικόν, ζεῖον, τινὲς ζῖαν. 'Ολύρα, species seminis, vel esca
quædam, inter triticum & hordeum, alii vero ipsum hordeum
ita vocant. Alii fructum quandam frumenti, ζεῖον, quibusdam
ζῖαν dictum. Gloss. in Ostateuch. 'Ολύραι, οἱ τῶν ζεῖων κόκ-
κοι. 'Ολύραι, speltarum grana. Lex. Cyrilli MS. Brem.
'Ολύρα, ζῖον. 'Ολύρα, spelta. Conf. quæ supra notata sunt
in v. Ζῖα. Etymologicum MS. 'Ολύρα, ἢ κριθά. καὶ ὀλυρί-
της ἄρτος, ὁ τῶν κριθῶν. 'Ολύρα, hordeum, & ὀλυρίτης ἄρτος
panis ex hordeo factus. Idem: 'Ολύρα, ἰδὸς κριθάδος καρπῷ,
ζεῖα. ἢ γὰρ κριθῇ ἰξάτιχος ὁ σῖτος. τετρατίχος. ἢ δὲ ὀλύρα δύ-
τιχος καὶ ὀψιμος. 'Ολύρα, genus frumenti hordeacei, Zea. Hor-
deum enim frumentum sex ordines habens, vel quatuor ordines;
ὀλύρα vero duos ordines, & est serotina. *Dioscorides L. II. c.*
*13. τὴν ὀλύραν esse scribit ἐκ τῷ αὐτῷ γένει τῆς ζεῖας, ἀτρεφω-
τίραν δὲ κατὰ ποσὸν ἐκείνης, ejusdem generis ac Zeam, sed mi-
nus aliquanto, quam illam nutrire. Plinius H. N. L. XVIII.*
c. 10. Ex arinca dulcissimus panis, ipsa spissior, quam far,
& major spica, eadem & ponderosior. Raro modius grani non
*XVI. libras implet. Exeritur in Græcia difficulter: ob id ju-
mentis dari ab Homero dicta. Hæc enim est quam olyram vo-
cat. Eadem in Ægypto facilis, fertilisque. Conf. eund. L.*
*XVIII. c. 7. & L. XXII. c. 25. Inter has aurem senten-
tias præferenda videtur posterior, qua vox de Zea, spelta,*
arinca, exponitur.

'Ολυρίτης, panis ex olyra factus. ἡνὶν placenta, 3 Reg.
XIX, 6. Τὸν ἐξ ὀλυρῶν sc. ἄρτον memorat etiam *Athenæus*
Deipn. L. III. Vid. & quæ modo ante notavi, ex Plinio
in 'Ολύρα.

'Ορμα.

Ὀμαλῆς, planus, æqualis. כַּמְפֵּסֶת loc. campestris, *Aqu.* 1 Reg. XXIII, 24. *in ταῖς ὀμαλῆσι* sc. *χωμαῖς*, *in locis planis*.

Ὀμαλίζω, adæquo, planum reddo, complano. רורר plur. plausus, Jud. V, 22. רִישׁ pih. Ef. XLV, 2. שׁוּר pih. Ef. XXVIII, 25. רִשׁוֹ vastus, *Sym.* Job. XXXIX, 10. ὀμαλίσσι. Vid. & Sir. XXI, 11.

Ὀμαλισμός, complanatio. Bar. V, 6.

Ὀμαλὸς & Ὀμαλῆς, planus, lævis, æqualis, æquabilis. רורר *Aqu.* Pf. CXLII, 10. & Ezech. XLVII, 8. כַּמְפֵּסֶת loc. campestris, *Aqu.* & *Sym.* Deut. I, 1. *in τῇ ὀμαλῇ* sc. *χώρα*, *in planitie*. *Aqu.* Deut. XXXIII, 1. *ἐπὶ ὀμαλῶν*, *a planitie*. Vid. *Procop.* p. 478. *Aqu.* Job. XXXIX, 6. ὀμαλῶν. *Al.* 1 Reg. XXIII, 24. *in τοῖς ὀμαλῆσι* sc. *χωμαῖς*, *in locis planis*, *in planitie*. *Hesychius*: Ὀμαλὸν, *λίον*, *ἴσον*, *ἰσότητος*, *ἰσχυρί*. Ὀμαλὸν, *læve*, *æquale*, *planum*, *facile*.

Ὀμβρίω, pluo. רִיחַ hiph. a רָחַ *Aqu.* Pf. LXXVII, 2: *ῥαβρίζω*.

Ὀμβριμός, imber, pluvia. רִיחַ plur. fluentia, *Pfalm.* LXXVII, 49.

Ὀμβρος, idem. רִיחַ pluvia, *Aqu.* Prov. XXV, 24. ὄμβρον. רִיחַ *Sym.* Job. XXXVII, 6. רִיחַ Deut. XXXII, 2. Vid. & Sap. XVI, 16. Sir. XLIX, 10. *Hesychius*: Ὀμβρος, *χειρίδιον ἢ ὑατός*. Ὀμβρος, *porcellus vel pluvia*.

Ὀμηρον, obses, pignus. רִיחַ legatus, Ef. XVIII, 1. *Sym.* Prov. XIII, 17. & Ef. LVII, 9. 1 Macc. I, 11. ὁς ἦν ὀμηρον *in τῇ Ῥώμῃ*, *qui fuerat Romæ obses*. 1 Macc. IX, 53. ἔλαβεν τὰς υἱὰς τῶν ἡγεμόνων τῆς χώρας ὀμηρον, *pro eis ὀμηρον*, *acceptit filios principum regionis obsides*. Vid. & 1 Macc. XIII, 16. & conf. 1 Macc. XI, 62. *ubi eis additur*. *Hesychius*: Ὀμηρον, *τὰ ἐπὶ συμβιβάζσει δίδόμενα ἐνέχυρα*. Ὀμηρον, *quæ in conventionem dantur pignora*. *Schol. Aristoph.* in *Acharn.* v. 326. Ὀμηρον ἐκάλουν τὰ ἐπὶ συνθήκαις δίδόμενα ἐνέχυρα. Ὀμηρον *vocabant, quæ in fœderibus dantur pignora*.

Ὀμιλίω, converfor, colloquor, consuetudinem habeo, concumbo. רִיחַ hithp. continenter ambulo. Prov. XXIII, 30. רִיחַ eo, ambulo. Prov. XV, 13. *μὴ τὰ δὲ σοφῶν ἐκ ὀμιλίσεω*, *cum sapientibus autem non conversabitur*. רורר pih. irrigo, Prov. V, 19. ἔλαφος φιλίας, *καὶ πῶλος σὺν χαρίτων ὀμιλείτω σοι*, *cerva amoris, & hinnulus tibi gratissimus consuetudinem tecum habeat*. Conf. *Judith.* XII, 12. *Sufan.* v. 53. Sic de amoris commercio vel concubitu hoc verbo passim etiam usus est *Ælianus*. Vide *Indicem ejus*, & conf. quæ ex *Luciano* affert *Fesselius* *Advers.* *Sacr.* L. II. c. 20. p.

153. Ὀμιλος quoque pro consuetudine venerea occurrit apud Philostratum Heroic. c. 19. p. 726. ubi vide B. *Olearium* Conf. & v. Ὀμιλία. πηρ meditationis, Sym. Job. XV, 4. ὁμιλίας. Vid. & *Aqu.* Jud. XV, 10. Pf. LXVIII, 13. Sym. Job. XII, 8. Sir. XI, 10. εἰς ἐν διαθήκῃ σου, καὶ ὁμιλίῃ ἐν αὐτῇ, sta in fœdere tuo, & infiske illi. Hejychius: Ὀμιλίῃ, συναστρέφεται, μάχεται. Ὀμιλίῃ, conversatur, pugnat. Idem: Ὀμιλίῃ, (in vulgatis edit. hæc vox deest, & sequentes cum præcedenti conjunguntur.) ἱπακολουθῆσαι, ἀναστρέφεται, λαλῶν. Τίθεται δὲ καὶ ἀντὶ φιλίας, καὶ διαλέξεως. Ὀμιλίῃ, insistere, conversari, loqui. Ponitur vero etiam pro amicitia, & colloquio. Idem: Ὀμιλίῃ, διαλεγόμεθα. Ὀμιλίῃ, colloquimur. Idem: Ὀμιλος, ἄθροισμα, ὄχλος, ὄμιλος, δῆμος, πλῆθος, μάχη, σύνδους. ἀπὸ τῶ ὁμιλῶ ἰλιεύει κατ' αὐτὸν ὄχλος. Ὀμιλος, congregatio, plebs, turba, populus, multitudo, pugna, conventus. Ab ὁμιλῶ ἰλιεύει, quod una congregentur in illo populus.

Ὀμιλίῃ ἀνθρώποις, conversor cum hominibus. ὀρμη rubesco, (hic significationem deduxerunt ex voce ὀρμη homo,) Prov. XXIII, 20. ὁμιλίῃ ἀνθρώποις δικαίοις, conversamini cum hominibus justis.

Vid. alibi Παιδείας ὁμιλίῃ.

Ὀμιλία, conversatio, colloquium, sermo, congressus, concubitus. πηρ musitatio, Sym. Ef. III, 3. ὁμιλία μουσική, colloquium secretum. πηρ doctrina, Prov. VII, 21, ἀπὸ πλάτῃς δὲ αὐτὸς πολλὴ ὁμιλία, seduxit autem illum multo sermone. 170 arcanum, it. consilium, Sym. Job. XV, 8. Pf. XXIV, 15. Ezech. XIII, 9. Jer. XXIII, 18. πηρ debetum conjugale, Exod. XXI, 10. τὸν ὁμιλίαν αὐτῆς ἔκ ἀποστρίψαι, concubitu illam non privabit. Eodem sensu vocem usurpavit Ælianus plus vice simplici, & *Ant. Liberalis* fab. 6, p. 44. Moeris Atticista: Ὀμιλίαν, ἢ τὴν διάλεξιν μέντοι, ἀλλὰ καὶ τὴν συνουσίαν πρὸς γυναῖκας, Ἀττικῶς ἀλλοιῶς, Ἑλληνικῶς. Ὀμιλίαν, non colloquium solummodo, sed etiam congressum cum mulieribus, Attice; sermonem, Hellenice. Conf. Cl. Alberti ad 1 Cor. XV, 33. p. 357. & v. Ὀμιλίῃ supra. πηρ *Aqu.* Amos. IV, 13. πηρ *Aqu.* Pf. CIII, 35 ὁμιλία, ubi LXX. διαλογῶ. Sap. VIII, 18. ἐν σύγγυμνασίᾳ ὁμιλίας αὐτὸς φρόνους, in certamine colloqui ejus prudentia.

Ὀμιλος, cætus, conventus. πηρ *Aqu.* 1 Reg. XIX, 20. πηρ Sym. Pf. I, 5. Suidas: Ὀμιλος, ἄθροισμα ὄχλος, πλῆθος. Ὀμιλος, cætus, turba, multitudo. Idem verba Heimeri subjungit, quibus vox eo sensu legitur.

Ὀμιλίαν, nebula. πηρ pruina, Pf. CXLVII, 5. πηρ obscuritas.

Pars II.

II h b

ritas,

ritas, Amos. IV, 13. ὤμιχα caligo, Job. XXXVIII, 9. Joël. II, 2. 1ra Deut. IV, 11. Vid. & Sap. II, 4. Sir. XXIV, 3. XLIII, 27. *Hesychius*: Ὀμίχλη, ἢ ὀμίχλα, αἶρ παχὺς, σκοτεινός, ἀχνός, ὑδατῶδης σκοτία. Ὀμίχλη, vel ὀμίχλα, αἶρ densus, tenebrosus, caligo, aquosa obnubilatio. *Suidas*: Ὀμίχλη, ἀορασία, ἢ παχὺς αἶρ. Ὀμίχλη, caligo usum oculorum eripiens, vel crassius aēr. Idem: Ὀμίχλη. ὁ τιθολωμένος αἶρ, καὶ μὴ διαυγής, μηδὲ λαμπρός. Ὀμίχλη, aēr turbidus factus, neque pellucidus, & clarus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὀχρότατος αἶρ. Ὀμίχλη, crassius & valde humilis aēr.

Ὀμιχλέω, obnubilo. ἦν στίλλο, *Al.* Psalm. LXIV, 13. ὀμιχλάσσειται.

Ὀμμα, oculus, aspectus. 1ra Prov. VI, 4.

Ὀμνύω vel ὀμνύμι, juro. 1ra niph. Pf. LXII, 10. ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, jurans per illum. Vid. & Jer. V, 7. & conf. Matth. V, 34. Apoc. X, 6. Similiter *Plato* Lib. XI. de Leg. p. 966. Οἱ αἱ παρακαλῶν ἐπὶ ὀμνύουσιν ἐν τοῖς τῶν ἀγοραγόμενοι νόμοις, Deos invocans, per leges res veniales curantium jurat. Pf. CI, 9. κατ' ἰμῶ ὀμνύω, per me jurant. Vid. & Ef. XLV, 23. Amos. IV, 2. VIII, 14. Sic *Demosthenes* contra Conon. p. 732. sub fin. ἀξιοπιστότερος τῷ κατὰ τῶν παιδῶν ὀμνύοντος, καὶ διὰ τῷ πυρὸς, plus fidei ille meretur, qui per liberos & per ignem jurat. Et de falsa legat. p. 239. κατὰ τῶν παιδῶν ὀμνύεις, per liberos jurabas. Vid. Cl. *Georgii* Vindic. N. T. ab Ebraïsm. L. III. c. 4. p. 336. Ef. XIX, 18. ὀμνύοντες (ἐπὶ) τῷ ὀνόματι Κυρίου Σαββαθ, jurantes per nomen Domini Zebaoth. Vid. & Ef. XLVIII, 1. Jer. XII, 16. Zach. V, 4. & conf. Deut. VI, 13. X, 20. ubi ἐπὶ additur. Of. IV, 16. μὴ ὀμνύετε ζῶντα Κύριον, ne jurate per viventem Dominum. Conf. Jac. V, 12. Sic passim etiam apud profanos Auctores construitur cum casu quarto. Vid. *Vorstii* Philol. Sacr. c. 36. p. 227.

Ὀμοειδής, ejusdem gentis. 2 Macc. IV, 2. V, 6.

Ὀμοθυμαδόν, unanimiter, unā, simul, conjunctim. 1ra sicut unus, Efd. III, 9. 1ra unā, simul, Job. XVI, 10. ὁμοθυμαδόν δὲ κατιδραμον ἐπ' ἐμὶ, conjunctim autem decurrebant ad me. Vid. & Job. XVII, 16. XXI, 26. XXXIV, 15. & conf. Act. XIX, 29. & ad h. l. Ven. *Deylingium* P. III. Observ. p. 294. 1ra idem, Exod. XIX, 8. Job. II, 11. XLVI, 21. 1ra gubernatio, Job. XXXVIII, 33. 1ra conf. ex 1ra usque ad, Num. XXIV, 24. *Hesychius*: Ὀμοθυμαδόν. ὁμοψύχως. Ὀμοθυμαδόν, simul, unanimiter. Lex. vet. Ὀμοθυμαδόν, universi, una, pariter, gregatim, simul.

Ὀμοιο-

Ὁμοιοπαθής, similibus affectionibus obnoxius, similiter affectus, similes proprietates habens. Sap. VII, 3. ἐπὶ τῇ ὁμοιοπαθῇ κατέστη γῆν, in terram similibus affectionibus obnoxiam decidi. Vulgat. reddit similiter factam.

Ὁμοιος, similis. דמה similis sum, Ezech. XXXI, 8. דמה : דמה part. Kal Chald masc. & fœm. Dan. III, 26. VII, 6. דמות similitudo, Es. XLII, 4. כנר velut e regione, Gen. II, 20. כמו sicut, Theod. Jud. VIII, 18. סין species, Lev. XI, 14. 15. Sir. VII, 13. מהל φάλαγ τὸ ὁμοιοι πέλις, neque quod simile est amico facites. Hesychius: Ὁμοιος, ἐν ταυτῷ συνιστός. Ὁμοιός, in eodem consistens.

Ἄλλος ὁμοιος, alius similis. שניā amplius, Job. XXXVII, 23.

Ὁμοιος ὁμοιος, similis similis. אחד unus, Jud. VIII, 18.

Ὁμοιος γίνομαι, similis fio. דים ileo, Es. XXIII, 2. כ היה sum sicut, Ezech. XXXI, 8. שוה equalis sum, Prov. XXVI, 4.

Ὁμοιός εἰμι, similis sum. דמה : דמה Kal & hitp. Cant. II, 9. Es. XIV, 14. נון דמי do silentium, Es. LXII, 6. כש comparo, Job. XLI, 25.

Ὁμοιότης, similitudo. סין species, Gen. I, II. 12.

Ὁμοιότητος, similis moribus. כער juxta æstimationem, Sym. Ps. LIV, 14.

Ὁμοίω, affimilo, conformo, comparo, equiparo, & Ὁμοιόωμαι, similis sum, consentio. דמה in Kal, niph. & pih. Ps. XLVIII, 12. 21. Cant. I, 8. II, 17. Thren. II, 13. Es. XL, 18. 25. XLVI, 5. Os. XII, 10. דמי silentium, Ps. LXXXII, 1. את consentio, Gen. XXXIV, 15. ἐν τῷ ὁμοιωθησόμεθα ὑμῖν, in hoc consentietus vobis. Vid. & v. 23. נכסח niph. similis fio, Ps. XXVII, 1. CXLII, 8. ער æstimo, Ps. XXXIX, 7. Es. XL, 18. שוה equalis sum, Al. Es. XL, 25. Vid. & Sap. VII, 10. XIII, 14. I Macc. III, 4.

Ὁμοίωμα, similitudo, imago. דמות 4 Reg. XVI, 10. 2 Par. IV, 3. Es. XL, 18. Ezech. I, 5. על imago. I Reg. VI, 5, 11. דמות plur. catenæ, Es. XL, 19. תבנית Deut. IV, 16. 17. דור ordo, Cant. I, 10. תבנית Exod. XX, 4. Deut. IV, 12. Gloss. in Oðat. Ὁμοίωμα, μορφή, Ὀμοίωμα, forma. Etymologicum ineditum: "Εἰδωλον καὶ ὁμοίωμα διαφέρει. τὸ μὴ εἰδωλον ὁμοίωσις ὑπόστασις ἔχει. τὸ δὲ ὁμοίωμα τινὸν εἶναι ἰδωλὸν καὶ ἀπεικασμα. Ἐπειδὴ Ἑλλήνες ἀναπλάτνυνται τὰς ἔχ ὑφίσταται μορφάς, σφίγγας, τριτάτας, κενταύρους, ἰδωλὰ λίγνυνται τὰ τὰς ἔχ ἰφιστάται μορμύματα. ὁμοίω."

H h h 2

ὁμοιώματα δὲ τὰ τῶν ὑφιστάται ἰκασματα. οἷον ἡλίῳ, σελή-
νῃ, ἄστρῳ, αἰθέρατι, θηρίῳ, ἰρπιδῶν. Ἐιδῶλοι ἔ' ὁμοιώματα
differunt. Ἐιδῶλοι enim nullam habet subsistentiam. Ὁμοίω-
μα vero est quorundam simulacrum ἔ' imago. Cum Græci fin-
gunt formas non subsistentes, sphinges, tritones, centaurōs,
Ἐιδῶλα vocant eorum, quæ non subsistunt, imagines. Ὁμοίω-
ματα vero eorum, quæ subsistunt, simulacra, ut solis, lunæ,
fiderum, hominum, belluarum, reptilium.

Ὁμοίως, similiter. וְגַם pro tergo, Prov. XIX, 29. כִּי
secundum sufficientiam, i. e. quantum satis est, Esth. I, 18.
כִּתְּךָ כִּתְּךָ mensura unius, Ezech. XLV, 11.

Ὁμοίωσις, idem quod ὁμοίωμα similitudo, imago. חֲמִשָּׁה
Gen. 1, 26. Pf. LVII, 4. Ezech. 1, 10. Dan. X, 16.
חֲמִשָּׁה Ezech. VIII, 10.

Ὁμολογῶ, confiteor, spondeo, voveo, juro. הִתְחַלֵּף
a הִתְחַלֵּף Job. XL, 9. וְגַם voveo, Jer. XLIV, 25. ποιήσωμεν
τὰς ὁμολογίας. ἃς ὁμολογήκαμεν, persolvemus vota, quæ novim-
us. Sic & alias verbum Græcis spondere, promittere signifi-
cat. Ita Dionysius Halic. L. III. p. 181. τὰς ἐνέχουσας αὐταῖς
ἐπὶ δίκην παρίξαι ὁμολογῶνται, cum fontes se dedituros esse ad
supplicium promitterent. Et L. III. p. 189. Τυρρῆνοι δὲ συμμαχίας
ἀποστειλὼν ὁμολογήσαν, Tyrrheni autem se auxilia missuros esse,
polliciti sunt. Vide & Salmasium de Mod. Ufur. p. 707. seq.
בְּשֹׁךְ niph. juro, Jer. XLIV, 26. ὁμολόγησα τῷ ὀνόματι μου
τῷ μεγάλῳ, juravi per nomen meum magnum. Al. Ec. XLV,
23. ὁμολογήσεται πᾶσα γλῶσσα Θεῷ, jurabit omnis lingua
Deo. Conf. Keuchenium ad Luc. XXII, 6. p. 148. Sir.
IV, 29. μὴ ἀσχυνηθῇς ὁμολογῆσαι ἐφ' ἁμαρτίαις σου, ne pudeat
te confiteri peccata tua. Similiter Matth. X, 32. ὅστις ὁμολο-
γήσει ἐν ἡμοῖς, qui confitebitur me. Conf. Auctores citatos
Wolfio ad h. l. p. 187.

Ὁμολογία, confessio, votum. בְּרַבִּי oblatio voluntaria,
Deut. XII, 16. 17. Ezech. XLVI, 13. Amos. IV, 5. בְּרַבִּי
votum, Lev. XXII, 18. προσέτινεν δῶρα κατὰ πᾶσαι ὁμολο-
γίας αὐτῶν, offerat dona juxta omne votum ipsorum. Jer. XLIV,
25. ποιήσωμεν τὰς ὁμολογίας ἡμῶν ἃς ὁμολογήκαμεν,
omnino persolvemus vota nostra, quæ novimus. 2 Esd. IX, 8.
δότε ὁμολογίας καὶ δέξαι τῷ Κυρίῳ, date confessionem ἔ' glo-
riam Domino.

Ὁμολογεῖσθαι, communi omnium confessione, consensu
omnium בְּרַבִּי voluntarie, sponte, Al. Of. XIV, 5. Conf.
de hac voce Auctores, quos laudat Wolfius ad 1 Tim. III,
16. p. 450.

Ὁμολόγημα, unanimi consensu. בְּרַבִּי voluntarie, sponte,
Of.

Of. XIV, 5. *Hefychius*: Ὁμολόγως, συμφώνως. Ὁμολόγως, *unanimi consensu*. Conf. *Suiceri Thei*. I. II. p. 479. In Codice quodam Of. I. c. lectum fuisse videtur, & quidem rectius, pro ὁμολόγως, ὁμολογος. Inde enim Gloss. MS. in Prophet. Ὁμολογος, συμφωνος. Ὁμολογος, *consonans*. Et Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁμολόγως, συμφώνως, καὶ ὁμολογος.

Ὁμομώτερος, ex eadem matre natus, uterinus. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ, Pf. XXXIV, 17. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ filius matris, Gen. XLIII, 29.

Ὁμοσοία, concordo, consentio. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ hiph. ab ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ paratus sum, Deut. I, 41. ὁμώσαντες, *consentientes*. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ scortor, Lev. XX, 5.

Ὁμόσια, concordia, consensus. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ cor, Pf. LXXXII, 5. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ societas, Pf. LIV, 15. Vid. & Sap. X, 5. Sir. XXV, 2.

Ὁμοπάτριος, ab eodem patre genitus, germanus. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ nata patris, Lev. XVIII, 11. ὁμοπατρία ἀδελφία, *soror germana*.

Ὁμορίω, confinis sum, propinquus sum. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ termino, Sym. Zach. IX, 2. ὁμορύση. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ propinquus, 1 Par. XII, 40. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ habitator, Jer. I., 40. Ezech. XVI, 25. *Hefychius*: Ὁμορύση, γειτνῖση, πλησιάζη. Ὁμορύση, quæ vicina est, quæ propinqua est.

Ὁμορος, confinis, finitimus. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ Incert. Ezech. XXVII, 4. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ ad manum, 2 Par. XXI, 16. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ suburbium, Num. XXXV, 5. τὰ ὅμορα τῶν πόλεων sc. *χωρία, confinia urbium*. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁμορος, πλησιόχωρος, γειτνῖων. Ὁμορος, *vicinus, propinquus*.

Ὁμῶ, simul. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ sicut unus, Esd. II, 64. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ Job. XXXIV, 29. Sym. Pf. XXXII, 15. Job. III, 18. XXIV, 4.

Ὁμόφυλος, ejusdem tribus, contribulis. 2 Macc. IV, 10.

Ὁμόψυφος, ejusdem suffragii, concors. 2 Macc. XIV, 20.

Ὁμῶ, idem quod ὁμῶ, iuro. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ niph. Gen. XXI, 24. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ *ἐγὼ iuro*. Deut. XXXII, 40. ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ (ⲙⲁⲙⲉⲧⲉⲣ) τὴν δεξιάν μου, *jurabo per dexteram meam*. In textu Hebr. nihil pro his verbis legitur, & videntur illa glossema illorum, quæ antecedunt. In Gloss. MSS. in Cant. Script. ex h. l. Ὁμῶμαι exponitur ὁμῶ. Ita & apud *Hefychium*, nisi quod pro Ὁμῶμαι male apud illum cum spiritu aspero scribatur Ὁμῶμαι. In Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁμῶμαι redditur ὁμῶ, *jurabo*. Es. XLV, 23. ὁμῶται πάντα γλῶσσαι τὸν Θεόν, *jurabit omnis lingua per Deum*. Vid. & Es. LXV, 16. Jer. XXII, 5. κατ' ἑμαυτὴ ὁμῶσα, *per me ipsum juravi*.

h h h 3

Eadem

Eadem phrasia occurrit apud *Alciphronem* L. III. Ep. 3. p. 280. ὡν prehendo, Prov. XXX, 10.

Ὁμφακίζω, uvas acerbas produco. Ef. XVIII, 5.

Ὁμφαλῖς, umbilicus. עֶמְקֵי Ezech. XXXVIII, 12. κατοικοῦντας ἐπὶ τοῦ ὀμφαλὸν τῆς γῆς, *habitantes supra umbilicum terræ*, h. e. in medio terræ. Vid. & Jud. IX, 37. Sic Delphos Græci τῆς γῆς ὀμφαλὸν, *umbilicum telluris*, nuncuparunt, quod in medio terræ illos sitos crediderunt. *Hesychius*: Ὁμφαλῖς, ζυγὶ τὸ μέσον, καὶ Δελφοί. ἐπὶ αὐτῇ μεσείταται. Ὁμφαλῖς, *jugi medium, & Delphi, quia in medio plane sita*. Conf. *Bonfrerium* ad Jud. l. c. p. 317. & *Relandum* Palæst. L. I. c. 10. p. 52 seq. עַר Cant. VII, 2. Ezech. XVI, 4. עֶמְקֵי plur. Job. XL, 11.

Ὁμφαξ, uva immatura, vel acerba. עֶמְקֵי Ef. XVIII, 5. Jer. XXXI, 29. 30. עֶמְקֵי acetum, Prov. X, 27. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ὁμφαξ, ὁ μέγας πεπαισθῆς (l. πεπαισθῆς) βίτρυς. Ὁμφαξ, uva nondum matura. *Suidas*: Ὁμφαξ, ἐκφυλὴ ἀριμῶνα ὕδα καὶ ἡ πεπαισθῆς. Ὁμφαξ. uva acerba & immatura.

Ὁμφαξ πρὸ ἥρας, uva immatura ante tempus. עֶמְקֵי נֶפֶן vitis uvæ immaturæ, Job. XV, 33.

Ὁμώτρυμος, ejusdem nominis. Prolog. Sirach.

Ὁμους, tamen. 2 Macc. II, 28. XV, 5. *Hesychius*: Ὁμους, πλὴν. Ὁμους, *veruntamen*.

Ὁμαγρος, onager, asinus sylvestris. עֶמְקֵי Chald. plur. עַר עֶמְקֵי Dan. V, 23. עֶמְקֵי Ps. CIII, 12. Jer. XIV, 6.

Ὁμάς, asina. עֶמְקֵי Aqu. Num. XXII, 23. Sym. Jud. V, 10. Aqu. Sym. Zach. IX, 9.

Ὁμολίζω, exprobro, probro afficio. probrose objicio, it. simpliciter objicio. עֶמְקֵי pih. Ef. XXXVII, 6. הוֹכִיחַ hiph. a הָכַח arguo, Ef. XXXVII, 4. הוֹכִיחַ hiph. a הוֹכִיחַ litigo, Ef. XXXVII, 8. הוֹכִיחַ hiph. audire facio, Ef. XLIII, 12. הוֹכִיחַ : הוֹכִיחַ Kal & hiph. Ps. XXXIV, 8. Ef. LIV, 4. Jer. XV, 9. הוֹכִיחַ Jud. V, 18. לֹאִים הוֹמִלִים פְּסָחִים אֵתֵי הָאֱמָנוֹת, *populus objiciens vel exponens animam suam morti*.

Ὁμολισμός, opprobrium, probrum. עֶמְקֵי fama mala, Ezech. XXXVI, 3.

Ὁμολισμός, idem. עֶמְקֵי plur. Ef. XLIII, 28. עֶמְקֵי status ira, Jer. XII, 13. עֶמְקֵי חֶרֶפָה, 1 Reg. XVII, 26. עֶמְקֵי ignominia, Ezech. XXXIV, 29. XXXVI, 6.

Ὁμολῖς, idem. עֶמְקֵי fama mala, *Samaritan.* Num. XXXIII, 32.

32: חסד אטוס iræ, Ef. LIX, 18. חסד violentia, Prov. III, 31. κακῶν ἀνδρῶν ὀνειδῆ, *malorum virorum opprobria*. *Hefychius*: 'Ονειδῆ, ὕβρις, χλευάσματα, κατηγορίαι, διασχῆται. 'Ονειδῆ, contumeliæ, irrisiones, criminationes, probra. חסד Gen. XXX, 23. XXXIV, 14. Mich. VI, 16. חסד כלום ignominia, Prov. XVII, 13. Mich. II, 6. עגל subfannatio, Pf. CXXII, 5. תתן donum, Prov. XIX, 6.

'Εἰς ὄνειδος δίδωμι, in probum trado. תתן pih. Psalm. LVI, 4.

'Ονειρος, somnium. חלום Sym. Ecclef. V, 2. 7. Vid. & Sap. XVIII, 17. 19.

'Ονηραῖ, utilitatem percipio. Sir. XXX, 2. ὀνήσταις ἐκ' αὐτοῦ, utilitatem ab illo percipiet. *Hefychius*: 'Ονήσταις, ὀνη-
ται λήψῃ. 'Ονήσταις, utilitatem capies.

'Ονησις, fructus, utilitas. עצז lucrum, *Al.* Mich. IV, 13. αἰαθίσαις τῷ Κυρίῳ τὴν ὄνησιν αὐτῶν, *consecrabis Domino fructum illorum*. Sic enim in Codice vel Interprete quodam lectum esse colligo e Gloss. MSS. in Proph. Min. quæ inde ὄνησιν exponere videntur ἀφίλειαν, *utilitatem*. LXX. ibi juxta vulgares Codd. habent τὸ πλεονέκτης, *Al.* τὴν ἀφίλειαν. In Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Ονησις exponitur ἀπόλαυσις, ἀφί-
λειαν, fructus, utilitas.

'Ονοκένταυροι, onocentaurus. חבני חבני lapides inanitatis, Ef. XXXIV, 11. חבני plur. ex חב aves insulane, Ef. XIII, 22. XXXIV, 14. חבני חבני strix, Ef. XXXIV, 14. *Hefychius*: 'Ονοκένταυροι, παρὰ Ἀκόλα τριχίαντες, (l. τριχίαν-
ταις ex *Basilio* ad Ef. XIII, 21.) δαιμόνιοι σι γίγναι, κάθυλοι, καὶ σκοτιῶν τῇ ἐπιφανείᾳ, ὅτι σίην (l. σίην ex *Eusebio* ad Ef. I, c.) ἀνίστασαν οἱ τῶν Ἑβραίων φωνὴν μεταθίγγοντες λοιποί. 'Ονοκένταυροι, apud *Aquilam* τριχίαντες, *dæmonum genus ali-*
quod sylvestre & tenebrosum apparitione, quod σίην appellant
reliqui, qui Hebraicam vocem transfulerunt. Conf. quæ no-
tavi ex *Suida* infra in v. Συρίν. *Bochartus* Hier. P. II. L. VI. c. 10. p. 840. *Certum est, onocentauros in versionibus*
Græca & Vulgata pro animali non usurpari, sed pro dæmonum
speciebus & larvis Ef. XIII. & XXXIV. *Reſte igitur Theodo-*
retus. Καλιὶ ὀνοκένταυρος, ἃς οἱ παλαιοὶ μὴ ἠμπύσαν, οἱ δὲ τὸν
ὀνοσκελίδας προσαγορεύουσι, vocat onocentauros, quas veteres em-
pufas, & qui nunc vivunt onoscelidas appellant. Bis occurrunt
pro חבני semel pro חבני, nocturno illo dæmone, de quo jam
actum. Idco persuasum veteribus, onocentauros esse dæmonis
genus κάθυλοι καὶ σκοτιῶν, sylvestre & tenebrosum. Vide
Hefychium & *Phavorinum*. Interim nullus capio, quorsum
חבני חבני lapides inanitatis, mira & inaudita metamorphosis
LXX.

LXX. Interpretes in onocentauros mutaverint Ef. XXXIV. v. 11. Fallor, an Aleph omisso legerunt בני כח, filios inanitatis, seu eremi, quo nomine onocentauros & spectra quavis, in desertis locis apparentia, nominari putaverint? Est & id valde novum, quod per onocentauros Cyrillus in Esaiam intelligit τὰς ἀγρίους τῶν ὄνων, sylvestres afinos, sive onagros. Et Gregorius in Jobum libri septimi capite duodecimo, lubricos & elatos.

Ὀνομα, nomen, nominis celebritas, fama. נון fors, Num. XXXIII, 54. נון verbum, 2 Par. I, 9. ubi tamen al pro ὄνομα, ῥῆμα. נון sanguis, Pf. LXXI, 4. נון memoria, Deut. XXV, 19. נון gratia. Pf. XLIII, 28. נון numerus, 1 Par. XII, 23. ταῦτα τὰ ὀνόματα τῶν ἀρχόντων τῆς σαρδάνης, hic est numerus principum exercitus. Sic Apoc. III, 4. ὅχις ὀλίγα ὀνόματα ἐν Σάρδεις, ἃ ἔκ μόνου τὰ ἱμάτια αὐτῶν, habes exiguum numerum Sardibus, qui non sedit vestimenta sua. Et Apoc. XI, 13. ἀπικταίνθησαν ἐν τῇ συστροφῇ ὀνόματα ἀνδράων χιλιάδης ἑπτὰ, & occisus est in terra motu numerus hominum septem mille. Sic & Act. I, 15. ἦτοι ὅχλος ὀνομάτων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν ἑκατόν, erat autem multitudo numeri centum circiter viginti una sc. congregata. Alii aliter hactenus ibi ὀνόματα acceperunt. Vide Wolfium. נון observatio, Num. IV, 28. נון niph. a נון metuor, Psalm. CXXIX, 4. נון nepos, Gen. XXI, 23. נון residuum, Soph. I, 4. נון Gen. XI, 4. ποιῶμεν ἑαυτοῖς ὄνομα, faciamus nobis celebritatem nominis. 1 Par. XI, 24. τὰ τρία ὀνόματα ἐν τοῖς τριῶν τοῖς δυνατοῖς, hinc nomen celebre inter tres fortes. Vid. & 2 Reg. VIII, 13. Eodem sensu vox legitur apud Herodotum Lib. II. Vide Schwartzii Diss. de Stil. LXX. Int. apud Olear. de Stil. N. T. p. 316. Gen. XLI, 41. ἐκάλεσε δὲ ὄνομα τῷ πρωτοτόκῳ Μανασσῆ, vocavit autem Joseph nomen primogeniti, h. e. primogenitum, Manasse. Sic & alibi passim. Conf. Vorstii Philol. Sacr. c. 13. p. 350. & Georgii Vindic. ab Ebraïm. L. III. c. 3. §. 10. 3 Reg. V, 3. οἰκοδομῆσαι οἶκον τῷ ὀνόματι Κυρίου, edificare domum nomini Domini. Conf. 3 Reg. VIII, 16. 2 Par. XIV, 11. ἐπὶ τῷ ὀνόματι σου ἤλθομεν, in nomine tuo venimus. 2 Par. XXVI, 8. ἦν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ὡς ἐξ ὄψεως Αἰγύπτου, fama ejus usque in Ægyptum emanaverat. Conf. quæ mox in h. v. notavi post Hebr. נון Dan. IX, 6. τῶν προφητῶν. οἱ ἐλάλουν ἐν τῷ ὀνόματι σου, prophetarum, qui locuti sunt in nomine tuo, h. e. jussu & auctoritate tua. Vid. & Exod. V, 23. Deut. XVIII, 23. & conf. Esth. VIII, 9. ubi נון LXX. reddunt τῷ βασιλεῖ ἐπιτάξαντος, mandante rege, vel mandato regis. נון Chald. Eisd. V, 1. προσηγορεύει ἐν ὀνόματι τοῦ Ἰσραὴλ, prophetabat in nomine Dei Israël. נון auditio, rumor,

fumor, 3 Reg. X, 1. ἤκουε τὸ ὄνομα Σολομῶντος, *audiebat famam Salomonis*. Vid. & Gen. XXIX, 13. Num. XIV, 15. Deut. II, 25. & conf. Sir. XLVII, 17. & *Olearium* de Still. N. T. p. 316. seq. שמע idem, Jos. VI, 28. IX, 9. תורה lex, doctrina, Ef. XLII, 4. Sir. LI, 4. κατὰ τὸ πληθος ἰλίου καὶ ὀνόματος σου, vel, ut *Al.* rectius, ἰλίου τὸ ὀνόματος σου, *secundum multitudinem misericordiae nominis tui*, h. e. misericordiae tuæ. Nam Hebræi dicunt: שמו והוא שמו שמו *nomen suum est ipse, & ipse est nomen suum*. Vide *Drusium* ad Sir. I. c.

Ὁνομα Κυρίου, nomen Domini. יהוה Deut. XVII, 12. Ef. XIX, 18.

Vid. alibi ὄνομα Ἁγίου, & ἁγιασμένον ὄνομα in Ἀγιάζω.

Ὀνομάζω, nomino, invoco, recordor, & Ὀνομάζομαι, memoror, audior, celebror. זכר Kal & biph. recordor, Jos. XXIII, 7. τὰ ὀνόματα τῶν Θεῶν αὐτῶν οὐκ ὀνομαθίσεται ἐν ἡμῖν, *nomina Deorum illorum non invocabuntur inter vos*. Ef. XXVI, 13. ὀνομά σου ὀνομαζόμενοι, *nomen tuum colimus, vel invocamus*. Conf. Psālm. XIX, 18. ubi Hebr. יהוה redditur per ἐπικαλεῖσθαι, & 2 Tim. II, 19. & *Wolffium* ad h. l. p. 520. Jer. III, 16. οὐκ ὀνομαθίσεται, *non mentio ejus fiet*. Vid. & Jos. XXIII, 7. Ef. XIX, 17. Jer. XXIII, 36. ὅπως expresse nomino, it. maledico, execror. Lev. XXIV, 16. 1 Par. XII, 31. Ef. LXII, 2. καὶ βοeco, Gen. XXVI, 18. Jer. XXV, 29. Conf. ad posteriorem locum quæ notavi in v. Καλῶν. πρὸς auditio, Esth. IX, 5. προσπίπτει γὰρ τὸ πρόταγμα τῷ βασιλεὺς ὀνομαθῆναι ἐν πάσῃ τῇ βασιλείᾳ, *accidebat enim, ut mandatum regis audiretur in universo regno*. Ita 1 Cor. V, 1. ἀκούεται ἐν ἡμῖν πορνεία, ἢ τις ἐστὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς ὀνομαζέται, *auditur inter vos scortatio, & talis scortatio, quæ neque inter gentes audietur*. Conf. & Rom. XV, 20. 1 Macc. III, 9. ἀπομαθῆναι ἕως ἰσχυάτου τῆς γῆς, *nominis ejus fama usque ad finem terræ emmanaverat*. 1 Macc. XIV, 10. ἕως οὗτο ἀπομαθῆναι τὸ ὄνομα τῆς δόξης αὐτοῦ ἕως ἁκρῆς τῆς γῆς, *usque dum nomen gloria ipsius celebraretur usque ad finem terræ*. Sir. XXIII, 9. ὁ ὀμνύων, καὶ ὀνομαζέσθαι sc. τὸ ἅγιον ὄνομα Κυρίου, *jurans & sanctum Dei nomen* (dicens scilicet יהוה יהוה vivit Dominus.) Conf. v. 8.

Ὀνομασία, nominatio. שם nomen, Sym. Pf. LXVII, 5. Vid. & Sir. XXIII, 8.

Ὀνομαστός, clarus, celebris, insignis. כבוד gloria, *Agu. Theod.* Jer. III, 19. ὀνομαστός. קרא part. Ezech. XXIII, 23. קרא part. videns, Jer. LII, 22. שם nomen, Gen. VI, 6. οἱ ἀσβεστοὶ οἱ ἱερῶν, *viri celebres*. Vid. & Num. PAR. II. Iii XVI,

XVI, 3. 1 Par. V, 24. XII, 30. *Hesychius*: 'Ὀνομαστόν, ἰδοῖξοι, περιβόητος. 'Ὀνομαστοί, illustres, inclyti. שׁוֹמֵן nomen magnum, 2 Reg. VII, 9. חוּלָה laus, Deut. XXVI, 19. ὅς σε ἰστέον σε ὀνομασθέν, qui fecit te laude celebratum. Sic *Iſocrates* Laud. Helena: p. 818. ἱσαφροδότης καὶ παρὰ πάντων ὀνομαστὴ ποίησας, gratissima & omnium laude celebrata poësis. Conf. Cl. *Elſnerum* ad 1 Cor. V, 1. p. 90.

'Ὀνομαστογραφία, nominum scriptio, nomenclatura, 3 Esd. VI, 12. VIII, 51.

'Ὀνος, asinus, asina. אֶחָד Gen. XXXII, 15. Job. I, 3. חֲסִיד Gen. XII, 6. & alibi passim. Al. 1 Reg. XVI, 20. עִיר pullus, asellus, Job. XI, 12. Es. XXX, 6. פֶּרָא onager, Job. XXIV, 5.

'Ὀνος ἄγριος, asinus agrestis, onager. עֲרֹוֹר Jer. XLVIII, 6. Job. VI, 5. XXXIX, 5.

'Ὀντας, vere, revera. אֵכֶל *Incert.* 2 Reg. XIV, 5. אֶבֶן Sym. Gen. XXVIII, 16. אֶבֶן אֶבֶן Num. XXII, 37. *Hesychius*: 'Ὀντας, ἀληθῶς. 'Ὀντας, vere. Conf. Marc. XI, 32. Luc. XXIV, 34. & *Eckhardi* Observ. αὐ *Aristophan.* Pluto in N. T. p. 53.

'Ὀνξ, unguis, ungula, it. gemma, it. aroma. טַפֵּר Chald. Dan. IV, 30. VII, 19. נוצה penna; pluma, Ezech. XVII, 3. 7. צֶפֶן stylus, scalprium, Jer. XVII, 1. שֶׁחַם sardonx, Job. XXVIII, 16. Sym. Gen. II, 12. Aqu. Sym. Theod. Exod. XXV, 7. XXVIII, 9. שְׁחֹלֶת aromatis species, Exod. XXV, 34. Conf. Sir. XXIV, 18. & *Bocharst.* Hier. P. II. L. V. c. 20. & *Urfini* Hort. Aromat. L. III. c. 6. p. 235. שֶׁחַם fissura, Lev. XI, 7.

'Ὀνξ/שֶׁחַם, ungulam divido. שֶׁחַם diffindo, Lev. XI, 3. 7. Deut. XIV, 6.

'Ὀνξιζομαι, unguis mihi præcido. 2 Sam. XIX, 24. ἃ ἐξ ἰδρύσασαι τὰς πόδας αὐτοῦ, ἃ ἐξ ὄνξιζασατο, neque pedes suos la-
verat, neque unguis sibi præciderat. In Hebr. textu nihil pro hoc verbo legitur.

'Ὀνύχιον, onyx, gemmæ species, sic dicta, quod candore unguem humanum referat. בִּרְקָה smaragdus. Ezech. XXVIII, 13. יַשְׁפֵּה jaspis, Exod. XXVIII, 20. Al. Exod. XXXIX, 11.

'Ὀνύχην, ungula fissura. שֶׁחַם Lev. XI, 3. 26. Deut. XIV, 6.

Ὀξίως, celeriter, velociter. חֵשׁ præf. Kal. ex חֵשׁ fe-
stina-

stinavit, Ef. VIII, 3. ταχίως σκόλισται, ὀξίως προέμυσται, celeriter spolia, velociter diripe. כָּהָר festinus, Ef. VIII, 1. לָק levis, leviter, Joël. III, 4. Vid. & Sap. III, 18. XVI, 11. Hesychius: ὀξίως, ταχίως, ταχυδρόμως. ὀξίως, celeriter, celeri cursu. Lex. Cyrilli MS. Brem. ὀξίως, ταχίως, σφοδρῶς. ὀξίως, celeriter, vehementer.

Ὄξος, acetum. ὄμη Num. VI, 3. Ruth. II, 14. Psalm. LXVIII, 26.

Ὄξυγραφος, celeriter scribens. כָּהָר festinus, promptus, Pf. XLIV, 2.

Ὄξυθυμος, celer ad iram, iracundus. נִרְגַּן part. niph. furro, Prov. XXVI, 20. קֶצֶר אִמְרִים praecepta irarum, Prov. XIV, 17.

Ὄξυτις, in acutum definens instrumentum. חֲרוּרִים plur. acuminata, Aqu. Job. XLI, 22. ὀξυτιήρις.

Ὄξύων, acuo, acutum reddo. חֲרַרִי hiph. perterrefacio, (hic legerunt חָרַר) Ezech. XXI, 16. הִחַרְתִּי hithp. aduno me, (hic pariter legerunt חָרַר) Prov. XXVII, 17. Ezech. XXI, 9. לֹטֵשׁ Sym. Job: XVI, 9.

Ὄξύτις, accipiter. רָאָה vel רָאָה Incert. Deut. XIV, 13. Vide Bochartum Hier. P. II. L. VI. c. 3.

Ὄξύς, acutus, acerbus, it. velox, promptus. כָּהָר Pf. LVI, 6. Ef. XLIX, 2. חֲרַרִי testa, Job. XLI, 22. כָּהָר festinus, promptus, Prov. XXII, 28. ὀξύς ἐν τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, promptum in operibus suis. לָק levis, Amos. II, 15. ὀξύς τοῖς ποσὶν, levis, velox pedibus. Conf Rom. III, 15. Ad quem locum respiciens Augustinus Doctr. Christ. L. II. c. 12. ita: Ex ambiguo linguae praecedentis plerumque interpretes fallitur, cui non bene nota sententia est. Et eam significationem transfert, quae a sensu scriptoris penitus aliena est. Sicut quidam Codices habent: Acuti pedes eorum ad effundendum sanguinem, ὀξύς enim apud Graecos et acutum et velocem significat. Ille ergo vidit sententiam, qui transtulit, „veloces pedes eorum ad effundendum sanguinem.” Ita & apud Diodorum Siculum p. 20. 2. ἡ καταφορὰ τῷ ποταμῷ ὥστε ἴσιν ὀξύα καὶ βίαιος, ὥστε δεξιῶν μὲν βίαιος διαφέρειν, decursus fluminis tam velox et vehemens est, ut a sagitta non differre videatur. Sic & ὀξύχεις, qui celeres manus habet, dicitur Luciano Dial. Apoll. & Vulcan. T. I. p. 193. כָּהָר inundatio, Prov. XXVII, 4. ὀξύα ὀργή, acerba ira נִרְגַּן part. pih. dentatus, Ef. V, 28. חֲרַפָּה opprobrium, Al. Job. XVI, 10. ὀξύ, pro quo in Francof. ed. legitur ὀξύ. Conf. Drusium ad h. l. Sap. VIII, 12. ὀξύς ἰσχυρότατος ἐν χερσίν, acutus

acutus inveniar in judicio. Hesychius: 'Οξύς, ταχύς, δεινός, φρόνιμος. 'Οξύς, velox, acer, prudens.

'Οξύτερος, acutior. רחך acutus sum, Hab. I, 8. δξύτερος ὑπὲρ τῆς λύκος τῆς Ἀραβίας, acutiores (sc. visu) lupis Arabiæ.

'Οξύτης, acumen. רנח ronchus, Jer. VIII, 16. ἰκ Δαὶ ἀκουσάμεθα φωνὴν ὀξύτητος ἵππων αὐτῶν, e Dan audiemus vocem acuminis (h. e. acutissimam) equorum ejus.

'Οπαδὴς, sectator, imitator. Prolog. Sir. ὀπαδὴς Σολομῶντος, imitator Salomonis.

'Οπή, foramen. רכח fenestra, Eccles. XII, 3. חנוי plur. fissuræ, Abd. I, 3. רח Cant. V, 5. אל. 4 Reg. XII, 9. סקח excavatio, Theod. Es. LI, 1. נקח Exod. XXXIII, 22. סקח scopulus, Al. Jud. XV, 11.

'Οπήϊα, quando. Judith. XI, 12. Lex. Cyrilli MS. Brem. 'Οπήϊα, ὡς, ὅτε, ἐπὶ τῶν. 'Οπήϊα, quando, quicumque, quodocunque.

'Οπέτιον, subula. רצח Exod. XXI, 6. Deut. XV, 17.

'Οπίσ, ὀπί, post, retro, a tergo. רחך Es. LIX, 13. אחר 2 Reg. X, 9. 2 Par. XIII, 14. אחר Gen. XVIII, 10. Jos. VI, 13. אחרית Al. 1 Reg. IV, 19.

'Οπίδιος, posterior. רחך Gen. XLIX, 17. 3 Reg. VII, 24. πάντα τὰ ὀπίδιος εἰς τὸν οἶκον, omnia posteriora (boui) versus templum. Hesychius: 'Οπίδιος, ἄλλα τὰ τῶν ζώων ὑστέρη. 'Οπίδιος, alias animalium posteriora. רחך latus, Exod. XXVI, 23. 27. שול fimbria, Jer. XIII, 22.

'Οπίδιος, retrorsum. אחרית 1 Reg. IV, 19.

'Οπίδοτος, affectio, qua cervix ita dirigit, ut flecti non possit, vel tensio musculorum cervicis versus posteriora. ספ exitium, Deut. XXXII, 24. Gloss. MS. in Cant. Script. 'Οπίδοτος εἶδος νόσου ἀδιράκτου. 'Οπίδοτος, species morbi insanabilis. Hesychius: 'Οπίδοτος, ἰσχυρίων κύρτωμα. 'Οπίδοτος, tumor adversus. Plinius L. XXVIII. c. 12. Dolorem inflexibilem opisthothorum vocant. Conf. Heinfi Exerc. Sacr. p. 184. & Bonfrerium ad Deut. I. c. p. 1044.

'Οπίδοφαις, retrorsum. אחרית Gen. IX, 23.

'Οπίσ, post, retro. רחך Num. XXV, 8. Jud. III, 22. רחך Exod. XXXIII, 23. 2 Reg. I, 22. רחך Gen. XIX, 6. ὀπίσ αὐτῶν, post illum. Gen. XIX, 17. μὴ βλέψῃς εἰς τὰ ὀπίσ ὧν, ne respicias ad ea, quæ retro sunt, vel ne retrospicias. Vid. & γ. 26. Jud. XX, 40. 1 Reg. XXIV, 9. &

9. & conf. Luc. IX, 62. Jer. II, 23. *ὀπίσω τῆς Βαάλ ἡ ἐπορεύθη*, *post Baal non ibam*. Vid. & Jer. VII, 5. 8. Of. II, 5. 13. *וַיָּחָא* *post tergum*, 3 Reg. XIV, 9. Ef. XXXVIII, 17. *וַיָּחָא* *posterior*, Gen. XXXIII, 2. *וַיָּחָא* *retrosum*, 3 Reg. XVIII, 37. 4 Reg. XX, 10. 11. *בְּחֵר* Chald. Dan. II, 39. *כַּחֲרֵי* *latus*, Exod. XXVI, 22. *קֶדֶם* *extremitas*, Joël II, 20. *לִפְנֵי* *coram facie*, 3 Reg. XII, 30. *חֹשׁ* *himbria*, Jer. XIII, 26. Nah. III, 5. *Hesychius*: *ὀπίσω, πάλιν, ὕστερον, μετὰ ταῦτα, καὶ τὸ μέλλον. ὀπίσω, fufus, poftremo, poft hæc, fuf futurum.*

ὀπλή, *ungula*, *unguis quadrupedum*. *פֶּרֶס* Exod. X, 26. Lev. XI, 3. *פֶּרֶס* *Sym. Theod. Ef. XXVIII, 28.*

ὀπλῶς ἐκφέρω, *ungulas profero*. *פֶּרֶס* *hiph. Psalm. LXVIII, 36.*

ὀπλίτης, *armatus*, *armis instructus*. *פָּהִי* *part. pah. expeditus*, Num. XXXII, 21. *Conf. Ælianum Var. L. X. c. 22. & XII. 61.*

ὀπλοδοτέω, *arma do*, *armis instruo*. 1 Macc. XIV, 32.

ὀπλοθήκη, *armamentarium*. *קַוֶּץ* *clypeus*, 2 Par. XXXII, 27. *Vox legitur etiam apud Ælianum Var. L. VI. c. 12.*

ὀπλολογία, *arma colligo*. 2 Macc. VIII, 27. 31.

ὀπλομαχος, *armis pugans*, *bellator*. *כְּלֵי* *instrumēta iux*, Ef. XIII, 5. *מלחמה* *bellum*, Ef. XIII, 4.

ὄπλον, & plur. *ὄπλα*, *arma*, & speciatim *scutum*, *clypeus*. *בֶּרֶךְ* *part. insidiator*, Jer. LI, 12. *בֶּרֶךְ* *non*, (*hic legerunt בֶּרֶךְ* *abscisso* & *ex sequ. וְעָרִי*) Prov. XIV, 7. *הַסֵּטָה* *Ps. XLV, 9. LVI, 6. Hab. III, 10. וְעָרִי* *gladius*, *Aqu. Theod. Job. XXXIX, 22. בֶּרֶךְ* *vas*, Jer. XXI, 4. Ezech. XXXII, 26. *וְעָרִי* *plur. res pretiosæ*, 2 Par. XXI, 2. *קַוֶּץ* *clypeus*, 3 Reg. X, 17. Ps. XXXIV, 2. Jer. XLVI, 3. *Conf. Sap. VIII, 21. ubi Vulgatus τὸ τῆς ἰδίας λειτουργίας ὄπλον* *interpretatur servitutis sue scutum*. Vid. & *Drusium Animadv. Lib. I. c. 51. ubi scuta Latinis etiam arma denotare observat. פֶּרֶס* *via trita*, Joël. II, 8. *קַוֶּץ* 4 Reg. X, 2. Ezech. XXXIX, 9. *קַוֶּץ* *lorica*, Jer. LI, 3. *פֶּרֶס* *ungula*, Jer. XLVII, 3. *ubi tamen pro ὄπλον legend. videtur ὄπλῶς. קַוֶּץ* *clypeus*, Ps. V, 15. *Κόρυς, ὡς ὄπλον ἰουδαίας ἐπιφύλασσας ἡμᾶς, Domine, tanquam clypeo beneplaciti cinxisti nos. Ps. XC, 5. ὄπλον κυκλόσκι οὐκ ἔστιν αἰὼν, tanquam clypeo rotundo proteget te veritas ejus. In his locis alluditur ad formam rotundam clypeorum, qui olim sedentibus sub illis tutamen præbebant. Conf. ὄπλον κυκλόσκι, & quæ notata sunt in v. Ὑπεραπείζω. Cur autem in*

Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὅπλον ἰουδαίας exponatur *saures*, *crux*, alii dispiciant. *הַר* cœtus, Ezech. XXIII, 47. ubi tamen al. rectius ὄχλων. *הָלָו* missile, 2 Par. XXIII, 10. Neh. IV, 23. *כַּוְשֵׁי* plur. scuta, *Incert.* 2 Reg. VIII, 7. ὅπλα. *Hefychius*: Ὅπλον, ἰνδύματα πολεμικόν. Ὅπλον, indu-
mentum bellicum. Glossæ: Ὅπλον, telum, scutum.

Ὅπλῳ κυκλῶ, scuto circumdo, clypeo rotundo protego-
ντο pih. dedo, trado, (forte legit vocem ea ratione pun-
ctatam; qua *clypeum* significat) *Aqu.* Of. XI, 5. ὅπλῳ κυ-
κλόσσυσι.

Vid. alibi Καθοπλίζομαι ὅπλοις.

Ὅπλοποιῶ, arma facio, armo. Sap. V, 18.

Ὅπλοφόρος, armiger, arma gestans. 2 Par. XIV, 8. ubi
pro hac voce nihil in Heb. textu legitur. *כְּלִי מִשָּׁנָה* Sym.
1 Reg. XVI, 21. & 1 Reg. XXXI, 4.

Ὅπῳ, ubi. כַּ praefix. in, Prov. XXVI, 20. *כִּיךְ* lo-
cus, Job. VI, 17.

Ὅπταζομαι, videor, appareo. *הָרָא* niph. Num. XIV, 14.

Ὅπταῖοι, culina. *הָרָא* furnus, *Quint. Ed.* Of. VII, 4.
Ita etiam vox occurrit apud *Aristophanem* in Equ. v. 1030.
& in Pac. v. 891. Conf. & *Phrynichum* v. *Μαγειρεῖον* p.
120. Alias vero scribitur Ὅπταῖοι. *Hefychius*: Ὅπτα-
ῖοι, *μαγειρεῖον*. Ὅπταῖοι, culina. Vide & *Pollucem* Lib.
I. c. 8. segm. 80. & L. VI. c. 1. segm. 13.

Ὅπταίνομαι, videor, appareo. *הָרָא* niph. 3 Reg. VIII, 8.
Vid. & Tob. XII, 19. & conf. Aët. I, 3. *Hefychius*: Ὅπτα-
ίνομαι, ὁράομαι, ἰμφομαιζομαι. Ὅπταίνομαι, qui videtur, ap-
parens. Similiter Gloss. in Aët. Apost. Ὅπταίνομαι, ὁράο-
μαι, φαίνομαι.

Ὅπτασία, visio, apparitio, ostentatio. *הָרָא* masc. Dan.
IX, 23. X, 1. *הָרָא* faem. Dan. X, 7. 8. *הָרָא* niph.
Mal. III, 2. Esth. XIV, 16. *יָּהּ הָרָאִים הָרָאִים מִן הָרָאִים*, in
diebus ostentationis meae.

Ὅπλω, affo, coquo, torreo. *בָּשָׂל* coquo, 2 Par. XXXV,
13. *הָרָא* 1 Reg. II, 17. Ef. XLIV, 19. *הָרָא* comburo,
Gen. XI, 3. Vid. & Tob. VI, 4.

Ὅπλίσσας ὁπλίσω, affans affo, i. e. diligenter affo. *הָרָא*
Ef. XLIV, 16.

Ὅπλομαι, video, & videor, appareo. *הָרָא* praevalidus,
Aqu. Sym. Theod. ὁφθαλμομαι. *וָא* venio, 3 Reg. III, 16.
הָרָא revelo, Ef. XL, 5. *הָרָא* hiph. a *נָס* Sym. 1 Reg.
II,

11, 32. ὤψου, videbis. γρη hiph. a γρη evigilo, Pf. XVI, 17. γρη concipio, Ef. XXXIII, 11. ἡτη Exod. XXIV, 12. Pf. XVI, 17. Cant. VI, 12. VII, 1. ἡνα aspicio, Job. V, 1. ἡα Exod. III, 2. ὥφθη δὲ αὐτῷ ἄγγελος Κυρίου ἐν φλογὶ πυρός, apparuit autem illi angelus Domini in flamma ignis. Conf. Luc. I, 11. Exod. III, 16. Κύριος ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν ὤφθη μοι, Dominus Deus patrum nostrorum apparuit mihi. Gloss. in Oētat. & Hefychius: ὤφθη, ἰδεῖσθαι. ὤφθη, visus est. 4 Reg. XIV, 8. ἐφθάρουν προσώποις, videamus nos faciebuz, h. e. coram dimicemus alter contra alterum. Vid. & v. 11. 4 Reg. XXII, 20. ἐκ ἐφθάρηται ἐν τοῖς ἐφθαλμοῖς σου ἐν πᾶσι τοῖς κακοῖς, non videantur oculis tuis omnia mala. Vid. & 2 Par. XXXIV, 28. Pf. LXXXVIII, 47. ἐκ ὥσται θάνατος, non videbit mortem, h. e. non sentiet mortem, non morietur. Sic ἰδὺν θάνατον Luc. II, 26. & Hebr. XI, 5. & θωρήν θάνατον Joh. VIII, 51. usurpatur. Conf. ad hanc phrasin Auctores laudatos B. Wolfio ad Luc. I. c. p. 588. ἡσ contemplor, Job. XVII, 15. XXXIV, 29. ἡσ habito, Exod. XXV, 8. Deut. XXXIII, 16.

Ὀπίς, assus, tostus. ὤψ affatura, Exod. XII, 8. Ef. XLIV, 16. Hefychius: Ὀπίς, φαιόμενος, ἢ ἐψήμενος πυρί. Ὀπίς, apparens, vel coctus igne.

Ὀφίρ, alias Ὀφίρ, ipsa vox Hebr. Ὀφίρ Ophir, Al. Ef. XIII, 12.

Ὀπώρα, autumnus, it. fructus. ὄρα fructus recens, Sym. Cant. VI, 10. ὀπώρας. ἡσ fructus præstantissimus, Sym. Deut. XXXIII, 15. Aqu. Sym. Cant. IV, 13. 16. ὀπωρῶν. γρη æstas, fructus æstivi, Jer. XL, 10. 12. XLVIII, 32. Al. Pf. XXXI, 4. ὀπώραν. ὀψω sponte nascens, Sym. Ef. XXXVII, 30. ὀπώρας. Conf. Apoc. XVIII, 4. ubi ἡ ὀπώρα τῆς ἐπιθυμίας Cl. Vitræ bene sunt fructus desiderabilis. Conf. & Longi & Plutarchi loca observata Cl. Elfnero ad Apoc. I. c. p. 463. Hefychius: Ὀπώρα, τὸ θέρος, καὶ τὸ μετόπωρον, κυρίως δὲ ἡ εαφύλη, καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων ἀπερφεύων. Ὀπώρα, messis. Ὀ tempus post autumnum; proprie vero una; abusive vero Ὀ de aliis fructibus.

Ὀπωρσμός, fructus autumnalis. ὀψ mustum, Aqu. Deut. VII, 13.

Ὀπωροφυλάκιον, tuguriolum custodientis fructus. ἡνὴν Ef. I, 8. XXIV, 20. ὤ acervus, cumulus, Pf. LXXXVIII, 2. Jer. XXVI, 18. Mich. I, 6. Gloss. MS. in Proph. Ὀπωροφυλάκιον, (MS. Ὀπωροφυλάκιον,) σκητὴ ἰδῶν φυλάσσαν (legend. videtur ἰφύλασσαν.) τὰς ὀπώρας. Ὀπωροφυλάκιον, tabernaculum, ubi custodiebant fructus. Hefychius: Ὀπωροφυλάκιον, ἡ σκητὴ, ἢ καλύβη τῇ φυλάσσοντες τὰς ὀπώρας. Ὀπω-

Ὁπωροφυλάκιον, tabernaculum, vel tugurium custodientis fructus. Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁπωροφυλάκιον, λαθολόγιος τόπος, ἐφ' ᾧ τὰς σκευὰς ἔχει ὁ φυλάσσων ἐπ' αὐταῖς πάντοις. Ὁπωροφυλάκιον, locus ubi lapides colliguntur, in quo tabernaculum habet, qui cujusvis generis fructus custodit. Juxta Hieronymum in Ep. ad Sun. & Fret. Ὁπωροφυλάκιον est specula, quam custodes satorum & pomorum habere consueverunt.

Ὁπως, ut, ita ut inde, quomodo. Ἰσὴ Pf. L. 5. Ὁπως αὖ δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, ita ut inde justus agnoscaris in verbis tuis. Suidas in v. Ὁπως hæc verba adducens addit: Ὁκα ἴσιν αἰτίας ἀλάττειν, ἀλλ' ἐκβάσις. Τὸ Ὁπως non est particula significans causam, sed eventum. Vide & Of. VIII, 4. Amos. II, 7. & conf. Matth. XIII, 35. & Suiceri Thes. T. II. p. 497. Pro quomodo Ὁπως legitur 2 Macc. VII, 22.

Ὁραμα, visio, apparitio. ἵππ part. Ef. XXX, 10. ἵππ : ἵππ Chald. Dan. II, 19. IV, 10. VII, 2. ἵππ Dan. VIII, 2. ἵππ Job. VII, 14. ἵππ Ef. XXI, 2. ἵππ Gen. XV, 1. ἵππ metus, Deut. IV, 34. XXVI, 8. Jer. XXXII, 21. ἵππ masc. Gen. XLVI, 2. Exod. III, 3. ἵππ sæm. Num. XII, 6. ἵππ onus, Ef. XXI, 11. XXII, 1. XXIII, 1. Hesychius: Ὁραμα, διαμα, ἐπ' αἰσία. ὁρασις, εἶδος, φαντασία, εἶμα. Ὁραμα, spectaculum, aspectus, visio, species, imaginatio, spectatio. Phavorinus: Ὁράματα ἴσιν προφητῶν, ὅσα ἰσχυροῦς βλεψαν οἱ προφῆται, ἵτι ἐν νυκτὶ, ἵτι ἐν ἡμέρᾳ. ἵππια δὲ, ὅσα καθεύδοντες φανταζονται. Ὁράματα sunt illa, quæ prophetae vigilantes vident, sive nocte, sive die. Ὁράματα vero quæ dormientes vident.

Ὁραματίζομαι, video, intueor. ἵππ Aqu. Pf. X, 4. Ὁραματίζονται. Incert. Cant. VI, 11. Ὁραματίζονται. Aqu. Cant. VII, 1. & Ef. XXXIII, 20.

Ὁραματισμός, visio. ἵππ Aqu. Hab. II, 2. Ὁραματισμοί. Id. Prov. XXIX, 18. Ὁραματισμοί.

Ὁραματιστής, visionarius. ἵππ Sym. Ef. LVI, 10. Ὁραματισταί.

Ὁρασις, idem. ἵππ fastidium, Ef. LXVI, 24. ἵππ video Zach. X, 2. ἵππ : ἵππ Chald. Dan. II, 28. IV, 2. VII, 1. ἵππ 1 Reg. III, 1. Pf. LXXXVIII, 19. Nah I, 1. ἵππ 2 Reg. VII, 27. Joël. II, 28. ἵππ infin. Ezech. XXI, 29. ἵππ metior, Ezech. XLIII, 10. ἵππ Num. XXIV, 4. 16. ἵππ nom. propr. loci, Incert. Gen. XIII, 18. Theod. Jud. XIII, 6. ἵππ specula, Gen. XXXIV, 48. ἵππ masc. Lev. XIII, 12. Jud. XIII, 6. ἵππ sæm. 1 Reg. III, 15. Ezech. I, 1. ἵππ onus, Ef. XIII, 1. XIX, 5. XXX, 5. ἵππ oculi, it. color, Ezech. I, 5. 22. ἵππ interpretatio, Gen. XL,

XL, 5. ראָו 1 Reg. XVI, 12. Job. XXXVII, 18. רוא
Chald. Dan. II, 31. תִּיר ordo, ratio, 1 Par. XVII, 17.
ראות plur. visiones, 11. 2 Par. XXVI, 5. מַרְאֵה nom.
propr. loci, Incert. Gen. XIII, 18. Theod. Jud. XIII, 6.

Ὁρατής ἦμιν, spectator sum. שׁוֹר contemplor, Job.
XXXV, 13.

Ὁρατικός, videndi facultate præditus, perspicax. חוה
video, Prov. XXII, 29. ὁρατικὸν ἄλγεα. virum perspicacem.
Hesychius & Lex. Cyrilli MS. Brem. Ὁρατικός, νοητικός.
Ὁρατικόν, cognoscendi facultate præditum.

Ὁρατός, conspicuus, spectatus, spectabilis, visibilis. מֵרָא
mentiura, 1 Par. XI, 23. ἄλγεα ὁρατὸν, virum spectabilem.
חווה aspectus, 2 Reg. XXIII, 21. ראה video, Job. XXXIV,
26. ὁρατοὶ δὲ ἱκαντίον αὐτῷ, visibiles autem coram illo. Job.
XXXVII, 21. πᾶσι δὲ ἔκ ὁρατὸν τὸ φῶς, omnibus autem lux
non visibilis. Hesychius: Ὁρατὸν, αἰσθητὸν, θεωρητικὸν καὶ θεω-
ρητόν. Ὁρατὸν, sensibile, spectabile & visibile.

Ὁράω, video. כֵּן tantummodo, Exod. XXXI, 12. הֵן
ecce, Sym. Job. IV, 18. ὅρα. חוה 2 Par. IX, 29. ἐν ταῖς
ὁράσεσιν. וַיֹּאמֶר תָּוֹרָה, in visionibus Joëlis videntis, h. e.
in prophetiis Joëlis prophetæ. Vid. & 4 Reg. XVII, 13.
1 Par. XXI, 9. 2 Par. XXIX, 25. & conf. quæ ex Theo-
doreto notavi in v. Γνώσε. חוה Chald. Dan. III, 26. חלם
fornio. Gen. XLI, 15. עַן oculus, Job. X, 4. ראה
Exod. IV, 21. ὅρα πάντα τὰ τέρατα, ἃ δίδακα ἐν ταῖς χερσί
σου, ποιήσεις αὐτὰ ἱκαντίον Φαραὼ, vide, ut omnia prodigia,
quæ dedi in manibus tuis, facias coram Pharaone. Exod.
XXXV, 40. ὅρα, ποιήσεις κατὰ τὸν τύπον τὸν διδουμένον σοι ἐν
τῷ ὄρει, vide, ut facias juxta typum ostensum tibi in monte.
Conf. Tob. XII, 1. juxta Complut. Edit. 2 Par. XXIX, 8.
ὡς ὑμεῖς ὁράτε τοὺς ὀφθαλμοῖς ὑμῶν, quemadmodum vos videtis
oculis vestris. Similiter profani loquuntur. Vid. Ven. Wolf.
ad 1 Joh. I, 2. p. 248. Exod. XX, 18. ἰῶρα τὴν φωνήν, vi-
debat h. e. percipiebat vocem. Vide v. 22. & Grotium ad
v. 18. & quæ ex Gen. XLII, 1. notavi in v. Ἐίδω. ראו
aspectus, Ecclef. V, 10.

Ὁρά σοι, ecce tibi. חוה Sym. Gen. XIX, 21. Hierony-
mus ad h. l. Ecce suscepi faciem tuam, i. acquiesco precibus
tuis. Quod Symmachus secundum sensum interpretans, αἰσ
ὁράσει ἰδυσσάμενη τὸ πρόσωπον σου. Drusus in Fragm. Vet.
Int. Gr. p. 28. pro ὁράσει legendum suspicatur ὁρᾷ σοι, sed
malim ὅρα σοι.

Ὁργανικός, instrumentalis. 2 Macc. XII, 15.

PARS II.

K k k

Ὁεργα.

**Ὀργανον*, instrumentum, & in specie musicum instrumentum, & specialius cithara, it. machina bellica. כִּתָּרָה 2 Par. XV, 16. XVI, 5. כִּתָּרָה cithara, Pf. CXXXVI, 2. נַבְלִיִּים nablium, Amos. V, 23. VI, 5. עֹנֵכַי Pf. CL, 4. *ἀνέστη αὐτοὶ ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανον*, laudate illam chordis & cithara. *Αἱ. καὶ ὄργανον*. Sic & *ὄργανον* pro cithara occurrit apud *Ælianum* Var. L. III. c. 32. 1 Macc. XII, 27. *ὄργανον καὶ βαλὼν πολεμικὰ παραστήσει*, machinarum & telorum magnus apparatus.

Vid. alibi *ὄργια* ἑρμηνεύονται in *Ἀρμόζω*.

**Ὀργή*, ira, excandescencia. *אף* Gen. XXVII, 44. Deut. IX, 19. XIII, 17. זַעַם indignatio, Pf. XXXVII, 3. LXVIII, 29. LXXVII, 54. זַעַם idem, 2 Par. XXVIII, 9. Mich. VII, 9. חֶסֶם Chald. æstus iræ, Dan. III, 13. חֶסֶם idem Deut. IX, 19. XXIX, 23. חֶסֶם idem, 1 Reg. XX, 33. חֶסֶם idem, Exod. XV, 7. XXXII, 11. חֶסֶם 2 Par. XXVIII, 13. Soph. II, 2. כַּעַס indignatio, Deut. XXXII, 19. 27. Job. VI, 2. כֹּחַס cogitatio, Jer. LI, 11. כֹּחַס plur. Pf. LIV, 23. כֹּחַס onus, Num. XI, 11. כֹּחַס irritatio contumeliosa, Ef. XXXVII, 3. כֹּחַס turbo, Pf. LXXXII, 14. כֹּחַס procella, Jer. XXX, 19. כֹּחַס idem, Jer. XXX, 19. כֹּחַס excandescencia, Job. XXI, 30. Pf. LXXXIV, 3. כֹּחַס iniquitas, Ef. XXVI, 21. כֹּחַס effervesco, Num. XVI, 22. Jos. XXII, 18. כֹּחַס fervor, Num. XVI, 46. Jer. XXI, 5. כֹּחַס Chald. infin. vel nomen, Dan. II, 12. כֹּחַס commotio, Job. III, 26. XIV, 1. כֹּחַס momentum, Pf. XXI, 5. כֹּחַס quietus, Pf. XXXIV, 23. כֹּחַס spiritus, Prov. XVI, 32. Ef. LIX, 19. *Hejychius*: *Ὀργή*, *τρέπος*, *μωρία*, *θυμός*. *Ὀργή*, *modus*, *furor*, *excandescencia*.

**Ὀργή* *ἐκέρχεται*, ira fit. *אף* חֶרָה exardeo ira, 2 Par. XXV, 15.

**Ὀργή* *ἐπάγω*, iram induco. זַעַם indignor, Pf. VII, 12.

Vid. alibi *θυμός* *ὄργης*. *θυμός* *ὄργης* *ἀκατάσχετος*. *ὄργη* *ἐν θυμῷ*.

**Ὀργία*, orgia, perago, vel celebroy. שִׁמְחָה rugitus, Ef. V, 29. *ὄργια* *ἐν τῷ λέοντι*. Sed cum orgia nihil ad leonem, & LXX. alias Heb שִׁמְחָה per *ἀπέθαι* interpretantur, placet conjectura *Bocharti*, qua pro *ὄργια* legendum censet *ἀπέθαι*. Vid. Hier. P. I. L. II. c. 2. p. 730.

**Ὀργίζωμαι*, irascor. *אף* 3 Reg. XI, 9. Pf. II, 12. *אף* ira, Deut. XI, 17. *חֶרֶב* hiph. a *חֶרֶב* irigo, Pf. CI, 9. *אף* scortor, Jud. XIX, 2. *בֹּעַר* in indignatione, 2 Par. XVI.

XVI, 10. *הָרָה נִתְּחַם אִרָּא exardescit*, Esth. I, 13. *הָרָה exardeo*, Gen. XXXI, 36. Exod. XXII, 24. *הָרָה נִתְּחַם exardeo ira*, Exod. XXXII, 21. *עָרָב indignor*, Neh. IV, 1. Pf. CXI, 19. *עָרָב fumo*, Pf. LXXXIII, 1. LXXIX, 5. *עָרָב* Gen. XL, 2. XLI, 10. *עָרָב fervor iræ*, 2 Par. XXIX, 8. *עָרָב contremisco*, Gen. XLV, 24. Exod. XV, 14. 4 Reg. XIX, 17.

Ὁὐκ ἐργίζομαι, non irascor. *נִתְּחַם* niph. consolationem admitte, El. LVII, 6.

Ὁργίλος, iracundus. *נִתְּחַם* astus iræ, Prov. XXII, 24. XXIX, 22. *הָרָה exardeo*, Aqu. Gen. IV, 6. *ἐργίλος τῷ Καὶν*, *iratus est Cain*. Aqu. Gen. XVIII, 30. Sym. Theod. 1 Reg. XV, 11. Sym. 2 Reg. VI, 8. *עָרָב indignatio*, Prov. XXI, 19. Conf. *Wolfium* ad Tit. I, 7. p. 552. & Auctores ibi laudatos.

Ὀρίγω, porrigo, extendo. *פָּרַח* Sym. Job. VIII, 20. *פָּרַח*.

Ὀρεινός, montanus. *הָר* mons, Gen. XIV, 10. *עַל הָרֵי ὄρεινός* (sc. *χώρας* vel *γῆς*) *ἐφύγο*, in terram montanam fugiebant. Vid. & Jos. II, 16. XIII, 6. XVI, 1. & conf. Deut. XI, 14. Jos. X, 49. XI, 16. ubi *γῆ* additur. Conf. & *Wolfium* ad Luc. I, 39. p. 564. *בְּאֵר* australis plaga, Zach. VII, 7.

Ὀρέξω, appetitus, cupiditas. Sap. XVI, 2. *ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ἀρέσκω*, in concupiscentiam appetitus. Ibid. v. 3. *τὸν ἀναγκαῖον ὀρέξω*, necessarium, seu naturalem appetitum.

Ὀρθίος, rectus. *יָשָׁר* Ezech. I, 7. *חֲתָם* part. pih. solvens, Al. 3 Reg. XX, 11. *בְּיָד* perplexum, *Incert* Gen. XXII, 13. Schol. *Illud εὐαγγ. quidam reddiderunt ἄφρονι*, dimissionem, liberationem, quidam vero *ὀρθίος* erectus, ut idem valeat, ac diceretur, hircus erectus, qui in virgultibus inscenderat. Vide *Drusium* in *Fragm. Vet. Int. Græc.* p. 104.

Ὀρθός, idem. *יָשָׁר* purus, Prov. XXI, 8. *יָשָׁר* Prov. VIII, 9. XI, 6. *יָשָׁר* rectitudo, Prov. IV, 11. *בְּיָד* plur. Aqu. Gen. XLII, 11. *בְּיָד* plur. idem, Prov. VIII, 9. XXIII, 16. *חֲתָם* part. pih. solvens, 3 Reg. XX, 11. *בְּיָד* part. niph. a *בָּן* intelligens, Prov. XV, 15. *בְּיָד* coram, Prov. IV, 25. *חֲתָם* elatio, Mich. II, 3.

Ὀρθῶν ποιῶ, rectum facio, rectifico. *עָרָב* pih. appendo, libro, Prov. IV, 26.

Ὀρθοτομία, recte feci, it. rectifico. *יָשָׁר* pih. Prov. III, 6. *יָשָׁר ὀρθοτομή τὰς ὁδούς σου*, ut recte feces vias tuas, h. e. ut rectas

rectas vias eas, recte omnia facias. Prov. XI, 5. δικαιοσύνη
ἀμαρῶν ὀρθοτομοῖ ὁδὸς, *justitia inculpati recte secat vias*, i. e.
rectis viis procedit, recte omnia facit. Glossæ: 'Ὀρθοτομοῦ,
rectifacio, recte traheo. Quod ibi est ὀρθοτομοῦν ὁδὸς, alias est
apud LXX. ἰμμεβαίζων τροχιαῖς ὀρθαῖς, & ὀρθὰς τροχιαῖς ποιεῖν
τοῖς ποσὶ, καὶ τὰς ὁδὸς κατευθύνειν. Vid. Prov. IV, 11. 26.
Et Græci alias recta incedere τέρπειν ὁδόν, aut πέλνουν ἰουδαίαν
dicunt. Vide Budæum. Latini, *viam secare*. Virg. Lib. VI.
Æneid. v. 899. ubi Servius: Secare, *est recta via ire*, &
ad lineam viam ducere. Conf. Cl. Eiferum ad 2 Tim. II,
15. p. 311.

'Ὀρθοτριχίω, pilos erectos habeo, horripilo. חרר horreo,
Sym. Psalm. CXVIII, 119. ὀρθοτριχίω. Conf. Drusium ad
h. l. חרר Theod. Es. XXXIV, 14. ὀρθοτριχῶνται, horripi
li sunt.

'Ὀρθίω, erigo, rectum facio, dirigo. וקף part. peh.
Chald. Esd. VI, 11. כן dirigo, *Al.* Jer. XXX, 17. ὀρθ-
θίσεται. נצב niph. a צב confisto, Gen. XXXVII, 6. וצב
idem, Esch. VII, 9. Vid. & Ep. Jer. v. 24. 3 Esd. I,
21. Sir. XXVII, 14.

'Ὀρριζω, matutino, mane surgo, diluculo venio, summo
mane accedo, mature venio, diligenter ago. ושיח hiph.
Gen. XIX, 2. 27. XX, 8. Cant. VII, 12. Jer. XI, 7.
ὀρριζων συνωστίζομαι, *cum studio, diligenter contestatus sum*.
Jer. XXV, 3. ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς ὀρριζων, *licitus ad vos*
sum diligenter. Olympiodorus ad h. l. apud Ghisler. in Cat.
p. 595. τὸ ὀρριζων, ἀντὶ τῷ πρωτῷ σπουδῇ. 'Ὀρριζων, *cum*
studio, diligenter. וח מה mane quæro, Job. VIII, 5. ὀρριζ-
ω πρὸς Κύριον, *diluculo h. e. mature veni ad Dominum*. Vid. &
Ps. LXII, 1. LXXVII, 38. Es. XXVI, 9. Of. VI, 1. &
conf. Sir. IV, 13. VI, 38. Drac. v. 20. ὀρριζων ὁ βασι-
λεὺς τὸ πρωτῷ, *mane rex surgebas*. Vid. & 1 Macc. IV, 52.
VI, 33. XI, 67. Sunt, qui putant, verbum hoc Græcis
alias non in usu esse. Sed ex Moeride discimus, quod ὀρρι-
ζω in communi etiam Græcorum lingua receptum fuerit,
pro quo Attici dixerint ὀρριζών. Conf. Auctores citatos
Wolffio ad Luc. XXI, 38. p. 750.

'Ὀρρινω, matutinus. ושיח part. hiph. Of. VI, 4. XIII,
3. Vid. & Sap. XI, 23. וח Aqu. Ps. XXI, 1. ὀρρινω.

'Ὀρρινω, idem. וח porta, (forte legerunt וח) Job.
XXIX, 7.

'Ὀρρινω, matutina investigatio. וח מה mane quæro,
Aqu. Prov. XI, 27.

'Ὀρρινω.

angulus, Ezech. XLVII, 8. אֵזֶר plur. fines, Ec. XXVI, 15. אֵזֶר longinquus, Ec. LVII, 9. אֵזֶר ager, Jud. XX, 8. אֵזֶר Nilus, fluvius Ægypti, 1 Par. XIII, 5. אֵזֶר nomen, Ezech. XLVIII, 1.

**Ὀρκισμός*, determinatio, obligatio, edictum, decretum.
 אֶרֶךְ Num. XXX, 3. 4. 9. Vid. in *Ὀρκισμός*, & conf. 2 Macc.
 XII, 25. אֶרֶךְ Num. XXX, 5. 6. 8. אֶרֶךְ אֶרֶךְ Chald.
interdictum, edictum, Dan. VI, 7. 8. 12. 15. כְּבִשְׁתִּי
pronunciatum laborum, Num. XXX, 9. Esth XIV, 9.
ἐξάγω ὁρκισμὸν σέματος etc., *se abolituros determinationem vel*
decretum oris tui.

אָפֿן, adjuro, juramento obstringo. **הָיִיתִי לְרֵשֶׁת** ad-
quiesco habitare, Sym. Exod. II, 21. **אָפֿן**, adjuravit.
הִשְׁבִּיעַ hiph. 3 Reg. II, 43. **אָפֿן אֶת כָּתָב תְּרֵי קִיּוּן**, adju-
ravi te per Dominum. Vid. & e Par. XXXVI, 13. Neh.
XIII, 25. **אָפֿן אֶת כָּתָב תְּרֵי דֵּי אֱלֹהִים**, adjuravi illos per Deum.
אָפֿן pih. principio, Gen. I, 16.

¹ Ὁρκισμὸς, juramentum. אלה execratio, Gen. XXIV, 41. Lev. V, 1.

⁹ *Opus, idem.* אלה Prov. XXIX, 24. Jer. XXIII, 10. *והפך* verba execrationum, Sym. Of. X, 1. *שנתה* infin. hiph. adjurando, Exod. XIII, 19. Gen. XXIV, 8. XXVI, 3. *נדר* votum, Lev. XXII, 21.

* *Ὁρκασμός*, *jusjurandum*. Ezech. XVII, 18. 19. Vid. & 3 Esd. VIII, 95. Vide de hac voce B. Walfium ad Hebr. VII, 20. p. 681.

Ὁρμαία, Impetum facio, impio, festino. *non venio*, Hab.
 I. B. *καὶ volito*, Jer. XLVIII, 40. *שׁוּחַ* hiph. a *שׁוּחַ*
festino, Jud. XX, 37. *שׁוּחַ* hiph. ab *שׁוּחַ* 1 Reg. XV,
 19. *כִּן* dirigo, Jer. XXX, 17. *פָּנָה* facio, 1 Reg. XIV,
 32. *פָּנָה* diverto, Num. XVI, 42. *שׁוּחַ* Nah. III, 16.
שׁוּחַ Sym. 1 Reg. XVI, 13. *שׁוּחַ* revertor, Jos.
 IV, 18. *שׁוּחַ* pono faciem, Gen. XXXI, 21. *שׁוּחַ*
שׁוּחַ eis τὸ ὄρος Γαλαὰδ, *festinabat in montem Galaad*. *פָּנָה*
rugitus, Ab. Ef. V, 29. *שׁוּחַ* Sym. Jer. VIII,
 6. *שׁוּחַ*.

'Omen, impetus. חמה astus, Ezech. III, 14. Dan. VIII,
 6. מום oas, Num. XI, 17. ריו rivus, Prov. XXI, 1.
 וואה vastatio, Prov. III, 25. שמה strepitus, Jer. XLVII,
 3. רשף scintilla, Sym. Cant. VIII, 6. אקו Aqu.
 Theod. Job. XXXVIII, 34. חשקה appetitus, Sym. Gen.
 III, 16. Theod. Gen. IV, 7.

עננה. Deut. XXVIII, 49. volito, ראה. idem. אמת, אמת.

excandescencia, Of. V, 10. Amos. I, 11. הָבָה rīvus, Pf. XLV, 4. בָּרַךְ in malo, Exod. XXXII, 21. הָבָה robur, Adu. Ef. XXX, 7. & Pf. LXXXVI, 4.

Ὠρμίσκος, monile, torques. Ὠρμίσκος plur. ex ἡ Cant. VII, 1. Ὠρμίσκος plur. torques, Cant. I, 9. τράχηλος σὺ ὡς ὀρμίσκος, collum tuum tanquam torques. תְּרַשׁוּ effigies, Prov. XXV, 17. תְּרַשׁוּ plur. myrothecidia, Jud. VIII, 26. קֶרֶן Insert Cant. IV, 6. הָבָה filum, Gen. XXXVIII, 18. τὰ δακτυλίῳ σου καὶ τὰ ὀρμίσκος, annulum tuum, & monile. Ad quem locum Schol. Ἄλλως (fort. ἄλλως scrib.) φα- σὶν τὸν ὀρμίσκος, ὀράριον. Ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος· κοσμήματι τῷ περὶ τῆς διόφης, ἴσως Χαλδαϊκῶ κοσμημένῳ τῷ Ἰούδα· χρυσῷ γὰρ ἔσται καὶ χρυσῶς καὶ διόφης καταλαμπρόμενος, καὶ αὐτὸς τοῦ τριγὰ εἰσφαίνον ἰδὲ ὅτι. Alius ὀρμίσκος dicit ὀράριον, orarium. San- ctus autem Cyrillus, ornamento circa collum, more Chaldaico, ornato Iuda: auro enim hi & manus & collum splendida fa- ciunt, & ipsum etiam capillum coronant interdum. Flaminium Nobilium, qui hic διόφης (quod per simplex & potius scri- bendum) pro pelle, vel vestimento e pilis confecto accipit, suo quodam merito notat Lamb. Bos Praef. in LXX. Sui- das: Ὠρμίσκος καὶ ὄρμος. περιτραχίλιος κόσμος. ἰσότης. χαλ- δαῖρια. Ὠρμίσκος & ὄρμος. ornatu circa collum. ἱκανία. cate- ηα. Hesychius: Ὠρμίσκος, περιτραχίλιος κόσμος γυναικῶν, ἡ μανία, ἡ περιδέραια, ἡ κλοῖα, ἡ δακτύλιος. Ὠρμίσκος, σ- περτὺς mulieres circa collum, vel torques, vel collaria, vel monilia, vel annuli.

Ὠρμος, idem. It. murus, portus. תְּרַשׁוּ murus, Ezech. XXVII, 12. ἐπὶ τῶν ὀρμων σου, in muris tuis. תְּרַשׁוּ portus, Gen. XLIX, 13. παρ' ὀρμων πλοίων, ad portum navium. Suidas: Ὠρμος, λιμὲν. Ὠρμος, λιμὲν. Ὠρμος, portum.

Ὠρνος, avis, volucris. תְּרַשׁ Gen. VI, 20. תְּרַשׁ Gen. XV, 11. הָבָה Theod. Ef. XVIII, 1. ὄρνος. תְּרַשׁ Gen. XV, 10. תְּרַשׁ pelecarnus, Ef. XXXIV, 11. תְּרַשׁ anthrax, Deut. XXXII, 24. תְּרַשׁ draco, Ef. XXXV, 7.

Ὠρνίσιον, avicula. תְּרַשׁ Lev. XIV, 4. 5. תְּרַשׁ Insert. Exod. I, 15. & II, 21.

Ὠρνισσομένη, auspicor, ex inspectis avibus auguror. תְּרַשׁ pih. praestigior, Lev. XIX, 26. וְאֵלֵינוּ, וְאֵלֵינוּ, non augurabimini, neque auspicabimini, seu juxta alias versiones antiquas, neque ominemini: more nempe augurandi apud vicinas gentes recepto, Arabas, Media- nitas, Syros, aliosque. Quibus annumerandi etiam Chal- daei, de quibus vide, quae ex Cyrillo Glaphyr. affert ill. Spanhemius Observ. in Callimach. p. 630.

Ὠρnis,

'*Opus*, avis. ע'י *Reliqui* Ef. XLVI, 11.

'*Opus* (ἐκλεκταί), aves selectæ. נבחרים plur. selectissimi-
ma, 3 Reg. IV, 23.

'*Opus* (ὀπιδάμνος), ramusculus, furculus. ל'ל umbra, Job. XL,
17. *Suidas*: 'Opus (ὀπιδάμνος), ἡ παραφυάς. 'Opus (ὀπιδάμνος), ramuscu-
lus. *Hesychius*: 'Opus (ὀπιδάμνος), κλάης, κλάδοι, βλαστήματα, ἔρ-
σηες. 'Opus (ὀπιδάμνος), furculi, rami, germina, ramusculi.

'*Opus* (ὀπιδάμνος), terminos pono. חגביל *Incet.* Exod. XIX,
12. ὀπιδάμνος.

'*Opus*, terminus, decretum, tempus præfinitum. חגביל
terminus, *Al.* 1 Reg. X, 2. ע'י ὀπ. 100 tempus condi-
ctum, Neh. II, 6. ὀπιδάμνος ὀπιδάμνος, dedi illi tempus præfinit-
tum. קח statutum, Sym. 1 Reg. XXX, 25. Job. XXVI,
10. ע'י tempus conditum, Exod. IX, 5. ὀπιδάμνος ὀπιδάμνος
ὀπιδάμνος, dedit Deus tempus præfinitum. Quod hic ὀπιδάμνος ὀπιδάμνος, id
alias ὀπιδάμνος τὸν ὀπιδάμνος dicitur. Vide *Lamb. Bar Proleg.* in
LXX. Int. *Hesychius*: 'Opus, (in *Schrevel.* ed. male legitur
'Opus) ὀπιδάμνος, ὀπιδάμνος, ἡ εἰς τὴν καταπατηγνῦντα ἐπὶ χαρὶς ἡ εἰ-
πίς. 'Opus, lex, sanctio, vel columna infixa in agro vel domo.
Conf. Suiceri Thef. T. II: p. 814.

'*Opus*, mons. ארץ terra, 3 Par. XXX, 10. חגביל termi-
nus, Jud. II, 9. 1 Reg. X, 2. ubi tamen *al.* rectius
ὀπιδάμνος, τὸν ὀπιδάμνος, & τοῖς ὀπιδάμνος pro ὀπιδάμνος. נ'א vallis, Ef. XXVIII,
1. 4. נ'א collis, Ef. XXXI, 4. Ezech. XXXIV, 26.
ר'א sangals, (hic legerunt ח'א pro ח'א) Lev. XIX,
26. ח'א myrtus, (hic legerunt ח'א) Zach. I, 8. 10. 11.
ח'א plur. tortuosa, Ef. XLV, 2. ח'א decus, (hic pa-
riter legerunt ח'א) Mich. II, 9. ח'א Gen. VII, 19. &
alibi sapissime. ח'א Gen. XIV, 6. Num. XXIII, 7. ח'א
Chald. Dan. II, 35. 45. ח'א via trita, Num. XX, 19.
ח'א altum, Jer. XXXI, 12. ח'א urbs, 3 Reg. XVI, 24.
4 Reg. XVII, 6. ח'א populus, Ef. LXIII, 18. ח'א rū-
pes, Num. XXIII, 9. Job. XVIII, 4. XXIX, 6. ח'א se-
pulchrum, Ef. XIV, 19. ח'א part. pastor, Ef. XXXI, 4.
ח'א ager, Abd. v. 19. ח'א clivus, Ef. XLI, 18.

Vid. alibi ὀπιδάμνος 'Ανχαμνός. ὀπιδάμνος Καταβάσις. ὀπιδάμνος Μίνυος.

'*Opus*, tectum. Sap. XVII, 2.

'*Opus* (ὀπιδάμνος), tecto, concamero. ס'א *Aqu.* 3 Reg. VI, 9.
ὀπιδάμνος. ס'א part. pah. tectus, *Aqu.* Agg. I, 4. ὀπιδάμ-
νος.

'*Opus* (ὀπιδάμνος), idem quod ὀπιδάμνος. ח'א latus, Ezech. XLI,
26. ח'א paries, 2 Par. III, 7.

'*Opus*

'Ορνυσιάντα, coturnicum matrix, it. coturnix. 170
Exod. XVI, 13. Num. XI, 31. 32. Vid & Sap. XVI, 2.
XIX, 12. Hesychius: 'Ορνυσιάντα, ὄρνις πίπυραξ.
'Ορνυσιάντα, coturnix praegrandis. Conf. Bocharti Hier. P,
II. L. I. c. 14. p. 93.

*Ορυγμα, fovea. שוחה Sym. Prov. XXIII, 27.

'Ορύζα, oryza. ἡ Samaritan. Exod. XVI, 31.

* *Ὀρυξ*, fossor, instrumentum fossorium acutum, quo terra eruitur, & lapides fodiuntur, it. oryx, animal in caprearum aut cervorum genere, quod cornu habet instar subulæ, aut animal, quod instar τῷ ὀρυγῶς, sive fossorum, terram excavare potest, talpa. מִנְחָרָן plur. talpæ. *Aqu.* Ef. II, 20. ὀρυξ. מִן Deut. XIV, 5. מִן *Aqu.* Ef. I, 20. *Sym. Theod.* ὀρυξ. Conf. *Bocharti Hier.* P. I. L. III, c. 26. p. 946. seq. & c. 28. p. 973.

¹ *Opōssu*, fodio. חפר Gen. XXI, 30. XXVI, 15. חבב
exscindo, Ef. V, 2. Jer. II, 13. חחר Ezech. VIII, 8.
כארו pro quo legisse videntur כארו, conf. v. *אִשְׁרָאֵל*.)
Pf. XXI, 18. כרה Gen. XXVI, 25. L, 5. גקר Ef. LI,
i. pih. exsculpo, Zach. III, 9.

'Ορβανία, orbitas. שכול Ec. XLVII, 8.

'Ορφανός, orbus parentibus, pupillus. 77 tenuis, Pl. LXXXI, 3. וְהָיָה Exod. XXII, 22. 24. Hefychius: 'Ορφανός, ὁ γυνὴν ἰσχυμῆτος καὶ τέκνον. 'Ορφανός, parentibus orbatus & liberis.

Ὁρχόμενοι, falto. רכר pih. falto, *Aqu.* 2 Reg. XVI, 13. ὀρχώμενος, saltans. ור פih. 2 Reg. VI, 16. רק varius, 2 Reg VI, 20. ו רק 1 Par. XV, 20, Ecclef. III, 4. Verbum deducitur ab ὄρχαις, vinearum ordinibus, in quibus antiquissimis temporibus vindemiantes choreas agebant. Phavorinus in Ὁρχομοίς τὴν τάξιν τῆς φυτῶν ὄρχαις ἰσθῆσαι λέγειν οἱ ποιεῖται. καὶ οἱ ὀρχῆσαι ἰσθῆθαι, ὅτι κατὰ τὴν τῶν βοτάνων συγκατάθεσιν ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἰσθῆθαι ἵσχυον τεύχευσις ἀπὸ τῆς τοῦ θεοῦ χειρώσεως, κατὰ τὴν καὶ ποιεῖ ἔξ ὧ καὶ τὸ ὀρχαῖ ὄρχαις, ὀρχομεναι. Ordinem plantarum ὄρχαις solebant dicere Poetae. Et ὀρχῆσαι inde vocati, quod in uvarum collectione in locis hīc facta, quum vindemiant, deo choreas agebant, ut comedi. Conf. quae notavi in v. Χορεύω.

'Ορχεῖσθαι ποιῶν, faltare facio. הרקיד high. faltare facio, Sym. Pf. XXVIII, 6. ὁρχεῖσθαι ποιήσας.

¹⁰Ος, ὅς, το, artic. postpos. qui, quæ, quod. דֵּוֹר דְּעֵוֹר דְּעֵוֹר דְּעֵוֹר
XII, 29. דֵּוֹר דְּעֵוֹר, אִישׁ אֶל עַם כְּפִי הָאֵל, gentes, ad quas tu
PARS II. LIII

ibis. Vid. & Deut. XXVIII, 37. & Jos. XXIV, 17. Sic apud Apostolum in relativo diversitas generis est ab antecedente Gal. IV, 19. *τενία μου, ἡ πάλαι ἀδελφώ*. Plura ejusmodi exempla dabit *Glossius* Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 16 p. 26. Conf. & quæ ex *Herodoto* notat *Raphelitus* ad Matth. XXVIII, 19. p. 186. *אִישׁ אֶשׁ* vir qui, Exod. XXXIII, 33. 38. Lev. XX, 11. *אִישׁ* vir, Prov. XXIX, 5. *כִּי* quod, quoniam, Gen. XXVII, 20. *וְהָאֵלֹהִים*; *וְהָאֵלֹהִים* *Κόριος*; *ὁ Θεός* *σε* *ἐνάντιόν μου*, ille autem dixit, quoniam obvenire mihi fecit Dominus Deus tuus. *ω* Pf. CXXVIII, 5.

Ὁ, τοῦ ἰσὺς ἡ, quid sit. *אֵל* i Reg. XIX, 3. *ὁψομαι* *δ*, *τι ἰσὺς ἡ*, videbo quid sit.

Ἀφ' ἧς *αἰ*. *αἰ* *αἰ*, a quo tempore. *כִּי* a diebus, Of. X, 9. *כִּי* Job. XX, 4.

Vid. alibi *αἰ* *τὸ* *ἔλαττον*. *αἰ* *Μάται* *γίνεσθαι*. *αἰ* *Τρέπον*. *Οὐ*. *Οὐ* *αἰ*. *Οὐ* *ἰσὺς*.

Ὁσιος, sanctus, purus, bonus, benignus. *ἡ* purus, Prov. XX, 14. *אֵל* benignitas, Ef. LV, 2. *τὰ ὀσια* *Δαβὶδ* *τὰ* *πια*, *benevolentias Davidis firmas*. Conf. Auctores citatos *Wolffio* ad Act. XIII, 34. p. 1197. *אֵל* benignus, it. sanctus, pius, Deut. XXXIII, 8. 2 Reg. XXII, 26. Pf. IV, 4. XI, 1. *אֵל* purus, Prov. XXII, 11. *ἀγαπῶ* *Κόριος* *ὀσιος* *καρδίας*, *amat Dominus corda pura*. *אֵל* rectus, Deut. XXXII, 4. *אֵל* *אֵל* *אֵל*, Deut. XXIX, 19. *ὀσιος* *μει* *γίνεσθαι*, *fas mihi sit*. Conf. *Suidam* v. *Ὁσιότης*. *אֵל* integer, Prov. XXIX, 10. *אֵל* integritas, Prov. X, 30. *אֵל* integer, Prov. II, 21. Amos. V, 10. *Hesychius*: *Ὁσιος*, *καθαρὸς*, *δικαίος*, *ἠμενός*, *ἀγνός*. *Ὁσιος*, *purus*, *justus*, *pius*, *pacis amans*, *castus*.

Ὁσιός *ἐγώ*, sanctus sum. *אֵל* *החזק* hithp. bonum vel sanctum me præsto, Pf. XVII, 28.

Ὁσιότης, sanctitas. *אֵל* rectitudo, Deut. IX, 5. *אֵל* integritas, 3 Reg. IX, 4. *אֵל* integer, *Al.* i Reg. XIV, 4. *ὀσιότητα*. Sap. IX, 3. *ὀσιότητα* *καὶ* *δικαιοσύνη*, in *sanctitate & justitia*. Conf. Luc. I, 75.

Ὁσιώ, sanctifico, sanctum reddo. *אֵל* *החזק* hithp. 2 Reg. XXII, 26. *Al.* Psalm. XVII, 28. *ὀσιώσθαι*. Vid. & Sap. VI, 10.

Ὁσιός, sancte, rite, decenter. Sap. VI, 10. *Hesychius*: *Ὁσιός*, *πρεπόντως*, *δικαίως*. *Ὁσιός*, *decenter*, *juste*. Conf. *Perizonium* ad *Ælian*. Var. L. II. c. 31. p. 153.

Ὁσιός *πράττω*, sancte ago, pie ago. *אֵל* *החזק* hithp. Sym. Pf.

Psal. XVII, 28. πρὸς ὅσων ἐστὶν πράξεις, erga primum pie te geret.

Ὄσμη, odor, gravis odor, faetor. שַׁמַּח faetor, Ef. XXXIV, 3. καὶ ἀναβιβῆται αὐτῶν ὁ ὀσμὴ, & ascendet faetor illorum. חִי Gen. XXVII, 27. Exod. V, 21.

Ὄσμη ἡδύη, odor suavis. אַרְוַח aroma odoratum, Ef. III, 23.

Vid. alibi ὀσμὴ Ἐυωδίας. ὀσμὴ Μύρου.

Ὅσος, quantus, quicumque. שָׁמַח Num. XIX, 5. πᾶσι πεπαισμένοις, ὅσα ὕχθ' δισμεῖ καταδιδόται ἐκ' αὐτοῦ, ἀκαθάρτα ἐστὶ, omne vas, quaecunque vinculo in se non colligata sunt, impura sunt. Nota hic enallagen numeri, & vide similia exempla apud *Glossium Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 17.* 4 Reg. XVII, 8. οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐποίησαν, quaecunque reges Israel fecerant. שָׁמַח נַח quomodo, 4 Reg. XX, 3. μνησθῆναι δὲ, ὅσα (pro καθ' ὅσα) ἐκτελέτησαν, recordare quomodo, quomodo ambulaverim. כִּי sufficiens, Deut. XV, 8. כֹּל omnis, Esth. IX, 29. מְלֵא plenitudo, 3 Reg. XVII, 12.

Vid. alibi Μυρὸν ὅσον ὅσων.

Ὄσπριον, legumen. אֲרָוֶה plur. Incert. Dan. I, 6. ὀσπρία.

Ὄσπριώδης, leguminosus, legumini similis. כִּסְמֵל spica virens. Aqu. Lev. II, 14. λάρναξ ὀσπριώδης.

Ὄσινος, offeus. אֲרָוֶה numerosus, Aqu. Gen. XVIII, 18. ἰσθὺς ὀσίνος, gens offea, i. e. valida & potens. Vid. *Drusium in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 27.* Aqu. Psalm. XXXIV, 21. ὀσίνος.

Ὄσιον, contr. ὀσῖον, os, offis. אֲרָוֶה Prov. XVII, 23. XXV, 15. אֲרָוֶה Gen. II, 23. XXIX, 14. אֲרָוֶה pih. offa contero, Jer. L, 17.

Ὄσινος, offeus, fortis. אֲרָוֶה Aqu. Exod. I, 9. Deut. VII, 1. Incert. Deut. IX, 1.

Ὄσφακίος, testaceus. חֲרָד : חֲרָד Chald. lutum, argilla, Dan. II, 33. XXXIV, 41. חֲרָד testa, Lev. VI, 28. סַמִּיחִים ὀσφακίος, vas testaceum. Vid. & Lev. XIV, 50. XV, 12. חֲרָד figulus, Ef. XXX, 14. Jer. XIX, 11.

Ὄσφακος, testa. חֲרָד : חֲרָד Chald. Dan. II, 35. XLI, 43. חֲרָד Job. II, 8. Pf. XXI, 16.

Ὄσφης, offeus. אֲרָוֶה Aqu. Gen. XLIX, 14. & 4 Reg. IX, 13.

L II 2.

Ὄσφατος.

ibis. Vid. & Deut. XXVIII, 37. & Jos. XXIV, 17. Sic apud Apostolum in relativo diversitas generis est ab antecedente Gal. IV, 19. *ταῖς μὲν, ὧς πάλω ἀδελφ.* Plura ejusmodi exempla dabit *Glassius* Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 16 p. 26. Conf. & quæ ex *Herodoto* notat *Raphelius* ad Matth. XXVIII, 19. p. 186. *וְיָשׁ אִישׁ* vir qui, Exod. XXXIII, 33. 38. Lev. XX, 11. *וְיָשׁ* vir, Prov. XXIX, 5. *כִּי* quod, quoniam, Gen. XXVII, 20. *וְהָיָה כִּי תִבְרָא לְךָ קָרוֹבִים* & *Θεός σου ἐναντίον μου*, ille autem dixit, quoniam obvenire mihi fecit Dominus Deus tuus. *ψ* Pf. CXXVIII, 5.

Ὁ, τί ἐστίν, ἦ, quid sit. *כֹּה* 1 Reg. XIX, 3. *ὁψομαι ὃ, τί ἐστίν ἦ*, video quid sit.

Ἀφ' ὧς sc. *χρόνος*, a quo tempore. *כִּיכִי* a diebus, Of. X, 9. *כִּי* Job. XX, 4.

Vid. alibi *ὃ τὸ Ἐλεῖν. ἢ Μάταιον γίνεσθαι. ὃ Τρέπον. Οὐ. Οὐ αἶν. Οὐ ἰάν.*

Ὁσιος, sanctus, purus, bonus, benignus. *ἦ* purus, Prov. XX, 14. *חֲסִיד* benignitas, Ef. LV, 3. *τὰ ὅσια Δαβὶδ τὰ πρὸς*, beneficentias Davidis firmas. Conf. Auctores citatos *Wolfo* ad Aët. XIII, 34. p. 1197. *חֲסִיד* benignus, it. sanctus, pius, Deut. XXXIII, 8. 2 Reg. XXII, 26. Pf. IV, 4. XI, 1. *חֲסִיד* purus, Prov. XXII, 11. *ἀγαπᾷ Κύριος ὁσίαν καρδίαν*, amat Dominus corda pura. *יָשׁ* rectus, Deut. XXXII, 4. *שָׁלוֹם* pax, Deut. XXIX, 19. *ἑστιά μοι γίνετο*, fas mihi sit. Conf. Suidam v. *Ὁσιότης*. *ἅπλῃ* integer, Prov. XXIX, 10. *ἅπλῃ* integritas, Prov. X, 30. *המים* integer, Prov. II, 21. Amos. V, 10. *Hesychius*: *Ὁσιος, ἀδελφός, δικαίος, ἰουστὸς, ἐπιεικής, ἀγνός. Ὁσιος, purus, justus, pius, pacis amans, castus.*

Ὁσιός ἐσμι, sanctus sum. *התחכר* hithp. bonum vel san-ctum me præsto, Pf. XVII, 28.

Ὁσιότης, sanctitas. *יָשׁ* rectitudo, Deut. IX, 5. *ἅπλῃ* integritas, 3 Reg. IX, 4. *ἅπλῃ* integer, *Al.* 1 Reg. XIV, 4. *ὁσιότητα*. Sap. IX, 3. *ἐν ὁσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ*, in sanctitate & justitia. Conf. Luc. I, 75.

Ὁσίω, sanctifico, sanctum reddo. *התחכר* hithp. 2 Reg. XXII, 26. *Al.* Psalm. XVII, 28. *ὁσιώσῃς*. Vid. & Sap. VI, 10.

Ὁσίως, sancte, rite, decenter. Sap. VI, 10. *Hesychius*: *Ὁσίως, περιεργός, δίκαιως. Ὁσίως, decenter, juste*. Conf. Perizonium ad *Ælian*. Var. L. II. c. 31. p. 153.

Ὁσίως πρέσσω, sancte ago, pie ago. *התחכר* hithp. Sym. Pf.

Psal. XVII, 28. πρὸς ὅσων ἰσως πράξεις, erga primum pie te geret.

'Οσμή, odor, gravis odor, sctor. שטח sctor, Ef. XXXIV, 3. καὶ ἀναβυσταὶ αὐτῶν ὁ ὀσμὴ, & ascendet sctor illorum. חר Gen. XXVII, 27. Exod. V, 21.

'Οσμὴ ἡδύα, odor suavis. שטח aroma odoratum, Ef. III, 23.

Vid. alibi ὀσμὴ 'Ευδίας. ὀσμὴ Μύρου.

'Οσες, quantus, quicunque. שטח Num. XIX, 5. πρὸς σκεῖτες, ὅσα ἔχῃ δεσμεῖ καταδίδται ἐκ' αὐτῶν, ἀκαθάστα ἴσι, omne vas, quaecunque vinculo in se non colligata sunt, impura sunt. Nota hic enallagen numeri, & vide similia exempla apud Glassium Philol. Sacr. L. III. Tr. II. can. 17. Δι. 4 Reg. XVII, 8. οἱ βασιλεῖς Ἰσραὴλ ὅσα ἐπέστησαν, quaecunque reges Israël fecerant. שטח נא quomodo, 4 Reg. XX, 3. μνηστέρι δα, ὅσα (pro καθ' ὅσα) ἐκτελεσθήσονται, recordare quaso, quomodo ambulaverim. רי sufficiens, Deut. XV, 8. כל omnis, Esth. IX, 29. מלא plenitudo, 3 Reg. XVII, 12.

Vid. alibi Μυρὸν ὅσον ὅσων.

'Οσπριον, legumen. שטח plur. Incert. Dan. I, 6. ὀσπρία.

'Οσπριώδης, leguminosus, legumini similis. כרמל spica virens. Aqu. Lev. II, 14. λάρχνα ὀσπριώδη.

'Οσίνος, offeus. שטח numerosus, Aqu. Gen. XVIII, 18. ἰσινος ὀσίνος, gens offea, i. e. valida & potens. Vid. Drusium in Fragment. Vet. Int. Græc. p. 27. Aqu. Psalm. XXXIV, 21. ὀσίνος.

'Οσίον, contr. ὀσῖν, os, offis. שטח Prov. XVII, 23. XXV, 15. שטח Gen. II, 23. XXIX, 14. שטח pih. offu contero, Jer. L, 17.

'Οσίνος, offeus, fortis. שטח Aqu. Exod. I, 9. Deut. VII, 1. Incert. Deut. IX, 1.

'Οσράκιος, testaceus. שטח : שטח Chald. lutum, argilla, Dan. II, 33. XXXIV, 41. שטח testa, Lev. VI, 28. שטח ὀσράκιος, vas testaceum. Vid. & Lev. XIV, 50. XV, 12. שטח figulus, Ef. XXX, 14. Jer. XIX, 11.

'Οσρακος, testa. שטח : שטח Chald. Dan. II, 35. XLI, 43. שטח Job. II, 8. Ps. XXI, 16.

'Οσώδης, offeus. שטח Aqu. Gen. XLIX, 14. & 4 Reg. IX, 13.

L 11 2.

'Οσρακι.

'Οσφραίνομαι, odoror, olfacio. *נרדו* ardeo, Jud. XV. 14. *וַיִּלְכַּח אֵן ὀσφραίνῃ πυρὸς*, cum odorem ignis acceperit. *וַיִּרְחַח* hiph. 'a *וַיִּרְחַח* Gen. VIII, 21. *ὀσφραίνῃ* *Κυρίου ὀσμὴν ἰνυδίας*, odoratus est Dominus odorem bene fragrantem. *Hefychius*: 'Οσφραίνῃ, *συνικνί*. 'Οσφραίνῃ, *sensit* Jud. XVI, 9. *ἐν τῷ ὀσφραίνῃ αὐτοῦ πυρὸς*, cum accepit odorem ignis,

'Οσφραία, odor. *וַיִּרְחַח* Of. XIV, 7.

'Οσφύς, lumbus. *וַיִּלְכַּח* cauda, Lev. III, 9. VI, 33. *וַיִּלְכַּח* part. expeditus, (hic legerunt *וַיִּלְכַּח*) Ef. XV, 4. *וַיִּלְכַּח* dual. Gen. XXXV, 11. *ἐκ τῆς ὀσφύς σου*, e lumbis tuo, h. e. semine tuo. Vid. & 2 Par. VI, 9. & conf. Hebr. VII, 5. *Hefych.* & Gloss. in Ep. ad Hebr. 'Εκ τῆς ὀσφύς, *ἐκ τοῦ σπέρματος*. 'Εκ τῆς ὀσφύς, *ex semine*. Lex. Cyrilli MS. 'Εκ τῆς ὀσφύς, *ἐκ τοῦ σπέρματος, ἐκ τῶν ψυχῶν, ἐκ τῶν μυελῶν*. 'Εκ τῆς ὀσφύς, *ex semine, e lumbis, e medullis*. Vide Cl. Alberti not. ad Gloss. Græc. N. T. p. 175. *וַיִּרְחַח* Chald. plur. Dan. V, 6. *וַיִּרְחַח* femur. Hebr. Int. Gen. XXIV, 2. *וַיִּרְחַח* plur. ilia, Incert. Lev. II, 10. *וַיִּרְחַח* כְּתִיב dual. Gen. XXXVII, 33. Exod XII, 11. *וַיִּרְחַח* porta, Ruth. IV, 10. Lex Cyrilli MS. Brem. 'Οσφύς, *τὸ πλεῖστον τῶν φλυτῶν, ῥάχιν, ψυῖα*. 'Οσφύς, *quod prope nates, spina dorfi, lumbus*. *Hefychius*: 'Οσφύς. *ὁ παρὰ πλευρῶν διάκνους τόπος*. 'Οσφύς, *qui ad latus est vacuus locus*.

'Οτι, cum, quando. *וַיִּרְחַח* Jer. XXIX, 10. & juxta Cod. Alex. Jud. XIII, 17. *וַיִּרְחַח* ex quo, Ef. XXVIII, 19. *וַיִּרְחַח* ex, jer. XXXIV, 14.

'Οτι, idem. *וַיִּרְחַח* Incert. Jud. VI, 3. *וַיִּרְחַח* in die, Jos. XIV, 11. *וַיִּרְחַח* Jud. XIII, 17. *וַיִּרְחַח* (sic enim pro *וַיִּרְחַח* bene legend. censet Lamb. Bos Prol. in LXX. Int.) *ἔλθοις τὸ ῥῆμα σου* quando venerit verbum tuum. Sic etiam idem Vir Doctissimus pro *וַיִּרְחַח* Ef. LX, 5. *וַיִּרְחַח* scribingdum præcipit. Conf. eundem ad 1 Cor. I, 13. p. 125. ubi observat, quod Deut. IV, 10. pro *וַיִּרְחַח* Cod. Alex. habeat *וַיִּרְחַח*, & Deut. XXVIII, 62. & 4 Reg. XVII, 7. ubi alii *וַיִּרְחַח*, Alex. & Compl. pariter *וַיִּרְחַח* legant. Conf. & Cl. Alberti ad 1 Cor. I. c. p. 340 ubi loca ex Theophrasto & Luciano affert, quibus Viri Eruditissimi pro *וַיִּרְחַח* reposuerunt *וַיִּרְחַח*. *וַיִּרְחַח* 3 Reg. XIV, 29.

'Οτι, quod, quia, nam, quapropter, ideo, certe, utique, profecto, sed, quavis quare cur. *וַיִּרְחַח* profecto, Gen. XLIV, 28. *וַיִּרְחַח* *ἐκ τῶν θηρίων ὅτι ἐκ τῶν θηρίων ὅτι ἐκ τῶν θηρίων*, certe a feris devoratus est. *וַיִּרְחַח* idem, Gen. XXVIII, 16. *וַיִּרְחַח* *ὅτι ἐκ τῶν θηρίων ὅτι ἐκ τῶν θηρίων*, & dicebat, certe Dominus est in hoc loco, *וַיִּרְחַח* *ὅτι*, Ef. IV, 4. Eodem sensu par-

Ότν, pro ε, Genitivus Atticus. Vid. Έως ὅτν.

Ότρεύω, incito, urgeo, excito. חַנְּנִי hiph. אֲב חַנְּנִי אֲדִי. 3 Reg. XXV, 14. ὠτρεύθη, excitatus est. 3 Macc. V, 46. ὠτρυνε τὸν βασιλέα, excitabat regem. Hesychius: ὠτρυνε, παρώτρυνε, διηγυρνε. ὠτρυνε, incitabat, excitabat.

Όν, ἐκ, ἔχ, non, nondum. ἴ'κ Gen. V, 24. XI, 39. Exod. III, 2. & alibi sæpius. οὐκ nihil, Ef. XLI, 12. XLV, 6. καὶ Exod. XX, 13. ἢ φοιῶντις, ne occidas. Similia exempla, ubi particula ἢ in sensu prohibendi pro καὶ legitur, ex profanis suppeditant Horatius Vitringa Animadv. ad Porstium p. 221. & Eckhardus Obsl. ex Aristophan. Pluto ad N. T. p. 11. Ef. III, 6. ὃ οἶκος τοῦ Κυρίου οὐκ ἰδρυμένη, domus Domini nondum erat fundata. Vid. & Gen. II, 5. 2 Par. XXX, 3. Agg. I, 2. & conf. Heinsii Exerc. Sacri ad 1 Tim. I, 15. Ecclef. VII, 7. ἴνα μὴ ἀποθάνῃς ἐν ἡ καίρῳ σου, ne moriaris in non tempore tuo, h. e. ne immaturā morte abripiaris. Hic ἐν ἡ καίρῳ σου, Hebr. ἴנך מלך respondens, dicitur pro αἰώρα, vel ἡ αἰώρα, πρὸ ἡρας. Sic Ecclef. X, 11. ὅλη מלך redditur ἐν ἡ ψιδυρισμός, pro quo Aquila, ἀπόσπας ἡ ποδῆς, absque incantatione. 2 Par. XV, 3. ἐν ἡ Θεῷ ἀληθινῷ, καὶ ἔχ ἡρώς ὑποδικυῖντοι, καὶ ἐν ἡ ἡρώ, sine Deo vero, ὅ' sine sacerdote docente, ὅ' sine lege. Thren. I, 6. ἐν ἡ ἡρώ, sine robore. ἴ'κ pih. renuo, 3 Reg. XXI, 15.

Vid. alibi ἐκ Ἀγαθός. ἔχ Ἀγίος. ἐκ Ἀισχύρομαι. ἐκ Ἀναβάινω. ἐκ Ἀποθνήσκω. ἐκ Ἀσπίος. ἐκ Ἀφίμαι. ἢ μοῖτῃ Βυλῆς. ἢ Διαλείπω. ἢ Δύναμαι. ἐκ Ἐίδω. ἔχ Ἐισακύνω. ἐκ Ἐκρύνω. ἐκ Ἐμμένω. ἐκ Ἐπαντίσσομαι. ἐκ Ἐπιτιμῶ. ἐκ Ἐπιγινώσκω. ἐκ Ἐπιλωπάζομαι. ἐκ ἔστι Ἐξόν, post Ἐξισι. ἔχ Ἐτι, ὑπέτι. ἐκ Ἐνυδομαι. ἐκ Ἐφορέω. ἢ Θίλω. ἐκ Ἐθίλω. ἐκ Ἰσχύω. ἢ Καθαρός τῷ φθίγματι. Οὐκ ἰδύ. ἢ Μίω. ἐκ Ὀργίζω. ἢ Παραβαίνω. ἢ Παραδίδωμι. ἢ Παρίσχομαι. ἐκ ἴχω Παρήγναι. ἢ Πάνωμαι. ἢ Προαίω. ἢ Προαίδω. ἢ Προσποιέω. ἢ Προϊόμαι. ἢ Σκοτίζω. ἔχ Ἰπακύνω. ὡς ἔχ Ἰπαρχεω. ἢ Χερσέω. ἢ Χερσίζω. ἐκ Ὄν.

Όυκ ἔστι, non est. non licet, non vivit, mortuus est. ἴ'κ Gen. XXVIII, 17. ἐκ ἔστι τὸ τοῦ αἰῶν' ἢ οἶκος Θεοῦ, non est hic aliud nisi domus Dei. Ef. XLI, 11. ἴσονται ὡς ἄνθρωποι sc. ἐν ζωῇ, erunt tanquam non viventes. Vid. & v. 12. וְיִנְיָ Gen. XLII, 36. ἴσονται ἐκ ἔστι sc. ἐν ζωῇ. Josephus non est in vivis. Vid. & Jer. XLIX, & conf. Lederlinum de Græcor. & Hebr. εὐφημία §. 19. Alberti Obsl. ad Matth. II, 18. p. 11. & quæ notavi supra in ἐκ ἔστι, & infra in ἔχ Ἰπαρχί. ἔκ Ef. LXII, 6. οὐκ Soph. III, 1. מלך pih. con-

consumo, Ef. XXVII, 11. אל 1 Par. XV, 2. ἐκ ἑστῆς ἀρχῆς τῶν κιβωτῶν τῆς Θεοῦ ἀρχῆς τῶν Λευϊται, non licet ferre, arcam Dei, nisi Levitis. Conf. 2 Macc. VI, 6. & Sir. XVIII, 5. & Keuchenium in Matth. XX, 23. p. 83.

Vid. alibi ἐκ ἑστῆς Σάταρα. ἐκ ἑστῆς Χρῆμα.

'Οὐ μὴ, non non, i. e. plane non, neutiquam. ין א' Pē XXXVI, 10. LVIII, 14. כל Ef. XXXV, 9. ἢ τῶν ποιη-
μένων θηρίων (sc. τῶν) ἢ μὴ ἀναβῆναι εἰς αὐτὰν, neque vel ulla mala-
rum bestiarum ascendat in illam. Sic ἢ μὴ post. ἢ δὲ additur
Synesio: ἢ δ' ἢ μὴ σβίσειν τὸν σπινθῆρα τῷ θεῷ φωτὸς, neque
vel ullo plano modo extinguat scintillam divini luminis. אל
4 Reg. II, 10. Jer. L, 20. כל אל non omne, Jer.
XXXII, 17.

Vid. alibi Ἀληθῆς ἢ μὴ ποιῶ. ἢ μὴ Μιμῶμαι. ἢ μὴ
δύναμαι Προσδίζεσθαι. ἢ μὴ Σώζομαι.

'Οὐ μὴ δὲ ἀλλὰ, veruntamen. אני pater mi, Job. XXXIV,
36. אולי Job. II, 5. V, 8. XIII, 3. ואם Job. XVII,
10. כמה quam, quomodo, Job. XXI, 17. Vid. & Job.
XXVII, 7. ubi nihil pro his vocibus in textu Hebr. le-
gitur.

'Οὐ, pro ἵφ' ἢ τόπος, ubi. אנה quo, Ezech. XXI, 16.
מקום אחר loco quo, Esth. IV, 3. Vid. & infra Τόπος ἢ
ἵστος, & Lamb. Bos Ellips. p. 201.

'Οὐ ἄ, ubicunque. אחר מקום loco quo, Esth. VIII, 17.

'Οὐ ἴαν, ubicunque. באשר Jud. XVII, 9. ἢ ἴαν ἵστω, ubi.
cunque inventio. אל. in ἢ ἴαν ἵστω τόπος.

'Οὐ pro παρὰ ἢ, de quo. אחר 2 Par. XXXIII, 7. ἐν οἴκῳ
Θεοῦ, ἢ εἰς οἶκον τοῦ Θεοῦ, in domo Dei, de qua locutus est
Deus ad Davidem.

'Οὐαί, vā, heu. אי Num. XXI, 29. Jer. X, 18. א'
Eccles. IV, 10. X, 16. הנה ærumna, Ezech. VII, 26.
הי 3 Reg. XIII, 30. Ef. I, 4. 24. XVIII, 1. הי Ezech.
II, 10.

Vid. alibi Καλέομαι εἶαι.

'Ουδαμὸς, qui pro nihilo habetur. אפלה plur. lan-
guidi, אל. Neh. IV, 2. ἡδאמוי.

'Ουδαμῶ, nequaquam, it. nusquam. ין א' non, Job. XIX,
7. אינו non hoc, Prov. XXIII, 5. ומה אנה huc & il-
luc, 3 Reg. I, 37.

'Ουδ', neque. ין א' non, Ef. XL, 28. XLV, 9. ין א' ἡ
etiam

etiam non, Pf. CXXXIV, 17. Ef. XLI, 26. וְאֵין & נֶחֱסָה
Exod. XXXII, 17. Jos. VI, 1. וְאֵין idem, Lev. XXVI,
44. Num. XX, 17.

Vid. alibi וְאֵין מִן אֲמָרִים. וְאֵין עַל.

וְאֵין, nullus, a, um; nemo, nihil. וְאֵין
unus, ubi adverb. negandi præcedit vel sequitur, Exod.
VIII, 31. IX, 6. וְאֵין Ecclef. III, 19. Num. XX, 19.
כָּל non omne, Num. XI, 6. וְאֵין vir, ubi adverb. ne-
gandi præcedit, vel sequitur. Gen. XI, V, 1. Exod. II, 12.
וְאֵין לא אֵין : אֵין לא idem, Gen. XIX, 31. וְאֵין לא אֵין
Gen. XXII, 6. Jos. XXI, 1, 9. וְאֵין IX, 2. וְאֵין
Job. XXVI, 7. וְאֵין verbum, ubi adverb. negandi
præcedit vel sequitur, Deut. XXII, 26. Jos. XI, 15.
וְאֵין VI, 3. וְאֵין non verbum, Esth. II, 15. וְאֵין
כְּאֵין nihil quicquam, Iud. XIV, 6. וְאֵין כְּאֵין
(forte hic legerunt כְּאֵין) Job. XLII, 2.

וְאֵין, in nihilum. וְאֵין אֲמָרִים stagna aquarum, Ef.
XIV, 23. וְאֵין vanitas, Ef. XLIX, 4. וְאֵין Al. Ef. XL,
23. וְאֵין לא non excelsus, Of. VII, 15. וְאֵין כְּאֵין præ
nihilum & inane, Ef. XL, 17.

וְאֵין, idem. וְאֵין על חֵרֶף super inane, Job. XXVI, 7.

וְאֵין, præter nihil. וְאֵין כְּאֵין sicut nihil, Sym. Psalm.
LXXII, 2.

וְאֵין, sicut nihil. וְאֵין כְּאֵין Ef. XL, 17. וְאֵין Ef. XL,
23. וְאֵין כְּאֵין sicut inane, Ef. XL, 23.

וְאֵין, nunquam. וְאֵין מִיָּמִינוּ a diebus suis, 3 Reg. I, 6.

וְאֵין, limen. וְאֵין thalamus, Sym. Ezech. XI, 7. וְאֵין.
Gloss. Brem. וְאֵין. וְאֵין בַּדְּמִיָּה. Hesychius: וְאֵין, בַּדְּמִיָּה,
בַּדְּמִיָּה ὁ πρὸς τῆς θύρας, בַּדְּמִיָּה καὶ ὁδός. וְאֵין, gra-
dus. limen ante ostium, gradus ὁ πρὸς τῆς θύρας. Suidas: וְאֵין. φλοιός.
בַּדְּמִיָּה, τὸ κάτω τῆς θύρας. ἢ ἰδαίος ἢ βַדְּמִיָּה. וְאֵין, postis
januæ. limen. pars inferior januæ, vel solum, vel gradus.

וְאֵין, nullus, nihil. וְאֵין לא non unus, Psalm.
CXXXVIII, 15. וְאֵין non, Ef. XLI, 28. LIX, 4. וְאֵין vir,
cum adverb. negandi, Gen. XLI, 44. Exod. XXXIV, 24.
וְאֵין אֵין : אֵין Gen. XXXIX, 11. 1 Reg. XXI, 1. וְאֵין
verbum, præcedente adverb. negandi, Exod. V, 11. Ef.
XXXIX, 2. וְאֵין extraneus, 3 Reg. III, 18. וְאֵין inane,
1 Reg. XII, 21, de diis gentium: וְאֵין ἐξελύτται, וְאֵין
וְאֵין, non eripient. quia nihil sunt. Conf. 1 Cor. VIII, 4.
& ad h. l. Heinsii Exerc. Sacr. VII, 5. p. 363. וְאֵין
inane

inane & vacuum, Jer. IV, 23. & *Theod.* secundum quādam exemplaria Gen. 1, 2.

Ὅτις εἶμι, nihil sum. וְהָיָה וִילֵשְׁכוּ, Job. XXXIX, 34.

Ἐκ ἐνός, in nihilum. וְכֹל ad omne, tum prævio adverb. negandi, Jer. XIII, 7. 10.

Ἐκ ἐνός γίνεσθαι, in nihilum redigor. וְכָרַח הָיָה factum est ex levitare, Jer. III, 9.

Ὅσα ἰδοῖ, nonne ecce. וְהִנֵּה *Incert.* Jud. IX, 38.

Ὅσλη, cicatrix, ulcus. וְהָיָה אֲדוּשְׁתִּי, Lev. XIII, 23. וְהָיָה תוֹמֹר Lev. XIII, 9. וְהָיָה לִיּוֹנִים בְּתוֹךְ הַדְּרָמִים, ulcus albidum in cute. Vid. & v. 19. 28. *Hesychius*: Ὅσλη λιυή, θριξ λιυή. Ὅσλη λευκή, capillus albus. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ὅσλη τὴν τριχὰ σφραῖσιν. Ὅσλη, capillum significat. *Rufus Hesychius*: Ὅσλη, ἐκτεταταὶ ἑλκὺς εἰς ὀφθαλμοὺς, ἢ χλαίσμα λευκόν, (*Salmas.* scribend. censet ἢ χλαίς λευκόν, quod probō.) ἢ σφίσις ὀφθ. Ὅσλη, ulcus in superficie corporis ad sanitatem perveniens, vel lama mollis, vel putredo offis.

Ὅσλεκαίμενος, comis, foliis crispus. וְהָיָה רָגֶל רָמֶס arboris viridis, *Incert.* Lev. XXIII, 40. ἐλέκαμενος sc. κλάδοι, ramum foliis crispum.

Ὅσλος, manipulus. וְהָיָה אֶמְלָא. Deut. XXIV, 19. *Hesychius*: Ὅσλοι, ἔλα, δειγμάτω. Ὅσλοι, ἔλα, manipuli.

Ὅσον, igitur. וְהָיָה נֵעַם nunc, Job. XVII, 15. XIX, 6. וְהָיָה idem, Exod. III, 18.

Ὅσπῳ, nondum. וְהָיָה יְהוָה post veterascere tunc, (hic legerunt וְהָיָה non.) Gen. XVIII, 12. וְהָיָה antequam, Sym. 1 Reg. III, 7.

Ὅσρα, cauda. וְהָיָה Deut. XXVIII, 13. 44. Ef. IX, 14.

Ὅσραγίῳ, extremum agmen (q. d. caudam) duco, posterior sum. וְהָיָה pih. colligo, Jos. VI, 9. Vide & Sir. XXXII, 12. *Suidas*: Ὅσραγί. τὸ τέλος ἀγῶν τῷ στρατῷ. Ὅσραγί. extremum agmen ducit exercitus. *Hesychius*: Ὅσραγί. (1. Ὅσραγί) ὑστερὶς. Ὅσραγί, posterior est. *Lex. Cyrilli MS. Brem.* Ὅσραγί. (MS. vitiose Ὅσραγί.) ὑστερὶς, ὑστερὶς. Ὅσραγί, posterior est, consumit.

Ὅσραγία, extremum agmen. Καταλαμβάνω τὸ Ὅσραγίαι, prehendo extremum agmen. וְהָיָה pih. caudam abscindo, Jos. X, 19.

Κάπῳ τὸν Ὅσραγίαι, cædo extremum agmen. וְהָיָה pih. Deut.

Pars II.

M m m

Deut.

Deut. XXV, 18. *ἔκοψέ σου τὴν ἄρσλην, καὶ ἀποκτείνῃς ἐκείνην σου*, percussit extremum agmen tuum, defatigatos a tergo tibi reliquos. *Hesychius*: 'Ουραγίας, τὴν ἔκδοσιν ἀκολουθεῖσαι τῆς τιμῆς. 'Ουραγίας, exercitum qui retro sequitur.

'Ουρανίος, cœlestis. 3 Efd. VI, 15. 2 Macc. VII, 34.

'Ουρανός, cœlum. אל Deus, Ef. XIV, 13. ארץ terra, Ef. V, 30. הר mons, Pf. XLIX, 12. τὰ πτερὰ τῷ ἡρώδῃ, volucres cœli. Vid. & Ef. XVIII, 6. & conf. *Vorstii* Phil. S. P. II. c. 21. p. 13. מרום excelsum, Ef. XXIV, 18. מרום נשׁי excelsum in cœlo, Ef. XXIV, 21. נשׁי nubes superior, Pf. LXXXVIII, 36. מרום dual. 3 Reg. VIII, 27. οὐρανός, καὶ οὐρανός τῷ ἡρώδῃ ἐκ ἀρχαῖς σοι, si cœlum, & cœlum cœli non sufficient tibi. Vid. & Neh. IX, 6. Pf. LXXXVIII, 29. θέσωμαι εἰς τὸν αἰῶνα τῷ αἰῶνος τὸ σπέρμα αὐτοῦ, καὶ τὸν θρόνον αὐτοῦ ὡς τὰς ἡμέρας τῷ ἡρώδῃ, ponam in seculum seculi semen ejus, & thronum ejus tanquam dies cœli, h. e. quamdiu cœlum durabit, in perpetuum. Conf. Sir. XLV, 19. Pf. XCVI, 6. ἀγγέλοι οὐρανοὶ τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, annunciant cœli justitiam ejus. Pf. CVI, 26. ἀναβαίνουσιν ὡς τῷ ἡρώδῃ, ascendunt ad cœlum. Vid. & Pf. CVII, 4. 5. CXII, 4. & conf. *Hertzogium* de Certitud. Hermeneut. §. 16. Pf. CXLVIII, 4. αἰνέτε αὐτὸν οὐρανὸς τῷ ἡρώδῃ, laudate illum cœli cœlorum. מרום Chald. Efd. V, 11. Dan. II, 28. 1 Macc. III, 18. ἐναντίον τῷ ἡρώδῃ, coram cœlo, h. e. coram Deo. Vid. & v. 60. 1 Macc. IV, 10. & conf. *Vorstium* Phil. Sacr. L. I. c. 3. p. 72. & alios, quos citat *Wolfius* ad Luc. XV, 18. quique ostendunt, quod cœlum pro Deo non solum apud sacros, sed etiam apud profanos Scriptores utriusque linguæ, occurrat.

'Η ὑπὲρ ἡράν, ἡ ὑπὲρ τὸν ἡράν sc. ἡ γῆ, quæ sub cœlo terra est. ארץ Job. II, 2. XXXIV, 13. XXXVIII, 18. 24. XLII, 14. & juxta *Rom.* ed. Job. XVIII, 4. ubi in *Francos.* male legitur *ὑπὲρ ἡράν*. ארץ plur. ex ארץ plures, Job. V, 10. תבל orbis habitabilis, Job. XXXIV, 13. תהום abyssus, Prov. VIII, 28. תבל orbis habitabilis, Prov. VIII, 26. מרום חתח sub cœlo, Deut. XXV, 19. XXIX, 20. Job. XLI, 3.

'Η ὑπὲρ τῷ ἡρώδῃ sc. ἡ γῆ, terra quæ sub cœlis est. מרום חתח Exod. XVII, 14. Conf. quæ notavi ad Act. II, 5. in *Bibl. Brem. Class.* 3. p. 663. seq.

Vid. alibi *Κῆρυ* τὰ ὑπὲρ ἡράν.

'Ουρίω, urinam reddo, mingo. ורחץ hiph. 1 Reg. XXV, 22. 34. 3 Reg. XIV, 10.

'Ουρίος,

Ὅυρος, ventofus. Ef. LIX, 5. σπυρρίψας ἄριον sc. αἶρ, con-
terens ventofum ovium. In Hebr. textu nihil pro hac voce
legitur. Est ab ἄρος, ventus. Hefychius: Ὅυρος, αἰρας.

Ὅυρον, urina. οὐρῶ plur. 4 Reg. XVIII, 27. Ef. XXXVI,
12. Aqu. Sym. Theod. Ef. XXXVI, 12.

Ὅυς, aurls. ון Gen. L, 4. λαλέσας εἰς τὰ ὅτα Φαραὼ,
loquimini in aurem Pharaonis, h. e. cum Pharaone. Vid. &
Deur XXXI, 28. 30. 1 Reg. VIII, 21. ἐλάλησεν αὐτὸς εἰς
τὰ ὅτα Κυρίου, loquebatur illos (sermones) coram Domino.
Vid. & Jer. XXVI, 15. ון pih. auribus percipio, Ec-
cles. XII, 9.

Ἐς τὰ ὅτα, in aures. ון coram, Jos. VIII, 35. ὃ ὅς
ἀείγων Ἰακώβ εἰς τὰ ὅτα πάσης τῆς ἐκκλησίας, quod non legit
Jofua coram omni multitudine.

Ὅυσια, bona, facultates. ון peculium, Aqu. Eccles. II,
8. Tob. XI, 18. ἐκκλησιάζει τὸν υἱὸν αὐτῶν, in hereditatem
adibat bonorum ejus. Conf. Luc. XV, 12. 13. Hefychius: Ὅ-
υσια, — πλῆτος, ὑπαρξίς. Ἰδὲς ὑφ' αὐτοῦ, βίος, κτίσις. Ὅυσια,
— divitia, substantia, species subsistens bona, facultates. Sui-
das: Ὅυσια. τῆς ὕσας τὴν κλῆσιν καὶ τὴν προσηγορίαν ὑδὼς ἐμ-
φορομένη ἐνρίσκουσι ἐν τῇ θείᾳ γραφῇ. Ἡ δὲ τῶν πολεμῶν ἐντὶ θυμῷ
κίχρηται τῷ προσώματι ἐπὶ τῶν σημαιομένων κτίσεων, αἵ τις κί-
χρηται, οἷοι οἰκημάτων, βοσκημάτων, καὶ λοιπῶν ὕλων. Ταῦτα γὰρ
ὕσας καλεῖται τῷ κτήματι καὶ ἡ ἰσοκία καὶ τῷ ταῦτα κτήμα-
τοι πλῆσι καλῶσι, αὐτὶ τῷ πολυύσιον. καὶ περιύσιον λαὸν. τοῖς
ἐγκλητοῖς. καὶ Ἰσραὴλ περιύσιον αὐτῶν, αὐτὶ τῷ κτήματι, καὶ
εἰς κτήσιον. Ὅυσια. Nomen ἔσ' appellationem hujus vocis nullo
modo prolatam reperimus in Sacra Scriptura. Multi autem so-
lent uti vocabulo isto, ad significandas facultates, quas aliquis
possidet, ut aedificia, greges, ἔ' reliqua bona. Hæc enim
ὕσας vocant possidentis. Quo sensu ἔ' illum, qui hæc possidet,
πλῆσιον vocamus, quasi dicas πολυύσιον, multas facultates ha-
bentem. Et περιύσιον λαὸν, acquisitum populum. Et Ἰσραὴλ
περιύσιον αὐτῶν, i. e. peculium suum. Vide Ps. CXXXIV,
4. Apud profanos Auctores ὕσια pro bonis & peculio passim
occurrit. Vide Ælianum L. X. c. 17. Var. & aliorum lo-
ca apud Cl. Alberti ad Luc. l. c. p. 51. seq.

Ὅυτος, αὐτὸς, τῷτο, hic, hæc, hoc. ון unus, 3 Reg.
III, 25. 2 Par. XXXII, 12. ון 2 Reg. XXIV, 17.
ἔ' τοι τὰ πρόβατα, hi, qui oves sunt. In Codice quodam hic
pro ἔ' τοι lectum fuisse ἔ' τοι, apparet ex Suida in h. v. Sed
male. Et apud ipsum Suidam alias v. Δασιδ, pro ἔ' τοι legitur
ἔ' τοι. ἔ' nunc, Of. XIII, 10. ון Lev. XXV, 34. οἱ ἀργοὶ
ἀφ' οὐρανόθεν ταῖς πόλιν αὐτῶν ὃ παραδίδονται, ὅτι κατὰσχισις αἰ-
μα

τὰ τῶτο αὐτῶν ἱερῶν, agri, urbibus eorum ad scripti, non vendentur, quia hi possessio eorum aeterna sunt. Exod. VIII, 19. δάκτυλος Θεοῦ ἐστὶ τὸ τοῦτο, hoc est digitus Dei ἢ Gen. XXVIII, 17. ὡς φεβύρις ἢ τόπος ἁγίος, ὃν ἱερὶ τῶτο αὐτῶν ὁ οἶκος Θεοῦ, quam reverendus est hic locus, non est hic aliud nisi domus Dei. Ec. XXVII, 9. τῶτὶ ἱερὸν ἢ εὐλογία αὐτοῦ, hoc est fructus ejus. Vid. & Gen. XL, 12. Eccles. XII, 13. Jos. VII, 10. ἔκκει τὸ τοῦτο ἐν περιπέτῳ καὶ ἐπὶ πρόσωπῳ σου; quare ita cecidisti in faciem tuam? Vid. & 2 Reg. XII, 23. 4 Reg. XXIII, 27. ὡς ἔγιντο τὸ πάσχα τῶτο, non ita celebratum fuerat pascha. Sym. Theod. Job. XIX, 3. τῶτο δέκατος, jam decies. הוּא עַד יְפֶסֶת, Ezech. XXIV, 2. Sir. XIII, 27. πτωχὸς ἰσχυρῶν, καὶ εἷπεν, τίς ὄντος; pauper loquitur, & dicunt, quis hic? Ita contemnim de Jesu Luc. VII, 49. τίς ἐστὶν ὄντος; quis est hic? q. d. nonne homo obscurus, vilis, pauper, & miser? Vide Henckii Diss. de Uf. Script. Apocryph. V. T. in N. T. p. 16.

Ἀπὸ τῶτου sc. χρόνου, ab hoc tempore. עַד מֵנִי a seculo. Job. XX, 4.

Ἐκ τῶτου εἰς τῶτο, ex hoc in hoc, h. e. unum post alterum. מִן לֵאמֹר de specie in speciem, i. e. varii generis. Ps. CXLIII, 15.

Ἐν τῶτοις, in his, בְּכַף in manu, Ezech. XXI, 24.

Ἐπὶ τῶτοις, idem, it. propterea, propter hoc. עַל מַלְכוּת apud Deum, (hic legerunt עַל מַלְכוּת super his) Job. XXXVII, 22. הֵמָּה עַל propter hoc, 2 Par. XXIX, 9. 2 Par. XXIX, 10. ἐπὶ τῶτοις οὖν ἱερὸν ἐπὶ καρδίας, propterea igitur in animo est. Hic pro ἐπὶ τῶτοις in textu Hebr. κατὰ τὸ πῶτῳ nihil legitur.

Κατὰ τῶτῳ, secundum hac. כִּבְרֵי הוּא secundum hoc verbum, Neh. VI, 4.

Μετά ταῦτα, post hac. אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה post has res, 3 Reg. XVII, 17. Esth. III, 1.

Πρὸς ταῦτα, ad hac. לְפָנֶיךָ secundum os earum, Lev. XXV, 51.

Vid. alibi διὰ τῶτο, Ἐν τῶτοις. Μὲντοι τῶτο. τῶτο τῶτοις, τῶτοις τῶτο.

Ὅσον, ὅσας, sic. אַךְ tantum, Sym. 1 Reg. XXV, 21. כִּבְרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה secundum res illas, Gen. XXXIX, 10. כֵּן sic, Num. XXXVI, 5. Jer. VII, 6. לֵכֵן ideo, Ec. XVI, 7.

Ἐν τῶτοις, ὁ ὅντος, itane? Exod. II, 14. ὡς ὅντος ἰσχυρῶν γίγνεται

velatum omnibus populis, Esth. VIII, 13. עין עין Sym. Es. LII, 8.

Ὁφιδεύκτος, a serpente morsus. Sir. XII, 17. Suidas: Ὁφιδεύκτος. ὁ ἐπὶ ἄφρωνος δειχθείς. Ὁφιδεύκτος, a serpente πορεύς.

Ὁφιομαῖχης, locustæ species, ita dicta quod serpentes oppugnet. לנגח Lev. XI, 22. Suidas: Ὁφιομαῖχης Ἰδὸς ἀκρίδος μὴ ἔχον πτερὰ. Ὁφιομαῖχης, genus locustæ, non habens alas. Hesychius: Ὁφιομαῖχης, ἰχθυόμων, καὶ ἀκρίδων γένος μὴ ἔχον πτερὰ. Ὁφιομαῖχης, ichneumon, & locustarum genus, non habens alas. Conf. Bonfrerium in Lev. l. c. p. 624. & Bochartum Hier. P. II. L. IV. c. 2. p. 449.

Ὁφει, Ophir, ipsa vox Hebr. אפיר Iberia, 3 Reg. XXII, 49. Conf. pec. Diss. Oldermannii de אפיר & אפירת Helmsf. 1714.

Ὁφει, serpens. תנא vipera, Job. XX, 16. שחנ Gen. III, 1. Num. XXI, 6. שחנ prester, Num. XXI, 8. Es. XIV, 29.

Ὁφει δάκναι, serpens mordens. שחנ שחנ serpens prester, Deut. VIII, 16.

Ὁφλίν, debeo. תנא mutuum do, Syr. Jer. XV, 10: ἀφλῆσα. Suidas: Ὁφλῆσαι. χρεώσασθαι. Ὁφλῆσαι. debere.

Ὁφλημα, debitum. תנא Aqu. Ps. LIV, 12.

Ὁφλησις, debiti exactio. Bar. III, 5. οὐς ὀφλησι, in debiti exactiōnem. Hesychius: Ὁφλησι, χρεώσασθαι. Ὁφλησι, debiti exactiōnem.

Ὁφρυόμοι, superciliosus sum, emineo, altus sum. עניני plur. valde gibbosi, eminentes, Aqu. Ps. LXVII, 16 ὄρε ἀφρυομόεις, montes elati. Hesychius: Ὁφρυομόεις, ἐπυρμόεις. Ὁφρυομόεις, elatus.

Ὁφρὺς, supercilium. עין עין gibbus oculi, Lev. XIV, 9.

Ὁχρία, coitus. Sir. XXXIII, 6. Hesychius: Ὁχρία, ἡ μίξις καὶ ἡ συνουσία. Ὁχρία, permixtio & coitus.

Ὁχευὸς, canalis, aquæ ductus. עין עין plur. Sym. Ps. CXXV, 4. ἔχουσι. לנגח fluvius, rivus, Sym. Job. XXII, 24. ἄς ἔχουσι. לנגח Sym. Ps. LXIV, 10. Hesychius: Ὁχευὸς, σολῶν (leg. σολῶν e Lex. Cyrilli MS. Brem. & Phavorini.) ἀγωγὸς, ῥυαξ, ὄχευ, ὄχευαγωγίον, ἡ χύμαρξ, ὄχευ αὐλαξ,

ἐνλαξ. αἰὲν αἰὲν ῥίσι. Ὀχίτης, *canalis duclilis, rivus, aqua*, aqua duclis, non torrens hyeme tantum fluens, vel sulcus, sed semper fluens.

Ὀχίσσις, vectura, currus. ככר Sym. Ps. LXVII, 18. *Hefychius*: Ὀχίσσις, ἰππασία, φόρσις. Ὀχίσσις, equitatio, vectura.

Ὀχθῆ, ripa. ἰππ carectum, Gen. XLI, 2, 18. *Hefychius*: Ὀχθῆ, χαῖλος ποταμῶ. Ὀχθῆ, littus fluvii.

Ὀχλαγωγίω, turbam duco, plebem concito, tumultuor. חזן stillo, Amos. VII, 16. *Hefychius*: Ὀχλαγωγῆσαι, θορυβεῖσθαι, ἢ συνάγαγῃν ὄχλον, ἢ παραῖξαι. Ὀχλαγωγῆσαι, tumultuari, vel congregare populum, vel turbare.

Ὀχλάζω, tumultuor. חזן *Aqu.* Ps. LVIII, 7, 15. ὀχλασάτωσαν, tumultuentur, & Ps. LXXXII, 3. ὀχλασαι, & Prov. VII, 11. ὀχλάζουσα. Vid. in Σχολιάζω.

Ὀχλίω, turbo, vexo, afflicto. חזן uter, lagena, *Incert.* Hab. II, 15. ὀχλυώειν, turbatam. Tob. VI, 7. ἐπὶ τῷ ὀχλῷ δαιμόνιον, ἢ πνεῦμα πορνῆς, ταῦτα διὰ καπίσαι ἐνώπιον ἀνδρώπῃ ἢ γυναικίς, καὶ ἔμῃ ἵτι ὀχληθῇ, si quem vexet daemonium, vel spiritus malus, hac debet aliquis fumare coram viro vel muliere, ut non amplius vexetur. *Glossa Philoxeni*: Vexare, ὀχλεῖν, σκύλλειν, χεῖμαζιν. Conf. Luc. VI, 18. & Act. V, 16. & Cl. *Alberti* ad Luc. l. c. p. 192. & *Salmasium* de Mod. Usur. p. 788. 2 Macc. XI, 31. ἔδῃς αὐτῶν κατ' ἑδῃα τρέπον ὀχληθήσεται, necno illorum vel ullo modo effluabitur.

Ὀχληρία, turbulentia, molestia. חזלזז stultitia, *Al. Eccl.* VII, 26. ὀχληρία.

Ὀχλος, turba, multitudo. חזן 3 Reg. XX, 13. Dan. X, 6. חזן exercitus, Es. XLIII, 17. חזן puerulus, 2 Reg. XV, 22. חזלז agger, Jer. XXXII, 24. חזן populus, Num. XX, 20. חזן cœtus, Jer. XXXI, 8. חזן plures multi, Esd. III, 12. חזן agmen, 4 Reg. IX, 17.

Ὀχλος λοιπός, turba reliqua. חזן part. pih. colligens, extrema acies, Jos. VI, 13.

Ὀχυρὸς, munitus. חזן חזן ad veniendum jugiter, Ps. LXX, 3. חזן Num. XIII, 29. Deut. III, 5. חזן munitio, Num. XXXII, 36. Jos. X, 20. חזן plur. prom-tuaria, Exod. I, 11. 3 Reg. IX, 19. חזן munitio, *Aqu.* Sym. 1 Reg. XXIII, 19. חזן חזן munitio, 2 Par. VIII, 5. Mich. VII, 12. חזן idem, 2 Par. XI, 21. XII, 4. חזן locus editus, Es. XXXIII, 16. חזן part. niph. Es. XXVI, 5. חזן robur, Prov. X, 16. XVIII,

XVIII, 11. Sym. Pf. LX, 4. הל על ער sto super tumulum, Theod. Jos. XI, 13. ἰχυράς.

Ἰχυράς, munio. בצר pih. Jer. LI, 48. פון pih. robo-ro, 2 Par. XI, 10. סור Jos. VI, 1. Ἰριχὰ συνεκλεισμένη καὶ ἰχυρωμένη, Fericho conclusa & munita. Hesychius: Ὀχυρωμένη, ἐσφαλισμένη. Ὀχυρωμένη, munita. שונב pib. in edicto colloco, Sym. Pf. CVI, 41. ἰχυρώσει.

Ἰχυρώμα, locus munitus, excelsus, firmus, securus, in quo tutus aliquis manere & servari potest, arx, turris, munitio, castellum, munimentum, it. carcer, fovea. בור fovea, Gen. XLI, 14. ἐξήγαγον αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἰχυρώματος, eduxerunt illum e fovea. בית domus, Gen. XL, 14 בית domus turris, Gen. XXXIX, 20. ἰσβαλεῖν αὐτὸν εἰς τὸ ἰχυρώμα, coniecit eum in carcerem. בצר infin. pih. munitre, Ef. XXII, 10. בצור Zach. IX, 12. καθήσονται ἐν ἰχυρώματι δισμολ, sedebitis in carcere vincti. היתח palatium, Prov. XXX, 28. סבצר Jos. XIX, 29. ὡς πόλιν ἰχυρώματος Τυρίων, usque ad urbem munitionis h. e. munitam Tyriorum. Thren. II, 2. καθεῖλεν ἐν θυμῷ αὐτοῦ τὰ ἰχυρώματα, destruxit in ira sua arces. סכנר claustrum, Ef. XXIV, 22. κατακλίσουσιν εἰς ἰχυρώμα, carceri includent. שונב Prov. X, 30. Ef. XXIII, 14. וואר וסונב opus & thesaurus, Jer. XLVIII, 7. סור arx. Prov. XII, 13. סור Jud. VI, 2. Jer. XLVIII, 41. סורה 2 Reg. XXII, 2. סור Zach. IX, 3. שונב Aqu. Psalm. XLVII, 4. דון do, Prov. XII, 13. יר robur, Prov. XXI, 22. καθεῖλε τὸ ἰχυρώμα, ἵφ' οὗ ἐπεκρίθησαν, destruxit arcem, in quo consistunt. Conf. 1 Macc. VI, 65. VIII, 10. 2 Cor. X, 4. & Lamb. Bos ad 2 Cor. X, 5. p. 163. חצר Jud. IX, 46. 49. חנה castrametor, Ef. XXI, 1. Hesychius: Ὀχυρώμα, τείχος ἀσφαλές, ἰχυρὸν, ἀσπερον φερόν (l. φερόν) ἢ ἀλαδία. Ὀχυρώμα, murus tutus, munitus, castrum munitum, vel certum. Suidas: Ὀχυρώμα ἢ κλισύρα παρὰ Ῥωμαίοις. Ὀχυρώμα, clausura apud Romanos.

Ὀχυρωμέναιον, munitio parva. 1 Macc. XVI, 15.

Ὀχυρώσεις, munitio, 1 Macc. X, 11.

Ὀψι, sero, vesperi. בכרה dromas, Jer. II, 23. Conf. Bocharti Hier. P. I. L. II. c. 3. p. 84. בנש in crepusculo, Ef. V, 11. ערבית בין ערבית inter duas vespervas, Exod. XXX, 8. ער ער tempus vespertinum, Gen. XXIV, 11.

Ὀψι sc. ἡλὴν vel ἡρα, tempus vespertinum. Judith. XIII, 1. Conf. Lamb. Bos Ellips. Græc. p. 45.

Ὀψιζα,

Ὁψίζω, vesperi venio, sero aliquid facio. *בִּרְחִי* high. vesperasco, 2 Reg. XVII, 16. Vid. & Sir. XXXVI, 27.

Ὁψιμος, serotinus. *חִלְיָא* plur. Exod. IX, 33. Conf. ad h. l. *Fulleri Misc. Sacr. L. III. c. 11.* *שְׁרָלָה* pluvia serotina, Joël. II, 29. Zach. X, 1. Gloss. MS. in Proph. Ὁψιμος, *σπεριός*. Ὁψιμος, *serotinum*. *סִפְסָף* part. pah. plur. serotinæ pecudes, *Aqu. Gen. XXX, 47.* Ὁψιμος. *בִּרְחִי* ad vesperam, Sym. Ecclef. XI, 6. Ὁψιμος. *Hesychius*: Ὁψιμος, ὁψιμίσεις, ὁψι γινώσκουσιν, ἢ ὁψι ἀφ' ἑμῶν, καὶ ὁψι τολοπολόουσιν. Ὁψιμος, sero perfectum, sero natum, vel sero incipiens, & sero consummatum. Idem: Ὁψιμος, *χρόσιος*, ὕστερος. Ὁψιμος, *serum*, posterius.

Ὁψις, aspectus, species, color, facies, frons, oculus. *וַי* Chald. splendor, Dan. II, 31. *פְּרֹנִס* frons, Jer. III, 3. Ὁψις *πρόρις*, frons meretricis. Conf. Joh. XI, 44. & ad h. l. *Keuchenium*, & *Wolffium* p. 921. *פְּרֹנִס* Gen. XXIV, 16. XXVI, 7. Lev. XIII, 3. 4. 1 Reg. XVI, 7. Cant. II, 14. *וַי* oculus, it. superficies, color, Exod. X, 5. *καλέψω* τὸν ὄψον τῆς γῆς, operiet superficiem terræ. Vid. & Num. XXII, 5. 11. Lev. XIII, 55. *εἰ δὲ ἂν μὴ μεταβά- λῃ ἢ ἀφ' ἧς τὸν ὄψον αὐτῆς, si vero superficies lepræ non muta- verit colorem suum.* Conf. *Drusium Misc. Cent. II. c. 17.* Vid. & Ezech. X, 9. *פֶּקַד* angulus, Lev. XIX, 27. XXI, 5. *פֶּקַד* Chald. imago, Dan. III, 19. *פֶּקַד* tu- mor, Lev. XIII, 43. *פֶּקַד* 3 Reg. I, 6. ἢ ὄψις τῆς ἀφῆς *λίαν*, ἢ *τυρριζουσα*, color plagæ albus vel rubescens. Tob. XIV, 1. *ὅτι ἀπώλετο τὰς ὄψεις, cum amitteret oculos.* *Hesychius*: Ὁψις, *δριμοί*, ὀφθαλμοί, ὀράσεις. Ὁψις, *somnia*, oculi, *visiones*.

Ὁψον, obsonium, edulium, it piscis. *ἰς* piscis, Num. XI, 22. ἢ *πᾶν τὸ ὄψον τῆς θαλάσσης συναχθήσεται; vel num* omnes pisces maris congregabuntur? Sic *Hippocrati* & *Polybio* piscis passim vocatur ὄψον θαλάσιον. Et cum *Thucydides* L. I. *Magnesium Themistocli panem*, *Lapsacum* vi- num, *Μόνον δὲ ὄψον*, *Myuntem* vero obsonium suppeditasse scribit, obsonii nomine *Diodorus* Lib. XI. *piscem* intel- ligit. *Myuntem* enim ait illi celsisse *εἰς ὄψον*, *ἔχουσι θά- λασσαν ἰνιχθον*, in obsonium, quia mare piscosum habet. Et *Alciphron* Ep. 1. ὁψῶνας dicuntur qui pisces vendunt. Conf. *Pollucem* L. VII. c. 7. ubi *ἰχθύδιον* & ὄψον coniungit. Sic *Terentius* in *Andria* Act. II. Sc. 2. paululum obsonii, & pi- sciculos minutos pro eodem sumit. Et diminutivum ὁψάριον apud *Suidam* exponitur τὸ *ἰχθύδιον*, *pisciculus*. Piscis au- tem, observantibus *Myrsilo*, *Plutarcho*, *Eustathio*, ex om-

PARS II.

N n n

nibus

nibus obsoniis solus ὄψων nominatus est, ἀπὸ τῶν ἐξάμπτων ἰδωδῶν, quod inter edulia principatum quendam teneat. Vid. Bochartum Hier. P. I. L. I. c. 6. p. 41. & alios, quos citat Wolfius ad Joh. VI, 9. p. 856.

Ὁψωνίσματα, obsonium, cibarium. Judith. XII, 1.

Ὁψώνιον, obsonium, stipendium. 1 Macc. III, 28. ἰδωδων ἰψώνιον ταῖς δυνάμεσιν αὐτοῦ, dedit stipendia exercitibus suis. Vid. & 3 Esd. IV, 56. 1 Macc. XIV, 32. & conf. Auctores citatos B. Wolfio ad Luc. III, 14. p. 601. & ad Rom. VI, 23. p. 115.

FINIS PARTIS SECUNDÆ.

H A G Æ C O M I T U M

TYPIS JACOBI VAN KARNEBEEK,

M D C C L X X I X.

